

BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III

XXI

B

5

NAPOLI

XXI.
B.

PHILIPPVS DECIVS IN TIT.

FF. de Regulis Iuris.

*Cum additionibus D. HIERONYMI Cuchalon
Hispani. Et cum recente & perutili Auctario,
& Annotationibus analyticis CAROLI MO-
LINAERI Censoris Iurisconsulti Parisiensis, ac in
amplissimo Parisiorum Senatu Aduocati, Theoria
praxisque Iuris consultissimi, in gratiam & utilita-
tem Iuris candidatorum, totiusque Togati ordinis.*

Loca etiam amplius mille, quae partim mutila, partim
etiam indigesta erant, hac postrema editione restituta
sunt. Cum INDEX multo, quam antea, locupletiore.

L V G D V N I.
Apud Antonium Vincentium,

1 5 6 3.

279 911111

NOT REPRODUCED

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1700

CAROLVS

MOLINAEVS

IURISCONSVL-

TVS PARISIEN-

SIS LEGVMISTV-

D I O S I S

S. P. D.

Vanquam multis gra-
uibusque vrgear medi-
tationibus, & studiis
ea tandem conficiendi,
quæ in epistolio liminari nostra-
rum in Alexand. Tartagni Res-
ponſa annotationum perſtrinx-
i: vsque adeò tamen in communem
ſtudioſorum vtilitatem propen-
ſus ſum, præſertim ad iuuenum
diſcendi cupidorum ſtudia matu-
randa, vt nec λεπτολογήματα qui-
dem auerſer, ſi qua potioribus
ſtudiis meis non officiant, & ali-
quid interim vtilitatis ſtudioſis af-

ferant. Cuius vel hanc annotatiunculam testem produco. Typographus perutilem hunc Decij commentariolum nouis typis excusurus, rogauit, vt ex his quæ dudum in libris meis præterito analytico studio regeſta habeo, quædam breuium annotatiuncularum vice delibarem. Quod cùm obiter & ſubiſiſuiſ horis liceret, nec lectoribus oneroſum nec inutile videretur, libens ita executus ſum, vt libellus non turgidior, ſed vtilior euaderet: hanc enim quantuncunque occaſionẽ ſtudiis commodandi ſpernere aut prætermittere nolui. Superest vt hunc ſubiſiſuiſium laborem noſtrum vobis dicatum boni conſulatis. Omitto quàm multos in priore impreſſione deprauatos locos integritati ſuæ reſtitui. Cæterum ſtudioſos monitos velim, ne ob has fortè minutias

nutias feueriora me studia mea
 deferuisse fufpicentur. Ea enim
 mihi ad labores nato, quantò Rei-
 publicæ vttiliora, vt cunq̃ diffi-
 cilia, tantò potiora, priuatis e-
 tiam commodis antiquiora, ha-
 bentur. Aduerfus neceffitatem
 ne dij quidem pugnant. Sed mi-
 hi iam ab octo annis omni fauore
 deftituto aduerfus innumeras ca-
 lamitates luctandum fuit. Breui ta-
 men futurum fpero, vt otiofum
 me non fuiſſe luculenter
 experiamini. Valete.

καὶ ἐντυχόντις

διατιλᾷ

τι.

2

3

I N D E X C O P I O

S I S I S I M V S I N E N A R R A
T I O N E S D. P H I L I P P I D E C I I,

*in titul. ff. de Regulis Iuris, omnia, quæ scitu digna
sunt, complectens: cuius primus numerus paginam,
mox sequens numerum marginalem denotat.*

Abbatissa quali- ter dignitatem cum administra- tione dicatur ha- bere. 21. numer. 8	cedentes est porrigenda. 308.3
Absens condemnari non po- test, & tamen absolui po- test. 397.2	Accessorium sequitur naturam sui principalis. 374.1. & 3.
Absolvere nequit, qui damna- re non potuit. 180.1	Accessorium rescinditur rescis- so principali. 374.2
Absolvere quando possit, qui dānare nequivit. 189.2. & 3	Accipere verbum, sine effectu intelligi potest. 221.4
Absolvere qui potest ex priui- legio, non statim damnare poterit. 180.4	Accipere non dicitur, qui alie- na auctoritate quid foret tur. 221.5
Absolutione facta per dispen- sationem non debet iterum inquisitio fieri. 229.6	Accipiat, verbum an sit dire- ctum, vel obliquum. 221.6
Absens ex iusta causa latitare non dicitur. 222.2	Accusatio nō potest replicari, absoluto semel accusato. 229
Absens quando consentire di- catur. 236.2	Accusare potest homicidium etiam aliis inhabilis, statu- to hoc permittente. 430.4
Absenti reipublicæ causa da- tur restitutio, etiam aduer- sus fiscum. 405.1	Accusans homicidium an suc- cumbat si probatur manda- tum. 358.7
Absolutus semel, non debet molestari. 402.5	Acquisitio facta per forensem initio nulla, nō conualescit eo ciue facto. 157.1
Acceptilatio simpliciter facta ad omnes stipulationes præ-	Acquiri quando possit alicui res sua acquisitione noua. 201.3
	Acta à partibus attendi debet in contractibus. 172.1
	Actio alia aliam non consu- mit. 401.1
	Actio

- Actio vna electa quando tollatur alia. 402.2.3.& 4
- Actio intentata perimitur per exceptionem quæ opponitur. 99.4
- Actio certa ex pluribus, quæ competunt, est eligenda. 201.1
- Actio in rem utilior est ea, quæ intentatur in personam. 147.2
- Actio furti ex assidua contrectatione non dicitur crescere. 404.1
- Actio furti quando dicatur augeri. 404.2
- Actio vel mobilis vel immobilis dicitur, pro qualitate rei, quæ in ea deducitur. 106.2
- Actio non queritur domino ex serui maleficio. 216.1
- Actio non queritur non consentienti. 216.2
- Actio de peculio non datur in patrem, si non sit factus locupletior. 211.1.& 4
- Actio & exceptio simul competunt, quando ad eundem finem tendunt. 420.2.3.& 4.
- Actionem habere, an sit minus, quam rem ipsam tenere. 107.4
- Actionem habere, sed elisam exceptione, perinde est, ac si nullam habeat. 98.1
- Actiones personales, & debitum nominatim, in bonis nostris computantur. 107.5
- Actiones personales quot modis extinguantur. 7339.1
- Aktor procuratorem reuocare non potest post litem contestatam, sicut nec reus. 191.1
- Aktor & reus in medio causæ à pari procedunt. 328.5
- Aktor non debet meliori gaudere conditione, quam reus. 192.3
- Aktor variare nequit lite contestata. 302.2
- Actus à parte maiori factus, ad omnes est referendus. 348.1
- Actus perfectus non vitatur per id, à quo incipere non potuit. 298.2
- Actus si quid cum sit, requirit, idem cum dissoluitur necessario exigit. 178.5
- Actus à principio nullus potest ratificatione roborari. 160.3
- Actus est nullus, qui per legem alio favore, quam partis, est annullatus. 301
- Actus initio nullus non potest validari: validus autem quæ potest annullari, poterit etiam confirmari. 188.9
- Actus se habens per modum actionis, fortior censetur eo qui per patientiam constat. 75.11
- Actus personæ illegitimæ invalidus, non fit validus ea effecta legitima. 157.5
- Actus repugnans non potest in esse

- in esse produci. 381.3
 Actus non valens in maiori
 summa, in minori quâdoq;
 conseruatur 330.5
 Actus prior in ordine literæ
 quando præsumatur præces-
 sisse. 363.8
 Actus non valens fieri purè,
 permittitur sub conditio-
 ne. 277.5
 Actus, qui neque diem neque
 conditione recipiant. 277.6
 Actus dicitur generalis termi-
 nus, multa significans. 276.1
 Actus legitimi qui meritò di-
 cantur. 276.2
 Actus fieri potest sub condi-
 tione, & qui purè. 276.3
 Actum id præsumitur, quod ta-
 citè subintelligitur. 173.5
 Actum etiâ esse dicitur, quod
 ex rei qualitate colligitur.
 174.6
 Aedificare potest quis in suo
 liberè, modò in alienum
 nil immittat. 243.4
 Aedificare qui vetatur, refice-
 re domum non prohibetur.
 242.1
 Aedificare in suo, & altius tol-
 lere potest quis liberè.
 226.1
 Aequitas modum interpretan-
 di leges, & statuta, ac etiam
 pacta præbet. 304.2
 Aequitas inter mercatores est
 attendenda. 304.3
 Aequitas rigori ferè in omni-
 bus est præferenda. 305.4
 Aequitas naturalis meritò at-
 tribuitur, ubi ius deficere in-
 uenitur. 305.8
 Aequitate rigori debere præ-
 ferri, qualiter intelligendû.
 306.9.10.11
 Aequitate cessante ratificatio
 non facit mandatum vale-
 te. 242.18
 Aequitas quandoque à regulis
 iuris recedere suadet. 305.5
 Aequiuocum quando pro spe-
 cie sit sumendum. 283.3
 Adire non prohibetur quâdo-
 que, qui repudiavit. 307.1
 Aditio sola non sufficit, vt hæ-
 reditas dici possit. 244.3
 Aduocatus patrocinium susci-
 pere cogitur inuitus. 419.2
 Aduocatus iustam causam fo-
 ues, cû malitia licitè aduer-
 sarium conuincit. 249.3
 Aduersus, aliquando pro con-
 tra accipitur. 322.2
 Agere volēs ad pœnam debet
 prius pro sua parte imple-
 re. 414.3
 Agere alieno nomine, duobus
 modis intelligi potest. 395.1
 Agere ad alterius vtilitatem
 potest quis nomine pro-
 prio. 395.2
 Alienare prohibitus non po-
 test alienanti consentire.
 348.2. & 3
 Alienatio verè dicitur, ubi do-
 minium transfertur. 394.2
 Alienatio rei minoris inual-
 ida, accedente ætate confir-
 mari potest. 159.11
 Alienatio fieri etiam dicitur, si
 res

- res in emphyteusim concedatur. 354.2
- Alternatiua ad sui veritatem requirit alterutram partem esse veram. 335.1
- Amicus inimici mei, non statim mihi est inimicus. 212.3. & 4
- Amisio priuatio quedā est habitum præsupponēs. 292.2
- Amittere nō potest quis, quod suum non fuit. 291.1
- Amitti improprie potest res, quæ propria nō fuit. 292.5
- Animus hominis ex ipsius cognoscitur loquela. 173.4
- Appellatio non præsumitur deserta in dubio. 423.2
- Appellatio admittenda videtur in dubio. 422.3
- Arbitrium boni viri intelligitur, si quid in domini vel procuratoris arbitrium cōferatur. 123.1
- Arbitrium liberum differt ab arbitrio simpliciter dicto. 123.2
- Arbitrium boni viri, quale debeat intelligi. 123.3
- Argētarij officium publicam causam habet. 169.2
- Argumentum à maiori ad minus valet, si utrobique sit ratio eadem. 122.8
- Argumentum à maiori ad minus, non valet in mandātis. 332.14
- Argumentum de toto ad partem non valet, quando lex differentiam facit inter totum & partem. 411.5
- Argumentum à maiori ratiōis, in materia correctoria non probat. 120.4
- Argumentum de toto ad partem, est in iure validum. 410.1.3. & 6
- Argumentum valet in tempore de toto ad partem. 410.2
- Argumentum à testamentis ad cōtractus, est nullum in dubio. 98.7
- Argumentum de pacto ad statutum nullius est vigoris, si negatiue formetur: si affirmatiue, poterit valere. 152.9. & 10
- Argumentum à maiori, in statuti locum habere potest. 120.2
- Argumentum ab oppositis quare inualidum. 93.7
- Assessor, & qui pro officij ratione consulitur, de malo consilio tenetur. 207.2
- Assessor se peritum asserens, de imperitia tenetur. 179.1.
- Augmentum si non augeat, nec minutio minuet, quod doppelatorū eadem sit ratio. 93.6
- B**annitum cum saluo conductu occidens excusatur. 116.5
- Bannitum occidens quare puniri non debeat. 230.10
- Baronis homines non dicuntur regis homines. 212.2
- Bene facere alteri nemo compellitur. 218.7
- Benefi

- Beneficium principis latam re
cipit interpretationē. 34.58.
- Beneficium non confertur in
inuitum. 421.1
- Beneficium cōferri potest sub
conditione, si vacat. 278.12
- Beneficium à principe conces-
sum, latam admittit inter-
pretationem. 255.5
- Beneficium prior impetrans,
præfertur posteriori. 318.2
- Benignitas in subditorum cor-
rectione attendenda. 228.2
- Bona dotalia non sunt in bo-
nis mariti cōputanda. 383.2
- Bona fides possessoris non al-
teratur per simplicem de-
nuntiationem. 65.10
- Bonæ fidei possessor quo. ad
fructus penè est loco domi-
ni. 404.1
- Bonæ fidei possessor est loco
domini, si non apparet quis
dominus sit. 404.2
- Bonorum possessio contra ta-
bulas non datur in mulie-
rum testamentis. 32.52
- Brevitas in cunctis rebus com-
mendabilis, veluti prolixi-
tas odiosa. 5.3
- C**Adaver ad furcas suspen-
dere non licet. 339.2
- Canones si à legibus diuersum
sentiunt, hoc ipsum expri-
munt. 219.11
- Capere pro se qui non valet,
ut alij reddat accipere po-
test. 220.1
- Capere quando non dicatur,
qui alij restituere tenetur.
221.2
- Capere verbum, cum effectū
intelligi debet. 221.3
- Cauillatio quæ, veluti superua-
cua, à iure reprobetur. 248.1
- Cauillatio quandoque tolle-
rari potest. 249.2
- Caupo & tabernarius hospites
recipere coguntur inuiti.
419.5
- Causa confirmans, superue-
niens actui inualido robur
ministrat. 159.10
- Causa lucratiua, vel onerosa
qualiter ab origine sit iudi-
canda. 172.8
- Causa non bene definitur per
effectum. 423.3
- Causa finalis actus deficiens
vitiat actum. 299.3
- Causa requirens etiam ple-
nam causæ cognitionem, in
spiritualibus delegari po-
test. 264.8
- Cautela abundans in testamē-
tis non est nociua. 289.2
- Citatio partis necessaria est in
cognitione causæ. 315.2
- Citatio requisita in aliquo ac-
tu quando consideranda.
351.4
- Citari non debet is, quo etiam
inuito, potest actus transi-
gi. 149.2
- Clām fieri quando quid cen-
sendum sit. 268.1
- Claritas seu perspicuitas ip-
sam legē maximè docet. 5
- Clausula generalis subiecta,
ad

- ad enumerata specialiter
minimè referri debet. 2.2
- Clausula generalis nonnun-
quam ad specialiter enume-
rata subiicitur, eadem om-
nia comprehendens. 2.1
- Clausula, sciens se non tene-
ri, qualiter debeat intelli-
gi. 274.5
- Clausula codicillaris præsu-
mitur appositæ de volunta-
te testatoris. 175.11
- Clausula, valeat eo modo quo
potest, non intelligitur, nisi
apponatur. 364.14
- Clerici statutis laicorum qua-
liter debeant uti. 412.4
- Coercitio modica quæ minori-
bus magistratibus compe-
tat. 261.3
- Cognitio causæ quando fieri
possit absq; citatione. 325.3
- Cognitionem plenam causæ
quæ requirunt, delegari ne-
queunt. 264.6
- Commissum alicui simplici-
ter, secundum æquitatem
regulari debet. 30
- Commodatum quo differat à
precario. 136.28
- Commodatum, terminorum
data parierate, non differt à
deposito. 137.29
- Commodatum præsumitur
fieri ad petitionem com-
modatarij. 137
- Commodatarius pro deterio-
ratione rei non tenetur, si
ad usum debitum ea uti-
tur. 137.30
- Commodatarius minus iuris
consequitur, quàm preca-
rio recipiens, & tamen plus
obligatur. 129.12
- Commoda ferens, incommo-
da & onera sustinere debet.
91.1 & 2
- Commodatarius de culpa le-
uissima teneri solet. 127.6
- Compromissum in muliere
fieri haud quaquam potest.
23.17
- Communitas quando ob ci-
uium delicta teneatur. 216.2
- Commune quod est, meum a-
liquo modo est. 94.4
- Concessio secunda feudi, non
derogat priori. 318.3
- Concessio quæ fit alicui pro se
& posteris, ad nomen fami-
liæ referenda est. 35.61
- Concorditer aduerbium, quid
significet. 349.4
- Condemnatus ad restitutionem
rei furtiue, qua in dubio di-
catur teneri actione. 224.2
- Conditio de præsentis vel præ-
teriti, quibus casibus appo-
ni nequeat. 278.13
- Conditio de præsentis vel præ-
teriti, non dicitur proprie
conditio. 278.14
- Conditio expressa in ultimis
voluntatibus quando trans-
missionem impediatur. 390.8
- Conditio an habeatur pro im-
pleta ab eo, cuius interest,
impedita. 352.5. & 7
- Conditio dispositioni appositæ
presumitur in dubio, quan-
do

- do substantialia concernit. 104.8
- Conditio de præfenti aut de præterito quando actum vi-
tiet. 278.11
- Conditio de dando hæredi im-
pletur, si hæredi hæredis de-
tur. 387.1
- Conditio purificata retrotra-
hi solet. 130
- Conditio, si sine filiis decesse-
rit, intelligitur etiam de fi-
liabus. 46
- Conditio quando pro impleta
haberi debeat. 350.1
- Conditio, si meus erit, verifica-
tur si meus pro parte sit.
96.7
- Conditio in vltimis volunta-
tibus, & in contractibus
quando pro impleta habea-
tur. 351.2. & 6
- Conditio verè impleri debet,
si testator hoc voluit. 351.3
- Conditio executionem respi-
ciens, nō vitiat actū. 277.7
- Conditio tacita actum non vi-
tiat. 277.8
- Conditionis futuræ spes quan-
do potius in contractu, quā
in legato ad hæredes trans-
eat. 114.4
- Conditio in persona hæredis
implenda, in domino vel pa-
tre nō est verificanda. 114.5
- Conditio dandi hæredi, nō ha-
bet verum in hærede hære-
dis. 114.6
- Conductor & locator inuicē
de dolo lata & leui culpa te-
nentur. 138.33
- Cōfessio debitoris quādo dici-
tur certa de præfenti. 425.4
- Confessio per iracundiam fa-
cta reuocari potest ex iusta
causa. 214.5
- Confessio in quæstione nullis
indiciis illata, non valida-
tur, superuenientibus indi-
ciis. 157.4
- Confessio in fauorem confite-
tis debet interpretari. 362.3
- Coniunctorum nomine venit
sexus vterque. 55.125
- Coniuncti pro coniunctis de-
fensionem suscipere pos-
sunt. 395.4
- Consensus matrimoniū perfici-
t, nō carnalis copula. 161.5
- Consensus omniū quando ex-
plicitè requiratur. 349.2
- Consensus omnium in consue-
tudine non est requirendus.
349.3
- Consensus in dissoluendo re-
quiritur, cuius & in contra-
hendo. 177.1
- Consensus tunc non præiudi-
cat, si actus nō valeat. 346.2
- Consensus si requiratur, error
interuenire non præsumi-
tur. 273.1
- Consilium modò non fraudu-
lentum, non ligat consulē-
tem. 267.1
- Consilium non punitur nisi ad
malum tendere probetur.
211.12
- Consilium præstare quando
quis dicatur. 212.17

- Consilium præbens quando te-
 neatur, & quādo non. 108.4
 Consuetudo attrēditur, si quod
 actum est non intelligitur.
 174.7
 Consuetudo quælibet, cuiusli-
 bet consuetudinis regula es-
 se debet. 174.10
 Consuetudo à pari procedit
 cum statuto. 20.5
 Consuetudo firmata bino aut
 tero actu contrario non
 tollitur. 396.1. & 2
 Consulens non damnatur, si
 principalis absoluat. 211.13
 Consulens nō tenetur, cōsilio
 in tempore reuocato. 211.14
 Consulens non punitur statu-
 to pœnam facienti impo-
 nente. 211.15
 Consulens quandoque mitius
 punitur qualitate attenta fa-
 cientis. 211.16
 Consulens, in atrocioribus pa-
 ri pœna punitur. 209.5
 Consulens quando pœna spe-
 ciali plectatur 209.6
 Consulens non tenetur, si de
 interdicto vnde vi agatur.
 209.7
 Consulens indistinctè puni-
 tur, si eius nomine delin-
 quatur. 210.8
 Consulens alicui, præsumi-
 tur causa mouens principa-
 liter, quare meritò punitur.
 210.9
 Consulens tunc punitur, si, ex
 cōsilio delictum sequatur.
 210.10
 Consulens ex consilio non pu-
 nitur, nisi consilium præces-
 sisse delictum probetur.
 211.11
 Consultor quando consilium
 semel datum mutare ne-
 queat. 172.1
 Constituta legitimè durante
 superueniente casu à quo
 initium habere non potue-
 runt. 298.1
 Constitutum veram possessio-
 nem tradit, licet ficto modo
 quærat. 130.16
 Constitutum quādo post mor-
 tem constituentis conferri
 possit. 130.17
 Contestatio litis nō reddit de-
 teriorem conditionem con-
 testantis. 302.1
 Contractus liciti esse debent,
 & honesti. 391.1
 Contractus secundum quam
 consuetudinem extendi pos-
 sit. 176.14
 Contractus secundum loci cō-
 suetudinem attenditur, si
 contrahentis modus igno-
 retur. 174.8
 Contractus ex intentione le-
 gem accipiunt. 380.6
 Contractu principali existente
 inutili, valet confessio con-
 tenta in illo. 374.4
 Contractus calore iracundiæ
 initus, quando effectum for-
 tiri dicatur. 213.1
 Contractus quādo gratia eius,
 qui rogauit, dicatur celebra-
 tus. 127.5
 Con

Contractus etsi strictam recipiunt interpretationem, nō tamen perinde ac si materia foret odiosa. 49.110
 Contrahens conditionem seu qualitate[m] secum contrahentis nosse debet. 115.1
 Contrahere sponte non dicitur, qui ex quali contractu obligatur. 118.11
 Contrahentes etsi licitè se mutuo decipiunt, non tamē honestè. 392.7
 Contraria allegans, non est audiendus. 381.1
 Contrariū probari potest, non obstante clausula, ex certa scientia. 274.6
 Contraria eidem subiecto simul inesse nequeunt. 347.2
 Contrariorum quare eadem disciplina. 91.3. & 5
 Contumax innocens non debet condemnari. 377.4
 Conuentus ob donationem à se factam, retinere potest, ne in solidū exigatur. 154.5
 Conuentus ob donationem propriam, quo gaudere possit priuilegio. 151.6
 Conuentus ob liberalitatem suam actione personali tenetur tantum in id quod potest. 155.7
 Conuentio priuatorum non potest publico iuri derogare. 150.1
 Conuenti ex causa damnationis, in id quod possunt tantum, damnandi sunt. 153.1

Copulatiu[us] utrunque copulatorum requirit esse verum. 335.2
 Corpus liberi hominis estimat[i]onem non recipit. 325.2
 Corruptere volens mulierē, quando capite puniri debeat. 72.4
 Creditor non dicitur negligens, qui potuit exceptione repelli. 99.3
 Creditor rem debitoris alienare potest. 225.3
 Creditor de dolo, lata & leui culpa cōtingente in re pignori accepta tenetur. 138.32
 Creditor quando pignus vendere possit, & quando non. 262.3
 Creditor ante conditionem non cogitur inuitus solutio[n]em recipere. 112
 Creditor ante tempus non cogitur vinum aut granū recipere, cursu tēporis quod minuitur. 112.6
 Creditor, cuius fauore tempus adiectum est, ante tēpus petere poterit. 113.10. & 11
 Creditor ius pignoris remittit qui eiusdē alienationi consentit. 346.1
 Creditori inuito non soluitur aliud pro alio. 148.4
 Crimen non prohibens cum possit, tenetur. 328.1
 Crimen læsæ maiestatis propter seditionem committitur. 372
 Culpa leuissima in faciendo, est

est leui æquiparanda. 127.7
 Culpa quomodo in contracti-
 bus interuenire dicatur.

135.27

Culpa lata est dolo æquiparan-
 da. 246.1

Culpa lata pacto remittitur
 aliquando. 142.43

Curator in testamento dari
 non potest. 266.3

Curator aduli differt à cura-
 tore furiosi. 266.4

Damnatus poena capitali,
 intelligi debet de mino-
 ri. 88.10

Damni & lucralia, & alia est
 ratio habenda. 169.1

Damnum vitanti plus fauen-
 dum, quàm lucrum quarèti,
 qualiter intelligendū. 192.1

Damni emergentis & lucri ces-
 santis non eadē ratio. 403.1

Dare quot modis in iure capia-
 tur. 226.5

Dare, est dominium transfer-
 re, & accipiētis facere 355.1

Dare verbum, variis capitur
 modis. 355.2

Dare & remittere paria sunt.
 342.2

Dare quid sit. 343

Dare nemo potest, quod non
 habet. 224.2

Datio in solutum vitiatur fa-
 cta pro maiori quantitate,
 quàm debeatur. 293.1. & 2

Datio in solutū vitiatur, quan-
 do in summa debiti princi-
 palis erratur. 294.3

Debitor speciei ex contractus
 natura de casu fortuito non
 tenetur. 143.46

Debitor tenetur de culpa ca-
 sum interuertente. 143.47

Debitor etiam post biennium
 probare potest pecuniam
 se non recepisse. 427.5

Debitor, à quo plus debito pe-
 titur, iustè super toto litiga-
 re potest. 320.3

Debitor quis propriè dicatur.
 251.1

Debitori datur electio in al-
 ternatiuis. 87

Debitor in expensas non dam-
 natur, si citatus absque in-
 terpellatione debitum fate-
 tur. 196.9

Debitum non censetur remis-
 sum, iure pignoris remisso.
 346.3

Debitum fatetur is, per quem
 cōpensationis exceptio obii-
 citur. 292.4

Debitum esse potest quid ex
 p̄furibus cautis. 347.1

Debitum nō dicitur, quod per-
 petua exceptione defendi-
 tur. 99.2

Debitum mihi, non est pro-
 priè meum. 108.7

Debitum purum dicitur, quod
 præsenti die debetur. 105.11

Debitum ciuilitè tantum, an
 possit reperi solutū. 290.1

Deceptio, etiam iure canonico
 contrahētibus permittitur.
 392.2

Decedere sine liberis non dici-
 tur

- tur, qui prægnantem vxorem relinquit. 380.1
- Deceptis subuenitur, non autem decipientibus. 336.1.& 3
- Declaratio fienda in tempore ante tempus fieri non debet. 111.3
- Declaratio semper fieri potest. 240.14
- Declarandi potestas ad hæredem nõ trāsmititur. 234.7
- Decretum in alienatione rei minoris interponendum delegari non potest. 263.2
- Decretum in alimentorũ trāslatione requisitum non potest delegari. 273.3
- Decretum requirens plenam causæ cognitionem, nõ delegatur. 263.4
- Decretum primum cõtra absentem causa reipublice interpositum tenet. 403.2
- Defendere non dicitur quis duobus modis. 222.1
- Defendere qui tenetur, iure & facto teneri ad defendendũ intelligitur. 222.5.& 6.
- Defendere non dicitur, qui defensionem suscipere recusat. 222.3
- Defensionem suscipiens, sed non perseuerans defendere non dicitur. 222.4
- Defensionem suscipere potest quis alieno nomine. 395.3
- Defensor etiã immobilia possidēs, satisfdare tenetur. 333.2
- Defensor alteri? quãdo admitratur sine satisfdatione. 333.3
- Definitio, rei definitæ substantialia debet ponere. 423.1
- Definitio bona censetur, quæ cum suo definito conuertitur. 423.2
- Delegari non possunt, quæ in meri imperij gradibus primis sunt. 261.4
- Delegari nequeunt, quæ causæ cognitionẽ requirunt. 263.1
- Delegari possunt, quæ iudicis mercenario expediuntur officio. 264.5
- Delicto obuiare tenetur quis canonum iure. 219.10
- Delictũ obligat, etiã sine proposito & voluntate. 274.3
- Delicta puniri reipublicæ interest. 152.2
- Delictum quando clandestinum sit dicendum. 268.3
- Delictum an putetur mandare, qui cum posset, noluit prohibere. 238.7
- Delicto obuiare an teneatur quis ciuili iure. 227.4
- Delictũ nõ impediēs, quãdo ipsum perpetrare dicatur. 216
- Delicta præterita aggrauant postea commissã. 229.7
- Delictum imprudenter commissum mitius est puniendum. 327.6
- Delictũ mitius punitur, quod impetu committitur. 328.7
- Delictum per iram commissum, intra quãtum tempus excusari debeat. 215.9
- Delicta an possint excusari ex causa iusta. 216.4

- Delicta alibi commissa delictum,
 de quo agitur, grauare solent. 252.2
 129.9
 Delinquens quando propter iram
 excusetur. 215.7
 Delinquens per iracundiam prouo-
 catus puniri debet mitius. 215.8.
 Delinquens non liberatur, si pœ-
 na innocenti infligatur. 278.6
 Demonstratio falsa quando vitiat
 actum. 411.4
 Depositarius de dolo solo tenetur.
 115.1
 Depositum & commodum eiusdem
 sunt ferme rationis. 126.2
 Depositarius pro custodia pecu-
 niam recipiens, de culpa etiam
 leui tenebitur. 326.3
 Depositarium, qui se obtulit, de
 culpa leuissima teneri, quando
 verum sit. 126.4
 Depositarius de casu tenetur, si de-
 positum in pecunia numeretur.
 128.8
 Depositum in re propria fieri non
 potest, sicut nec precarium.
 203.4
 Deportatio ea sola tollit, quæ in
 fiscum deferri solent. 118.1
 Deportati bona in fiscum deferun-
 tur. 318.2
 Descendentes ex fœminis etiam
 generis vocabulo comprehen-
 duntur. 36.66
 Descendentes ex fœminis quomo-
 do dicantur de genere, & poste-
 ritate. 34
 Descendentes ex fœminis deterio-
 ris sunt conditionis, quàm qui
 ex masculis. 33.57
 Desinere non dicitur is, qui non
 incœpit. 315.3
 Detentatio an possit acquiri filio.
 229.5
 Deus non punit bis in idipsum:
 105
 Dies expressa actionis natiuita-
 tem impedit, obligationis non
 item. 124.7
 Dies appositæ dispositioni, differt
 ab ea, quæ executioni.
 Dies incertus pro conditione re-
 putatur. 112.5
 Difficultas facit ne mora commit-
 tatur, cùm factum est in obliga-
 tione. 379.3
 Dispensatio latâ recipit interpre-
 tationem iuxta verborum pro-
 prietatem. 157.13
 Dispensatio ratione maioris ratio-
 nis non extenditur. 121.6
 Dispensationes & odiosa quæque,
 aliquando latam interpretationem
 admittunt, sicut & priui-
 legia. 34.59
 Dispositio principalis extendi po-
 test, pœna autem adiecta non
 potest. 416.6
 Dispositio generalis latius ipsa pa-
 tet quàm regularis. 9.15
 Dispositio conditionalis suspendi-
 tur ante euentum conditionis.
 359.1
 Dispositio quælibet sic debet intel-
 ligi, ne quid contrarium conti-
 neat. 382.4
 Doctor ad consilium præstandum
 cogi potest. 419.6
 Doctor secundum cōsuetudinem
 studij præsumitur cōduci. 164.9
 Doctor qui imperitè consuluit,
 damnum passo satisfacere tene-
 tur.

- tur. 207.3
 Doli capaces qui præsumantur. 337.2
 Dolo definens possidere æquiparatur ei, qui dolo noluit acquirere. 402.1
 Dolus quare per pactum remitti nequeat. 141.42
 Dolus de futuro tacite remittitur quandoque. 142.45
 Dolus re ipsa præsumitur ex enormi læsione apparente. 281.3
 Dolus & culpa in rerum communione attenditur. 140.40
 Dolus actoris quando cum dolo rei veniat compensandus. 197.11
 Dolus à fraudè differt, velut genus à specie. 279.2
 Dolus & culpa in pluribus contra ætibus simul interuenire possunt. 135.25
 Dolosus dicitur, qui petit quod restituere tenetur. 368.1
 Dolosus dicitur, qui quid lege facit resistente. 373.2
 Dominium ex vna causa quæsitum, non potest ex alia quæri. 347.4
 Dominium quando transferatur in donatione facta absenti. 270
 Dominium rei legatæ quando in legatarium transeat. 390.7
 Domini tenentur de delictis familiarum. 328.3
 Domus sua intelligitur, quâ quis inhabitat. 322.1
 Donatio & venditio inter alienationis species numerantur. 354.1
 Donatio ob causam quare insinuationem non requirat. 154.3
 Donatio simplex dicitur, qua quid in præmium emancipationis à patre donatur. 154.4
 Donans conuentus ob donationem, res alienum deducere potest. 155.9
 Donatio vel venditio si duobus successiue facta sit, vtri iure quæritur. 131.18
 Donatio non creditur filio in administratione generali concessa. 231.3
 Donatio hodie fieri potest pacto nudo. 177.4
 Donatio censetur, quando recipiens scienter indebitum recipit. 223.1
 Donatio quare inter virum, & uxorem prohibeatur. 171.7
 Donatio nõ præsumitur in dubio. 224.3
 Donare quando is præsumatur, qui indebitum soluit. 224.4
 Donatio causa mortis nudo pacto fieri potest. 236.4. & 5
 Donatio vera non dicitur, quia quid remunerationis, gratia cõceditur. 291.2
 Donatio prohibita dicitur, si venditio prohibeatur. 354.4
 Donatio inter virum, & uxorem quo ad dominium prohibetur, non autem quo ad possessionem. 394.1
 Donatio facta absenti, ante ratificationem non prodest ei. 133.22
 Donatum non dicitur, quod ab eo, qui donare non potest, datur. 224.1
 Dos promissa puellæ intelligi debet cum nubilus erit. 102.2
 Doti in dubio fauendum est. 296.1
 Dubit

Dubitationis gratia quæ apponuntur, nocere non præsumuntur. 288.1. & 5

Ecclēsia substituta an excludatur stante filia. 47.104

Ecclesia in eo, in quo fit locupletior, teneri potest. 182.3

Ecclesia etiam obligatur, ut locupletior efficiatur. 426

Effectus rei quando, & per quid præsumatur mutari. 389.1

Electio facta de bannito non roboratur eo rebannito. 158.6

Emere rem suam per alium quis potest quod per se nō potuit. 204.6

Emptio rei propriæ quare non valeat. 204.5

Emptor primus non est secundo præferendus, ni pretium aut fidem de pretio dederit. 131.12

Emptor rem venditam accipiens autoritate propria, prædo dicitur. 399.1

Emphyteuta quando pro deterioratione rei emphyteuticæ teneatur. 138.35

Emphyteuta rem emphyteuticā vendere non valens domino irrequisito, donare poterit. 354.3

Emphyteuta quare pro annis pluribus futuris soluere nequeat. 112.7

Emphyteuta non soluens canonē, iure suo priuatur, non obstante rescripto summi pōtificis. 112.8

Emphyteuta non soluendo, non priuabitur iure, si hoc ferat consuetudo. 113.9

Emphyteuta pacisci potest cum

ecclesia, quod non soluendo non cadat iure. 113

Episcopus vicario omnia, quæ ipse potest, concedens non censetur concessisse reservata sibi specialiter. 13

Equus in itinere moriens an peccet locatori, an verò conductori. 138.34

Errantis nulla volūtas est, aut consensus. 345.2

Error iuris expressus sententiam vitiat. 389.4

Error allegari non pōt, ubi quid ex certa scia fieri dicitur. 274.4

Error maxime omnium consensus est contrarius. 345.1

Error notarij qualiter possit probari. 313

Error notarij quot testibus possit probari. 313.9

Esse, idem putatur cū eo quod est, esse debere. 118.10

Euitum à nobis non est in bonis nostris. 383.1

Exactum licite non potest remitti. 421.3

Excommunicatio calore iracundiæ lata timeri debet ut valida. 214

Excommunicatio in dubio de maiori est intelligenda. 89

Excommunicatio qualiter esse poena probetur. 89.13

Excommunicatio minor non solet ab homine præferri. 90.14

Excommunicatus in iudicio esse prohibitus, iudicium validum accipere potest, si non opponatur. 300.8

Exceptio an semper competat ei, cui & actio. 420.1

b 2 Excep

Exceptio non numeratæ pecuniæ
quando opponi possit de iure
canonico. 427.4

Exceptio obscura, pro non opposi-
ta reputatur. 269.2

Exceptio in quibusdam admissa,
ad similes casus est porrigenda.
31.32.35. & 36

Exceptiones plures falsò oppo-
nens, à iure de mendacio puni-
ri solet. 100.7

Exceptio quibus casibus regulam
ampliet, & quibus restringat.
13.30

Exceptio vna quando reliquas tol-
lere credatur. 13.34

Exceptio dolo facit, an possit in
possessoris opponi. 388.3

Exceptio regulæ restringendæ
gratia fuit adinuenta. 11.24

Exceptio regulam qualiter am-
pliare dicatur. 11

Exceptio quando perimat actio-
nem, & quando non. 100.7

Exceptio tolli potest statuto, sed
non defensione. 300.9

Exceptio solutionis semper oppo-
ni potest, non obstante statuto,
&c. 228.3

Exceptio innocentie nunquam
censetur exclusa. 377.3

Exceptio doli non nocet, quibus
testatoris voluntas non resistit.
118.1

Exceptio doli repellit petentem
debitum, quod exceptione elidi
potest. 118.2

Exceptiones aut probationes non
admittuntur contra sententiam,
quæ transiit in rem iudica-
tam. 300.10

Exceptiones tamen contra regu-
læ dispositionem esse dicuntur
de genere tamen regulæ con-
uincuntur. 9.20

Exceptiones quibus casibus regu-
lam continent. 10.21. & 22.

Executio sententiæ impeditur ex-
ceptione solutionis. 228.2

Exheredatio à pari procedit cum
priuatione alimentorum. 167.15

Exigere qui nequit, nec à sponte
offerente capere poterit. 421.2

Extensio fieri non debet in mate-
ria odiosa. 406.7

Extensio fit in pœnis, quatenus
proprietas verborum exigit.
417.10

Extensio fit secundum verborum
proprietaem in materia pœ-
nali. 364.13

Extrahi de domo sua quis potest
ex causa, vt iustitia fiat. 324.4

Expressio quando prodest, & quan-
do noceat. 389.5

Expressio nil operatur eius, quod
tacitè præsumitur inesse. 278.10

FAcere tenetur quis, quod alij
prodest, & sibi non nocet.
226.2

Facere dicitur is ipse, qui etiam
per alium facit. 357.1. & 5

Facta plurima valere dicuntur,
quæ fieri prohibentur. 299.4

Facta per fictionem, infecta iudi-
cari possunt. 168.3

Facti vocabulo venit quandoque
non factum. 94.2

Factum quandoque sumitur pro
actu, qui in aliud infertur. 257.2

Factum reputatur, quod metus
causa fuit ne efficeretur. 183.1

Factum

- Factum** aliquando facilius de-
struitur, quàm fieri impedia-
tur. 12
- Factum** non potest non esse fi-
ctum. 167.1
- Factū** eius personæ debet quis ap-
probare, ex qua lucrum capit.
412.3
- Familia** pro agnatione sumitur
quandoque. 36.64
- Falsitas** quando sit in notario præ-
sumenda. 313
- Famuli** factum, quando sit domi-
no imputandum. 328.2
- Fictio** in præiudicium tertij non
trahitur retro. 387.2
- Fictio** non habet locum, ubi extre-
ma requisita non sunt habilia
in fictione de tēpore ad tempus
translativa. 386.3
- Fideiussor** non requiritur, ubi pi-
gnus habetur. 262.1
- Fideiussor** pro maiori summa,
obligatus censetur in minori.
381.10
- Fideiussor** promittens se factu-
rum & curaturum, non tenetur,
si fecit quod potuit. 379
- Fideiussor** quas culpa sua soluit
vsuras, à principali non repetet.
424.3
- Fideiussorē** qui dare tenetur dan-
do pignora liberabitur. 148.1
- Filius** an possit ex causa alimentis
priuari. 82.4
- Filius** qui debitam sibi portionem
consumpsit, alimenta à patre
petere poterit. 82.5
- Filius** testamentum patris non im-
pugnabit, si volens exhereda-
tus fuit. 408.4
- Filius** possessionem bonorum pa-
tre inuito, & ignorante potest
agnoscere. 148.1
- Filius** vel seruus aliquid faciens
mādato patris, vel domini præ-
sus excusatur. 64.7
- Filius** vel seruus quo casu excuse-
tur per mandatum patris vel
domini. 25.2
- Filius** familiars hæres institutus,
si sui iuris fiat, hæreditatem
postea aditam sibi acquirit.
286.4
- Filius** familiars an possit circa pa-
tris assensum vxorem ducere,
162.8
- Filius** familiars rem peculiarem
possidere non dicitur, sed ipsius
pater. 314.1
- Filius** matrimonium sine patris
consensu contrahens, an possit
exheredari. 164
- Filia** matrimonium sine patris cō-
sensu contrahens, potest dotem
petere. 16.11
- Filia** nupta non gaudet priuile-
gio concessio patri & filiis, & fi-
liabus. 40.3 & 85
- Filia** nupta originem & familiam
patris retinet. 40.84
- Filia** renuntians hæreditati pa-
ternæ fratri poterit succedere.
308.6
- Filia** sine consensu patris matri-
monium contrahens, quando
possit exheredari. 166.14
- Filia** renuntians hæreditati patris,
non excluditur ab hæreditate
fratris. 245.7
- Filia** furiosa aliquo casu pro cō-
sentiente habita. 69

Filia sanæ mentis, si non contradixerit, pro consentiente haberi debet. 69.7

Filiatio probatur per instrumentum emancipationis. 292

Fiscus rem alienam non potest alienare totâ, licet partem possit. 411

Fisco etiam in multis fauendum est. 308.3

Fisco fauetur perinde, ac doti ipsi. 296.2

Fœmina quare prohibeatur potestulare. 21.9

Fœminæ non puniuntur ob crimen læsæ maiestatis à patre commissum. 39.78

Fœmininum de sermonis proprietate non cõcipitur per masculinum. 243.93

Fœmininum concipere masculinum naturæ repugnat. 511.27

Frater an succedat sorori, statuto stante quod soror non succedat fratri. 93.8

Fraus duobus modis considerari potest. 281.1

Fraus ex consilio & euentu proneiciens, tunc imputatur. 291.2

Fraus quid propriè dicatur. 279.1

Fraus præsumitur, si insolitæ clausulæ apponantur. 289.3

Furiosus pro delicto nõ punitur, quod ratione careat & sensu communi. 68.4

Furiosi factum non personale dicitur, sed casuale. 68.1

Furiosus quo differat à pupillo fari valente. 70.8

Furiosus consentire non potest. 334.2

Furiosus quia agenda non intelligit, meritò negotium gerere nequit. 67.1

Furiosus ne ad pias quidem causas testari potest. 67.2

Furiosus iisdem causis, quibus & ignorans, ligatur. 69.6

Generi an derogetur per speciem in vltimis voluntatibus. 286.13

Generi per speciem in diuersis legibus non derogatur. 285.10

Generis nomine veniunt omnes sexus vtriusque. 36.65

Generaliter aduerbium, strictius est aduerbio vniuersaliter. 9.17

Genus ipsum cognitioni prius obiiicitur, quàm species. 25

Gestor negotiorum de dolo, culpa lata, & leui potest quandoque teneri. 139.38

Gladij potestas merù imperium significat. 261.1

Grammatica falsa non vitiat instrumentum. 310.2

Haeres in rebus defuncti iustam ignorantiam præstendere potest. 193.1

Hæres emphyteutæ non cadit iure, si fundum emphyteuticum vendiderit. 193.2

Hæres testamenti notitiam habere præsumitur. 193.3

Hæres in damno vitando propter ignorantiam excusatur. 194.4

Hæres quare conuentus ob ignorantiam excusetur, conueniens autem non item. 194.5

Hæres lucrum habens à defuncto.

- Etō , non debet contrauenire
 ipsius factō. 412.1
 Hæres, qui inuentarium confecit,
 factō defuncti contrauenire po-
 terit. 412.2
 Hæres qualiter executori in te-
 stamento dicatur dari. 235.9
 Hæres quando tunc demum quis
 dicatur. 236.10
 Hæres quibus actionibus tenea-
 tur ratione hæreditatis. 340.6
 Hæres ex quâ contractu obliga-
 tur. 127.7
 Hæres nec ex delicto defuncti po-
 test lucrari ; nec pœna tene-
 ri. 181.1
 Hæres grauatus ad distribuendū
 bona se mortuo, non potest an-
 te mortem distribuere. 111.2
 Hæres eadem cum defuncto per-
 sona reputatur. 233.1
 Hæres hæredis capit omnia, quæ
 sunt iuris. 388.4
 Hæres hæredis quando non ve-
 niat nomine hæredis. 416.8
 Hæres in solidum tenetur, qui de
 dolo proprio tenetur. 201.1
 Hæres de dolo defuncti non te-
 netur. 202.2
 Hæres quando de dolo defuncti
 teneatur, etiam de eo quod ad
 eum non peruenit. 202.3
 Hæres non tenetur ex delicto de-
 functi, nisi de eo, quod ad se per-
 uenit. 235.3
 Hæres grauatus expendere cen-
 tum in funere, non potest mi-
 nus exponere. 330.6
 Hæres ratificare potest quod de-
 functi nomine factū est. 234.3
 Hæres partem hæreditatis adire
 nequit, alia repudiata. 77.5
 Hæres impeditur præscribere per
 malam fidem defuncti. 407.1
 Hæredis factum idem cum factō
 defuncti creditur. 234.4
 Hæreditatis titulus, censetur lu-
 cratiuus. 170.2
 Hæreditas tunc lucratiuam cau-
 sam habet, quando soluendo
 est. 170.3
 Hæreditas si pro adita habeatur,
 omnia in testamento relicta
 debentur. 376.4
 Hæreditas patris adita per filium
 desinit esse patris. 309.7
 Hæreditas successio dicitur, pos-
 sessio verò bonorum, ius succe-
 dendi. 244.1
 Hæreditas etiam dici potest ante
 aditionem. 244.2
 Hæreditate adita intelliguntur,
 quæ de hærede dicuntur. 230.8
 Hæreditas an desinat dici per so-
 lam possessionis apprehensio-
 nem. 245.6
 Hæreditas repudiari non potest
 conditione pendente. 370.2
 Hæredes plures ad opus facien-
 dum grauati obligantur in so-
 lidum. 285.2
 Hæredis loco habetur is, ad quē
 bona vniuersa peruenisse no-
 scuntur. 401.2
 Homicidium semel commissum,
 licet rursus fieri non possit, ra-
 tum tamen haberi poterit. 240.13
 Homicida qualiter puniri debeat,
 statibus statutis diuersam pœ-
 nam infligentibus. 229.8
 Homicidium negans, si conuin-
 catur,

- catur, potest de defensione excipere. 129.1
- Homo intelligitur, cum ab aliquo si quis proferatur. 43.24
- Homo liber vendi non potest. 326.5
- Homo diffio, simpliciter prolata, differt ab eo quod proferatur, si quis homo. 44.96
- Honestatis causa ab omni reuerentia censetur exempta. 391.2
- I**gnorans, quo casu æquiparetur dubitanti. 116.3
- Ignorantia excusatus, superueniente scientia non excusabitur. 374.4
- Ignorantia iuris excusat à dolo. 373.1
- Illegitimitas præcedens probatur per instrumentum legitimisationis. 291.3
- Immunitas concessa posteris, etiã filix nepti, & ex fœminis descendentibus conceduntur. 34.60
- Immunitas generaliter concessa ut ad posteros transmittatur, durat succedentibus in perpetuum. 3.63
- Impeditus non dicitur, qui impedimentum remouere potest. 369.1
- Impetitus excusatur, qui impellimentum tollere non potuit. 369.3
- Impensa utilis facta pro infirmo, etiã inuito, repeti potest. 25.9
- Impuberes ciuilibus fungi officiis haud quaquam possunt. 56.1
- Impubes iudex eligi nequit. 57.2
- Impubes dignitatẽ aut officium sine administratione potest obtinere. 57.3
- Impuberes defectu iudicij non possunt ad testimoniũ admitti. 59.10
- Inest verbum, proprietatem & essentiam denotat. 329.1
- Indefinita in testibus non æquipollet vniuersali. 135
- Indefinita de rigore sermonis nõ æquipollet vniuersali. 44.25
- Indefinita à lege prolata, vniuersali est æquiparanda. 8
- Indefinitè aliquid dici aut fieri idem est quod generaliter. 9
- Indiuidua quare speciei derogent. 282.2
- Inhabiles etiã admittuntur quando de vtilitate publica tractatur. 430.2
- Inhabiles quo casu ad feudũ sine admittendi. 430.3
- Initium facti attenditur, ut pœna euitetur. 416.7
- Iniuria volenti non irrogatur. 408.1
- Iniuriam non fieri volenti, qualiter intelligendum. 409.11
- Iniuria in corpus illata non potest remitti. 409.8
- Innocentia existẽte notoria, non est necessarium superioris consilium. 378.5
- Insinuatio requiritur, quando ex causa donationis quid remittitur. 343.7
- Institutus sub potestatiua conditione non potest repudiare. 369.2
- Institutio inutilis quando reuocatur. 369.2
- Institutio inutilis quando reuocatur. 369.2

- ualescere possit. 42.91
 Instrumentum in dubio interpre-
 tatur, ut in eo mala grammati-
 ca non contineatur. 310.3
 Interesse alicuius quantum sit,
 non iure, sed in facto consistit.
 144.2
 Interesse publicum dum tracta-
 tur, verba latissime interpre-
 tantur. 97
 Interesse quoduplex, & quale unū
 quodque. 144.1
 Interesse non iniuste tunc peti-
 tur, cum factum fieri denega-
 tur. 145.4
 Interesse qualiter probari pos-
 sit. 145.5
 Interpretatio fieri debet semper
 ut actus valeat. 362.4
 Interpretatio eatenus fieri debet,
 quatenus valeat actus, non au-
 tem pereat. 21.27
 Interpretatio in duobus actibus
 non fit in dubio, ut uterque va-
 leat. 395.17
 Interpretatio mitior semper in
 dubio capi debet. 227.1
 Interpretatio benignior semper
 capienda est. 304.1
 Interpretatio ad eum spectat, qui
 condere potest. 316.1
 Interpretatio priuilegij spectat
 ad concedentem. 384.2
 Interpretatio lata sit, etiā quan-
 doq; in materia odiosa. 257.12
 Inuito aliquo si quid fieri possit,
 & eo ignorante poterit. 149.3
 Ira non excusat delictum. 215.6
 Iudex æquitatem præ oculis sem-
 per habere debet. 305.7
 Iudex testi malam rationem asse-
 renti credere non debet. 190
 Iudex rem non suam in alium
 transferre potest. 235.4
 Iudex inuestigandæ veritatis gra-
 tia cauillationibus uti potest.
 249.6
 Iudex delinquenti impunitatem
 promittere potest. 249.7
 Iudex pœnas mitigat pro perso-
 narum qualitate. 327.4
 Iudex non debet exequi sententiā,
 si de innocentia constet. 377.2
 Iudex non præsumitur, qui extra
 iudicialiter procedit. 361.2
 Iudex quis non dicitur, qui facit
 quæ ad iudicis officium non
 pertinent. 361.3
 Iudici officium excedenti impu-
 nè non paretur. 360.1
 Iudicis mādato qui quid operatur,
 an aliquando excusetur. 66.12
 Iudicis præceptum non ligat ex-
 tra iudicis officium. 367.5
 Iudices in partium præiudicium
 leges interpretari possunt. 316.2
 Iudicium vnicum ad quæstionē
 sufficit, iudicis arbitrio. 409.10
 Iudicium cum milite valet, si non
 sit oppositum, quod in iudicio
 esse non possit. 300
 Iudicium criminale valet cum
 procuratore, si non opponatur.
 300.9
 Iudicium quando retrorrahatur.
 386.5
 Iudicia in inuitum etiam reddi
 solent. 150.4
 Iurans statuta se seruaturū, iusta
 causa potest ea negligere. 302.4
 Iurans soluere certo tempore ex-
 cusetur si per iudicem impe-
 diatur.

- diatur. 256.2
 Iuramentum calumnie remitti potest tacite, sed non expresse. 389.3
 Iuramentum quare possit in contractu apponi. 175.13
 Iuramentum non presumitur esse de feudi substantia. 58.6
 Iuramentum iracundia præstitum, non ligat iurantem. 214.4
 Iure ipso liberari, magnopere differt ab eo quod est ope exceptionis liberatum esse. 100.6
 Iure vno sublato, quando tollatur aliud, & quando non. 308.4
 Iuri futuro non facile potest renuntiari. 308.5
 Iure suo priuari potest quis ob publicam utilitatem. 427.4
 Iure speciali quod conceditur, in consideratione esse non solet. 247.3
 Iuris peritus non excusatur à dolo per ignorantiam iuris. 373.3
 Ius sibi dicere nemini permittitur. 301.3
 Ius sibi dicere potest quis decem casibus. 371.3
 Ius gentium duobus modis accipitur. 395.3
 Ius naturale diuersa iuris species est à gentium iure. 295.4
 Ius auctoris si resolutum sit, resolvitur ius acceptoris. 350.1
 Ius accrescendi qua ratione introductum fuerit. 77.2
 Ius civile creditur iuri canonum inherere, ubi non discordat expresse. 220.13
 Ius publicum est, quod communis est. 344.1
 Iustus minuit poenam, etiam in grauioribus. 359.3
 Iustus iudicis, excusat à dolo. 358.1
 Laborator, an ob denuntiatio nem cum protestatione extraiudiciali desistere teneatur. 56.9
 Laudum quando censeatur ratificatum. 238.9
 Laudum à principio nullum, nullo pacto ratificari potest. 157.2
 Laudum cum efficitur, generi per speciem derogatur. 287.18
 Legata in testamentis relicta paratam habent executionem. 98.6
 Legatum alicui factum si nuptias contrahat, quando deberi incipiat. 161.6
 Legatum generis & speciei relictum vni aut diuersis, qualiter intelligendum. 286.15
 Legata pure vel in diem certum relicta, ad heredem transmittuntur. 141.1
 Legata, quæ ad heredem non transferuntur, patri, vel domino non acquiruntur. 114.2
 Legata etiam in testamentis relicta, strictam recipiunt interpretationem. 97.3
 Legata ad pias causas an debeantur hereditate non adita. 376.3
 Legatum sub conditione, an possit alienari. 42.5
 Legatum ad pias causas, non est de minori intelligendum. 87.4
 Legatum quod fit clericis, an intelligi debeat de minori, an de maiori. 87.5
 Lega

- Legatum pro loci, cui sit, qualitate est intelligendum. 87.6
- Legatum generale, quæ in domo sunt venalia includere non præsumitur. 10.23
- Legatum factum monasterio, censeatur in dubio factum monialibus. 38.
- Leges ad ea quæ ut plurimum accidunt, applicari solent. 247.2
- Leges regulæ tradentes nil superfluum admittere solent. 5
- Leges etiam fiunt de his, quæ naturaliter contingunt. 247.2
- Legitimatio sub conditione fieri potest. 276.4
- Legitimari pluries quis potest, & se pluribus tueri legitimatibus. 201.3
- Legitimus consentiens hæreditatem transferri in institutum, præsumitur nolle hæres esse. 71.1
- Legitima filiis debita non potest per statutum auferri. 83.7
- Legitima quo iure filiis sit debita ex bonis parentum. 84.8
- Legitima patri vel matri an statuto possit minui, vel in totum tolli. 85.9
- Lex magis specialis dicitur, in qua utilitas maior inuenitur. 282.4
- Lex minus generalis inter generales pro speciali reputatur. 282.1
- Lex generalis quomodo cõformari dicatur speciali. 285.11
- Lex recepta cõtrā rationē iuris, nõ trahitur in consequentiā. 405.1
- Lex posterior quando priorem corrigat. 306.12
- Libellus quare latam recipiat interpretationem. 345.3
- Libellus admittitur, quo quis sententiam nullam dicit, vel in integrum restitui petit. 199.3
- Libellus petitionis in integrum restitutionis qualiter formandus. 344.3
- Libellus in hærede, locum habere potest in bonorum possessione. 345.2
- Liberalitas non potest in inuitum exerceri. 259.1
- Liberare potest quis alium, pro eodem soluendo. 360.2
- Liberatio facta à filio patris viti debitoribus, non conualescit patre mortuo. 157.3
- Liberalis dicitur, qui donat, quod donare non cogitur. 291.3
- Liberi non matris, sed patris familiam sequuntur. 37.68.
- Libertati in dubio fauendum est. 119.1
- Libertas inter causas pias annumeratur. 119.2
- Libertati plus fauetur, quàm liberorum legitimæ. 119.3
- Libertatis causa publica censetur non priuata. 119.4
- Libertas quando certo pretio æstimari possit. 326.4
- Liberta patrono nupta non potest eo inuito diuertere. 95.5
- Liberto neque nocet, neque etiā prodest quod fecit dum seruus esset. 410.2
- Lite cum defuncto contestata, transit processus ad hæredem. 340.5
- Locator operarum excusatur, si iussit

- iussu conductoris aliquid fecerit in fundo alieno. 65.8
- Locupletiores alium esse factum quis probare debeat. 131.6
- Lucrativa causa dicitur à lucro originem trahens, licet damnum afferat. 170.4
- Lucrum quæres ex aliena iactura, in dolo esse præsumitur. 426.1
- Lucrum dotis factum à marito an dicatur ex causa lucrativa. 170.5
- Lucrum ut verè dicatur, causa immediata attenditur. 171.6
- M**andans quid vendicentum, non videtur in minori consentire. 331.9
- Mandans quando verè facere dicatur. 338.4
- Mandans gravius peccat, quàm mandatarius, qui aliàs non erat facturus. 352.2
- Mandatum à voluntate mandantis ita regulatur in superioribus sicut in privatis. 337.15
- Mandatum de maiori non extenditur ad id, quod minus est. 121.7
- Mandatum speciale fisci non derogat speciali. 282.21
- Mandatum speciale iurisdictionis nil potest generali detrahere. ibidem
- Mandatum speciale an possit dari sola taciturnitate. 236.6
- Mandatarius quo casu possit excusari. 359.1
- Mandare quando quis præsumatur. 236.1
- Magistratus quilibet prætor dici potest. 325.1
- Magistratus licet potest legem transgredi metu periculi, aut scandali. 301.3
- Maiestatis læsæ conscius punitur, si non reuelaverit. 218.9
- Manumittere prohibitus, potest manumittenti consentire. 348.1
- Maritus pro re dotali tenetur de dolo, culpa lata & levi. 135.26
- Maritus uxorem corrigere potest, non autem mulier virum. 325.2
- Maritus ad concubinam dimittendam compelli potest. 391
- Mater ab hæreditate exclusa, non statim excluditur à tutela. 295.2
- Matertera non venit nomine auctuli. 55
- Matrimonium consensu contrahitur, non concubitu. 160.1
- Matrimonium per verba de præsententi contractum, secundo per eadem verba etiam copula secuta, est præferendum. 61.2
- Matrimonium præsumitur ex consuetudine cum muliere habita. 161.3
- Matrimonium præsumitur in favorem filiorum, ut scilicet legitimi credantur. 164.4
- Matrimonium dicitur clandestinum, etiam quod coram duobus testibus est contractum. 268.2
- Matrimonium facilius contrahitur, quàm dissolvitur. 178.8
- Matrimonium inter prohibitos valet, sub conditione, si papa dispensabit. 247.4

Masculus præfertur mulieri concurrenti in aliquo officio.

31.47

Masculus in deposito est mulieri præferendus.

31.48

Masculus nomine personæ, ferè semper includitur.

56.129

Masculi fœminis præferuntur in feudis quo casu eadem possunt admitti.

43.55

Masculinum non concipit fœmininum, lege per modum qualitatis de masculo loquente.

51.111

Masculinum non includit fœmininum in materia correctoria.

51.114

Masculinum in contractibus non continet fœmininum.

47.

106. & 108.

Masculinum in legatis an concipiat fœmininum.

49.109

Masculinum non concipit fœmininum, ubi mentio vtriusque sexus distinctè facta est.

46.

101

Masculinum non concipit fœmininum, si verba ad literam sint intelligenda.

46

Masculinum concipere fœmininum, quando verum sit.

46.

102

Masculinum includit fœmininum in ultimis voluntatibus.

46.103. & 104.

Masculinum an etiam in rescriptis concipere possit fœmininum.

53.119

Masculinum quando in sententia fœmininum includit.

53.120

Masculinum in materia officio-

rum an comprehendat fœmininum.

3121

Masculinum appellatiuè prolaturum, differt ab eo quod propriè profertur.

44.97

Masculinum non continet fœmininum, cum constat aliter voluisse disponentem.

45.98

Masculinum regulariter fœmininum continet.

42.90

Masculinum in privilegiis quando cœcipiat fœmininum.

52.118

Masculinum in statutis non comprehendit fœmininum.

52.119.

116. & 117

Medicus de imperitia tenetur.

403.1

Medicus quando sit excusandus. ibidem

Mentis simpliciter prolata dictio, pro triginta diebus accipi debet.

322.3

Mensis qualiter intelligi debet in dilationibus dandis.

321.1

Mensis utilis triginta dierum esse dicitur.

321.2

Meretrix in lupanari an possit ad coitum cogi.

419.7

Meretrices possunt signo notari.

391.4

Metus etiam iuramento probari potest.

186.11

Metus iustus incurritur, quum regius officialis alicui minatur.

184.5

Metus iustus etiam dicitur, quod ab excommunicatione inferatur.

184.6

Metus iudiciis probatur & præsumptionibus.

184.7

Metus facilius probatur duobus testib

- testibus, quàm libera voluntas
centum testibus. 185.8
- Metus non præsumitur, si in con-
spectu iudicis quid efficiatur.
185.9
- Metus iustus quis & quare dicatur.
183.2
- Metus minor in muliere quàm in
masculo attenditur. 183.3
- Metus libera superueniente vo-
luntate purgari potest. 187.14
- Meum esse nil potest ex pluribus
causis. 347.3
- Meum, tuum, suum, hæc verba,
in dubio pro toto sunt accipien-
da. 95.6
- Meum, non immerito dicitur,
quod mihi debetur. 107.1
- Miles etiam concluditur in dispo-
sitione, quæ generaliter loqui-
tur. 266.1
- Miles partim testatus, & partim
intestatus decedere potest.
78.6
- Miles de vna re testari potest, in
reliquis remanens intestatus.
78.7
- Miles, quod ad testamentum atti-
net, in dubio præsumitur rei
velle communi iure. 79.8
- Miles cælestis militiæ quo iure
testetur, & an possit testatus
partim & partim intestatus de-
cedere. 79.9
- Minimum etiam in contracti-
bus quare sequi debeamus.
87.7
- Minimum in pœnis infligendis at-
tendendum. 88.9
- Minimum in legatis sequi debe-
mus, & vltimis voluntatibus.
- Minimum sequimur, nisi signifi-
catio propria vocabuli aliud in-
nueret. 86.3
- Minimum quod est, quando sequi
debeamus. 86.1
- Minor nec alienare rem immobi-
lem, nec alienanti consentire
potest. 348.4
- Minor quando citra aliam læsio-
nis probationem restituatur.
344.4
- Minor non restituitur aduersus
dolum præsumptum de futuro.
142.44
- Minor vigintiquinque annis mī-
tius punitur in delictis. 327.3
- Mistus casus quando contineatur
sub simplicibus. 97.4
- Momento aliquid fieri sufficit, vt
factum fuisse dicatur. 400.1
- Monialis sacra vasa tangere, &
incensum adolere non debet.
29.40
- Mora sua cuique est nociua. 367.
- Mora vnius ex reis promittendi
non nocet alteri. 367.2
- Mora principalis nocet fideiussu-
ri. 368.3. & 5. & 6
- Mora filij in actione de peculio
nocet patri. 368.4
- Moram incurrere non dicitur, qui
litigandi causam iustam habe-
re inuenitur. 246.2
- Morosus an dicatur, qui negat cer-
tum à se petita in re implicata.
319.1
- Morosus non dicitur, qui legi-
tima exceptione sese tuetur.
303.2
- Morosus non censetur, cui dila-
tio à lege tribuitur. 303.3
- Mor

- Mortuus potest quandoque fingi
 vivus. 168.7
 Mortuus non potest doctoratus
 suscipere dignitatem. 384.3
 Mulier de consensu filiorum se-
 cundò nubens, non incidit in
 pœnam. 408.5
 Mulier non committit adulte-
 rium nolens. 408.2
 Mulier in contractibus venit libe-
 rorum appellatione. 48.107
 Mulier procuratoris officio fungi
 nequit in iudicio. 22.14.15.
 & 16
 Mulier suos descendentes non red-
 dit nobiles. 37.67
 Mulier in multis casibus à pari
 procedit cum masculo. 41.86
 Mulier qua potiatur prærogativa
 ultra masculos. 41.87
 Mulier non debet à masculo dif-
 ferre. 41.91
 Mulier in testamento inter libe-
 ros testis admittitur, veluti in
 eo quod sit ad pias causas. 26
 Mulier in testamento ad pias cau-
 sas testis admittitur. 25.27
 Mulier, quæ licitè occiditur, im-
 punè violari poterit. 120.3
 Mulier multis casibus in feudis
 succedere potest. 33.56
 Mulier viro subdita esse debet
 non vir mulieri. 32
 Mulier prægnans quibus gaudeat
 prærogativis 39.79
 Mulier pro excommunicatione
 non tenetur Romam concede-
 re. 39.80
 Mulier ob minorem metum ex-
 cusatur, quàm vir, 39
 Mulieres ob dotem varia habent
 privilegia. 39.81
 Mulier à muneribus corporali-
 bus excusatur. 40
 Mulieri potius quàm masculo
 subuenitur ratione fragilitatis
 sexus. 39.82
 Mulier principis indulgentia iudi-
 care potest. 20
 Mulier qua ratione magistratum
 nequeat agere. ibid.
 Mulier inhonesta debet expelli de
 vicinia. 391
 Mulier & minor à pari procedunt.
 265.1
 Mulier adulterata non præsumi-
 tur iniuriam passa. 408.7
 Mulier pro alio intercedere Vel-
 leiano senatusconsulto vetatur.
 21
 Mulier bannita occidi licitè po-
 test, adulterio autem violari
 non debet. 354.5
 Mulier nec ad ordines promoue-
 ri, nec characterem recipere
 potest. 29.39
 Mulier naturalis tantum viro le-
 gitimo nupta efficitur legiti-
 ma. 21
 Mulier quare tutrix esse nequeat.
 23.18
 Mulier maiore fulgere debet ho-
 nestate, quàm vir. 33.54
 Mulier non succedit in feudo.
 33
 Mulier neque docere, neque præ-
 dicare potest. 30.41
 Mulier à rebus spiritualibus pro-
 hibita, ius patronatus habere
 potest in ecclesia. 30.42
 Mulier

Mulier ob sexus fragilitatem conditionis reputatur deterioris.

30.43

Mulier maritum lugere tenetur, non autem contra. 31

Mulier filios in potestate habere non potest. 31.49

Mulier pupillum substituere non potest. 32

Mulier filio tutorem dare nequit. 32.60

Mulier adoptare nequit citra beneficium principis. 32

Mulier legitimare non potest. 32.51

Mulier posthumum heredem instituere nequit. 32

Mulier filiis alienis tutrix dari nequit. 24.20

Mulier quo casu executoris officium suscipere possit. 24.27

Mulier, nisi sit mater, bonis curatrix dari nequit. 24.22

Mulier tributorum exactrix esse non debet. 24.23

Mulier ab argentariis officiis repellenda est. 24

Mulier in fiscum deferre non potest. 25.24

Mulier actionem popularem intentare non debet. 25.25

Mulier in testamento testis esse prohibetur. eod.

Mulier in dubio prius mortua præsuntur quam vir. 30.44

Mulier in scriptura priuata testis reiicitur. 27.32

Mulier in causa criminali non potest testificari. 27.33.& 34

Mulier in testimonium admissa

minor fides habetur, quam viro. 28.35

Mulier tunc creditur, cum aliter veritas erui non potest. eodem.

Mulier in feudis non admittitur vt testis. 28.36

Mulieres in legibus aut statutis condendis interuenire nequeunt. ibidem.

Mulieres consuetudinem introducere non valent. 29.37

Mulier etsi condendis legibus non adest, consilium tamen dare potest. 29.38

Mulieres quot casibus melioris sint conditionis quam viri. 37.70

Mulier veniam ætatis citius impetrare potest, quam masculus 37.71

Mulier carcere includi non debet. 38.72.& 73

Mulier pro administratione tutelæ obligata potest carceri mancipari. 38.74

Mulier ad virum inuita trahi potest. ibidem

Mulier non semper comparere cogitur personaliter. 38.75

Mulier in palatium intrare potest, non obstante statuto. ibidem

Mulier in electione facta optionem habet. 38.76

Mulier non penetur statuto loquente de bannitis. 38.77

Mulieres consilio sunt inualido. 31.46.

Mulieres deterioris sunt conditionis

ditionis,quàm viri. 18
 Mulieres iudicare nequire, moribus est inductum. 19.3
 Mulier, si consuetudo fineret, iudicis officio fungi posset. 19.4
 Mulieri in dubio pregnantem se asserenti creditur. 8.2
 Mulieri non permittenda fornicatio aut adulterium necessitatibus prætextu. 353.4
 Mulieribus quando subueniendum. 336.1
 Munera ciuilia eadem dicuntur, quæ & publica. 18.1
 Mutilatio quo differat à membri truncatione. 261.2
 Mutus procuratorem constituere potest. 367.2
 Mutus & surdus & donare, & matrimonium contrahere, possunt. ibidem
 Mutus etiam cum alio pacisci potest. 397.3

Naturalia quæ sunt, immutabilia sunt. 81.
 Natiuitas actionis an differat à natiuitate obligationis. 125.10
 Nauis prædio vrbano æquiparatur. 321.3
 Necessitas ipsa legi non subiecta, legem facere dicitur. 32.1
 Necessitas licitū facit quod aliàs esset illicitum. 353.2 & 3
 Negans quali defensione uti dicitur. 200.8
 Negans se debere viginti, an censetur negare decem. 319.2
 Negans quibus casibus puniri

possit. 200.6
 Negatiua signo vniuersali positapostita, suo contrario æquipollet. 311.11
 Negatiua quomodo potentior dicatur ipsa affirmatiua. 331.8
 Neptis non præsumitur melioris esse conditionis quàm filia. 4.99
 Nocentem absolvere satius est, quàm innocentem damnare. 398.6
 Nolle nubere non dicitur, quæ viri potens non reperitur. 60.1
 Nolle & velle contraria sunt, medium inter vtrunq; est non velle. 61.6
 Nomen proprium attendi debet in ordine, an præcedat appellatiuum. 303.9
 Notarius præsumitur rogatus ad clausulas consuetas. 174
 Notarius maliciosè errans non potest corrigere, sed puniri debet. 313.11
 Notarius non matriculatus, si rogatus instrumentum fecerit non reiicietur. 299.6
 Notarius præsumitur potius errare, quàm malignari. 314.12
 Notarius instrumenta conficere cogi potest. 419.4
 Notarij dicta præsumuntur esse de voluntate, & consensu patrum. 211.4
 Notarij plus iusto accipientes, merito puniendi. 421.4
 Notarius alteri ratione officij potest stipulari. 270.2
 Notarius in instrumento dotis hypoth

pothecam apponere potest. 175
Notarius quando, & in quibus, erro-
rem suum corrigere possit. 511.5

Notario errorem suum corri-
gere volenti, quo casu credatur. 312.6

Notarius diem vel mensem pro
alio corrigere non potest, ni
error per pestes sit probatus. 312.7

Notarius errorem ad partes per-
tinentem ex intervallo corri-
gere non potest. 313.8

Novum nō dicitur, quod prius de-
structum reparatur. 243.3

Numerus minor quando in maio-
ri contineatur. 250.7

Obligatio fideiussoris quan-
do valeat absque iuramē-
to. 332.12

Obligatio qualitatē non mutatur
in creditoribus ob heredum
personas. 332.12

Obligatio naturalis ex re impos-
sibili an oriatur. 332.12

Obligatio naturalis tollitur ani-
mo sublato. 332.12

Obligatio an nasci soleat ante diē
ratione loci tacite subintelle-
ctum. 332.12

Obligatio naturalis de iure gen-
tium esse dicitur. 294.1

Obligatio naturalis considerari
potest duobus modis. 294.2

Obligatio qua delictum punitur,
de iure naturali esse dicitur. 206.4

Obligatio personalis non sequi-

tur singularem successorem. 373.3

Obligatio per accidens contrahi
potest extra id quod agitur. 273.2

Obligatus ex maleficio vel qua-
si, non potest bis puniri. 229.4

Obligatus ad casum fortuitum,
tenebitur si contigerit. 143.48

Obscurum in iudiciis interpreta-
ri solemus in fauorem actoris. 90.15

Obscurum quando aliquid esse
merito dicatur. 90.16

Obscurum iudicis arbitrio de-
clarandum si sit, non recurritur
ad id quod minimum est. 88.8

Obscuritas breuitatis prætectu
non admittenda. 3.4

Occidere qui potest licite, ver-
berare poterit non illicite. 120.1

Odio alieno grauari nemo debet. 271.1

Offendens alium, conditionem
eius inuestigare debet. 117.6

Offensum iuuare valens, saltem
clamando, non tenetur si non
fecerit. 218.8

Officialis quæ alterius spectant
officium attentare non debet. 179.2

Officium civile genus quoddam
dicitur, sub quo reliqua officia
comprehenduntur. 18.2

Officium necessarium quod di-
catur. 419.8

Opinio vltima rigorem conti-
nens, non est primæ præfe-
renda.

renda.

306.33

P Actum quod pater non teneatur alere filium, est ipso iure nullum. 81.3

Paſtum in contractibus, beneficiis, & iudiciis qualem recipiat interpretationem. 362.1

Paſtum de lucro in ſocietate, eſt etiam de damno intelligendum. 91

Paſtum inſolitum ſuſpicionem inducit uſurarum aduerſus contractum. 289.4

Paſtum iudiciorum ordinis derogatorium eſt inualidum. 151.3

Paſtum non ualeat de pignore non uendendo. 262.2

Paſtum contra ius naturale aut officium paternum, eſt ipſo iure nullum. 82.6

Paſtum cum aliquo factum porrigitur ad eius heredem. 234.5

Pacem contrahentes, ſi poſtmodum ſimul ruperint, agere non poterunt. 414.2

Papa non ualens totum tollere, partem poterit quandoque. 411.7

Papa priuilegium à ſe conceſſum ſolus interpretatur. 317.3

Papa gratias à ſe indultas declarare ſolet. 317.4

Papa quilibet, Petri ſucceſſor dicitur. 387.2

Pars continetur in toto. 229.2

Pars cum toto dupliciter conſideratur. 341

Pater quatenus pro filio teneatur. 231.2

Pater filio etiam exheredato tu-

toſem dare poteſt. 287.5

Pater filio pupillo exheredato ſubſtituere poteſt. ibidem

Pater filio naturali tantum inſtituto tutoſem dare poteſt. 267.6

Pater pro delicto filij tenetur ex quo locupletior eſt effectus. 231.4. & 5

Pater quo caſu non teneatur de pe- culio. 132.67

Pater ratione officij publici pro filio præcipue tenetur. 232.8.

Pater iure naturali filios educare tenetur, non obſtante ſtatuto contrario. 81.2

Pater tutoſem filio impuberi in teſtamento dare non poteſt. 364.11

Patria poteſtas inæſtimabilis quædam res dicitur. 325.3

Pater filiis in poteſtate, & etiam poſthumis, tutoſem dare poteſt. 266.2

Pater ad tempus filio ſub poenæ matrimonium prohibere poteſt. 164.10

Pax alicui & ſuis adhærentibus facta, qualiter ſit extendenda. 132.21

Pax pro abſente per notarium recepta, an poſt terminum datum poſſit ratificari. 133.23

Pecunia quando licite recipiatur pro deſenſione alterius. 217.5

Pecuniam accipere, & obligatione liberari, paria ſunt. 342.1

Pœna ſiniui debet ob ætatem, & imprudentiam. 326.1

Pœna non committitur ipso iure, quando aliquid sub pœna præcipitur. 415.1

Pœna delicto est commensuranda. 205.3

Pœna ex conuentione appositæ pro parte, ad aliam partem non debet extendi. 416.4

Pœna extenditur, dum de fraude remouenda agitur. 417.11

Pœna extenditur quandoque ratione Reipublicæ. 417.12

Pœna extenditur in æquiparatis. 417.13

Pœna in fauorem ecclesiæ extenditur quandoque. 417.4

Pœna tunc extenditur, quando ratio extendendi exprimitur. 418.15

Pœna extenditur de similibus ad similia. 418.16

Pœna apponi debet in cautione ratæ: ubi agitur de libertate. 326.6

Pœna iure ipso imposita defuncto, transit ad hæredes. 339.4

Pœna ut plurimum facere reipublicæ infligitur. 59.112

Pœna an possit retineri in foro conscientiæ. 205.2

Pœna non debetur, ubi nulla mora contrahitur. 307.4

Pœna hæredi imposita, non transit in hæredem hæredis. 388.5

Pœna quandoque minuitur sententiæ ratione. 317.5

Pœna offendentis aliquem in domo sua imposita, non est de ho-

spitio intelligenda. 323.2

Pœna quando in hæredem transeat lite non contestata. 340.7

Pœna quando contractui possit adici. 175.12

Pœna pro fœminis inuenta, non est masculis infligenda. 551.28

Pœna ex hæredationis à iure civili imposita contrahentibus matrimonium, canonibus reprobatur. 166.13

Pœna statuti punientis maleficium, extenditur ad mandantem. 358.3

Pœna si pro delictis sit infligenda, quæ mitior est irrogari debet. 89.12

Pœna locum non habet, nisi statutata. 416.9

Pœnam & commodum ex eodem facto nullus reportare debet. 403.1

Pœnam petere nequit, qui in illam incidit. 414.1

Pœnalia nullo modo sunt extendenda. 416.5

Pœnales casus sunt stricti iuris. 416.3

Percussus volens non aget actione iniuriarum. 408.3

Periculum incurrere nemo tenetur. 217.6

Persuasio dolosa non excusatur à pœna. 408.6

Petitio nulla est, ubi nulla mora. 303.1

Petitio hæreditatis quando hæredi vel fideicommissario datur. 244.4

Petitio hæreditatis non datur hæredi,

redi, qui possessionem semel apprehendit. 245.5
 Petitio pœnæ liquida debet esse 415.4
 Pignori dari sua res potest nemini. 203.1
 Pignoris vel servitutis ius in re sua nemini potest quæri. 203.2. & 3.
 Pignus per pactū expressum ipso iure tollitur. 350.9
 Pignori incumbere satius est, quàm in personam agere. 147.1
 Plebs à populo differt, veluti species à genere. 34.3
 Plerunque dictio, quam ob causam regulam faciat. 8.1
 Plus & minus si sint eiusdem speciei, cui quod licet plus non licebit minus. 110.5
 Possessio non acquiritur sine animo & corpore, nec etiam amittitur. 474.1
 Possessio constituti in absentem facti non transfertur ante ratificationem. 132.10
 Possessio vltima in possessorio attendenda. 196.3
 Possessio præsumitur ratificari per fructuum perceptionem. 38.8
 Possessio quando emptori à domino censeatur tradita. 236.3
 Possessionis occupatio, dicitur quædam alienatio. 394.3
 Possessores bonorum in omnibus habentur loco hæredum. 341.1
 Possessor malæ fidei tam de fru-

ctibus perceptis, quàm de his qui potuerunt percipi, tenetur. 280.3 & 4
 Possessor malæ fidei titulum habens non tenetur de fructibus percipiendis. 281.6
 Possessor an melioris esse conditionis præsumatur in pari causa. 406.1
 Possessor bonæ fidei, in quo habeatur loco domini. 404.2. & 11
 Possessor bonæ fidei non ad damni æstimationem, sed quo locupletior factus est tenetur. 382.4
 Posteriorum vocabulo qui continentur. 552.6
 Posteritatis nomine veniunt omnes descendentes. 35.62
 Postulare, qui nequit, in camera consilium dare poterit. 21.10
 Potestatem sui non habens, alium in potestate nequit habere. 393.1
 Potestas patria in tutore nõ attenditur. 393.2
 Præbenda minoris valoris non debet dari loco maioris. 232.13
 Precarium recipiens, de dolo & lata culpa tenetur. 128.9
 Precarium constitui dicitur, vbi verbum, precario, vel aliud eiusdem significati adicitur. 128.
 Precarium sumens non tenetur de levi aut leuissima culpa. 128.10
 Precarium concedens non potest

test illud ilico reuocare in præ-
iudicium recipientis. 128.11
Precarium quando transeat in
hæredem concedentis. 129.13
Precarium quando extinguatur
morte concedentis. 129.14
Precarium quo differat à consti-
tuto. 130.15
Precarium ad voluntatem conce-
dentis reuocabile, non est ilico
reuocandum. 130.4
Precarium recipiens, cum reuo-
catur, de solo dolo tenetur.
103.5
Præceptum iudicis quando excu-
set facientem. 356.4
Prædo quatuor modis quis dici
potest. 299.2
Præiudiciale minus in dubio eli-
gi debet. 422.1
Prælati non debent derogatio-
nes à iudicibus secularibus su-
scipere. 299.5
Prælatus dolo desinens posside-
re, non præiudicat ecclesiæ.
401.2
Præscriptio petitione sola inter-
rumpitur. 100.8
Præsens intelligere præsumitur.
396.1
Præsumptio legis potius ad con-
firmandum, quàm ad infirman-
dum adaptari debet. 262.5
Præsumptio tunc tollitur, cum
mala causa exprimitur. 290.
7
Præsumptio à communiter ac-
cidentibus ortum habere so-
let. 8
Pretium in contractu venditio

nis dicitur de substantia. 108.1
Prætoris vetante factum, perin-
de est, ac si fiat contra ipsius
edictum. 322.1
Prior tempore præferri solet in
pari causa lucri. 318.1
Princeps & respublica occasione
data rem meam mihi auferre
possunt. 94.3
Princeps quando præsumatur vti
plenitudine potestatis, & quan-
do non. 363.7
Princeps excipiens casum, quo nō
vult tertio præiudicare, præsu-
mitur in cæteris velle præiu-
dicare. 11.26
Princeps circumuentus præsumi-
tur, à quo factum proprium re-
uocatur. 273.4
Princeps aut dominus defensio-
nem alicuius qualem suscipe-
re præsumatur. 223.7
Princeps si ignorare præsuma-
tur, clausula, ex certa scientia,
nil operabitur. 275.7
Priuato etiam fides seruari de-
bet. 251.8
Priuilegium datum causæ transit
cum causa, sicut actioni datum
cum actione. 257.14
Priuilegium rem sequitur, quod
rei conceditur. 258.15
Priuilegium loco concessum, an
extendatur ad loci personas.
258.16
Priuilegium personis concessum,
durat aliquando personis defi-
cientibus. 258.17
Priuilegium, quod dignitati con-
ceditur, durare potest dignita-
te

- te cessante. 258.18
 Priuilegium quod vni personæ
 conceditur, ad alias non porri-
 gitur. 255.6
 Priuilegium loquens de filio, non
 prouerificatur in filia. 256.7
 Priuilegium ad alias non por-
 rigi personas, quando verum
 sit. 256.8
 Priuilegium scholaribus conces-
 sum, ad eorum famulos est ex-
 tendendum. 256.9
 Priuilegium patrifamiliæ con-
 cessum, ad familiares extendi-
 tur tam præsentēs, quàm futu-
 ros. 257.10
 Priuilegium contra ius specia-
 le, latam recipit interpretatio-
 nem. 257.11
 Priuilegium quod fisco vel eccle-
 siæ de non soluenda gabella cō-
 ceditur, ad emptores non ex-
 tenditur. 254.2
 Priuilegium in dubio est censen-
 dum personale. 255.3
 Priuilegium quando ad hæredes
 sit extendendum. 255.4
 Priuilegium secundum specia-
 le, non derogat primo genera-
 li. 288.20
 Priuilegium quod loco concedi-
 tur, in loci successorem trāsmi-
 titur. 37.2
 Priuilegium mortuo, quale con-
 cedi possit. 39.4.4
 Priuilegium datum viuenti, non
 competit defuncto. 384.8
 Priuilegium alicui cōcessum, per
 legem generalem contrariam
 non tollitur. 284.8
- Priuilegium personale extingui-
 tur cum persona. 254.1
 Priuilegium renuntiare quando
 quis præsumatur. 246.4
 Priuilegio principis induci po-
 test, quod & consuetudine.
 20.6
 Priuilegio originem ex contra-
 ctu trahenti potest renuntia-
 ri. 155.8
 Priuilegiatus damnum fugiens,
 quo vtatur remedio aduersus
 priuilegiatum quærentem lu-
 crum. 192.2
 Probatio facta per testes, par-
 te non opponente valet, sta-
 tuto contrario non obstante.
 299.7
 Probatio concludens esse debet.
 146.
 Probatio ordinaria, quando exigi
 dicatur. 30.26. & 27
 Probatio in pœnis liquida esse
 debet. 415.2
 Processus in possessorio valet ad-
 missa exceptione defectus pro-
 prietatis. 300
 Procurator pœnā recuperare non
 debet, quam ob suum passus
 est delictum. 424.1
 Procurator generaliter ad omnia
 constitutus, nil potest in his
 quæ mandatum speciale requi-
 runt. 11.25
 Procurator dominum in pœ-
 nā cadere facit quandoquē.
 216.3
 Procurator vel negotiorum ge-
 stor quare dicatur facere quæ
 ad se pertinent. 179.3

- Procurator fisci an possit ad officium cogi. 419.3
- Procurator inuitus nemo constituendus. 419.1
- Prodigo non petenti datur curator. 189.4.& 7
- Prodigus in acquirendo assimilandus est pupillo. 290.5
- Prodigus in delictis non toleratur, sicut in contractibus. 190.6
- Prodigus quis verè dicendus. 188.1
- Prodigus non verbis, sed factis agnoscitur. 189.2
- Prohibitio quæ sit in testamento an locum habeat in codicillis. 25.26
- Prohibitio alienandi facta hæredi in hæredem hæredis transmittitur. 388.6.& 7
- Prohibitio qualem admittat interpretationem. 21.11
- Promissio non valet, quæ sit sine causa. 365.15
- Promissio mercedis vel pensionis soluendæ, ad quod tempus porrigatur. 102
- Promittens simpliciter restituere mutuum non potest statim conveniri. 102.3
- Promissio de soluendo die præsentis, non ob temporis expressionem impedit fieri exceptionem. 105.12
- Promittens viginti, an censeatur decem separatim promittere. 330.3
- Promittens simpliciter, non statim cogitur soluere, licet præsentis die debeat quod promissum est. 103.6
- Promittens aliquem non offendere, potest eum bannitum licite offendere. 431.6
- Promittens factum alienum, si fecerit quod potuit, excusatur à pœna. 379.4
- Promittens de facto suo tantum hæredem non excludit suum. 234.6
- Promittens se facturum in omnem euentum, non excusatur propter difficultatem. 379.5
- Promittens pro se, præsumitur pro suis hæredibus promississe. 234
- Propinquorum appellatione includitur sexus uterque. 55
- Propositum nil operatur, si in mente retineatur. 173.2
- Proprietas verborum in pœnalibus maximè attendenda. 86.11
- Protestatio an in metu sit necessaria. 186.12
- Protestatio clandestinè facta quādo prolit. 187.13
- Protestans se esse procuratorem vel hæredem, instrumento hoc ipsum probare debet. 195.6
- Pubertati proximus ex delicto iuramento obligatur. 338.4
- Pubertati proximus ne ad pias quidem causas testari potest. 338.5
- Punctum loco copulæ habetur in oratione soluta. 335.4

Puniri nemo debet, si nullam admiserit culpam. 271.2

Pupillus infans à pari procedit cum eo, qui infantie proximus est. 70.9

Pupillus qualiter obligari possit, remissive. 70.10

Pupillus in ecclesia cathedrali canonicatum habere potest. 58

Pupillus in ecclesia præbendam obtinere potest. 58.7

Pupillus iure hæreditario dignitatem cum administratione potest obtinere. 58.8

Pupillus neque notarius neque testis esse potest. 58.9

Pupillus ignorat etiam visa, nec discernere novit. 383.1

Pupillus pubertati proximus, præsumitur doli capax. 383.2

Pupillus infans, ne naturaliter quidem obligari potest. 282.3

Pupillus, quod scilicet iudicio careat, ab officiis prohibetur administrationem requirentibus. 57.4. & 5

Pupillus agere potest ratione iniurie sibi illata. 335.3

Pupillus quantum ad primum decretum pati dicitur. 335.4

Pupillus obligatur in eo, in quo locupletior factus est. 426.1

Pupillus homicidium committens non decapitur. 327.2

Pupillus nec lucrari, nec obligari potest, citra tutoris auto-

ritatem. 182.2

Pupillus pubertati proximus pro furto, & iniuriis tenetur. 337.3

Pupillus homicidium committens non decapitur. 301.2

Pupillus quando per patientiam non obligetur. 334.1

Pupillus maior factus testis esse potest de his, quæ vidit in ætate pupillari. 59.11

Pupillus quando dicatur pubertati proximus. 336.1

Qualitas paucioribus competens, dispositionem reddit specialiore.

283.6

Qualitas loci & temporis quæ in principali obligatione ponitur, in fideiussoris obligatione repetita censetur. 102.1

Qualitas quæ verbo adiungitur, secundum tempus verbi ferè semper intelligitur. 76.10

Quæstio offerri potest homini malæ conditionis, si aliter veritas erui non possit. 399.7

Quæstio an sit plebeio inferenda prius, quam nobili. 409.9

Quæstio sine indicijis applicanda nemini. 409

Quæstio à muliere veluti timidiore debet incipere. 30

Ratificatio intra quod tempus fieri debeat. 239.12

Ratificare nequit quis, quod non

c 5 non

- non suo nomine gestum est. 239.10
- Ratum habere quis potest, quod in sui præiudiciū nomine alieno est gestum. 239.11
- Ratio eius nulla habetur, quod à principis voluntate sola pendere noscitur. 248.5
- Ratificatio secundæ obligationis quando præiudicat priori obligationi. 134.24
- Ratihabitio trahitur, & æquiparatur mandato. 237.5
- Ratum haberi potest, quod homine impediēte fieri non potest. 241.15
- Ratificatio nulla est eius, quod nullum est. 241.16
- Ratificatio non sufficit, ubi mandatum lex requirit. 241.17
- Ratificatio nō est verè idem cum mandato. ibidem
- Reficere non dicitur, qui rem penitus lapsam restaurat. 242.2
- Regula ampliatur vigore exceptionis, ubi sequitur correctio iuris. 13.31
- Regula specialior præsumitur, personas respiciens ea, quæ casus intuetur. 283.5
- Regulæ iuris ex causa iusta negliguntur. 301.1
- Regula Iureconsulto Paulo quid dicatur, & quid Sabino. 5.1
- Regula in iure variis sumitur acceptionibus. 3
- Regula non ius ipsum constituit, verum ex prius constituto iure ipsa elicitur. 2.3
- Regula qua ratione pro ordine absolute sumatur. 3.7
- Regula ex oratione yniuersali aut etiam indefinita ferè semper constituitur. 8.9.12. & 16.
- Regula communis ex benignitate procedens quandoque excluditur, veluti etiam naturalis æquitas pacta suadens esse seruanda. 8.13
- Regula aliquando vitata suo ipsa officio priuatur. 8.9.14. & 19
- Regula præ oratione adiuncti interdum accipitur. 3.8
- Regula superuenientes continet casus, veluti genus suas species. 6.6
- Regula ipsa nixus, in casibus non definitis intentionem fundatam habet. 6
- Regula per exceptionem nō ampliatur, quando verba regulæ repugnant. 12.28
- Regula statuti qualem recipiat exceptionem. 12
- Regulæ iuris, hæc duo verba, dupliciter in iure sumi possunt. 3.9
- Regula generalis pro qualitate exceptionis extensionem patitur. 11.29
- Regula breuem continere debet narrationem, & veluti summariam. 5.2
- Regula ex iure colligitur, non autem ipsum constituit. 6.5

- 6.5
Regula seu dispositio generaliter loquens, personas etiam privilegiatas includit. 7.8
Regula quare causæ coniunctio dicatur. 7.10
Reipublicæ interest, ut conseruentur homines. 270.4
Rei iudicatæ renuntiari potest. 428.4
Relatio tunc fieri non debet, si per eam actus destruat. 363.10
Religiosus qualiter intelligatur, non habere velle, aut nolle. 60.2
Relicta in testamento confirmari possunt per aditionem coactam. 376.1
Remissio ob aliam causam non dicitur donatio. 342.4
Remittentes debitum non liquidum, facere potius quam dare dicitur. 342.3
Remittens dare dicitur, si pecunia non fuit solutioni parata. 343.6
Remittere loquendo propriè non est dare. 343.5
Renouatio priuilegij, vel instrumenti quare specialis casus dicatur. 13.33
Renuntiationem dolo factam non valere, qualiter intelligatur. 281.4
Renuntiari potest fauori suo, in annulatione actus. 300.12
Renuntiatio expressa efficacior est tacita. 189.6
Reo debendi vno soluente, liberantur reliqui. 228.1
Reo plus fauetur, quam actori. 397.1
Reprobatio testium, quæ prohibita præsumatur. 381.2
Repudiare posse eum, qui & adire, qualiter intelligendum. 61.5
Repudiatio quando ad omnia iura ad hæreditatem pertinentia extendatur. 307.2
Repudiare potest, qui acquirere. 370.1
Repudiatio legati alienatio quædam dicitur. 403.2
Repudiare non statim poterit, qui adire potuit. 370.3
Res iudicata propriè tunc dicitur, quando appellari non potest, quæ tunc pro veritate habetur. 427.12
Res tota in dubio venit rei vocabulo. 96.8
Rescriptum principis, nihil potest contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam. 428.3
Rescripta sua interpretatur solus papa. 317.5
Respublica fere in omnibus fauorabilis est. 50.111
Restitutio cum debet incontinenti fieri, in dolo est qui petit. 368.2
Restitutio in integrum alij potest delegari. 264.7
Restitutio in integrum non datur, nisi duobus concurrentibus. 344.2
Rest

- Restitutio tantum reddit, quantum latio abstulit. 366.1
- Restitutus quos recuperet fructus, & quos non. 366.2
- Restitutio qualiter omnia in statum pristinum reponere intelligatur. 367.3
- Reus iisdem privilegiis utitur, quibus & actor. 191.2
- Reus sese tueri potest pluribus collationibus, aut etiam electionibus. 201.2
- Reus quando ad expensas merito damnetur. 197.10
- Reus exceptiones, quas obicit, probare tenetur. 199.5
- Reus præscriptionem vel privilegium disjunctiue potest apponere. 199.4
- Reus ex iusta causa ab expensis excusari potest, non item actor. 198.12
- Reus in decisione causæ in dubio absolui debet. 398.4
- Reus iusta litigandi causa usus succumbens ab expensis excusari debet. 195.7
- Reus publicato processu, vel instrumento producto desistens, ad expensas damuari non debet. 196.9
- Rusticus non excusatur, si contra ria allegauerit. 381
- S**atisfactio quid sit. 333.1
- Satisfactio remitti potest ei, qui valde idoneus est, non autem pignoris datio. 148.5
- Scripta non dicuntur, quæ in testamento sic scripta sunt, ne intelligantur. 266.1
- Scriptoris error partibus nocere non debet. 310.1
- Sententia quandoque à reo potest dici nulla, & si qua sit ab eadē appellare potest. 199.2
- Sententia solenniter lata, nihil in ea est immutandum. 377.1
- Sententia iudicis quare strictam recipiat interpretationē. 79.11
- Sententia in dubio contra actorem ferenda est. 297.3
- Sententia pro actore fertur, ni exceptio ex parte rei probetur. 99.5
- Sententia secundum regulam proferri debet, ni contrarium sit probatum. 7.7
- Sententia quando conditionalis dicatur. 425.3
- Sententia ferri non potest sub conditione extrinseca. 277.9
- Sermonem proferens vnicum tantum præsumetur habere intellectum. 253.4
- Seruis nil gratius præstari potest libertate. 325.1
- Seruitus, morti assimilatur. 429.1
- Seruitus viæ, itineris, aquæ ductus in obligationē pro parte non deducitur. 385.1
- Servi nec iudices esse, nec aliis ciuilibus officiis fungi possunt. 370.1
- Seruus neque tutor, arbiter, aut testis esse potest, neque etiam executor. 370.2
- Seruus, miles non potest esse, nec absens causa reipublicæ. 170.3
- Seruus non potest esse tabellio, licet proc

- eet procurator esse possit. 371.4
 Servus omnia potest quæ liber, si
 liber ab omnibus esse credatur.
 371.5
 Servus tabellionatus officio fungi
 nequit. 169.1
 Servus ab alio possessus domino
 non quærit. 314.2
 Servus quando possit abesse causa
 reipublicæ. 430.1
 Servus manumissus novus homo
 dicitur. 410.1
 Servus an possit esse iudex de con
 sensu partium. 371.7
 Servus excusari debet, qui domi
 no subvenire non potest. 216.1
 Servus pœnæ manumitti non po
 test. 429.2
 Servus pœnæ est penitus incapax,
 nec restitutus habilitatur.
 429.3. & 4
 Servus pœnæ propter delictum
 nullus efficitur hodie. 429.5
 Servus nec obligare, nec obligari
 potest. 122.1
 Servus quando naturaliter obliga
 ri possit. 122.2
 Servus an possit fideiubendo obli
 gari. 122.3
 Servus in delictis obligari potest,
 in contractibus non item.
 122.4
 Silere dicitur propriè, qui loqui
 potest, & desinere qui cœpit.
 60.3
 Simonia in remissione debiti po
 test committi, sicut in datione.
 34.2
 Simulatum contractum asserens
 simulationis speciem exprime
 re debet. 119
 Socius in rebus societatis tenetur
 de dolo, & culpa levi si quid de
 pereat. 140.39
 Societate finita non tenentur so
 cij de contractu postea inito
 cum aliquo ipsorum, licet con
 trahens nescierit solutam so
 cietatem. 115.2
 Solennitates iuris, & vñtatus mo
 dus, aequitate suadente omit
 tuntur quandoque. 305.6
 Soluere potest quis pro alio inui
 to. 259.2
 Soluere non est melius, quàm so
 lutum repetere. 360.1
 Soluens pro eo, cui manus ampu
 tanda est ni soluerit, repetere
 poterit. 258.3
 Solutio debiti, si citra instrumen
 tum probari nequeat, nec ipsum
 debitum. 177.3
 Solutum nomine pœnæ non repe
 titur iure. 205.1
 Solutio in dubio in causam gra
 viorem facta præsumitur.
 324.3
 Solutio censetur facta in dubio in
 causa remouendi infamiam.
 324.1
 Soluendo esse præsumitur, qui fi
 deiussorem habet. 315.1
 Soluendo esse dicitur, qui totum
 debitum soluere potest. 315.2
 Soluendo est, qui nomina debito
 rum habet. 316.3
 Soluendo non esse, quando quis
 præsumatur. 316.3. & 4
 Soror an iure communi veniat
 fratris appellatione. 54.122
 Soror

- Soror in statuto odioſo non venit fratris vocabulo. 54.123
- Soror in diſpoſitione legis, & teſtatoris comprehenditur nomine fratris. 54.124
- Species in legatis, quando generi derogare dicatur. 286.14
- Species an derogat generi in legibus. 283.7. & 9
- Species generi detrahit in reſcriptis pariter ac mandatis. 287.19
- Species an derogat generi in contractibus. 286.12
- Species cauſa dubitationis præſumitur adiici quandoque. 287.16
- Specierum enumeratio genus reſpiciens, aut etiam non reſpiciens, qualiter intelligenda. 287.17
- Spiritualia facilius conſumuntur, quam deſtruantur. 178.7
- Spoliatus per iudicem non reſtituitur. 356.3
- Statutū vniuerſale in cauſa dotis, aut etiam militis locum ſibi vendicare poteſt. 7
- Statutum diſponens inſtrumenta publica non probare niſi regiſtrata, non intelligitur de inſtrumento dotis. 7.9
- Statutum propinquorum requirens conſenſum, non de feminarum conſenſu intelligendum. 43.9
- Statutum de contractu loquens ad quaſi contractum quandoque extenditur. 117.9
- Statutum loquens de vendente rem ſuam non intelligitur de re, ad quam quis habet actionem perſonalem. 107.6
- Statutum loquens de promiſſore, non habet locum in hærede. 225.2
- Statutum pœnale locum habere poteſt aliquando in muliere. 41.88. & 89
- Statutum à quo fieri & conſuetudo induci poſſit. 37.69
- Statutum puniens alium pro alio, an ſit validum. 271.3
- Statutum diſtans neminem contra publicum inſtrumentum audiri non includit mulierem. 22.12
- Statutum quod mulier non contrahit ſine propinquorum conſenſu, qualiter intelligendum. 29
- Statutum loquens de faciente non ſemper habet locum in mandante. 358.6
- Statutum requirens alicuius authoritatem vel conſenſum, non eſt de feminis intelligendum. 30.45
- Statutum loquens de dominio, non habet locum in eo, quod hæres retro habuiſſe fingitur. 386.1
- Statutum in poſſeſſore, an intelligitur in eo, qui dolo deſiit poſſidere. 402.3
- Statutum prohibens accipere, non permittit accipi ab eo, qui offert ſponte. 422.5
- Statutum facultatem teſtandi auferre poteſt, pactum tollere non

- non potest. 152.8
 Statutum non ratione, sed errore
 fundatum; ad similia non est
 extendendum. 406.3
 Statutum pœnam imponens fi-
 liis uxorem ducentibus sine pa-
 tris assensu, spernendum. 165.
 12
 Statutum tollens exceptionem, lo-
 cum non habet, si quis lucretur
 cum iactura alterius. 426.3
 Statutum fauorabile est, quod de
 non rumpendo testamento fa-
 ctum est. 97.2
 Statuto in sola voluntate fundato
 non proceditur de similibus ad
 similia. 405.2
 Statuto fieri potest, ut quis partim
 testatus decedat, & partim inte-
 status. 151.7
 Statuto induci nequit, ut filius si-
 ne patris consensu matrimo-
 nium contrahere non valeat.
 163.9
 Statuto induci potest, ut decedere
 possit quis partim testatus, &
 partim non. 80.12
 Statuto potest iuri publico dero-
 gari. 151.4
 Statuta plura introduci possunt,
 quæ pacta inducere nequeunt.
 151.5
 Statuta strictè sunt interpretanda.
 345.4
 Statuta & consuetudines loci par-
 ticularis, facti sunt, & in facto
 consistunt. 144.3
 Status de præsentī quare debeat at-
 tendi. 425.1
 Stipulatio pœnalis non valet dis-
 positioni impossibili adiecta.
 379.2
 Stipulatio quo casu sit inutilis iu-
 dicanda. 365.16
 Stipulationum commoda, patri
 vel domino indistinctè acqui-
 runtur. 114.3
 Stipulatio valet, quæ quis dare
 quod sua interest stipulatur.
 269.1
 Stipulari alteri quando quis pos-
 sit. 269
 Stipulari alteri qualiter possit
 quis indirectè. 270.4
 Substitutio pupillaris an faciat te-
 stamentum pro parte valere,
 quod alia non valet. 77.3
 Substitutio de hæredibus facta,
 intelligitur si adierit hæredita-
 tem. 235
 Substitutio verbis directis facta
 à pagano, est inualida. 364.12
 Successor prælatus non censetur
 eadem persona cum antecessore.
 401.1
 Successor, etiam singularis, iure
 uti debet præcessoris. 371.1
 Summa minor quando in maiore
 contineatur. 330.4
 Summa minor in maiore conti-
 netur. 320.4
 Suspendus an sit liberandus, si fra-
 cto laqueo cadat in terram.
 399.8
TAcens nec consentire, nec
 contradicere præsumitur.
 406.1
 Tacere medium quoddam est in-
 ter contradicere, & consentire.
 406.2

- 406.2
 Tacens in statuto, non dicitur consentire. 406.3
 Taciti & expressi non est æqua virtus quo ad actus nullitatem. 389.2
 Taciti & expressi in contractibus est eadem virtus. 390.10
 Tempus quod in testamento adiicitur, gratia hæredis adiici creditur. 111.4
 Tempus solutioni adiectum videtur favore debitoris. 110.1
 Tempus probare debet, qui in illo se fundat. 297.4
 Testamenta locum habere, inter est Reipublicæ. 97.1
 Testamentum est quid indiuiduum, quod non est partim validum, & partim nullum. 77.1
 Testamentum primum ad pias causas factum coram septem testibus, an tollatur per secundum coram duobus factum. 178.6
 Testamentum filij à principio nullum, non capit vires patris accedente consensu. 258.7
 Testamēta pleniorē admittunt interpretationem, quā contractus. 97.5
 Testamentum vsurarij nullum præstita demum cautione efficitur validum. 159.12
 Testamentum furiosi aliquando Romæ approbatum legitur. 65.3
 Testamenti factio potest tolli statuto, non autem pacto. 151.6
 Testamentum primum reconu-
 lescit, si testator secundum incid-
 derit. 113.3
 Testamentum valet, vbi testes e-
 rant serui, qui credebantur li-
 beri. 371.6
 Testamentum militis probari de-
 bet probationibus legitimis. 26.29
 Testator non potest ius accrescen-
 di prohibere in institutione. 77.4
 Testari potest pubertati proxi-
 mus, si statuto inducatur. 338.6
 Testator disponere potest, legata
 deberi hæreditate non adita. 376.4
 Testatus partim quis decedit,
 quando alicui totum relinque-
 re nequit. 80
 Testator præsumitur quā mini-
 mum velle hæredem legatis
 grauare. 86.2
 Testes in codicillis an debeant ef-
 se legitimi, quemadmodum in
 testamentis. 26.28
 Testes ante litis contestationem
 regulariter non admittendi. 9.17
 Testes prodigum asserentes, ra-
 tionem assignare debent. 189.3
 Testes publicatione facta nec su-
 per iisdem capitulis, nec super
 directo cōtrariis admittuntur. 92.4
 Testes tot probant solennitatem
 instrumenti, quot qualitatem. 313.10
 Testes tot in reuocatione requi-
 runtur testamēti, quod in eius-
 dem

dem confectiōe. 93.9

Testes deponētes de culpa in con-
tractu, de qua intelligi debeāt.
135.26

Testes tot in reprobando testa-
mento requiruntur, quot in pro-
bando. 177.3

Testes de falso suspecti, sollicitē
sunt examinandi. 249.4

Testis suspectus etiam de circum-
stātiis interrogari debet. 249.5

Testis interesse probando adhi-
bitus, rationem dicti adducere
debet, etiam non rogatus. 145.6

Testis dicens quē quid in sui defen-
sionem fecisse, non tenetur dicti
sui rationem allegare. 146.7

Testis quando dicatur affectiōe
moueri, & quando non. 145.8

Testis deponens de summa maio-
ri, non censetur de minori con-
sentire. 333.16

Testibus affirmantibus plus cre-
ditur quā negantibus. 186.10

Testibus malam rationem addu-
centibus non creditur, non ob-
stante statuto hoc ipsum præ-
cipiente. 290.6

Transferre latius patet, quā con-
cedere. 71.2

Transferre velle intelligitur quis
variis modis. 713. & 9

Transferre non pōt quis quod nec
actu habet, nec potentia. 225.6

Timor iustus putatur, quod ex præ-
cepto regis oritur. 184.4

Totum vniuersale qualiter se ha-
beat ad partem subiectiuam.

Tutela quæ matri efficaciter com-

petat. 23.19

Turpitudine non dicitur, quæ iurē
permittente perpetratur. 392.8

Tutor in rebus pupilli, de dolo, la-
ta culpa, & leui ligatur. 139.37

Tumultus occasio sollicitē refecan-
da est. 372.3

Tutor nomine pupilli bonorum
possessionem agnoscere quit, re-
pudiare nequit. 61.4

Tutor venit quandoque curatoris
appellatione. 364.

Variatio in consilio iure im-
probatur. 272.2

Variatio & inconstantia est in
principe reprobanda maximē.
272.3

Vasallus vasalli mei an sit mihi
vasallus. 212.1

Velle non putatur, qui superiore
cogente operatur. 63.1

Velle qui potest, etiam non velle
dicitur. 76.12

Velleianum Senatusconsultum in
quibus casibus locum non ha-
beat. 22.13

Venditio facta pretio viliori, an
sit dicenda donatio. 109.2

Venditio imaginaria, seu simula-
ta, nullus est efficaciter. 109.3

Venditio facta in fraudem credi-
torum, valida est, reuocatione
indigena. 109.4

Venditio nullius est valoris, quæ
facta est in fraudem legis. 110.5

Venditio de presenti pura dicitur,
licet sub conditione possit resol-
ui. 425.2

Venditio pura dicitur, quæ sit de
presenti, licet sub conditione
possit

- possit resolui. 359.2
 Venditionis nomine quando ceteri contractus comprehendantur. 416
 Venditor generis, ad dandum tenetur. 356.3
 Venditor de dolo & culpa leui in re vendita contingente tenetur. 137.31
 Venalia in legato vniuersali continentur, in generali non item. 9
 Veneno interficere volens an sit implectendus, si non perfecerit quod voluit. 73
 Venenum emens necandi gratia puniatur, ac si necasset. 73.7
 Veniam petens quando delictum confateri dicatur. 293.6
 Verba secundum naturam contractus sunt intelligenda. 252.1
 Verba secundum naturam actus, unde quo agitur, accipi debent. 252.2
 Verba potius pro natura actus, quam pro personae qualitate sunt interpretanda. 252.3
 Verba dubia qualiter sint in patetis interpretanda. 362.2
 Verba actum denotantia pro materiae subiectae ratione sumuntur quandoque pro simplici voluntate. 74.8
 Verba si nec coniuncta sunt, nec disiuncta, qualiter sint accipienda. 335.3
 Verba statutorum sunt proprie intelligenda. 73.6
 Verba non sunt curanda, ubi mens disponentis est aperta. 173.3
 Verba quando ad improprium intellectum sint trahenda. 363.6
 Veritas sola in foro conscientiae est attendenda. 220.12
 Vusufructuarius quo casu cautionem de utendo arbitrio boni viri praestare non teneatur. 153.2
 Vsuras repetere potest, qui scienter soluit indebitas. 223.2
 Vocabula non eo sunt numero, ut rebus ipsis respondere valeant. 13.6
 Voluntas ex facto collecta, praesumitur tacita. 75.10
 Voluntas testatoris in nullo laudanda est. 365.18
 Voluntas non eadem est cum facto, sed ipsa re distincta. 72.5
 Voluntatem cessare; differt ab eo quod est, eadem reuocare. 67.7
 Voluntas testatoris ex ipsius qualitate coniecturam praebet. 45.100
 Voluntas nostra quare facti esse dicatur. 94.1
 Voluntarius non dicitur actus, qui iussu patris vel domini est factus. 63.2
 Voluntas coacta qualiter voluntas dici possit. 63.3
 Voluntatem coactam, voluntatem esse in negotiis propriis, & non alienis intelligendum. 64.4
 Voluntas an possit dici coacta in eo, qui gerit negotia aliena. 64.5
 Voluntas dicitur quandoque coacta conditionali violentia. 64.6
 Votum nullum praesumitur, quod calore iracundiae emittitur. 214.2
 Votum

Votum deliberationem non modicam requirit. 214.3

Vicinus vicini negotia nosse præsumitur. 66.11

Victus quando ad expensas victori non teneatur. 424.1

Videtur, verbum improprietatem quandam designat. 387.3

Videtur, verbum fictionem, non veritatem importat. 107.3

Vis multis committitur modis. 267.1

Vis alia publica, alia priuata. 413.1

Vis priuata in dubio interpretari debet. 415.1

Violentia differt ab actu violento facto. 413.1

Violentia quando cum armis illata dicatur. 267.3

Vindicta foeminis non competit. 32.51

Virginitas amissa semel nunquam recuperari potest. 168.2

Vitia realia in quenuis successorem transmittuntur. 407.2

Viciosum à principio quando vires ex post facto assumere pos-

sit.

Vxor nondum cognita non prohibetur religionem ingredi. 161.7

Vxor radijs mariti illustribus effecta vocatur aliquando domina. 20.7

Vxor potest marito pignus remittere. 317.5

Vxor adulterium committens dotem non perdit, marito concubinam tenente. 391.5

Vxor maritum in tertia parte bonorum potest hæredem instituire, in reliquis quos vult, aut debet. 80.13

Vxor consentiens marito contrahenti, metu coacta creditur. 188.15

Vxor agere potest ad dotem & tori separationem, marito concubina vidente. 391.6

Vxores subditorum non debent cogi ad domos dominorum ingredendum gratia chorearum. 391.3

INDICIS FINIS.

d 2

INDEX LEGVM,

ET PARAGRA-

PHORVM.

<i>Absentia eius</i>	405	<i>Cum seruis</i>	226
<i>Actus legitimus</i>	276	<i>Cuius effectus</i>	410
<i>Ad ea quæ non habent</i>	422	<i>Cuius per errorem</i>	223
<i>§. Semper</i>	eodem	<i>Cui ius est</i>	354
<i>§. In contractibus successores</i>	eodem	<i>Creditor</i>	346
<i>Alterius</i>	216	<i>Domum suam</i>	242
<i>Aliud est vendere</i>	348	<i>Donari videtur</i>	290
<i>§. Refertur</i>	eodem	<i>Diuus Pius</i>	153
<i>§. Absurdum</i>	350	<i>Ea quæ ad dandum</i>	404
<i>Bona fides</i>	228	<i>Ea quæ raro</i>	247
<i>Bona fides tantum</i>	404	<i>Ea est natura</i>	248
<i>Capienda occasio</i>	357	<i>Ea sola deporationis</i>	318
<i>§. Quod factum</i>	eodem	<i>Ea quæ in partes</i>	385
<i>Contractus</i>	225	<i>§. In re dubia</i>	eodem
<i>Consilij</i>	207	<i>Eius est nolle</i>	60
<i>§. Socij mei</i>	212	<i>Et si nihil</i>	377
<i>Culpa est</i>	179	<i>Ex pœnalibus causis</i>	230
<i>Culpa caret</i>	216	<i>Expressa nocent</i>	389
<i>Cum tempus</i>	110	<i>Ex qua persona</i>	412
<i>Cum quis possit</i>	355	<i>Factum à iudice</i>	360
<i>Cum amplius</i>	293	<i>Factum cuique suum</i>	415
<i>§. Is natura</i>	294	<i>§. Non videtur</i>	eodem
<i>Cum prator</i>	400	<i>§. In pœnalibus</i>	eodem
<i>Cum principalis</i>	374	<i>Fauorabiliores</i>	397
<i>Cum per delictum</i>	414	<i>Fœminæ</i>	18
<i>§. Illi debet</i>	eodem	<i>§. Item impuberes</i>	56
		<i>Ferè in omnibus</i>	326
		<i>Ferè</i>	

Ferè quibuscunque	414	In omnibus quidem	304
Filius familiæ	214	In omnibus officiis	370
Furiosi	188	§. Non debeo	371
Fraudis interpretatio	281	In negotiis	67
Fructus rei	262	In personam	122
Generaliter	279	§. Generaliter	123
Hæredem eiusdem	233	In pari causa	400
Hæreditas	244	§. Hic	eodem
Hoc iure	413	Inuito beneficium	259
§. Deiecit qui	eodem	Inuitus nemo	419
§. In contractibus	eodem	§. Cui damus	420
Id quod nostrum	94	§. Cum quis	eodem
Imaginaria venditio	108	§. Plerumque emptoris	421
Imperitia	402	§. Quod cuique	eodem
Impossibile	378	In testamentis	97
In ambiguis pro	296	Intoto & pars	340
§. Non est nouum	298	Intoto iure	282
§. Quoties	301	Intotum omnia	273
In ambiguis orationibus	316	In contrahenda	361
In eo quod plus	329	In condemnatione	366
§. Nemo aliena	333	§. Cum verbum	eodem
§. Pupillus	334	§. Unicuique	369
§. Ubi verba	335	§. Dolo facit	368
§. Mulieribus	336	Intra sanguinis	81
In eo quod vel	169	Iure natura	426
In iure civili	350	Ius nostrum	77
In obscuris	342	Is damnus dat	357
In obscura voluntate	375	§. Eius verò	359
In omnibus obligationibus	101	§. Quod pendet	eodem
In omnibus causis id	254	Libertas	325
In omnibus causis	183	Libertas omnibus	39
		Marcellus	251

Melior conditio	403	Non omne quod licet	407
Minus est actione	424	§. In stipulationibus	eodem
Nemo damnum facit	413	Non vult.	71
Nemo dubitat	315	Non solet	302
Nemo de domo	322	Non solent	315
Nemo ideo obligatur	36	Non est singulis	371
Nemo fraudare videtur	407	§. Infinita est	372
Nemo alieno nomine	395	Non alienat	394
§. Temporalis	eodem	Non fraudantur	403
Nemo potest gladij	260	§. Nemo ex suo	eodem
Nemo prado est	399	Non debet cui	119
§. Locupletior	400	Non debet actori	191
§. Cum de lucro	eodem	§. In re obscura	192
Nemo plus	244	Non ut ex pluribus	347
Nemo plus commodi	394	Non potest dolo	393
Nemo qui condemnare	180	Non potest videri	319
Nemo ex his	198	Non potest videri defuisse	428
§. Quoties	201	Non debet alteri	271
Nemo potest mutare	271	Non videntur data	355
Neque interdicto	393	§. Qui iussu	356
Neque pignus	203	Non videtur quisquam	220
§. Priuatorum conventio	82	Non videtur defendere	221
Nec ex pratorio	150	Non videtur rem amittere	291
Neratius	384	Non videtur cepisse	98
Nihil interest	340	Nullus videtur	225
Nihil tam naturale	177	Nulla intelligitur	301
Nihil dolo	401	Nullum crimen	328
§. Cum principalis	eodem	Nunquam actiones	401
Nihil consensui	344	Nuptias	10160
§. Non capitur	344	Omnes actiones	405
§. Non videntur	345	§. Non videntur	eodem
Nihil peti potest	380		Omnis

Omnia diffinitio	423	Qui sine dolo	246
Omnia hereditas	404	Qui vetante	322
§. Nunquam	eodem	§. Eius est actionem,	eodem
Omnia qua ex testamento		Qui inius	372
423		§. Nemo	373
Omnia ferè	385	Qui per successionem	386
Omnia qua iure	321	Qui in servitute	393
Omnia quacunque	263	Qui non facit	394
Paretem esse conditionem	413	Qui dolo	402
Pœnalia iudicia	355	Qui rem alienam	355
Plerunque fit	425	Qui tacet non utique	406
Prætor	545	Quod attinet	168
Privilegia	390	Quod evincitur	382
Pupillus nec velle	382	Quod à quoquam	205
Pupillum qui	336	Quod contra	405
§. Inheredes	339	§. Uni duo	406
Plus cautionis	147	Quod initio	157
Quandiu	303	Quod iussu	375
Quatenus	144	Quod nullius esse potest	376
Quæ ab initio	429	Quod quid ex culpa	424
Quæ dubitationis	288	Quod quis cum servus	410
Quæ legata	113	Quod ipsis	407
Quæ propter	352	Quo tutela	275
Quicquid calore	213	§. Nemo potest	260
Qui actionem habet,	106	§. Vi factum	267
Qui autore	404	§. Clam	268
Qui cum alio	115	§. Quæ in testamento eodem	
§. Non solet	118	§. Nec paciscendo	269
Qui potest inuitis	148	Quod attinet	168
Qui potest facere	369	Quoties dubia	119
§. Quod quis	370	Quoties idem sermo	252
Qui in alterius locum	193	Quoties duplici iure	307
		Quoties	

INDEX LEG. ET PARAGR.

<i>Quoties utriusque causa</i>	318	<i>Si in duabus</i>	324
<i>Quoties nihil</i>	422	<i>Si nemo subijt</i>	375
<i>Regula</i>	5	<i>Si quis obligatione</i>	342
<i>Res indicata</i>	427	<i>§. Non potest videri</i>	344
<i>Secundum naturam</i>	91	<i>Si quis pregnantem</i>	380
<i>Semper generalibus</i>	410	<i>Toties in heredem</i>	212
<i>Semper in contractibus</i>	391	<i>Vani timoris</i>	380
<i>Semper in stipulationibus</i>	172	<i>Velle non creditur</i>	62
<i>Semper in obscuris</i>	85	<i>Verum est</i>	167
<i>Semper in dubijs</i>	227	<i>Ubique causa</i>	325
<i>Semper qui non prohibet</i>	236	<i>Ubi repugnantia</i>	381
<i>Servitutem</i>	428	<i>§. Quae rerum natura</i>	382
<i>Servus Reipublicae</i>	430	<i>Ubi non voce</i>	396
<i>Si librarium</i>	310	<i>§. Furiosus</i>	397
<i>Sicuti poena</i>	181	<i>Ubi lex</i>	321

FINIS INDICIS LEGVM,

ET PARAGRA-

PHORVM.

<i>Si quis in duabus</i>	324
<i>Si nemo subijt</i>	375
<i>Si quis obligatione</i>	342
<i>§. Non potest videri</i>	344
<i>Si quis pregnantem</i>	380
<i>Toties in heredem</i>	212
<i>Vani timoris</i>	380
<i>Velle non creditur</i>	62
<i>Verum est</i>	167
<i>Ubique causa</i>	325
<i>Ubi repugnantia</i>	381
<i>§. Quae rerum natura</i>	382
<i>Ubi non voce</i>	396
<i>§. Furiosus</i>	397
<i>Ubi lex</i>	321

D N.
PHILIPPI DECII
MEDIOLANENSIS, IV-
RIS VTRIVSQUE DO-
CTORIS CELEBERRI-

mi ac doctissimi, Regiique
Senatoris, enarra-
tio in Tit.

De Regulis Iuris. ff.

CVM solitis Additionib. HIERONYMI Cucha-
lon Hispani. Et Annotationibus analyticis CA-
ROLI MOLINAEI Iurisconsulti Parisiensis,
recenter adiectis.

In Rubricam Argumenta.

- 1 Clausula generalis nonnunquam ad specialiter enumerata subicitur, eadem omnia comprehendens.
- 2 Clausula generalis subiecta, ad enumerata specialiter minime referri debet.
- 3 Regula non ius ipsum constituit, verum ex prius constituto iure ipsa elicitur.
- 4 Clausula siue titulus generalis aliquando statim in principio, quandoque etiam in fine collocatur.
- 5 Genus ipsum cognitioni prius obicitur, quam species.
- 6 Vocabula non eo sunt numero, ut rebus ipsis respondere valeant.
- Regula in iure variis sumitur acceptionibus.
- 7 Regula qua ratione pro ordine absolute sumatur.
- 8 Regula pro ratione adiuncti interdum accipitur.
- 9 Regulae iuris, hae duo verba, dupliciter in iure sumi possunt.

MAXIMA & incomparabilis videtur praesentis tituli utilitas: & ex eo facile iudicari potest, quod vtriusque Iuris esse sura in regulis, aut regularum exceptionibus resolvitur. Idcirco studendo utilitati vestrae quantum possum, eius interpretationem in lectionibus extraordinariis videbimus. Et quia in regulis breuiter proceditur, in qualibet regula eius resolutione conclusiue & ad text. explicabo.

A Primum

¶ Primò continuatur iste tit. vt in gl. dum inquit, non esse nouum vt quibusdam specialiter enumeratis generalis clausula subiiciatur, quæ omnia comprehendat. l. si seruus seruum. §. inquit lex. in versu. sed non est nouum. ff. ad leg. Aquil. facit tex. in c. qui ad agendum. de procu. in vj. & in c. quoniam contra falsam. de proba.

¶ Sed tamen in casu isto non bene adaptatur quod glo. dicit, quod omnia comprehendat. ¶ Nam generalis clausula quæ subiicitur, non refertur ad præcedentia, de quibus specialiter dictum fuit. l. doli clausula. ff. de verb. obli. l. sanctio legum. ff. de pœnis. l. alimenta. §. basilicæ. ff. de alim. & ciba. lega. l. quid sit fugitiuus. §. quod aiunt. cum gl. ff. de ædil. vnde esset supplendum, quod omnia comprehendat quæ non sunt specificata. Et ideo continuatio melius adaptari potest.

a Quando generalis clausula comprehendat casus speciales, vide Abbat. ca. sedes. de rescript. in fin. col. & ibi Dom. Phil. pe. colum. Hiero. Cucha.

¶ Primò, vt colligitur per glo. in rub. eod. tit. in vj. Nam cum regula ex iure prius scripto colligatur. l. j. infra eod. conueniens fuit quod vltimo loco hic ponatur. facit glo. instit. de actio. in prin. dum ibi ponit continuationem. Et quod no. Bal. in l. j. in prin. per illum tex. ff. de iusti. & iur. Vel secundò, vt Abb. dicit in rub. extra. eod. in antiquis, quia pro decisione casus concurrentis prius ad casus particulares recurritur si reperiuntur, & in subsidium ad communes regulas Iuris, merito titulus iste hic reseruatur.

¶ Circa continuationem glo. opp. secundum glo. in rub. eod. tit. in vj. ¶ Quia non videtur verum quod generalis clausula siue titulus generalis vltimo loco reseruatur: quia plerunque à principio ponitur titulus generalis, vt patet in rub. extra de proba. & de reb. eccle. non alie. & in rub. de seruit. & in rub. de bo. pos. cum simili. glo. responder in d. rub. eod. tit. in vj. quod in isto tit. hoc factum fuit, vt ostenderetur quod ius non sumitur ex regula sed quod regula ex iure sumatur. l. j. infra eod. & s. dictum est. Et ista responsio videtur bene procedere quantum ad situationem istius tit. Sed per hoc non respondetur ad quæsitum gl. de aliis tit. general. cui plerunque præmittuntur. Vnde aliter respondendum videtur, vt dicamus quod quando Legislator magistraliter procedit tradendo doctrinam ad instructionem iuuenum à generali titulo inchoandum est: ¶ quia ad cognitionem specierum debet præcedere cognitio generis, vt no. Bald. per illum

illum tex. in l. j. no. ff. si cert. pet. facit tex. in l. j. in prin. & & quod ibi Bald. ff. de iusti. & iure. Et hoc modo bene pro cedit generalis tit. de prob. de serui. de bo. pos. cum si. Sed quādo clausula generalis ponitur post aliquos casus speciales, venit ad ampliandum^a: quia omnes casus specifi-
 6 cari nō possunt: Quia plura sunt negotia quā vocabu-
 la. l. natura. ff. de præscri. verb. Et tali casu vltimo loco clausula generalis ponitur. d. c. qui ad agendū. d. l. doli clausula. cū si. Ista tamen latiorē postularent indaginem, quia vario modo iura loquuntur: sed quia incidenter hic occurrit, non insisto. ¶ Vltius ad intelligentiā præmit-
 tendum est, q̄ regula sumitur dupliciter, vt no. Bar. in l. j. in prin. j. eo. Et pluribus aliis modis regula dicitur: vt
 7 tradit Archi. iij. dist. c. regula. ¶ Et breuiter placet vt di-
 camus† q̄ regula absolutē pro ordine b̄ accipitur, eo q̄
 8 regat & rectē ducat: vt colligitur in d. c. regula. iij. dist. in prin. variatur tamen secundū subiectam materiā, vel ra-
 tione qualitatē adiunctā. Nam quandoque pro modo & ordine viuendi accipitur. d. c. regula post prin. Et isto re-
 spectu quēlibet lex, etiā laicorū, regula appellatur. lib. ij. in fi. s. de legi. & in proœ. Decret. in prin. in ver. idēō quē.
 Quādoque pro ordine ecclesiasticorū. l. vij. dist. in c. quo-
 9 niam. † quandoq; ratione adiuncti declaratur: vt quando dicitur Regula Minorū. l. iij. dist. in c. multos. ibi secun-
 dū regulas patrū. & xij. dist. in c. de his. ibi, regulas ma-
 gisterij, & in c. que modum. s. fi. de iureiur. ibi, secun-
 dū regulā Euangelij. Et facit tex. l. xj. dist. in c. bene no-
 uit, dum loquitur de sacris regulis. Ad idem tex. in s. fan-
 cimus. in auth. quōmo. opor. epif. & in auth. de monach. in s. fi. Et sic patet quōd regula semper ordinem signifi-
 cat: & secundū subiectam materiā variatur, vel ratione
 9 adiuncti, vt hic elicitur de regu. iuris. † Et ista verba, de
 regulis iuris, duobus modis intelliguntur: transitiuē, &
 intransitiuē: vt not. Bar. in l. j. infra. eod. & ibi in ij. not.
 declarabitur.

PHILIPPVS Decius Valentis.

In regulam primam Argumenta.

- 1 Regula Iureconsulto Paulo quid dicatur, & quid Sabino.
- 2 Regula breuē cōtinero debet narrationē, & velut summaria. Leges regulam tradentes nil superfluum admittere solent.
- 3 Breuitas in cūctis rebus cōmēdabilis, veluti, p̄lixitas odiosa.
- 4 Obscuritas breuitatis p̄textu non admittenda.

A 2

Clarit

a Ampliādū. Fallit vbi ex-
 pressa mentio
 requirit, quia
 tunc quicūvis
 generalia non
 sufficiunt. glos.
 Gemina. Phil.
 Fran. c. inquisi-
 tores. de hære.
 in vj. Gemin. c.
 quia periculo-
 sum de sen. ex-
 cem in vj. Ma-
 the. Affli deci.
 Neapo. 220. nu.
 16. & quando
 etiam vniuersa
 lia restringunt
 vide Oldra. q.
 exlvij. in fine.
 Alberic. j. par-
 te statu q. xvj.
 in fi. Ioan. And.
 in mercu. in ge-
 nerali eo. in vj.
 lacl. j. colū. iij.
 de lega. j.
 Aym. consi. iij.
 consi lxx. C. M.
 b Ordine. Qui
 dicantur pro-
 priē habere re-
 gulā, vide Phi-
 lipp. Franc. in
 rub. eod. tit. li.
 vj. Hiero. Cu-
 chalon.

- Claritas seu perspicuitas ipsam legem maximè deest.
- 5 Regula ex iure colligitur, non autem ipsum constituit.
- 6 Regula superueniētes cōtinet casus, veluti gen^r suas species.
Regula ipsa nixus, in casibus non definitis intentionem fundatam habet.
- 7 Sententia secundum regulam proferri debet, ni contrarium sit probatum.
- 8 Regula seu dispositio generaliter loquens, personas etiam privilegiatas includit.
Statutum vniuersale in causa dotis aut etiam militis locum sibi vindicare potest.
- 9 Statutum disponens instrumenta publica non probare nisi registrata, non intelligitur de instrumento dotis.
- 10 Regula quare causæ coniunctio dicatur.
- 11 Plerumque dictio, quam ob causam regulam faciat.
Præsumptio à cōmuniter accidentibus ortum habere solet.
- 12 Regula ex oratione vniuersali aut etiam indefinita ferè semper constituitur, & nume. 16.
Indefinita à lege prolata, vniuersali est æquiparanda.
- 13 Regula cōmunis ex benignitate procedens quādoq; excluditur, veluti, etiā naturalis æquitas pacta suadēs esse seruāda.
- 14 Regula aliquando vitiata, suo ipsa officio priuatur. & nu. 19.
- 15 Dispositio generalis latius ipsa patet quàm regularis.
- 17 Testes ante litis contestationem regulariter non admittendi.
Indefinitè aliquid dici aut fieri, idem est quod generaliter.
- 18 Generaliter aduerbium, strictius est aduerbio vniuersaliter.
Venalia in legato vniuersali cōtinentur, in generali non itē.
- 19 Exceptiones tametsi contra regulæ dispositionē esse dicuntur, de genere tamen regulæ conuincuntur.
- 21 Exceptiones quibus casibus regulam cōfirmant. & nume. 12.
- 23 Legatum generale, quæ in domo sunt venalia includere non præsumitur.
- 24 Exceptio regulæ restringendæ gratia fuit adinuenta.
- 25 Procurator generaliter ad omnia constitutus, nil potest in his quæ mandatum speciale requirunt.
- 26 Princeps excipiens casum quo non vult tertio præiudicare, præsumitur in cæteris velle præiudicare.
- 27 Interpretatio eatenus fieri debet, quatenus valeat actus, non autem pereat.
Exceptio regulam qualiter ampliare dicatur.
- 28 Regula per exceptionem non ampliatur, quando verba regulæ repugnant.
Regula statui qualem recipiat exceptionem.
- 29 Regula generalis p qualitate exceptionis extēsiōē patitur.
Episcopus vicario omnia, quæ ipse potest, concedens, non censetur concessisse seruata sibi specialiter.
- 30 Exceptio quibus casibus regulā ampliet, & quibus restringat.
- 31 Regula ampliæ vigore exceptiōis, vbi sequit correctio iuris.
- 32 Exceptio in quibusdam admissa, ad similes casus est porrigenda. & nume. 35. & 36.

33 Renouatio priuilegij vel instrumenti quare specialis casus dicitur.

34 Exceptio vna quando reliquas tollere credatur.

REGULA PRIMA. PAVLVS.

REGULA est, † quæ rem, quæ est, breuiter enarrat: non ut ex regula ius sumatur: sed ex iure, quod est, regula fiat. Per regulam igitur breuis rerum narratio traditur, & (ut ait Sabinus) quasi causa coniunctio est: quæ simul cum in aliquo vitata est, perdit officium suum.

ISTA lex non summatur, quia eius dicta sunt pro summatario. Et diuiditur per glos. in quatuor partes, prout quatuor ponuntur dicta quæ de se patent: ex quibus colligam quatuor not. & in his totam materiam l. complectar.

- 2 ¶ Primo noto ibi, breuiter enarrat, † q. in regula breuis narratio & summaria esse debet. Et ideo per illū tex. dicit Bal. in l. Gallus. §. j. in iij. opp. ff. de libe. & posth. quod in legibus tradētib. regulā nihil superfluum esse debet. Et dictū Bal. intelligitur maximè procedere in legibus tradentibus regulā: quia idem est in aliis legibus, in quibus omnis superfluitas reiicitur: ut no. Bal. per illū tex. in l. j. ff. quod met. cau. facit tex. in §. quibus. in j. constit. C. vbi Bal. & in proœm. Decretal. pen. §. ibi, rescatis superfluis.
- 3 ¶ Et generaliter etiā in aliis breuitas cōmēdatur. l. fi. §. j. C. de app. l. fi. §. de precib. impe. offe. & l. fi. C. de dona. facit tex. in l. j. in princ. ff. de offi. præf. præf. xxij. dist. in præ. & l. xij. dist. in prin. Et ideo dicit gl. j. in l. j. ff. q. met. cau. q. gaudent breuitate Moderni. facit tex. in l. j. §. si cer. pe. ibi, pauca. & in l. j. de præscript. verbis. ibi, agam paucis.
- 4 ¶ Et hoc intelligitur † dū modo obscuritas nō inducatur: ut no. Bal. in l. fi. C. de app. Et ne cōtingat quod Horat. dicit: Dū breuis esse laboro, obscurus fio: ut per glo. in pœ. Digest. col. pe. in verb. cōpendiū. Obscuritas enim reprobat. l. si legatario. §. si ff. de fideic. li. l. ita fidei. ff. de iur. fil. Et præsertim in lege ^a quæ debet esse clara. iij. dist. c. erit autē lex. & ca. fi. de constit. Et nihil magis propriū est legis, quā claritas. §. nos igitur. in auth. de testa. imper.

^a In lege. Sed. an tūc quis excusē ab ignorantia eius, vide Abb. & doct. c. fi. de cōstit. Hierony. Cuchalon.

a Regula. Adde glo. & Doct. in rub. de reg. iur. in vj. & Bald. in sua Margarita. in verb. regula. Hieron. Chuc.

b Transitus. Scilicet in aliud subiectum, sed est vnicum & idē subiectum. simile, cum dico personam Petri intelligitur intransitiuē, id est quæ est Petrus. Idem cum dicitur donum fidei, id est quod est fides. est enim donum & opus Dei in nobis. Ephe-

sior. i. Philip. i. ¶ Secundo notabi, ex iure, quod est, regula fiat, † quod re- 5
& ii. Petr. i. sed gula^a non facit ius, sed ipsa colligitur ex iure quod est. Et
cum dixi do- istud verum est quo ad illos casus qui regulā præcedunt,
num Dei, ver- ex quibus ipsa regula cōstituitur & formatur: & hoc mo-
ba stant trāsi- do dicitur regula iuris trāsiitiuē: quia de regula fit transi-
tiuē: qā aliud tus ad ius, ita quod ius est separatum & distinctū ab ipsa
est res data, a- regula. Secus est quo ad alios casus qui ante regulā de-
liud dator hæc terminati non reperiuntur, in quibus regula facit ius: vt
verba transi- patet in regula Catoniana, quæ dicitur regula iuris. l. cū
tiuē sunt termi- legato. ff. quando dies leg. ced. & facilius, vt no. in l. j. ff. de
ni Grammati- reg. Catō. Et videmus quod sæpenumero fit decisio casus
corum & Lo- occurrentis per regulam iuris. c. inter dilectos. de fid. in-
gicorum, quib. stru. in si. c. si diligēti. de for. cōpet. cum sim. vt per glo. in
frequentē vt un- rub. eo. tit. in vj. Et isto casu dicitur regula iuris intransi-
tur Theologi tiuē: quia ipsa regula immediatē est ius. & non fit transi-
scholastici, vt tus: b quia tali casu ius non est distinctū & separatum ab
apud Thom. ipsa regula. Sed ius & regula^c est vnum & idē. Et ita col-
Aqui. in tra&. ligitur ex his quæ Bar. hic dicit post glo. & alios quos re-
Fallac. cap. x in fert. Et idem Bart. in l. j. ff. de reg. Catō. & no. per glo. &
falla. amphibo- Dy. in rub. eo. tit. in vj. Et in isto casu non cōprehendun-
logiæ. quos ter- tur alij casus per viā extensionis, iuxta l. j. nō possunt. de
minos primus legib. sed ab ista regula quæ facit ius, immediatē inclu-
omnium Dec. duntur: † quia sicut genus cōprehendit species propriē, vt 6
noster ad scien- not. Bal. in l. ij. C. de iure aur. annul. facit tex. in l. semper
tiam legalem in generalib. j. eo. ita regula complectitur casus qui post
transiuit, nec regulam superueniunt. Vnde in casibus nō determinatis
sine fructu. do fundatam habet intentionē ille qui habet regulam pro
exemplū in ca. se: d vt not. per glo. in l. omnis diffinitio. j. eo. & in rub. eo. d
quanto. de di- tit. in vj. Et ideo dicit Barto. in l. quoties. ff. si quis caut.
uor. vbi Cano- niū & ius matri-
niste multum moni. sed ine-
laborant in di- præ & frustra, quia ibi illa verba ius matrimonii, stant intransitiuē, id est ius
stinguendo in- quod est in matrimonium, de quo per Alphons. Toftad. i. Reg. 8. q. 12. Car. Mol.
ter matrimo- c Regula. Ergo videtur quod sententia lata e contra regulam sit ipso iure nul-
niū & ius matri- la, sicut quando est lata contra ius: vt in l. j. & ii. C. quando proqoc. non est neces-
moni. sed ine- se. & cap. i. de re iudic. de quo vide eundem dom. Philip. c. consuluit. Io. i. in fina-
pre & frustra, quia ibi illa verba ius matrimonii, stant intransitiuē, id est ius
quod est in matrimonium, de quo per Alphons. Toftad. i. Reg. 8. q. 12. Car. Mol.

c Regula. Ergo videtur quod sententia lata e contra regulam sit ipso iure nul-
la, sicut quando est lata contra ius: vt in l. j. & ii. C. quando proqoc. non est neces-
se. & cap. i. de re iudic. de quo vide eundem dom. Philip. c. consuluit. Io. i. in fina-
libus verbis de appel. Hieronymus Cuchalon.

d Pro se. Alexand. consil. lxxix nume. j. lib. vii. latē Andr. Tiraq. in tra& Retract.
prox. §. i. glo. ix. nu. ccix. Car. Mol.

quod

a Priuilegiatas. Idem Deci. in l. pactum quod dotali. colum. ii. C. de pact. in l. ii. C. vnde libe. an c. cum ordinem. colum. c. i. de res. col. v. de recrip. in consi. v. Sed contra facit l. si. colum. fin. C. de inoffic. testamen. l. i. colum. ii. ff. solu. matrimo. Deci. consi. ccccxcvi. nu. ii. Alciat. in l. generali. §. de verbo. signifi. vbi limitat, nisi priuilegium tolleretur. Carolus Molinæus.

b Priuilegiatas.

Et quod dispositio generalis tantum valeat respectu omnium quantum specialis respectu quorundam, vide Pau. de Ca. in l. qui ædificium. ff. de seru. i. vrb. prædio. Et quando dispositio generalis censetur etiã disponere in casib. specialiter promissis, vide eundem Paul. de Cast. in l. i. §. hoc autem. ff. de oper. nou. nunt. Item an in dispositione generali veniant illicita, idem latissime tractat in l. si quis. ff. de con. dict. instit.

c Dotis. Contrarium late domi. And. Tiraquel. in tractat. Retract. proxi. §. i. glof. xxiii nu. 91. cū sequenti. Car. Mol.

quod res dicetur certa esse pro eo qui habet regulam pro se. Et idem Bar. in l. ij. col. j. ff. si quis in ius voc. vbi alleg. Inno. in c. præterea. de dilat. Et hoc dictum pro notab. reasumit Matth. in not. xix. no. quod sententia. cū sim. vt dixi in consi. viij. in princ. Et dicit Bal. in c. j. in ij. col. de alien. iud. mut. caus. fac. quod secundum regulam pronuntiandum est, nisi contrarium probetur. Allegat not. in l. qui restituere. ff. de rei vendi. Et idem Bal. in l. si tutor. in fin. C. de ser. com. manu. Albe. in ij. parte statutorum. q. clviij si ex forma statuti. circa si. bene facit tex. in l. ab ea parte. ff. de probat. & in l. suus quoque. in versic. puto generaliter. §. de hære. instit. & in c. ad decimas de resti. spol. in vj.

¶ Et ampliatu ista conclusio vt regula etiam attendatur contra personas vel causas alias priuilegiatas^a, quia regula & dispositio quæ generaliter loquitur, etiã comprehendit personas priuilegiatas^b: vt not. Bal. per illum tex. in l. in fraudem. in si. de testa. mili. Et facit text. in ea. l. in §. si quis. & quod ibi colligit Bald.

¶ Ex quo infer. quod lex vel statutum generale etiam habet locum in causa dotis^c vel contra milites. Et hoc verum esse intelligitur, nisi loquatur in tali materia in qua causa vel persona priuilegiata sit. Et ita loquitur & procedit quod not. Salic. per illum tex. in l. si. in princ. in ver. ex quo not. bonum argumentum. C. de iure dot. quod vbi inquit, quod statutum generaliter disponens quod instrumenta publica non probent, nisi registrata fuerint, tale statutum non habet locum in instrumento dotis. Et bene dicit Salic. per illum tex. vbi patet quod in tali materia causa dotis priuilegiata est: quia, vt ibi dicitur, causa dotis non debet insinuari. Secus ergo est si causa dotis non esset expresse priuilegiata: quia tunc in statuto generali includeretur per supra dicta. Et latius dixi in consi. v. vbi ita consului Florentiæ. & dixi etiam in l. ij. C. vnde liberi. Et ad prædicta videndum est quod scripsi in c. consului el j. de appel.

¶ Tertiò noto ibi, quasi causæ coniunctio. quod regula est cōiunctio causæ, id est rationis. Regula enim consti-

tuit coniungendo rationē plurium casuum eandem rationem habentium. Et sic rationes quæ erant plures numero in quampluribus & variis casibus, ad vnum per traditionē regulæ rediguntur: vt glo. & doct. hic dicunt, & in rub. eo. tit. in vj. Et not. Archi. in c. regula. ij. dist. Et talis regula cōstituitur ex his quæ vt plurimum ita se habent. arg. l. nam ad ea. de legib. ita glo. not. concludit in l. Iulianus. §. j. in verbis plures. ff. de act. emp. † Et ideo dictio plerunque, regulam facit: vt not. Albe. in q. clviij. in ij. parte statutorum. alleg. l. plerunque. ff. de iur. dot. Et idem Alber. in Diction. in verbo plerunque. vbi allegat bonum tex. in l. j. §. j. & plerunque ita est. §. de tut. & rat. distr. & in l. iij. §. de offic. præfect. vig. Et ad idem est tex. in §. fin. instit. de legit. patron. tut. Sic etiam præsumptio insurgit à communiter accidentibus: vt no. per glo. in l. neque natales. C. de probat. cum simi. vt dixi in c. præsentia. col. xvj. de probat.

¶ Similiter regula constituitur ex oratione vniuersali, vel indefinita: vt declarat glo. & Bart. hic & glo. Dy. & Doct. in rub. eo. tit. in vj. Nam indefinita prolata à lege, æquipollet vniuersali, ^a vt not.

^a Vniuersali. Barto. in l. si pluribus. de leg. j. & glo. in c. vt circa. in prin. de elect. in vj. Et not. quod dicit Bart. hic, & in d. l. si pluribus quod indefinita æquipollet vniuersali ex interpretatione. allegat l. si seruitus. ff. de serui. vrba. præd. ibi, humanius est verbo generali omne lumen significari. Et Doct. communiter ita tenent.

¶ Nouissimè tamen Barth. Soci. in contrarium inducit tex. in l. ij. ff. de liber. & posthu. vbi ipse dicit quod ibi in materia odiosa: b indefinita non equipollet vniuersali ex benignitate. Ergo videtur quod regulariter æquipollet vniuersali de proprietate verborum. Sed responderi

^b potest quod ibi loquitur de benignitate particulari ratione odij, & excluditur regula communis, quæ tamen etiam de benignitate procedit. † sicut dicitur quod æquitas naturalis suadet quod pacta seruentur. l. j. in princ. ff. de pact. Et eadem æquitas naturalis suadet, quod quandoque pacta non seruentur in aliquo casu particulari. in l. j. in princ. ff. de minoribus.

¶ Quarto noto ibi causa in aliquo vitata est, quod regula quandoq; vitatur, & tunc perdit officium suum. Et sic sunt duo dicta. Circa primum facit: quia regula & illud quod regulariter fit plerunque habet exceptiones: vt inquit glō. in rub. eo. titu. in vj. Et not. Abb. post Card. per illum text. in ca. quoniam frequenter. in princ. vt lit. non contest. facit tex. in l. regulariter. ff. de pet. hære. in l. regula. ff. de iur. & fac. igno. in c. penul. de re iudic. cum concor. vt tradit Ioan. And. in rub. extra eo. titu. in antiquis.

¶ Secus

a Regulariter. Alexā. c. synodum. xvii. distingt. quod recte reprobat Dec. hic, & in eandem concupiscentiam. l. c. u. col. ii de consuet. C. M.

b Venalia. Caue, quia imo Bart. ibi tenet quod veniunt in generali legato, nisi dispositio restringatur ad res existentes in certo loco, quia tunc non veniunt merces, etiam in vniuersali, quia non censentur in loco Et sic in hoc non est differ-

rentia inter ge-
nerale & vni-
uersale. Idem
Lancelot. Dec.
ibidem. Bal. l.
cum tabernā.
in princ. de pi-
gnor. Alexā. in
l. si cōstante. in
prin. in iii. q. iii.
part. princ. so-
lu. mari. & cō-
sil. xxx. nu. 16.
li v. cōsil. lxxvii.
num. 2. lib. vii.
Mat. Affli. de-
ci. Neapol. cvi.
nu. 6. Ant. Ne-
gusant. tra& pi-
gnorum. part.
ii. mēbro. 2. nu-
me. xiiii. C. M.
c. Genere. Si-
ue de terminis
regulz. Barto.
Bald. l. si eam.
s. qui iniuria-
rum. ff. si quis
caut. Ancha. in
rubri. eo. in vi.
Dec. l. i. colum.
xix. de offi. eius
cui manda. est
iurisdic. l. as cō-
sil. lxx. lib. iii.
Car. Mol.

d Declarat.
Alexan. consil.
xxxvi. col. i. lib.
xvi. Car. Mol.

- ¶ Secus est si generaliter aliquid disponatur: quia tunc o-
mnia sine aliqua exceptione includuntur. † Cum plus sit
A disponere generaliter, quā regulariter^a. vt no. Abb. per
illum tex. in c. venerabilē. de elect. ibi. regulariter & ge-
neraliter. Et idē Abb. dicit in d. c. quoniam frequenter. in
prin. quem Mod ibi sequuntur. Sed ista differētia, quam
16 Doct. communiter tenent, nō videtur vera, † quia regula
constituitur ex oratione vniuersali vel indefinita, vt s.
dictum est. Ergo regula vel verbū regulariter, videtur
significare vniuersaliter vel indefinitē. hoc est generali-
ter, secundū quod verba regulz loquuntur. Et probatur
in d. c. quoniam frequēter. in prin. † vbi dicitur, quod regu-
lariter ante litem cōtest. testes nō recipiuntur. Et ista re-
17 gula habetur indefinitē in rub. vt lit. non cōtest. Et sic regu-
lariter & indefinitē pro eodē ibi ponuntur. ergo idem
videtur de verbo generaliter, quia indefinitē & generali-
ter idē est: vt colligitur in l. j. §. & generaliter. ff. de leg.
18 prastand. † Et hoc idē cōfirmatur: quia minus importat
verbum generaliter, quā vniuersaliter: vt not. Bar. in l.
generali. §. vxori. ff. de vsufru. leg. in fi. vbi inquit q̄ in ge-
nerali legato nō includūt venalia b: secus est in vniuer-
sali. Ergo nō videtur verū, quod verbū generaliter exclu-
dat exceptiones, quia idē importaret quod vniuersaliter.
19 ¶ † Circa secundū dictum, quod regula perdit officium
suum si in aliquo vitiata sit. Et in effectu sensus est, quod
exceptiones sunt contra regulam: id est, cōtra illud quod
in regula disponitur, vt hic. & in l. in his. vbi Barto. ff. de
legi. Et not. Ang. in consil. ccxc. Thema est. col. iij.
20 ¶ † Et licet exceptiones sint contra dispositionem regu-
c lae, sunt tamen de genere^c regulz: quia si regula loqui-
tur de homine, etiam exceptio debet fieri de homine. Et
non esset cōgrua exceptio si dicitur, Omnis homo currit,
nisi asinus: vt cōcludit Dy. in rub. eo. tit. in vj. circa fi. Bar.
hic, & in d. l. in his. ff. de leg. Et propter hoc, quia exceptio-
nes sunt de genere regulz, dicimus quod exceptio decla-
10 rar^d regulā: quia ex qualitate exceptionis declaratur, de
quo genere regula loquatur. l. nam quod liquidē. ff. de

penu leg. Et hoc modo per illum text. ad declarationem regulæ arguit Alexan. in l. senium. C. qui test. fac. pos. & Rom. in consil. cxvij. circa id. † Similiter licet exceptio- 21
nes sint contra regulam in casibus exceptuatis: tamen in aliis in casibus non exceptis, exceptiones confirmant^a regulam: ut not. Bartol. in l. quæsitum. §. denique. ff. de fund. instr. & in §. ut autem. vbi glos. & Barto. in authen. de non alien. col. ij. facit tex. in l. tribunus. §. si. ff. de testa. milit in c. nonne. de præsumpt. & xxxij. q. vij. in c. dominus. & not. Ang. in consil. cccxxxix. quidam emptores. & in consil. ccxc. §. alleg. & Rom. in consil. cccxxvij. quo ad primum. Et ratio videtur: quia regula sub generalitate omnes casus includit. Vnde si aliqui casus specialiter excipiuntur, alij remanent sub regula. argu. l. cū prator. ff. de iudic. in l. maritus. C. de procura. xxv. distin. ij. in c. qualis. ¶ Sed quo ad alios casus qui sub regula non includuntur, exceptio non firmat regulam: quia non facit b quod regula extendatur ad ea quæ aliàs nō facta exceptione sub regula comprehensa non fuissent: ut est text. not. in l. generaliter. §. vxori. vbi Bart. ff. de vsuf. leg. † Nam in le- 23
gato generali eorum quæ in domo sunt, non veniunt venalia. d. l. generali. §. Idem quæsit. l. si chorus. §. i. l. si ita legatum. de legat. iij. Si ergo testator legauit vsuf. fructum eorum quæ in domo sunt, non veniunt lanx venales quæ in domo sunt: ut est casus in d. l. generali. §. vxori. vnde exceptio ibi facta de argento, licet confirmet regulam, ut s. dictū est, non tamē ampliā ut sub illo generali legato res venales includantur: quia aliàs in tali legato nō cōprehendebantur. Et idem dicit Bar. per illum tex. in l. Lucius. §. i. ff. ad Trebel. Florian. in l. mora la j. §. j. per illum tex. ff. de vsur. Et not. Abb. in ca. in nostra. per illum tex. de sepul. cum simil. ut latè congerunt Moder. in d. c. quoniam frequenter. Et ultra dicta ibi hoc tractat Signorol. in consil. viij. quæstio proponitur. ver. secundò præmitto. Imo. in consil. lxxxiiij. visa. Ro. in consil. cvij. §. alleg. & in consil. cccxxxix. circa primum. col. fin. Abb. in consil. xx. casus in effectu. in fi. lib. ij. & in consil. lxiij. in cōtrouersia. col. v. eod. lib. ij. Aret. in consil. cxliij. visa. col. ij. Alexan. in consil. xxxix. viso statuto. col. iij. lib. iij. & in consil. cvj. visis. col. ij. lib. v. And. Sicul. in consil. xix. col. iij. lib. j. & Marian. in consil. xlvij. in principi. col. ij. & Corne. Perus. in consil. lvij. placet. lib. j. Et huius conclusionis ratio

a Confirmat.
Dec. consil. cc.
lxxx. iiii. col. &
Alci. de verbo.
signi lib. ij. pag.
l. fallit in his
quæ essent con-
tra ius Alexan.
consil. cxlv. nu-
me. ii. libr. vii.
Car. Mol.

b Non facit.
Alber. in l. fin.
per illum tex.
§. ad Trebel.
Alexan. consil.
xxviii. num. ii.
lib. i. vbi di-
xi. Stepha. de
Phed. de inter-
pret. ii. part. ii.
pagi. exxiii. De
ci. in rubri. de
probat. col. ix.
consil. cccxxxix.
col. ii. Ca. Mol.

a Secus hoc est falsum, & omnino destruere præcedentem conclusionem veram. Et est contra text. §. vxori. vbi argentum erat de rebus quæ alias non veniebant in generali legato, etiam si non fuisset exceptum, & tamen non ampliat ad reliqua non expresse excepta, vt etiam dixi ad Alex. consil. xxxvj. nu. 3. lib. vij. C. M.

b Ampliat. Idem Dec. cap. cum dilecta. colū. ij. de confir. vii. vel inutil. l. al. l. fina

24 tio manifesta videtur: quia exceptio facta est ad restringendam regulam: ideo illā ampliare non debet. l. legata inutiliter. ff. de leg. j. l. si mancipia. de fund. instru.

¶ Et prædicta conclusio vera est, & procedit quando fuit facta exceptio de eo quod in regula continetur: quia tunc exceptio satis operatur: quia regulam restringit, prout loquitur tex. in d. l. generali. §. vxori. secus si exceptio facta sit de eo quod in regula non comprehendebatur: quia tunc exceptio superflua & inutilis reddatur, regulam ampliare intelligitur secundum qualitatem exceptionis. gratia exempli: ¶ Si constituo procuratorem generaliter ad omnia, non veniunt illa, quæ mandatum speciale requirunt. c. qui ad agendum. de procur. in vj. sed si facio procuratorem ad omnia, nisi quod iuramentum non possit deferre. Et sic excipio vnum casum in quo speciale mandatum requiritur. Illa exceptio declarat regulam & ampliat, b vt omnia alia includantur in quibus mandatum speciale requiritur. Ita cōcludit Dominio. post Lap. in d. cap. qui ad agendum. §. j. de procur. in vj. & sequitur Alexan. in l. si. ff. quod quisque iur. Et dixi in c. consultationibus. in si. per illum tex. de offic. deleg.

25 ¶ Et ad hoc facit quod not. Alex. in consil. ccxvj. nec arguendi. col. viij. in ver. x. considero. lib. ij. ¶ vbi inquit, c quando princeps excipit vnum casum in quo noluit tertio præiudicare, ex tali exceptione declaratur & ampliat intentio principis, quod in aliis voluit tertio præiudicare. Ex quo inferitur quod in casu. l. generali. §. vxori. si facta fuisset exceptio de re venali quæ in tali legato aliàs non comprehenditur. tamen virtute talis exceptionis regula generalis legati etiam ad res venales extenderetur, vt exceptio congrua sit & aliquid operetur. argumen. l. si quando. de leg. j. c. si papa. de priuileg. in vj.

26 ¶ Et quia in dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat. l. quoties. §. eo. Ne isto casu habet obstare quod exceptio non debet regulā ampliare, cum facta sit ad istū effectum vt regula restringatur, vt supra dicebatur. Quia ex quo aliàs exceptio non valeret, d inducta ad diminutionē oper

in si. ff. q. quisque iur. l. nummis. de in lit. iur. l. properandum. colū. 3. nu. 11. C. de iudic. facit Aret. consil. xxx. colum. iij. Nic. Euerard. in loc. l. gal. loco iij. ab except. ad regul. Sed est falsum, & cōtrarium melius tenuit. Petr. de Ancha. in rub. de reg. iuris. in vj. ad si. Steph. de Phedenc. vbi supra citauit. C. M.

e Inquit. Sed male, vt ibi dixi, & in locis præfatis. Carolus Mol.

d valeret. Imo satis valet ad maiorem expressionem, iuxta l. quæ dubitationis. infra eod. C. M.

oper

operantur argumentum quando aliter dispositio non potest habere locum. l. Proculus. ff. de usufr. l. denique. §. interdum. Et ibi Bar. ff. de pecu. leg. Et ista declaratio sanè procedere intelligitur quando verba regulæ quæ debent ampliari non repugnant: quia generalia sunt, & de sui natura comprehendunt exceptionē: ut patet in d. l. generali. §. uxori. & in quæstione in qua loquitur do. Alex. in locis. s. alleg. ¶ Sed si verba regulæ repugnarent: quia tunc regula per exceptionem nullo modo ampliatur, sed potius exceptio inepta iudicatur & reiicitur: ut notab. tradit Pau. de Cast. in l. his. ff. de legib. ubi dicit quod disponente statuto quod debeat solui gabella de omni instrumēto continente summam c. librarum, excepto instrumento procurationis. Et sic regula statuti loquitur de re æstimabili, & exceptio de re inæstimabili. Nam propter qualitatem exceptionis, regula statuti non extenditur ad instrumenta facta de rebus inæstimabilibus, sed potius exceptio ineptare putatur, secundum Pau. de Cast. quod ex eo videtur quia verba regulæ non conveniunt, quæ præcisè loquitur de rebus inæstimabilibus. Et in simili casu idem tradit d. Io. Bap. de S. Sever. in l. omnes. populi. col. lxxvj. in ver. xv. quæritur. ff. de iusti. & iur. 28

¶ Sed in casu d. l. generali. §. uxori. & in quæst. in qua docto. & Alex. loquuntur in locis s. alle. ¶ verba regulæ erant generalia, & secundū qualitatem exceptionis extensionem patiebatur. Et hoc modo varia doct. dicta adaptari & concordari possunt. Et secundū istā resolutionē dubia^a videtur decis. Pet. de Anch. in c. ij. de offi. vic. in vj. in ver. quæro, episcopus concessit. dicens, qd si episcopus vicario concessit, ut possit omnia quæ potest ipse episcopus, excepta collatione beneficiorū, non tamē poterit alia quæ reservata sunt episcopo. Et sequitur Aret. in consi. viij. abundè satis. in fi. Et Moder. in d. c. quoniam frequenter. in princ. ¶ Nam cum exceptio facta sit de collatione beneficiorū, quæ est de reservatis episcopo. c. fin. de offi. vic. in vj. talis exceptio videtur ampliare regulam ad omnia alia quæ reservata sunt episcopo: quia verba regulæ non repugnant, sed conveniunt, dum dicitur, quod omnia concessit per supra dicta, secundum Dominic. in d. c. qui ad agendum. Nam quando verba conveniunt, & restringuntur propter verisimilem mentem disponentis: ut in dicto c. qui ad agendum. & in dicto c. fi. de offi. vic. Et excipiat casus

^a Imò verisimili.

casus in quo requiratur specialis prouisio. Et tali exceptione apparet de mente disponentis. Ideo verba generalia generaliter vt sonant intelliguntur: nec tali casu regula ampliatur. Sed potius^a dicendum est, quod verba generalia non restringuntur.

- 30 ¶ Et ex prædictis colliguntur tres conclusiones. ¶ Prima est, quod exceptio non ampliat regulam quando est facta de eo quod in regula continetur. d.l. generali. §. vxori. Secunda, quod exceptio ampliat regulam si facta sit de eo quod in regula non continetur, quando verba regulæ conueniant. vt not. Dominic. in d.c. qui ad agendum. Tertia conclusio, quod si verba regulæ repugnant, exceptio facta de eo quod in regula non comprehenditur, non ampliat regulam, sed vitiatur. vt not. Paul. de Castr. in d.l. in his.
- 31 ¶ Et ad supradicta notandum est, quod nunquam regula virtute exceptionis ampliatur, si correctio iuris sequeretur. vt est gloss. in l. fin. ff. quod quisque iur. quæ ita intelligitur, secundum Alex. ibi. Eodem modo si absurdum resultaret. vt no. Alex. in cons. cvj. visis. col. iij. libro quinto.

¶ Postremò non est omittendum, quod sicut regula limitatur non procedere in casibus exceptis, vt supra dictum est, pariter non habet locum in casibus similibus:

- 32 ¶ quia exceptio facta in aliquibus casibus, ad similes b porrigitur. vt not. per gloss. in l. j. C. de condic. indeb. & not. Bar. per illum text. in c. post translationem. §. quanquam. de renunt. Et ad hoc allegatur text. quem ibi Abb. ponere videtur. in c. cum dilecta. de confir. vt. vel inut. Alex. tamen in l. si constanter. in prin. col. vj. ff. solu. mat. dicit quod ille text. non est casus exceptuatus à regula, imò procedit secundum regulam. vt habetur in c. si. de fid. instru. Sed replicari potest, quod imò ¶ renouatio priuilegij vel instrumenti videtur specialis casus ex quo fieri non potest sine causa. d.c. si. Et facit text. in l. si quis ex argentariis. §. pe. ff. de eden. & text. in d.c. cum dilecta. expresse arguit à simili. Et Alex. ipse hoc modo arguit, allegando illum text. in l. singularia. col. iij. in versic. præterea. ff. si cert. pet. & in l. certi conditio. §. si nummos. col. j. eod. titu. & in l. j. col. xvij. vers. iuxta prædicta queritur. §. de off. eius.

- 34 ¶ Et pro vltiori declaratione huius conclusionis habemus considerare duos casus. Primus est, in aliis exceptionibus, quæ per alia iura includuntur. Et tunc clarum est, quod illæ non excluduntur, etiam si exceptio facta sit taxatiue per dic

a Potius. Imo quia fateor quod exceptio non restringit per se in aliis: sed dico per d. §. vxori. quod non facit quin generalitas restringatur prout alias per se restringitur. C.M.

b Similes. Alex. xand. cons. xij. num. §. lib. iij. Dec. c. iuravit. col. ij. de prob. consil. cccclvj. lmo. consil. vij. C.M.

per dictionem tantum, vel duntaxat: quia propter hoc non tolluntur alię exceptiones comprehensę per alia iura: quia hoc modo alia iura corrigerentur, quod non est dicendum. vt not. Bar. in l. iij. §. cum Titio. de adim. leg. in l. ob xs. post glo. C. de præd. min. & in l. serui nomine. ff. de vsucap. & in l. si constante. in princ. col. vj. ff. solut. matr. Et idem tradit Ang. in l. si hominem. §. in q̄dilitiis. ff. de ædilit. edict. & in l. Paulus. §. hæres rogatus. versic. & hinc est. ff. de vsufr. & in lita nobis. C. de adult. Abb in d. c. cum dilecta. col. ij. Alex in l. j. C. de contratabul. & in l. j. §. per seruum. §. de acquir. poss. Et hoc etiam habet locum si verba taxatiua essent geminata. vt not. tradit Alexand. in consil. cxxx. in causa. col. iij. versic. nec obstat. lib. iij.

¶ Secundus casus est, quando aliarum exceptiones non includuntur per alia iura. Sed quæritur, an exceptio facta in vno casu, porrigatur ad alium simile casum per viam extensionis. Et tunc si exceptio facta sit taxatiue, non videtur quod ad alios casus extendatur. vt no Bal. in d. lita nobis. col. j. & in litem videndum. §. fin. ff. de pet. hæc. & in l. j. §. sed excipiuntur. in fi. ff. de fer. Et ad hoc faciunt quæ dixi in l. j. §. de cont. tab. vbi conclusum fuit q̄ dictiones taxatiue concludunt oēs alios casus de proprietate sermonis.

¶ Si verò exceptio facta sit simpliciter in alijs casibus: tunc videtur habere locum conclusio supra facta, quod ad similes casus porrigatur. Et hoc tamen altiore postulat indaginem, quia pender à profunda materia extensionis. Et talis conclusio procedit attento iure communi. Sed in statuto distinguitur, vt not. Abb. in c. ad audientiam. de cler. non resid. Et ex his prima regula expedita sit.

PHILIPPVS Decius Valentia.

In l. Fœminæ. Argumenta.

1. Mupera ciuilia eadem dicuntur, quæ & publica.
2. Officium ciuile genus quoddam dicitur, sub quo reliqua officia comprehenduntur.
3. Mulieres deteriores sunt conditionis quàm viri.
4. Mulieres iudicare non posse, moribus est inductum.
5. Mulier si consuetudo sineret, iudicis officio fungi posset.
6. Consuetudo à pari procedit cum statuto.
7. Mulier principis indulgentia iudicare potest.
8. Priuilegio principis induci potest quod & consuetudine.
9. Mulier qua ratione magistratum nequeat gerere.
10. Vxor radiis mariti illustris effecta, vocatur aliquādo domina.
11. Mulier naturalis tantū viro legitimo nupta, efficitur legitima.
12. Abbatissa qualiter dignitatem cum administratione dicatur ha-

tur habere.

- 9 Fœmina quare prohibeatur postulare.
- 10 Postulare qui nequit, in camera consilium dare poterit.
- 11 Prohibitio qualem admittat interpretatorem:
Mulier pro alio intercedere Velleiano Senatûscôulto veratur.
- 12 Statutum dictans neminem contra publicum instrumētum
audiri, non includit mulierem.
- 13 Velleianum Senatûscôultû in quibus casib. locû non habeat.
- 14 Mulier procuratoris officio fungi nequit in iudicio. & nume.
15. & 16.
- 17 Compromissum in mulierem fieri haudquaquam potest.
- 18 Mulier quare tutrix esse nequeat.
- 19 Tutela quæ matri efficaciter competit.
- 20 Mulier filiis alienis tutrix dari nequit.
- 21 Mulier quo casu executoris officium suscipere possit.
- 22 Mulier nisi sit mater, bonis curatrix dari nequit.
- 23 Mulier tributorum exactrix esse non debet.
Mulier ab argentarij officio repellenda est.
- 24 Mulier in fiscum deferre non potest.
- 25 Mulier actionem popularem intentare non debet.
Mulier in testamento testis esse prohibetur.
- 26 Prohibitio quæ fit in testamento, an locû habeat in codicillis.
- 27 Mulier in testamento ad pias causas testis admittitur.
- 28 Testes in codicillis an debeant esse legitimi, quemadmodum
in testamentis.
- 29 Testamētum militis probari debet probationibus legitimis.
Mulier in testamento inter liberos testis admittitur, veluti in
eo quod fit ad pias causas.
- 30 Probatio ordinaria quando exigi dicatur. & num. 31.
- 31 Mulier in scriptura priuata testis reicitur.
- 32 Mulier in causa criminali non potest testificari. & num. 33.
- 33 Mulieri in testimoniu admittæ, minor fides habetur quàm viro.
Mulieri tunc creditur, cum aliter veritas erui non potest.
- 34 Mulier in feudis non admittitur vti testis.
Mulieres in legibus aut statutis cōdēdis interuenire nequeunt.
- 35 Mulieres consuetudinem introducere non valent.
- 36 Mulier & si condendis legibus non adest, consilium tamen
dare potest.
Statutum quod mulier non contrahat sine propinquorum
consensu, qualiter intelligendum.
- 37 Mulier nec ad ordines promoueri, nec characterem recipere
potest.
- 38 Monialis sacra vasa tangere, & incensum adolere non debet.
- 39 Mulier neque docere, neque prædicare potest.
- 40 Mulier à rebus spiritualibus prohibita, ius patronatus ha-
bere potest in ecclesia.
- 41 Mulier ob sexus fragilitatem cōditionis reputatur deterioris.
Quæstio à muliere veluti timidiore debet incipere.
- 42 Mulier in dubio prius mortua præsumitur quàm vir.
- 43 Statutum requirens alicuius auctoritatem vel consensum, non
est de

est de fœminis intelligendum.

- 46 Mulieres consilio sunt inualido.
- 47 Masculus præfertur mulieri concurrenti in aliquo officio.
- 48 Masculus in deposito est mulieri præferendus.
Mulier maritum lugere tenetur, non autem contrà.
- 49 Mulier filios in potestate habere non potest.
Mulier pupillum substituere non potest.
- 50 Mulier filio tutorem dare nequit.
Mulier adoptare nequit citrà beneficium principis.
- 51 Mulier legitimare non potest.
Mulier posthumum hæredem instituere nequit.
- 52 Bonorum poss. contra tab. non datur in mulierũ testamento.
Mulier viro subdita esse debet, non vir mulieri.
- 53 Maritus uxorem corrigere potest, non autem mulier virum.
- 53 Vindicta fœminis non competit.
- 54 Mulier maiore fulgere debet honestate, quàm vir.
Mulier non succedit in feudo.
- 55 Masculi fœminis præferuntur in feudis, quo casu eadem pos-
sunt admitti.
- 56 Mulier multis casibus in feudis succedere potest.
- 57 Descendentes ex fœminis deterioris sunt conditionis, quàm
qui ex masculis.
- 58 Beneficium principis latam recipit interpretationem.
Descendentes ex fœminis quomodo dicantur de genere & po-
steritate.
- 59 Dispensationes & odiosa quæque aliquando latam interpre-
tationem admittunt, sicut & privilegia.
- 60 Immunitas concessa posteris, etiam filix, nepti, & ex fœminis
descendentibus conceduntur.
- 61 Concessio quæ sit alicui pro se & posteris, ad nomen familiæ
referenda est.
- 62 Posteritatis nomine veniunt omnes descendentes.
- 63 Immunitas generaliter concessa ut ad posteros transmitta-
tur durat succedentibus in perpetuum.
- 64 Familia pro agnatione sumitur quandoque.
- 65 Generis nomine veniunt omnes sexus utriusque.
- 66 Descendentes ex fœminis etiam generis vocabulo compre-
henduntur.
- 67 Mulier suos descendentes non reddit nobiles.
- 68 Liberi non matris, sed patris familiam sequuntur.
- 69 Statutum à quo fieri, & consuetudo induci possit.
- 70 Mulieres quot casibus melioris sint conditionis, quàm viri.
- 71 Mulier veniam ætatis citius impetrare potest, quàm masculus.
- 72 Mulier carcere includi non debet. & nu 73.
- 74 Mulier pro administratione tutelæ obligata, potest carceri
mancipari.
Mulier ad virum inuita trahi potest.
- 75 Mulier non semper comparere cogitur personaliter.
Mulier in palatium intrare potest, non obstante statuto.
- 76 Mulier in opione facta optionem habet.

- 77 Mulier non tenetur statuto loquente de bannitis.
Legatū factū monasterio, cense ē in dubio factū monialibus.
- 78 Fœminæ non puniuntur ob crimen læsæ maiest. à patre com-
missum.
- 79 Mulier prægnans quibus gaudeat prærogatiuis.
- 80 Mulier pro excomunicatione nō tenetur Romā concedere.
Mulier ob minorem metum excusatur quā vir.
- 81 Mulieres ob dotem varia habent priuilegia.
Mulier à muneribus corporalibus excusatur.
- 82 Mulieri potius quā masculo subuenitur ratione fragilita-
tis sexus.
- 83 Filia nupta non gaudet priuilegio concesso patri & filiis, &
filiabus. & nume. 81.
- 84 Filia nupta originem & familiam patris retinet.
- 86 Mulier in multis casibus à pari procedit cum masculo.
- 87 Mulier qua potiatur prærogatiua vltra masculos.
- 88 Statutum pœnale locum habere potest aliquando in mulie-
re. & numero 89.
- 90 Masculinum regulariter fœmininum continet.
- 91 Mulier non debet à masculo differre.
- 92 Statutum propinquorum requirens consensum, non est de
fœminarum consensu intelligendum.
- 93 Fœmininum de sermonis proprietate non concipitur per
masculinum.
- 94 Homo intelligitur, cum ab aliquo, si quis, profertur.
- 95 Indefinita de rigore sermonis non æquipollet vniuersali.
- 96 Homo dictio, simpliciter prolata, differt ab eo quod pro-
fertur, si quis homo.
- 97 Masculinum appellatiue prolatum, differt ab eo quod pro-
priè profertur.
- 98 Masculinum non continet fœmininum, cum constat aliter vo-
luisse disponentem.
- 99 Neptis non præsumitur melioris esse cōditionis quā filia.
- 100 Voluntas testatoris ex ipsius qualitate coniecturam præbet.
- 101 Masculinum non concipit fœmininum, vbi mentio vtriusq;
sexus distinctè facta est.
- Masculinum non concipit fœmininum, si verba ad literam
sint intelligenda.
- 102 Masculinum concipere fœmininum, quando verum sit.
- 103 Masculinum includit fœmininum in vltimis voluntatibus.
& numero 105.
- Conditio, si sine filiis decesseris, intelligitur etiā de filiabus.
- 104 Ecclesia substituta an excludatur stante filia.
- 106 Masculinū in contractibus non cōtinet fœmininū & nu. 108.
- 107 Mulier in contractibus venit liberorum appellatione.
- 109 Masculinum in legatis an concipiat fœmininum.
- 110 Contractus etsi strictam recipiunt interpretationem, non
tamen perinde ac si materia foret odiosa.
- 111 Respublica ferè omnibus fauorabilis est.
- 112 Pœnæ vt plurimum fauore reipublicæ infligi solent.

- 113 Masculinum non concipit foemininum, lege per modū qualitatis de masculo loquente.
 114 Masculinum non includit foemininū in materia correctoria.
 115 Masculinum in statutis non comprehendit foemininum. & nume. 116. & 117.
 118 Masculinum in priuilegiis quando concipiat foemininum.
 119 Masculinū an etiam in rescriptis concipere possit foemininū.
 120 Masculinum quando in sententia foemininum includat.
 121 Masculinum in materia officiorum an comprehendat foemininum.
 122 Soror an iure communi veniat fratris appellatione.
 123 Soror in statuto odioso non venit fratris vocabulo.
 124 Soror in dispositione legis, & testatoris comprehenditur nomine fratris.
 125 Coniunctorum nomine venit sexus vterque.
 Propinquorum appellatione includitur sexus vterque.
 126 Posterorum vocabulo qui contineantur.
 Matertera non venit nomine auunculi.
 127 Foemininum concipere masculinum, naturæ repugnat.
 128 Pœna pro foeminis inuenta, non est masculis infligenda.
 129 Masculus nomine personæ, ferè semper includitur.

REGULA II. VLPIANVS.

FOEMINAE ab omnibus officiis ciuilibus vel publicis remotæ sunt: & ideo nec iudices esse possunt: nec magistratum gerere, nec postulare, nec pro alio interuenire, nec procuratrices existere.

¶ Ista regula diuiditur in duas partes. In prima Iurisconsultus ponit dictum generale. In secūda, illationem facit. Secūda incipit ibi: & ideo. Et quia regula breuiter loquitur, alio summario non indiget.

¶ In text. ibi ciuilibus vel publicis. † Pro eodē accipiuntur ciuilia munera & publica. l. si. §. hæc omnia. ff. de mu. & hono. ibi, ciuilia seu publica appellantur. Et per illum text. ita dicit Alexan. in cons. cccxij. circa primum. col. ij. lib. v. Et ideo text. in l. ij. ff. ad Velleian. simpliciter dicit, quod ciuilia officia adempta sunt foeminis. In cōtrarium tamen videtur text. hic vbi text. illationē facit primo ad officia publica: deinde ad priuata, prout est officiū procuratoris de quo loquitur. † Et ideo dicendū videtur, qd ciuile officium dicatur genus, & sub eo cōprehendatur quodlibet officium, siue publicum siue priuatū: vt colligitur in d. l. j. ff. ad Velleia. & in l. j. cū gl. in verb. ciuilia. C. de profes. & medi. lib. x. Et facit tex. in l. j. ff. de mu. & hono.

hos. & in l. ei qui. §. quamuis & in l. munerum. in prin. eo. tit. Et quando reperitur quod distinetur dicatur de officiis civilibus & publicis, illa copula, & ponitur tãquam inter genus & speciem: vt in rubr. C. de seruit. & aqua. & hoc modo intelligitur text. hic, & in l. medicos. C. de profes. & med. lib. x. ibi: civilibus vel publicis.

A Et ista regula more aliarum ex pluribus casibus ^a particularibus colligitur, in quibus deterior videtur conditio mulierum quàm masculorũ: vt dicitur in l. multis. ff. de statu homi. Nam aliqui ponuntur hic, & quamplures alij vtiliter applicari possunt.

3 ¶ Nam primo hic dicitur, quod [†] mulier iudicare non potest. ^b Et hoc moribus introductum est: vt dicit text. in l. cum prator. §. si. §. de iudi. & iij. quæst. vij. in cap. tria. in prin. & xxxij. quæst. iij. in cap. mulierem. in fi.

¶ Et hoc verũ intelligitur, nisi iure hæreditario hoc sibi competere: quia tunc iudicare & iurisdictionem exercere potest, vt inquit Ange. hic, & in d. l. cum prator. §. si. vbi refert vidisse Reginam Ioannam sedentem in folio regali, & sententiam proferentem contra illos de Balso. Et not. Innoc. & Abb. post alios in capit. dilecti. de arbit. & idem Abb. in capit. significauit. de rescrip. in cap. dilecta. de maio. & obediens. Alexand. in consilio j. columna vj. libro quinto.

4 ¶ [†] Secundo hoc procedit, nisi consuetudo esset in contrarium: quia virtute consuetudinis mulier iudicare potest: vt probatur in d. c. dilecti. de arbit. & not. per glo. si. cum deuotissimam. xij. q. ij. & xv. q. iij. in §. j. in versicu. mulieres. Et not. Bal. in l. fi. in prin. C. de arbit. & in l. de quibus. §. de legib.

¶ Abb. tamen videtur hoc limitare in d. ca. dilecti. in iij. notabili, vt solum habeat locum in mulieribus habentibus dignitatem, prout tex. ibi loquitur. Et idem videtur sentire gl. in c. noua. de pœ. & remis. in gl. fi. dum inquit, nisi forte aliqua nobilis hoc habeat ex consuetudine.

¶ Sed tamen idem dicendum est in quacunque muliere: quia moribus, & consuetudine talis prohibitio inducta est: vt dicitur in d. l. cum prator. §. si. & in d. §. quamuis. iij. q. vij. Ergo videtur quod cõtraria consuetudine ^d tolli possit. vt in simili casu arguit Bald. per illum text. ibi, moribus, in l. ij. in prin. §. de vulg. & pup. Et idem Ang. per illum tex. in l. more. §. de acquir. hæred.

^a Casibus. Vide Specu. tit. de procur. in prin. vbi ponit xxxvii. casus, in quibus mulier est deterioris conditionis,

quàm masculus Hier. Chu.

^b Non potest. Ratio prohibitionis est: non quia sint incapaces, sed propter honestatẽ, vt tenet Abb. c. dilecti. de arbit. ii. colum. & gloss. l. i. §. sexu. ff. de postula. Hiero Chue.

^c Libro v. vbi num. 24. dixi. & consi. xxiii. num. 11. eod. li. Dec. consi. xxvii. num. 6. C. M.

^d Consuetudine. Idem tenet Barb. c. cum cõtingat. de foro compe. col. ii. in fi. H. C.

¶ Et quod dictum est de cōsuetudine, idem esset in statu: quia à pari procedunt, vt no. in l. de quibus. §. de legib. ¶ Terriò, etiam mulier ex priuilegio principis habilitari potest ad iudicandum, secundum Bart. hic: & idem tenet glo. in l. j. vbi Bar. C. de mulie. & in quo loco lib. x. Et idem glo. in d. c. dilecti. de arb. in verbo remota. & in §. j. xv. q. iij. in ver. mulieres. & in l. imperialis. in verb. dignitatem. C. de nupt. ¶ Nam si cōsuetudine induci potest, vt dictum est: a fortiori cum priuilegio principis: vt no. in c. super quibusdam. de verb. signi l. hoc iure. §. ductus aquæ. §. de aqua quoti. & æsti. ¶ Secūdo, mulier magistratum gerere non potest, vt hic, & in l. & qui originem. §. corporalia. §. de mune. & hono. Et ista conclusio procedit in magistratu seu in dignitate cum administratione quam mulier habere nō potest, nisi ex certa scientia principis sibi cōcederetur: vt no. Bar. hic, & §. dixi. Secus est in dignitate quæ non haberet administrationem: quia illam mulier habere potest: vt no. Bar. per illū text. in l. j. C. de mulie. & in quo loco. col. ij. lib. x. & in l. j. per illum text. in secunda oppo. C. de digni. lib. xij. Nam ex simplici rescripto principis talem dignitatem consequitur: vt dicit Bart. hic per l. imperialem, C. de nupt. & ista dignitas in effectu nihil aliud est quàm nobilitas: vt Bar. cōcludit per gl. ibi in d. l. j. C. de digni. lib. xij. Et fœminæ competit talis dignitas seu nobilitas ex persona patris. l. fœminæ. ff. de senat. ¶ Similiter ex persona mariti: vxor enim radiis mariti illustratur. l. mulieres. C. de digni. lib. xij. Et ideo vxor militis vel doctoris domina appellatur: licet ab ipso marito sic nominari nō debeat: vt no. Bar. in l. si post mortem. §. si. §. de contratab. & in l. amicissimos. §. si. de excu. tut. Et singulariter dicit Ang. in §. quod verò. in fin. in authen. quib. mo. natu. effi. sui. quod si fœmina naturalis tantum nupta sit viro legitimo naturali, ipsa etiam propter qualitatem mariti legitima efficitur: a nam capacitas viri ad vxorem porrigitur. vt no. Bal. in l. si quis. per illum tex. C. de natu. liber. Ista tamē dignitas quæ conceditur fœminis ex persona aliorum non est ita potens sicut est illa quæ ex propria persona competit: vt notabiliter Bar. dicit in l. quod. prin. in fin. de lega. ij. facit quod no. Bart. in l. si quis in bello. §. de act. vbi inquit, qd firmitus b retinetur illud quod quis habet ex propria acquisitione, quā ex persona alterius. Et in notabili q. tradit

a Efficitur. Sequitur Hippo. Marfi. singula. ccccij. sed est falsum. C. M. b Firmius. De ci. l. fin. col. ij. C. vnde leg. Petr. Pert. in rubric. proæ. in sti. nu. 7. And. Tiraqu. Tract. Retract. proxi. §. xxxij. nume. 2. Nico. Boëri. decisio. lxxvi. C. M.

dit Aret.in consi.cxxj.consultissime domine.

- 8 ¶ Secundo, prædicta cōclusio ꝑ nō habet locū in abbatiſſa quæ dicitur habere dignitatē cū administratiōe : vt no. Bart.in l.j.C.de dignit.& in d.l.j.C.de mulier.& in quo loc.quòd habeat dignitatem.probatur in c.indemnitati- bus.§.verum.& ibi Domin.de elect.in vj.Et not.Abb.in c.cum in cūctis.in prin.de elec.cum similibus,vt dixi ibi, & in administratiōe abbati æquiparatur : vt not.Bal.in c.j.in princ.col.vj.qui feuda.pof. Abb.in c.ij.in princip. de his quæ fi.à præla.& Cardin.in consil. xvij. circa pri- mum.col.ij.Et abbatiſſa dicitur habere iurisdictionem, & etiam potest habere collationem beneficiorum. ^a ca. cum dilecta.de confir.vtil.vel inuti.vbi Abb.in ij.notabi- li,in glo.ij.Non tamen potest ipsa excommunicare, nec absoluerē.d.c.cum dilecta.Nec absoluerē à peccatis.c.no- ua.vbi Abb.in princ.de pœnit.& remis.

- 9 ¶ Tercio postulare fœmina prohibetur,vt hic:& in l.j. §.sexum.3.de postul.vbi dicitur quòd pro aliis postulare non potest:& ita intelligitur hic.Pro se verò non prohi- betur,vt ibi colligitur.& etiā pro aliis quibusdam per- sonis.l.j.§.fi.3.de postul.Et not.per.glof.hic. Et ista con- clusio procedere videtur quādo mulier corā iudice præ- sentaret,quia tunc postulare dicitur. d.l.j.§.postulare.3. de postul.Secus ergo videtur si in camera hoc faceret scri- bendo,cū hoc sibi prohibitum non videatur : ꝑ quia pro- hibitus postulare,non prohibetur consulere in camera: vt no.Barto.in d.l.i.§.postulare.ff.de postul.& Ange.ibi sequitur,dicens esse casum pro doctore legēte,licet pro- hibitus sit aduocare in camera : tamen consulere potest. Et idem notat Bar.in l.j.§.aduocatos. ff.de var.& extra- ordin.in l.Paulus.3.de leg.& sequitur Abb.in rubric.de postul. Et hoc in casu isto videtur benè procedere: quia ratio prohibitionis quæ in muliere consideratur, in d.l. j.§.sexum.omnino cessare videtur, quando ipsa non va- dit coram iudice in alio casu:videlicet, in doctore ratio prohibitionis deberet diligenter considerari, quæ etiam videtur militare scribendo in camera : vt tradit Ioannes de Anania in rubric.de magistris.in iij.colum. circa fin. in versifed aduerte.

- 11 ¶ Et talis prohibitio strictè debet interpretari. vnde prohibitus apud præsidem ^b postulare, apud legatum ^c eius prohiberi non intelligitur. l.moris.§.j.3.de pœn.

a Beneficiorū. etiā curatorū parochialiū vt quādoq; vidi: tamē institutio authorisabilis necessario sem- per spectabit ad episcopum à quo separari non potest vt nota.per Phi- lip.Trā.inc.vni- co. de capell. monacho.inca. j.col.ii.de ver- bo. significa in vi. in tantum quod etiā vbi huiusmodi be- neficia curata conferuntur à Rege iure re- galiz vt in Sco- tia tamē institu- tio authorisa- bilis debet spe- ctare ad episco- pum.C.M.

b Præsidem. Adde Barba- c. Rodolphus. colū.iii. de re- scriptis. Hiero. Chu.

c Legatū. qui non habet idē tribunal. aliās secus.C.Molin- zius.

- a Nouè dixi in tract. com-
mer & vsura
q. xxxviij. c. m.
b Velleiano.
Adde quòd re-
gula est quòd
mulier nò po-
test renuntiare
Velle. de qua
vide Socin. in
suo tract. fallè.
in regula cclx-
xiiij. vbi ponit
regulam cum
suis fal. Item
est alia regula
quòd in casu
in quo potest
renuntiare si re-
nuntiat nò cer-
tificata de Vel-
lei. nò tenet re-
nuntiatio regu-
lariter. ita So-
cin. qui ponit
hanc regulà cū
suis fallen. vbi
suprà. in regul.
cclxxiiij & vi-
de Pau. de Ca.
in l. si j. col. C.
ad Velle. quòd
mulier quæ p-
misit dotē. non
potest se iuua-
re Velle. licet si
fideiubeat ad
pias causas: vt
in l. pen. C. ad
Vellei. H. C.
- c Extradi-
cialibus. Adde
Alexand. in l.
quāuis § nihil.
ad Trebel. &
vide Ias. in d. l.
qui alienā. vbi
ponit ix limi-
tationes, in j.
- ¶ Quarto, pro alio intercedere^a seu obligare se mulier
non potest, ita senatusconsulto Velleiano disponente, vt
hic & in l. j. §. ad Velleia. ¶ Et ideo si statutum dicit, quòd
nullus contra instrumentum publicum audiatur, nò ha-
bet locum in muliere quæ Velleiano iuuatur: vt not. Bal.
in l. in multis. ff. de statu ho. & tradit Ant. de Canario in
tracta. de execut. instru. quæst. xviiij. Et dato quòd pater
mulieris consentiret in filia quæ se obligaret, consensus
patris nihil operatur. vt no. Bald. in l. si. §. necessitate. col.
penul. vers. quæro nunquid. C. de bon. quæ liber.
- ¶ Limitatur tamē hoc quod dictum est de Velleiano b, 13
non habere locum in quam pluribus casibus: vt not. per
glo. in d. l. j. §. ad Velleia. Et tradit Alex. in l. in repudian-
da. §. de acquir. hered. & in l. sciendum. char. penult. §. de
verb. oblig. & plenius Ange. Aret. scribit in §. Item qui in
iudicio col. xij. in vers. hinc sumpta occasione. institu. de
excep. vbi latè prosequitur materiam Velleiani Et præ-
sertim in quibus casibus non habet locum.
- ¶ Quinto mulier officium procuratoris suscipere non
potest, vt hic dicitur, & in l. neque fœmina. §. de procur.
& in l. alienam. C. eo tit. Et hoc procedit in iudicio: in ex-
traiudicialibus^c verò procuratrix constitui potest: vt no. C
Bar. hic per tex. in l. iij §. j. §. de nego. gest. Et idem tenet
Alber. & Foet. in d. l. alienam. Abb. in ca. cum dilecta. de
confir. vti. facit text. in l. j. §. parui refert. ff. de instito. & in
l. idēque. §. si cui mandauero vers. si mater. ff. manda.
Et ideo licet mulier ex forma statuti obligari non pos-
sit, tamen officium procurationis ad negotia suscipere
potest: vt no. voluit Ang. in l. quamuis. ff. de acqui. posses.
- ¶ Secundo fallit in iudicio voluntariæ iurisdictionis: vt 15
not. Bald. per illum tex. in l. fin. §. id quoque. C. commu-
nia de mann.
- ¶ Tertio fallit in quinque casibus quos ponit Specu. in
titu. de procurat. §. j.
- ¶ Quarto fallit in abbatisa quæ procuratrix pro mo-
nasterio constitui potest. c. cum dilecta. de cōfirma. vtili.
vbi glos. in verbo procuratricem. de quo not. per. glos. in
cap. dilecti de arbitr.
- ¶ Quinto fallit in casu quem ponit Bart. in fauorem 16
pupilli vel minoris. in l. ij. in fin. C. de nego. gest. quod de-
claratur. vt Alex. ibi prosequitur.
- ¶ Vltimo fallit quando esset procedendum de æquitate
remotis

remotis apicibus iuris: quia ista exceptio dicitur esse de apicibus iuris, vt not. glo. per illum text. in l. fideiussor. §. quidam. ff. mand. Ex quo infertur, quod vbi agitur de salute animæ, mulier poterit esse procuratrix: quia talicasu non est disputandum de apicibus iuris: vt not. Archid. in c. scriptum. vj. q. iij. & ita dicit Anto. de Alexand. in d. l. alienam. C. de procurat. & de his videndum est quod dixi in d. c. cum dilecta. de consir. vil.

colum. & l. more. de acquir. hæredi. Hiero. Chuc.

- 17 ¶ Sexto, in mulierem compromissum fieri non potest: vt est casus in l. fi. C. de arb. Et ad hoc facit: quia sicut mulier iudicare prohibetur, ita nec arbitrari debet, cum arbitria ad instar iudiciorum redacta sint. l. j. §. de arbitr. Ex quo infertur quod in casibus in quibus §. dictum est quod mulier potest iudicare, etiam in illis casibus poterit in illam compromissum fieri. Et ista conclusio bene procedit in arbitrio, prout loquitur tex. in d. l. fi. Sed arbitratrici mulier constitui potest, vt not. Spec. in tit. de arbi. §. potest. in princi. Barto. in l. in multis. §. de sta. ho. & Cy. Alber. Salic. & docto. in d. l. fina. de arbi. Et not. Abb. post Bald. & alios in c. quinta uallis. per illum tex. in ij. not. & in vj. differentia, quam ibi ponit inter arbitrum & arbitratorem, de iureiuran. Et tractat Lanfran. de Brixia. in trac. de arbi. in princi.

a Et quod hodie de iure authenticorum mater præfatur omnibus tutoribus legitimis & datuis, sed nõ testamētariis, renuntiādo simplici verbo secundis nuptiis, est glōf. not. in ea. ex parte. in extrauagan. de ap. Nec requiritur iuramentum: vt authē. mat. & auiz. C. quādo mul. tut. offic. fun. potest.

- 18 ¶ Septimo, ab officio tutelæ mulier remouetur. l. fin. §. de tutel. l. j. C. quando mul. tut. offi. fungi potest. & in §. fi. instit. de legi. patr. tut. Et hoc absolutè verum erat de iure antiquo, nisi à principe filiorum tutelā impetrarent: vt dicitur in d. l. fi. quo casu priuilegium habebat locū non stantibus legitimis, & seruata forma quæ habetur in l. ij. C. quando mul. tut. offic. Hodie verò etiam de iure communi mulier habilitata est, vt tutelam filiorū suscipere possit: vt est text. in auth. vt ma. & auiz. C. quando mul. tut. offi. Et not. Bart. distinguendū iura in l. si quis sub cōditione. col. ij. de testa. tut. Et talis tutela quæ matri competit, non potest sibi à patre auferri: vt not. Bal. in cons. cccviij. testator. lib. ij. vbi miratur quod Bar. dubitauerit de hoc. Nā Bart. videtur velle cōtrarium in l. miles. §. sexaginta. in fi. ff. de adult. Et talis tutela adeò matri efficaciter cōpetit: quod licet ipsa excludatur ab hæreditate filij à statuto, vt plerunque est in Italia, nõ tamen excluditur à tutela: vt not. Salic. in d. auth. mat. & auiz. in versi. nono quæ ro. & in auth. sicut. in fi. C. de leg. tut. Et hoc idē

b Auferri. Imò ex causa, vt dixi in Cōsuetu. Paris. §. xiz. Car. Mol.

voluit Ioan. And. in addit. Spec. in ritu. de cura. col. vj. vbi ponitur instrumentum curiæ furiosi. in fi. in ver. Dominus Hubertus de Bobio. Et tractat Alex. in cons. cxj. v. i. so statuto. lib. iij. Et ita consuluit, vt patet in cons. xvj.

a Voluntate. Adde Albe. cū l. filium. ff. de opt. leg. j. colū. & l. Titum. ff. de admi. tut. j. col. & l. filio. §. matri ff. solu. matri. & Bald. in sua margarita. in verbo, mulier. H.C.

¶ Secus in aliis tutoribus legitimis, qui si priuati sunt hereditate, etiam à tutelā excluduntur, vt not. Bart. in l. j. ff. de leg. tu. & dixi in c. ex parte. de appel. In tutela verò aliorum iura antiqua incorrecta remanent: ¶ & ideo mulier non poterit dari tutrix filiis alienis: vt not. Maria. in consil. xx. visis actis. col. v. & licet mulier tutrix esse non possit, mandari tamen potest in testamento à testatore quòd eius consilio tutela administretur. l. quidam decedēs. §. j. ff. de admi. tut. Et no. Bal. in c. decernimus. de iud.

b Nupta. Sed apud nos non poterit acceptare nisi auctoritate viri, quā obtēta reliqua sine eius auctoritate peraget: nec vir obligatur, quia nec etiā ipsa obligatur nomine proprio, sed executorio, vt dixi in Consuetu. Paris. §. ex iiii. Quod autem dixi non posse acceptare, verum est vt obligetur, vel agere aut conueniri possit: sed si de facto extra ius executi sit: tenet: quē admodum sitāquam nuncia vel procuratrix tertii quid fecerit, tenet in praeiudicium constitutus. C.M.

¶ Octauo, mulier officium executoris suscipere non potest eo casu quo in iudicio explicari debet: vt Bart. hic concludit. Extra iudicium verò, puta in vltima voluntate^a, executrix cōstitui non prohibetur. Barto. hic, & in l. alio. in princi. ff. de alimen. & ciba. leg. & in l. filio. §. matri. §. de alim. leg. Bal. in l. id quod pauperibus colum. ij, versū secundo quāro. §. de epis. & cle. Bal. in peculio eius. in verbo, mulier. vbi alleg. Specu. in ritu. de instru. edi. §. nunc verò. ver. sed nunquid. & Ioan. And. in d. c. fi. de test. in vj. Et not. Pet. de Ancha. in cons. ccij. circa primum. in princi. Et tali casu quando est executrix non perdit officium, licet ad secunda vota transeat: vt tenet Barto. in d. l. alio. & sequitur Bar. in auth. iisdem pōnis. in fin. C. de secund. nupt. imò etiam si nupta b sit, executrix constitui potest, vt not. Ang. in auth. vt lic. matri & auia. in prin Et in duobus casibus mulier ad officium executoris indistinctè admitteretur quando ipsa non esset mera executrix, & ageretur de suo interesse. Et eodem modo ad pias causas generaliter constitui potest, vt not. Ange. in l. foeminas. §. de procur. & Bal. in d. l. id quod. in loco. §. alleg.

¶ Nono, mulier bonorum curatrix dari non potest, secundum Ang. in l. ij §. de cur. bo. dan. Quod videtur procedere nisi esset mater: quia sicut tutelam filiorum suscipere potest, ita etiam curam filiorum & bonorum habere poterit, vt not. Barto. post glō. in d. auth. matri & auia. col. ij. & in d. l. si quis. col. iij. in versic. quāro an idem sit in cura. & not. Abb. in c. ex parte. de appel.

¶ Decimo, non potest constitui exactrix tributorum vt concludit Luc. de Penna in l. j. colum. j. C. de mulier. & in

& in quo loco. lib. x. Et ibi plura dicit de fœminis.

¶ Undecimo, ab officio argentarij repellitur. l. pen. quæ incipit fœminæ. ff. de eden.

- 24 ¶ Duodecimo, delatio in fiscum mulieri prohibetur. l. deferre. in prin. ff. de iure fis. nisi de annona agatur. l. mulierem. ff. de accus. & in l. si. s. ad leg. Iul. de anno. Similiter ad denunciandum delicta mulierum deputari potest: quia ipsæ melius cognoscunt, vt dicunt Luc. de Pen. & Io. de Pla. in d. l. j. C. de mulie. & in quo loco.

- 25 ¶ Decimotertio, actione populari mulier agere nō potest. l. mulieri. ff. de popu. actio.

¶ Decimoquarto, mulier prohibetur esse testis in testamento^a. l. qui in testamēto. §. mulier. ff. de testa. §. testes autem. instit. de test. Secus tamen est in codicillis, secundum glo. in l. si. in glo. pen. in fi. C. de codicil. & in d. §. mulier. in verbo, poterit. quam doct. omnes sequuntur. ¶ Sed

- 26 in contrarium facit: quia prohibitio facta in testamento etiam videtur habere locum in codicillis. l. ij. ff. de lega. j. l. si quis in graui. §. si quis codicillos. ff. ad Sillan. in l. diuus. §. codicillos. el. ij. l. cōficiuntur. §. codicilli. ff. de iur. codic. & in l. discretio. C. qui test. fa. pos. Responderi potest quod regula quæ habetur in locis præalleg. habeat locum quantum ad habilitatem personæ quod ille qui non potest facere testamentum, nō possit pariter facere codicillos. non sic videtur respectu solennitatis testamenti: quia solennitas requisita in testamento, non habet locum in codicillis. d. l. fi. C. de codic. vbi testes in codicillis etiam non rogati recipiuntur, qui tamen in testamento non admittuntur. Et ita respondet Aret. in d. l. qui testator. §. mulier. Sed huic solutioni obstare viderur tex. not. in l. hac consultissima. in ver. quæ in eundem modum. C. qui testa. face. pos. vbi text. in principi. facit mentionem de septem testibus qui regulariter in testamento requiruntur. Et postea in d. ver. quæ in eundem modum. dicitur, quod ea quæ supradicta sunt, eundem modum debent obseruare in codicillis. Ergo videtur quod qualitas testium requisita in testamento habeat locum in codicillis. Et hoc nisi contrarium expressum reperitur: vt in d. l. fi. C. de codicil.

- 27 ¶ Similiter quod dictum est de testamento in quo mulier non potest testificari, hoc non habet locum in testamento ad pias causas^b vt not. Bal. in l. pe. in fi. C. de sacro-

^a In testamento. Vide Sozi. qui ponit hæc regulā, scilicet quod mulier in testem, nec in causa criminali, nec in chirographo, non potest esse testis. in trac. fallit. in regu. cc. cix. & quo ad illud de chirographo adde Fel. ca. quoniā. de testi. versic. fallit. tertio. & las. l. si quis. C. de codic. vbi etiam ponit an & quādo possit esse testis. Hier. Chuc.

^b Causas, vide Alex. & las. in l. fina. C. de codi.

sanct. eccle. cum simi. vt tradunt Moder. in c. quoniam. de test. Et idem sequitur Alex. in cōs. cv. viso. col. vj. lib. iij. & Cor. Perus. in consi. ccxv. videtur. col. ij. lib. ij. Idem no. Bal. in l. habeat. in repe. d. l. ver. super prima quaest. ibi. de muliere. C. de sacrosanc. eccl. Lanfran. de Oris. in repe. c. quoniam contra falsam. in veris. testes. ver. & primo queritur. ibi. inter liberos. extra de probat. Fely. idem in c. quoniam. extra de test. Pau. de Cast. consi. suo. ccclxj. Bald. consi. viij. & Pe. Philip. Cor. consi. ccxvi. in litera i. parte secunda.

¶ Est verum quod Romanus tenet contrarium in authen. similiter in xv. speciali. in vltima voluntate. C. ad leg. Fal. per sex. in c. relatum. el j. de testa. vbi testamentum ad pias causas probari debet duobus aut tribus legitimis testibus. Ergo nō videtur quod mulier admittatur: quia non videtur testis legitimus in testamento.

¶ Sed responderetur. quod non requiritur quod sint legitimi: secundum 28 quod requiritur in testamento de iure civili: sed secundum canones debent esse legitimi. vt expressē dicitur in d. ca. relatum. Et ratio quæ ibi allegatur hoc ostendit. dum dicitur: quia in ore duorum vel trium stat omne verbum: nam ista ratio declarat quod testes debeant esse legitimi secundum regulam communem.

¶ Et ad hoc facit text. in l. Lucius. in fin. de testamen. mi. vbi similiter 29 testamentum multis legitimis probationibus debet probari. Et tamen probatio ordinaria sufficit. vt ibi not. & in l. j. ff. eo l. titu. Et quod suprā dictum est de testamento ad pias causas: idem est in testamento inter liberos. in quo etiam mulier admittitur. vt not. voluit gloss. in authen. quod sine. C. de testamen. & Bald. ibi rationem adducit: quia quod masculi requirantur. statutum fuit de solennitate iuris civilis. quæ non attenditur inter filios. Et pari ratione idem dicendum est in testamento militis: & hoc videtur sentire gloss. in dicta authen. quod sine. quæ allegat textus in dicta l. Lucius. ff. de testamen. mili.

¶ Et eadem ratione idem esset dicendum si in statuto disponatur 30 quod valeat testamentum cum duobus aut tribus testibus: quia tali casu statutum videtur considerare ordinariam probationem: vt Corn. Perus. dicit in d. authen. quod sine. secus ergo videretur si statutum loqueretur de tribus vel quatuor testibus: quia ista non esset ordinaria probatio. & ideo esset intelligendum de masculis 2^a fe. ▲

a Masculis. di cundum ius commune. cui non apparet esse derogatum. & quod possit mulier esse testis in testamento inter liberos. ita quod institueret liberos. probatur per glo. fin. in allegatione authen. quod sine. C. de testame. & ita tenent omnes doct. in alleg. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testamen.

31 ¶ Sed circa hoc dubitatur, an illa glos. procedat eo casu
 A quo instituat bastardum. Bald. in d. §. mulier. format di-
 etiam quaestionem in terminis, & alleg. Spec. sed non di-
 cit vbi dic. quod est in tit. de instru. edi. §. compendiose.
 verfic. quid si pater naturalis. vide etiam Bald. de hac ea-
 dem quaestione in l. si qua illustris. C. ad Orfi. & in l. hu-
 manitatis. C. de nazu. lib. & in l. fi. C. fami. lerciscun. & ibi
 etiam Paul. de Cast. & in l. parentes. ff. de in ius voc. col.
 ij. ver. liij. quid dicemus.

32 ¶ Decimo quinto, mulier. phibetur esse testis in priua-
 B ta scriptura b in terminis l. scripturas. C. qui pot. in pi. ha.
 C vbi Bal. hoc dicit per illum tex. in verbo triu virorum.

¶ Sed contra hoc facit quod not. idem Bal. per illu tex. in
 l. licet vniuersis de test. vbi requiritur numerus duoru vel
 triu testiū. iuxta illud quod habetur in Euangelio, In ore
 duorum vel triu stat omne verbū. Et tamen tex. ibi dicit,
 duoru vel triu viroru. & secundū Bal. ibi illa verba non
 excludunt mulieres. Ita ergo dici pōt in casu d. l. scriptu-
 ras. quæ non videtur habere rationē specialitatis: vt dicit
 Mod. in c. quoniam de testi. in d. c. licet vniuersis. & dicit
 qd in d. l. scripturas. videtur facta expressio de viris ratio-
 ne maioris frequentia. vt in simili habetur in l. j. per gl.
 de rap. virg. in cle. j. in verb. præsidentes. de rescrip.

¶ Non tamen videtur recedendum ab eo quod dicit Bal.
 in d. l. scripturas. per illum text. quia textus ibi loquitur
 in casu speciali, vt patet: quia tres testes præcise requirun-
 tur. Et duo regulariter sufficiunt. l. vbi nume. ff. de testi.
 Et debent esse testes probatæ atque integræ opinionis,
 vt ibi dicitur. Et ideo cum ibi dicat, triu virorum. con-
 sonat quod talia verba prolata sint cum ministerio: ideo
 à proprietate verborum non est recedendum. Secus vide-
 tur in d. l. licet vniuersis. quia ille tex. loquitur secundum
 regulas iuris communis, vt ibi patet.

33 ¶ Decimo sexto, non potest mulier testificari in causacri-
 D minali d saltem de iure canonico. c. mulierē. xxij. q. v. vbi
 gl. in c. forus. §. fi. & ibi gl. quæ ita restringit illum tex. de
 verb. sig. & idem gl. in c. ex eo. xv. q. ij. cum simi. vt Abb.
 tractat in c. quoniam. de test. & ibi dicit quod ista est cō-
 munis opi. & idem tenet Flor. in Lex eo d. ff. de testib. &
 Io. de Plat. & Ang. Aret. in. §. testes autem. instir. de testa.

34 ¶ Sed tamen aduertendū est: quia ista cōclusio non pro-
 batur iure: nam primo tex. in d. cap. mulierem absolute
 dicit

a Bastardum.
 dic quod non,
 Alex. laf. l. hac
 cōsultissima. §.
 ex imperfe&o.
 C. de testa. Be-
 nedict. Rep. ca.
 Rayn. verbi te-
 stamentū. j. nu.
 §. de testamē:
 C. M.

b Scriptura.
 vide laf. in l. j.
 §. de lega. colū.
 ij. in princ. vbi
 vult tenere cō-
 trarium. tamen
 opi. Bal. cōmu-
 niter est appro-
 bata. Hier. Ch.

c Virorum. dic
 quod hoc verū
 ad finem & esse
 & um d. l. d. un-
 taxat, alias fe-
 cus. C. M.

d Criminali.
 Alex. consil. xj.
 nu. §. libr. j. vbi
 dixi. Sed hoc nō
 obseruari dixit
 Alexand. consil.
 xxij nu. ii. lib.
 ij. adde Cepol.
 causa. cri. consil.
 xxij. C. M.

dicit q̄ mulier testis esse non potest. & sic non loquitur magis in causa criminali quàm civilī. Sed ille tex. videtur hoc prohibere vt non possit sine consensu viri, quia hoc infert ex dicto præcedenti, dum inquit, mulierem subiectam esse viro. Vnde accedente consensu viri ita videtur quòd posset in criminali sicut in civilī: quia cum de iure civilī adintra-
tatur etiam in criminalibus, per l. ex eo. ff. eod. tit. per locum à speciali. hoc etiam deberet seruari de iure canonico, ex quo contrarium expres-
sum non reperitur: vt not. in c. j. de ope. no. nunt.

¶ Non obstat. text. in d. c. forus. quia ille tex. simpliciter dicit q̄ testimo-
nium mulierum non est tantæ autoritatis sicut masculorum: quia va-
rium & mutabile semper fœmina: nam ista ratio generalis est, & non
magis in causa criminali quàm civilī loquitur.

¶ Et generaliter in omnibus causis in quibus fœmina admittitur vt 35
testificari possit, illis minus creditur quàm masculo: a vt not. Abb. in d. c. forus. & Bal. in consi. xxj. qui melius libr. ij. facit tex. in l. si. ff. de fili. in-
stru. cum si. vt inferius dicam.

¶ Sed dato q̄ communis op. sit vera, limitatur non habere locum quan-
do aliter veritas haberi non potest b: quia etiam mulieres in subsidium B
in causa criminali recipiuntur. vt no. Io. And. post Guid. de Suza. in ad-
dit. Spec. in titu. de teste. §. j. in vers. item quòd mulier. Et

a Masculo. vi tradit Alex. in consi. lxxij. viso themate. in princ. libr. j. &
de latè Fel. c. idem Alex. in consi. xxiiij. animaduersis. col. iij. libr. ij. &
quoniam. de test. Abb. in d. c. quoniam. de testib.

¶ Et casu quo mulier admittatur, non est testis omni ex-
ceptione maior propter fragilitatem sexus: vt ex pluri-
bus concludit Bartho. Vero in consi. xxxij. quidam rustici. col. ij. Et idem Alex. consi. xcix. in causa inquisitionis. lib.
j. & in consi. clxxvj. viso themate. lib. ij.

¶ Et non sunt integri testes, ita q̄ duæ c mulieres sufficiant c
ad cōdemnationē: sed si plures essent, numerus suppleret
defectū: vt in simili no. Inn. in c. cū nuntius. de test. quem
refert & sequitur Alex. consi. xcix. visis processibus. col. iij.
li. v. facit gl. in liij. §. eiusdem. in ver. numerus. de testib.

¶ Decimo septimo mulier prohibetur testificari in feudi 36
dis: vt not. Bald. per illum text. in c. j. in fin. in tit. qui test.
sunt necess.

¶ Decimo octauo in legibus vel statutis condēdis mulie-
res non debēt interuenire. l. j. vbi Bar. & Ang. hoc dicūt. ff.
de leg. per illū tex. & ideo Augusta non pōt legē condere.
vt per gl. in l. princeps. §. de legi. no. Ang. in d. l. j. † Et pari 37
ratio mulieres nō possunt cōsuetudinem inducere: vt no.
Sy. in l. ij. C. quæ sit lōg. cōsue. Bar. & Alb. in d. l. j. Et idem
Abb.

Abb. in c. fin. col. vij. de consue. vnde infert. Ro. in sing. suo xlv. aliàs xlij. incip. ad hoc vt cōsuetudo. quod. si mulieres contrahūt cū personis prohibitis, nō derogāt statuto. hoc tamē quod dixi ē est limitatur nisi esset comitissa vel regina quia proprio iure hereditario haberet potestatem faciēdi statuta: secundū Ang. hic. arg. eius quod not. in l. si. C. de arb. & idē Ang. in d. l. princeps. §. de leg. facit quod dixi §. in prin. l. de iurisdictione, quę quādoq; mulierib; cōpetit

38 ¶ Est etiam notandum, t̄ q̄ licet mulieres non habeāt vocem in statutis condendis vel legibus: videtur tamen q̄ consilium mulieris haberi possit: quia imperator ipse dicit legem fecisse, & consilij participem habuisse coniugē eius, in auth. vt iud. sine quoq. suffr. §. hæc autē omnia. facit quod §. dixi tutela quę consilio mulieris administrari potest. Et ad idē facit quod no. Bal. in c. statutū. el j. de her.

A in vj. quem refert ibi Peru. q̄ licet non valeat statutum^a q̄ mulier non possit matrimoniū contrahere sine cōsensu patris vt ibi dicit Io. An. Secus tamē est in cōsilio. Et ad idē facit q̄ licet reprohata sit cōditio, q̄ matrimonium cōtrahat de cōsensu alterius. Secus tamē est in cōsilio. Et ratio est: quia consiliū non astringit c. cū olim. de arb. Et ita Pau. de Ca. cōcludit in consil. lxxxvj. videtur. dicēdum. Et dicit in c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. xvj. de const.

^a Statutum. Imò valet, vt probauit in consuet. Parisiæ. x. in rubri. fac. quæ dixi ad Alexan. in consil. xcviij. lib. j. consil. iij. in fin. lib. vij. adde j. eo. l. nuptias. Carolus Molin.

39 ¶ Decimonono, t̄ mulier ordinari non potest ad ordines ecclesiasticos. nec recipit characterem si ordinetur: vt per gl. xxvij. q. j. in c. diaconissam. no. Abb. in c. noua. de pœ. & remiss. Et facit text. xxxij. distinct. in c. mulieres. & c. fin. ¶ Et ideo abbatiſſa licet possit habere iurisdictionē iure speciali. c. dilecta. de maio. & obe. non tamē potest ea quæ sunt ordinis vel ab ordine dependēt: vnde non potest excoicare, nec absolvere à peccatis. d. c. noua. vbi Ab. in prin.

40 ¶ Vigesimo, t̄ mulier etiā si monialis sit, sacrata vasa & res sacras tāgere prohibet: & incensum circa altaria deferre non debet. xxij. dist. in sacratas. Et mulier prohibet ad altare accedere, & presbytero ministrare non pōt. c. j. in fin. de coh. cler. & mul. Et ideo dicit Arch. de cōse. dist. j. in c. hoc quoq; qd̄ mulier nō pōt seruire presbytero in missa.

41 ¶ Vigesimo primo, t̄ mulier prædicare non potest, neque docere, licet docta sit & sancta. c. noua. de pœnit & remis. xxij. dist. in c. mulier. & in c. mulierem. xxiiij. q. v.

¶ Potest tamē cum autoritate superioris. secundū gl. xvj. q. j. in c. addiscimus. quā Abb. reprobare videtur in c. de cerni

a Patronatus. Roch. Curt. in tract. de iure patron in ver. competens.

b Inchoari. Aliam tibi assigno rationē, quia mulieres omnes sunt malę. ita Bart. in l. pater Seue. §. socrus. ff. de cond. & demonst. & ideo ab eis est incipienda toxem ra. per not. in c. ij. de iud. & not. quod mulieres raro sunt bonę, & sunt nimis crudelēs, faciunt fidas adulationes, sui natura sunt avarę, sunt mobiles & incōstantes, odiunt pri

uignos. ita Alb. cernimus. de iu. l. sed defendi potest per ea quę dixi ibi.

in l. filia in or
bitate. in j. col. ¶ Notandum tamen est quod licet mulier videatur pro
C. de inof. test. hiberi a rebus spiritualibus & ecclesiasticis: potest tamen

Barb. in ea. ad. fœmina habere ius patronatus in ecclesia: ut per glo. ff.

hoc. ut l. ite nō xvj. q. vi. in c. quoniam. el. primo. not. Abb. in fi. verlic. sed

conest. col. vj. quæro. de concess. præbend. Et idem Abb. in c. j. in versic.

Item mulier si secundo potest dubitari. & in c. nobis. in j. not. de iure pa-

est sterilis, est tronat. & idem Abb. in consi. liij. videtur primo. in fi. lib.

infamis & ma- j. Et idem Cald. in consi. liij. de iure patrona. Cald. in cle.

ledicta. ita las. l. j. sol. matrim. fin. q. vj. de iure patro. cum simil.

col. ij. Item si ¶ Vigesimo secundo, † In fragilitate sexus est deterioris

est inhonesta conditionis. l. ij. §. verba itaque. ff. ad Vellei. l. si mulier.

potest de vici. C. eod. tit. & in cap. ex parte. el. primo. de priuil.

nia expelli. P. ¶ Vigesimo tertio, propter hoc tot iura debet inchoari b

de Cas. l. nul- a fœmina quia timidior videtur. arg. l. vnus. in princ. ff.

lus. C. de sum. de quæst. & ita tenet Gand. in trac. maleficiorum. in rubr.

trin. col. j. & fi- de quæst. & torm. & §. nunc videndum. col. ij. & Paris de

naliter vide lo. de Neufanis in suo tract. qui

in suo tract. qui vocatur Sylua

nuptialis. vbi qui duos. §. si maritus. vbi gl. ff. de reb. dub. Et contra ma-

plenissime po- sculus præsumitur prius natus, ut not. gl. in l. idem erit ff.

nit omnes mali de stat. hom. & no. Bar. in l. si fuerit. §. planē. ff. de reb. dub.

tias fœminarū, ¶ Vigesimo quinto, † si statutum requirit in cōtractu ali-

& etiam earū cuius autoritatē vel consensum consanguineorū vel con-

virtutes quę ra iunctorum, non intelligitur de fœminis: ut not. Bal. in l. c

re repertiūtur. j. col. fi. ver. sed quid si statutum. C. qui admit. cum sim. ut

H. C. tradit Alex. in consi. xxiiij. animaduersis. char. fi. col. j. lib.

e Fœminis. ij. Et idem Bald. in consi. col. fi. in provincia. lib. j. idem

Hiero. Cagno. voluit Ang. in l. fi. de verb. sign. & Corn. de Perusi. in consi.

Repetit. l. fin. colum. xvj. de

pactus Andreas

Tiraquel. tract. de legib. connubial. in princ. num. 73. Sed certē hoc non est ve-

rum. Vnde vetus illa constitutio Caroli Magni de non alienandis hæredis sine

consensu proximiorum, quę adhuc seruatur in Saxonia ut testatur Bald. in consi.

fil. clxxiij. lib. v. & in multis locis Gallię, ut Ambiani & Arceſij intelligitur

etiam de consensu mulierum si sint proximiores. Et hoc erat frequens in Gallia

ante trecentos annos, & ipse vidi multa instrumenta donationum dicti tempo-

ris, vbi etiam nominatim apponitur consensus proximiorum donantis, non mi-

nus fœminarum quā masculorum, dixi in conuetud. Paris. §. lxxix. C. M.

cij. vid

46 cij. videtur. lib. iij. Et dicit Bal. in c. j. de iud. col. ix. in ver. ultimo quæro. alleg. Aristot. q. mulieres habent consilium inualidum. & idem Bal. in c. significauit. de rescrip. col. j. dicit, q. consiliū animi apud fœminā nō reperitur. ¶ Et illud videtur verum quo ad integrādum personam alterius, prout doct. loquuntur in locis præalleg. & facit text. in c. forus. §. fin. de verb. sign.

¶ Secus est in materia indifferenti: quia tunc veniunt etiam fœminæ. vt not. Bald. de propinquis. in cons. cccxxx. iij. in quæst. libro iij. Eodem modo appellatione proximorum: vt not. Ang. in cons. cclxxxix. viso facto. Et appellatione coniuictorum, not. Alex. in cons. cxv. circa dubitationem. col. fi. lib. ij.

47 ¶ Vigesimo sexto † si mulier concurrat in aliquo officio cum masculo, præualeat masculus. l. j. ff. de senat. & supra dictum est in officio executoris. vnde si masculus & fœmina patroni discordant in præsentando, vox masculi præfertur, secundum Bald. in d. l. j. de senat. Et in testificando præualeat masculus cæteris paribus: Abb. per illum text. in c. forus. de verb. signif. in §. fin. & Bal. in cons. cxxj. quis melius. lib. ij.

¶ Et in substitutione exemplari cæteris parib. attenditur substitutus à patre: vt not. Bald. in l. ex facto. col. fi. versic. ultimo quæro. §. de vulg. & pupil. & in simili not. Salic. in l. vxor. col. ij. C. qui accus. non possunt.

¶ Et ista conclusio sanè intelligitur quando officium æqualiter competit vtrique. Secus si principaliter illud officium fundatum sit in fœmina, ex eo quod notabiliter tradit Rota in deci. cccxxij. fuit dubitatum. in nouis. vbi concludit quod si maritus ratione dotis præsentauit vnū, & ipsa vxor quæ dedit ius patronatus in dotem cum aliis bonis præsentauit alium, præfertur præsentatus ab vxore b.

48 ¶ Vigesimo septimo, præfertur masculus in deposito. l. fi. ff. de fid. instrum.

¶ Vigesimo octauo, mulier est deterioris conditionis: quia tenetur lugere maritum. l. j. & ij. C. de secund. nupt. Secus est in viro. l. vxores. ff. de his qui not. infam.

49 ¶ Vigesimo nono, fœmina non habet filios in potestate. §. cæteri. instit. de hæred. qualit. & differ. & instit. de adopt. §. fœminæ.

¶ Trigésimo, propter hoc non potest mulier pupillum substit

a Masculi. Intelligendū cæteris parib. vt declarat Fel. c. quoniam. in fi. de testa. quod ego verum dico si ordinari⁹ velit gratificare præsentato à viro, quare etiam poterit gratificare præsentato à muliere æquale ius habente, vel neutrum admittere, & liberè prouidere lapso tempore præsentandi. & sic illud dictū Bald. simpliciter est falsum. C. M.

b Vixore. Imò à marito, ad quem spectant omnes fructus. vt tenet Roc. Curr. tracta. de iure patr. vers. ipse, vel is à quo. q. xxviii. dixi in Consu. Paris. §. xxvii. gloss. x. num. j. C. M.

a Substituere. substituere². l. iij. in princ. ff. de vulg. & pupil. si mater, vbi A
Adde Cal con gloss. fin. de vulg.
fil. ii. sub titu.
de testament.

¶ Trigesimoprimum, non potest mulier dare tutorē filio. 50
§. permissum. inst. de tut. l. pater. in prin. ff. de test. tut.

¶ Trigesimosecundo, non potest mulier adoptare, nisi im
petret à principe. §. fœminæ. instit. de adopt. l. si suspecta.
§. fin. 7. de inoff. testam. & in l. mulierem. C. de adopt. Et
istud etiam hodie procedit, vt tradit Ange. Aret. in §. sed
hodie. instit. de adopt.

¶ Trigesimotertio, mulier non potest legitimare. secun
dum Bald. in l. mulierem. in fi. C. de adopt. Et not. Angel.
Aret. in d. §. fœminæ. instit. de adopt.

¶ Trigesimoquarto, non potest mulier posthumum bha
redem instituere. l. placet. vbi Soci. post Cuman. ff. de lib.
& posthum.

b Posthumū.
Intellige quod
fœmina nō po
test omne post
humum hære
dē instituere:
tamen posthu
mum suum, sci
licet generatio
ne bene potest
ita las. ibi in fi.
i. col. & Socin.
in i. col. versic.
ex quibus con
clude. H. C.

¶ Trigesimoquinto, in testamentis mulierū non datur 52
contratabulas. l. illud. §. ad testamenta. ff. de contratabul.

¶ Trigesimosexto, mulier viro subiecta est. c. mulierem.
xxxij. quæst. v. Et debet versari in obsequio viri. l. sicut.
de oper. lib. Et est naturalis ordo, vt viris seruiant fœmi
næ. in cap. ordo. xxx. quæst. ij.

¶ Et ideo maritus corrigere & leuiter vxorem castiga
re potest. l. consensu. §. j. C. de rapt. & authen. ibi posita: &
per glo. in q. quemadmodum. in glo. si. de iure iur. quæ vo
luit quod etiam eam in vinculis tenere possit.

¶ Et hoc verum est in vxore clerici: vt est tex. in c. placuit.
xxxij. q. ij. Secus est in vxore laici: quia iure cautum non
reperitur, secundum gloss. c. in dicto cap. placuit. in verbo
potestatem.

c Gloss. sed di
cta gl. est fatua
& contra d. l.
consensu. C. M.
d Masculo.
Falsum, vt per
Angel. Aret. in
traç. Malefic.
versic. cōparent.
& in ter. defen.
col. iiii. Alex. in
d. l. pro hared.
C. M.

¶ Trigesimoseptimo: ius vindictę non competit fœmi
nis, vt per gloss. in c. j. §. hoc autem notandum. in tit. de his
qui feud. dare poss. in glo. magna. in fi. quæ dicit quod fœ
mina non recipit compositionem patris occisi, sed tantum
masculus. & not. Ang. in l. pro hærede. §. si. ff. de acquir. hæ
red. in l. iij. §. Cato. de verb. oblig. & in consil. lxxij. ex the
mate & Bald. in l. cum inter veteres. C. de fideic. liber. vbi
inquit quod si sunt duo hæredes masculus & fœmina, suf
ficat habere pacem ab hærede masculo^d.

e Conclusio.
Idem Dec c. in
præsentia. nu.
57. de prob. sed
dicendum vt ibi
dixi. C. M.

¶ Glossa tamen præallegata reprehenditur per Bal. in d. §.
hoc autē notandū. quia procedit de iure Lombardorū, &
non iure Romanorū. Conclusio^e est, q. vindicta extra iu
dicialis non competit mulieribus: secus est in iudiciali: vt
not.

no. Ang. distinguit in cōs. lxxxix. viso & facto & statutis.

- 34 ¶ Trigesimooctauo in muliere. maior honestas requiritur: vt per glo. not. in l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nuptiarum.

¶ Trigesimonono. fœmina repellitur à successione feu-

- A di. ^a c. j. §. hoc autem notandum. in tit. qui feud. dar poss. in c. j. §. ad filias. de succel. feud. in c. vnico. an mutus. & in c. j. de alie. feu. pater.

- 55 ¶ Et etiam si expresse dictum sit, pro se & descendens masculis & fœminis. Masculi tamē præferuntur. c. j. §. quinetiam. in tit. episcopū vel Abb. de cuius intellectu notabiliter scribit Alexā. in consi. ix. ponderatis his. lib. v. & in consi. xxix. quoniam abundē. col. pen. lib. j. Et dixi in consi. cxxix. circa fi. & in consi. cxciij. col. iij.

- ¶ Et prædicta conclusio procedit quando concessio est facta in feudum: secus si per viam donationis: b quia tūc fœminæ admittitur: vt notab. Ang. tradit in consi. cxlij. super puncto. in fin. & Card. in consi. lxiiij. quod domina mera. cum simil. vt dixi in consi. xxxij.

- 56 ¶ Et etiā in pluribus casibus in feudo fœmina admittitur: vt colligit Ro. in no. suo clxxx. hodie fœminæ. & in consi. ccclxvij. circa primum. & Iacob. de sancto Georgio in tractatu de feudis. in verbo, & fœminis. & Cor. Peru. in consi. xvj. aperta fronte. lib. j. cum simil.

¶ Sed stante iuramento fidelitatis fœminæ semper excluditur, nisi de illa specialiter exprimat: vt Alex. concludit in d. consi. ix. ponderatis his. col. iij. ver. præterea. lib. v. & dixi in d. consi. cxciij. & cxxxix.

¶ Et prædictos casus ferē omnes posuit Specu. in titu. de procura. §. j. licet non cum tanto apparatu.

- 57 ¶ Et non solum fœminæ, vt suprā dictum est, sed etiam descendentes ex fœminis sunt deterioris cōditionis, quā ex masculis descendentes. Nam priuilegium datum alicui circa immunitatē, & generi posterisq; suis ad eos qui nati sunt ex fœminis non pertinet: vt est text. not. in l. j. §. si. ff. de iur. iurimu. Et hoc procedit in priuilegio. prout ille text. loquitur. Secus est in beneficio concessio à principe: quia ille text. non haberet locum, vt tradit Imo. in l. si ita scriptum. de lega. ij. & sequitur Alexan. in l. quia personale. ff. solu. matri. & idem Alexā. in consi. clx. viso themate. lib. ij. Et idem Ioan. de Imo. in consi. lxij. post exhibitum cōsiliū. vbi dicit illum tex. in l. j. procedere

a Feudi. Vide omnino dominum præcepto rem meū Fran. Cur. in suo tracta. feud. in iij. parte. in j. quæ stio. vbi ponit regulam cum suis fal. & citat id quod hic dicit domi. Phil. quod ma feuli, &c. vide eundem. dom. Franc. vbi supra, vers. xvij. ad declarationem, & c. l. arb. c. significauit. de rescript. col. ij. Hic. Ch. b Donationis. Ita quod nō sit datum in feudum, vt dixi in d. consi. xxxiij. Car. M.

in quolibet priuilegio contra ius commune. Et idem
Ant. de But. in consil. ix. viso puncto.

¶ Et ratio prædictæ conclusionis videtur: quia benefici- 58
cium principis latè interpretari debet. l. si. de const. prin.

¶ Priuilegium verò contra ius cōmune strictè interpre-
tatur, vt no. Bar. in l. j. circa fi. C. de iur. & facignor. & in
d. l. si. in prin. de consti. prin.

¶ Iste tamē intellectus qui cōmuniter approbatur, quòd
tex. in d. l. j. restringatur, quòd loquitur in priuilegio, non
procedit sine dubio: quia de proprietate verborum de-
scendentes ex fœminis dicuntur esse de genere, & de po-
steritate: vt infra dicam. ^a Ergo in priuilegio cōprehen-
di debent ¶ quia non solum in priuilegio, sed etiam in
dispensatione & in materia odiosa sit lata interpretatio
quatenus verborum proprietas videatur requirere. Et de
dispensatione not. Cal. in consil. j. de consang. & affin. &
in materia pœnali est text. in l. cum lege. ff. de testa. &
Aret. ibi ad hoc not. illum text.

¶ Vnde secūdo ille text. in d. l. j. de iur. immu. habet aliū
intellectū, videlicet quòd solum habeat locum in priui-
legio immunitatis: prout bloquitur quòd quoddam pri-
uilegium est cōtra vtilitatem publicam. Secus esset in
alio priuilegio: quia etiā descendentes ex fœminis com-
prehenderentur: vt dicit Pau. de Cast. in l. in maritum. ff.
sol. mat. gl. in d. l. si ita scriptum. & sequitur Alex. in d. l.
quia personale. Nam etiam beneficium principis quòd
de sui natura latè interpretatur, tamē restringatur quan-
do vtilitati publicæ derogaret: vt not. Ang. in l. si. col. ii. j.
de consti. prin. facit text. in l. si quando. C. de oper. pub.
& not. Bal. in l. ij. C. an ser. ex suo facto.

¶ Sed contra istum secundum intellectum de priuilegio
immunitatis, vidē tex. in l. j. C. de impo. lucr. descrip. lib.
x. ¶ vbi priuilegium immunitatis datum posteris etiam
competit filijs, nepri & ex fœminis descendentibus. And. 60
Sicut. in l. cum acutissimi. in xij. char. ver. & pondera. C.
de fideicom. opponit de illo text. & respondet quòd lo-
quitur in materia fauorabili, & plus non dicit.

¶ Sed ista rñsio non satisfacit: quia etiam in l. j. ff. de iur.
immu. materia fauorabilis videtur respectu eius cui pri-
uilegium cōceditur, & si reputetur odiosa, quia sit cōtra
publicam vtilitatē: vt doct. dicunt declarando illum tex.
eadem rñione odiosa materia videtur etiā in casu dictæ
l. j. de

a. Dicam. Nu.
72. Bertrā. con-
silio cccxlix. viso
consultationis.
libro ii. dixi in
Consue. Parisi.
s. xii. numero
3. C. M.

b. Prout. Idem
Ant. But. cōsil.
x. col. i. Alexā.
consil. clx. lib. ii.
Corn. cōsil. cc-
xix. lib. ii. Cur.
senior cōsil. lxx-
iii. nu. 4. Deci.
consil. cccxiii.
cōsil. cccclxviii.
col. fin. in c. no-
uit. col. ii. de iu-
dic. latē Andr.
Tiraq. in traq.
de retract. pro
xi. s. i. glos. nu.
230. C. M.

A
59

B

60

1. j. de impo. lucra. descrip. quia etiā ibi iuri publico derogatur. Nisi ^a dicamus quod tex. in d. l. j. de iure immu. loquitur de immunitate generali quę magis nocet Rei-publicę. & tollit legem comunem. Secus videtur in illa immunitate particulari, de qua loquitur tex. in d. l. j. de impo. lucra. descrip. quia loquitur illa l. specialiter de curialibus & causis lucratiuis: & ibi priuilegium immunitatis tollit illam l. specialem: quo casu latē debet interpretari: quia ad ius cōmune reuertitur, vt not. in c. olim. vbi Abb. secundum vnum intellectum, de verb. sig. & facit glo. in c. statutum. §. numerandum. de præb. in vj.

¶ Terriò, reperio ad illum tex. in d. l. j. ff. de iure immu. alium intellectum, ¶ quòd ibi concessio facta fuit alicui pro se & posteris: quo casu posteritas ad nomen familię refertur. l. vacatio. ff. de mun. & hon. familia autē consistit in his qui per sexum masculinum tātū procedunt. l. familię. §. si. ff. de verb. sig. ita Alexā. dicit in consi. cl. x. viso themate. lib. ij. §. alleg. Et hoc allegat Cyn. d. l. si. de constit. princ. in iij. quęst.

¶ Sed aduertendum est, quia ista declaratio ad tex. in d. l. j. de iure immu. non satisfacit, quia ille tex. non solum dicit de posteris, sed etiam de genere. ibi, generi posterisq; datæ: quo casu appellatione generis etiam fœminę includuntur: vt no. Apt. de But. in c. nouit. in iij. nor. per illum tex. de iudi. & latius §. dicam. Præterea etiam sub nomine posterorū fœminę & descendentes ex eis comprehenduntur. vt cōcludit præcipuē Ant. de But. in consilio ix. viso puncto. in j. dubio. §. alleg. ¶ vbi dicit, quòd verbum posteritas, includit omnes ^b descendentes. & ibi allegat tex. in l. quod his verbis §. si. de leg. iij. vbi appellatione posterorum veniunt liberi, & appellatione liberorum veniunt omnes vtriusq; sexus, & etiam ex fœmineo sexu descendentes. allegat etiam Anto. de But. in d. consi. text. in c. in quibusdam. de pœnis.

¶ Et vltèrius facit tex. in l. cum acutissimi. C. de fideic. in l. generaliter. in prin. C. de insti. & substi. in l. vel quę pater. in ver. ex hæredatis. & l. si venditor. ff. de relig. & in l. j. in prin. C. de lucra. descrip. lib. x. cum si. vt tradit Andr. Sich. in d. l. cū acutissimi. char. xiiij. col. iij. C. de fideicō.

¶ ¶ Et bene facit tex. in l. immunitates. ff. de iure immu. vbi dicitur. quòd immunitates generaliter tributę, vt ad posterorū transmittatur, durāt succedētib; in perpetuū.

^a Nisi. Adde Andr. Tiraq. de legi cōnub. l. j. nu. 36. Frac. Ripa. de rescri. respons. xvj. nu. 19. Philipp. Dec. cōsi. xxvi. in fi. C. M.

^b Omnes. Do. Andr. Tiraq. d. tract. §. i. gloss. ix. nu. 238.

Ergo etiā videntur cōpetere fœminis, & earū descendē-
tibus: quia illis æqualiter successio tribuitur. Et hoc de
proprietate verborū, nisi lex vltērius pcederet, prout in
casu d. l. j. §. si. ff. de iur. imm. Eodē modo in nomie fami-
liæ dicendū est: nā licet qñq; familia specialiter p agna-
tione intelligitur. d. l. familiæ. §. si. tñ de proprietate ibi
etiā descendentes ex fœminis includunt. l. si. C. de verb.
fig. vbi Old. Bal. & Pau. de Cast. per illum tex. hoc dicūt.
& facit text. in l. pronuntiatio. §. familiæ. ff. de verb. fig.
& nōt. Bar. in l. cum ita. §. in fideicommissio. de leg. ij.

¶ Eodē modo dicendū est de genere: nam qñq; pro
agnatione accipit, vt per gl. in l. j. ff. de prob. Et hoc mo-
do intelligitur quod nō. Ang. auth. de ince. nupt. in prin.
ad fi. dū inquit per gl. ibi, illos esse de genere qui consan-
guinei sunt. Et ideo frater dicit esse de genere. l. eū qui.
ff. de interdi. & releg. & nōt. Bal. in c. si pater. de testa. in vj.
dicens, quod appellatione generis, veniunt tantū descen-
dentes per lineam masculinā. & Bal. refert Perusi. in d.
cap. si pater. in xiiij. char. in xij. q. & And. Sicu. in consi.
lvij. in ij. lib. Io. de Plat. in l. vacantia. C. de bo. vac. lib. x.

¶ Regulariter tñ & gñaliter sub appellatione generis
oēs vtriusq; sexus cōprehēdunt: vt nō. Bal. i. l. j. ff. de pb.
vbi inquit, q de genere meo dicunt etiā qui sunt cogna-
ti. alleg. bonū tex. & gl. ibi in §. oportet aut. in auth. de.
mā. prin. vbi dicit q puniri debet qui deliquit, & bona p-
mitti debet generi, secundū quod l. disponunt. Et idē di-
cit Ant. de But. in d. c. nouit. per illum text. in iij. no. licet
And. Sicu. conet rñdere ad illū tex. in d. cōsi. lvij. circa fi.

¶ Et idē probat & tenet Pau. de Ca in l. j. C. de cōd. infer.
col. j. in ver. itē quærit, & dicit q ista est veritas q descē-
dentes ex fœminis dicunt esse de gñe. & dicit se ita con-
suluisse, & sic repetit in cōsi. cccxij. superscriptus dñs con-
sultor. in nouis. vbi etiā ad hoc allegat Spe. in ti. de loca.
ver. nūc aliqua. vers. clv. & inducit tex. in c. statutū. el. j. in
prin. de hæret. in vj. Et idē cōcludit Io. de Imo. rñdendo
ad ea quæ in cōtrariū adduci pñt in cōsi. liij. post exhibitū
cōsiliū. & idem Mari. in cōsi. xxv. Do. Fr in j. dub. Et nouis-
simē Do. Pe. Phil. de Cor. cons. cccxii. j. in hac cōsultatione.
lib. iij. vbi inducit text. in c. j. de schis. in vj. & idē Luc. de
Pen. in l. si. col. pe. C. de loc. præd. ciui. lib. xj. Et ista addē-
da sunt ad ea quæ tradit Bal. & Mod. i. l. ij. C. de iu. emph.

¶ Similiter descēdētes ex fœmina nobili sunt deterio-
ris

a Matre. Deci. c. nouis. col. ij. de iudic. Bo. de Curtil. in tract. nobili. part. iij. nume. 23. cū seq. Alcia. in l. familiæ. de verb. signi. Pulchrè & latè dom Andr. Tiraq in doctissimo suo tract. de nobilitate & iure primogenituræ cap. xvij. nume. 20. cum seq. nunc primum typis excusis Parisiis. C. M.

b Valet. dic breuiter quòd valet quantum ad ea quæ sunt in potestate consuetu-

ris conditionis, quia non dicuntur esse nobiles: quia nobilitas non dicitur à matre^a: vt not. Bal. per illum tex. in l. liberos. in fi. ff. de sena. Et idem no. Bal. ponendo rationem in fi. l. ver. sed hic quæro. C. de ser. fugi. & tradit Pet. de Ancha. in consil. ccc. lxxxix. visis diligenter lurbus. Et ideo non potest quis portare arma matris, quia tale ius deferendi arma non cōpetit cognatis: vt no. Bar. in tract. de insign. & ar. in versu. quæro qualiter. vbi allegat tex. in

68 l. ius familiarū. C. de reli. Et ad hoc facit quia descēdentes ex fœmina non sunt de familia eius: quia qui nascuntur, patris, non matris familiam sequuntur. l. familiæ. §. fi. ff. de verb. sing. & intantum procedit quod dictum est, vt nobilitas ex persona matris nō consideretur, quod sta-

tutum & consuetudo in contrariū non valet^b. vt no. Bal. per illū text. in fi. in l. exemplo. C. de decur. lib. x. In quo dicto aduertendum est, quòd statutum vel consuetudo inferioris non valeret: quia ibi in d. l. exemplo. derogatur consuetudini. ideo consuetudo contrariæ, non valet, sicut etiam dicitur in authentic. nauigia. C. de furtis. in authentic. omnes peregrini. C. communia de succes.

69 ¶ Sed ab ipso imperatore, vel principe, vel populo qui superiorem non recognosceret, & bene videtur quòd statutum fieri posset, vel consuetudo induci: quia quòd nobilitas sit à patre, hoc à iure civili inductum est, sicut ius agnationis, quod tolli & mutari potest. §. fi. instit. de leg. agna. tute. vnde in totum nobilitas à statuto induci potest. vt not. Bart. in l. j. in fi. char. in ver. iij. ex prædictis. & in versu. iij. infertur. C. de digni. lib. xij & Pau. de Cast. in consil. cxxvj. dubitatur. j. in iij. dubio. in nouis.

70 ¶ Contra verò in pluribus casibus melioris^c conditionis sunt fœminæ, quàm masculi.

¶ Primo, mulier citius potest facere testamentum l. quæ ætate. §. de testamē. ¶ Secundo, prius patrimonium contrahit. instit. de nupt. in princip. quia prius efficitur pubes. instit. quib. mod. tute. fini. in princip.

71 ¶ Tertio, mulier citius veniam ætatis impetrare potest.

dinis vel statuentium & intra eorum territorium duntaxat: non autē extra, nec etiā intra quantum ad ea quæ non sunt in potestate consuetudinis vel statuentium. vnde valet quantum ad diuidentas successiones, de quibus loquitur cōsuetudo, sed non ad eximendum à collectis regis vt dixi in Consue. Paris in proemio glos. vij. C. M.

c Melioris. Ad de Specul. titu. de proba. ver. & contra: in iii. col. vbi ponit xi. casus in quibus fœminæ sunt melioris conditionis quàm masculi. Hiero. Chuc.

videlicet in xvij. anno, & masculus tantum in xx. l. ij. C. de his qui ven. xta. impetr. Et ratio prædictorum videtur secundum Bald. in d. l. ij. quia naturaliter citius crescit^a quod citius finitur.

^a Crescit. Quare citius pubescit mulier quam masculus? vide Bart. in l. ij. C. de his qui ven. xta. imp. H. C. b. Carcerari. Vide Iso. l. ij. C. de iur. emp. & in l. j. docto. & præmaximè Phil. Franc. in c. mulieris. de iudic. l. b. vj. in princ. Jas. in l. plerique. & in l. neque impuberes. de in ius vocan. Barb. in ca. lator. de pigno. col. j. Soci. in tract. fallen. in regu. cc. xix. in ij. fallen.

^b Quarto. mulier non potest carcerari. b. l. j. C. de offic. diuer. iud. authen. nouo iure. C. de custo. reo. Et hoc habet locum in honestis mulieribus: secus est in meretrice, quæ capi & carcerari potest: vt not. Angel. post Petr. in l. quoniam. C. de custo. l. reor. Et idem not. Bald. in l. consentaneum. colum. fin. C. quomodo & quando iudex. alleg. tex. in argumen. in §. fina. in authen. de testib. & ea quæ parit.

^c Et hoc verum est, nisi esset in matrimonio: quia propter honorem matrimonij, licet inhonestè viuat, nō potest carcerari: vt not. voluit Ioan. Andr. in titu. de iniur. in princ. in addi. Specu. arg. l. si vxor. in §. diuus. ff. de adult. no. Rom. in l. si verò §. de viro. in secunda fallen. s. solu. matrim. Alex. in l. plerique. ff. de in ius vocan.

^d Secundo, fallit, in muliere obligata pro administratione tutelæ: vt not. Barto. in authenti. matri & auia. C. quando mul. tut. offic. & in l. si quis sub conditione. ff. de test. tut.

^e Tertio, fallit, quando recusat redire ad virum: quia capi potest & extrahi de domo, vt ad virum ducatur: vt notabiliter tradit Abb. post Card. in c. literas. colum. fin. ff. de restit. spolia.

^f Quinto, mulier non cogitur comparere^c personaliter, saltem non ex omnibus causis ex quibus masculus compellitur: vt not. Bald. in l. fin. C. de procur. in ver. vltimo quæro hic.

^g Sexto, statutum quod nullus de magnatibus intret palatium, non intelligitur in muliere: vt not. Bald. in l. in multis. ff. de sta. homi.

^h Septimo, mulier in diuisione quæ fieri debet, habet electionem. vt not. Bart. in l. j. per illum tex. C. de his qui se dese. lib. x. quod dictum videtur procedere specialiter in illo casu: vt sentit Barto. ibi. & Ioan. de Platea, quæ dicit, quod mulier in isto casu habet duo priuilegia.

ⁱ Octauo, statutum quod loquitur de bannito non habet locum in femina: quia ratio statuti nō videtur procedere in femina. tradit Ang. in cons. l. xvij. primum est. columna prima.

^c Comparere. Dic quod regulariter nō tenetur comparere, nisi in casibus à iure expressis. ita Anchar. per text. ibi. in c. mulieris. de iudic. l. i. in i. notabili. & Paul. de Casti. in l. i. ff. si quis cautio. s. si non properat. col. i. & ibi Alexand. & Bal. fin. C. de procura. H. C.

^a Prægnans. Mulier prægnans est maioris pretii quàm non prægnans Alber. l. si quid. i. col. de leg. ii. & an possit citari post partum, vide eundem l. nō exigimus. & si quid. i. col. si quis cauit. Item potest examinari lite non contestata. Fely. capit. quoniam frequenter. vt lite non contestata. septima colum. & post partum retinet eadem priuilegia. ita Alex. d. l. non exigimus. & non tenetur in iudicio comparere. Pau. de Ca.

¶ Nono, si legatum factum sit monasterio, in dubio de monasterio fœminarum & monialiū intelligitur: quia locus magis pius reputatur: vt not. Bart. in d. l. in multis. in si. de statu homi. alleg. Cyn. in l. cum multæ. C. de donat. ante nupt. in vltima quæstione. vbi de hoc idem Bal. & Ange. sequuntur.

78 ¶ Decimo, si in crimine læsæ maiestatis filiæ fœminæ sunt melioris conditionis: vt in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. fa. text. in ca. quicumque. de pœn in vj. Et in simili si filij bannitorum expelluntur de ciuitate, non intelligitur de filiabus: vt not. Bald. in l. quicumque. C. de seruis fugi.

79 ¶ Vndecimo, si mulier prægnans sit, habet prærogatiuam: vt habetur in l. prægnantis. §. de pœnis, quia pœna differtur & torqueri non potest: de quo Bart. ibi. & Bald. in l. imperator. ff. de statu homi. & idem Bal. in l. interpositas. in si. C. de transact. & Ioan. de Anan. in c. j. colum. ij. de his qui fil. occid.

80 ¶ Duodecimo, si est melioris conditionis fœmina: quia pro excommunicatione non cogitur Romam petere. c. mulieres. de senten. excommun.

¶ Decimotertio, quia mulier pro minori metu excusatur quàm masculus: secundum glo. in ca. cum locum. de sponsa. de cuius intellectu videndum est quod dixi in ca. fin. de app. & in c. causam matrimonij. de offic. de leg.

81 ¶ Decimoquarto, si est melioris conditionis respectu dotis: quæ est valde priuilegiata. l. j. ff. solu. matrimo. l. asseiduis. C. qui pot. & in §. fuerat institu. de actionibus.

¶ Decimoquinto, in muneribus corporalibus. l. iij. §. corporalia. ff. de mu. & hono. Et ideo statutum de capien do malefactorē, non intelligitur in mulieribus. vt not. Ioan. de Pla. in l. patrimoniū. C. de mune. patrimo. lib. x.

82 ¶ Decimosexto, si propter fragilitatem sexus mulieri magis succurritur, quàm masculo: quia mulier plerumq; contra propria comoda laborat. l. iij. C. de nup. Et ideo in muliere facilius iuris ignorantia præsumitur: vt not. Barto. in l. fin. C. de iuris & facti ignoran. Et facit quod

a Decimo octauo. Adde tu quod mulier quæ est nupta si habeat rem cum clerico, efficitur de foro ecclesiastico, ita Fely. c. cum sit. de foro compet. colum. vii. idem etiam de laico habenti rem cum moniali: secundum Maria. Soci. quem refert ibi Fely Hier. Chuc.

b Filia nupta. Hanc tenent Bart. Ang. Platea. d. l. quoties. Fely. c. nouit. i. colum. de iudic. Bar.

ba. c. proposui. si. de foro compet. si. colu. Corf. singul. in versic. priuilegium. lafon. & not. Bald. in rubri. C. de rerum permu. circa fin. vbi dicit quod in muliere & rustico præsumitur simplicitas, non obstante iuramento: quia iuramentum captiosum est. Et facit quod supra dictum fuit de Velleiana & fragilitate mulieris.

c Decimo septimo, in casu l. sicut patronus. ff. de ope. lib.

d Decimo octauo^a, in casu l. iij. §. si filio familias. ff. com. mo. & de his not. Specu. in titu. de procurato. in §. j.

e Et ad supradicta notandum est, quod priuilegium datum alicui pro se & filiis masculis & fœminis, nõ com- 83
petit filia nupta. b. Ad hoc allegatur dictum Barto. in l. quoties. C. de priuil. schola. lib. xij. vbi Angel. & Ioan. de Platea. sequuntur.

f Sed Maria. Soci. in consi. incip. reuerendus dominus de Rauella. prout Moder. referunt in c. nouit. col. j. de iudic. reprobat illud dictum: quia mulier nupta retinet tamẽ 84
originem & familiam patris: vt not. Bart. in l. si. §. pen. ff. ad municipi. Et contra Bart. etiam tenet Alex. c. in l. cum
quædam puella. col. fi. ff. de iurisdic. om. iudic. Et latẽ id
concludit Corne. Perus. in consil. clxxvij. circa quod est
primo videndum. col. fi. lib. iij.

g Sed non est laborandum: quia Bart. in d. l. quoties. non
dicit illud ad quod allegatur. Et verissima conclusio vi-
detur quod filia nupta gaudeat priuilegio dato patri 85
alleg. per Bar.

h Doct. & an Bart. dicat id ad quod allegatur. Quo ad primum dico quod tex. in d. l. quoties. probat opinionem Barto. & docto. duobus modis. primo in verbo liberi. vbi dicit quod si liberi alterius iudicis iurisdictioni se submiserunt, quod perdunt dictum priuilegium: ergo patet quod tam filii quàm fœminæ mutando forum perdunt priuilegium. Secundo inquantum dicit, matres vt eorum in viduitate &c. vult quod matres & sic ascendentes per lineam fœmininã quibus competit priuilegium ex persona filiorum, quod gaudeant dicto priuilegio, si permanserunt in viduitate, aliàs secus. Ergo videtur quod contrahendo matrimonium perdant priuilegium: & sic idem videtur in filia nupta: & hoc modo probat id ad quod Barto. allegat, quicquid dicat Philippus Corne. in dicto suo consil. clxxvij. in fin. capit. iij. volu. de quo vide Barbat. qui tenet hanc opinionem. & dicit se ita consuluiffe, in clemen. i. de electio. colum. xviii. versic. ego vidi dubitari. Hier. Chuc.

i Alexan. & in consi. cxv. nume. 10. lib. vii. vbi dixi. Car. Mol.

suo & filiabus: quia licet mulier nupta sit, remanet tamen in potestate patris, vt not. per glo. institu. ad Tertu. §. j. in ver. parentes. & not. Bal. in l. si vxorem. in prin. C. de cõd. infer. Et retinet originem & familiam patris. vt no. Bar. in d. l. si. §. penul. ad municip. & Bald. in d. l. cum quædam puella. Et ideo bona prohibita alienari extra familiam, non prohibentur alienari in filiâ nuptam. vt Alex. cõcludit in consi. lvj. cõsideratis verbis. col. pe. lib. j. & latè hoc tradit Soci. in consi. cccxxvij. præfens consultatio. col. ix. Et cum prædictis etiâ concordat Alex. in consi. xx. viso processu. in fi. lib. ij. in consi. cj. ex inspectione. in prin. lib. ij.

- 86 ¶ Extra casus supra notatos, in quibus expressè inter masculos & fœminas differentia constituitur, à patri procedunt regulariter masculus & fœmina: qui enim inter eos differentiam inducunt, naturæ accusatores existunt. vt dicitur in l. maximum vitium. C. de lib. præte. & in l. lege xij. tabularum. C. de leg. hære. & in §. nostra constitutio. insti. de ex hære. lib. ibi, inter masculos & fœminas nihil interesse existimas. & in auth. defuncto. C. ad Tertul. ibi, exclusa prorsus omnino differetia sexus. & in authen. in successione. C. de suis & leg. ibi, non distinguendo sexus. Ad idem tex. in §. consideremus. in fin. in versic. non autem in auth. de trien. & semis. ibi, non autem distinguemus de filiis, siue masculi, siue fœminæ sint. Ad idem tex. in l. mulier an masculus. ff. ad Trebel. in l. pen. C. qui bo. ced. poss. ibi, vtriusque sexus. & in l. quoties §. imperator. ff. de pollici. ibi, non tantum masculos, sed etiam fœminas. & in l. j. §. & generaliter. ff. de lega. præstand. ibi, sed nec personas prosecutus est, vtrum ex virili sexu an ex fœminino descendunt. & in l. ij. §. j. ff. vnde legi. ibi, non tantum masculorum, sed etiam fœminarum. & in l. omnes omnino. C. de agrico. & censit. lib. xj. ibi, sine vlllo sexus discrimine. & in l. vel quæ pater. §. liberis. ff. de religio. ibi, liberis vtriusque sexus. & facit tex. in cap. j. in fin. de vita & honesta. clerico. vbi fœminis sicut masculis laicis ingressus ecclesiæ ad orandum pariter conceditur. Et mulier in cõtractibus principalibus masculo æquiparatur: vt no. Bal. per illum tex. in l. si à muliere. C. de institu.

- 87 ¶ Et si mulier nullam habet prærogatiuam vltra masculum, nisi quatenus expressum in iure^a reperitur. l. fin. vbi Bald. C. de iur. & fac. ignoran. vnde quod disponit in

^a In iure. Alexan. cõsil. lxxv. nume 10. lib. v. vbi dixi. consi. clxv. num. 8. li. vi. Andr. Tiraque. in tract. re tract. conuentionio. §. iiii. gloss. vii nu. 17. C. M.

monachis, etiam habet locum in monialibus, in his quæ sunt eis proportionabilia. vt no. Abb. in si. per illum text. in vltimo notabili de statu reg. de quo no. Card. in cle. j. in v. q. de regula.

a Bald. Adde eundem in l. ne passim. C. de iur. & fac. ign. vbi dicit, quod mulieres ligantur statutis, nisi expresse reperiatur excepta H C.

¶ Et eodem modo statutum quod imponit pœnam in aliquo casu etiam habet locum in fœmina: vt not. Bar. in l. iura. in si. ff. de leg. vbi loquitur in statuto pœnali, quod quis non vadat de nocte sine lumine. Nam etiam comprehendit mulierem. & idem not. Barto. in l. j. in si ff. de pecu. post Cy. in l. j. in antepe. q. C. quæ sit long. consue. & Bal. a in l. quicumque. col. iij. C. de ser. fugis.

88

b Concipit. latè domi. Andr. Tiraq. in tract. retrac. prox. s. i. gloss. nume. cclxiii. cum sequen. C. M.

¶ Et idem in statuto quod imponit pœnam pro violentia illata cum armis vel sine, quia etiam mulierem includit. vt not. Imo. de Ro. Pau. de Cast. & Alexan. in l. si constante. §. si. ff. solu. matri. Et facit quod not. per gl. magnam quam Bald. & doct. sequuntur, in l. si quis in tantum. C. vnde vi. quæ tenet pœnam illius letiam habere locum in muliere. facit glo. in l. j. C. de rapt. virg.

A
89

c Masculinū. Hanc regulam ponit Socin. in suo tract. fallē. in regul. cclv. fol. xxxix. vbi ponit ix. limit. & vide latè l. af. in l. si quis id quod. de iuris. om. iud. qui loquitur quasi in omnibus casibus quibus hic do. Philip. Decius, Cardin. in elemē. i. de electio. & in clem. i. de sepul. Hię. Chuc.

¶ Aliqua iura ex supradictis alleg. Specu. in dicto ritu. de procurato. §. j.

¶ Et quia supra proxim. dicta in effectu pendent ab illo articulo, quando masculinum cōcepit fœmininum, hic non impertinenter pro complemento huius applicari potest, & plenius & meliori ordine quàm hactenus scriptum sit, declarabitur.

B

¶ Sit ergo conclusio & regula affirmatiua, quod masculinum cōcipit fœmininum: quia dicit text. in l. quæ duos. in fin. de leg. iij. quod sexus masculinus semper fœmininum continet, & in l. seruis legatis. de leg. iij. dicitur quasi commune nomen. & tuncq; sexum continens: & hoc procedit etiam secundum Grammaticos, vt dicit Pau. de Cast. in l. quicumque. C. de seru. fugi. Et hoc etiam habet locum in lege diuina vt not. Abb. per illum text. in c. maiores. col. ij. vers. item noto. de baptis. Et ratio huius conclusionis videtur: quia non debet fieri differentia inter masculinum & fœminam. l. maximum vitium. C. de liber. præter. cum simil. §. alleg. Et istam rationem adducit Pet. de Anchar. in consil. cxx. pro clariori. Et attenda hac ratione dicendum est, quod regula procedat in materia indifferenti: prout text. loquitur in d. l. maximum vitium. & ita prima regula limitatur. Secus ergo videtur in materia differenti, d quæ nō ita conueniret fœminis

90
C

91

d Differenti Alexan. consil. cxxv. col. fin. lib. i. vbi dixi. Car. Mol.

2
D
nis

nis sicut masculis: quia tūc masculinum non cōplectitur fœmininum: vt not. Bar. in l. j. ff. de ver. signifi. & in l. j. in fin. ff. de pecul. & idem dicit Bal. in l. seruus. C. communia de success. & in l. in multis. in versic. & nota quod masculinum. s. de statu ho. Et idem Bal. in l. tres fratres. in ver. & est argumentum. ff. de pac. & in con. ccj. in prouincia. col. fi. lib. j. & not. Sali. in d. l. quicunque. C. de ser. fug. & Cuma. in consil. lxxxiii. præsupposito. & facit quod

92 s. dictum est in hac l. de † statuto requirente consensum propinquorum: quod non intelligitur de fœminis: quia est diuersa ratio in fœminis, vt dictum fuit. Et ista ratione si statutum præponit agnatos cognatis, non intelligitur de fœminis: vt voluit not. Ioan. de Anan. in consil. iij. visis statutis. in secundo dubio. Et reperio quod Bald. idē dicit in consil. ccccl. xxiij. circa quæstionem. lib. v. Et ista prima limitatio etiam habet locum si statutum expressē dicat, quod masculinum concipiat fœmininum, quia statutum intelligitur si materia adaptari potest, & si eadem ratio in fœminis: vt not. Bal. in consil. xlvij. factum tale est. lib. v. Et tale statutum secundum ius commune intelligitur, & parum operatur: vt tradit Cor. Peru. in consil. xj. stantibus dictis statutis, lib. j. Nisi statutū diceret quod in omnibus casibus masculinum concipiat fœmininum: vt idem Cor. Peru. scribit in consil. cccvj. quo ad primum. col. pen. lib. j.

93 ¶ † Secundo, regula procedit ex interpretatione extensiva: quia de proprietate sermonis masculinum non concipit fœmininum, vt notat Barto. in d. l. j. de verb. sig. per text. in l. pronuntiatio in princip. ff. de verbo. signifi. vbi dicitur quod pronuntiatio sermonis in sexu masculino, plerunque ad vtrunque sexum. porrigitur: ergo illud videtur per extensionem per illud verbum, porrigitur. facit tex. in l. ij. de lib. cau. ibi, ad iniuriā nostram porrigitur. Et ad hoc alleg. text. not. in l. in adoptiuis vers. quæ in filio. C. de adop. vbi expressē dicitur, quæ in filio diximus, hoc in filia extendimus.

¶ Et ista limitatio sanē intelligitur in nomine masculino, prout est seruus, equus, filius. Secus est in termino cōmuni, prout est homo. † Et idē si dicatur, si quis, quia intelligitur, homo: & tali casu in termino cōmuni masculinum cōprehendit fœmininū de proprietate sermonis: vt Barto. concludit in d. l. j. de verb. signifi. per illum textū vbi

a Extensuali
mitat Alcia. in
l. inter stuprū.
inf. 3. ii. j. Vide
do. And. Tir. in
trac. retrac. pro
xj. s. j. gl. iz. nu.
223. C. M.

vbi verbum si quis, complectitur tam fœmininū quā masculinum. Et hoc propriè propter illud verbum complectitur. Et idem sequitur Bal. in l. Gallus. in prin. col. fi. de lib. & posth. Car. in cle. j. in iij. q. de elect. Dom. in c. generali. col. iij. de elect. in vj. Alex. in cons. lxxj. super eo. lib. j. & idem Alex. in consi. xxiii. animaduersis. col. iij. libr. ij. & idem Cuma. in consi. clxvj. visa. & Benedic. Capra. in consi. lxxj. cum viso. circa finem.

¶ Et circa prædictam doctrinam Bart. primo dicit Ang. in d. l. quicumque. C. de ser. fug. quòd in materia fauorabili talis differentia non attenditur: quia termini sunt communes in substantia, licet non in probatione sermonis. Secundo dicit Domi. in d. cap. generali. col. iij. quòd talis differentia non attenditur, quia ista est interpretatiō passiva quæ habet locum etiā in statutis.

¶ Tertio dicit Bart. in l. j. col. fi. ff. de pecu. † quòd licet de proprietate sermonis masculinum conciperet fœmininum, illa tamen est oratio indefinita quæ de proprietate sermonis non æquipollet vniuersali: & sequitur Aret. in consi. xxxix. in facto col. ij. in ver. pro hac decisione.

¶ Et hoc videtur esse intelligendum, quando proferitur ab hō. nīne. Secus videtur si à lege: vt not. Bar. in l. si pluribus. de leg. ij.

¶ Quarto & vltimo considerandum est, quia non videtur quòd Barto. bene dicat in secundo membro, dum inquit, æquiparando, siue dicatur de homine simpliciter, siue dicatur si quis: quia intelligitur de homine secundum eum. † Nam hoc non videtur verum: quia licet terminus homo, sit communis si proferatur simpliciter: non tamen sic videtur, si dicatur si quis homo^a, quia tunc terminus homo, restrictus videtur in masculino per illud verbum, si quis. quod est masculini generis. & ita Fulgo. dicit in d. l. quicumque.

¶ Tertio regula limitatur vt habeat locum quando genus masculinum in nomine appellatiuo exprimitur: puta filius vel seruus. Secus si in nomine proprio: vt no. Bar. in d. l. j. de verb. sign. per l. si quis ita. §. j. cum gl. in ver. filio. ff. de testa. tut. & idem Ang. dicit in d. l. quicumq. Et idem est si expressè dicatur de masculo: quia tunc fœmina non comprehenditur: vt Abb. tradit in cons. xxxvj. videtur primo. in j. lt. vbi inquit, qd terminus masculus tantum conuenit viris & non fœminis: idem Ant. de Bu. in consi. xlvj. rectè

^a Homo. Imo idem, C. M.

rectè decisum est. & Io. de Ana. in cōf. xxij. ad approbādā.

A ¶ Et idem si dicatur viris: quia non veniunt fœminæ^a. vt not. Bart. per illum text. s. de legi. & Bal. in l. scripturas. per illum tex. C. qui po. in pig. hab. de quo supra dictum fuit. Et ad hoc etiam allego bonum text. in cap. maiores. de baptism. ibi tam viri quàm fœminæ baptizantur.

98 ¶ **†** Quarto limitatur nisi constaret de voluntate disponentis quia tunc masculinum non continet fœmininum: vt not. Bar. in d. l. j. de verb. sign. per l. Lucius. §. quæ situm, de legat. ij. ibi, nisi aliud sensisse testatorem probetur. Et idem dicunt Ang. & Sal. in d. l. quicumque.

¶ Et hoc clarum videtur quando apparet de voluntate: idem tamen est etiam si hoc ex coniecturis colligatur, quia voluntas testatoris quæ apparet & ex coniecturis etiam attenditur. l. licet imperator. vbi Bart. de legat. j. l. cum auus. de cond. & demonstr. l. cum proponeretur. in fin. l. qui solidum. ff. de leg. j.

99 ¶ Et exemplum poni potest in notabili quæstione quam ponit Paul. de Cast. post Fulg. in l. j. col. fin. C. de condit. insert. vbi inquit, ¶ si pater instituit filiam in re certa, & filium vniuersaliter instituit, ecclesia substituta, si filius institutus sine filiis decederet. Nam tali casu illa conditio filiorum intelligitur de masculis^b: quia non est verisimile quod testator voluerit neptes esse melioris conditionis, quàm filias proprias. ar. l. si viua matre. C. de bo. mat. de quo dicendum est, vt tradit idem Pau. de Cast. in consil. lxxvij. casus frequenter contingit. & in consilio cccv. viso dicto testamento. & Raph. Cuma. in consil. cxvij. in testamento. in prin. cum similib. vt dixi in consil. xv. Et nouissimè latè in hoc insistit Soci. in l. cum auus. in xij. chart. ff. de cond. & demonstr.

¶ Et in proposito de dictis coniecturis tradit Bald. in l. tres fratres. x. not. ff. de pact. cum similib. vt Alexand. tradit in consil. cxxvj. viso testamento. lib. j.

100 ¶ **†** Et ad coniecturandum voluntatem testatoris non parum facit qualitas testatoris: quia si ipsa fœmina sit, non est verisimile qd voluerit fœminas excludere: vt in nota. casu sing. scri. Petr. de Anch. in consil. cccxxix. pro maiori intelligentia. col. iij. Et de isto consilio feci mentionem in cap. præsentia. in v. chart. de probat.

¶ Et ex hoc colligi potest limitatio ad text. in l. j. de iure immu. qd dispositio illius legis non haberet locum si priuileg

a Fœminæ. vi de late lase. in l. si quis id. iij. col. de iurisd. omni. iud. versi. decimo limita. & Alex. in li. j. de ver. sig. qui dicit, quod etiā in statutis ratione vsus masculinum viro- rum concipit fœmininum. H. C.

b Masculis. falsum, imò neptis excludet eccle- siam, vt dixi ad Alexand. consil. xxxvij. nu. 4. li. vj. & ad De- cium consil. xv. C. M.

uilegium, immunitatis concessum fuit ab aliqua muliere, puta à regina vel ducissa, quod addendū est ad ea quæ dicta sunt s. circa intellectum l. j. §. si. de iure immu.

¶ Quintò, limitatur quando esset facta mentio distinctionis de utroque sexu: quia tunc masculinum non concipitur fœmininum, ut not. Bald. in l. in multis. in si. ff. de sta. hom. quia expressum facit cessare tacitum. l. cum ex filio. §. j. si. de vulga. Et reperiō q̃ Bald. hoc idem dicit in consilio clxxxvj. quia allegationes. lib. j. secundū nouā formam.

a Casu. Nisi quādo ex proprietate sermonis. ut T. eo. nu. 96. C. M.

¶ Sextò, regula non habet locum stante statuto q̃ verba intelligi debeant ad literam. Nam tali casu masculinum non contineret fœmininum, ut not. Bald. in consilio cccx. Ioannes. lib. v. & Cor. Perus. idem tradit in consilio xiiij. in præsentī consultatione. col. pen. lib. ij.

¶ Præmissis prædictis limitationibus quæ generales sunt, nunc videndum est an regula habeat locum in omni materia b.

b Materia. Vi de Barb. in cle. i. de elect. in xi. col. H. C.

¶ Et ad maiorem declarationem possunt formari decem quæstiones.

¶ Prima, quid in vltimis voluntatibus.

¶ Secunda, quid in contrahibus.

¶ Tertia, quid in dispositione legis.

¶ Quarta, quid in statutis.

¶ Quinta, quid in gratia vel priuilegio.

¶ Sexta, quid in rescriptis.

¶ Septima, quid in sententia.

¶ Octaua, quid in officiis.

¶ Nona, an appellatione fratris veniat soror.

¶ Decima, videndum erit de quibusdam quæstionibus in specie.

¶ Postremò econtrà: An fœmininum concipiat masculinum.

¶ Circa primam in vltimis voluntatibus iura clara sunt quod masculinum comprehendat fœmininum: quia legatis mulier etiam mulier continentur. l. qui duos. de leg. iij. & legatis seruis seruæ veniunt l. seruis legatis. eod. tit. de leg. iij. & in §. j. in auth. de non eligen. ibi, duos filios masculinum & fœminam. Et in substitutione not. Petr. de Anch. in consi. cxx pro clariori.

¶ Et conditio illa, si decesserit sine filio: etiam de filiabus intelligitur: ut not. Ioan. Andr. & doct. in c. Raynaldus. de testa. cum simul. ut dixi in consi. xv. in princ.

¶ Et ex ista cōmuni opi. cōfunditur quod dicunt. Mod. Pa-
 pien. videlicet Ias. in l. si quis id quod. col. iiij. ff. de iur. iur.
 iud. q. si testator reliquit fundū Tirio & filiis successiue,
 & non stātibus filiis substituit ecclesiā. quod ecclesia non
 excludit stāte filia: quia ecclesia substituta tollit præsū-
 ptionē filiorū. de qua in l. cum auus. ff. de cond. & dem. &
 l. cū acutissimi. ff. de fideic. vt no. tradit Pe. de Anc. in consi-
 xlvj. prima facie. nam talis decisiō quā ponūt Mod. in d. l.
 si id quod. fundata in præl. consi. Pe. de Anc. non est vera,
 quia est contra cōmunem op. quæ habet q. in vltimis vo-
 luntatibus masculinū concipit fœmininū. vt s. dictū est:
 ¶ Non obstat dictū Pet. de Anch. quia ad propositū non
 bene adaptatur: quia fauor ecclesiæ ita excluderet mascu-
 los sicut fœminas in casu in quo loquitur Pet. de Anch.

¶ Propterea contrariū eius quod dicit Pet. de Anch. tenet
 104 Bal. in d. l. cum acutissimi. † q. illa lex etiam habet locū
 ecclesia substituta: de quo dicendū est, vt latē Soci. scribit
 in d. l. cum auus. in vj. char. in ver. secundū correlarium.

105 ¶ Et prædicta cōclusio, q. in vltimis volūtātibus mascu-
 linū concipiat fœmininū, procedit in materia fauorabili.
 Secus est in materia odiosa: puta si fisci sit exhæredatio
 de filio non habente locū in filia. l. j. §. sed & si incertū. ff.
 de ven. in poss. mit. & no. Bar. in d. l. j. de ver. sig. Et isto casu
 verificari pōt quod dicit glo. in c. gñali. de elec. in vj. q. in
 fauorabilibus masculinum concipit fœmininū. & nō in
 odiosis. Et ita simpliciter etiam Bal. dicit in consi. ccxxvj.
 præmissis verbis. col. si. lib. v. & Cuma. in consi. clxvj. visa.

¶ Sed tamen aduertendū est, quia text. in d. l. j. de vent. in
 poss. mit. videtur loqui quando verba masculini generis
 geminata sunt, vt colligitur ibi, si mihi filius vnus nasci-
 tur. Quo casu dici potest, q. illa verborū geminatio hoc
 operetur: quia verba geminata præcisam ostendūt volun-
 tatē disponētis vt no. Bal. per illū text. in c. cū te. de referi.
 ¶ Vel secūdo respōderi potest, q. ille tex. videtur loqui in
 casu claro qm constabat de voluntate testatoris, q. noluis-
 set filiā exhæredare, sed solū filiū: & tunc bene adaptatur
 casus de quo ibi loquitur: quia incertum est an nascatur si-
 lius, vel filia. Et licet hoc modo tex. cauillari possit, nega-
 ri tamē non pōt quin in d. l. j. §. sed & si incertū. pro cōstā-
 ti præsupponat q. exhæredato filio nō sit filia exhæreda-
 ta, & sic bene probatur ibi cōmunis opi. quia materia o-
 diosa est. Et facit tex. in l. ij. in l. cum quidā. de li. & posth.

In fee

a Cōtrañibus.
Latè And. Ti-
raq. in tractat.
retract. proxi.
§. j. glos. ix. nu.
181. C. M.

¶ In secunda quæstione communis est opinio, quòd in 106
contractibus^a masculinum non concipiat fœmininum. A
vnde si quis recipit in emphyteusim fundum pro se & fi-
liis non veniunt fœminæ: vt voluit Guid. de Suza. in l. ve-
teribus. per illum tex. ff. de pac. quia verba interpretātur
contra illum qui illa protulit. Et idem tenet Archi. xviij.
q. iiii. in c. si quis suadente. cum simi. vt Alex. tradit in cōfi.
lxj. super eodem. lib. j. & in cōfi. cxiiij. viso instrumento.
lib. ij. & in cōfi. cciiij. consideratis verbis. eo. lib. ij. & dixi
in c. in præsentia. de prob. col. xvij. & idem tenet Imo. in
cōfi. xxxvij. in casu præmisso. & Cuma. in cōfi. clxvij. vbi
dicit hoc præsertim procedere in contractu stricti iuris.

¶ Et quòd dictum est etiam sequitur Rom. in cōfi. xxxv.
visa facti serie. & Corn. Perus. in cōfi. lxxiiij. de duobus.
col. fi. lib. j. & in cōfi. clxxj. post redditum consilium. col.
fi. lib. iij. & in cōfi. ccxxxij. in hac consultatione. lib. iij.

¶ Prædicta conclusio habet locum quando in contractu
dicit de filiis: secus si dicatur de liberis: quia tūc etiam in 107
contractib⁹ fœminæ includūtur: vt no. Bal. per illum tex.
in l. sed si hac. §. liberos. ff. de in ius vo. Pe. de Anc. in cōfi.
cxxxv. visis. Alex. in d. §. liberos. & in cōfi. lxxx. viso. lib. j.
¶ Sed tamen talis differentia non videtur procedere sine
dubio: quia ratio dictæ l. veteribus. ff. de pact. etiam vide-
tur militare in liberis: quia sicut appellatione liberorum
veniunt fœminæ cum masculis. d. l. sed si hac. §. liberos. &
in l. fin. ff. de censi. & in l. cognoscere. §. liberorum. ff. de
verb. sign. Eodem modo appellatione filiorum, veniunt
filix, vt suprā dictum est. Et tamen in contractibus non
veniunt, per d. l. veteribus. quæ quidem etiam videtur mi-
litare in liberis: nam etiam quandoque appellatione li-
berorum non veniunt fœminæ. l. liberos. ff. de senat. vnde
concludendum videtur vt infrā dicam.

¶ Secundo, conclusio supra facta in contractibus non ha-
beret locum quando absurdum sequeretur, si fœminæ in
contractu non includerentur: vt Alexand. declarat in d. l.
sed si hac. §. liberos. & in cōfi. lxj. super eo. lib. j. supra al-
leg & ibi respondet ad illum tex. in §. liberos.

¶ Tertio, prædicta cōclusio non videtur habere locum in
donatiōe, quæ latè debet interpretari. c. cū dilecti. de don.

¶ Et ad hoc allego decisionem Ang. in cōfi. ccxliij. super
primo. in fin. Card. in cōfi. lxxiiij. quòd dicta verba, & di-
xi in cōfi. xxxij.

108 ¶ Postremò aduertendum videtur, quia licet cõmunis sit opi. q̃ in contractibus masculinum non cõcipiat fœmininum, vt patet ex supradictis: tamen ista opi. nō probatur iure: ^a quia reg. l. veteribus. dicit, q̃ in re obscura & ambigua interpretatio sit contra venditorē & contra locatorem qui apertius potuit legē dicere. Sed hoc in isto casu non videtur adaptari: quia non videtur obscurū nec ambiguū: quando dicitur de filiis, quin comprehendantur filiar: quia hoc semper habet locum, q̃ masculinū concipit fœmininum. d. l. qui duos. de leg. iij. Et cum ista sit regula, res clara & certa dicitur pro eo qui fundat in regula: vt no. Bar. in l. quoties. ff. si quis cau. Et quia hoc est in vltima voluntate, vt s. dictū est, ergo pariter idem videtur esse in cõtractibus: quia ratio diuersitatis efficaciter reddi non potest. Nec valet ratio Alexan. in d. consi. l. xj. dum inquit, q̃ in vltimis voluntatibus sit larga interpretatio. l. in testamentis. ff. de reg. iur. quia illa reg. non habet locum in legatis in quibus attenditur quod minimum est. l. nūmis. de leg. iij. l. apud Iulia. §. Scio. de leg. j. ¶ Et tamen in legatis masculinum concipit fœmininū. d. l. qui duos. & l. seruis. Ergo non videtur obscurū legatum quando masculinum concipit fœmininum. Ergo l. veteribus. non videtur habere locum in tali casu.

¶ Ex ad hoc facit quod Doc. dicunt de liberis: nam idem videtur dicendum de filiis, ex quo ratio diuersitatis assignari non potest: vt s. dictum est. Et quia etiam materia odiosa, vt i. videbimus in dispositione l. masculinū concipit fœmininum l. si quis id quod. ff. de iurisd. omnium iudic. Ergo idem in contractibus videtur. ¶ In quibus licet debeat fieri stricta interpretatio l. quicquid astringendæ. de verb. oblig. non tamen verba cõtractus magis restringi debent, quā si materia esset odiosa. Et de hoc aliquid dicit Cor. Perus. in consi. clxxvij. circa quod. lib. iij & in consi. ccxxxij. lib. iij. s. allegato.

¶ Tertia est quæstio in dispositione legali, in qua communiter omnes tenent, quod regula habet locum: si lex loquitur de eo, etiam in ea intelligitur. l. j. ff. de constit. pecu. l. iij. in prin. ff. de nego. gest.

¶ Et hoc etiā procedit in materia odiosa, & pœnali bvt dicit Cy. post Odo. in l. quicunq;. C. de ser. fug. Et idem dicit Alb. per illū text. in l. si quis id quod. ff. de iur. om. iud. & ibi etiam allegat tex. in l. ait diuus. ff. de iure fisci.

a Iure. Et hāc partē affirmatiuā plenē com probaui in Cō sue. Part. 9. xii. C. M.

b Pœnali. And. Tiraq. trac. Retract. §. j. glo. ix. nu. 211. Sed vide Alexand. consi. cxxxv. nu. 4. lib. j. & quæ ibi dixi. C. M.

vbi verbum quicūq; masculinum & fœminā continet: & idem est in ver.
 si quis. l. j. ff. de verb. sig. & not. per glo. in c. generali. in ver. vniuersos. de
 elect. in vj. & facit text. in l. si quis in tantam. cum glo. si. in prin. C. vnde
 vi. & in c. si quis suadente. xvj. q. iij. iuncto c. mulieres. de sent. excom.
 & in l. si quis maior. C. de transact. cum glo. in l. cum proponas. eod. tit.
 & in clem. j. cum glo. in verb. eos. de sepul. Et ex his verificatur quod
 not Ange. in consil. cclxxxix. viso testamento. vbi inquit, quod quando
 masculinum profertur à lege, semper concipit fœmininum. alleg. Io.
 And. in c. si. de elect. in vj.

¶ Non omitto tamen quod in casu l. si quis id quod. non videtur mate-
 ria odiosa: quia interest reipublicæ quod delicta puniantur. l. ita vulne-
 ratus ff. ad leg. Aquil. c. vt famæ. de sen. excom. ¶ Et quando tractatur de
 interesse reipublicæ, materia reputatur fauorabilis: & extēsis sit etiam
 in materia pœnali. vt not. Bar. in l. quemadmodum. C. de agric. & censu.
 libro xj.

¶ Et ita dicit Cor. Perus. in consil. cxxxij. lib. iij. supra allega. Et idem
 dicunt Moder. in d. l. si quis id quod.

¶ Sed respondetur, qd illud est verū quando delictū remaneret impuni-
 tum: aliàs secus, vt declarat Bart. in l. ij. §. exercitū. ff. de his qui not. in fa.

¶ ¶ Secundo potest responderi, quod in pœnis causa immediata est fa-
 uor reipublicæ. Et causa immediata attenditur, quæ principalis est. Et
 ita respondet Socin l. j. in prin. col. si. de verb. oblig. alleg. Bal. in l. si. C.
 de interdi. matrimo.

¶ Prædicta conclusio limitatur, primo vt procedat in materia indiffe-
 renti: secus si materia penitus non conueniret fœminis: vt in isto casu
 Domi. dicit in d. c. generali. cum simi. vt dixi supra in prin. nam ista li-
 mitatio semper intelligitur per ea quæ suprædicta sunt.

¶ Secundo ista conclusio habet locum, vt dictum est, etiam in materia
 odiosa. Et hoc intelligitur in odio rationali: secus est in odio irrationa-
 li, prout est quando vnus pro alio ponitur: quia tunc masculinum non
 concipit fœmininum. vt no. Bar. in d. l. j. ff. de verb. sig. pen. l. quisquis. C.
 ad legem Iul. maiest. & Domi. in d. c. generaliter. Aret. in consil. xxix.
 in facto. & facit quod not. Bal. in l. quicunq; col. iij. in ver. sed pone sta-
 tuto. C. de ser. fug. vbi inquit, quod si filij bannitorum non possunt mo-
 rari in ciuitate, hoc statutum non intelligitur de fœminis.

¶ Sed tamen aduertendū est, quia text. in d. l. quisquis. per quam mouē-
 tur Doct. ad ita dicendū, etiā videtur fœminas includere. Sed ex dispen-
 satione excipiuntur: quia Imperator vltterius ita declarando processit.

¶ Secundo in d. l. quisquis. nō veniunt fœminæ alia ratione: quia est fa-
 cta ibi distinctio de masculis, & de fœminis. & ita illum text. intelligit
 Bal. in d. l. quicunq; col. iij. de ser. fugi. & facit quod not. idem Bald. in
 l. in multis. §. de statu homi. & supra dictum fuit.

Tertio,

¶ Tertiò, etiam dici potest quòd in dicta l. quisquis, materia non ita conueniebat fœminis. sicut masculis: quia in fœminis non est tanta audacia, vt not. Bal. in l. quicumque. colum. iij.

- 113 ¶ Tertia conclusio s. facta non habet locū quando lex de masculo loquitur per modū qualitatis: vt quia dicat, religiosus vel medicus: nam tali casu masculinum non cōcipit fœmininum: vt not. Dominic. in d. c. generali. per text. in cle. eos. vbi Card. in si. idem tenet. de consang. & affin. per illum tex. ibi, religiosos & moniales. Ad idem tex. in c. quoniam. §. hoc etiam. de simo. vbi similiter fit specialis nominatio de monialibus, & monachis, ad idē facit text. xxvij. q. j. in c. impudicas. & sequitur Alexan. in consi. cxxxv. circa primū. col. pen. lib. j. & Barth. Veron. in consi. xxvj. magnifice & generose.

¶ Sed tamen ista limitatio non videtur procedere sine dubio: quia si materia ita conueniat mulieribus sicut religiosis: idem ^a dicendum videtur: vt no. Card. in clemen. j. in v. q. de rescrip. Et certè nō videtur differentia in nomine appellatio cuius qualitatis, vel alio nomine. Et ad hoc facit text. in l. quicumq. C. de ser. fugi. vbi quod dicit de seruo fugitiuo, etiam videtur habere locū in fugitiua: & tamē est nomen qualificatū: & ita tenendum videtur.

a Idem. Et bene. C. M.

- 114 ¶ Quarta conclusio s. facta nō habet locum in materia

b correctoria b, quia masculinū non cōcipit fœmininum: vt no. Alex. c in l. Gallus. in prin. col. vj. de lib. & posthu.

b Correctoria. Ias. tenet. contrā. l. si quis id. col. ij. de iuris. om. iudic. H. C.

¶ Postremò etiam aduertendum est: quia licet secūdum cōmunem opin. s. dictum sit, quòd in dispositione legis, etiam in materia odiosa masculinum cōcipiat fœmininum, hoc efficaciter non probat in materia odiosa: quia text. in l. si quis id quod. cum simil. s. alleg. non loquitur in masculino præcisè, sed in termino communi quando dicitur, si quis: quia de homine intelligitur. vt not. Bald. in dicta l. j. de verbo. signi. Et hoc tenendo dictum Bar. quod comuniter approbatur, licet aliud suprā dictum sit. Et in contrarium facit, quia ex quo propriè masculinum non concipit fœmininum, vt s. dictum est, hoc non deberet habere locū in materia odiosa, quæ debet strictè interpretari. l. cum quidam. de liberis & posthu. & in regula. odiosa. de regu. iuris. in vj. Et ad hoc facit illa distinctio communis, quòd in fauorabilibus masculinum comprehendat fœmininū, non in odiosis: vt no. per glo.

c Alexā. Idem Cor. consi. xij. cōsi. xiiij. lib. 2. C. M.

in d. c. generali. cum si. s. allega. & facit tex. in d. l. j. §. sed & si incertum. de ventre in poss. mitten.

a Etiam Bart. cōsil. ccclxxvi. libr. j. And. Tirac. tract. s. j. glo. ix. nu. 229. Lud. Gomes in reg. Cancell. de infir. resignat. q. vj. C. M.

b Primogenita. si tamen cōstet eādem omnino esse rationem: aliās non. C. M.

c Alexā. Sed in d. consiliis est diuersa ratio. C. M.

¶ Quarto quæritur, quid in statutis? Et videtur dici-
dum, quod etiam masculinum comprehendat fœminin-
um, vt no. Bar. in l. intra. in si. ff. de legi. cum sim. vt tra-
dit Alexā. in l. si constante §. si. col. si. ff. solu. mat. & notat
Bar. in l. j. in si. ff. de pecul. vbi absolutē dicit, quod si sta-
tutum loquatur in materia indifferenti, masculinū con-
cipiat fœmininum, & sequitur Aret. in consi. copiose &
elegant. col. j. & idem not Bald. in consi. xlvij. factum
tale. lib. v. Et ideo statutū de primogenito habet locum
in primogenita b. vt not. Bald. in l. in multis, ff. de statu
ho. & sequitur Rom. in consi. xcviij. quo ad id. circa si. &
idem Fulg. in consi. ciiij. visis.

¶ In contrariū tamen facit quia in statuto saltē odioso
quod strictē debet interpretari, nō videtur quod mascu-
linum concipiat fœmininū. Et ita in statuto pœnali ar-
guit Alexā. in consi. cxxxy. lib. j. §. alleg. Et idem Barth.
Veronē. in consi. xxvj. §. allega. & idem in statuto tradit
Alex. c in consi. xxiiij. animaduersis his. col. antepe. lib. ij.
vbi concludit q̄ statutū de habitatore non habet locum
in muliere habitatrice, & idem Alex. in cōsi. xxviij. præ-
clare & subtiliter. col. iij. lib. iij. concludit q̄ statutū con-
tra ius cōe quod loquitur in filiofamilias nō habet locū
in filia; vt no. Cor. Perus in consi. xiiij. in præsenti. lib. ij.

¶ Dominicus, in d. c. generali. col. ij. distinguit, quod si
masculinum profertur à statuto sub termino communi,
idem est quod in dispositione legis: quia masculinū con-
cipit fœmininum. Si verò statutum præcisē in nomine
masculino loquitur in materia exorbitati, masculinum
non comprehendit fœmininū: secus si in materia fauo-
rabili. Vnde infert, quod si statutum excludit matrem vt
non succedat filio, non habebit locum in filia. Et ad hoc
facit quod no. Bal. in l. quicumque. col. iij. in vers. sed pone-
tur. C. de ser. fug. vbi inquit, quod si statuto cauetur quod
filij bannitorum de ciuitate expellantur, non habet lo-
cum in fœminis: quia in illis est minor audacia: & statu-
tum de adultero, non habet locū in adultera, vt not. Bal.
in consi. vj. factum tale est. lib. v. in si.

¶ Quinto videndū est de priuileg. Et Bal. in c. ad audiē-
tiam. el j. col. si. ver. quæro nūquid. de rescrip. dicit q̄ vsu
veterum masculinū concipit fœmininū etiam in priui-
legiis

legiis. & idem Domin. in d. c. generali. col. iij. in ver. tercio casu. vbi infert quòd priuilegium immunitatis concessum alicui ex filiis, etiam filiabus competit.

¶ Et ad hoc facit tex. in l. j. §. si. de immu. vbi excipiuntur descendentes ex fœminis, nō autem fœminæ. Et per hoc videtur dubitandum de eo quod voluit Signo. in consil. clxxx. in q. vbi inquit, quod priuilegiū legitimandi filios datum alicui, nō intelligitur de filiabus. ^A Nā opi. cōmunis videtur in contrariū: quia etiā in priuilegiis masculinum cōcipit fœmininū. Et contra Signor. facit: quia potestas legitimādi est fauorabilis, & latè debet interpretari: vt no. Io. And. in c. si. de simo. per illum tex. & Abb. ibi post alios sequitur. & idē Oldr. dicit in cōs. clij. factū tale est. in prin. & Dominic. in c. quāuis. el ij. de præb.

¶ Et ad prædicta notandum est quod tradit Corn. Perus. in consil. clxxvij circa quod. lib. iij. & quod not. Fulg. in consil. cxxj. supposita. vbi in mandato Papæ de charitatio subsidio moniales includuntur. & Cardi. consil. cxxxv. puto. & Domin. in c. ne aliqui. de priuile. in vj.

¹¹⁹ ¶ Sexto idem est in rescriptis: vt no. Archi. in d. c. si quis. xvij. qō. iij. vnde sub illa clausula, & quidam alij, etiā fœmina comprehenditur: vt not. Spec. in tit. de rescrip. præfenta. §. si. versic. sed quæritur vtrum. col. j. in fi. Imol. in l. si ita scriptum. de leg. ij. & Domi. in d. c. generali. col. iij. versic. quarto casu. & not. in c. significauit. de rescrip. vbi Abb. hoc tenet: quia rescriptum est modici præiudicii. de quo ibi latè insistit And. Sicul. col. iij.

¹²⁰ ¶ Septimo idem in sententia in verbis iudicis: vt notat Archid. in d. c. si quis. xvij. q. iij. Et illud dictum Alex. extenditur etiam ad verba arbitri. in consil. j. col. vj. lib. v.

¶ Sed tamē bde sententia dubitari potest, quia est stricti iuris: vt no. Inno. in d. l. si ita scriptū. de leg. ij. Et cōfirmatur: quia ex verbis sententiæ plus inferri non debet, quā ex his nec non inferatur. Barto. in l. Iulianus. col. iij. ff. de condic. indeb. & Fulg. in consil. cxl. præ suppositis. in ij. dubio. & dixi in consil. xliij. circa fin. Et de hoc etiam not. Alex. in d. consil. j. col. vj.

¹²¹ ¶ Octauo quid in officiis? Bal. in c. ad audientiā. el j. circa fi. ver. sanē in officiis. de rescri. tenet quod nō. vnde infert quod si quis in testamento dedit executores fratres suos, non intelligitur de sororibus: quia fœmina inualidum habet consilium.

^a Filiabus,
Quod verū puto, quia nō est tanta rō in fœminis, & priuilegium exorbitat, & est originaliter decisio Signo consilio clxxxij. in qō. vertente inter Durantē, quod ad verbum refert & sequitur Præpositi. in c. per venetabilem. §. quod verō. nu. 125. qui si. sint le. Itē tenet Signo. consil. cccix. factū sic se habet. colū. pen. 15. Cur. senior col. fin. Hippo. Matfil. singul. dxxxvj. & ita tenendum est: licet Dec. hic, & las. in l. si quis id quod. col. ij. de iuris. d. om. iud. dubitent. sed ipse Dec. postea maturius cogitans & plenius examinans, in consil. cccclij. secutus est opin. Signo. & bene. C. M.
b Tamē. Imo idem. C. M.

¶ Et ex tali ratione videtur, quod dictum de officiis procedat in materia differenti, prout regulariter est in officiis: vt in hac l. fœminæ.

¶ Nonò, †specialiter dubitatur, an appellatione fratris, 123
soror includatur de iure communi: Hoc clarum videtur in dispositione legis: quia iura hoc expresse dicunt. l. tres fratres. ff. de pact. vbi gloss. & in l. Lucius. §. quæsitum. de lega. iij. & in l. Lucius. in principi. vbi gloss. ff. famil. ercisc. & in l. Lucius. §. Mæuia. el. ij. ff. ad Trebel. & not. Fulgo. in consil. lxxj.

¶ Et hoc procedit etiā si verbum, fratres, ab homine proferatur: vt not. Ang. in d. l. tres fratres. in d. §. quæsitum. & in d. §. Mæuia. & sequitur Alex. in consil. viij. animaduersis. col. ij. lib. iij. Et Pau. de Cast. in d. l. fratres. vbi ipse distinguit, an proferatur in numero plurali vel singulari.

¶ Sed magna dubitatio est, an hoc habeat locum in statuto? Pet. de Ancha. in c. j. de constit. quem refert Alexan. in d. consil. lxxxv. †tenet quod non, in statuto odioso. & 123

a Paul. Quod est consil. cxix. lib. j. secundum nouam impressionem. & placet in exorbitanti. aliàs secus. adde Alex. consil. xlv. lib. vij. Socin. in rubric. in xij. ff. de acqui. pos. Alber. in j. par. stat. q. clxvii. Deci. in frā. eo. l. secundum naturā in fine. C. M.

b In contrariū. vide Hippo. de mar. in suis singul. xxix. incipien. capias vnum de pane lucrando. vbi allegat plura consilia doctorum tenentium hanc partem. H. G.

idem Paul. a de Cast. in consil. ccxl. hæreditas prædicta: quem refert Fran. de Cur. in consil. ix. Et concludit Paul. de Cast. in d. consil. quod statutum excludens sororem à successione fratris, non habet locum in successione sororis. & idem tradit Bened. Cap. in consil. lxij. cum viso. circa si. qui tenet quod non: quia non propriè masculinum concipit fœmininum. Et quia sunt diuersa nomina, frater & soror, non est idem sicut est in filio & filia. Et hoc idem in casu substitutionis not. Fulg. in consil. xxxiiij. nomina Catherina. quia non propriè masculinum concipit fœmininum. ideo appellatione fratrum non veniunt sorores. Et idem in statuto exorbitante tenet Cor. Perus. in consil. xciiij. circa principi. lib. ij. in prin.

¶ In contrarium b autem est decisio Bal. in consil. xlvij. factum tale. in verbo, dubitatur. lib. v. vbi inquit, †quod in 124
dispositione legis & testatoris appellatione fratris soror comprehenditur. Et idem dicit in statuto si eadem ratio sit. & idem tradit Alex. in consil. lxxxv. animaduersis. col. ij. lib. iij. §. alleg. & latè Franc. de Cur. in consil. ix. Ticinensi. statuto. & Ludo. Bologni. in consil. lx. tota difficultas videtur in perscrutando, an sit eadem ratio in sorore quæ est in fratre. Nam vbi esset diuersa ratio, allegata supra in contrarium procederent: & exemplum habetur per Alexan. in consil. xv. viso testamento. lib. iij.

Decimo

125 ¶ Decimo notandum est de quibusdam verbis specialiter. Nam appellatione coniunctorum^a uterque sexus comprehenditur etiam de proprietate sermonis. Alexan. in consil. xv. circa dubitationem col. fi. lib. ij.

¶ Idem est appellatione propinquorum. Bald. in consil. cccxxiiij. in quæst. lib. iij. Idem est appellatione proximorum. ut not. Ange. in consil. cclxxxix. viso facto. Idem est appellatione descendantium, quia veniunt masculi & fœminæ. Alex in consil. clx. viso themate. lib. ij.

126 ¶ Idem est appellatione posteriorum. Anto. de But. in consil. ix. viso puncto. in primo dubio, cum simili v. s. dixi & tradidit Pet. de Ancha. in consil. cccxxxix. pro maiori intelligentia. colum. iij.

¶ Et sub nomine auunculi matertera non comprehenditur. Cor. Perus in consil. cclxxj. lib. iij.

127 ¶ Ultimo, e contra, fœmininum non concipit masculinum. l. si ita scriptum. de leg. ij. not. per glo. in §. fin. qui da. tuto. test. post. in l. j. ff. de verbo. signifi. Ideo ancillis legatis masculi non continentur. l. seruis legatis. de leg. iij. Nam hoc esset contra naturam, quam ars quantum potest imitatur, ut dicit Car. in cle. j. in ij. qd. de sepul. in fin. & in clemen. j. iij. quæstio. de elect. Et ideo nomine abbatis abbas non comprehenditur: ut per glo. in clemē. ascendentes. de statu monac.

¶ Et intelligitur nisi esset eadem ratio in masculo, quæ est in fœmina: ut dicit Anto. de But. in c. fi. char. ix. de consuetu. quem referunt & sequuntur Moder. in l. si quis id quod. ff. de iurisdic. om. iudic.

c ¶ Sed hoc non videtur verum: quia tunc non esset differentia inter masculinum & fœmininum, contra. d. l. si ita scriptum.

¶ Et e contra illud dictum Anto. de But. allego text. notabilem in c. quoniam. in princ. de sumo. tibi pœna: quæ mulieribus imponitur, non habet locum in masculis, in quibus tamen erateadē ratio. Et illum text. ad hoc ponderavit Ioan. de Anan. Sed illud quod dicit Anto. de But. posset habere locum quando dictum fuisset de fœmina

d gratia maioris frequentie. Ex quo inferitur ad quæstionem quam Albe. ponit in j. parte statutorum, quæst. ciiij. incip. sed quid si statutum sit in villa, quod quis non teneat capras sub pœna, an habeat locum in hircis. dicit fuisse determinatum Mutinæ quod non, de consilio. Al

a Coniunctorum Sed non appellatione con sanguineorum: ut vult Alexā. consil. clij. consil. clxxxj. in fi. lib. vij. C. M.

b Fœmininū. Vide Alexā. in l. sed si hac. §. liberos. de in ius vocādo. & in consil. xlvj. iij. vol. & consil. lxxvj. H. C.

c Verū. Idem Deci. c. cum in cunctis. in prim. col. iij. de elec. C. M.

d Frequētia. Alciar. l. de testatio §. serui. de verb. signifi. fa. Corlet. in singul. ver. frequentia. Gerar. sing. xcviij. Terti. ad Alexā. consil. cxix. in fi. lib. vj. C. M.

berti Papiens. per regulam dicta l. si ita scriptum. quia
fœmininum non concipit masculinum.

¶ Dicit tamen Alberic. quod vidit contrarium obseruari propter identitatem rationis: & dici potest expressum fuisse de capris propter maiorem frequentiam, vt dixi. Et ad hoc facit glo. in l. j. C. de rap. virg.

¶ Appellatione tamen personæ masculus continetur. vt not. Bal. in l. quicumque. col. iij. ver. idem si statutum diceret, quæcunque persona. C. de seru. fugi. Et idem dicit ibi, nomine vniuersitatis. per l. metum. §. animaduertendum. ff. quod met. causa. Et idem dicit Bald. in d. l. quæcunque. de nomine aquilæ: quia masculus & fœmina cōprehenditur. Et in hac l. hæc satis sint.

PHILIPPVS Decius regius senator Delphi.

In §. Item impuberes. Argumenta.

- 1 Impuberes ciuilibus fungi officiis haudquaquam possunt.
- 2 Impubes iudex eligi nequit.
- 3 Impubes dignitatē aut officium sine administratione potest obtinere.
- 4 Pupillus, quod scilicet iudicio careat, ab officiis prohibetur administrationem requirentibus. & nu. §.
- 6 Iuramentum non præsumitur esse de feudi substantia.
- 7 Pupillus in ecclesia cathedrali canonicatum habere potest.
- 8 Pupillus in ecclesia præbendam obtinere potest.
- 9 Pupillus iure hæreditario dignitatem cum administratione potest obtinere.
- 10 Pupillus neque notarius neque testis esse potest.
- 11 Impuberes defectu iudicii non possunt ad testimonium admitti.
- 12 Pupillus maior factus testis esse potest de his quæ vidit in ætate pupillari.

§. Item impuberes.

ITEM impuberes ab omnibus officiis ciuilibus debent abstinere.

¶ *NOTA* regulam quod impuberes ab omnibus officiis ciuilibus remouentur. Et ideo non tenetur pater qui consentit filium infantem creari decurionem: quia creatio nō valet. lege Lucius. §. pro infante filio. vbi glo. ff. ad municip. Et idem est in officiis ecclesiasticis quæ impuberibus non conferuntur. c. indecorum. de ætate & qualitat. c. superinordinata. de præbend.

Et

¶ Et ista regula generaliter procedit, adeo quod etiam propter penuriam hominum impubes non admittitur. l. ij. §. si. ff. de iure immu.

2 ¶ Secundo ampliatur, † vt etiam iudex eligi non possit, ita quod officium debeat exercere post pubertatem: quia tempus electionis consideratur. vt not. Barto. in l. impuberem. in principi. §. de fal. vbi dicit, quod pupillus notarius creari non potest, hoc modo, vt postea factus maior officium exequatur. alleg. l. excusatur. in principi. §. de excu. tut. & text. in c. si eo tempore. de rescrip. in vj.

3 ¶ Sed hoc dictum dubitabile videtur: † quia vt j. dicam, impubes potest habere officium & dignitatem sine administratione. Ergo nihil repugnare videtur, quominus constituatur notarius conferendo exercitium post tempus pubertatis: quia tunc dum est impubes nihil facit iudicio intellectus impuberis. Sed postea post pubertatem exequitur officium secundum iudicium quod tunc habet. Secus esset quando actus in effectum haberet fundamentum à iudicio pupilli, dum est pupillus. gratia exempli: Si minor xiiij. annis faceret testamentum conferendo eius testamentum post tempus pubertatis. Certè hoc non valeret: vt est bonus text. in l. j. si minor. ff. de ser. expor. ibi, consilio eius quasi parum firmo resistit. & facit text. in l. j. §. si. ff. com. mod.

¶ Non obstant iura allegata per Bart. quia habent locum, quando electio fit simpliciter. Secus quando facta est conferendo exercitium in tempus habile: de quo tamen videndum est, quod dixi in c. post celsionem. de probatio.

4 ¶ † Tertio pupillus prohibetur hic, quia iudicio caret: vt dicit text. in l. cum prætor. §. non autem. ff. de iudi. & in §. præterea. instit. quibus non est permis. fac. testam. & facit text. in l. j. §. impuberes verò. C. de fal. mo. Idcirco tertio ampliatur ista regula, vt contrarium per viam dispensationis à principe constitui non possit: quia super defectu iudicij naturalis dispensari non potest. vt not. Innoc. in c. ciscitatus. de rescrip. Bal. in l. bonarum. C. qui admit. fa. tex. in l. fin. C. de testa. milit. cum similibus, vt not. tradit ibi Alexan. Et videtur hoc procedere, nisi pupillus esset doli capax: quia cum eo videtur quod princeps dispensare possit: vt not. Ange. & sequitur Alexā. in d. l. si. per illum tex. de testa. mil. & ad hoc facit text. in d. l. de minore. in principi. ff. de quæst. vbi in crimine læsæ maiestatis impubes habilitatur ad testimonium. & facit glo. in c. statutum. in versu. in canonicis. de rescript. in vj. quæ dicit quod Papa ex certa scientia potest causam pupillo committere. Et de hoc tradit Abb. & Moder. in c. cum vigesimum. de offic. deleg.

5 ¶ † Et prædicta regula nunc limitatur vt procedat in officiis & dignitatibus cum administratione. Secus esset in officio & dignitate simplici quæ non haberet administrationem: ad quam etiā pupillus habilis videtur: vt no. Bal. post Odo. in d. l. si. per illum tex. de testa. mili. Et idem

Bal. per illam tex. in l. sed & milites. §. iam autem. ff. de excu. tut. vt not. Bar. in l. j. col. x. ver. ex prædictis patet. C. de digni. lib. xij. vbi inquit, quod infans licet nihil intelligat, miles creari potest. Et hoc sepe numero faciunt barones & reges qui faciunt eorum filios paruulos milites: vt Alber. dicit in d. l. fi. Et ista ratione etiam infanti feudum concedi potest: quia magis habet naturam beneficii, quam cōtrahus. Et licet non possit iurare. l. iusiurandum. §. pupillo. ff. de iureiuran. iuramentum non est de substantia feudi. ita Bald. dicit in l. si quis seruo. C. cōmu. de manu. & facit text. in l. quam tuberonis. §. pupillum. ff. de pecul. vbi pupillus potest habere peculium.

a Pupillus.

Imo requiritur quod annum decimum quartum exceperit. Egid. Bel. lamera decisi. dccxxvii. sup. posita. & decisi. dclv. sentit p. normi. c. super inordinata. nume. 4. de præbend. in c. præterea. de æta. & quali. & est decimum per Reg. Cæcel. 17. Innoc. 8. quam pecuniis redimere licet. Carolus M.

¶ Et eodē modo in ecclesiasticis potest pupillus habere canonicatum in ecclesia cathedrali, licet vocem dare non possit. c. ex eo. de elec. in vj. no. in c. fi. vbi glo. de iud. in vj. ¶ Et potest etiā pupillus habere præbendam in ecclesia: vt not. Bal. in l. administrantes. §. qui corporis. ff. de excu. tut. & est text. in c. ex insinuatione. de simo. de quo Feder. tradit in consi. xlix. domine Raynut. & in consi. cxxij. casus est talis quædam est canonica. Et latē Abb. in c. super inordinata. de præben. Nam etiam pupillus potest habere ordines minores, in quibus sufficit septennium. vt per glo. lxxvij. distin. in summa. & in clem. fin. de æta. & qual. Ergo etiam poterit habere beneficia simplicia: vt dictum est, quia ille qui reputatur habilis in ordinibus, etiam in beneficiis debet habilis reputari. ca. de his. vbi glo. xxvij. distin. in c. accepimus. de æta. & qual.

d Tutorē. dixi in Consuet. Paris. §. xxix. C. M.

¶ Secundo, regula procedit nisi pupillus iure hereditario dignitatem cum administratione consequeretur: vt patet in filio regis, qui mortuo patre succedit: vt not. in ca. grandi. de sup. neglig. præla. & not. Bal. & Ange in d. l. fi. de test. mil. & idem Ange. in l. cum prætor. §. non autem. ff. de iudic. Et tunc debet regi per tutorem b. vt not. Oldr. in consi. liij. quæstio talis est. Ioā. And. in addi. Spec. in tit. de tut. in rub. cum simil. vt tradit Alex. in d. l. fin. & Abb. in ca. cum vigesimo. col. ij. de offic. deleg. Ioan. de Ana. in rub. de delic. pue. col. j.

¶ Et per istam regulam infertur, quod pupillus nō potest esse notarius. vt not. Bal. in d. l. impuberem. in princ. de fal. Et eodem modo nō potest esse testis. l. iij. §. lex Iulia. l. inuiti. in fi. ff. de testib. §. testes autem. insti. de testa. quia eius testimonium esset, sicut si cæcus testificaretur de

de coloribus: vt Bal dicit in l. testium. C. de testib. col. ij. verti. redeo ad primum.

¶ Et licet non opponatur, eius dictum non valet: quia ipso iure est nullum. vt not. Ang. per illum tex. in §. j. in auth. de testamen.

10 ¶ Et non videtur quoddam etiam in defectum aliorum impuberes admittantur propter defectum iudicij naturalis, ex eo quod §. dictum est per l. ij. §. fina. ff. de iure im. muni. licet secus esset in aliis testibus qui ob alium defectum repelluntur.

¶ Et ista conclusio fallit in crimine læsæ maiestatis in quo pupillus ad testimonium habilitatur. l. de minore. in prin. ff. de quæst. Secundo fallit quod ad iudicium faciendum si sit doli capax: vt not. per gl. in l. in utili. l. ij. in fi. ff. de testi. & not. Bar. per glo. ibi in l. fi. C. de his quibus vt indig. & in l. ex libero. §. fi. ff. de quæstionibus. Non tamen facit iudicium plenum, sed aliquale. vt not. Bar. in l. maritus. suprâ de quæstionibus.

11 ¶ Tertio & vltimo limitatur, nisi sit maior factus: quia testificari potest de his quæ vidit in pupillari ætate secundum glo. in l. ij. §. lex Iulia. §. de testi. in l. notione. §. instrumentorum de verb. sig. in l. ad testium. in prin. ff. de testa. & in §. sed neque. instit. de testa. & not. Spec. in tit. de testib. §. j. versic. sed nūquid factus impubes. Et hoc est verum in his quæ vidit dum esset proximus pubertati: vt not. Bar. in d. l. ad testium. in prin. & in d. §. instrumentorum. & est communis opinio: vt dicit Aret. in d. l. ad testium. & Ang. Aret. in §. testes. instit. de testa.

12 ¶ Sed tñ considerandū est: quia hoc non videtur verum b. Nam ex quo eorū dictum refertur ad tempus pupill. ætatis in quo non habebat iudicium, non videtur valere testimonium: quia factus pubes non deponit. Prout nunc sed prout tunc facit tex. in l. ij. §. fi. ff. commo. vbi factus maior nō obligatur pro cōmodato facto in ætate pupillari.

Philippus Decius Valen.

In l. Eius est nolle. Argumenta.

- 1 Nolle nubere non dicitur, quæ viri potens non reperitur.
- 2 Religiosus qualiter intelligatur non habere velle aut nolle.
- 3 Silere dicitur propriè qui loqui potest, & desinere qui cœpit.
- 4 Tutor nomine pupilli bonorum possessione agnoscere quit, repudiare nequit.
- 5 Repudiare posse eum, qui & adire, qualiter intelligendum, Nolle

a Ad testium. Hæc opinio est etiam communis de iure can. circa quam vide Felinū, latè post alios cap. cū nobis. de præscrip. iiii. colū. in cā tamen criminali requiritur quoddam ætatis xx. annorū: vt l. in testimonium. §. de testib. Sed an vbi dilectum aliter non posset probari, admitrantur impuberes. Alber. quod sic in l. in testimonium. §. de testib. quod tamen non credo verum per no. per Baldū in l. testium. C. de testi. ij. col. & per ea quæ dicit hic dom. Philippus. in versic. & per istam. & maximè, quia in criminalibus probationes debent esse lucidiores. l. fin. C. de probatio, & per tex. in d. l. in testimonium. qui nō sine misterio statuit ætatem xx. annorum, in causâ criminali. Hic. Chu. b Verum. Imo vt dixi ad Alex. consi. xxix. libr. vii. C. M.

6 Nolle & velle contraria sunt, medium inter vtrunque est non velle.

7 Voluntatem cessare, differt ab eo quod est, eandē reuocare.

REGULA III. VLPIANVS.

EIVS est nolle, qui potest & velle.

¶ **Q**UIS TA regula vltra gl. melius exemplificari potest, ex eo quod dicit text. in l. pater Seuerinam. in princ. ff. de condi. & demon. & Bar. ibi ponit summariū huius l. Et not. illum. quod illa t̄ quæ non est viri potens, non dicitur nolle nubere, ex quo matrimonium contrahere non potest. Et sic velle non potest. bene facit text. in l. quis sit fugitiuus. §. idem ait si seruus. ff. de ædil. edi. vbi nolle dicitur ille qui potest statim facere, & non fecit ibi, cum posset noluit. Ad idem text. in l. nolle adire. ff. de acqui. hære. vbi non videtur nolle adire qui non potest. Et ista ratione dicitur, quod t̄ religiosus non habet velle nec nolle. c. si religiosus. de elec. in vj. & in c. si religiosus. de testa. in vj. in c. si. de sepult. eo. lib. not. in c. non dicatis. xij. q. j. & ideo non nocet nolle ei qui velle non potest, vt not. Bald. per illum text. in l. ab administratione. C. de leg. vbi post lac. But. infert ad statutum quod imponit p̄cnam declinanti iurisd. potestatis, vt nō habeat locum in clerico qui etiam si velit non potest coram seculari litigare. c. si diligenti. de for. comp. & hoc latē p̄sequitur ibi Alexan. & per istum etiam vt. §. & nolle etiam dicitur, qui facit quod non possit velle. vt not. Bald. in c. intelligimus. col. ij. de iudi. per l. j. C. de natu. lib. vbi etiam Bald. in vlt. not. idem. dicit.

¶ Et per istum tex. dicit Abb. in consi. xxij. quidam Ioan. col. ij. lib. ij. quod t̄ ille dicitur proprie silere, qui potest loqui: & destinere dicitur ille, qui inchoauit. vt not. Cald. in consil. xvj. de verbor. signific. facit text. de p̄ni. distin. ij. in fi. vbi dicitur, quod illud quod non est, deferri non potest. Et propriē excusatur ille qui acceptare potest: & qui non potest, dicitur impropriē excusari. gloss. not. in l. j. §. initium. in versic. casum. ff. de postul. & facit quod not. per gloss. in c. ad dissoluendum. de despon. impu. dum inquit, quod non moritur ille qui non vixit. alleg. xxxij. q. ij. in c. quod verō. & in c. sicut ex vestrarum. de homici. cum simi. vt per glo. in d. c. ad dissoluendum. & est regula generalis, quod priuatio p̄supponit habitum. l. decem. de verb. oblig. l. manumissiones. de iusti. & iure. l. non videtur

detur. §. eod. vbi de hoc plenè videbimus.

- ¶ Et regula istius legis secundum gloss. Bart. hic fallit in tutore qui bonorum possessionem agnoscere potest pro pupillo: & tamen illam repudiare non potest. l. tutor. ff. de bonorum possessione.

¶ Sed tamen videtur dicendum quòd imò ista regula etiam in tutore habeat locum: nam ipse potest nolle, cum habeat facultatem adeundi hæreditatem, vel agnoscendi bonorum possessionem. Ergo etiam bene verificatur, ut dicatur nolle adire vel nolle agnoscere. Sed non sequitur quòd licet dicatur nolle adire vel nolle agnoscere bonorum possessionem, quòd videatur repudiare: quia ex eo quòd tutor dicat, nolle agnoscere, nolle adire, non infertur repudiatio: ut not. in l. qui se patris. C. vnde liber. vbi declaratum fuit.

- ¶ Bene verum est quòd per illum text. in d. l. tutor. limitatur regula, l. is potest. §. de acquir. hæred. §. vbi dicitur: is potest repudiare, qui potest adire. Nulla illa regula habet locum in eo qui iure suo & ex propria persona adire potest. Secus si ex persona alterius. ut not. Bart. hic: & sequitur Alex. in l. legatum. ff. de leg. j. in l. fin. C. de repud. bon. possess. Et hoc etiam non videtur verum; quia imò regula d. l. is potest. etiam habet locum in eo, qui ex persona alterius adire potest: ut probatur in l. is qui hæres. §. fin. §. de acquir. hæred. vbi in repudiando voluntas patris & filij requiritur sicut etiam in adeundo necessaria est, ut etiam dixi in d. l. ij. de repud. bon. possess. Et ideo d. l. tutor. alium habet verum intellectum: quia procedit in eo qui ad utilitatem alterius adire potest. Nam in præiudicium alterius repudiare non potest. ut not. idem Bart. in d. l. is potest col. v. vbi alleg. glo. hic, quæ hoc sentire videtur, dum dicit quòd fallit in tutore ratione officij.

- ¶ Postremò, ad declarationem verborum regulæ, notandum est quòd nolle & velle contraria sunt. Et inter ista contraria datur medium, quòd est, non velle^a ut not. Bart. in l. iam dubitari. de hæred. instit. facit quòd not. in l. j. §. scientiam. ff. de tribu. Nam verbum nolle, denotat expressam resistantiam; non sic in verbo non nolle. vnde dormiens benedicitur non velle: sed non dicitur nolle, ut tradit Innoc. Ioan. Andr. & docto. in cap. prudentiam. §. sexta. de offic. deleg. cum similib. ut dixi ibi, & in l. qui se patris. post Alexand. ibi. C. vnde liber. Et adde Abb. qui vide

^a Non velle. adde Bal. in l. verbum. C. de fideicommiss.

a Reuocetur.
no. vnū casum
vnicū in mate-
ria reuoc. man-
dari, quod vbi
subest causa re-
uocandi man-
datum, reuoca-
tur l. si cū Cor-
nelius. ff. de so-
lut. ibi, nec cau-
sam habuisset.
H.C.

b Reuocare.
hinc etiam dici-
tur iudex qui
posuit quendā
ad confinia do-
nec reuocauere-
rit, an eo mor-
tuo expirēt cō-
finia. de quo vi-
de Bart. l. cen-
tesimis. hic al-

leg. Bal. in l. in
emptis. vbi la-
tē Sali. de con-
trah. empt. latē

per cāno. in c. si
gratiōse. de re-
scri. li. xj. H.C.

c Reuocari. fa-
ceor, sed bene
dicitur per se si
niri cessāte vol-
untate, vt in
delegatiōe vel
alio mandato.
Car. Mol.

videtur in c. finem litibus. de dolo & contu. in ij. colum.

¶ Et ad prædicta etiam fa. quia aliud est, quod in aliquo casu cesset voluntas: & aliud est, q̄ voluntas reuocetur². A gratia exempli: morte mandantis expirat mandatum, & mandatum non exstinguitur per mortem tanquam reuocatum sit à domino. Sed quia voluntas domini cessat. l. iij. ff. loca. nam per mortem non dicitur voluntas reuocata: quia reuocatio est quando contraria voluntas ponitur, & talis reuocatio per mortem fieri non dicitur. ita notabiliter Bart. dicit in l. more maiorum. col. fi. 3. de iurisd. om. iud. vbi per hoc infert q̄ si aliquis causam delegauerit, donec iusserit reuocandam, quod per mortem non videtur reuocare^b. Allegat. bonum tex. in c. si delegatus. de off. deleg. in vj. & est communis opinio, q̄ per mortem non dicatur actus reuocari^c: vt latē Alex. concludit: quia alios refert. in l. centesimis. §. fi. de verb. obl. & est dictum Innoc. in c. licet vndique. de off. deleg. refert & sequitur Ang. in l. & quia. §. de iurisd. om. iud. Et sic ille cuius voluntas cessat, dicitur non velle. Et nolle dicitur, qui reuocationem facit. PHILIPPVS Decius Valentia.

In l. Velle non creditur. Argumenta.

- 1 Velle non putatur, qui superiore cogente operatur.
- 2 Voluntarius non dicitur actus qui iussu patris vel domini est factus.
- 3 Voluntas coacta qualiter voluntas dici possit.
- 4 Voluntatem coactam, voluntatem esse, in negotiis propriis & non alienis intelligendum.
- 5 Voluntas an possit dici coacta in eo, qui gerit negotia aliena.
- 6 Voluntas dicitur quandoque coacta conditionali violentia.
- 7 Filius vel seruus aliquid faciens mandato patris vel domini pressus excusatur.
- 8 Locator operarum excusatur, si iussu conductoris aliquid fecerit in fundo alieno.
- 9 Laborator an ob denuntiationem cum protestatione extraiudiciali desistere teneatur.
- 10 Bona fides possessoris non alteratur per simplicem denuntiationem.
- 11 Vicinus vicini negotia nosse præsumitur.
- 12 Iudicis mandato qui quid operatur, an aliquando excusetur.

REGVLA IIII, VLPIANVS.

VELLE non creditur, qui obsequitur imperio patris vel domini.

NOTA

1 **¶** **NOTA** quòd non reputatur velle ille qui actum
 facit ex iussu patris vel domini: licet enim præcise non
 cogatur obedire, quia etiam iubente domino seruus po-
 test nolle adire: vt dicit tex. in l. cum proponas. C. de hæ-
 r. in st. Tamen obtemperando actus ille non dicitur volun-
 tarius, vt hic dicitur. Et secundùm gl. hoc intelligitur quo
 ad hoc vt à pœna excusetur, aliàs secus: quia etiam volun-
 tas coacta, voluntas est. vt per gloss. quæ alleg. l. si mulier.
 s. si metu. el. ij. s. quod met. caus. & l. si patre cogente. s. de
 ritu nup. Sed certè hoc modo ista regula multum restrin-
 gitur intelligendo illam respectu pœnæ, de qua in text.
 nihil dicitur. Et ideo generaliter vt verba sonant intelli-
 2 gi potest quia propriè & verè non datur velle: nec factus
 voluntarius videtur, quando fit iussu patris vel domini:
 quia ex voluntate fieri dicitur, quod ex libero mentis arbi-
 trio proficiscitur. vt dicit text. xv. q. j. cap. j. in §. volunta-
 tem. Et per obedientiam propria voluntas mactatur, vt
 inquit tex. viij. q. j. in c. sciendum. Et actus non dicitur vo-
 luntarius, quando fit ab eo qui poterat compelli: vt not. **a**

a Compelli.
 Dec. cons. ccij.
 num. 2. vbi di-
 xi. C. M.

A Bald. per illum text. in l. nouissimè. ff. quod l. fal. tut. auct.
 & tradit Io. Andr. in c. præterea. in vers. extorquentes de
 iure patr. & in regula bonæ fides. in princ. de reg. iur. in vj.
 cum simil. vt dixi in c. cum M. de constit. & facit text. in l.
 rem legatam. §. de adi. leg. vbi alienatio dicitur volunta-
 ria, quando non instante necessitate, sed à mera volunta-
 te procedit. Et ideo ex prædictis bene inferitur, qd hæc re-
 gula absolutè procedat prout loquitur.

3 **¶** Non obstat qd voluntas coacta voluntas dicatur, vt in iu-
 ribus alleg. in gl. & ad idem tex. in l. si priuatus. in prin. s.
 qui & à quib. & est text. melior de iure. xv. q. j. in c. merito.
 quia respondetur qd voluntas est qualificata & non sim-
 pliciter vnde non propriè dicitur ex quo non est simplici-
 4 ter, sed secundum quid **b** arg. l. hoc legatum. & qd ibi Bart.
 de leg. ij. Et ad hoc est tex. ad literam in c. maiores. in §.
 item queritur. de baptis. vbi dicitur, qd coactus dicitur
 velle conditionaliter & non absolutè. & facit text. in d. l. si
 priuatus. vbi primo dicitur, qd coactus manumittere vo-
 luntatem accõmodauit. Et postea dicit tex. qd non fuit vo-
 luntas manumittè. li. Et sic simpliciter & absolutè eius qui
 cogitur nõ dicitur volutatis. Et in primo limitatur & decla-
 ratur illu l. quod dicitur, qd volutatis coacta, volutatis est. Et
 regula nostra intelligitur de volutate simplici & propria.

b Quid. Bal. l.
 pe. in fi. C. quò
 & quado iud.
 adde Arist. in
 ij. Ethic. Gab.
 Biel. in inij. sct.
 dist. xv. q. iij. ar.
 tic. j. tetigi in
 tract. v. fura. nu.
 411. Et nouem
 gradus volun-
 tarii. tradit Bo-
 nauen. in ij. sen-
 tent. dist. xlj. &
 quæ dicam in-
 fra eadem re.
 cxxxij. C. M.

Secund

¶ Secundo, quod dicitur quod voluntas coacta voluntas est, habet locum in negotio proprio. secus est in negotio alterius: vt not. Bald. dicit in rubr. de controuer. inuest. in fi. per l. j. in fi. ff. de auto. tut. & idem not. Bald. in l. ij. §. sed si quis. col. fi. C. commun. deleg.

¶ Sed considerandum est, quod imò etiam in gerente negotium alterius: quia in tutore vel procuratore voluntas coacta voluntas est, dum eligit potius hoc facere, quàm aliud malum pati, vt dicitur in d. c. merito. xv. q. j. Nam ratio ista quæ in facto proprio consideratur, etiam in alieno procedit, bene verum est quod compulsio nō reddit actum nullum in facto proprio: secus in tutore. & ita loquitur text. in d. l. j. in fi. Et hoc idem est in pluribus aliis casibus. vt not. ibi per gloss.

¶ Tertio voluntas coacta voluntas dicitur, quando violentia præcise non infertur, sed est cōditionalis: puta: nisi sic feceris, te interficiam. In eo enim quod elegit ita facere potius quàm mori, eius voluntas est: vt declarat tex in d. c. merito. v. q. ij. & in d. c. maiores. in §. item quæritur. de bapt. Secus quando quis præcise cogitur aliquid facere, quia tunc nullo modo consentire videtur: quia potius dicitur pati, quam agere: vt dicit text. not. in c. satis. quod met. cau. & idem habetur in d. c. maiores.

¶ Quarto & vltimo licet coacta voluntas dicatur, non tamen est voluntas spontanea. vt no. Abb. per illum tex. in c. j. de reg. & est gl. no. xxiiij. q. v. in c. notificasti in verb. licentia. & no. Abb. in c. cum locum, de sponsa. in c. abbas, quod met. cau. Et in hoc etiam considerandū est quia si voluntas spontanea accipiat pro libera, hoc habet locum in qualibet voluntate simplici quæ propriè libera esse debet, per ea quæ superius dicta sunt. Si verò capiatur spontanea voluntas pro voluntate eius qui spontè se offert: tunc spontanea voluntas à voluntate simplici distinguitur. Nam sponte fieri dicitur illud quod fit proprio motu, & non ad petitionem: vt not. dicit Pet. de Anch. in ele. præsent. de censu, in v. not. vbi expressè dicit, quod non dicitur spontè fieri illud quod fit ad petitionē.

¶ Vltimo notandū est quod dicit gl. hīc per istū tex. & excusatur filius vel seruus qui aliquid facit de mādato patris vel dñi. Et hoc intelligit in delictis leuibus qui non habēt atrocitatē: vt gl. dicit per l. ad ea. §. eo. Et ad hoc est text. in l. liberorū. §. excusantur, ff. de his qui not. infam. & in l. liber homo. la. ij. in prin. §. ad leg. Aquil. & gl. ibi latè insistit, Secus est in grauib. delictis in quibus non excusatur filius vel seruus, d. l. ad ea. quæ à contrario sensu. & est tex. in l. seruus non in omnibus. §. de act. & oblig. & no. Bar. in l. seruus, ff. de noxal. in l. non solum. §. si mādato. col. j. §. de iniur. & ibi in versi. idem puto. dicit q. quælibet iniuria personalis dicitur graue delictū quantū ad propositū. Et licet in grauioribus (vt dictū est) non excusetur filius vel seruus ex iussu patris vel domini, pœna tamē mitigatur: vt est tex. no. in l. seruus, C. ad leg. Iul. de vim publ. & Bal. & Sali. ibi ad hoc no. illū tex. Et eodē modo excusaretur etiam in atroc

atrocibus, qñ seruus cogeretur à dño sub comminatione mortis si illud nō faceret: vt Bar. dicit in d. l. seruus. de no xal. Et hoc haberet locū in quolibet q tali modo per metū cōpelleretur: vt no. per doc. in l. vt vim. s. de iust. & iu.

¶ Et quod supra dictū est de filio vel seruo, etiā habet locū in aliis hominibus sui iuris qui ex mādato alterius excusant, saltē in his quæ sunt de gñe permissorū. vt no. per gl. si. in l. in rem. s. tignū. ff. de rei vend. quæ dicit de laboratore^a qui cōductus de mādato cōductoris intrauit fundū alterius, q̄ excusatur. & Bar. Ang. & Doct. illā sequūtur. & tradit no. Bal. in consi. cccclxiij. statuto ciuitatis Papiæ. lib. iij. secundū nouā formā. & no. Alb. in l. si quis id quod. col. pe. in ver. itē facit. s. de iuris. om. iud. & idē Alb. in l. j. in prin. col. j. in fi. in ver. & bene facit ista litera. s. de eo per quē fac. est & no. Bar. in d. l. non solū. s. si mādato. col. iij. in ver. sed quæro. Bal. in l. non ideo. col. j. ver. & nota q̄ l. nostra. C. de accu. & idem Sal. ibi in j. q. & idē Bal. in auth. ingressi. col. ij. in ver. quod dico de medico. C. de sacrosan. eccle. & facit quod not. Bal. in q. accusatus de vi turbatiua. col. ante pe. vers. tertio quæritur.

¶ Et prædicta cōclusio limitatur non procedere quando prædicto laboratori sit facta denuntiatio. vt dicunt Imo. & Roma. in l. de pupillo. s. nuntiationē. in ver. quis forte. per gl. ibi, in ver. nullus. in fi. Et idem voluit Ange. in d. s. rigaū. in ver. quod intellige. dicens, q̄ contra laborantes non obstante protestatione eis facta, est præsumptio doli. & idem no. Ang. in auth. vt omnes obe. iud. in iij. col. in ver. item ex hac lectura patet. & sequitur. Alex. in cōsi. xxxvj. visis his quæ per dominos. lib. j. col. ij. & in consil. lxxix. visis his quæ egregie. lib. iij. Et ista videtur cōmunis opi. licet idem Alexā. contradicat in d. l. de pupillo. s. nuntiationem. col. iij. vbi inquit, q̄ laboratores propter talem protestationē non debent desistere: quia illa denūtiatio extraiudicialis non cōstituit illos in mala fide. alle. tex. in l. pe. ff. pro empt. vbi emptor rei aliene qui bona fide possidebat nō cōstituitur in mala fi. ex eo quod quis extraiudicialiter sibi denuntiavit rē esse suā.

¶ Sed responderi potest, q̄ tex. in d. l. pe. loquitur in eo qui erat in bona fide causata ex tē. emptionis: meritō illa bona fides non alteratur ex simplici denuntiatione alterius. Non sic videtur in laboratoribus, quorū bona fides & credulitas erat solū fundata in simplici dicto con-

^a Laboratore. Idem Bal. l. nō ideo min^o. col. j. C. de accusa. Ange. de malef. versio. Sempronij mandatorum. quiti. s. ci. l. rē quæ nobis. col. vlti. de acq. pōs. consi. liii. cū seq. lib. iiii. l. a. l. de pupillo. s. nuntiationē. in fin. de oper. nō. nū. Franc. Purpu. l. quod te. numero 86. si cert. peta. Limitat Pau. consi. cccclxx. in fine lib. i. Alex. cōsi. xxxvi. vbi in an. not. tetigi lib. i. Frā. Rep. c. ii. nu. 61. de iudic. C. M.

ductoris:ideo etiam ex simplici dicto alterius alteratur. Cùm nulla sit ratio quare magis vni quàm alteri credatur. Et sic defenditur ista limitatio quæ maximè haberet locum si protestatio facta fuisset re integra antequam laboratores intrarent fundum. argu. l. si fundum. & quod ibi Bar. C. de rei vend. & ex eo quod dixi responderi potest ad doctrinam Bar. quæ facit pro opin. Alex. in l. quod te. col. pen. s. si cert. pet. in l. qui in alterius. de regu. iur. cum simi. vt dixi ibi, quod quis non tenetur credere denūtianti vel protestanti in eo quod non penderet à facto proprio eius cui sit protestatio: quia in facto alieno est probabilis ignorantia, nisi facta sit fides per instrumentum: nam hoc non videtur habere locum in laboratore: quia, vt dixi, sicut fuit facilis ad credendum conductoris: ita etiam debet contradicenti credere, & desinere.

¶ Secundo gl. in d. §. tignum. habet locum propter ignorantiam probabilem in qua sunt laboratores. Secus ergo videtur si ignorantia non esset probabilis: vt quia essent vicini qui præsumuntur habere notitiam, ¶ quia vicinus præsumitur scire facta vicini. c. quosdam. de præsumpt. & no. Bar. & doct. in l. j. ff. si cer. pet. Et in simili casu ad propositum nostrum tradit Spec. in tit. de emp. & vend. §. nūc dicendum est. in fi. & in terminis tradit Alex. in cons. xxxvj. lib. j. s. alleg. Et pari ratione idē esset dicendum in alijs casibus in quibus scientia præsumitur. vt quia esset fama in loco, propter quam scientia præsumitur: vt not. Bar. in l. is potest. col. vj. de acqui. har. & in l. si cui. §. eisdem. ff. de accu. cum simi. & tradit Alexan. in cons. xxxvj. vtilis his. col. ij. lib. j. & in cons. clxxvj. in hac causa col. iij. lib. ij. & in cons. clix. col. ij. eo. lib. ij. & secundum istam limitationē procedit tex. in l. iij. in fi. in ver. si verò. ff. de term. mor. de quo tex. opponit Alb. & non soluit in l. si quis id quod. ff. de iur. om. iu. Nam loquitur ille tex. quādo operarij scienter hoc fecerunt, vt colligitur ibi, in ver. seq. quod si per ignorantiam. vbi tex. aduersatiuè loquitur de ignorantia. Ex quo datur intelligi quod in d. ver. si verò. immediate præcedenti loquitur quando scienter id factum fuit. & nō placet sol. Moder. in d. §. nuntiatiōem, qui dicunt quod in tex. d. l. ij. sequitur quando laboratores conducebantur ad opus illicitum: quia ibi non constat hoc quia illa mutatio lapidum & terminorum de se non videtur de genere prohibitorum. ¶ Ad supradicta etiam esset videndum, an excusetur ille qui mandato iudicis aliquid facit. Et regula est quod sic, in regu. quod quis. de reg. iur. in vj. & in l. non videtur. §. quod iussu. j. eo. & quomodo hoc procedat & intelligatur, reseruatur dicendum ibi, vbi melius cadit.

PHILIPPVS Decius Valentiz.

In l. In negotiis. Argumenta.

- 1 Furiosus quia agenda non intelligit, merito negotium gerere nequit.
- 2 Furiosus ne ad pias quidem causas testari potest.

Testam

- 3 Testamentum furiosi aliquādo Romæ approbatum legitur.
- 4 Furiosus pro delicto non punitur, quod ratione careat & sensu communi.
- 5 Furiosi factum non personale dicitur, sed casuale.
- 6 Furiosus iisdem causis, quibus & ignorans ligatur.
- 7 Filia furiosa aliquo casu pro consentiente habita.
Filia sanæ mentis, si non contradixerit, pro consentiente haberi debet.
- 8 Furiosus quo differat à pupillo fari valente.
- 9 Pupillus infans à pari procedit cum eo, qui infantiz proximus est.
- 10 Pupillus qualiter obligari possit, remissiuè.

REGULA V. PAVLVS.

IN negotiis contrahendis alia causa habita est furiosorum, alia eorum qui fari possunt, quamuis actum rei non intelligant. nam furiosus nullum negotium contrahere potest: pupillus omnia negotia tutore autore agere potest.

- 1 **PRIMO** noto, quod ¶ furiosus nullum negotium contrahere potest: quia non intelligit quod agit. §. furiosus. instit. de inutil. stipul. & nulla est eius voluntas. l. furiosi. §. eod. §. præterea. instit. quibus non est permis. facere testamen. & in omnibus, & per omnia loco absentis, & quiescentis habetur. l. ij. §. furiosus. suprâ de iure codicil. l. j. §. adipiscuntur. §. de acquiren. posse ss. & in l. vbi non voce. §. furiosus. §. eodem. in l. ij. §. furiosus. §. de procuratoribus.

¶ Et ista conclusio procedit etiam dato, quod actus per furiosum rectè factus fuisset, prout prudenti cōueniret: quia hoc videtur factum à casu ex quo mente caret: ut dicitur in d. §. præterea. eum simili. §. allega. Et hoc patet, quia ¶ etiam ad pias causas furiosus testari non potest: ut Barto. concludit in l. j. in j. quæstio. C. de sacrosan. eccle. bene facit text. in cap. si. de successio. ab intesta. & in c. si cur tenor. de regu. & hoc videtur verum, quando constat talem non esse sanæ mentis: aliàs verò ex dispositione quæ maturè & prudenter facta sit ex quo hic nō constat de furore, videtur quod nō præsumatur furiosus. Et hoc

- modo videtur procedere quod notat Ioan. And. in capit. 3. si. de successio. ab intesta. circa fin. vbi refert ¶ testamen

a Refert. Ant. Corf. in singu. vers. testamen- tum. Jas. l. pa- tre furioso. col. ij. de his qui sunt sui vel ali. iur. & consilio cxi. col. v. lib. iij. Hipp. mar. singul. cclxxx. vide Cor. cōs. lxxij. libro j. C. M.

a Mentis. Dixi remissiue ad Alexan. conf. cxlj. lib. j. fa. Penha. de Cre. repet. l. ij. col. l. ij. C. de rescin. vend. Lud. Gomes in reg. Cancell. reg. de infir. resignan. q. x. Sed quod præsumitur furor perseverare, & in eo facto, Alexan. conf. cxlvij. col. ij. lib. vii. Bertran. conf. xlviii ex processu. col. ix. lib. i. vide Alcia. traçta. præsum. reg. ii. præsum. xviii. Cato. Molinæus.

b Delicto. No-

ta tamen quod si culpa sua sit factus furiosus & delinquit, nõ excusatur. ita Car. in clem. l. de homic. in vi. quod de delicto tamen commisso ante furorẽ non potest puniri crimina liter. ita Bal. in c. i. de eo qui frat. suum occidit. & ista est cõmunis opin. de qua vide latissimè per Ias. post Alex. l. ex facto. de vulg. & pup. colum. x. versic. sed pulchrum dubiũ. & Bald. in ea. in literis. de rescriptis. & hoc procedit etiã si ante furorẽ fuerit condemnatus, secundum doctõ. ibi.

Si tamen con-

staret de simulatione, bene potest puniri. ita Bal. l. furiosum. qui test. fac. poss. C. in cautela hinc vsus est quidam iudex in patria mea quada cautela cum vellet mandare sententiam executioni contra quendam malefactorem; fuit oppositum q̃ non poterat propter superuenientẽ furorẽ: tunc ipse fecit ponere malefactorem in loco vbi erat sagittandus: & præcepit cuidam ex executoribus ut percuteret sagitta lignum in quo malefactor erat; quo facto ipse alta voce petiit confessionem: & sic detecta fuit malitia malefactoris. Qualiter autẽ probetur furor, vide Barb. c. cum dilectus de success. ab intesta. ii. col. l. furiosum. i. col. quia quis non præsumitur furiosus, secundum Bald. per illã l. in fine. C. de hæredibus instit. ideo alleganti incumbit onus probandi, ut per Bal. in l. nec codicillos. C. de codic. & Card. cle. i. alleg. in ii. q. Et an probetur per testem non reddentem rati-

nitum

mentum cuiusdam qui dicebatur furiosus, ex eo q̃ rectè factũ fuisset, Romæ in senatu approbatum fuisse, & recitatur Bal. in c. j. in prin. per quos fiat inuest. Alex. in l. furiosum. C. qui testa. fac. pos. & facit q̃ no. Ang. in d. l. furiosum. vbi inquit, q̃ in furioso qui dilucida habet interval la, ex qualitate actus præsumitur factũ q̃n erat sanæ mētis. cum si. & tradit Alex. in cõsi. cxij. maturẽq; col. iij. lib. j. & in cõsi. xxxvj. visis attestationibus. col. pen. lib. ij. ¶ Secundo, prædicta conclusio quæ videtur loqui in cõtractibus, ampliatur ut habeat etiam locum in delictis, in quibus furiosus non punitur. l. sed & si quemcunq; §. ij. ff. ad leg. Aquil. l. illud. §. sanẽ. s. de iniur. & etiam pro graui delicto bputa pro homicidio, ut est text. in l. diuus. s. de offic. præt. l. infans. s. ad leg. Corn. de sica. in l. pen. §. si. s. de par. Aliqualis tamen pœnitentia imponitur, si furiosus post delictum commissum ad sanam mentem conuertatur, ut dicitur tex. xv. q. j. c. si quis insanien. & hoc toleratur, ne disciplina ecclesiæ deferatur. ut dicitur in c. excommunicatorum, xxij. q. v. vbi imponitur pœnitentia pro homicidio permissio, ne disciplina ecclesiæ deferatur, & in hoc tenet Luc. de Pen. in l. si apparitor. col. si. de coarta. lib. xj. Sed hoc dictũ non videtur verum; quia furiosus pro tali homicidio nõ efficitur irregularis. tex. in cle. j. de ho. ergo nõ videtur aliquo modo puniendus: & quia satis ipso furore punitur. d. l. diuus. & d. l. pen. §. si. de par. & quia ibi dicitur tale homicidium esse impu-

5 nitum. ¶ Et quia factum à furioso, videtur factum à casu sine facto personæ, vt dicit tex. in l. si. in si. §. de administrat. & glos. hoc tenet in d.c. si quis insaniens. in versi. propria. & ad illum text. in princ. responsio colligitur. Non obstat. tex. in d.c. excommunicatorum. quia ibi potest esse culpa, quæ non cadit in furioso.

6 ¶ Et ad supradicta notandum est, quod furiosus^a tamē obligatur ex causis ex quibus ignorans obligatur, vt probatur in l. iij. §. & si furiosi. §. de neg. gest. & no. per gloss. hic, & tradit Barto. in l. Iulianus. in vij. col. ff. de condict. indebiti.

¶ Et no. etiam casum singu. quem glo. hic adducit in quo furiosa filia pro consentiente habetur. in l. ij. §. voluntatem. ff. sol. matr. vbi videtur ille tex. contra text. in l. quia certum. ff. loca. vbi furiosus non potest haberi pro cōsentiente: quia expressè consentire non potest. Docto. laborant in ratione illius §. voluntatem. in d. l. ij. sol. matr. Ias. ibi dicit quod in d. §. voluntatem. non fingitur consensus aut voluntas: quia istud est impossibile in furioso. d. l. qui ad certum. sed ibi fingitur non contradictio: quia filia ibi furiosi habetur pro non contradicente.

¶ Sed certè hoc videtur cōtra illum tex. qui expressè dicit consentire eam, quia meritò credat: ergo ibi fingitur consensus: & nullo modo dici potest quod fingatur ibi non contradicere: quia in veritate non contradicit filia furiosa. Cum ergo habeamus veritatem, non est opus fictione: quia fictio cum veritate non conueniret. l. filio quem pater. §. de lib. & posthur.

7 ¶ Præterea in illo casu filia sanæ mentis, si non contradicit, habetur pro consentiente, vt ibi dicitur, nisi euidenter contradicat, videri patri consentire, ergo in illo casu non videtur differentia an fingatur consentire, vel fingatur non contradicere. Et ideo stat cōtrarium de d. l. quia certum. quia in filia sanæ mētis, taciturnitas habetur pro consensu: quia contradicere potuisset: secus videtur in furiosa. d. l. quia certum.

¶ Sed potest responderi, vt dicit gloss. hic, quod ibi sit casus specialis: & ratio specialitatis videtur, quia actio erat communi: cum filia: & quia nō agitur de interesse filiar, ex quo pater teneretur illam iterum dotare, si non haberet dotem; vt not. per gloss. in l. ij. §. quod si in patris. in verbo, dos est. ff. sol. matr.

tionē dicti sui: vide Bald. in l. solā. C. de testibus. Paul. de Cast in d. l. furiosum. H. C.

^a Furiosus. Et an furiosus gaudeat omnibus privilegiis pupilli Bald. in l. ij. C. qui admittit. & vnum no. quod licet furiosus non habeat consensum in contrahibus, habeat tamen in quasi cōtractibus, ita Bal. in sua Margar. in verbo, furiosus. & in dubio si sit furiosus per dilucida interualla si faciat testamentum vel contrahat, præsumitur fecisse tempore non dilucidi interualli: ita Bald. vbi §. H. C.

¶ Secundo principaliter noto differētiā quā regula 8
facit inter furiosum, & pupillum qui fari potest, & idem
habetur in §. furiosus. & in §. pupillus instit. de inut. stip.
Secus est in pupillo infante, quia furioso æquiparatur, ut
à contrario sensu colligitur hic. & ad idem pro ista æqui-
paratione est text. in d. §. pupillus. in l. j. §. adipiscimur. §.
de acqui. pos. in l. Fulcinius. §. adeo. ver. ita autē. §. ex quib.
cau. in pos. ea. in l. pupillus. §. de acquir. hære. in l. vij. §. de
condic. fur. in l. quod infans. §. de rei ven. in l. infans. §. de
fidei. in l. inuitum. de ser. urb. præd. in §. præterea. institu.
qui. non est permis. fa. test. in l. quod pupillus. §. de cōdic.
indeb. in l. pupillus. §. de act. & obli. in l. j. C. de fal. mod. li-
mitatur in casu l. infantis. C. qui admitti. ubi gloss. facit
differētiā inter infantem & furiosum, de quo ibi dixi.

¶ Et quod dictum est de pupillo infante, idē est si infan- 9
tiæ proximus sit. ut dicitur in d. §. pupillus. instit. de inuti.
stip. & glo. ibi declarat, quādo dicatur proximus infantiæ
vel pubertati in verbo infantiæ proximus. & idem glo. in
l. pupillum. in j. glo. §. eo. no. Bart. in l. j. ff. de noua. co. ij.
¶ Et de hoc quo modo intelligatur & procedat, videbi-
mus in d. l. pupillum. §. eo. ubi melius cadit: quia text. ibi
loquitur de pupillo proximo pubertati. Regula ergo ex
differētia quæ traditur hic, procedit in pupillo qui sit
maior infante & proximus pubertati: quo casu habet ali-
quem intellectum, & actus in eo fundari potest & sup-
pleri cum auctoritate tutoris: ut hic dicitur, & in d. §. pu-
pillus. de inuti. stipul.

¶ Et qualiter pupillus obligetur, no. Barto in d. l. j. col. 10
pe. §. de noua. cuius dicta reasumit Ange. Arét. in d. §. pu-
pillus. col. j. & videbimus in l. pupillus. §. eo.

In l. Non vult hæres esse. Argumenta.

- 1 Legitimus consensuens hereditatem transferri in institutum,
præsumitur nolle hæres esse.
- 2 Transferre latius patet, quā concedere.
- 3 Transferre velle intelligitur quis variis modis. & nu. 9.
- 4 Corruptere volens mulierem, quando capite puniri debeat.
- 5 Voluntas non eadem est cum facto, sed ipsa re distincta.
- 6 Verba statutorum sunt propriè intelligenda.
- 7 Veneno interficere volens, an sit plene sciendus, si non perfec-
rit quod voluit.
- 8 Venenum emens necandi gratia punitur, ac si necasset.
- 9 Verba actum denotantia pro materiæ subiectæ ratione su-
muntur,

mentur, quandoque pro simplici voluntate.

10 Voluntas ex facto collecta, præsumitur tacita.

11 Actus se habens per modum actionis, fortior censetur eo, qui per patientiam constat.

12 Non velle dicitur, qui etiam velle potest.

REGULA VI. VLPIANVS.

Non vult hæres esse, qui ad alium transferre voluit hereditatem.

- ¶ Ista regula melius quàm glos. dicat, exemplificari potest in casu l. si quis ita hæres instituat si legitimus. s. de hære. instit. vbi hæres institutus sub cõditione
- 1 si legitimus hæres hereditatem vendicare nolit. † Nam si legitimus cõsentiat quòd hereditas in hæredem institutum transferatur, apparet quòd non velit esse hæres, vt hic dicitur: qui enim rem in alterum transfert, illà nolle ipse habere dicitur: vt de donatione text. dicit in l. senatus. §. j. ff. de dona. cau. mort. vbi qui donat, illum potius quàm se habere mauult. Et qui rem habet pro delicto, intelligitur voluisse in alium transferre, & à se omnino reiicere: vt inquit tex. in l. j. in l. si id quod. §. fin. ff. pro de. reli. in l. quod seruus. in princip. ff. de stipulat. ser. & in §. hoc amplius. instit. de rer. diuisi. Et ideo hic bene dicitur, quòd non vult hæres esse, qui ad alium voluit hereditatem transferre: & verbum istud, transferre, de quo text. loquitur, intelligitur de totali abdicatione: † quia plus est transferre, quàm concedere. vt per glo. in c. j. de commo. in §. sed quod principi. in verbo, concessit. instit. de iure natu. & in ca. lex est. ij. distinct. quæ exponit transtulit, id est concessit. Et ideo translatus de vna ecclesia in aliam, nihil retinet de prima. xxj. q. ij. ca. si quis translatus. Et not. Bald. per illum text. in l. Vlpianus. ff. de excu. tur. Et dum in tex. dicitur hic voluit transferre. ista verba dupliciter intelligi possunt.
 - 3 ¶ † Primo simpliciter pro nuda voluntate: vt quia declarauit voluntatem suam esse quòd hereditas in alium transferatur, prout dictum est infiguratione casus, per illum tex. in d. l. si quis ita hæres.
 - ¶ Secundo, illa verba, voluit transferre. intelligi possunt cum effectu, ita quòd re ipsa hereditatem ipse in alium transtulerit. Et ita videtur glo. hic intelligere.

¶ Et secundum istum intellectum hic probatur quod voluit glo. not. per illum tex. in l. si. ff. de re. diui. quæ verba hic posita, muros transcendere voluerit: interpretatur & intelligit, quod re ipsa transcederit muros. † Et Bart. 4
ibi per illam glo. infert ad statutum quo cauetur quod A

a Voluerit. istud dictū sequitur Barbat. in c. quia nonnulli. de rescri. col. xvii. & Fel. in suo tract. quando conatus puniatur. in iiii. col. in prin. quem vide in ista materia. & Socin. in tract. fallen. in regu. xxxi. folio viii. & Bertachi. in suo reperto. in versic. venenatio.

b Tamen eadem tradit & tenet Deci. in l. certi conditio §. si. col. ii. §. si cert. petat. vbi aliquid dixi. C. M.

si quis voluerit^a aliquam mulierem corrumpere, capite puniatur. Nā intelligitur, quod cum effectu illam corruperit. Et ex hoc dicto Barto. infert Franc. de Crē. in suo not. xlix. defensui semel. quod stāte statuto, quod si quis voluerit aliquem venenare, capite puniatur, quod tale statutum non haberet locum in illo qui preparauerat venenum, si delictum non fuit consummatum: quia verbum illud, voluerit, intelligitur de re ipsa quod fecerit. Et pro tali expositione etiam est glo. in l. j. in verbo voluerit. ff. de leg. ij. Et illum not. ibi Alexan. in si. post Pau. de Cast. Et ad idem est glo. in l. si. in prin. C. de condi. in ver. voluerit. quæ exponit voluerit, id est elegerit. & in l. si constituerit. in vers. voluisse. ff. fin. reg. & in l. quod si ab initio. ff. si cer. petat. & in c. si diligenti. in verbo, purgare. de foro compet. & not. Bald. Ange. & Imo. in l. si quis Sempronium. §. de hæredi. instit.

¶ Sed tamen b aduertendum est in prædictis quæ Doctores simpliciter sequuntur. Nam talis expositio est cōtra proprietatem verborum: † quia voluntas ab ipso facto separata est, & distinguitur. c. j. de eo qui mit. in pos. l. promissor Strichi. §. cum constituto. §. de constit. pec. Et ideo exponere verbum voluerit pro ipso actu, est contra proprietatem verborum. Bene fateor quod talis expositio tolerari potest quandoque propter subiectam materiā: quia verba secundum subiectam materiam accipiuntur. l. si vno. in prin. vbi Bar. C. loc. etiam impropriando verba: vt Alexan. tradit in consil. v. putō de iure. lib. iiii. cum simil. vt dicam in l. quoties. j. eod. Et hoc modo procedit & intelligitur glo. in d. l. si. §. de rer. diui. Nam illa expositio ibi necessaria est quod exponatur verbum illud, transcendere voluerit pro facto quod transcederit: quia pœna de qua ibi agebatur, erat imposita pro ipso facto, vt dicitur ibi in principio. l. si quis violauerit. Nam verbum illud, violauerit, designat factum. vnde licet postea inferius in eadem l. dicatur quod Remus occisus fuit ex eo quod muros transcendere voluerit: consonat quod verbum illud voluerit, pro facto accipiatur, secundum

a Neccēssitas. Imo videtur quòd sic: quia statuta punientia delicta, intelliguntur de consummatis, iuxta doctrinam Barto. & omnium in l. j. ad leg. Cor. de sic. & & statuta debent intelligi in casu vero, & non ficto. l. iij. & ibi Bal. §. hāc verba. de neg. gest. & l. quicquid. de verb. oblig. §. & sic ista voluntas venenandi etiam si processit ad actum propinquum, dicitur ficta. vnde nō potest puniri per statutum

dum quod in princip. l. dicitur. Et ideo illatio quam facit Barto. ad statutum in d. l. si. non bene probatur in statuto: quia in statuto non concurrebat illa ratio ita interpretandi quā in præalleg. l. si. habet.

6 ¶ Et in contrarium est regula communis, quòd statutorum verba propriē intelliguntur. l. iij. §. hāc verba. vbi Barto. ff. de neg. gest.

¶ Minus etiam satisfacit illa decisio Franc. de Cre. quòd statutum, si quis voluerit venenare aliquem, non habeat locum in eo qui præparauit venenum.

7 ¶ Primo, quia militat ratio inducta cōtra Bart. quòd in casu statuti non subest illa necēssitas^a recedendi à proprietate verborum, prout erat in casu d. l. si. de rerū diui.
A ¶ Secundo, quia in casu in quo loquitur Frāc. de Cremona

adimplere, quòd non sit decapitandus, sed quòd puniatur alia pena pecuniaria: per nos per Cy. & doct. in l. i. qui cum telo. ad leg. Cornel. de sicar. Tercio facit, quia per consuetudinem totius mundi est derogatum omnibus legibus disponētibz conatum puniri. vt vult Spec. in titu. de accusat. in §. i. quem sequitur Bald. in consil. ccc. lxi. in i. volu. incip. quidam rumor. & Alex. in consil. xv. in i. volu. ii. col. Ange. & Mod. in l. i. §. hāc autem verba. ff. quod quisque iur. Fely. in tra. & quando conatus puniatur. in iii. col. Ange. in tra. & malef. in versu & ex intervallo. pen. col. Bertach. in suo reper. in versu. venenatio. vbi dicit se pluries iudicasse Romā. Barbat. latissimē in consil. xxxiii. in ii. volu. & hāc est communis opin. prout ipse dicit. & sic videtur quòd bene iudicauerit Francis. de Cremona. exponendo venenauerit, id est, re ipsa fecerit. & mors secuta est. pro quo facit rex. glof. in c. consulerē. de sumo. his tamen non obstantibus credo opin. do. Philip. veram per ea quæ ipse subtiliter dicit, prout moris eius est semper mittere falcem suam in materias subtiles, nodosas, & intricatas, & eas miro & subtili modo enucleare: nā negari non potest, quòd voluntas sit separata ab ipso facto. text. cap. i. hic per cum alleg. vbi glo. in ver. voluntatem, alleg. plures concor. quæ voluntas in delinquendo retenta in animo etiam in atrocissimis delictis non punitur. l. cognitionis. supra de poenis. latē Car. in Clem. i. de vsur. in iii. q. sed vbi processum est ad actum exteriorem, efficitur punibilis. vt not. dicit Bal. in l. non ideo minus C. de accus. vii. col. dicent, quòd etiam in atrocissimis voluntas, seu ordinatio ad delinquendum nō punitur, nisi processum sit ad aliquem actum ordinatū de præsentī ad ipsum factum, quo casu venit puniendi: sic ergo in præsentī casu. Secundo, vbi quis est impeditus impedimento facti, vt quia fuit detectus, nō venit puniendus conatus: vt volunt Doct. maximē Card. in d. c. i. de eo qui mit. in pos. Tercio, statutum loquitur clarē & expresse puniendo ipsam voluntatē ergo debemus sequi illud: quia lex vel statutum quantuncunque durum & rigorosum sit, vbi clarē loqui-

tur, est sequendum. l. prospexi. ff. qui & à quibus. Quarto, verba statuti sunt intelligenda proprie vbi absonus intellectus non sequitur vt in l. iij. §. hanc verba. & ibi Barto ff. de neg. gest. ita in casu isto cum clare constet voluntatē statuentium velle punire ipsam voluntatem delinquendi propter atrocitatem delicti: vt in l. i. C. de malef. vbi glo. alie & Ioan. Fab. & Ange. post glo. in §. alia instit. de publi. iud. Bal. in

suo cōs. clxxiii. in iii. volu. vbi appellat istud delictum grauissimum, dicens quod committens tale delictum, proditor & homicida nuncupatur. ergo si est grauissimum, quare non punietur eius conatus, sicut in alijs etiam homicidijs. vt in c. i. de lase. maie. stat. & in assa. finamento: vt vult ipse Bal. & Angel post gl. ibi in d. c. §. hanc verba. & magis late Ludouic. Bolo. in suo consil. viii. in iii. col. vers. quo assassina. mēto. Quinto, facit dictū consilium Bal. clvi. vbi vult, quod si ibi probatum esset q

na, ille non habuit simplicem voluntatē, sed deuenit ad actum, quia venenum preparauit: & per eum non stetit, quia detectus fuit, vt ipse dicitur quo casu statutum videtur voluisse talem pœnam imponere propter atrocitatem delicti quia plus est hominem veneno interficere quam gladio. l. j. C. de male. Et ad hoc bene facit decis. Bar. in l. j. ff. de parric. vbi in vlti. not. per illum tex. dicit, quod ille qui emit venenum vt daret alicui, licet non dederit, puniatur tamen ac si dedisset. Quod dicit notandū esse contra quosdam monachos qui voluerunt abbatē venenare. ¶ Et de hoc not. Ioan. de Anan. rub. de his qui fil. occ. & Barth. Veron. in consil. lxxj. vbi inquisitione. & est consilium vltimum. Et idem Bartho. Veron. in consil. v. casus talis. & in simili casu de abortiuo tradit And. Sicul. in cōs. lxxij. sapientissimus dicit. lib. ij. col. pen.

¶ Eodem modo quantum ad casum huius l. applaudet quod verba illa transferre voluerit, intelligantur cum effectu propter subiectam materiam vt §. dictum est.

¶ Sic etiam econtrā propter subiectam materiam verba quæ denotant actum & effectum, pro voluntate simplici quandoque accipiuntur. l. stipulatus sum damam. de verbo. obligat. cum glo. in ver. daret, quæ exponit, dare velles. l. ij. in princ. ff. solu. matri. in ver. cogitur. circa si dum dicit stipulanti id est stipulare volenti. & in l. illud. C. de sacrosanc. eccle. in ver. fecerit, quæ exponit, id est facere voluerit. facit text. in l. j. §. j. ff. de aqua plu. arcen. cum gl. in ver. noceat, quæ exponit, id est nocere possit. ad idem tex. in l. Labeo. in princip. §. de statu libe. ibi, nocet, id est

ille qui tentauit committere adulterium, fecisset quicquid potuerit, & per eum non steterit, quod veniret puniendus: tamē quia ibi non perseverauerit, quia au fugit, non venit puniendus. & ad contraria §. adducta, respondeo, quod nos loquimur vbi statutum clare vult punire conatum: quia tunc non potest dici casus fictus, imo verus, quia ipsa voluntas delinquendi verē est, nec etiam non consummatum, quia satis est consummatum illud quod punit statutum. nec etiam obstat communis opinio, quæ habet, quod generali consuetudine est hodie derogatum omnibus legibus punientibus conatum, quia illa non extenditur ad atrocissima delicta, vt §. dictum est, nec etiam obstat dict. cap. consilere, quæ responde,

nocere

nocere possit. & in l. hæz actiones. ff. ad Velleiz. cum glos. in ver. competunt. quæ exponit, id est competere possunt cum sim. vt in not. casu tradit And. Sicut in cons. xij. præclare dicitur. col. iij. lib. ij. & cons. lxxij. præclare & eleganter. col. ij. lib. iij. ¶ Et retento supradicto intellectu, ad istum tex. q. verba illa transferre voluit, intelligantur cum effectu, ita quod realiter in alium hæreditatē transferatur, colligitur & bene probatur hic, ¶ quod ex facto voluntas declaratur. ad idem tex. in l. Paul. respondet. ff. rem rat. hab. in l. si aui. C. de iure delib. in l. reprehendenda. cum glo. C. de instit. & substi. vbi glo. in ver. comprobasti. quæ alleg. bonum tex. in l. de quibus. s. de legib.

10

II

¶ Et plus est aliquid facere facto, quàm verbo: vt dicitur tex. in c. dilecti. el. ij. de app. Et plus est facere, quam pronuntiare, vt inquit tex. in l. si tamē. §. ei qui. s. de edil. edic. & pauciora sunt facta ad declarandum voluntatem, quàm verba, quæ sapenumero contra intentionem proferuntur: vt Abb. dicit in consil. cxvij. illud de iure queritur. lib. ij. col. ij. ¶ Notandum tamen est quod voluntas quæ ex facto colligitur, tacita videtur. Et ad qualitatem facti restringit, & limitatur vt not. Bar. in l. j. §. si quis hoc interdictio. in ff. de iur. act. uq. priua. qd. verò verbis sit expressum, dicitur, & magis extenditur gl. no. in cle. s. p. in ver. partibus. circa si. de ver. sig. de qua no. Pau. de Ca. in l. si conuenierit. s. de iurisd. om. iur. & in cons. xxv. super primo. col. v. secundum formam primam. & Ro. in cons. xxxij. in pposito casu. & ad idem facit gl. no. in l. j. §. sed videndum. in ver. si succedat. j. de suc. edi. prout illā declarat Pau. de Ca. in l. j. C. qui admittit. quo videndum est quod dixi ibi. col. iij.

¶ Similiter notandum est q. licet facto voluntas declaratur, vt s. dictum est: tamē actus facti qui se habet p. modum agendi, est fortior & magis intētus ad demonstrandum voluntatē, quā actus qui sola patientia consistat. vt no. Inn. tradit in c. olim el. iij. de testi. spo. Ant. de But. in c. veniens. col. ij. ver. restat videre. de fil. presby. cum simi. vt Moder. cōgerunt in ca. gratū. de offi. deleg. & dixi ibi. col. pe. Sic etiam testis facilius probat facere, quàm pati. vt not. Bald. in l. data opera. col. xj. ver. octauo modo dicitur. C. qui acuf. ¶ Vltimo considerandum est, quod regula ista videtur procedere quantū ad hæreditatē, de qua principaliter disponitur quod in alium transferatur. Secus est in consuetudine: quia transferendo in alium hæreditatē, videtur velle

prout ad l. fin. de res. diui. s. ff. bene verum, q. in iudicando est set durum recedere à prima opin. quàm sequitur omnes. de quovide. hic per do. Philip. alleg. maximē Barb. Vnum tamē dico, quod si casus eueniret vbi esset in practica talis species delicti, prout est Romanz quod iudicarem contra communem, & credo quod re. tē. Hic. Chu.

Vxor maritum in tertia parte bonorum potest heredem instituire, in reliquis quos vult, aut debet.

REGULA VII. POMPONEVS.

IVS nostrum non patitur eundem in paganis & testato & intestato decessisse, earumque rerum naturaliter inter se pugna est, ut testatus & intestatus quis sit.

1 **I**STA regula, comprobatur: quia testamētum est actus indiuiduus. Ideo pro parte valere non potest: ut no. Cy. in l. furiosum. C. qui test. fa. pos. & Bal. per illum tex. in l. si is qui legem. s. de test. & facit tex. in l. fideicomissa.

2 §. j. & quod ibi Bar. de leg. iij. Et propter istā regulā ius accrescendi introductum fuit, ne quis decedat pro parte testatus, & pro parte intestatus. ut not. per gl. in l. si seruus communis extero. ff. de acquir. hered. ut not. Bar. in l. j. §. his ita. ver. tertio habet C. de cad. tollen. in l. re cōiuncti. col. viij. ver. Quarto quæro de leg. iij. & probatur in §. nō autem. inst. de hered. instit. vbi tex. istam rationem adducit & in l. si duobus. s. de test. mil. & de ista ratione videndum est quod dixi in l. j. C. quando non per. part. vbi defendo prædictam rationem ab impugnatione Mod.

3 **I**sta regula ampliatur tripliciter. Et quatuor modis limitatur.

1 **P**rimo enim ampliatur ut etiam habeat locum in pupillari substitutione quam facit pater pro filio. ut no. Bal. in l. sed & plures. §. ad substitutos. ff. de vul. vbi per illum textū. dicitur, quod sicut pater potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: ita filius cui pater pupillari ter substituit: quod dicitur esse notatu dignū. & hoc refert & sequit. Cor. Petu. cons. xxxvii. in casu isto, libro quinto.

2 **S**ecundo ampliatur, ut ista regula intantum procedat quod dispositio testatoris in contrariū non valet: quia non potest testator in institutione prohibere ius accrescendi, ad istum effectū ut pro parte decedat testatus. & pro parte intestatus: ut not. Bar. in l. si duo. in prin. s. de her. instit. & de hoc doc. omnes conueniunt arg. l. nemo potest. de leg. j. Sed inter doc. magna est discordia. An tali casu debeat testator in totum testatus vel in totum intestatus decedere, de quo videndum est in locis alle. per Alex. in l. quoties. C. de her. instit. & in l. si quis priore. in fin. s. ad Treb.

3 **T**ertio ampliatur ut idem sit in hærede qui non potest

a Intestato.

Circa istam regulam videas Socin. in tra&.

sal. vbi ponit vigintiduas fallentias in regulis. fol. lix. & in quantum dicit quod ad pias causas potest quis decedere pro parte &c.

vide las. l. j. C. de sac. sanct. eccles. col. iij.

vbi dicit quod communis opinio est quod in testamentis ad pias causas non sint sublatæ solennitates iuris ei

us. Soci. tamē vbi §. tenet cū Bart. H. C.

test hæreditatem pro parte accipere, & pro parte recusare. l. j. & ij. ff. de acquir. hæred. Et in tantum hoc procedit quòd etiam filius hæres institutus non potest legitimam retinere, & residuum hæreditatis repudiare: vt tenet Cyn. in l. hæres instituta. C. de impu. vbi Bal. & Paul. de Cast. sequuntur. & Bart. in l. quia poterat. §. ad Treb. cum simili vt tradit ibi Alex. & idem Alex. in consil. ult. lib. v. Pet. de Anchar in consil. cccxij. ex sola vulgari. Aret. in consil. clx. longa est ista consultatio col. ij.

¶ Prædicta regula primò fallit in milite qui potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: vt colligitur hic ibi, in paganis. & est tex. §. non autem. instit. de test. mil. & in l. qui miles vnum. in l. si duobus. §. de testa. mil. Et non solum pro parte bonorum, sed etiam pro parte temporis militi priuilegium conceditur: vt probatur in l. miles ita hæredem. §. de test. mil. Et ratio specialitatis in milite videtur, quia vice duarum personarum fungitur. l. ij. §. fin. §. ad Maced.

¶ Et regula ista de eadem persona loquitur, ibi, eundem. vnde non mirum si regula non habet locum in milite, licet vice plurium personarum fungitur. Et ita dicunt Bal. Sal. & Modan. ij. not. in l. j. C. de test. mil. Et ex ista ratione inferri videtur quod miles testari possit de bonis castrensis sibus tantum, & in paganis remanebit intestatus, vel e contrà: non autem videtur quod pro parte bonorum paganorum testari possit. ita inferri videtur ex ratione præalle.

¶ Sed tamen hoc non est verum: quia etiam de vna re miles testari potest, & in omnibus aliis bonis intestatus decedere. l. si miles vnum ex fundo. §. de test. mil. l. cogi. §. sed & si miles. §. ad Trebel. Et ratio superius alleg. non videtur vera: quia imò miles pro vna persona consideratur in tali priuilegio. vt colligitur in d. §. cum autem. instit. de hæres. instit. vbi ponitur regula, quod iste non potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, nisi sit miles.

¶ Vt ergo exceptio facta de milite conueniat, miles pro vna persona reputatur: ex quo regula ibi facta est de eadem persona, ibi, neque idem. & dixi latius in d. l. j. de testam. mili. Non obstat. l. ij. §. ad Maced. quia ibi dicitur, quòd miles filiusfamilis in castrensi peculio reputatur sui iuris: quia aliàs non posset testari. l. senium. C. qui testam. facere poss. l. qui in potestate. §. de testam. vnde in aliis militibus qui sunt sui iuris illa ratio cessat. Est ergo dicend

endum, quod in militibus speciali privilegio hoc concedatur ut possint etiam pro parte testari: & tale privilegium habet locum quando apparet de eorum voluntate: aliis in dubio presumitur quod iure communi^a uti velint. l. in testamento. C. de test. mili. cum simil. ut dixi ibi in ult. no. Et ista limitatio de militibus extenditur ut etiam habeat locum in pia causa: ut no. Bar. in l. j. C. de sac. sanc. eccl. & sequitur Alex. in cons. cv. in fi. lib. iij. Abb. in cons. xxxj. circa duo. col. ij. in ij. lib. Et pari ratione idem videtur in testamento facto inter liberos, per ea quae notantur in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testam.

¶ Restringitur tamen ista limitatio in militibus armatis^b militiae, prout iura supra alleg. loquuntur. Et non haberet locum in militibus coelestis^c militiae: ut nota. dicit Ioan. And. in rub. de pecu. cler. in add. Spec. in ver. est autem sciendum. & sequitur Aret. in l. j. quam legit cum l. ij. col. iij. ver. adde etiam. ff. de acquir. h.ered. Hoc tamen pendet ab his quae tradunt Alex. & Mod. in l. centurio. §. de vulg. & pupill.

¶ Secundo, regula limitatur procedere à principio, ut verba regulae etiam indicant ibi, decessisse. & in d. §. non autem ibi, nec enim ex parte intestatus decedere potest. Et sic verba referantur ad tempus mortis: quia qualitas adiuncta verbo secundum tempus verbi intelligitur l. Titius. vbi Bar. ff. de testa. mil. l. in delictis. §. si extraneus. de noxa. Secus verò est ex postfacto: quia non prohibetur quis ex postfacto decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, ut probatur in l. circa. §. de inoff. test. vbi Bar. & doct. hoc dicunt. & hoc sane intelligitur quando per sententiam iudicis post aditam hereditatem mediante querela rumpitur testamentum pro parte. l. circa. nam querela non intentatur nisi post aditam hereditatem. l. filium. §. sed cum exheredatio. §. de contratab. † & sententia iudicis strictè intelligitur: quia ex verbis sententiae non inferitur nisi quatenus verba sententiae important de necessitate: ut not. Bar. in l. Julianus. col. iij. §. de cond. indeb. vbi alleg. l. si iudex. ff. de his qui sunt sui vel. alie. iur. & l. j. C. de ord. iud. & not. Fulg. in cons. cxl. praesuppositis merito ergo sententia iudicis restringitur, ut pro parte rumpatur testamentum; secus verò si testamentum rumpatur pro parte ex dispositione legis, & ante aditam hereditatem: quia tunc etiam ex postfacto in totum rumpitur: ut no. Bar. per illud

^a Communi. Alex. consil. lx. nu. 20. (vbi dixi) lib. ii. consil. lv. nu. 6. libr. v. C. M.

^b Armatis. Pro hoc facit gl. in §. sed hacten. inst. de mil. testa. qui vult, quod nulla privilegia competant militibus non existentibus in expeditione, nisi si filius fa. & surdus & mutus milites possint testari, quae glo. communiter approbat ibi. de quo latè do. & o. l. centurio. hic alleg. H. C. c. Coelestis. Facit Mathes. sin. lxxi. C. M.

^c Pro parte intestatus. De hoc vide latissimè do. Paul. de Castr. in l. nam & si. §. filius. ff. de inoff. test. & in l. cum duobus. C. de inoff. test.

text. in l. pen. ff. de ritu nupt. & Pau. de Castr. ibi declarat. ¶ Tertio regula fallit, si aliter disponatur à statuto: quia huic regulæ licet à testatore derogari non possit, vt supra dictum est tamen j' autoritate statuti induci potest, quòd quis possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, vt not. Ang. & Imo. in l. moribus. in prin. per illum text. ff. de vulg. & pup. & Alex. in l. sequitur. in ij. notab.

a Partem. Vi-
de Steph. Ber-
tran. in l. i. num.
47. & ibi Ioan.
de Garro su-
per glos. ii. nu.
8. & 9. C. M.

¶ Quarto & vltimo regula fallit, quando quis alicui non potest totum relinquere, sed tantum partem, quia in alia parte erit intestatus: vt not. Bar. per illum text. in l. j. C. de secund. nupt. no. in l. si is qui. ff. de vulg. & pupil. vbi Alex. post alios in ij. notab. & ibi reprehendit glo. nostram hic, quæ tenet quòd totum acquiratur, licet postmodum aufe-
ratur sibi illud quod erat prohibitum. & Bart. in d. l. j. de sec. nup. refert opi. glo. hic. & in d. l. j. quæ idem tenet. Sed ipse dicit esse speciale in illo casu, vt quis possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: sicut est in milite: quasi velit Bart. quòd propter dispositionem legis & statuti hoc fieri possit, vt supra dictum est. Et certe hoc esset verum in terminis. d. l. j. de secund. nupt. si constaret de mente legis. Sed in illo casu non constat quòd Imperator voluerit derogare huic regulæ. ¶ Nam simpliciter ibi dicitur, q' non potest vxor maritum instituere, nisi in tertia parte. Et per hoc non infertur, q' in aliis partibus, mulier intestata decedat: quia intelligitur quòd alium instituat in aliis partibus. Et casu quo non institueret in totum, acquiratur iure accrescendi. Sed vltra tertiam partem restituere cogetur. arg. l. cogi. §. hi qui solidum. §. ad Treb. Et ita in effectu glo. hic saluari potest.

• In l. Iura sanguinis. Argumenta.

- 1 Naturalia quæ sunt, immutabilia sunt.
- 2 Pater iure naturali filios educare tenetur, non obstante statu-
tuto contrario.
- 3 Pactum quòd pater non tenetur alere filium, est ipso iure
nullum.
- 4 Filius an possit ex causa alimentis priuari.
- 5 Filius, qui debitam sibi portionem consumpsit, alimenta à
patre petere poterit.
- 6 Pactum contra ius naturale aut officium paternum, est ipso
iure nullum.
- 7 Legitima filii debita non potest per statutum auferri.
- 8 Legitima quo iure filiis sit debita ex bonis parentum.
- 9 Legitima patri vel matri an statuto possit minui, vel in to-
tum tolli.

a Pactum. Vide Lud. Bologan consi. xxj. in ij. col. & vij. vbi an valeat argu. de pacto ad statutum. & adde quod communis opi. Cano. à qua nullus discrepar, tenet quod non valet consuetudo quod pater nō teneatur alere filium. Ita Rochus Cur. in repēt. e quanto. de consue. col. xxxij. fo. xxi. H. C.

b Instinctus. Iste vt merus legista nō capit quid sit ius naturę, quia instinctus licet

insit à natura non est ius, sed passio vel affectus. Ius autem naturę quantum ad diuinum est notitia quędā legis diuinę hominis naturę à Deo indita. ad Rom. i. & iuxta illud psal. iiii. Signatū est super nos lumen vultus tui. Quātū autem ad ciuilia negotia, ius naturę est notitia sue diuinę rectę rōnis naturaliter inditū. vt probatur in l. cū natu ralis rō de bo. dā. Et tradit lo an. Gers. in lib. de vita spirit. ani. Arc. Feli. Psal. i. Sic in proposito, vt se cta rō dicat liberos alendos, ita ius naturę obligat. contra data iusta causa denegandi, vt nec recta rō ita, nec ius naturę obligat. Nec propter ea ius naturę seurecta mutat in se, tamē cā subiecta mutaf, seu circum-

REGULA VIII. POMPONIVS. IURA sanguinis nullo iure ciuili dirimi possunt.

Hac regula de plano procedit capiēdo iura sanguinis pro ipsa coniunctione sanguinis, quę tolli nō potest etiā pacto. Ius agnationis. s. de pact. l. abdicatio. vbi gl. C. de pat. pote. ¶ quia naturalia immutabilia sunt. s. si insti. de iur. na. bene facit tex. in l. ij. s. de vsuf. ea. re. quę vsu cōsu. vbi dicitur q ratio naturalis autoritate Iuriscōsulti mutari non potest: & ideo ista naturalis coniunctio sanguinis etiam cadit in seruum: vt no. Bar. in l. hos accusare. s. omnibus. ff. de accu. Ius verō cognationis quod à iure ciuili inducitur, bene tolli potest: vt per gl. in s. quod autē. in ver. cognationis. insti. de capi. diuini. & no. Bal. in l. j. s. ius naturale. in si. ff. de iusti. & iure. vbi inquit, quod ista agnatio vel cognatio non potest tolli: sed ius agnationis, id est, ius proueniens ab agnatione, tolli potest. Et in no. casu tradit Ro. in cōsi. lxxij. quo ad id quod quærit. vbi cōcludit, coniunctū sanguine posse haberi pro extraneo

2 ex forma statuti quo ad cōmoda ciuitatis. ¶ Et cum pater iure naturali teneat filiū alere. l. j. s. ius naturale. s. de iusti. & iur. per istū tex. infert Alb. de Rosin j. par. statutorum, in q. xl. in vers. itē quæro. q non valet statutū, quod pater non teneat filiū educare. & ad hoc alle. lac. de Are. in l. si quis à liberis. ff. de lib. agn. & Galeorū in tract. de alim. in vers. pone quæstionē. & alleg. etiam Spec. in tit. qui fil. sint legi. col. iij. ver. sed pone, quidam emancipauit filium. ¶ vbi tenet nō valere pactum quod pater non teneatur alere filiū cui dedit partē suam, si postmodum

3 ad necessitatē peruenerit. & quod nō valeat pactū^a, nec statutū, tenet idē Alb. in l. j. s. ius naturale. col. si. vers. sed quæro. ff. de pac. Sed tñ contrariū de iure videtur saltē ex causa: q licet educatio liberorū sit de iure naturali quātū ad instinctum^b naturę. d. l. j. s. ius naturale. & j. dist. in c. ius naturale tamen ille naturalis instinctus est redactus ad necessitatē à iure ciuili. l. si quis à liberis. in prin. ff. de lib. agn. vnde in pluribus casibus videmus quod ali-

seu circumstan-
tiz casus variā-
tur. C. M.

a Neccessitas.
Vult dicere
quod remanet
ius naturale, &
eius obligatio:
licet non detur
actio de iure ci-
uili, quod hic
ineptū est. C.
M.

b Sine causa.
Falsum, nec va-
leret tale ius ci-
uile, tanquā iu-
ri naturali cō-
trariū, sicut cū
tyrānus ius de-
negat. C. M.

c Petere. Vide
Barbā. in c. que
in ecclesiis.
de cōstit. col. v.
post med. H. C.

menta filio denegari possunt, puta si filius à seipso viuere
potest. d. l. si quis à lib. §. sed si filius. de lib. agn. Et ex plu-
ribus causis potest filius exheredari. §. aliud quoq; capitu-
lum. in auth. vt cū de ap. cog. Et pariter ex illis causis ali-
mēta denegari possunt: vt not. Bar. in d. l. si quis à lib. §. si
quis ex his. & in l. diuus. §. de part. & in l. si patrem. C. de
alen. lib. Tergo pariter videtur q̄ ex causa filius à statuto
poterit priuari iure alimentorū: quia tollitur solū illa
neccessitas à iure ciuili introducta, & remanet ille instin-
ctus naturalis: & tūc pater secūdum illū naturalē instin-
ctū qui tolli nō potest, poterit alimenta ministrare: quia
solū in effectū, vt dictum est, tollit illa forma, & illa ne-
cessitas inducta à iure ciuili. & ad hoc facit tex. i. auth. ex
cōplexu C. de iest. nupt. vbi pater filio nō tenet prestare
alimēta. Ergo pariter ex cā à statuto hoc īduci pōtīmō
etiā sine causa b videt q̄ fieri possit: quia iura ciuilia pro
volūtate statuentū mutari possūt. §. si. insti. de iur. natu-
r. Non obstat alleg. §. in cōtrariū: quia possūt habere lo-
cū in pacto prout loquit Spe. in loco. §. alleg. secus vide-
tur in statuto salte causa subsistēte, p̄ ea quę §. dixi. Et in
pacto idē tenet Bal. quod filius qui cōsumpsit partē suā
quā habuit à patre, possit petere alimēta. Bal. idē tenet
in d. l. j. §. ius naturale. col. si. in ver. q̄ro quid si filius. & in
l. scimus. in prin. in ver. sexto q̄ro. §. de inof. te. ar. l. liber-
tus qui operari. §. de ope. li. & idē Bal. in auth. si captiui.
in fi. C. de epis. & cle. cū ti. vt tradit Alex. i. l. si cū dotē. §.
j. col. ij. ff. so. mat. & dicit Bar. in d. l. j. §. patēs. in fi. nō va-
lere pactū, q̄ filius alimentari non debeat. ff. de lib. agn.
¶ Et quod dictū est videtur limitare Bal. in auth. quid si
rogatus. col. ij. ver. & facit ad duas quēstiones. C. ad Treb.
nisi filius partem sibi datam à patre, perdidisset dolo vel
lata eius culpa. & sequitur Alex. in d. l. si cum dotem. §. j.
¶ Sed considerandum est: quia aut dicimus q̄ non valet
pactum, quia fit contra ius naturale, vel contra officium
paternū. Et ista ratio pariter militare videtur, dato quod
filius eius dolo vel lata culpa portionem sibi datam per-
diderit. Aut dicimus quod valet pactū: quia ex causa fa-
ctum videtur, ex quo eius partem recepit. Et indistinctē
videtur pactum valere quocunq; modo eius portionem
perdidisset: quia non priuatur legitima ex quo illam ha-
buit. Et hoc videtur de stricto iure, licet ex quadā mis-
eratione deberet pater illi providere, sed ad hoc nō cogi-
tur: &

a Generali. Host. conf. l. xvi. Dec. l. principalibus. in fi. 3. si cert. pet. Aymo. cōfil. clxxxix. numero 1.

b Legitima. Brevis veritas est, q̄ licet possit quota variari, nō potest tolli liberis nisi ex causa ad exheredationē iusta. Adde de m. Thol. ccccxxvij. Ang. Arret. tra. testa. ver. nolens decedere intest. col. fi. & dixi ad Alexā conf. xxv. nu. ii. li. j. C. M.

tur: & sic tali casu idem videtur in pacto quo. l. in statuto, Et hoc quando specialiter sit dictum de alimentis, aliās
A secus videtur: quia in generali a remissione nō videntur remitti alimenta. d. l. libertus qui operatur. & bene facit text. in l. libertus. §. posthumus. & quod ibi Bar. ff. de ali. & cib. leg. Et tali casu quādo non fuit expressum de alimentis, saluari potest opin. Bal. & dos in locis 3. alleg.

7 ¶ Si similiter per istū tex. arguit Dvñ. in regula, indultū
B de reg. iur. in vj. q̄ legitima b quæ filiis debetur, tolli nō possit a statuto: quia secundū naturā debet. §. cū itaq. in auth. de hær. & sal. ibi secundū ipsam naturā eis debeat. facit text. in l. scripto. in fi. j. vnde lib. in l. cū rō. in prin.

C de po. dam. Contrarium tamē cōcludit & tenet c Dy. in dicta regula, indultū. quod de rigore iuris, qui in isto casu praevalet equitati, statutū possit tollere legitimā quæ introducta fuit a iure civili. q̄ quidē ius civile imposuit illam necessitatē relinquendū filiis. §. j. in auth. de trien.

e Contrarium tamē cōcludit, & tenet. Vñ scire debes, q̄ vsque ad hęc tēpora nullus discrepauit in hac opin. videlicet quod legitima possit minui, prater Barb. in c. Raynurius. de testu. qui tenet q̄ nō potest minui. in col. xlii. & in cōsilio xliii. in j. vol. sed an possit in totū tolli. Dy. & Io. And. in reg. indultū. tenet q̄ sic. Idē Io. And. in addi.

Spec. in tit. de suc. ab intest. hanc opi. tenet omnes hic alleg. per do. Philip. in vers. contrariū tamen, & c. hanc etiam Old. conf. cvii. circa rus municipale, & Ang. in conf. cccxii. incip. post hoc scriptū. & in conf. ccclix. inci. pr. suppo. stat. & in cōs. ccc. inci. punctus talis est in i. col. Ro. conf. cxxxiii. inci. pro declaratione primæ. in prin. Fed. in conf. xxi. in iii. col. inci. nūquid hær. Cald. in conf. xv. inci. an si statutu augeat. Et Cal. in cōs. xxxii. sub tit. de testa. Card. in d. e. Raynurius Lanfrā. in repe. d. e. Raynurius. in vi. col. vbi dicit hanc cōmunem legistarum. Ant. in l. planē. §. si duobus. de leg. i. Rom. in l. sequēs gradus. ad Silla. Ang. in repet. c. pater filiū de inoffic. testa. Bar. lmo. & Moder. in l. Titio. §. Titio genero. de condit. & de mōstra. Pau. in l. planē. §. si duobus de leg. i. Ful. d. l. Papinia. §. vnde si quis. Ray. & Io. de Bel. in authen. de hær. & sal. & ibi Bar. Sal. in authen. nouissima. vi. col. xi. q̄ vbi dicit q̄ cōmuniter teneatur opi. Dy. tamē cū modificatione, videlicet ex causa Pau. in conf. xvi. in ii. col. in ii. parte. Philip. Corn. in omnibus cōsiliis hic alleg. affirmat hāc cōmunem Bar. in l. de quibus. ff. de legibus. in iii. col. in prin. ¶ Contrariam tamen opin. videlicet quod non in totum tenent, Doctores hic alleg. per do. Philip. in vers. nonnulli tamen. & Domini de Rota in decisio. cccclxxvi. sub tit. de consuet. fol. 52. colum. iii. in antiquis incipien cōsuetu. videlicet, & c. & magis latē in decisione xviii. in nouis fol. 5. col. iii. incip. fuit dubitatum. las. in l. quoniam in prioribus. col. ii. in fi. & in authē. nouissima col. pen. C. de inof. testa. tenet hanc opinionem: & dicit hāc esse cōmunem opi. Barb. singulariter in cōsilio. xlii. in i. volu. & in c. Raynurius. de testamē. col. xii. & xlii. vbi allegat Bal. & Ancharanū in quibusdam recollectis in l. hac ed. & ali. C. de secund. nupt. Card.

Alexan. in e ius naturale. i. dist. in iii. col. vbi reprobatur dictū Abb. in d. ca. Rayn-
tius. Ang. in d. c. Raynutius. in v. col. in medio Bal. in authen. nūc autē. C. de episc.
& cleri. & in tract. statutorum in verbo, legitima, vers. viii. & ix. & in sua Marga.
in ver. legitima, vers. iii. Bart. in consi. lxii. col. ii. Car. in cōsi. ii. vbi dicit, quod de
iure canon. non valet tale statutum. Ange. & Bald. in l. ii. §. ius naturale. de iusti. &
iur. in finalibus

verbis. Capra
in cōsi. lxxii. in
ii. colū. Imo. in
c. quā in eccle
siarū. de cōsti.
Feli. in c. eccle-
sia sanctæ Ma-
riæ. de constit.
col. iii. Socinus
cōsi. cl. in i. par-
te. & in cōsilio
cclxxv. incipit.
in causa fratris
in ii. volū. & in
cōsilio cclxxx-
viii. in ii. parte.
Alexā. in cōsil.
cxcvii. incip. vi-
so citu. q. in iii.
column. vbi di-
cit hanc veram
opi. & commu-
nem cano. Al-
ber. de Rosa. in
ii. par. statu. qō.
ciii. & ciiii. &
in l. quoniam in prioribus. pen. & si. col. Bal. tenet hanc opinionē in pluribus locis re-
latis, vbi §. in tract. statu. & sic vides quod vtraque opin. est communis: tamē non
recedas ab opin. Cano. quia est magis æqua, quia vbi sunt duæ opinio. communes
contrariæ, scilicet t. cano. & legistarum, est tenenda opin. canon. de quo vide Lan-
fran. in repet. c. quoniam contra. in vers. testium. col. xi. in si. de probat. & vbi est
decisio Rotæ, est maioris autoritatis quā cōmunis opi. doc. ita Barb. in c. olim.
de lit. contest. col. xii. post prin. est bene verum quod cum causa poterit in totum
per statutum vel consuetudinem tolli legitima, secundū magis communē opi.
doc. quā refert Abb. in consi. lxxv. col. si. & Rochus Curt. in tracta. de consuet.
col. lxxxiii. fo. xxxii. & dato quod prima epi. legistarum esset vera, cōmuniter te-
nent omnes quod a limenta possent peti. de quo per Barb. vbi suprà & Imo. in §.
Titio generō. col. pen. & Abb. consi. lxxii. in i. volū & per d. Roch. de Curte. vbi §.
qui dicit, q. nullus discrepat q. non valet consuetudo quod filii à parētibz non
alantur. Et sic per ista patet an valeat statutum inclytæ ciuitatis Valentie regni
Hispaniæ disponēs quod pater possit filium exheredare cum quinq; solidis mo-
netz ipsius regni, qui faciunt summā quartæ partis vnius aurei. Item etiā an me-
liorationes seu maioratus sunt liciti. de quo vide Moder. Hispania. in repet. c. per
vestras. de dona. inter vir. & vxor. fo. 83. ver. restat nunc examinare, H. C.

& semel §. si quis autem. & in auth. de fal. Bene verū est
q. lex ciuiliſ ita statuit naturali ratione suadente. Et hoc
modo iura alleg. in cōtrariū intelligunt. & idē finaliter
tenet Cy. in l. scimus. in si. C. de nupt. Old. in consi. cxxxv.
factū est tale. & Alex. in cōsi. lxxv. visis. col. ij. lib. j. refert
Dy. q. legitima debetur de iure ciuili: naturali tamen
ratione. Et q. legitima absolute à statuto tolli possit: te-
net Ang. in l. Papinianus. §. quarta autem. col. si. §. de in-
offic. testa. vbi dicit se pluries ita consuluisse: & patet in
eius consi. xv. statuto cauetur. in consi. cccxlix. cōsultatio
hæc. & idē Ang. in l. quod de bonis. §. si. §. ad le. Fal. & ibi
Imo. dicit q. ista est cōmunis opi. & Alex. ibi post mul-
tas alleg. dicit q. cōmuniter ita tenetur, saltem ex cau-
sa. Et idem Domi. in c. quamuis. col. pe. de pact. in vj. Io.
de Ana. in cōsi. iiii. visis. Lapis in alleg. c. j. in ciuitate Flo-
rentiæ. col. j. Rota in xviii. deci. fuit dubitatū. in nouis.
& Abb. in consi. lxxv. primò est vidē. sum. col. si. lib. j. And.
Sicu. in consi. lxxvj. col. vj. lib. iiii. Et istam esse commu-
nem opi. etiā attestatur Cor. Peru. in consi. cl. hanc quæ-
stionē. in si. lib. j. & cōsi. ccx. in hac cōsultatione. col. j. pe.

lib.

lib.& in consi. vij. in hac consultatione. lib. ij. in princi.& in consi. cv. in hac consultatione. lib. iij.& in consi. cxxij. licet breue sit. eo. lib. iij. col. fi.& in consi. j. col. iij. lib. iij. vbi pluribus mediis tollit æquiparationem quæ fit de ali mentis ad legitimam.

¶ Et ista cōclusio præsertim habet locū ī legitima^a quæ debetur matri vel patri, vt no. Ang. in d. consi. cv. Bal. in l. j. §. ius naturale. ff. de iust. & iur. Ro. in cōf. xxxij. visa. col. fi. Ben. Cap. in cōf. xv. pro pleniori. & ī cōf. clj. subscripsi. ¶ Nonnulli tamen tenent contrarium, q̄ nō possit tolli in totum sed minui. Et vltra antiquos quos refert Dyn. in dicta regu. indultum. hoc tenet Bald. in consil. xlvij. in quæstione. libr. j. & in consil. cxxxj. circa prædicta. libr. ij. Fulgo. consil. xcv. quidam. Raphael Cum. in consil. lxx. quidam Serpetius. col. j. And. Sicul. in consi. xxiiij. col. iij. & fi. lib. j. Alex. in consil. lv. viso titulo. col. fi. lib. ij. & Maria. in consi. xxx. quamuis ex his. & Soci. in cōf. cl. in prin. vera & magis communis opinio est, q̄ possit tolli etiam in totum saltem ex causa per supradicta.

^a Legitima Ro ma. consi. xxxij. incipien. visa municipali. fin. col. vbi dicit quod nullus tenet cōtra rium. & Abbas consil. lxxv. in cip. quidam de cefsit & c. H. C.

In l. Semper in obscuris. Argumenta.

- 1 Minimum quod est, quando sequi debeamus.
- 2 Testator p̄sumit quā minimū velle hæredē legatis grauare. Minimū in legatis sequi debemus, & in vltimis voluntatibus.
- 3 Minimum sequimur, nisi significatio propria vocabuli aliud innueret.
- 4 Legatum ad pias causas non est de minori intelligendum.
- 5 Legatum quod fit clericis, an intelligi debeat de minori, an verò maiori.
- 6 Legatum pro loco, cui fit, qualiter est intelligendum.
- 7 Minimum etiam in contractibus quare sequi debeamus. Debitori datur electio in alternatiuis.
- 8 Obscurum iudicis arbitrio declarandum si sit, non recurritur ad id quod minimum est.
- 9 Minimum in pœnis infligendis attendendum.
- 10 Damnatuſ pœna capitali, intelligi debet de minori.
- 11 Proprietas verborum in pœnalibus maxime attendenda.
- 12 Pœna si pro delictis sit infligenda, q̄ mitior est irrogari debet. Excommunicatio in dubio de maiori est intelligenda.
- 13 Excommunicatio qualiter esse pœna probetur.
- 14 Excommunicatio minor non solet ab homine proferri.
- 15 Obscurum in iudiciis interpretari solemus in fauorē actoris.
- 16 Obscurum quando aliquid esse meritò dicatur.

REGVLA IX. VLPIANVS.

SEMPER in obscuris quod minimum est, sequimur.

¶ **E**ADEM regula habetur eo. tit. in vj. c. in obscuris. & glo. ibi exemplificat in c. ex parte. de censu. sed non bene: quia text. ibi rationē specialem adducit. & in terminis illius c. si legatum fuisset factū ecclesiæ, deberet maius. l. Titia. §. Scia. & ibi Bar. ff. de aur. & arg. leg. vnde exemplificari potest. l. in nummis. de leg. iij. quam glo. hic adducit. & in l. apud Iulia. §. Seio. de leg. j. in l. qui concubinam. §. cum ita. de leg. iij. cum simi. vt tradit Dy. in d. regul. in obscuris.

¶ **E**t ista regula habet locū in subsidiū: quia prius inspicitur quod actū est. Secundo, quod verisimilius est. Tertiō, quod fieri solet. l. semper. j. eo. l. in obscuris. j. eo. & no. per glo. in d. reg. in obscuris. Et huius regulæ rationē adducit glo. in d. reg. in obscuris. eo. titu. in vj. quia in eo quod plus est, cōtinetur minus. Sed ista ratio bene procederet in quantitatibus. nō autē in speciebus. l. inter stipulantē. §. si stipulāte. ff. de verb. obli. vnde melior ratio videtur: quia in legatis testator videtur minus grauare hæredē, quā fieri possit. l. vnū ex familia. §. si rē. de leg. ij. in cōtractibus verō ratio videtur, per reg. l. veteribus. ff. de pac. & in delictis ratio colligitur per l. si pæses. ff. de pœnis.

a Legatis. infra. eo. l. in testa-
mentis. num. 3.
idem Deci. l. j.
in fi. l. si credi-
tores. in fi. l. cer-
tis annis. col. ij.
C. de pac. l. in
testamēto. col.
fin. C. de mil.
test. l. j. col. j. C.
de instir. & sub-
stit. l. i. in fi. C.
de impube. &
ali. l. si plu-
ribus. col. ij. de
lega. j. l. non so-
lum. §. fin. col.
xx. de oper. no.
nunc. Soci. l. si
fuerit. de reb.
dubis. C. M.

¶ Habet ergo locum regula, primò in legatis^a, & in vlti-
mis voluntatibus, vt probatur in d. l. nummis. de leg. iij.
in d. l. apud Iulianum. §. Seio. in l. si ita scriptum sit. in fin.
de leg. j. in l. si ita relictum fuerit. in principi. de leg. ij. in
l. qui concubinam. §. cum ita. de leg. iij.

¶ **E**t tali casu regula procedit vbi est incertitudo in re-
bus. Secus est in personis: quia tunc electio datur hæredi.
l. si quis seruum. §. si inter duos. de leg. ij. Et not. per Dy.
in regula in obscuris. eo. titu. in vj. vbi dicit, quod in per-
sonis minimum apparere non potest.

¶ **S**ecundo regula limitatur, nisi propria significatio
vocabuli aliud importaret vt not. Barto. per illum text.
in l. si is qui ducenta. in prin. s. de reb. dub.

¶ **T**ertiò regula intelligitur, quando illud minimum hā-
bet in se virilitatem: aliās secus. vt per glo. in l. legato ge-
neraliter. de leg. j. vbi Alex. in iij. col. in veritatē dicit glo.

¶ **Q**uartò regula intelligitur, quando nō apparet q̄ ele-
ctio data fuerit legatario: aliās secus. vt no. Bar. in d. l. le-
gato generaliter. circa fi. in ver. prædicta omnia. de le. iij.

¶ **Q**uintò fallit, quando qualitas legati vel legatarij
aliud suaderet. l. si cui. de ali. & cib. leg. l. Stichus. de leg.
iij. quia

iiij. quia legatum obscurum ex affectione cuiusque capit interpretationem: vt dixit text in l. capienda. §. quod factum est. j. eo. facit text. in l. Aurelius. §. Titius testamentum. & quod ibi Bar. s. de lib. leg.

¶ Sexto & vltimo fallit in legato relicto ad pias causas: quia nō de minori, sed de maiori favore religionis intelligitur. l. Titia. §. Seia. ff. de auro & arg. leg. vbi Bar. ita limitat istā regulā & illum text. pro singulari alleg. Rom. in sing. ccccxv. quæro si lego ecclesiæ. & no. dom. Abb. in c. iudicāte. de testa. col. ij. ver. vnum tamē sing. Et tradit And. Sicul. in consil. lix. illud in mediū. col. xj. lib. ij. ¶ Limitatur tamen ille text. procedere in legato ecclesiæ, prout loquitur.

a **Causas.** Idē Socin. in tract. fallētiarum, in reg. cccx. in xij. privilegio piz causa. l. i. C.

¶ Secus si esset legatum factum clericis vel personis ecclesiasticis. vt not. Abb. dicit per illum text. in c. ex parte. de censu. per rationem quæ in text. ibi assignatur. Sed certē cum text. ibi loquatur in voto, cōsonat quōd votum factum fuerit de dando ecclesiæ, & clerici ibi videntur pro ecclesiā recipere. vnde ille text. indistinctē prout loquitur, videtur procedere secūdm istam reg. quæ etiam videtur habere locum in relicto facto ecclesiæ.

¶ Non obstat. text. in d. l. Titia. §. Seia quia nō videtur probare illud ad quod per Barto. & docto. omnes allegatur.

¶ Nam ibi erat factum legatum templo in quo nō erant nisi dona aurea & argentea. merito secūdm qualitatem loci legatum intelligitur. Et dum ibi dicitur. quōd de argento debeat legatū fieri, bene probatur regula quōd in dubio legatum sit quod minus est, ex quo fit ibi de argento non de auro. Et ideo Rom. in not. s. alleg. ccccxv. bene dicit quōd legatum factum ecclesiæ de calice, intelligitur de argento vel auro: quia de alia materia calices ecclesiæ non conficiuntur. vt calix. de conse. distin. j. Et sic propter qualitatem loci videtur fieri illa interpretatio.

¶ Aliāsb ergo in legato facto etiam ecclesiæ regula ista haberet locum: vt probatur in d. c. ex parte. Et hoc modo saluatur glo. in d. reg. in obscuris. eo. tit. in vj. quæ exemplificauit reg. per illum text. in d. c. ex parte. Et ad hoc facit quod not. Roma. in singul. lix. quidam Roma. vbi inquit, quōd si quis legauit ecclesiæ vtilitatem palatij sui, quōd videtur legare solum vsum, & non proprietatem. alleg. text. cum glo. in l. si habitatio. §. j. ff. de vsu & habita.

¶ Secundo regula etiam habet locum in contractibus.

b **Aliāsb.** Idem Iaso. l. si ita sit ascriptū. in fin. de leg. j. dixi in tract. v. sur. qō. xx. C. M.

l. inter stipulantem. §. si stipulante. l. si stipulatus fuero decem. de verb. obli. l. si fideiussor. la. secunda. §. manda. l. si quid venditor. in fin. §. de ædil. edict. Et facit regula, quod in contractibus in alternatiuis electio est debitoris. l. plerumque. in fin. ff. de iur. dot. Et ad propositum fa. glo. not. ib. in l. si. §. de præto. stip. quæ dicit, quod iudices semper sequuntur quod minus est. Et ideo in mandato obscuro attenditur illud quod minus præiudicaret; vt not. Bald. in l. falsus. col. penul. C. de falsis. & in dubio non videtur quod transferatur dominium. vt not. Bar. in l. cum pater. §. pater pluribus. de leg. ij. Alexan. post Bald. quem ibi refert in l. si pascenda. C. de pact. Et talis regula in contractibus procedit quando illud minimum non sit inutile. aliàs debetur mediocre. l. si quis argentum. §. similique modo. C. de donati. declarando vt per Dy. in regula, in obscuris. eo. tit. in vj.

¶ Secundo regula fallit in dote: vt not. per glo. in princ. in l. nuptura. ff. de iure do. quæ alleg. l. in ambiguis. eo. tit. Nam illa regula, in ambiguis. quæ loquitur in dote, est magis specialis, & videtur derogare huic regulæ generali. vt regula generi per speciem. de reg. iur. in vj.

¶ Tertio fallit quando illud quod obscurum est, declarari debet arbitrio iudicis: quia tunc non recurritur ad minimum. vt not. Abb. in c. j. de deci. vbi limitat. istam regulam: & ad hoc bene fa. text. in l. cum post. §. gener. §. de iure dot. & quod suprâ. dictum fuit in legatis per l. is cui. de ali. & cib. lega.

¶ Quarto fallit in casu. l. veteribus^a. §. de pac. vt per glo. a hic, & Dy. in d. reg. in obscuris. Et de intellectu. d. l. veteribus. videndum erit in locis. j. allegandis.

¶ Quinto fallit ratione subiectæ materiæ: quia in dubio videtur dominium transferri. l. j. in versic. tamen. ff. pro dote. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahend. empt. & not. Barto. in l. dotis. ff. de iure dot. & in l. cum pater. §. pater pluribus. de leg. ij.

¶ Tertio regula etiam procedit in delictis: vt not. per glo. hic: quia in dubio minor pœna imponitur. l. si præses. & l. interpretatione. §. de pœnis. & de pœn. dist. j. in c. pœnæ in l. pactum. §. in pœnalibus. j. eod. facit text. cum gloss. in l. hæc enim causæ. §. de suspect. et. in l. absentem. ff. de pœn. Et no. Bal. in l. diuortio. in princ. ij. ver. & facit ad quæstionem. ff. sol. matri. & in l. quories §. si quis ita. in versic. facit etiam hoc ad quæstio. §. de hære. instit. & tradit Alex. in consi. cxvj. in causa inquisitionis. lib. ij. ¶ Et ad idem facit, quia cōdemnatus pœna capitali (cum sint plures causæ capitales) de minori intelligitur: vt not. Abb. post glo. & alios in c. quanto. colum. iij. ver. iij. quæro. de iure iuran. cum simil. vt tradit Alexan. in consi. cum statuto loquens. lib. j. Et condemnatus ad restitutionem rei furtiue in dubio videtur cōdemnatus cōditione furtiua, quæ

quæ non infamat. vt in not. q. trad. Ioan. de Ana. in c. qualiter & quando. §. ad corrigendos. col. iij. de accus. vbi dicit se ita consuluisse Venetiis. facit gl. in l. si quis id quod. in versic. quingentorum. quæ dicit quòd aliàs in text. est quinquaginta. Et ita approbatur: quia est minor pœna, secundum Cyn. Alber. Bald. & alios ibi. & Fulg. in consi. cxxvij. hoc maximè.

¶ Et prædicta conclusio limitatur primo, nisi ex qualitate facti aliud colligatur: vt patet in l. j. C. ad leg. Corn. de sicar. in l. si non conuitij. C. de iniur. in c. j. de præsump. & latius per Dy. in d. reg. in obscuris.

¶ Secundo fallit in casu litem Mela. §. si plures. ff. ad leg. Aquil. de cuius intellectu vide Ioan. de Ana. in ca. significasti el secundo, de homi. l. iij. notabi. Et Pet. de Anch. in consi. cxxvj. nos Bartholomæus. cū simil. vt tradunt Moder. in d. c. significasti. Et adde Ro. in consil. cccj. eo præsupposito. Alex. in cōsi. xv. ^a viso processu. lib. j. & in consi. lvijs. col. ij. eo. lib. j. & in consi. xlvj. copiosè. lib. iij.

11 ¶ Tercio, prædicta conclusio limitatur non habere locum, quatenus verborum proprietas videtur requirere: quia lata interpretatio fit vt verborum proprietas seruetur, etiam in pœnalibus. l. cum lege. §. de testa. vbi Aret. not. illum tex. ad hoc. & facit quod not. Cal. in consi. j. de consang. & affi. vbi inquit, quòd materia dispensationis quæ strictè debet interpretari. c. j. de fil. presby. tamen late secundum proprietatem verborum interpretatur.

11 ¶ Quarto & vltimo, conclusio supradicta procedit in delictis vbi agitur de pœna corporali, vel pecuniaria. Secus est in excommunicatione, in qua in dubio fit interpretatio de maiori excommunicatione. c. pen. de sentent. excommunic. quia excommunicatio non dicitur pœna, sed medicina ad correptionē. c. j. de sentent. excommuni. in vj. vt no. Abb. in d. c. pe. & in c. j. de postu. præla.

13 ¶ Sed ista responsio non videtur vera: quia absurdum est dicere quòd excommunicatio non sit pœna: quia contrarium probatur in ca. quoniam frequenter. §. fin. vt lit. non contest. & nulla maior pœna est in ecclesia: vt dicit tex. in c. corripiantur. xxiiij. q. iij. Obstare tamen videtur text. in d. c. pen. vbi contra naturam pœnæ fit lata interpretatio. Et in hoc valde laborant docto. Imo. in ca. j. de loca. Ioan. de Anan. in c. j. de sagittariis. Moder. in c. pen. in ca. dilecte. de exceptio.

^a Consil. xv. vbi plenè dixi. Adde Nicolaū Boeri. decisio. ne cxxxvij. & infra eo. l. fauorabiliores. num. 6. C. M.

a Dicendum est. Aliam tibi assigno rationem quam dat Anch. in c. sta. tuimus. de sen. excom. libr. vj. in vers. ij. not. nam excommunicatio nō profertur nisi pro mortali. ca. nemo. xj. quæsti. iij. mortale de per se operatur remotionem a sacramentis, ut minor excommunicatio c. si eerdores. j. q. i. ergo ut aliquid addat, excommunicatio debet intelligi de maiori. ut l. in fin. ff. ad municipales. alias rationes. pōnit Fel. in d. c. penult. de sen. excom. quem vide, vbi sentit istam, licet nō ita declarer. Hier. Chac.

¶ Sed non bene resoluunt. unde dicendum est², quod tex. A in d. c. penult. loquitur in iudice qui protulit sententiam excommunicationis. Nam de maiori intelligitur, quia¹⁴ ab homine minor excommunicatio proferri non solet: & verba intelliguntur secundum communem usum loquendi. c. quanquam. ij. q. vij. l. Labeo. ff. de supel. leg. & in dictis quomodo regula procedit, dicendum est, ut latius per Dy. in d. reg. in obscuris.

¶ Ultimo regula nō habet locū in iudiciis, ut glo. hic dicit: quia in dubio fieri debet interpretatio in fauorē actoris. l. si quis intentione ambigua. s. de iudi. l. inter stipulantem. s. si Stichum. de verb. obli. & not. Bar. in l. rerum amotarum. in fi. ff. de amo. Et no. Inno. in c. licet causam. in fin. de proba. quem Bald. refert in l. ordinarij. C. de rei vendi. col. pe. & idem Inno. in c. examinata. de iudi. in fin. Abb. in consil. lxxvij. in q. in fin. lib. ij. Alex. consil. lxxvij. visothemate. colum. pen. lib. ij. Et prædicta conclusio etiam habet locum in iudicio criminali, ut Alexā. concludit reprobando Romā. in l. diuortio in prin. col. iij. ff. sol. matri. & ita tenet Bart. in l. libellorum. col. fi. in prin. vers. quarto aliquis percussit. limitatur tamen tex. in d. l. si quis intentione. ut Bald. ibi dicit in secundo notabili. & tradit Alex. in consil. lv. quoniam causa. col. fin. lib. v.

¶ Et ad declarationem regula. ut l. veteribus. ff. de pac. quando aliquid dicatur esse obscurum, tradit Alexā. in consil. xj. viso. col. fi. lib. ij. & ibi dicit quod verba generalia non dicuntur obscura: de quo notā. l. si fideiusor. la. ij. ff. mandati.

¶ Et an sit differentia inter verbum obscurum, & ambiguum, dixi in c. fi. de constitut.

¶ Et de præilegata. l. veteribus. no. Imo in cōs. xxj. in casu præmisso. Ioā. de Anagn. in consil. xcviij. visis. in fi. Are. in cōs. liij. in causa magistri Blasij. in fi. & in cōs. lxxxiij. diligenter. col. fi. Oldra. in cōs. xc. ex forma. col. ij.

In l. Secundum naturam. Argumenta.

1. Commoda ferre, incommoda & onera sustinere debet, & innumera.
2. Pactum de lucro in societate, est etiā de dāno intelligendum.
3. Contrariorum quare eadem disciplina. & nu. 5.
4. Testes publicatione facta nec super iisdem capitulis, nec super directo contrariis admittantur.
6. Augmentum si non auget, nec minatio minuet, quod oppositorum

frorum eadem sit ratio.

7 Argumentum ab oppositis quare inualidum.

8 Frater an succedat sorori, statuto stante quod soror non succedat fratri.

9 Testes tot in reuocatione requiruntur testamenti, quot in eiusdem confectioe.

R E G V L A

X.

PAVLVS.

SECVNDVM naturam est: comoda cuiusque rei eum sequi, quem sequuntur incommoda.

A TEADEM regula habetur ^a in c. qui sentit. eo. tit. lib. vj. & probatur in l. j. in prin. §. de instito. §. cū autem. insti. de emp. & vend. l. j. §. pro secundo. C. de cad. tol. cum simi. allega. in gl. alia exempla, & similia traduntur per glo. in d. regula, qui sentit. Et adde tex. in l. is qui in potestate. in §. fin. ff. de leg. præstan. † ubi dicitur absurdū esse alium habere comoda, & alium onera sustinere: & ubi periculum est, ibi lucrum debet collocari. l. si. §. pe. C. de fur. glof. per illum tex. in l. si is qui. §. j. supra commo. Et ideo pactum factum de lucro in contrāctu societatis, etiā de damno intelligitur. §. illud. insti. de socie. Iniquissimū enim est genus societatis. in qua vnus damnum & non lucrum haberet. l. si non fuerint. §. si. ff. pro soc. Et ideo cōmodum ab onere regulatur: vt in not. q. tradūt Bal. Ang. & doct. per gloss. ibi in l. planē. §. si duobus. de leg. j. ubi Alex. refert col. j. facit text. in l. Seio in princi. & quod ibi Bart. ff. de annuis leg. in l. Nefennius. §. si. supra de excus. tuto. & in l. quoties. supra ad Trebel. Et ad prædicta facit quod not. Bar. in l. quia poterat. in fin. supra ad Treb. ubi ponit quæstionē, de socio qui suo periculo voluit ire Venetias contra voluntatem socij: nam de lucro quod fecit nihil debet habere socius qui noluit periculum subire. cum simil. vt tradit ibi Alex. col. j. & sequitur Ang. Aret. in §. illud. insti. de socie. & Roma. cons. ccccclxxv. & per istam regulam. & Bal. dicit in l. j. §. pro secundo. in fin. C. de cadu. tol. quod aut vasallus dimittat feudum, aut præstet seruitium.

a † Et prædicta regula procedit data habilitate personæ Sed quandoque propter inhabilitatem personæ quis cōmodum consequitur, licet onus & incōmodum non patiat: vt patet in muliere & minore qui ad hæreditatem agnatorū admittuntur, & tamen tutelā eorum subire nō tenen

tenentur. l. j. §. interdum. ff. de leg. tut. in §. si in sti. de legi. pat. tute.

¶ Secundo regula non habet locum in dote; in qua mulier quandoque habet lucrum, & onus non patitur: vt not. Bart. in l. si constante. in prin. col. pen. in v. q. iij. princ.

¶ Tertio ista regula habet locum quando est eadē ratio, vt quis ad commodum & incommodum admittatur: secus vbi esset diuersa ratio. vt not. Bar. hic & patet in iuribus alleg. in gl. videlicet in l. si negotia absentis. §. de neg. gest. in l. si quis. §. j. §. cōmuni diui. in l. sed & socius. §. si absentis. ff. pro socio. in quibus iuribus propter culpā eius quis cogitur damnum subire & à lucro repellitur. vt no. Ang. per gl. si ibi in l. si. C. ad Tert.

¶ Et secundum istam limitationem, duæ limitationes supradictæ videntur procedere: ita omnia supradicta in ista limitatione includi possunt. & ratio Bart. in d. l. si constante. non fundatur in fauore dotis: sed quia eadem ratio videtur. Et ad hoc facit, quod inferius dicam.

¶ Per istum text. cum similibus. §. & in gl. alleg. infert gl. hic illud vulgatum, ¶ contrariorum eadem est disciplina. & idem no. per gl. in rub. 3 C. de acq. poss. in c. quanto. de centi. in glo. fi. & in l. sciendum. §. fin. §. qui satisd. cog. in l. Pomponius. §. j. in verli. esse. ff. de procur.

¶ Prædicta regula exponitur & declaratur pluribus modis. Primo, vt dicamus: eadem disciplina, id est, eadem cognitio: quia cognito vno de contrariis, alterum cognoscitur. & hoc probatur in l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. in sti. eo. in prin. & ibi Ang. Aret. & in sti. de tutel. in prin. & in l. qui accusare. in princ. ff. de accus. & in l. j. §. stipulatio. §. de prat. stip. Et hoc modo arguit Dy. in reg. ij. in prin. de reg. iur. in vj. Bart. in l. inter stipulantem. §. sacram. col. iij. ff. de verb. oblig. Abb. in c. fraternitatis. de test. col. antep.

¶ Et ideo sicut facta publicatione testium testes non admittuntur super eisdem capitulis: ita non admittuntur super directo contrariis: quia est idem timor subornationis in directo contrariis: quia cognito vno contrario, alterum cognoscitur: vt dicit Ang. Aret. in sti. de his qui sunt sui vel alie. iur. col. j. in fi. alleg. not. in cle. ij. de test. & in §. quia non in auth. de testi. not. in c. fraternitatis. de testib.

¶ Secundo, contrariorum eadem est disciplina. intelligitur quod eadē sit de cilio: quia dispositū in vno, habet locū in alio: vt gl. hic dicit per istum tex. cum sim. Nā licet cōtraria sint cōtrarię nature & effectus. c. hospicio lū. xxxij. dist. in fi. vnde si vnum contrariū est bonū alterum malū est: vt per gl. in c. intellecto. de iure iu. quia quod operatur propositū in proposito operatur oppositū in opposito. l. si & toto. in prin. l. quod in rerū. §. si quid potest. de leg. j. l. fin. de leg. iij. Et cōtraria non possunt simul stare: quia vno posito alterum tollitur. xxj. q. ij. c. cum humilitatis. & ibi glo. in l. fi. vbi gl. de diuor. facit tex. in l. non codicillū. C. de test. & quod ibi gl. l. Pomponius. §. j. ff. de procur. Tamen quandoque de vtroq. contrario

trario idem disponitur & iudicatur, vbi est eadem ratio, vt hic secus si diuersa ratio sit: vt cōcludit Bar. hic & idem Bar. in l. in fundo. in j. col. ff. de rei vend. Anglin consil. lxxvj. vltis. in fin. & Dy. in d. reg. qui sentit. & Bar. in d. §. sacram. Paul. de Castr. in l. qui proprio. §. procurator. ff. de procu. Angel. Aret. in d. §. illud. & insti. de his qui sunt sui & c. in prin. & in ista conclusione omnia iura resoluuntur: & ita etiam concludit Aret. in rubr. ff. de acquir. poss. vbi ad hoc inducit gloss. no. in cle. fin. de appel. in ver. repulsio.

- ¶ Et secundum prædicta procedit quod no. Bal. in l. pe. C. de sol. vbi dicit qd oppositorum est eadem disciplina; quia si diminutio non minuit, sic nec augmentum augere debet. allegat pro concordantiis. l. & si contra. §. fin. ff. de vulg. & pup. & quod not. Bald. in l. non nudis. in fi. C. de proba. ¶ qd non valet argumentum ab apposis, quando non est eadem ratio. & quod not. gloss. in clem. j. in verbo obseruare. de sent. excom. quæ dicit qd contrariorum non est eadem disciplina, vbi verba & mens resistunt. & idem Bal. in l. si præses. C. quomodo & quando iud. in prin. dicit quod contrariorum non est eadem disciplina, quando non est eadem ratio contrariorum.

- ¶ Ex supradictis inferitur ad questionem quam ponit Bal. in l. duodecim tabularum. in fine. C. de leg. hæred in ver. quæro statu. vbi dicit, t quod si statuto cauetur quod soror non succedat fratri: non tamen in casu contrario videtur statutum disponere, qd frater non succedat sorori: quia non videtur eadem ratio contraria conseruanda agnationis: & illud etiam sequitur Paul. de Castr. in d. l. lege. cum si. vt tradit Alex. in l. inter stipulantem. §. sacram. de ver. oblig. ¶ Et quot testes requiruntur in confectione testamenti, tot etiam in eius reuocatione requiruntur: vt not. Bal. in l. si col. iij. versu. & scias. C. de fideicom. cum si. vt tradit Alex. in rubr. de acquir. poss. & de hoc videbimus plura similia in regul. nihil tam naturale. j. eod. vbi melius similes quæstiones conueniunt.

In l. Id quod nostrum. Argumenta.

- 1 Voluntas nostra quare facti esse dicatur.
- 2 Facti vocabulo venit quandoque non factum.
- 3 Princeps & respublica occasione data rem meam mihi auferre possunt.
- 4 Commune quod est, meum aliquo modo est.
- 5 Liberta patrono nupta non potest eo inuito diuertere.
- 6 Meum, tuū, suū, hæc verba in dubio, pro toto sunt accipienda.

Condit

a Statuto. Do. Societ. tenet contrariū per pulchra fundamenta, in rub. ff. de acquir. poss. in fi. verbis Ias. tamē ibi dicit cōmune opi. esse contra Soci. & ibi latē p. doc. circa hanc materiam. H. C.
b Frater. §. co. l. ij. noue. 117. C. M.
c Requiruntur. Imò non semper, vt not. in l. sancimus. C. de testa. & dixi ad Alex. consil. ciii. lib. ij. C. M.

7 Condicio, si meus erit, verificatur si meus pro parte sit.

8 Res tota in dubio venit rei vocabulo.

REGULA XI. COMPOSITIVS.

ID QVOD nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri non potest.

TIBI in text. facto nostro. Hic factum nostrum pro voluntate simplici etiam accipitur. ¶ Nam voluntas nostra & animus facti esse dicitur l. bonæ fidei. §. j. de acquir. rer. domi. ibi ad factum pertinet. not. Bart. in l. pro hærede. in prin. ad fin. ff. de acquir. hæred.

¶ Secundo factum nostrum hic etiam non factum includit. ¶ Nam appellatione facti, etiam non factum continetur. instit. de nupt. §. si qua vxor. in fin. vbi dicitur rectius illos facturos si se abstinerit. & not. per gloss. & doct. in l. iij. in prin. ff. de verb. oblig. Et hoc etiam habet locum in materia poenali: vt tradit Alex. in l. vbi autem. §. qui id quod. l. ff. de verb. oblig. & in terminis regulæ hoc patet: quia id quod nostrum est, mediante negligentia, & sic mediante nostro facto ad alium transfertur: vt contingit in præscriptione & vsucapione. l. j. §. de vsucap. l. traditionibus. C. de pact. & glo. hic dicit, dum inquit, quod ille qui tacet & patitur contra se præscribi, dicitur aliquid facere: & fortior videtur ista translatio quæ fit mediante præscriptione. quia prælatus qui non potest alienare, cum eius negligentia ecclesia priuatur iure suo mediante præscriptione. c. veniens. de præscript.

¶ Et ista regula sic declarata limitatur non procedere ex causa: ¶ quia princeps & respublica ex causa possunt rem suam mihi auferre. l. item si verberatum. §. j. vbi Bart. ff. de rei vend. l. Lucius. ff. de euct. not. in l. Antiochenisum. ff. de priuil. cred. & ibi Bart. Imo etiam officialis ex causa hoc potest. l. si. §. Titius. vbi Bart. ff. de pig. act. Et hoc sanè intelligitur, dum modo pretium non soluit. l. serui. vbi Bald. C. pro quib. caus. lib. accip. glo. in l. si locus. §. ff. quemad. ser. amit. & not. Bart. in l. si. §. Titius. Arch. ix. q. iij. c. per principalem. bonus text. in l. venditor. §. si constat. ff. communia præd.

¶ In hac l. est glo. not. quæ allegatur, ¶ quod illud quod est commune, dicitur meum. ¶ largo modo per fictionem, & non proprie: & istam gl. sequitur Bart. in l. serui electio. c. ne. §. j. in fi. §. de leg. j. per text. in l. illud. ff. de rit. nupt. vbi videtur tex. dum ibi dicitur, quia non proprie videtur eius libert

a Princeps. vi de latissimè la so. l. barbarius. de off. pref. vj. col. vers. circa duas vltimas. Can. ca. quæ in ecclesiariu. de const. H. C. b Meum. Dec. c. ratio. de præben. la. s. l. cetera. §. ite quæri potest de leg. j. Alci. in l. pupilus. §. si. de ver. sig. dxi in consuet. Pari. §. j. gl. j. q. vij. C. M. c. Lt non proprio. adde Bart. l. si testamento. in prin. ff. de cond. insti. & l. hoc legatū de leg. iij. & doct. in c. eu in illis. §. si. de præb. li. vj. vbi dicit qd i materia fauorabili meū dicit quod est comune: secus in odiosa: de qua vide Car. in cle. j. de ho. in ii. col. in fin. adde tamen Bal. in l. i. C. de commu. re. ali. qui dicit quod commune dicitur meū tantū vsq; ad dispositionem partis meæ & non vltra. H. C.

liberta, quæ etiam alterius sit. Nicol. de Neapol. in d. §. j. & Alb. de Ros. quem ibi Alex. refert, dicunt, q. tex. in d. l. illud. videtur probare contrarium: & illum contra Bart. inducit Are. in d. §. j. quia licet primo, secundum sententiam Iaboleni; text. dicat q. res cõmunis proprie non sit mea: tamen videtur recedere ab illa opi. dñi inquit, aliis contra vitum est: quia libertatem eius esse negari non potest, licet alterius quoque sit libertas: & Iureconsultus illam approbat. & sic videtur recedere à primâ opi. Iaboleni.

¶ Sed responderi potest, q. licet sententia Iaboleni reprobetur in decisione illius casus: Ratio tamen alle. non reprobatur: & ibi de libertate communiter iudicatur idem quod de propria: ¶ quia libertas nupta patrono, non potest illo invito diuertere. l. si. in prin. ff. de iuror. & hoc fuit statutum propter reuerentiam patroni: vt dicitur in l. in eo iure. §. si. ff. de rit. nup. Et talis reuerentia in solidum patrono debetur. l. communis libertus. ff. de in ius voc. l. si. de iur. patr. l. quædam mulier. ff. de iur. & ista ratione in d. l. illud. de comm. lib. idem iudicatur quod de propria: vt Soc. ibi declarat, & ibi est casus specialis fauore matris: vt not. Io. And. in c. si. col. ij. de verb. sig. in vj. Et difficultas secundum Are. in hoc consistit, verum ille qui dicit rem suam, ita proprie loquendo intelligi possit de parte sua, sicut de foro: & ipse tenet, q. res proprie sua dicatur, si non est illi pro parte sua sit: quia in materia pccnali quæ proprie & strictè intelligitur, appellatione rei meæ venit communis. d. l. libertus. Sed responsio colligitur ex s. dictis.

¶ Ad idem Are. inducit text. in l. rectè dicimus de verb. signific. vbi res communis non falsò dicitur mea.

¶ Sed dic verum esse, q. non falsò dicitur mea: quia excusatur à falsitate ex quo mea est pro parte. Sed non sequitur q. proprie dicatur mea. ad idem alleg. text. in l. pupillus in fi. de verb. sign. vbi dicit, quòd verbum suum, ambiguum est, an de toto vel de parte intelligatur. & ideo qui iurat suum non esse: addere debet, neq. sibi cõmune esse.

¶ Sed dic quia licet verbum suum, ambiguum sit, in dubio cum pro toto intelligitur inferius dicam. Illa expressio, quòd non sit communis, videtur facta ad maiorem declarationem, vt glo. ibi dicit & not. Io. And. in d. c. si. de verb. sign. in vj. col. j. vbi dicit, quia verbum, meum, de vi verbi debet intelligi quòd sit meum simpliciter, id est omni sui parte & dicit quòd text. in d. l. pupillus.

a. Simplificiter,
Alex. cõf. c. c. v.
num. i. lib. vj.
C. M.

intel

intelligitur ad tollendam dubitationem: vt ibi no. & sic videtur approbare gloss. ibi, & concludit, quod commune non potest proprie dici meum: & idem sequuntur doct. ibi, col. ij.

¶ Vltimo Aret. alleg. l. ij. in prin. ff. de condi. insti. vbi illa conditio, si talis seruus meus erit cum moriar, verificatur etiam si meus sit pro parte. & sic videtur qd proprie verificetur: quia conditio est voluntaria quæ formaliter debet impleri. l. Mauius. & l. hæredi. de condi. & demonst.

¶ Sed potest responderi, quod ibi illa cōditio verificata videtur vt actus valeat: quia aliàs si in totum seruus proprius remansisset, institutio non valuisset: quia erat institutus seruus sine libertate, quo casu institutio non valet, Sed in aliena in totum vel in parte valet. l. iij. ff. de hæ. instit. & ita illum text. declarat Socin. in d. §. Labeo. in l. serui. alleg. de leg. j. licet idem Soci. referat dicta Aret. & sequatur in consi. cxxl. incip. circa præsentem consultationem. col. v.

¶ Et concludendo cōclusio gl. hic verissima videtur, quod proprie illud quod est commune, non dicitur meum: t quia appellatione rei simpliciter de tota intelligitur: vt dicunt Ioan. Mona. Ioan. And. & Dom. in d. c. fi. de ver. sig. & si quandoque contrariū reperitur, illud videtur procedere in casibus specialibus qui habent particulare rationem, & hoc modo etiā procedit tex. in l. j. §. domini appellatione. ff. ad Sillan. ibi, etiā appellatione domini pro parte dominiū contineri dicendū est, quia in illa materia, vt occasio delinquēdi remoueat, sit larga interpretatio: vnde ibi etiam filius viuente patre dominus reputatur in l. j. §. domini appellatione. el. ij. Et qd secundū regulam appellatione rei simpliciter de tota intelligatur, probatur in l. si quis cum totū. in prin. ff. de excep. rei iud. vbi parificatur qd quis petat totum fundum, vel fundum simpliciter. ad idem tex. in l. si defensor. §. qui interrogatus. ff. de interrog. act. in l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de ope. no. & ibi Bar. cum simi. vt tradit ibi Alex. & idem Alex. in consi. cxij. viso. in fin. lib. iij. Abb. in c. ij. de libel. obla. col. iij. ver. secundo dicit gl. & facit tex. in l. j. §. edere. ff. de edē. vbi dicitur, qd edere dicitur ille qui totum edit. Et ideo quando res communis tanquā propria iudicatur, iura vtuntur verbis designantibus in proprietatem. l. extraneo. de quæst. ver. cum enim ibi, de cōmuni seruo habendam quæstionem rescripsit, quod pro domino fore videretur.

In l. In testamentis. Argumenta.

- 1 Testamenta locum habere, interest reipublicæ.
- Interesse publicum dum tractatur, verba latissime interpretantur.
- 2 Statutum fauorabile est, quod de non rumpendo testamento factum est.
- 3 Legata etiam in testamentis relicta, strictam recipiunt interpretationem.
- 4 Mistus casus quando contineatur sub simplicibus.
- 5 Testamenta pleniorē admittunt interpretationem, quā contractus.
- 6 Legata in testamentis relicta, paratam habent executionem.
- 7 Argumentum à testamento ad contractus, est nullum in dubio.

IN testamentis plenius voluntates testantium interpretamur.

a Interpretamur. Quæ sit interpretatio vide Bald. in rub. C. de verb. sig. & quoruplex sit, vide Bar. 4. omnes populi. in vj. q. de iustit. & iur. & ibi Alex. & Bald. in l. iij. C. de li. præt. & quædo sit faciendâ latè, & latissimè, vide hic Bart. & in l. ij. C. de bon. vac. lib. x. H. C.

1 ¶ In testamentis plenius voluntates testantium interpretamur. & idem dicitur in c. cū dilecti. de dona. † nam agitur de interesse publico, quod testamenta habeant locum. l. vel negare. ff. quemadmodum test. ape. l. Gallus. §. si is. vbi Bal. ff. de lib. & posthu. Et quædo agitur de interesse publico, lata interpretatio fieri debet. l. ij. §. exercitum. vbi Bar. ff. de his qui not. inf. l. quemadmodum. vbi Bar. de agrico. & censu. lib. xj. † & propter hoc statutum de non rumpendo testamentum dicitur esse fauorabile, vt not. Bal. in consi. ccccxxij. incip. domina Ioanna. lib. iij. & ideo in fauorem testamenti iudicari debet. l. siue pars. ff. de inoffic. testa. c. si. de re iud.

3 ¶ Et ista regula nō videtur habere locū in legatis, quæ licet in testamēto relicta sint, tamē strictè debent interpretari. l. nūm. de leg. iij. l. apud Iulianū. §. Scio. de leg. j. cum si. vt dixi supra in reg. in obscuris. Et ideo gl. quæ ponit exemplū in legatis, nō bene dicit. & Bar. in l. cum annus. de cond. & demon. videtur istam legē intelligere respectu institutionis: quia institutio est caput testamēti. §. ante hæredis. instit. de leg. Et ideo fauorabilior interpretatio fit in testamentis quàm in legatis: vt nō, per gl. si. in l. si plures. ff. de condi. instit. & ad hoc facit text. in l. cum quidam. iuncta l. pe. §. illo. C. de neces. ser. hæ. insti.

4 ¶ Vide tamē tex. in l. Titia textores. de leg. j. vbi etiam in legatis videt fieri larga interpretatio: quia casus mixtus sub simplicibus continetur. Sed potest responderi, qd ibi erat facta prouisio de vtroque simplici: quo casu licet materia odiosa sit, tamē prouisio facta in vtroq; simplici videtur habere locum in mixto: vt probatur in l. si ita. ff. de iniur. rupt. & irri. fac. test. vbi hoc dicitur in exheredatione quæ odiosa est. l. cum quidam. §. de lib. & posthu. Et de intellectu l. Titia textores. not. Bar. in l. seruus vrbani. §. si. de leg. iij. Aret. in l. Gallus. §. & quid si tatum. col. iij. vers. iteritio adde. de lib. & posthu.

¶ Item regula bene procedit comparatiue ad cōtractus: † quia plenior fit interpretatio in testamentis, quàm in cōtractibus: vt dicitur in d. c. cū dilecti. de dona. Nam in testamentis appellatione filiorum veniunt nepotes:

b Cōtractibus. Quæ sit ratio differētiæ: vide Iaso. post Albe. in l. beneficiū. de consti. princ. colū. iij. versic. in quarta parte. vbi satis latè tractat Alb. hanc materiā, & in trac. stat. in rubri. an statu. recipiāt. interpretationem. H. C.

a Paratū. Iure non probatur, & contrarium etiā tenet Dec. in l. fin. C. de edic. diui Adri. col. vbi tamen dixi prouisionē decerni posse à iudice causa cognita. & la cius in consuetu. Parisi. s. xcy. C. M.

b Contractus. Nico. Euerah. in loc. lega. Ioan. xvij. de contra. ad vlt. vol. Vin. Her. cu. d. spu. j. col. xxx. Salic. l. as. l. fi. C. de lega. Vide Paulum Ias. in l. pactū inter. de pactis. iij. Dec. l. j. col. j. C. de instut. & subst. C. M.

secus in contractibus: vt no. Bar. in l. liberorū. col. vj. ff. de verb. sig. † & relicta in testamentis paratā^a habent executionē: vt no. Ang. per illū text. in §. illud quoq; in ver. A item no. in auth. de hære. & fal. & no. Bar. & Doct. in l. si. per illū tex. C. de edic. diui Adri. tol. vbi Alex. in ij. notab. ¶ Secus est in aliis instrumentis quæ nō habent paratam executionem. l. minor vigintiquinque annis. ff. de mino. & in dispositis in testamento masculinum concipit femininum. Secus in contractibus, secundum communem opin. vt supra latē dixi in l. ij. eod. tit.

¶ Et ex his comprobatur quod dicit Alex. in cōsi. l. xj. incip. super eo. col. iij. lib. j. † quod in dubio non valet argumentum de testamento ad contractus b: secus tamen vbi constaret quod esset eadem ratio, quia tunc valeret argumentum: vt ibi Alex. dicit. & hoc modo procedit in l. seruū filij. §. eum qui chirographum. de leg. j. in l. pactum inter hæredem. §. de pactis, in l. j. vbi Bal. C. de lege Fussa Cani. tol. cum multis simi. & per istā regulam arguit d. Alex. in consi. cclx. col. iij. lib. iij. & in consi. lvij. lib. iij. col. f. Abb. consi. xxxij. lib. ij. col. ij.

In l. Non videtur cepisse. Argumenta.

- 1 Actionem habere, sed elisam exceptione, perinde est, acsi nullam habeat.
- 2 Debitum non dicitur, quod perpetua exceptione defenditur.
- 3 Creditor nō dicitur negligens, qui potuit exceptione repelli.
- 4 Actio intentata perimitur per exceptionem, quæ opponitur.
- 5 Sententia pro actore fertur, an exceptio ex parte rei probet.
- 6 Iure ipso liberari magnopere differt ab eo quod est ope exceptionis liberatum esse.
- 7 Exceptio quando perimit actiōem, & quando non.
- 8 Præscriptio petitione sola interruptitur.

REGULA XIII. - ULPIANVS.

NON videtur cepisse, qui per exceptionem remouetur à petitione.

¶ AD istam regulam alia conformatur in l. nihil interest. infra eo. vbi dicitur, † nihil interest ipso iure quis actionem non habeat, an per exceptionem infirmetur. & facit alia regu. quæ habetur in l. si quis obligatione. §. non potest videri cepisse. infra. eod.

¶ Et per istam reg. confirmatur qd no. Bal. in l. qd si maritus. §. si quis autem. §. de consti. pec. vbi inquit, † qd non dicitur

dicitur deberi illud quod perpetua exceptione defendi potest. facit tex in l. debitor. in l. creditor. §. de verb. sig. & ista ratione valet legatum factum creditori, cui exceptio perpetua competeat. l. si creditori. in prin. de leg. j.

¶ Et per istam reg. etiam infertur ad illud quod no. Pet. de Ancha. in consil. v. pro parte. in ult. dubi. dum ibi concludit ¶ quod non dicitur esse in negligentia ille qui non petiit debitum à quo debito excludi poterat exceptione: quia ille malè agere dicitur, cui obstat exceptio. l. verum. §. de compensa.

¶ Et ad declarationē regulæ considerandum est, quòd opposita exceptione actio intentata perimitur. l. quæcūque. §. de cōpen. & exceptio proposita actionē excludit. l. ij. §. de except. & no. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. §. de pact. vbi Bar. hoc declarat col. iij. & in l. Iulian. col. x. §. de condi. indeb. Et ideo regula bene dicit, quòd non videtur cepisse qui per exceptionē remouetur à petitione: quia intentio agentis excluditur exceptione opposita, vt §. dictū est. Et tali casu intelligitur alia regula §. alleg. in d. l. nihil interest. j. c. Secus est, si exceptio non opponat, quia actor obtineret. vt no. per glo. in d. l. si vnus. §. pactus ne peteret. quæ Bar. ibi sequitur col. ante pe. dicens, quòd si petiit à te decē in quibus eras debitor meus, licet fecerim tibi pactum de non petendo: nisi tu opponas exceptionem, iudex te cōdemnabit. & Pau. de Cast. ibi col. fi. & alij sequuntur. & hoc idem no. Bar. in l. eum qui ita. §. qui ita. §. de verb. obli. & in l. exceptionem. C. de proba. & tradit Ang. Aret. in §. omnis. col. ij. instit. de verb. oblig.

¶ Et ad hoc facit, ¶ quia vbi est fund. ma intentio actoris, nisi exceptio ex parte rei probetur, fertur sententia pro actore. c. post electionē. c. cum super. de conces. præbē. & tradit Alexan. in consil. lvij. viso & perfecto. in prin. lib. v. Et ista cōclusio procedit, nisi ex actis cōstaret exceptio-

nem competere: quia tunc iudex supplere potest ^a in his quæ ex actis colliguntur: vt no. per gl. in l. j. C. qui & aduer. quos. Ant. de But. in c. ex tenore. col. j. in ver. not. hoc dictum. de rescript. Ange. in d. l. si vnus. §. pactus ne peteret. col. fi. Roma. in consil. ccxxvij. spectabilis domine. in fi. cum simil. vt dixi latè in c. ex insinuatione. circa fi. de appel. & tradit Alexā in l. j. C. vt quæ defunt aduo. col. ij. in consil. xcv. in causa & lite. col. pen. lib. j. Cautus tamen sit aduocatus vt opponat exceptionem: quia si iudex non

^a Potest. Licet non teneatur nisi petatur. C. M.

vellet supplere, non facit litem suam. vt notat Ang. in d. §. pactus ne peteret. col. fi. alleg. dictū Spe. in tit. de offi. iud. in §. competit. de quo latè dixi in c. ad hæc. el. iij. de appel. vbi videndum est. Et superius dicta procedunt vbi agitur de exceptione propria, quæ excludit actionē: secus si non excluderet actionem: quia non esset opus replicatione, prout^a esset exceptio intentionis, & facti: vt

a Prout. Quo casu etiā parte non opponēte supplere teneatur. Adde Alex. consil. clxxxvj. in fi. (vbi dixi) lib. ij. consil. ccxxv. nu. 2. libro vj. Deci. l. cum quid. col. vj. 3. si cert. pet. C. M.

b Ipso iure. vide Bald. in sua marga. in vers. liberatio. & la son. in §. in bona fidei. instit. de actio. col. j. H. C.

c. Sub pœna. Et quòd petitio etiā infructuosa sit punibilis quando petenti pœna imponitur, ponit Bart. in l. j. in ij. no. C. de bo. pet. subla. li brp x.

¶ Et ex supradictis colligitur, quòd magna sit differentia an quis sit liberatus ipso iure **b**, vel ope exceptionis. & declarat Ang. Aret. in §. omnis. alleg. 3. in ij. col. instit. de verb. obli. & ideo ille qui obligatus ipso iure reperitur, licet exceptione se tueri possit, dicitur esse in dāno: quia magis sibi expediret q̃ ipso iure non esset obligatus. vt no. Ang. dicit in l. metum. §. sed quòd prator. per gl. ibi, ff. quod met. cau. & ad hoc facit, quia melius est iura intacta seruari, quàm post causam vulneratam remedium quærere. l. fi. C. quib. cau. in integ. restit. non est neces. l. j. C. quando lie. vnicuiq; sine iud. se vindi.

¶ Postremò regula ista limitatur procedere respectu **7** principalis petitionis, prout loquitur: quia illa exceptione opposita perimitur: vt dictum est. Secus videtur quoad ea quæ extrinsecus veniunt: quia tunc petere videtur. licet per exceptionem repellatur. gratia exempli, in l. amplius non peti. ff. rem ratam habe. vbi prohibitus petere sub pœna **c**, si petat, & litem contestetur, incidit in pœnam: certè hoc etiam haberet locum, licet post litem cōtestatam opposita exceptione excludatur. d. l. amplius non peti. & etiam citrà litis contestationem. in l. si quis maior. C. de transac. committeretur pœna secundum dispositionem illius legis: quia petens licet repellatur exceptione, dicitur tamen petiisse, & contrauenisse quantum ad pœnam illius legis.

¶ Similiter quo ad effectū interrumpendi præscriptionem, ¶ quia sola petitio sufficit: vt no. Bar. in l. fi. 3. de eo per quem factum est. per l. cum notissimi. C. de præscri. triginta anno. cum simi. & hoc modo fallentia quæ ponuntur in glo. adaptari possunt.

¶ In gl. ibi, non alij, restituendum. hoc nō bene cōgruit verbis regulæ, quæ etiam primā acquisitionem excludit, dum

dum inquit, remouetur à petitione. Et per hoc etiã non videtur conuenire quod glo. dicit de hærede grauato restituere qui grauatus adiuit. Similiter aliud exemplum quod gloss. ponit pro veriori, non satisfacit: quia ibi in l. nihil. §. si cum filius. ponitur casus specialis in quo filius deceptus fuit facto patris: & nõ consonat quod regula in casu speciali restringatur. Similiter limitationes quæ ponuntur in gloss. non conueniunt verbis literæ. quæ dicit, remouetur à petitione, & in casibus quibus gloss. loquitur, non remouetur à petitione: quia habuit hæreditatē, vel hæres esse reputatur. & ideo limitationes glo. debent adaptari, prout dixi in vltima declaratione ad textum.

¶ Et dum in tex. dicitur, nõ videtur cepisse. melius quàm glo. dicat, exponi pōt: cepisse, id est inchoasse & petiisse: vt colligitur ibi, remouetur à petitione. Et pro ista expositione facit tex. in l. j. §. cepisse. ff. de pollici. xj. q. iij. in c. cepisti. xxiiij. qō. j. in c. fi. vel cepisse, id est acquisiuisse: vt per gl. in l. si quis obligatiōe. §. nõ pōt videri cepisse. j. c.

In l. In omnibus. Argumenta.

- 1 Qualitas loci & temporis quæ in principali obligatione ponitur, in fideiussoris obligatione repetita censetur.
Dos promissa puellæ, intelligi debet cum nubilis erit.
- 2 Promissio mercedis vel pensionis soluendæ, ad quod tempus porrigatur.
- 3 Promittens simpliciter restituere mutuum, nõ potest statim conueniri.
- 4 Precarium ad voluntatem concedentis reuocabile, non est ilico reuocandum.
- 5 Precarium recipiens, cum reuocatur, de solo dolo tenetur.
- 6 Promittens simpliciter, non statim cogitur soluere, licet præsentī die debeat quod promissum est.
- 7 Dies appositā dispositioni, differt ab ea, quæ executioni.
- 8 Conditiō dispositioni appositā præsumitur in dubio quando substantialia concernit.
- 9 Obligatio an nasci soleat ante diem ratione loci tacitè subintellectam.
- 10 Natiuitas actionis an differat à natiuitate obligationis.
Dies expressa actionis natiuitatē impedit, obligatiōis nõ itē.
- 11 Debitum purum dicitur, quod præsentī die debetur.
- 12 Promissio de soluendo die præsentī, nõ ob temporis expressionem impedit fieri exceptionem.

REGULA XIII.

IN OMNIBVS obligationibus in quibus dies non ponitur, præsentī die debetur.

¶ **Idem** habetur in l.eum qui Calendas. §. quoties. de ver. obli. cum sim. alleg. in glo. ad idē tex. in l. si dies. in prin. §. quādo dies leg. ced. in §. omnis. instit. de verb. obli. ¶ **Ista** regula procedit nisi dies ratione loci tacite intelligatur. §. loca. instit. de verb. obli. d. l. eum qui. §. quoties. l. interdum. l. continuus §. cum ita. ff. de ver. oblig. l. iij. §. si quis ita. el. ij. de eo quod certo loco.

¶ **Et** hoc etiam habet locum respectu fideiussoris. l. si testamento. §. si. de fideiuss. ff. facit. l. si ut proponitur. ff. eod. titu. de fideiuss. per quem Bar. concludit in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. in penul. col. de verbo. oblig. ¶ quod qualitas loci vel temporis posita in principali obligatione, repetita intelligitur in obligatione fideiussoris. & notat Bald. per illum tex. in l. Titius. C. de oper. liber. & dixi in consilio meo ij.

¶ **Secundo**, quod dictum est ratione loci, idem est ratione rei quæ nō sit in rerum natura, sed speretur: quia dies & tacita conditio intelligitur si nascatur. d. l. interdum. de verbo. obliga. l. j. §. si. ff. de condi. & demonst. not. per glo. hic. & in §. omnis instit. de verbo. obliga. cum simil.

¶ **Tertio**, idem est si ex voluntate disponentis tacite aliquod tempus determinatum intelligatur: ut de testatore not. per glo. in l. si dies. in princi. in verbo, confestim. §. quando dies leg. ced. quæ allegat l. epistolam. in §. si. ff. ad Trebel. & Barto. ibi declarat. ad idem facit tex. in l. fideicommissi. §. si filio. de leg. iij. quem ad hoc Bart. adduct in l. si legatarius. §. si. de lega. iij.

¶ **Quarto**, hoc idem dicendum, est si ex qualitate contractus vel actus hoc intelligatur: & potest exemplificari hoc pluribus modis.

¶ **Primo**, ex eo quod notabiliter dicit Christophorus Porcus in d. §. omnis. de verbo. oblig. instit. in glo. in verbo, confestim. quod si quis promittit puellæ dotem, tacite intelligitur cum erit nubilis ætatis. allegat l. qui filium. ff. ubi pupil. educ. deb. & ibi dicit quod eo ita respondente iudicatum fuit.

¶ **Secundo**, aliud exemplū Porcus ibi ponit, in eo qui promittit solvere mercedem magistri, vel pensionē domus, nam tacite intelligitur in die quo solutio fieri consuevit. l. nec semel. §. si in habitationem. ff. quādo dies leg. ced.

¶ **Tertio**, aliud exemplum colligitur ex dictis Bart. in l. si pro nam. in si. de verbo. obli. ver. inquit. quod si mutuavi tibi

tibi decem, & promittas simpliciter restituere: non tamen videtur quod statim^a possit conueniri, quia ex tali mutuo non haberes aliquam vtilitatem. allegat gloss in l. penul. in fi. C. commodati. & sequuntur Imob. & Alex. in d. l. si pœnam. quia non debet quis decipi beneficio, sed iuuari. l. in commodato. §. sicut. ff. commodati. facit l. qui sic. ff. de solu.

¶ Quarto hoc in simili voluit Abb. in c. fin. de precariis, col. ij. vers. sic potest dici in precario. dicens, † quod licet precarium reuocari possit ad voluntatē cōcedentis: non tamen videtur quod statim reuocari possit, ex eo quod not. Bart. in d. l. si pœnam. hoc tamē dictum Abb. de precario non videtur procedere sine dubio: quia precarium pendet ex sola voluntate cōcedentis. l. Lucius. ff. de donationib. ergo videtur quod statim^c reuocari possit: & ita Bald. dicit in l. ij. C. commodati. Confirmatur hoc: quia si pendet à voluntate concedentis. d. l. Lucius. & in l. de precariis. in c. j. eo. tit. voluntas est libera. l. fideicommissa. §. quanquam. ff. de leg. iij. l. cum quidam. de leg. ij. ergo videtur quod semper pro voluntate reuocatio fieri possit.

¶ Et pro ista conclusione contra Abb. induco text. in l. quæsitum. §. eum quoque. ff. de precariis. & quod per illū textum not. Bart. in l. quod natura. col. fin. vers. xij. quæro. ff. de positi. vbi concludit quod ex eo quod precarium reuocari potest ad nutum concedentis, solum de dolo tenetur qui precarium recipit: quia cum in vno grauetur, in alio releuetur. Et ista ratio facit, & inferre videtur, quod statim reuocari possit, nec propter hoc deceptus videtur, qui precarium recipit: quia ista est natura precarij de qua cogitare potuit à principio ille qui recipit.

¶ Quinto generaliter considerandum est, quod licet præsentī die debeat illud quod simpliciter promissum fuit: non tamen statim promissor cogitur soluere: vt glo. hic dicit. & idem gloss. in d. §. omnis. instit. de ver. obliga. vbi tex. magis præcise loquitur, dum inquit, quod confestim peti potest: & tamē glo. ibi dicit hoc esse intelligendum cū aliquo spatio. & idem glo. in §. si impossibilis. in verbo, statim. instit. de inuti. stip. & ad hoc facit, quia licet interpellatio constituat debitore in mora. l. si ex legati causa. de verb. obli. no. in l. quod te. §. si cer. pet. hoc tamē intelligitur cum aliquo spatio. l. si quis filium. §. stip. de colla. bo. ff. & not. Bart. in l. si pœnā. §. quando di. leg. ced.

a Statim. Di xi in tra&. vfu ra. nu. 81. C. M. b Imola. Idē etiā tenet ibi Raph. sed Bal. in addit. in d. l. si pœnā & ibi Ange. tenet gl. d. l. si pœnā. licet Bart. eā reprobet, & alleget glo. in l. pe. in fin. C. comoda. pro sua opi. tamen illi glo. reprehēdit Franciscus Tigrī. & alleg. text. cōtra eam in l. seruus leg. §. fin. de leg. j. & in l. fidei cō. §. si hæres. de leg. iij. quæ iura in eo videri probant clarē opi. Bart. maxime. §. si hæres. & §. fina. si iungatur cum §. si hæres. hāc opin. tenet lat. d. l. si pœnā. & l. cum qui calēdis. §. i. eo. titu. Hier. Chuc. c Statim. infra eodem. l. cōtra Qu. nu. 9. C. M.

cum simi. vt trad. Alex. in l. j. §. item si ita. col. ij. §. ad leg. Fal. Et stante ista cōclusionē, dictum Bar. in d. l. si pœnā. videtur habere locū non solum in mutuo, prout ipse loquitur, sed in quolibet alio debitore, qui videlicet statim reneatur, nō tamē statim cogitur soluere. vt §. dictū est.

¶ Vltius in casibus supradictis aduertendū est, quia magna differētia est, an dies qui apponitur, apponatur dispositioni vel executioni. vt no. Bar. & distinguit. in l. talis scriptura. in fi. de leg. j. Et eo modo in cōditione quæ respicit executionē nō suspendit, neq; facit actū conditionalem. vt per Bar. in l. j. col. ij. ff. de cōdi. & demō. vbi declarādo tex. in l. mutuo. §. sub cōditione. ff. de tute. dicit, quod illa cōditio appositā tutori, si satisfecerit, nō facit conditionem, vt ibi dicitur: quia nō respicit dationem tutoris, sed executionē & administrationē tutelæ. & idē Bar. concludit l. itē quia. ver. huius rei. §. de pact. in l. ita demū. C. de arbit. & Bal. in l. iij. C. de arbit. cum sim. vt tradit Alex. in d. l. item quia. & est bonus tex. in l. si decem cū pesserō. de ver. obli. ¶ Et in dubio cōditio videtur appositā dispositioni quādo cōcernit substantia, sine quibus obligatio cōsistere non potest: secus si respiciat accidentalia, quia tunc executioni appositā videtur: vt no. Bal. in c. fi. col. j. in fi. de præsump. Et applicando ista ad ea quæ superius dicta sunt cōsiderandū est, quod quando datur tēpus debitori ad soluendū miserationis causa, vt §. in quinto & vltimo casu dictū fuit, illud tēpus respicit executionē, & non impedit natiuitatē obligationis. Et tali casu regula ista nō limitatur: quia verū est dicere, quod præsentī die debetur, licet exactio differatur: quia cessit & venit dies cū obligatio pura sit. l. cedere diē. de ver. sig. & eodē modo in casu mutui, de quo Bar. loquitur in d. l. si pœnā. ille qui mutuū recipit statim tenetur illud restituere. vt not. per glo. fi. in d. l. si pœnā. facit l. j. ff. si cer. petā. licet aliqua dilatio ad soluendū tribuatur. arg. l. ratū. & l. quod dicimus. ff. de solu. secus est in tacita cōditione, ratione rei quæ non sit in rerū natura. vt §. in secundo casu dictū fuit: quia ista suspendit dispositionē, quia respicit substantiā obligationis. d. l. interdū. de verb. obli. & d. l. j. in fi. de cōdi. & demō. & idē dicendū est, si testator hoc velit. vt §. in tertio casu dictū fuit. per gl. in l. si dies. ff. quādo dies leg. ced. cum sim. §. alleg. & facit l. in cōditionibus. §. j. de cōdi. & demō. In istis enim casibus regula nostra hic limitatur: quia præsentī die nō debetur.

¶ ¶ Sed dubitatio est de die tacita quæ ratione loci subintelligitur, de qua §. in primo casu dictū fuit, an ante diem quæ tacitē intelligitur sit nata obligatio. Bart. in d. l. interdum. concludit quod obligatio statim nata sit, sed non actio. per illum tex. & opi. Bart. communiter tenetur. vt Alex. ibi dicit. facit tex. in l. si ita stipulatus essem abs te. de verb. obli. ibi, non antē agi posse, & in l. existimo. §. ex hac. eo. tit. de verb. obli. & in l. si tutor reipu. §. fi. de tutel. & rat. distrah.

¶ Iason tamen nouissimē in d. l. interdum dicit se tenere cōtra omnes, quod

quòd dies tacita nedum impediatur natiuitatem actionis, vt cōmuniter Doct. dicunt, sed quòd etiā ita impediatur natiuitatem obligationis, propter æquiparationē quam facit tex. in d. l. interdū. de stipulatione quæ sit de partu nascituro, vel de fructibus nascituris ad promissionē solutionis quæ certo loco fieri debet: & quia secundū eum, si dies quæ tacite rationi loci intelligitur, impedit natiuitatē actionis, vt doct. cōmuniter tenent, pariter videtur natiuitatē obligationis impedire: quia ratio diuersitatis, dicit ipse, reddi non potest. Audacter iste loquitur, & cum paruo fundamento: & ideo à cōmuni opin. recedendum non videtur.

¶ Non obstat æquiparatio quam facit tex. in d. l. interdum. quia loquitur respectu actionis. de qua tex. expresse dicit, nō autē de natiuitate obligationis. & certē quantū ad natiuitatem obligationis, alia ratio videtur in eo qui partum futurum vel fructus nascituros promittit, quia incerta est obligatio, non sic videtur in eo qui certo loco soluere promittit.

- 10 ¶ Non obstat quòd non videtur ratio diuersitatis inter natiuitatem actionis & obligationis: quia hoc in die expressa reperitur, quæ licet impediatur natiuitatem actionis, non tamen impedit natiuitatem obligationis. l. cedere diem. de verb. signi. not. Bart. in d. l. ita stipulatus. in ij. principali q. de verbo. oblig. Iason respondet in d. l. interdum. & fatetur hoc in die expressa: secus dicit in tacita, de qua agitur, sed talis differentia non satisfacit quantum ad propositum: quia si dies expressa nō impedit natiuitatem obligationis, à fortiori nec tacita. quæ l. intelligitur ex coniecturata mente contrahentium.

¶ Adde tamen, quòd contra communem opin. videlicet quòd ante diem quæ tacite intelligitur, non sit nata obligatio, videtur text. in l. continuus. §. cum ita. in fin. dum ibi dicitur, quòd si ille qui certo loco dare promissit, ad talem locum peruenerit celerius quàm fieri solet, statim quòd applicuit ad locum, obligatus est: ergo videtur quòd prius non sit obligatus. & Aret. ibi not. illum tex.

¶ Non obstat, quòd in die expressa sit nata obligatio ante diē: quia non sic videtur in tacita, in qua minor est certitudo, quàm in die expressa & determinata. quia dies tacita arbitrio iudicis declarari debet. d. §. cū ita.

- 11 ¶ Vltimo not. istum text. ¶ quòd illud quod præsenti die debetur, purè debeatur. ad idem tex. in l. liber homo. §. x. de ver. oblig. vbi ille qui hodie dare promittit potest statim conueniri: quia obligatio præsens dicitur, & nō in diem. & illū tex. glo. hic adducit. hoc verum est respectu dilationis, quia illa expressio præsents diei nō facit dilationē: secus est quo ad alium effectū extrinsecum: quia diem habere dicitur. vt est tex. not. in l. talis scriptura. de leg. j. vbi clausula illa quæ loquitur de legatis in quibus dies non erat, nō cōprehendit legata quæ præsenti die relicta erāt: quia illa dicuntur habere diem ad effectū de quo tex. ibi loquitur. ¶ Et notandum est, quòd promissio facta de soluendo hodie, vel præsenti

a Ipso. In cō-
trariū est sen-
sus & obseruā-
tia communis.
C.M.

senti die, non impedit exactionem fieri in ipso^a die pro-
pter specificam expressionem temporis: licet secus sit in
promissione facta simpliciter: vt not. Ange. Aret. in §. o-
mnis. instit. de ver. obli. per glo. sibi in verbo, nec ipso. &
alleg. etiam Bar. ad hoc in l. liber homo. §. decē. de verb.
oblig. & probatur per illum tex. & ad idem facit l. iij. §. si
quis ita. el. ij. §. de eo quod cert. loco. vbi si quis promittit
hodie dare Romæ x. non valet stipulatio propter impos-
sibilitatem. ergo datur intelligi, quod illa expressio de
dando hodie sit præcisa, & dilationem non patiatur.
¶ In glo. ibi, idem si exprimatur. Albe. hic dicit quod ista
glo. à Docto. reprobatur: sed saluari debet, vt habeat lo-
cum quo ad natiuitatem obligationis, prout loquitur. se-
cus quod ad translationē. vt Bart. concordando glo. con-
trarias concludit in l. ita stipulatus. in ij. q. de ver. obliga.

In l. Qui actionem habet. Argumenta.

- 1 Meum non immerito dicitur quod mihi debetur.
- 2 Actio vel mobilis vel immobilis dicitur, pro qualitate rei,
quæ in ea deducitur.
- 3 Videtur verbum fictionem, non veritatem importare.
- 4 Actionem habere, an sit minus, quam rem ipsam teneri.
- 5 Actiones personales, & debitorum nomina, in bonis nostris
computantur.
- 6 Statutum loquens de vendente rem suam, non intelligitur de
re, ad quam quis habet actionem personalem.
- 7 Debitum mihi, non est propriè meum.

REGVLA XV. PAVLVS.

QVI actionem habet ad rem recuperandam,
ipsam rem habere videtur.

¶ **NOTA** quod de actione idem quod de re ad quam
competit, iudicatur: & ideo illud quod mihi debitū est,
meum appellatur: vt no. per glo. in l. si tibi pecuniam. in
verbo, meum. ff. si cer. peta. & in l. si me & Titium. in ver-
bo pecunia. in l. eius qui in prouincia. in verbo defuncti
& ibi Bar. ff. si cer. peta. & in l. si pecuniā. in verbo, tuam.
C. de nego. gest. in l. j. ff. quod cum eo. in verbo suum.

¶ **¶** Et ista ratione actio iudicatur res mobilis, vel im-
mobilis, secundum qualitatem rei b quæ in ea deducitur: ²
vt per glo. in l. j. C. si aduer. transact. & Bar. ibi hoc decla-
rat. & idem Bart. in l. potest. ff. de auth. tut. cum simil.

¶ Et quātū ad istā regulā, ille de plano exēplificari potest
in actione reali: quia cū actio cōpetat ad rē recuperandā, ta-
lis res

b Rei. Andr.
Tiraq. in tract.
retract. proxi.
§. i. glo. vii.

lis res dicitur esse in bonis. l. re in bonis. ff. de acq. re. do. l. bonorum ap. s. tit. j. ¶ Nec obstat quod habens dominium rei, & rei venditionem, proprie dicatur rem habere: ut gl. hic dicit. Regula autem ista loquitur per modum fictionis, dum dicit. ¶ videtur. & per istam rationem gl. reprobat istum intellectum.

- 3 Quia responderi potest, quod ista ratio non tollit quin ista regula verificetur, & a fortiori habeat locum in actione reali, dato quod vere & proprie dicatur rem habere ille qui habet dominium: sed ratio preallegata videtur inferre, quod in actione reali regula non restringatur. Preterea & secundo responderi licet in actione reali quis vere habeat dominium, plus tamen est habere rem apud se, quam habere actionem ad rem recuperandam, propter commodum possessionis, quod non videtur esse parvi momenti. §. commodum. instir. de interdi. l. is qui. s. de rei ven. & ideo alia regula quae habet. ff. eo. ¶ dicit, minus est actionem habere, quam rem. & isto respectu iura utuntur verbis denotationibus fictionis: quia vere non habet rem apud se, licet habeat dominium. & isto modo loquendi videtur textus in d. l. rem in bonis. de acq. rer. do. dum videtur verbo intelligitur, quod denotat fictionem. Iquoniam. ubi Bal. ff. de his qui not. infu. l. haeres quandoque. s. de acq. haere. quem textus ad hoc allegat Roma. c. l. cccc. v. pre-suppositis terminis. col. j. & in c. ex studiis. de praesump. quem textus ad hoc allegat Abb. in consi. xx. casus in effectu. col. ij. lib. ij. ¶ Similiter textus in d. l. bonorum. §. si. s. tit. j. videtur verbo, videntur. quod verbum etiam non fictionem: ut per gl. hic, & in l. si duo. in glo. si. s. de ac. haere. in l. j. §. deieci. in verbo, videor. ff. de vi & vi arm. cum simi. ut per Bar. in l. si quis pro emptore. de vfucap.

¶ Secundo ista regula etiam videtur procedere in actione personali: ut tenet glossa hic quae rationem adducit: quia cum adesse dicatur debitori id in quo alii obligatus est. l. si mandato Titij. ff. de negot. gest. ergo econtra creditori cui debetur, videtur adesse. secundum glossa. hic & ad hoc facit, ¶ quia actiones personales & nomina debitorum dicuntur esse in bonis. d. l. bonorum. §. si. tit. j. & ideo qui non potest rem acquirere, eodem modo actionem ad rem acquirere non potest. l. si ad resolvendam. C. de praed. mino. l. si vnus ex sociis. ff. de serui. rusti. praed. vbi Pau. de Cast. & illud quod est in iure & obligatione dicitur esse in patrimonio: ut not. Bal. in l. facere. in prin. per illum textus. ff. sol. matr.

- ¶ Et ista conclusio vera est largo modo & fide, ut denotat verbum illud: secus est vere & proprie: quia ut s. dictum est. minus est, actionem habere, quam rem. ut j. e. l. minus. ¶ & ideo statutum quod loquitur de vendente rem suam imponendo poenam, non habet locum in eo qui vendere rem ad quam haberet actionem personalem. ut not. Bar. in l. Callus. §. videndum. de lib. a

A & postea quia ille non dicitur proprie habere rem ad quam habet actionem, ut post alios tradit Alex. in d. §. videndum. & no. Bar. in l. nemo. ff. de in inte. rest. & dicit Bar. in l. forma. §. si cum ego. s. de cel. quod ille qui possidet, debet ponere rem in catastro

non ille q̄ habet actionē ad rē perendā. & facit l. sciēdū. §. si fund⁹. §. qui
 fatif. cog. ibi diuersa causa est eius qui fundi petitione personalē habet;
 sic etiā quod s. in prin. dictum fuit, quod meū quādoq; appellatur quod
 est mihi debitū: illud est verum largo modo & improprie, per supradic-
 ta. & ad idem facit, quia licet ius patronatus sit de foro ecclesie. c. quan-
 to. de iud. non tamen actio personalis ad ius patronatus dicitur de foro
 ecclesie. secundū Ant. de But. in d. c. quanto circa fi. & no. Are. in cōsi. vj.
 viso instrumento in fi. de quo dixi in d. c. quāto. in fi. ¶ Et quia, vt dixi, 7
 proprie non dicitur meū, quod est mihi debitū: vt no. per gl. insti. de a-
 ctio. in prin. in ver. debetur. & per illā gl. dicit Ro. in cōsi. ccj. pro decisio-
 ne quod meū proprie nō dicit mihi debitū. etiā facit tex. in l. Aurelius.
 §. Mæuia. in l. creditor. §. Titia. de libe leg. & quod no. Bal. in l. cū neces-
 sitatē. C. de fideic. in prin. & aliud est qđ beneficiū sit suū, aliud qđ sit fi-
 bi debitū: vt no. p. gl. in cle. auditor. in verbo debitū. de rescr. Largē ergo
 & improprie mihi debitū dicitur meū. vt dixi. & not. Ro. in cōsi. cxv. in
 casu p̄misso. & qđ no. Alex. in cōf. lxiiij. & si celeberrime. lo. iij. in prin.

In l. Imaginaria. Argumenta.

- 1 Pretium, in contractu venditionis dicitur de substantia.
- 2 Venditio facta pretio viliori, an sit dicenda donatio.
 Venditio imaginaria seu simulata, nullius est efficacia.
- 4 Venditio facta in fraudem creditorum, valida est, reuocatione indigens.
- 5 Venditio nullius est valoris, quæ facta est in fraudem legis.
- 6 Simulatum contractum asserens, simulationis speciem exprimere debet.

REGULA XVI.

IMAGINARIA *venditio non est, pretio accedente.*

¶ **T**AM pretiū arguit contractū venditionis. l. fi. vbi Bar. C. de prædi-
 curia. lib. x. no. gl. & Bal. in l. cum dotē. C. de iure dot. & gl. in verbo pre-
 tio. in l. apud Celsum. §. sed cum legitima. s. de excep. do. † & pretiū dici-
 tur esse de substantia contractus venditionis. l. pacta cōuenta. s. de cōtrahē.
 emp. & ideo accedēte pretio, vt ibi dicitur, vera est venditio, & non ima-
 ginaria: sufficit etiā vt vera dicatur vēditio cōuentio facta de pretio cū
 proposito soluendi pretium: quia solo consensu venditio perficitur. §. j.
 insti. de emp. l. ij. ff. eo. vnde quod dicitur hic, pretio accedente, intelli-
 gitur etiā conuentio: nec resoluitur contractus venditionis, licet postea
 præter primum propositum loco pretij aliud soluatur. l. pretij causa. C.
 de rescin. ven. l. si sponsus. §. circa venditionem. ff. de don. inter vir. quem
 text. hic gl. adducit. & quod dictum est intelligitur, quando à principio
 intentio erat qđ pretium solueretur: secus si pretium apponatur ex cau-
 sa donationis, id est ea intentione qđ non soluatur: tunc enim non dici-
 tur venditio. l. cum in vēditione. s. de contrahen. emp. esset enim ima-
 ginaria venditio, quæ in effectu facta est sine pretio, vt hic à cōtrario sen-
 su colligitur: & eo modo imaginaria venditio dicitur, si facta sit vno
 numm

nummo de re maioris pretij: vt not. per glo. in §. prater-
 ea. inst. quib. mod. ius patr. pot. sol. in verb. imaginaria. &
 instit. de test. in prin. in verb. libripendæ. Si autē venditio
 facta sit pro modico pretio; illa tamen est venditio vera:
 vt hic dicit per tex. qui hoc bene probat in l. quis donatio
 nis. §. de contrahen. emp. secus est, vt dixi. in venditione fa-
 cta vno nummo: quia tale pretium nullam habet propor-
 tionem ad æstimationem rei. An autem venditio facta
 modico pretio dicatur potius donatio quàm venditio. Cy.
 in l. j. in fi. C. de pact. quem Bald. ibi refert, dicit q̄ potius
 dicitur donatio: & ad hoc est glos. in l. apud Celsum. §. de
 auctoris. in verb. causa. de except. dol. §. & ideo Bal. in d. l. j.
 infert q̄ dispositio l. si vnquam. C. de reuoc. donat. habeat
 locum in venditione facta modico pretio. & idem dicit
 Bal. in d. l. si vnquam. & facit quod nō. Bar. in l. non vsq. §.
 si quis à pa. sue. ma. & hoc intelligendum videtur quando
 pro maiori parte esset donatio secundum doctrinam quā
 tradit Bar. in l. Aristo. circa fi. ff. de do. & l. tenetur. §. j. §. de
 act. emp. no. in c. ad. quæstiones. de re. per mu. & trad. Abb.
 in consil. xv. quæritur lib. v. A lex. consil. cxij. viso processu.
 col. pe. lib. v. ¶ Et imaginaria venditio & simulata, de qua
 dictum est, nulla best. l. emptor. in prin. §. de aqua plu. ar.
 facit l. & qui sub imagine. C. de distra. pig. & nō. Bart. in l.
 post contractum. col. iij. ff. de don. ¶ vbi secus dicit esse in
 venditione facta in fraudem creditorum, quia illa valet,
 & opus est q̄ reuocetur mediantribus actionibus reuoca-
 torijs de quibus in tit. de his quæ in fraud. cred. & Bart. in
 l. filios. C. de reuo. his quæ in fraud. cred. & hoc bene pro-
 cedat in alienatione facta in fraudem creditorum: ¶ secus
 si facta sit in fraudem legis: quia illa est nulla: vt nō. Bar.
 per illum text. in l. si libertus. §. de iure pat. & Bal. in l. j. in
 j. opp. de oper. li. quia vbi agitur de annulatione actus, du-
 rius agitur cum lege, quàm cum homine: vt per Bar. in d.
 l. si libertus. & in l. amplius non peti. ff. rem. rat. hab.
 ¶ Postremò ad declarationem istius l. dicit Bal. allegan-
 do istum tex. in l. cum precibus. C. de prob. quod hic agi-
 tur de simulatione in qua nihil agitur. Et hoc exemplifi-
 cari potest in eo qui nullo modo velit vendere: sed pro-
 pter timorem tyranni vel criminis commissi facit vendi-
 tionem simulatam: vt dicit Pau. de Ca. in consil. cxij. viso
 puncto superscripto. col. ij. & ibi prosequitur plures spe-
 cies simulationis; de quibus nō. Bal. in d. l. cum precibus.

a Pretio. La-
 tē And. Tiraq.
 Rep. d. l. si vn-
 quam. ver. do
 natione largi-
 tus. num. 2.

b Nulla. Vide
 Bal. & doct. in
 l. j. C. plus vale.
 quod agi. vbi
 dicit q̄ simula-
 tio vitiat iura-
 mentum, transa-
 ctionem, senten-
 tiam & laudū:
 & quotuplex
 sit, vide Bal. in
 l. cum precibus.
 C. de prob. la-
 tē Cep. in trac.
 de simu. cōtra-
 ctuum. & qua-
 liter probetur,
 vide Bald. vbi
 §. Bar. l. pacta.
 C. de pact. &
 Bald. in l. mul-
 tum. j. col. C. si
 quis alteri. Hic.
 Chuc.

Bartol

Bartol. in consil. l. xv. Petrus Nicole. col. ij. versic. circa primum. in l. j. C. plus val. quod agi. in l. Ludius. la. ij. ff. de positi. nouissimè Socin. scribit in consil. ccl. xvij. visus col. ij. circa secundam questionem.

¶ Et cum sint plures species simulationis, ille qui dicit **a** Specie. Ang. contractum simulatum, debet exprimere & specificare Arret. instit. de specie^a simulationis: vt not. Bart. in d. consil. l. xv. col. iij. excep. in prin. Bal. in l. ab Anastasio. in fi. C. mand. Pau. de Cast. in l. iurif gentium. §. dolo malo. §. de pact. Alex. in consil. cxj. viso superiore themate. col. j. lib. iij. in consil. xxvij. in causa. col. iij. lib. v. Pet. de Ancha. in consil. ccxxvij. Ad corroborationem. col. j. Et ista addenda sunt ad ea quæ tradit Barth. Veron. in tract. simulationum. in xxvj. præsumptione. col. fin.

In l. Cum tempus. Argumenta.

- 1 Tempus solutioni adiectum, videtur favore debitoris.
- 2 Hæres grauatus ad distribuendum bona se mortuo, non potest ante mortem distribuere.
- 3 Declaratio fienda in tempore, ante tempus fieri non debet.
- 4 Tempus, quod in testamento adicitur, gratia hæredis adijci creditur.
- 5 Dies incertus pro conditione reputatur.
Creditor ante conditionem non cogitur inuitus solutionem recipere.
- 6 Creditor ante tempus non cogitur vinum aut granum recipere, cursu temporis quod minuitur.
- 7 Emphyteuta quare pro annis pluribus futuris soluere nequeat.
- 8 Emphyteuta non soluens canonem, iure suo priuatur, non obstante rescripto summi Pontificis.
- 9 Emphyteuta non soluendo, non priuabitur iure, si hoc ferat consuetudo.
Emphyteuta pacisci potest cum ecclesia, quod non soluendo non cadat iure.
- 10 Creditor, cuius favore tempus adiectum est, ante tempus petere poterit. & num. sequentib.

REGULA XVII.

Cum tempus in testamento adicitur, credendum est pro hærede adiectum: nisi alia mens fuerit testatoris, sicut in stipulationibus, promissoris gratia tempus adicitur.

¶ NOTAT^q tempus appositum, ad soluendum, in dubio appositum videtur in fauorem debitoris & hæredis.

¶ Et primò de hærede, vt hic dicitur. & ideo hæres in dubio lucrari debet fructus qui pendente dilatione percipiuntur. l. si ita relictum. §. Pegafus. de leg. ij. Et propter hoc hæres si velit, ante tempus soluere potest. l. cum qui. ff. de an leg. & l. post mortem. C. de fideic. & l. patrem: ff. de his quæ in fraud. cred.

¶ Et ex hoc: infert Barto. in l. si cum præfinitione. in fin. §. quando dies leg. cedit.

¶ Quod si testator vnam corbæ grani reliquit annuatim vsque ad 50. annos

1 annos, hæres statim² ante tēpus soluere poterit quia est unum legatum. Et dilatio appositā est in fauorē hæredis.

¶ Et ista cōclusio procedit quādo solū agitur de interesse hæredis: secus si tractatur de præiudicio tertij: quia tunc hæres ante tēpus soluere non potest. l. vxorem. §. Scia. de

2 leg. iij. l. cum pater. §. à filia. de leg. iij. vbi Bar. infert. † qd hæres grauatus post mortem eius distribuere bona inter pauperes non potest hoc facere in vita in præiudiciū pauperum qui erunt post mortem eius. Et idem dicunt Bar. Ang. & doct. in l. post mortem. C. de fideic. Et est communis opin. vt prosequitur Alex. in l. stipulatio ista. §. incertam. quem legit simul cum §. si quis dolum. de verb. obl.

¶ Et in simili no. Bar. in l. omnes populi. in v. q. questionis principalis. ff. de iust. & iur. vbi not. concludit, qd potestas quę habet arbitriū imponēdi pœnā in casibus non determinatis à iure, non poterit in principio officij hoc declarare: quia talis declaratio quę potest variare in tēpore: ante tempus fieri non potest. d. l. cum pater. §. à filia. & sequitur Pet. de Anch. in c. j. in versu. querit. Bart. de const.

¶ Et idem quod dictum est de pauperibus, sequitur Ro. in cons. cccclij. circa primum. & Bald. in cons. lxxvij. videtur qd electio. lib. iij.

¶ Aliter tamen reperio qd in hoc voluit Pet. de Anch. in cons. ccij. circa primum dubium. in secundo dubio: b quia illa distributio quę debet fieri inter pauperes post mortem hæredis, est principaliter facta pro salute animæ defuncti, cui expedit qd celerius prouideatur, Vnde si hæres in vita voluit eligere pauperes, debet commendari: nec est curandum de pauperibus qui accessoriē veniunt, vt latius ipse ibi prosequitur, Et hoc idē videtur tenere Abb. in cons. l. xj. factum sic proponitur. in primo dubio. & ij. lib. & ista opin. de iure verior videtur.

4 ¶ Secundo quod dictum est de hærede, † idem est de quo liber alio debitore: quia in dubio pro eo tempus appositum intelligitur vt hic dicitur, & l. cum qui Calendis. §. si. de verb. oblig. & tex. in §. omnis. versu. quod in diem. inst. de verb. obli. Et ideo ante tempus si velit soluere, potest. l. quod in diem. ff. de solut.

¶ Et eodem modo si debet solutio fieri in certo loco fauore debitoris, poterit alibi debitor soluere: ac si talis locus expressus non fuisset: vt not. Bart. in l. is qui. §. de eo quod cert. loco. Et idem not. Bald. in l. acceptam. in xij. quæst

a Statim contrarium sentit Albe. in d. l. si cum præiudicio de. & verius. C. M.

b Dubio. Vbi clarissimē respondet motui Bart. & pro ista opin. facit text. l. vxorem. §. Sczuola. de leg. iij. vbi hæc verba post mortem exponuntur, id est quando valet. H. C.

quæstione in fine versicu. sed pone. C. de vsu.

¶ Et quod dictum est de tempore, procedit in die certa: secus est in die incerta: vt expresse textus distinguit in l. stipulatio ista. §. inter certam. de verb. obl. ¶ Nam dies incertus pro conditione habetur. l. dies incertus. §. de cond. & dem. Et ante conditionem non cogitur creditor inuitus solutionem recipere, quia deficiente conditione tenetur restituere: vt not. Bart. in l. item liberatur. §. qui paratus. in fin. j. quib. mod. pig. vel hyp. & not. in d. §. inter certam.

¶ Secundo, prædicta conclusio, q̄ ante tempus solui potest, habet locum quando tempus solum apponitur fauore debitoris: secus si agatur interesse creditoris, quia ante tempus solui non potest. l. qui Romæ in princ. ibi glos. & Bart. de verb. oblig. facit quod §. dictum est de hærede qui ante tempus soluere non potest in præiudicium legatarij. & à fortiori hoc dicendum est, si solum fauore creditoris tempus adiciatur: quia similiter ante tempus solutio fieri non potest. l. si ita relictum. §. Pegafus. de leg. ij. vt no. in l. in fideicommissi. §. cum Polidius. §. de vsur.

¶ Et ex his inferitur: q̄ creditor non cogitur ante tempus recipere vnum, nec granum, nec aliud quod cursu temporis deteriorari possit, vt not. Bald. post Guliel. de Cu. in l. plures apochis. C. de fi. instr. & Flor. in d. §. cum Polidius. in fi. Alex. in d. §. inter certam. & no. Cy. in d. l. ij. in vlti. q. C. de iure emphyt. Ange. in l. Titius. in fi. in ver. vnum tamen. ff. quæ res pig. obl. poss.

¶ Et hac ratione temphyteuta non potest soluere canonem pro pluribus annis futuris, quia agitur de interesse ipsius domini creditoris: vt tenet Cy. Bal. Alb. & Domi. in d. l. §. de iur. emph. Spec. in ti. de loc. §. nunc aliqua. ver. xlij. Bar. in l. eum qui. §. de ann. leg. cum simil. vt tradit Alex. in d. §. inter certam. vbi dicit istam esse communem op̄ & idem Aret. dicit in d. l. qui Romæ in princ. Et Moder. in d. l. ij. q. xxij. Et adde, q̄ quod non valet rescriptum a Papæ, q̄ emphyteuta non soluendo non priuetur iure suo: vt not. Bal. in l. si à te. ver. & no. C. de pact. inter empt. & vend.

¶ Videtur tamen q̄ valeret rescriptum q̄ emphyteuta possit soluere ante tempus pro pluribus annis futuris si propter malignitatem quorundam dominorum qui subterfugiant, & nolunt canonem recipere, ad illaqueandam emphyteutam: quia malitiis hominum obuiandum est. l. in fundo. §. de rei vend.

¶ Et quia agitur de modico præiudicio: nam si potest concedi dilatio ad soluendum per rescriptum, l. quoties. C. de prec. imper. offer. à fortiori videtur quod quis possit cogi ad recipiendum: quia hoc videtur minus præiudiciale.

Et

a Rescriptum.

Intellige. pro. priè: nam largo modo comprehendit priuilegium, & hec posset fieri. quia quod potest per consuetudinem induci, potest à fortiori per priuilegium, vt per e. super quibusdam. de verb. signif. & hoc etiā sentit Bal. in l. si à te. in princip. legis. H. C.

9 ¶ Et licet valeat rescriptū, vt dictum est, ¶ valet tamen cōsuetudo quod non soluendo emphyteuta iure suo non priuetur: vt not. Abb. tradit in consi. lxxij. circa primum. lib. j. vbi hoc dicit in ecclesia. & idē Ioan. de Ana. in consi. lxxxliij. videndum est. col. fi.

¶ Et eodem modo valeret pactum factum cum ecclesia, quod emphyteuta non soluendo non cadat: vt not. dicit Bart. in l. fundi. C. de fundi patri. lib. xj. & sequitur Pau. de Cast. in consi. cxxxvij.

10 ¶ Et sicut debitor in cuius fauore tempus appositum est, potest, si velit, ante tempus soluere: ita creditor, in cuius fauorem tempus apponitur, poterit petere ante tempus: vt sit æqualis conditio vtriusq; contrahentis. vt Rom. dicit in d. §. inter certā. & sequitur Aret. in d. l. qui. Romæ. in prin. arg. l. cum dies. §. si arbiter. in ff. de arbit. facit text. in l. si. C. de fruct. & lit. expen.

11 ¶ Soci. in d. l. qui Romæ. in prin. reprobatur istam æquiparationem, & dicit manifestam esse rationem diuersitatis: quia in debitore soluente ante tempus nō agitur de interesse creditoris: secus videtur in creditore si velit sibi solui ante tempus: quia agitur de interesse debitoris, vt ante tempus non cogatur soluere. Et ipsi debitori videtur esse ius quæsitum beneficio creditoris, vnde illud sibi tolli non potest. arg. l. si. ff. de pact. Et facit quod no. in l. peten. C. de temp. in integ. rest. peten. & quod no. Bart. in l. si post mortem. §. si. ff. de contratab.

12 ¶ Sed verior videtur opin. Ro. quia si tempus apponitur fauore creditoris, prout loquitur Ro. etiam ipse debet posse renūtiare fauori suo: nec tali casu potest debitor prætere ali quod interesse: quia si solum est dilatio in fauore creditoris, debet esse nociua debitori, & interesse debitoris non est in cōsideratione. Nam si interesse debitoris deberet cōsiderari in tali casu, tunc gratia vtriusq; esset dilatio: quo casu etiā debitor in diem non potest prius soluere, quando tempus respicit fauorem vtriusq; vt no. in d. l. qui Romæ. in prin. vnde patet qd recte cōsideranti, debitor & creditor à pari procedunt, prout Ro. & Aret. dicunt, & bene.

In l. Quæ legata. Argumenta.

- 1 Legata purè vel in diem certum relicta, ad hæredem transmittuntur.
- 2 Legata quæ ad hæredem non transferuntur, patri, vel domino non acquiruntur.
- 3 Supulationum commodà patri vel domino indistinctè acquiruntur.
- 4 Conditionis future spes quare potius in contractu, quàm in legato ad hæredes transeat.
- 5 Cōditio in persona hæredis implenda, in domino vel patre nō est verificanda.
- 6 Cōditio dandi hæredi, non habet verum in hærede hæredis.

REGULA XVIII.

QUAE legata mortuis nobis ad hæredem nostrū transeunt, eorum commodū per nos his quorum in potestate sumus,
H codem

*eodem casu acquirimus: aliter atque cum stipulari sumus. nam
& sub conditione stipulantes, omnimodo eis acquirimus, etiam
si libertate nobis præstata à dominis conditio existat.*

¶ **N**am si legata quæ purè vel in diem certum relicta sunt, ad hæredem transmittuntur. l. si post diem. in prin. l. si penù. in prin. ff. quando dies lega. ced. l. j. §. cum igitur. in fi. eo. tit. C. quando dies leg. ced.

¶ **E**odem modo isti legati ex persona filij vel serui patri vel domino acquiruntur. vt hic dicitur, & in d. l. si post diem. §. pen.

¶ **S**ic e contra; legata quæ ad hæredem non transmittuntur, vt sunt legata conditionalia. l. j. §. si autem aliquid sub conditione. suprà de cadu. tollen. & d. l. si post diem. §. sed & si sub conditione. patri vel domino non acquiruntur, sed ipsi filio vel seruo, si tempore purificatæ conditionis sui iuris reperiuntur: vt hic à contrario sensu colligitur, & in l. si vsusfructus. §. si. suprà quando dies lega. ced. & in l. si legati. suprà de pignoribus. & in l. j. §. si. suprà vt leg. no. caue. in l. vxor. C. de condi. in ser. Et hoc bene procedit in legatis: ¶ secus est in stipulationibus, quorum commodum indistinctè patri vel domino acquiritur. licet tempore purificatæ conditionis sint sui iuris filius vel seruus: vt hic dicitur. ad idem text. in l. si filius. ff. de verb. obliga. in l. ij. §. id quoque quod. suprà de collatio. bono.

¶ **E**t ratio diuersitatis videtur: quia in stipulatione conditionali illa spes quæ habetur de conditione futura, transit ad hæredem: §. ex conditionalis. insti. de verb. oblig. ideo patri vel domino acquiritur, per regulam quæ hic in princ. habetur. Sed spes legati conditionalis non transmittitur in hæredem. l. j. §. si autem. C. de cadu. tollen. ideo patri vel domino non acquiritur, secundum regulam quæ hic ponitur.

¶ **P**er si vltèrius queratur de ratione quare potius spes futuræ conditionis in cōtractu à hæredes transmittitur, quàm in legato. Dicendum est quòd in cōtractu actus fundatur ex consensu duorum, & factum stipulatoris interuenit, qui sibi ex heredibus suis prouidere videtur. vn de fortior acquisitio redditur. Non sic videtur in legato: vt per gl. in d. §. ex conditionalis, & per Doct. in l. si filius. de quo tamen dicendum est, vt dixi in l. j. C. de pact.

¶ **V**ltimo ad æquiparationem quæ fit hic de hæredo ad patrem vel dominum facit text. in l. qui liberis. §. hæc verba. de vulg. & pupil. vbi substitutio facta de hæredo, non habet locum in patre vel domino. & pariter nec in hærede hæredis. ¶ Et conditio quæ debet impleri in persona hæredis, non verificatur in persona domini vel patris. l. qui hæredi. in prin. suprà de condi. & demonstra. & facit text. no. in l. iij. §. hoc autem. de lega. præstan.

¶ **E**t pariter videtur quòd ¶ conditio dandi hæredi, non verificetur in hærede

A hærede hæredis^a. d. §. hæc verba. facit text. in l. cum ita datur §. de condi. & demon. vbi cōditio dandi Titio, non potest impleri in hærede Titij.

In l. Qui cum alio. Argumenta.

- 1 Cōtrahēs, cōditionē seu qualitatē secū cōtrahētis nosse debet.
- 2 Societate finita non tenent socij de cōtractu postea inito cū aliquo ipsorum, licet contrahens nescierit solutā societate.
- 3 Ignorans, quo casu æquiparetur dubitanti.
- 4 Delicta an possint excusari ex causa iusta.
- 5 Bannitum cum saluo conductu occidens, excusatur.
- 6 Offendens alium, conditionem eius inuestigare debet.
- 7 Hæres ex quasi cōtractu obligatur.
- 8 Obligatio qualitate non mutatur in creditoribus ob hæredum personas.
- 9 Statutum de cōtractu loquens, ad quasi cōtractum quandoque extenditur.
- 10 Esse, idem putatur cum eo quod est, esse debere.
- 11 Contrahere spōte non dicitur, qui ex quasi cōtractu obligat.

REGULA XIX.

QUI cum alio cōtrahit, vel est, vel debet esse non ignarus conditionis eius: hæredi autem hoc imputari non potest, cū non sponte cum legatariis contrahit.

- 1 **NOTA** quod † qui cum alio cōtrahit, debet esse certus de conditione, & qualitate contrahentis, & ideo qui mutuauit pecuniam filiofamilias, non potest mutuū recipere obstante Senatusconsulto Macedoniano: quia scire potuit illum esse filiumfamilias. l. pen. §. ad Maced. Et idem in minore: vt no. per gl. in l. si Titius. in vers. ætatis. §. de fideiuss. vnde præsumitur ille qui cōtrahit habere notitiam eius cum quo mercatur: vt no. Bal. per illum text. in l. incivile. C. de furt.

† Et in hoc etiā forensis non excusatur: quia debet conditionem eius cum quo contrahit inuestigare: vt notat Cuma. in consi. xxvj. cū statutum Padue. col. j.

- 2 † Et ista ratione etiam iusta causa non excusat à pœna b cōventionali: quia debuit inuestigare, vt no. tradit Alex. in consi. cxix. titulus quæstionis. col. pen. lib. ij. Et bene facit quod no. tradit Pau. de Cast. in l. j. §. non autem. in ver. item alijs consului. ff. de exercito. vbi dicit se cōsultuisse
- 2 † q̄ cū duo mercatores fecissent societatem per quinquennium, q̄ finito quinquennio alter non tenetur ex cōtractibus cum alio celebratis, licet cōtrahentes ignorent

a Hæredis. Vi de omnino las. l. paterfamil. de vulg. & pupi. & quomodo intelligatur regula, quod hæres hæredis primi testa. est hæres, vide Anch. cōf. cxx. H. C.

b Pœna. Dixi ad Alex. d. cōf. cxix. nu. 13. lib. ij. adde Alex. cōf. lxxvj. lib. v. do. And. Tiraq. in tract. Re tra. conuentio. §. j. glo. vj. num. 56. C. M.

rarent finitam esse societate: quia debuerunt perscrutari & se informare de qualitate societatis, per istam regulā. & idem Pau. de Cast. in l. j. §. conditio. ff. de insti. & idem Pau. de Cast. in consi. cccxxxv. visis & ponderatis omnibus. in prin. & idem Pet. de Anch. in consi. cccxxxij. pro clario: i decisione. vbi concludit, q̄ vnus socius pro alio nō tenetur nisi pro illa quantitate quam posuit in corpore societatis. Et ideo ille qui contrahit debet inuestigare qualitem societatis per ipsam regulam. Et ad idem facit: quia licet aliās ignorās & dubitans æquiparentur². l. manifestissimi. §. si autem. vbi Bar. C. de furt. l. si. C. de condi. indebi. Hoc non habet locum in cōtrahente cum alio: quia si dubitat, debet eius conditionem inquirere. ita Bald. not. dicit allegando istum text. in c. j. §. persona verò. versic. sed quid indubitatē. per quos fiat inuesti. de cuius dicti veritate dixi in l. quandiu. C. qui admit.

¶ Et quod hic dicitur de contrahente. idem est in eligēte qui præsumitur habere notitiam electi. & ideo non excusantur canonici qui eligunt indignum b: vt no. Bart. in l. si patronus. de confir. tut. & ibi Bar. alleg. istum text. Et per istam l. qui cum alio, arguit Alex. in l. si cum dotem. §. si mulier. ff. sol. matri. col. ij. versic. vnū addo. quod imputatur creditori qui acceptauit debitorem qui nō erat soluendo: quia debuit eius conditionem perscrutari. & idē dicit Pau. de Cast. post Ang. in l. j. ff. si quis in ius voc. ¶ Et ista regula procedit, nisi ignorantia esset multum probabilis & iusta, quia tunc excusatur. l. si quis patrem. ff. ad Maced. & d. l. si Titius. de fideiuf.

¶ Secundo regula habet locum in cōtrahente, prout loquitur: ¶ secus est in delictis in quibus quis à pœna excusatur ex iusta causa, & non imputatur si conditionem^c offēsi inuestigauit, vt not. tradit Pau. de Cast. in consi. xxxij. licet ista sit quæstio. in si. versic. ad quartum. vbi propter hoc concludit, ¶ quod occidens bannitum excusatur non obstante quod bannitus occisus haberet saluū conductum, de quo ille non inuestigauit.

¶ Sed tamen talis differentia non videtur vera: quia in tali casu ex quo erat publicē bannitus d & descriptus in Hyppo Marfi. libro bannitorum ignorantia salui conductus erat multum probabilis: quo casu idem esset in contrahente. vt s. dictum est: sed si ignorantia non esset ita probabilis, idem esset in delinquente.

Et

a Equiparentur. Vide Paul. de Cast. in l. manifestissimi. §. sed quærebas. C. de furtis.
b Indignū. l. as. l. cum filius fa. §. in hac col. j. de verb. oblig. Frā. Rip. de rescript. Re spon. xij. col. j. facit Alex. consi. cccij. col. iij. li. ij. consi. xix. nu. iij. l. iij. C. M. c Conditionē. hæc faciunt ad materiam ca. si verò. de senten. excōmun. vbi ponūtur plura exēpla per do. Fel quando quis delinquit ignorādo cōditionē seu qualitem personę. & ponitur ibi regula. quod vbi factū est illicitum nō excusatur allegās ignorātiā, quia præsumitur sciētia. de quo per canon. in ca. à nobis. eo. tit. H. C.
d Bannitus. Hyppo Marfi. libro bannitorum ignorantia salui conductus erat multum probabilis: quo casu idem esset in contrahente. vt s. dictum est: sed si ignorantia non esset ita probabilis, idem esset in delinquente.

6 ¶ Et quia si ille qui cum alio contrahit debet inuestigare conditionem eius cum quo contrahit, ut hic dicitur, multo magis qui alium offendit debet eius conditionem

7 inquirere. ita Bar. dicit^a in l. si. ff. de adul. Et de questione Paul. de Cast. latè scribit Alexand. in l. huiusmodi. §. si ita. de leg. j. & in consi. lxxvj. visis dubitationibus. lib. iij.

¶ Tertia regula habet locum in contrahente: secus est in hærede, ut hic dicitur: ¶ quia ipse ex quasi contractu obligatur. §. hæres. instit. de obli. quæ ex quasi contractu. l. ex maleficiis. §. hæres. §. de act. & oblig.

¶ Et hoc verum intelligitur quo ad legatarios quibus hæres obligatur ex quasi contractu: secus est in creditoribus quibus hæres est obligatus ex contractibus quibus defunctus tenebatur: ut not. Bartol. dicit in l. de eo. ff. de iudic. Et idem Raphael Cuman. in consi. clxxvj. statuto Papiensi. col. ij.

¶ Et de legatariis loquitur text. hic in §. hæres. instit. de obli. quæ ex quasi contrac. Et in d. l. ex maleficiis. §. hæres. & l. apud Iulianum. §. si. vbi gloss. verbo, contrahere. ex quibus causis in pos. ea.

8 ¶ Et ad hoc facit, quia per personam hæredum qualitas obligationis in creditoribus mutari non debet. l. ij. §. ex his. de verbo. obligat.

¶ Quantum tamen ad istam regulam idem videtur in creditoribus à quibus hæres convenitur ex contractibus cum defuncto celebratis de quibus hæredi nihil imputari potest, si conditionem creditoris non inuestigavit. Et sic militat ratio quæ hic in tex. alleg.

¶ Et ex his colligitur, quòd illud quod dicit de contractu, non habet locum in quasi contractu, ex eo quo hic dicitur de hærede qui ex quasi contractu obligatur. Et hoc in statuto no. Bar. in l. apud Iulianum. §. si. in si. ff. ex quibus causis in pos. Bar. in l. j. per illum text. §. de contrario iud. tute. cum sim. ut tradit Alex. in l. mutum. & in l. more. in ij. not. §. de acqui. hære. Et idem Ang. in consi. cccij. visis & diligenter. Abb. in consi. lxj. quinque dubia. col. vij. lib. j. & c. qua fronte. de appel. vbi dixi.

¶ Et idem Alex. in c. lxxvj. visis dubitationibus. col. iij. lib. v. Et ista conclusio procedit inspecta vi & proprietate

9 verborum: per viam verò extensionis ¶ quandoque statutum quod loquitur de contractu etiam ad quasi con-

10 tractum porrigitur^b, quādo omnimoda ratio militaret.

^a Dicit. Vide Iac. qui plura circa hanc questionem accumulavit post Alex. in l. si se nō obtulit §. condē. natum. in vj. colum. ver. vlti. Dyn. & Alb. & c. §. de re iudi vbi etiā ponit an possit quis occidere bannitū quādo nullitas banni est patēs: quid quādo pendet. lis, an bannum sit nullum vel ne: an potestas à statuto cōcessa occidēti bannitum sit interrim suspensa. H. C.

^b Porrigitur. Iac. l. si ego. §. si cer. pet.

Exita procedit quod not. Bal. in rub. C. de pac. Bar. in l. more. de acqui. hære. cum simi. vt tradit Alex. in l. siue apud acta. C. de transact. & idem Rom. in consi. xij. viso facto col. si. in fin. & in consil. cclxxx. præsupposito. in princi. & subtiliter scribit Cuma. in consi. clxxvj. statuto Papien. supra alleg. facit quod not. Bar. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. col. iij. supra de pact. & in l. Mæui. §. j. §. solu. matri.

¶ Vltimo ex verbis illius regulæ duo notanda sunt.

¶ Primo ibi, est vel esse debet. † quod paria sunt, esse vel esse debere. 10 Sic etiam paria sunt, scire vel scire debere. l. quod te. supra si cer. pet. vbi dixi vt no. per glo. hic. Vnde sicut denuntiari potest ille qui scit se debitorem: ita ille qui scire debet vt not. Bald. in auth. ad hæc. col. iij. C. de vsuris. sic etiam paria sunt, scire & scire posse. l. pen. §. ad Maced. no. Bal. per illum tex. in l. si duo. de acquiren. hæred. facit tex. in l. qui contra. vbi Bar. C. de incest. nup. in c. ij. cum glo. de temp. ord. in vj. Sic etiam paria sunt, habere & habere posse, vt in no. quæst. Ange. dicit in l. ite veniunt. §. petiram. §. de pet. hære. Sic etiã paria sunt, habere & habere debere vt not. Bart. in pulchra quæstione. in l. pen. §. cum ita. de aur. & arg. leg. ¶ Secundo not. † quod sponte non dicitur quis contrahere & se obligare qui ex quasi contractu per interpretationem iuris obligatur. Et sic sponte dicitur fieri illud quod fit principaliter & immediatè ex propria voluntate: adeo quod not. dicit Pet. de Ancha. in cle. præsent. in v. not. de cens. quod non dicitur sponte factum illud quod fit ad petitionem: sed videtur tex. in contrarium in l. j. C. de pact. & ibi dixi.

In §. Non solet. Argumenta.

- 1 Exceptio doli non nocet, quibus testatoris voluntas non resistit.
- 2 Exceptio doli repellit petentem debitum, quod exceptione elidi potest.
- 3 Testamentum primum reconvalescit, si testator secundum incidit.

§. Non solet.

NON solet † doli exceptio nocere his quibus voluntas testatoris non refragatur.

¶ Vltra glo. hic isto §. exemplificari potest, vt statim dicam in text. ibi doli exceptio Nam † exceptione doli generaliter repellitur qui debitum petit quod exceptione elidi potest. l. ij. §. generaliter. §. de except. do. vnde petens cōsultò deleta exceptione repellitur. l. j. §. sed cōsultò. ff. de his quæ in testa. delent. sed si inconsultò deleta sint, non repellitur. d. l. j. versu. inconsultò verò. quia voluntas testatoris non refragatur, vt hic dicitur. Et aliud etiam exemplum colligitur in l. pen. §. si. §. de secun. tab. † vbi si testator vltimum testamentum incidit vt primum habeat locum, præuallet primum.

In l. Quoties dubia. Argumenta.

- 1 Libertati in dubio fauendum est.
- 2 Libertas inter causas pias annumeratur.
- 3 Libertati plus fauetur, quàm liberorum legitima.
- 4 Libertatis causa publica censetur, non priuata.

REGULA XX.

QUOTIES dubia est interpretatio libertatis, secundum libertatem respondendum erit.

- ¶ **N**OTA quòd in dubio † pro libertate iudicandum est. faciunt iura allegata in glo. ad idem tex. in l. lege Iulia. §. de manumiss. l. inter pares. §. de re iudic. & in l. in obscura. & in l. libertas. in eadem. † Causa enim libertatis dicitur pia. l. j. circa fin. C. de communi seruo manu. not. Bart. in l. proxime. ff. de his quæ in testa. delentur. in l. si vnus. C. de testa. Bald. in l. ij. & pen. C. de fideicom. lib. Et libertati magis quàm reo fauendum est. c. fina. de re iudic. d. l. inter pares. & d. l. Iulia.
- ¶ Et † fauorabilior est causa libertatis, quàm sit legitima liberorum: vt not. dicit Pau. de Cast. per illum tex. in l. Papinianus. §. quarta autem. de inoffic. testa. Et causa libertatis dicitur publica, † non priuata. l. si quis rogatus. §. de fideicommiss. libert.

In l. Non debet. Argumenta.

- 1 Occidere qui potest licitè, verberare poterit non illicitè.
- 2 Argumentum à maiori, in statutis locum habere potest.
- 3 Mulier quæ licitè occiditur, impune violari poterit.
- 4 Argumentum à maiōritate rationis, in materia correctoria nō probat.
- 5 Plus & minus si sint eiusdem speciei, cui quod licet plus, non licebit minus.
- 6 Dispensatio ratione maioris rationis non extenditur.
- 7 Mandatum de maiori, non extenditur ad id, quod minus est.
- 8 Argumentum à maiori ad minus valet, si vtrōque sit ratio eadem.

REGULA XXI.

NON debet cui quod plus est, licet: quod minus est, non licere.

- ¶ **C**VM ista regula concordat reg. cui licet. eod. titu. a in vj. & istam regu. etiam colligit Alexand. ^a per illum tex. in l. in actionibus. §. j. ff. de in lit. iur. Et ideo

a Alex Et ibi. l. as. col. iij. Dy. d. cap. cui licet. Nicol. Euerat. in lo. leg. loā. à minori. C. M.

† si quis potest aliquem occidere, à fortiori illum poterit
verberare & contumeliis afficere. l. nec in ea. ff. de adult.
vbi Barto. facit tex. in l. in suis. in fin. §. de libe. & posthu.
l. j. C. ne fideiuss. dentur. c. ex parte. de deci. c. per venera-
bilem. qui filij sunt legitimi.

¶ Et istud argumētum à maiori etiam habet locum in
a statutis. An statutis^a: vt not. Bald. in l. quod vero. vers. sed pone. ff. de
hoc procedat quando statu-
ta sunt contra
ius commune
vel ne. vide
Lanfr. in tract.
de interpreta.
statu. in vj. col.
Hier. Chuc.

statutis^a: vt not. Bald. in l. quod vero. vers. sed pone. ff. de
legi. in l. si verò. §. de viro. §. sol. mat. l. ij. C. de in ius voc.
& l. affinitatis. ver. pone statutum. C. commu. de succes.

¶ Et ex his sumitur argumentum à maiori affirmatiue,
quod valet auth. multo magis. C. de sacrosanc. eccl. c. cum
in cunctis. in princi. de elect. cum simi. vt dixi ibi.

¶ Et e contra etiam regula negatiue procedit: quia cui
denegatur quod minus est, etiam quod plus est videtur
prohiberi. l. relegatorum. §. potest. §. de interdic. & releg.
l. qui indignus. §. de senat. l. cui pacto. §. de ser. expor. & in
c. cum illorum. de senten. excommunicata.

¶ Et per istā regu. hic arguit glo. in d. l. ij. C. de patr. qui
filios distra. quod si pater potest filiū vendere, à fortiori
potest illum pignorare. Et hoc tenet Azo ibi in summa.

¶ Et per istam reg. infert Nellus in tract. bannitorum,
in ij. parte secundi temporis. q. xlvj. † quod si mulier ban-
nita potest occidi, à fortiori poterit adulterari: cū maius
sit homicidium, quàm adulterium. xxxij. q. ij. c. si quid
verius. ibi, si enim facturus est quod non licet, prius fa-
ciat adulterium, quàm homicidium. aliter tamen in hoc
expresse voluit Bal. in l. si. C. si contra ius vel vtil. public.
vbi inquit, quod licet mulier occidi possit, non tamē po-
terit adulterari. de quo dicendum est, vt scripsi in ca. quæ
in ecclesiarum. col. vj. de constit.

¶ Nunc regula ista limitatur non habere locum in casu-
bus notatis in glo. hic. Et vltimè † primo fallit in mate-
ria correctoria, in qua non valet argumentū à maiori-
tebrationis: secundū glo. quæ approbatur communiter
in auth. quas actiones. C. de sacrosanc. eccl. & glo. si. & ibi
Bart. in l. sancimus C. de testa. & l. præcipimus. C. de app.
¶ Et idem Barto. in l. si constante. in princi. in ix. q. j. par-
tis principalis. §. sol. matri. & est bonus text. in authen. de
admini. sacri palat. col. iij.

¶ † Secundo, regula habet locum quando plus & minus
sunt eiusdem speciei: secus est in diuersis speciebus: quia
regula non procedit: vt per Dy. in d. reg. cui licet. per tex.
in l.

b Maioritate.
Nicol. Eueral.
in loc. leg. loā.
à ratione l. lar-
ga. colum. iij.
C. M.

in l. solemus. §. latrunculator. ff. de iud. vbi latrunculator hominem interficere potest. Et tamen de causa pecuniaria cognoscere non potest.

¶ Contra istā tamen limitationē facit tex. in d. l. in suis. de lib. & posth. & d. l. nec in ea. & d. l. j. ne fideiul. den. vbi arg. fit à maiori etiam in diuersis speciebus. non obst. text. in d. §. latrunculator. quia respondetur, vt statim dicam.

¶ Tertio, regula fallit quando est facta diuisio potestatis secundū plus & minus: quia tunc ille qui habet potestatem in eo quod plus est, nō potest quod minus est, cum alteri illud specialiter sit attributum. not. Bal. in reg. cui licet. vbi Perus. sequitur. Et hoc modo potest procedere tex. in l. solemus. §. latrunculator.

¶ Quarto, regula non procedit in materia dispensationis in qua non fit extensio ad casum etiam habentem maiorem rationem. & est dictū Hosti. in c. postulasti. de resc. vbi ad hoc alleg. c. j. & ij. de fi. presby. & sequitur Abb. in c. at si clerici. §. de adult. de iudi.

¶ Et hoc pro regula ponit Fely. in c. postulasti.

¶ Et comprobatur per tex. in c. si. de postul. praela. vbi dispensatio facta cū aliquo q̄ possit trāire ad archiepiscopatū, nō habet locū in episcopatu.

¶ Et quia licet sit dispensatum cum monacho in curato beneficio, dispensatio non habet locum in simplici beneficio.

¶ Sed vt dixi in d. §. de adulteriis. col. vj. ista cōclusio non probatur iure. nam in tex. d. c. j. & ij. de fil. presby. simpliciter dicitur, quod materia dispensationis odiosa est: ergo non debet dispensatio magis strictē interpretari, quam alia materia odiosa. Sed in alia materia odiosa habet locum argumentum à maiori^a. d. l. nec in ea. & d. l. in suis. & d. ca. cum illorum. de sentent. excom. cum simil. §. alleg. ergo idem videtur in dispensatione. & in terminis est text. in ca. per venerabilem. qui filij sint legitimi.

¶ Non obstat quod sit dispensatio gratiosa: imo est odiosa, quia contra ius commune.

¶ Non obst. c. fin. de postul. praelat. quia ibi non trahitur ad id quod minus est: quia non est eadem ratio, cum facilius debeat dispensari in maiori beneficio, quā in minori, propter maiorem vtilitatem, vt ibi colligitur. Et ista ratione facilius dispensatur cum monacho in beneficio curato: quia in eo maior est vtilitas & necessitas, quā in simplici: vt latius dixi in d. §. de adulte.

¶ Quinto fallit in mandato. vt tex. not. in c. ei cui. §. fin. de praben. in vj. vbi si mandatur prouideri de prahenda certi valoris, de minori valore prouideri non potest: quia huiusmodi mandata quorū fines obseruari diligenter oportet, non debent ad alios casus quā expressos extendi: vt ibi dicitur. & facit tex. in c. si. de verbo. signi.

H 5

¶ Sexto

a Maiori. Ad-
de Philip. Dec.
l. & militibus.
nume. 12. C. de
testa. mili. con-
sil. lxxvj. Vbi
in annotat. dixi
Hier. grat. cōfi.
xxvj. nume. 34.
lib. j. C. M.

¶ Sexto fallit in decreto: vt est tex. in l. si pupillorū. §. si prator. ff. de rebus eorū. ibi. cū quis aliud facit quā a pratore decretū sit, nihil agit. & no. per glo. hic. & sequitur Alex. in d. l. in actionibus. de in litē iuran. ¶ Vltimo fallit quando non est eadem ratio in eo quod minus est, prout colligitur ex suprā dictis: & faciunt iura alleg. in glo. hic. Et eodem modo limitatur reg. l. quæ de tota. ff. de rei vendic. vbi arguitur de toto ad partem. ¶ Nam argumentum procedit vbi est eadem ratio: vt Abb. declarat in c. pastoralis. §. item cum in totum. in fin. de offic. delega. & no. Are. in consil. clxiii. diligenter. col. iiij. ver. non obstat argumentum. & hoc idem Bart. dicit in l. iuris gentium. §. adeo. ff. de pacti. & adde quæ dixi in regu. in eo. in princ. j. eo.

In l. in personam. Argumenta.

- 1 Seruus nec obligare, nec obligari potest.
- 2 Seruus quando naturaliter obligari possit.
- 3 Seruus an possit fideiubendo obligari.
- 4 Seruus in delictis obligari potest, in contractibus non item.

REGULA LII.

IN PERSONAM seruilem nulla cadit obligatio.

¶ Ista regula intelligitur de obligatione civilit quæ nec actiue nec passiue cadit in seruum. l. seruus. §. de actio. & obli. l. nec seruus. §. de pecu. vbi tex. notabilis quem glo. hic adducit.

¶ Secus est in naturali obligatione ad quam seruus obligatur. l. serui. & l. hæres a debitore. §. seruo. §. de fideiuf. ad idem tex. in l. naturaliter. ff. de condict. indeb. & l. si id quod. eo. tit. ibi Barto declarat quomodo naturalis obligatio cadat in seruū.

¶ Et hoc quod dictum est seruū obligari naturaliter, ¶ verum est nisi ex causa fideiussionis promitteret: quia tunc etiam naturaliter seruus non obligatur. l. sed & si seruus. in princ. §. de fideiuf. ibi, cum seruus fideiussionis nomine obligari non possit. & glo. ibi, & in l. in personam. §. qui pecunia. in ver. a Titio. §. de pact. & no. Bart. in l. seruus incio. de fideiuf. vbi rationem adducit, quia lex resistit d. l. sed serui. & l. licet. §. sed si filius. §. de pecu. ergo non oritur naturalis obligatio ex quo lex resistit. l. cum lex. de fideiuf. & sequitur Pau. de Cast. in d. l. seruus incio.

¶ ¶ Sed tamen considerandum est, quia imo seruus etiam fideiubendo naturaliter obligari videtur, quia consensit d. l. naturaliter. cum sim. l. §. allegat.

¶ Non obstat, quod iura resisterent: quia illa prohibitio est respectu domini, vt de peculio nō teneatur, prout iura prædicta loquuntur: non autem quo ad ipsum seruū procedere videatur.

¶ Secundo, quod dictum est, seruū obligari naturaliter actiue & passiue, procedit quādo ista naturalis obligatio prouenit ex promissione: secus

secundum quam graue erat fidem fallere. l. j. §. de pactis. l. j. in prin. § de constitu. pecu.

¶ Secus si ex contractu mutui, vel alio contractu, qui sit de iure gentium. quo iure status serui erat annihilatus: quia tunc etiā naturalis obligatio seruo acquiri non potest: vt not. Bart. in l. frater à fratre. in j. q. extra gl. §. de cōdit. indeb.

¶ Secundo principaliter regula habet locum in contractibus: secus est in delictis in quibus etiam serui obligantur. prout. tex. distinguit in d. l. serui. de actio. & obl. & no. hic quæ dicit idem esse in quasi maleficio: al leg. l. j. §. cum seruus. de his qui deiece. vel effude. facit tex. in l. si vnus. §. cum seruus. §. de iniur. & l. si minor. §. si seruus. §. de minor. & Instit. de nox. in princ. & generaliter vbi de pœna corporali agitur, seruus tenetur. l. hos accusare. §. omnibus. §. de accusationibus.

In §. Generaliter. Argumenta.

- 1 Arbitrium boni viri intelligitur, si quid in domini vel procuratoris arbitrium conferatur.
- 2 Arbitrium liberum differt ab arbitrio simpliciter dicto.
- 3 Arbitrium boni viri, quale debeat intelligi.

§. Generaliter.

GENERALITER probandum est, ubicūque in bona fidei iudicijs confertur in arbitrium domini vel procuratoris eius conditio: pro boni viri arbitrio hoc habendum esse.

1 ¶ NOTO ¶ quod illud quod confertur in arbitrio domini vel procuratoris, de arbitrio boni viri intelligitur. facit tex. in l. hac venditio. in prin. §. de contrahen. emp. & l. si in lege. in prin. ff. loca. l. si cum ea. C. de dot. promiss. Et not. Barto. in tract. ad reprimen. in vers. videtur.

2 ¶ Et hoc intelligitur quando simpliciter dicitur de arbitrio: secus si de libero arbitrio dicatur, quia tunc delibera voluntate intelligitur. vt no. Bar. in l. si sic. de leg. j. in l. alio col. iij. in vers. ex prædictis. de alimē. & cib. leg. in l. fideicommissa. §. si sic. de leg. iij. Bal. in l. j. §. de testa. mili. & Rom. in l. filius fa. col. iij. in iij. casu principali. §. de donatio.

¶ Secundo regula ista limitatur, nisi arbitrium concedatur illi qui aliās arbitrium boni viri habuisset: ^a quia tūc vt verba aliquid operentur de voluntate, & libero arbitrio intelligitur: vt not. Imo. in dicta l. si filius familiars. de donationibus.

3 ¶ Vltimo notandum est, ¶ quod arbitrium boni viri intelligitur illud quod in rebus suis quis faceret, vel quod vellet sibi fieri: vt not. Bar. in l. j. ff. de solu. & Roma. in rubrica. de arbit. col. iij.

a Habuisset. Imo idē, quia tolerabilius est verba nihil operari, quam contra materiā subiectam: vt infra eodem l. quoties idem sermo. C. M.

In l. Contractus. Argumenta.

- 1 Depositarius de dolo solo tenetur.
- 2 Depositum & commodatum eiusdem sunt ferme rationis.
- 3 Depositarius pro custodia pecuniam recipiens, de culpa etiam leui tenebitur.
- 4 Depositarium, qui se obtulit, de culpa leuissima teneri, quando verum sit.
- 5 Contractus quādo gratia eius, qui rogauit, dicatur celebratus.
- 6 Commodatarius de culpa leuissima teneri solet.
- 7 Culpa leuissima in faciendo, est leui æquiparanda.
- 8 Depositarius de casu tenetur, si depositū in pecunia numeret.
- 9 Precarium recipiens, de dolo & lata culpa tenetur.
Pecarium constitui dicitur, vbi verbum precario, vel aliud eiusdem significati adiicitur.
- 10 Precarium sumens non tenetur de leui aut leuissima culpa.
- 11 Precarium concedens non potest illud ilico reuocare in præiudicium recipientis.
- 12 Commodatarius minus iuris consequitur, quā precario recipiens, & tamen plus obligatur.
- 13 Precarium quando transeat in heredem concedentis.
- 14 Precarium quando extinguatur morte concedentis.
- 15 Precarium quo differat à constituto.
- 16 Constitutū verā possessionē tradit, licet ficto modo quæzatur.
- 17 Constitutū quando post mortē constituentis conferri possit.
Conditio purificata retro trahi solet.
- 18 Donatio vel venditio, si duobus successiue facta sit, vtri iure quæzatur.
- 19 Emptor primus non est secundo præferendus, ni pretium aut fidem de pretio dederit.
- 20 Possessio constituti in absentem facti non transfertur ante ratificationem.
- 21 Pax alicubi & suis adhærentibus facta, qualiter sit excedenda.
- 22 Donatio facta absenti, ante ratificationem non prodest ei.
- 23 Pax pro absente per notarium recepta, an post terminum datum possit ratificari.
- 24 Ratificatio secundæ obligationis quando præiudicet priori obligationi.
- 25 Dolus & culpa in plurib. contractib. simul interuenire possunt.
- 26 Testes deponentes de culpa in contractu, de qua intelligi debeant.
- Indefinita in testibus non equipollet vniuersali.
- 27 Culpa quomodo in contractibus interuenire dicatur.
- 28 Commodatum quo differat à precario.
- 29 Commodatū, terminorū data paritate, non differt à deposito.
Commodatum præsumitur fieri ad petitionem commodatarij.
- 30 Commodatarius pro deterioratione rei non tenetur, si ad vsum debitum ea vtatur.
- 31 Venditor de dolo, & culpa leui, in re vedita cōtingente tenetur.
- 32 Creditor de dolo, lata & leui culpa contingente in re pignori accepta tenetur.

- 33 Cōductor & locator inuicē de dolo, lata, & leui culpa tenentur.
 34 Equus in itinere moriens, an pereat locatori, an verò conductori.
 35 Emphyteuta quādo pro deterioratione rei emphyt. teneatur.
 36 Marius pro re dotali tenetur de dolo, lata culpa, & leui.
 37 Tutor in rebus pupilli, de dolo, lata culpa, & leui, ligatur.
 38 Gestor negotiorum de dolo, lata culpa, & leui potest quandoque teneri.
 39 Socius in rebus societatis tenetur de dolo & culpa leui, si quid depereat.
 40 Dolus & culpa in rerum communione attenditur.
 41 Conuentio contra contractus naturam, reiicienda est.
 42 Dolus quare per pactum remitti nequeat.
 43 Culpa lata pacto remittitur aliquando.
 44 Minor non restituitur aduersus dolum præsumptum de futuro.
 45 Dolus de futuro tacite remittitur quandoque.
 46 Debitor speciei ex contractus natura de casu fortuito non tenetur.
 47 Debitor tenetur de culpa casum interueniente.
 48 Obligatus ad casum fortuitum, tenebitur si contigerit.

REGULA XXIII.

CONTRACTVS quidam dolum malum duntaxat recipiunt. quidam & dolum & culpam. Dolum tantum depositum: & precarium: dolum & culpam, mandatum: commodatum. veditum. pignori acceptum, locatum: item dotis dario, tutela, negotia gesta. In his quidam & diligentia. Societas & rerum communio, & dolum & culpam recipit: sed hoc ita nisi si quid nominatim conuenit vel plus vel minus in singulis contractibus. nam hoc seruabitur quod ab initio conuenit. Legem enim contractus dedit, exceptio eo quod Celsus non putat valere si conuenerit ne dolum praestetur. hoc enim bonae fidei iudicio contrarium est, & ita utimur. Animalium verò casus, mortēsque quae sine culpa accidunt, fuga seruorum qui custodiri non solent, rapina, tumultus, incendia, aquarum magnitudines, impetus praedonum, à nullo praestantur.

a Dolo. Ita quod non de lata, ut tenuit lo. Igne. hic, & nimis est fusi in l. iij. §. si quisquā. col. v. cum nouem. col. sequentib. ad Silla sed verior est communis sententia quā tenet Deci hic. & tenuit d. Pyrrhus legendo Aurelius, me au diente, Anno 1518.

I PRIMO noto ibi, dolum tantum depositum. quod de A positarius duntaxat de dolo tenetur. ad idem text. in l. si ut certo. §. nunc videndum. ff. como. ibi, solum dolum in deposit

deposito. & in d.l.j. §. si vestimenta. & §. si ff. eo. tit. & in §. præterea. inst. quib. mod. re contrah. oblig. Et non solum de dolo, sed etiam de lata culpa tenetur. l.j. C. depo. & per gl. in d. §. præterea. in ver. dolo. & c. si. in verb. de culpa. extra de depo. & tradit Bald. in consi. cxviii. præmittendum est. li. v. Nam dictio illa tãdum, nõ excludit latã culpã. l.j. §. j. §. si mens. fal. mod. dix. no. per gl. hic & in d. l. iij. §. interdum. §. de neg. gest. vbi Ange. tamen dicit hoc non habere locum in statuto in quo duntaxat dicatur de dolo.

¶ Et cum tantum de dolo & lata culpa teneatur depositarius, inferitur qd de leui & leuissima nõ tenetur. ex quo infert Ang. Are. in d. §. præterea in prin. qd si leui culpa depositarij res deposita furto subtrahita sit, quod non tenetur.

¶ Et ista cõclusio procedit quãdo depositũ factũ sit gratia deponetis, prout regulariter & cõter fieri solẽt: quia nulla vtilitas eius versatur apud quem deponitur: ideo solus dolius præstat: vt dicit tex. in d. l. si vt certo. §. nũc videndũ.

¶ Secus ergo si factũ sit depositũ gratia depositarij: quia tũc de culpa etiã leuissima tenetur. l. si qd nec causam. In prin. ff. si cer. pe. secundum cõem intellec. de quo dixi ibi.

¶ Et tali casu in deposito idem videtur quod in commodato: quia data paritate terminorũ, non videtur differentia inter commodatum & depositum: vt declarat Bart. in l. quod Nerua. col. fin. vers. duodecimò quarto. §. de positi.

¶ Eodem modo si depositarius obtulit se, de leuissima culpa obligatur: secundum gl. hic per l. j. §. sæpe. §. de po. facit tex. in c. ij. extr. de depo. Et ratio videtur, quia gratia eius qui rogauit contractus videtur celebrari. l. si gratuita. in §. margaritas. ff. de præscr. verb. si verò depositum factum sit gratia vtriusque, depositarius de dolo, lata, & leui culpa tenetur, secundum distin. quæ habetur in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. & latius ista tradit Bar. in d. l. quod Nerua. col. antepen. vers. octauò principaliter quarto. & Abb. post alios in d. c. ij. col. ij. de de positi.

¶ Et ad prædicta facit: quia si depositarius accipit pecuniã pro custodia rei depositæ, de leui culpa tenetur: quia gratia vtriusq; contractus fieri videtur vt cõductor cõueniat. l. j. §. si vestimenta. ff. de po. & d. l. si vt certo. §. nunc videndum. Nã pecunia pro deposito dari potest: vt no. Ang. in l. interesse. §. de acqu. pos. And. Sic. in cons. lxxj. lib. iij. facit quod not. Ro. in cons. eccccc. summarius quæstionis. col. j.

¶ Et qd dictum est, depositarium qui obtulit se, de leuissima

si ma culpa teneri: hoc de plano procedit, si gratia ipsius
 A depositarij depositum factum sit, vel gratia utriusque ut
 obligatio aliquid operetur: secus videtur si gratia depo-
 nentis depositum factum sit: quia satis obligatio opera-
 tur, si de leui culpa obligetur. & ad hoc facit text. in d. c. ij.
 de depo. vbi æquiparantur isti duo casus, quod se offerat,
 vel pecuniam accipiat depositarius: sed quando recipit
 mercedem, tantum de leui tenetur: ut supra dictum fuit.
 ergo pariter videtur in alio casu quando se obtulit.

¶ Et certè ex quo nullam habet utilitatem depositarius
 qui se obtulit, non videtur quod ex tali obligatione in
 tantum debeat obligari.

¶ Non obstat. text. in d. l. j. §. saepe. quia ibi de leuissima cul-
 pa nihil dicitur. Sed simpliciter dicitur, quod debet præ-
 stare culpam & custodiam: quæ verba videntur potius le-
 uem culpam respicere.

¶ Non obstat, si dicatur dum text. ibi dicit illum teneri
 de culpa & non de casu fortuito: ergo videtur omnis cul-
 pa includi, ex quo tantum casus fortuitus excluditur: quia
 respō. letur hoc non esse verum, nam non sequitur, de ca-
 su non tenetur, ergo de omni culpa obligatur. l. quæ for-
 tuitis. C. de pig. act.

¶ Non obstat, quod gratia eius qui rogat contractus
 videtur celebratus: quia hoc videtur verum quando agi-
 tur de utilitate rogantis: prout loquitur text. in d. l. si gra-
 tuita. §. si margaritas. Secus videtur vbi constat rogan-
 tem nullam habere utilitatem: esset enim absurdum qd
 ibi tantum agitur de utilitate deponentis, quod ex eo
 quod depositarius magis liberalem exhibuit. debeat ita
 grauari ut de culpa leuissima teneatur.

¶ Adde etiam alium casum in quo depositarius de leuif-
 sima culpa tenetur, videlicet quando fuit in culpa, quia
 portauit rem depositam per loca periculosa: ut not. per
 glo. in d. §. præterea. in ver. dolo. alle. l. in rebus. in prin. &
 l. si ut certo. §. interdum. ff. commo.

¶ Sed aduertendum est, quia illa iura loquuntur in com-
 6 modato, in quo venit regulariter leuissima culpa. Et
 non videtur bene inferri ad depositum in quo regulari-
 ter quis de dolo & lata culpa tenetur.

7 ¶ Sed responderi potest, qd culpa quæ est in facie lo pro-
 ut iura supra allegata loquuntur, etiam si leuissima sit æ-
 quiparatur leui & etiã lata culpa in non faciēdo: ut not.

Bar.

a Factum sit.
 Vide Barba. c.
 bona fides. de
 depo. vbi dicit
 hanc commu-
 nem opi. tamē
 ipse in contra-
 rium ponderat
 ibi tex. in æqui-
 paratione, quā
 facit de eo quē
 se obtulit, & de
 eo qui pecuniā
 pro custodia
 recipit, quem
 vide ij. col. &
 vide eū, quia
 vult qd quādo
 quis se obtulit,
 videatur con-
 tractus celebra-
 tus graua reci-
 piētis tantum.
 H. G.

Bart. in l. quod Nerua. col. antep. ver. item quæro. vtrum culpa. ff. depo. & gl. in l. si maritus. ff. sol. mat. vbi Alex. Et alios casus in quib⁹ tenetur depositarius de leuissima culpa & de casu, tradit in glo. in d. §. præterea. in k. j. §. sæpe. ver. euenit. §. deposi. & in c. ij. de depo. in verbo, de culpa.

¶ Et notabilem casum nota in quo depositarius de casu tenetur^a ¶ quando sit depositum in numerata pecunia: & actum est quod tantundem reddatur: tunc enim egreditur terminos depositi: vt dicitur in l. Lucius. la. j. & l. die sponsaliorum. §. deposi. Et cum tali casu depositarius teneatur ad tantundem in genere: eius est periculum. b. l. incendium. C. si certum pet. Nam de tali deposito idem quod de mutuo quantum ad hoc iudicatur, vt not. Rom. in consil. cccc. sum marius quæstionis. col. ij. & in consil. ccccxx. circa propositam. in prin. Paul. de Castr. in consil. ibi in præsentia causa & idem tradit Bald. in consil. cccxv. præmittendum est. libr. ij. & in consil. ccclxij. viso instrumento eod. lib. ij.

a De casu tenetur. Vide Paul. de Castr. in l. j. §. si euenit. ff. deposi. **b** Periculum. Et hoc verissimum & æquissimum, quando solum tenetur in genere generalissimo, secus si teneretur de genere subalterno, puta de certo aceruo posito in tali archa, vt patet in l. in naue saupheij. §. loca. quia toto illo genere subalterno perempto, esset liberatus. & ita debet intelligi illa lex non autem debet extendi extra casum suum ad genus generalissimum, & ita intelligit d. l. in naue saupheij. Dec. in l. quod te. colum. j. §. si cert. pet. facit Dec. consilio vj. C. M.

¶ Secundo noto, q^d recipiens rem precario de dolo durat tenetur, & etiam de lata culpa: vt est text. in l. quæsitum. §. eum quoque. §. de precar. Et vt sit precarium, oportet quod adiciatur verbum precarium vel aliud idem importans: puta si dicatur, promitto tibi vt voluntate mea ædifices. Nam illud verbum idem importat quod precarium. l. Lucius. cum glo. ff. de dona. ita Ange. dicit in consil. j. porrecta fuit. col. pe. Et differt precarium neutri generis, à præcaria in fœminino genere: quia concessio præcaria non potest reuocari ad libitum concedentis sicut precarium, quia ad certum tēpus conceditur: vt no. Abb. in c. j. in ij. not. & c. si. in vlt. not. extra de precar.

¶ Et mirum videtur quod cum præcium fiat gratia recipientis, quod de culpa leui & leuissima non teneatur, sicut est in commodato. l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. commod.

¶ Ad hoc text. responderi in d. l. quæsitum. §. eum quoque. ita statutum fuisse in precario: quia voluntate concedentis reuocari potest, & not. Bart. in l. quod Nerua. col. fin. vers. octauo quæro. ff. deposi.

¶ Et ex hoc videtur stabitandū de eo q^d Abb. voluit in c. si. in iij. col. de precar. dicēs, q^d si concedēs velit reuocare precarium statim in præiudiciū recipientis, non videtur q^d possit: quia secundum eum, iura quæ simpliciter dicūt precar

precariū posse reuocari ad libitū concedentis, intelligitur dato aliquo interuallo. ar. l. quod dicimus. §. de sol.

- ▲ Nam hoc videtur contra ^a tex. in d. l. quæsitū. §. eū quoq; vbi videtur præcise statim posse reuocari, ex quo ppter hoc solum de dolo & lata culpa tenetur: nec potest allegare se deceptū, ex quo ista est natura precarij de qua à principio cogitare potuit: vt dixi etiā l. in omnibus. §. eo.

^a Contra Barba. ca. fin. tenet contra Abb. al leg. l. Lucius. de dona. supra.

- 11 ¶ Mirum etiam videtur quòd cōmodatarius, qui plus obligatur, minus iuris consequatur, quàm ille qui precario rem accipit. Nam commodatarius non possidet, sed simplicem habet tenutam. l. officium. §. de rei vend. l. rei commodatæ. §. cōmo. Et per precarium possessio transfertur. l. & habet. §. eū qui. de precar.

¶ Sed ratio à quibusdam assignatur: quia in commodato vsus est limitatus, in precario verò vsus est latior ad voluntatem concedentis: & hoc incertum est, quo casu dubium perpetuum reputatur. l. sufficit. §. de condi. in deb. l. iuris peritos. in prin. vbi Bart. ff. de excu. tuto.

¶ Et licet precarium reuocari possit ad voluntatem cōcedentis. vt §. dictum est, non tamen per mortem concedentis reuocatum intelligitur: vt no. Abb. per illum tex. in fi. in iij. no. de precar. ¶ Transiit enim precariū ad hæredem concedentis b. l. quæsitum. §. j. l. cum precario. §. fi. §. de precar. Et hoc verum est quando precarium conceditur simpliciter: secus si concedatur ad beneplacitum concedentis: quia tunc per mortem beneplacitum expirat. c. si gratiose. de rescript. & ita Abb. dicit in d. ca. fi. Et hoc de beneplacito in pulchra quæstione tradit Ange. in consi. ccxvij. in causa accusationis. col. ix.

^b Concedētis. Est bonus text. in l. Lucius. de dona. §. vbi etiā probatur, quòd si cōcessum sit ad voluntatem quod mortecōcedentis non extinguatur. H. C.

- 14 ¶ Et eodem modo videtur, si concedatur precarium ad voluntatem concedentis, videtur precarium extinguī mortuo concedente: quia per mortem cessat voluntas. l. iij. vbi text. ff. locat.

¶ In contrarium tamē facit tex. in l. j. §. de preca. vbi precarium concessum videtur quandiu patitur qui concessit. Et idem dicitur in d. c. fi. de preca. Ergo ista patientia videtur cessare per mortem. d. l. iij. §. loca.

¶ Sed potest responderi, q̄ illa verba quādiu patitur qui concessit, sunt declarata in l. iij. §. j. §. de precar. vt dicatur pati ille qui concessit, donec reuocauerit, & voluntatem mutauerit, vt colligitur ibi: vt possum reuocare cū mutauero voluntatem. & no. Bar. in l. centesimis. §. fi. de ver.

oblig. Merito per mortem non extinguitur precarium quia licet per mortē cesset voluntas, non tamen dicitur facta reuocatio: vt not. declarat Bar. in l. & quia. col. fi. s. de iur. om. iud. & bonus text. in c. si delegatus. ff. de offic. deleg. in vj. Et idem no. Bar. in l. centesimis. §. fi. de verb. oblig. cum simil. vt Alexan. ibi prosequitur.

¶ Et nota ¶ differentiam esse inter precarium & constitu- 15
tum. Nam in precario trāsit naturalis possessio in ipsum rogantem, & ciuilis remanet apud concedentem. l. & habet. §. cum qui. s. de preca. Sed in constituto si constituo me simpliciter nomine tuo possidere, omnis possessio transfertur: quia ille possidet cuius nomine possidetur. l. q. meo. s. de acqui. pos. & no. Bar. in l. interdum. in prin. s. de acqui. pos. & in l. creditores in ij. q. vers. item quarto. C. de pign. cum si. vt tradit Alex. in d. l. interdum. Et hoc videtur procedere in dubio: aliā etia in precario agi potest, q. omnis possessio trāferatur, vel quod nulla transeat: vt per gl. in d. l. & habet. §. cum qui. in verbo, in possessione, & insti. de interd. §. hodie tamen. ver. nec clam.

a Constitutū.
Latē do. Andr.
Tiraq. in traçt.
de constit. poss.
& in traçta. le
mort. faist le
vis. C. M.

¶ Et notandum est, quod per constitutum vera posses- 16
sio acquiritur: licet modus acquirēdi sit fictus: vt no. Bar. a in l. ab emptione. circa fi. ver. vltimo aduertas. s. de pact. & probat in l. certē. §. j. ibi, propriē habere dicor. & Bar. ibi not. illum tex. s. de precar. Et idem tradit Bart. in l. si is qui pro emptore. col. pen. ff. de vsucap. cum simil.

¶ Et hoc fallit vbi corporalis traditio præcise requiritur, quia tunc non sufficit constitutum: vt not. Bar. dicit in l. Titia. circa fi. ver. quid si do tibi fundum. s. de verb. obli.

¶ Secundo, ista cōclusio procedit quando constitutū ap-
ponitur in cōtractu vero: secus si sit simulatus, vel sit sus-
picio fraudis, quia tūc vera & corporalis traditio requi-
ritur: vt no. Bar. in l. post contractum. col. iij. ver. sed quid
si venditor. s. de dona. & in l. emptor. s. de aqua plu. arcen.

¶ Item notandum est, quod tale constitutū non potest 17
cōferri post mortē constituentis: vt nota. Ange. dicit in l.
quāuis. §. j. ver. sed ex hoc dico. s. de acqui. pos. Nam tali
casu, dicit ipse, constitutio precarij nihil operatur, quia
conferitur in tempus quo possessio defuncti erat penitus
interrupta. l. cū hæredes, in prin. de acq. pos. & sequitur
Alex. in d. l. quāuis, §. j. vers. item per istum tex. & idem
Alex. in cōf. lxxxij. perspectis his. col. iij. b lib. ij. secus ta-
men est si conferatur in tēpus mortis: vt in notabili casu
tradit

b Col. iij. nu. 9.
vbi dixi. Antho.
Negusan. trac.
pig. fo. v. C. M.

tradit Old. in cōfi. cxxix. ad habendam aliqualem notitiam. in v. dubio. Et sequitur Alex. in cōfi. lxxxiij. visa facti narratione. col. iij. lib. ij. Et eodem modo si confertur post mortē accidentaliter: vt quia cōstitutū factum sit sub cōditione quæ post mortē constituentis purificetur, valet cōstitutū: quia cōditio purificata retrahitur: vt Old. tradit in cōfi. præallega. cxxix. in iij. dubio.

a Non potest. infra eo. l. semper in stipulationibus. nu. 15. C. M.

b Penes. Dixi ad Alexan. cōfi. clxi. nu. 1. lib. vi. C. M.

¶ Et supradicta habent locum quando apparet de cōstituto in ipso instrumento: si non apparet, non potest^a illu: in notariis apponere virtute dictionis, &c. vt notabiliter concludit Alexan. in cōfi. xxviij. viso & præhabito. lib. ij.

13 ¶ Ex suprascriptis infertur ad quotidianam quæstionē, ¶ quod si res sit vendita vel donata duobus successiue diuersis tēporibus, quo casu præfertur ille, cui prius rei traditio facta sit. l. quoties. C. de rei vendi. Nam sufficit quod traditio facta sit per cōstitutum: vnde primus emptor vel donatarius cui factum fuit cōstitutum, præfertur secundo cui postea realis traditio facta sit: vt tenet Culi. de Cug. in d. l. quoties. quæ refert, & sequitur Ioā. And. in addi. ad Spe. in tit. de empr. & ven. §. sciendum. col. x. ver. quod si res tradita non est in præsentia. in addi. incip. dubitatur. Et idem sequitur Bal. in rub. de contrahen. empr. in xvj. q. Abb. in c. ij. col. fi. de consue. & in cōfi. xcj. quo ad primum dubium. col. pen. lib. j. & idem Alex. in cōfi. xiiij. circa primum dubium. in fi. lib. j. & in cōfilio xxv. viso testamento. lib. iij. & idem Bal. in cōfi. cccclxix. venditor constituit. lib. v. & Ange. in cōfi. cvj. quædam mulier. Et ista conclusio est satis nota. sed pluribus modis vtiliter limitatur.

¶ Primo, quando possessio tempore constituti erat penes^b constituentem: aliàs secus. vt no. Ang. in d. l. quamuis. §. si conductor. & Alexan. ibi in fin. sequitur. & post Ange. admonet aduocatū eius qui agit virtute constituti, vt debeat probare constituentem possidere tempore constituti. & idem Ange. dicit in l. ij. circa fi. C. de acquir. poss. & in l. quædam mulier. col. j. vers. attende tamen. de rei vend. & Bal. in l. j. col. j. quando lic. ab emptio. discedere. & idem Alex. cōfi. x. viso processu. lib. iij. hoc fallit in antiquis, vt Socinus scribit in cōfilio clxxxvj. in controuersia. col. iij. vers. tertio probatur. Et non sufficit quod cōstituens detineret: vt not. Bal. in rub. de contrahen. empr. q. xvj.

19 ¶ Secundo fallit, quādo primus emptor non soluisset pretiū, nec habita fuisset fides de pretio: quia tali casu vera traditio nō trāsferit dominium. §. vendit. in tit. de rerū diuis. A fortiori ergo nec ista, quæ inducitur per cōstitutū: vt no. Bal. in d. rub. de contrahen. emp. in xvj. quæst. ¶ Tertio, cōclusio prædicta intelligitur quando res certa sit quā quis cōstituatur se possidere: secus si incerta sit: quia propter incertitudinē cōstitutum nihil operatur. vt no. Bar. in l. iij. §. incertam. §. de acquir. pos. &

I 2 idem

idem no. Ang. in l. qui de tota. §. incertæ. ff. de rei vendi. vers. & ideo. vbi inquit, quod si venderem vel donarem quicquid habeo in tali fundo, & constituam me precario nomine possidere, non transfertur possessio propter incertitudinem. Et ad hoc bene facit quod no. Bar. in cōfi. xxiiij. Petrus vendidit, vbi inquit, quod si venditio facta sit ad mensuram, quo casu ante mensuram non est perfecta venditio. l. quod sæpe. §. in his. §. de contrah. emp. vnde tali casu constitutum nihil operatur: & secundus emptor cui facta est venditio, & traditio, debet primò præferri: vt concludit Bar. in cōfi. præalleg. & ista videtur quarta limitatio ad conclusionem supra factam.

¶ Quinto limitatur conclusio supradicta quando constitutum fuit factum præsentis: secus verò si absenti factum sit: quia tunc possessio non transfertur antequam ille ratificet^a. vt not. concludit Alexan. in l. quod meo. in prin. col. ij. ver. item istud quod hic dicitur. §. de acqui. pos. vbi limitando illum tex. dicit. quod intelligitur quando erat præsens ille cuius nomine sit constitutum. Nam tunc in illum per constitutum possessio transfertur: secus si quis constituat se possidere pro absente: quia illi nō acquiritur possessio antequam ratum habeat. l. si communis seruus. §. j. de acqui. pos. facit text. in l. si ergo. §. de nego. gest. Et ideo dicit Ant. de But. in c. cum venissent. in fi. de restitu. spolia. q. si ille pro quo absente fuit factum constitutum expellatur de possessione antequam ratum habeat, non competit sibi remedium recuperandæ possessionis: quia ante ratificationem possessio acquisita non fuit. Et si nunc ratificaret, post spoliationem non amitteretur ratificatio: quia non esset facta cōgruo tempore, videlicet tempore quo constituens possideret: quia iam erat perdata possessio, arg. l. bonorum. §. rem ratam habe. Et ad hoc allegat Ant. de But. in d. c. cum venissent. decisionem dominorum de Rota in decisione cxlvj. inci. item licet amicus, & reperitur in nouis, in decisione cl. & sequitur Alexā. in d. l. quod meo. col. ij. quia ratificatio debet fieri re integra: vt no. Bar. in d. l. si vxor. §. si quis planè vxore. §. de adul. vbi inquit, quod ab aliquo fuit facta pax pro se & adherētibus suis sub pœna, & vnus ex adherētibus offensus fuit antequam ratum haberet, quod licet postea ratificet. pœna non committitur, arg. d. l. bonorum. sic in proposito constitutum factū pro primo emptore vel donatario absente

^a Ratificet. Bertran. cōfi. ccciii. donatio lib. xxxiii. dixi ad Alexā. cōfi. lxxxviii. num. 3. lib. v. C. M.

^b Remedium. idē Alex. cōfi. ex num. 3. (vbi dixi, lib. i. consilio clxvii. num. 3. lib. vi. C. M.

^c Ratū. Vide eundē in regu. semper qui nō prohibet. infra. sod.

- absente non potest ratificari, si ante eius ratificationē facta sit vēditio & traditio secūdo emptori vel donatario.
- ¶ Et ampliatur singulariter ista limitatio etiam si notarius stipulatus sit pro illo absente pro quo factū fuit cōstitutum: vt sing. tradit Paul. ² de Cast. in consi. cxv. visis his quæ narrātur. & plenē allegata sunt in secūdo dubio.
12. versū. secūdo vidēdum est. vbi ponit quæstionem ¶ de donatione facta absenti, pro quo notarius illam recipit & stipulatus fuit, & ante ratificationem absentis fuit alteri facta donatio de eisdem bonis, concludit quod ante ratificationem nō fuit ius quæsitum primo donatario: per reg. l. si ego. de nego. gest. & alleg. §. generaliter. authen. quib. mo. nat. effi. sui. Et quia speciale est in mutuo, vt alteri per alterum etiam ignorātī actio acquiratur. l. certi conditio. §. si nūmos. §. si cert. peti. Non obst. stipulatio notarij: quia dicit ibi Paul. de Cast. q. stipulatio notarij non facit q. absenti ius acquiratur, nisi secuta ratificatio. neb. Solum enim operatur vt sequuta ratificatione utilis actio sine cessiōe acquiratur, quod nō esset in alio quā notario, qui si stipuletur nomine absentis, etiam sequuta ratificatione actio illi non acquiratur sine cessiōe, vt latius prosequitur Paul. de Cast. in d. consi. Et ibi ad propositum concludit, q. ratificatio non potest fieri in præiudicium secūdi donatarij cui medio tempore ius quæsitum fuit: quia illi fuit res donata & tradita. allegat l. si ego. §. si res. ff. de iur. dot. & no. in l. si indebitū. §. j. ff. rem rat. hab. Et hoc idem tradit Paul. de Cast. in consi. clxxj. in casu præsentis, visis omnibus. lib. ij. Et id quod dictum est de notario etiā tenet Bal. in l. nec ei. §. satisfactio. circa
13. si. versū. sexto quæro. §. de adopt. vbi quærit, ¶ si notarius recipit pacē pro absente intra terminū, nunquid post terminum ratificari possit? Et videtur primō q. sic, in notario qui alteri acquirit. Contrarium concludit, quia non obstante stipulatione notarij ratificatio requiritur ante terminū. & sic Bal. tenet q. nō obstante stipulatione notarij ratificatio necessaria sit, secūdum prædicta: aliās cōsului Lugduni ^c in quadā donatione facta per magistrū Ioannē de Arbēdo notariū, filix suæ Margaritæ absenti.
- ¶ Sexto limitatur non habere locum in primo emptore vel donatario cui factum sit constitutum sub cōditione: quia licet purificata conditione cōditio retrahatur, vt no. Oldra. in constituto, in consi. cxxxix. §. alleg. in iij. du.

a Paul. consil. cxv. lib. ii.

b Ratificatio. Idē Bertrā. consi. cxvi. visa consil. in si consilio ccciiii. donatio. li. iii. Alci. Parer. lib. iii. c. xiii. fa Bart. liii. §. hoc autē iudicium. cōlū. ii. de dam. infec. Tamen contraria opin. de iure erat prior & communis quam tenet Alex. cōsi. xxxi. nu. 6. (vbi dixi) consilio clxxxv. nu. 7. li. vi. cōsi. liii. numero. 4. libr. vij. Guid. Pap. dec. Delph. xlix. & ipse Decian. frā. eo. tit. l. quo tutela. in si. Sed opi. Deci. hic cōfirmata fuit noua cōstitutione regia. 1539. §. cxxxiii. C. M. c Lugduni. cōsi. clxxvi. idē consil. cclxvii. cōsi. ccccxix. C. M.

a Tamen. Pa. bio. Tamen ^a si ante euentum conditionis res pro qua
 Alexan. consil. fuit factum constitutum alteri vendita sit, & donata, &
 clij. nu. 3. confi. tradita, illi ius quæsitum videtur quod tolli nō potest, li-
 ccxxviii. nu. 4. cet prima conditio cōstituti primi emptoris vel donata-
 lib. vj. Sic non rij purificata sit: quia illa conditio nōn trahitur retro in
 valet quando præiudicium secundi emptoris vel donatarij: quia extre-
 confertur intē pus quo con- mum à quo, nō est habile: iuxta not. per Bar. in l. si is qui
 stituens non pro emptore. col. iij. ver. idem si æsti. habile extremum
 possidebit, pu- à quo. §. de vsu. alleg. l. bonorum. §. rem rat. habe. vbi si il-
 ta post mor- le actus qui ratificatur nō potest secundum veritatē fieri
 tem. Alex. con- tempore ratificationis, illa ratificatio nō trahitur retro:
 sil. lxxxj. colū. quia extremum à quo, nō est habile ^b. Et idem probatur
 ij. libr. ij. Ber in l. necessario. §. quod si pendēte. §. de peri. & commo. rei
 trā. cōsi. cccxv. vend. vbi si conditio venditionis extitit re perempta. con-
 quoniam An- ditio non retrahitur: quia extremum à quo, nō est ha-
 dreas. lib. ii. li- bile. & ita in proposito videtur: quia tempore purificatæ
 cet contra fa- conditionis illa clausula constituti non potuisset posses-
 cit Math. Af- sione in transferre: quia nō erat apud venditorem. & hoc
 fli. & deci. Nea idem notat Barto. in l. quoties. in fi. §. de nōua. & Alex. in
 pol. l. iij. colū. iij. consil. xxv. viso testamento. col. ij. lib. ij. & quia ad hoc vt
 C. M. ratihabitio vel conditio trahatur retro, requiritur quod
b Habile. Cor res sit in eodē statu: vt no. tradit Bar. in l. si vxor. §. si quis
 neus consil. clx- vxorem. versi. vel aliter. §. de adul. & Alexan. in d. l. quod
 xiii. col. penul. meo. in prin. col. ij. & in consil. lxxvij. viso. col. penul. lib.
 lib. ii. Dec. con- v. & Corn. in consil. ex. in iudicio diuisorio. col. penul. lib.
 sil. cccclx. in fi. ij. & ad idem facit quod no. Bar. in l. res aliena. in princi-
 licet Soci. l. fi. §. de pign. actio. vbi concludit, quod ratificatio domini
 nume. 6. §. si ex 24
 noxali cau. ag. facta de obligatione rei suæ per alium facta eius nomi-
 C. M. ne non præiudicat illi cui dominus ante ratificationem
 rem vendidit vel obligauit. & facit quod not. Abb. post
 Anto. de But. in d. c. cum venissent. col. ij. de restit. spōl. &
 quod not. Pau. de Cast. in consil. cxcvij. cum simil. in præ-
 senti limitatione. §. alleg. Et ita aliās consului in ciuitate
 Auinionensi pro magnifico barono Dales.

¶ Vltimo, cōclusio supradicta limitatur procedere stan-
 te primo cōtractu venditionis valido: secus si nullus fuis-
 set: quia cōstitutum in contractu nullo nihil operatur. vt
 not. Bal. in l. ex testamento. C. de fideicōmis. dicens, quod
 si nō valet principale, cōsequenter non valet precarium
 eius accessorium. Et idem not. Bald. in c. ij. de feu. dato in
 vic. legis commis. & sequitur Alexan. in l. j. §. si vir. & l.
 quod meo. in princi. §. de acquiren. posses. & latius idem
 Alexan.

Alexan. in consil. lxxxj. lecto & discussio. col. iij. lib. iij. Et hoc bene procedit in ista possessione quæ à iure per constitutum transfertur: quia pariter potest à iure annullari: secus est in possessione reali, quæ in facto consistit, quia illa transfertur: licet contractus principalis sit nullus. l. j. §. si vir. §. de acquir. posses. vbi Paul. de Cast. ita dicit & declarat. Et hæc satis sint de constituto.

25 ¶ Tercio, noto ibi dolum, & culpam, quod in pluribus contractibus hic enumeratis venit non solum dolus, sed etiam culpa. Et de leui intelligitur: quia sub nomine cul-

A pæ, quando profertur à lege, de leui intelligitur: vt not. Bal. in authen. quod locū. in ij. quæstio. §. de collat. alleg. l. si cum venderet. §. fin. §. de pignor. actio. & not. per glos. l. in venditione. §. de tempore. in verbo, ex culpa. & Bart. ibi in ultimo notabili. §. de bonis autorit. iudic. pōss. & facit glo. in §. præterea. in versi. culpæ. instit. quibus modis re contrahitur oblig. & in l. si filiusfamilias. §. marito. in ver. culpa. ff. soluto matrim. & not. Bal. in l. acceptam. in vj. C. de vsu. Et hoc intelligitur nisi secundum subiectam materiam esset aliud dicendum, quia tunc culpa intelligitur secundum subiectam materiam: vt not. Bal. in l. quæ fortuitis. colum. iij. versic. sed dubitatur. C. de pigno. actio. cum simil. vt per Alexan. in l. si mora. colum. v. §. soluto matrimo.

a Intelligitur. Decl. l. in actio nibus. colū. vii. §. de in lit. iuran. l. si mora. colū. ii. solu. matrim. Alexan. consil. lxxiii. num. i. li. vi. c. m.

26 ¶ Hoc tamen non haberet locum in testibus: quia si deponunt de culpa in contractu gratia vtriusque celebrato, non intelligitur de culpa leui secundum subiectam materiam: quia probatio non concludit, cum possit intelligi de leuissima culpa: vt not. Corn. Perus. in consil. cxviij. videtur prima facie. colum. iij. lib. j. Et hoc ex eo videtur, quia probatio debet de necessitate concludere. c. in præsentia. de probatio. l. non hoc j. vnde leg. Et ideo in testibus indefinita non æquipollet vniuersali: vt notat Abb. post Innoc. in c. auditis. de præscrip. Alexan. in consil. cx. visis acutissimis. lib. j.

b In contractibus. vide l. si domus. ii. colū. de lega. i.

27 ¶ Et discurrendo breuiter quomodo veniat culpa in contractibus hic enumeratis. Primo in mandato. Conclusio sit quod regulariter in mandato mandatarius^c teneatur de dolo, lata, & leui culpa. tex. hic declarando vt dixi. facit tex. in l. si procuratorem. §. si. §. mand. in l. in re mandata. in fi. C. manda. Et ista conclusio videtur procedere in mandato quod mediocrem diligentiam videtur

c Mandatarius. Quando mandatarius teneatur de leuissima culpa: & quæ dicatur leuissima: & quando de dolo vel lata culpa, vide Paul. de Cast. in l. i. rebus. ff. commo. dati. Bart. in l. cum qui. §. si culpa. ff. de furtis.

a Lites. Lan-
celo. Deci. l. cū
res legata. §. ita
que si Stichus.
col. fi. de lega.
iii. ratio pro-
pter penitiam
assertam ex eo
quod idoneū
se proficitur
ad id quod
summam dili-
gentiam requi-
rit. dixi in trac.
de eo quod
interest. nume.
142. cum seq.
C.M.

requirere: vt emere aliquid, vel negotia gerere. Secus est
in mandato in quo maxima diligentia requiritur, vt in
mandato ad lites: quia tunc procurator de culpa etiam
leuissima tenetur. l. 2. procuratore. C. mand. & not. Dy. in
reg. contractus. cum simi. vt tractat Alex. in consi. xli. viso
puncto. col. ii. lib. iij. Et ex hoc ibi infert, quod capita-
neus galearum de leuissima culpa teneatur, quia tale ne-
gotium videtur exactissimam industriam requirere. Si
verò in mandato continetur illud quod modicā aut nul-
lam requirit industriam, vt in mandato facto fideiussori
quod soluat vel alicui portet literas: tunc solum manda-
tarius de dolo & lata culpa tenetur. l. si fideiussor. in prin.
& §. j. s. mandati. Et ita adaptando iura s. alleg. cōcludit
Barto. in l. quod Nerua. col. penul. ver. ix. quæro. s. mand.
& in l. eum qui. §. fi. s. de fur. & sequitur Bal. in l. quæ for-
tuitis. in pen. col. versu. iuxta hoc reuoco in dubium. C. de

pigno. act. Pau. de Cast. in l. in rebus. in princip. s. commoda. & Ange.
Aret. in §. mandatum. in fin. instit. mand. glo. tamen in l. in re mandata.
C. manda. in verbo, exactio. aliter distinguit, considerando cuius gratia
factum sit mandatum. Sed glo. institu. mand. in §. mandatum. in versu.
iusta causa. non approbat dictam opinio. dicens, quod contractus man-
dati multum distat ab aliis contractibus. Et hoc patet ex eo quod su-
prā dictum est de procuratore ad iudicia qui etiam de leuissima culpa
tenetur, & tamen mandatum factum videtur gratia mandantis. Et su-
pradicta habent locum in actione mandati directā: secus in contraria
in qua venit leuissima culpa. l. si seruus cōmunis. §. quod verò. in prin.
& ibi Barto. s. de furtis. Et hoc limitatur & declaratur vt per Bald. in l.
quæ fortuitis. colum. penul. C. de pigno. actio.

¶ Secundo dicitur hic de commodato: nam cōmodatum differt à pre-
cario: quia precarium conceditur ad voluntatem concedentis. l. j. s. de
precario. c. fin. de precar. & s. dictum fuit. Sed commodatum fit ad cer-
tum vsum: & debet esse gratuitum. l. si rem tibi inspiciendam. s. de præ-
scriptis verb. item debet fieri cum certo tempore expressio vel tacito:
secus si concessio facta sit ad certum vsum indeterminatum, quia esset
precarium: vt not. Bart. in l. j. in principi. s. de preca. & in l. in commoda-
to §. sicut. s. commodati. per l. Lucius. ff. de donat. & idem not. Bal. in l.
Aquilus in j. oppo. s. de donat. & idem not. Bald. in l. ij. C. commod. &
Ange. Are. sequitur in §. sequens. col. iij. instit. de actionib.

¶ Et commodatum non potest reuocari nisi vsu finito. d. l. in commo-
dato. §. sicut. in c. j. in fi. co. tit. de commod. sufficit tamen quod tantum
temporis elapsum sit quod potuerit cōmodatarius perficere vsum ad
quem res fuit cōmodata. Et si non sit vsus etiam propter aliquod im-
pedimentum,

- pedimentum, reuocatio non impeditur: vt not. Bart. post glo. in d. l. in commodato. §. sicut. Et in commodato quia gratia comodatarij communiter fieri solet. ideo de leuissima culpa regulariter comodatarius tenetur. §. item is cui. institut. quibus mod. re contrahi. oblig. & l. j. §. is quoque. ff. de actio. & oblig. l. in rebus. in princ. l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. commo. c. j. in prin. de commo. Secus si gratia vtriusq; dantis & recipientis factum sit commodatum: quia tunc solum de leui culpa obligatur. l. in rebus. §. hoc ita. §. commod. l. si cum venderet. §. fin. & ibi glo. §. de pigno. acti. si verò tantum gratia commodantis factum sit commodatum: commodatarius solum de dolo & lata culpa tenetur. d. l. si vt certo. §. interdum. §. commodati. & glo. ibi ita distinguit, & latius tradit Bar. in d. l. quod Nerua. col. fin. in vers. xij. quæro. & Bal. in l. quæ fortuitis. col. penul. C. de pigno. actio. Abb. in d. c. j. col. ij. Et ex prædictis infert Barto. in d. l. quod Nerua. in loco præalleg. † non esse differentiam inter commodatum & depositum, data paritate terminorum: sed differentia quam facit tex. & in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. videtur procedere, considerato eo quod plerumque contingit: quia commodatum gratia comodatarij, & depositum communiter gratia deponentis fieri solet. Et propter hoc in dubio præsumitur quod rogatu comodatarij sit factum comodatum: vt not. Bart. in d. l. si vt certo. §. interdum. & sequitur Angel. Aret. in d. §. item is cui. institut. quib. mod. re contrahi. oblig. vbi dicit, quod cautus sit ille qui agit contra comodatarium, vt dicat quod ipse comodatarius rogauit & petiit. Ista tamen cautela non videtur necessaria ex eo quod dictum est, quod rogatu comodatarij præsumitur factum commodatum. Et ad iudicandum cuius gratia contractus sit celebratus, debemus inspicere principale propositum: vt not. Bart. in l. rogasti. §. si cer. peti.
- 30 ¶ Et ex supradictis infertur, quod si comodatarius vtatur re commodata ad vsum, pro quo fuit commodata, & res deteriorata sit, non tenetur. l. fin. ff. commoda. Et si res commodata remittatur per nuntium idoneum communi opi. & à casu perdita sit, non tenetur commodatarius. l. argentum. §. commodat. Qui tex. limitatur, & declaratur, vt dixi in capit. significante. de appellatio. & tradunt Moder. in l. j. ff. de eo per quem factum est.
- 31 ¶ Tertio dicitur hic de venditore † qui etiã ipse de dolo & culpa tenetur: vt hic dicitur. Et de culpa leui intelligitur, cum gratia vtriusq; contractus celebretur: vt concludit glo. per illū tex. in §. cum autem. insti. de contrahen. emp. in vers. neque culpa. & in l. custodiam. ff. de peric. & commo. rei vend. & tex. in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. ver. sed vbi. Nam licet in re vendita periculum pertineat ad emptorē. d. §. cū autem. & in l. j. C. de peri. & comod. rei vend. debet tamen venditor custodiam in re vendita præstare qualē bonus paterfamilias in rebus suis adhi-

beret. l. quod l. saepe. §. si res vendita. §. de contrahen. empr.

¶ Quarto, idem est id contractu pignoris : vt hic dicitur. Gratia enim vtriusque contractus pignoris celebratur : & ideo de dolo, lata, & leui culpa creditor tenetur. §. creditor quoque. institut. quib. mod. re contrahi. oblig. & dicta l. si vt certo. §. nunc videndum. versic. sed vbi. & l. si cur. ibi glo. Bal. C. de pigno. & l. si cum venderet. §. fin. & ibi gloss. ff. de pignorat actio. Et ista conclusio procedit in pignore conuentionali prout textus hic dicit, & iura supra allegata loquuntur. Secus est in pignore pratorio vel iudiciali in quo creditor solum de lata culpa tenetur. l. prator ait. §. est praterea. §. de bonis author. iud. pos vbi tex. expresse istam differentiam facit. Et no. Bar. in l. j. ff. de pig. act.

¶ Quinto, dicitur hic de contractu locationis & conductionis, in quo vterque ad inuicem tenetur de dolo, lata, & leui culpa, vt hic, quia gratia vtriusque celebratur. d. l. si vt certo. §. nunc videndum. versic. sed vbi. Ad idem text. in l. in iudicio. C. loca. vbi gloss. & §. qui pro vsu. vbi glo. instit. loca.

¶ Hoc fallit in rebus quæ leuiter franguntur, in quibus venit etiam culpa leuissima. l. si merces. §. qui coluntur vbi glo. §. loca. & no. per glo. in d. §. qui pro vsu.

¶ Et ex prædictis infertur ad questionem, quam ponit Bald. in cons. ccxix. incipien. Vannutius. lib. j. quod t pro equo quem quis accepit ad vecturam, si in itinere infirmatus sit, & conductor apud hospitem dimisit, & mortuus sit, non tenetur : quia de vitio naturali, nec de casu fortuito, nec etiam de leuissima culpa conductor tenetur, per supradicta.

¶ Et similiter infertur ad gloss. in authen. de non alienan. §. scire autem. versic. fecit quæ dicit, t quod emphyteuta qui rem deteriore facit, tenetur quando talis deterioratio proueniat ex lata, vel leui culpa : quia contractus gratia vtriusque celebratur. Et not. Bald. in authen. qui rem. de sacrosanc. eccle. C. in j. col. versic. tertio requiritur & tradit Alexan. in cons. cxviij. in casu de quo quaeritur. colum. pen. lib. v.

¶ Similiter infertur ad questionem quam ponit Corneus Perus. in consil. ccxviij. pro dicto victurali. lib. iij. ibi, de victurali qui perdidit sacculum in quo erat argentum.

¶ Sexto dicitur hic de dotis datione. Nam etiam contra-

ctus

a Creditor. Caue vt intelligas secundum hæc iura, vide licet in creditore misso non ad ministrandum, sed inquietandum. Secus si creditori ipsi vel cuius committatur administratio vel custodia totalis rei, quia tunc etiam de leui culpa tenetur, vt nouè declarauit in consue. Paris. c. vi. gloss. vii. questio. ii. C. M.

36 **A**us dotis gratia vtriusque celebratur: † ideo maritus de dolo, lata, & leui culpa tenetur, ^a vt hic. & in d.l. si vt certo. §. nunc videndum. vers. sed vbi. & not. per gloss. in l. si constante. §. si maritus. in verbo culpanda. in fine. & in l. si mora. in ver. culpa. supra sol. matrim. Illo tamen casu tenetur de leuissima culpa: videlicet quando in rebus suis esset diligentissimus. vt per gloss. notab. in l. in rebus. C. de iure dot. in gloss. j. in fi. & Alexan. in l. etiam. §. licet. in prin. ff. solut. matrimo. & ibi post Nicolaum de Neapoli dicit hoc modo posse limitari omnia iura dicētia quem teneri de dolo, lata, & leui culpa. Et ibi infert ad quēstionem de boue, quam ponit Bal. in l. pignus. sed voluit allegare l. quæ fortuitis. col. iij. versicu. sed iuxta prædicta quæritur. C. de pigno. actio. Eodem modo si esset leuissima culpa in faciēdo, maritus tenetur: quia cum de leui teneatur, vt supra dictū est, leuissima culpa in faciēdo b æquiparatur leui in faciēdo: vt per Bart. in l. quod Nerua. in vj. quæst. princ. versic. item quæro vtrum. supra depositi. Et ad hoc est gl. not. in l. si mora. & Alexan. ibi. ff. solu. matrimo.

37 **¶** Septimo etiam in tutela † obligatur tutor de dolo, lata, & leui culpa, vt hic: & est tex. in l. quicquid. C. arbit. tute. & in l. tutori. C. de negot. gest. in l. iij. §. tutores. vbi gloss. in versic. inconsideranter. supra de suspic. tut. vt no. Bartol. in l. quod Nerua. colum. penul. in x. quæstione. Et ibi excipit duos casus in quibus tantum de lata culpa tenetur. & tradit Bald. in l. quæ fortuitis colum. penult. C. de pigno. actio. Ange. Aret. in §. actionum. colum. xxiiij. instit. de actio. & vide tex. in l. ij. C. arbi. tut. in l. si tutor. supra de admini. tuto. & Fulgo. in consilio xxv. spectabilis miles. in fine. Et faciunt quæ dixi in consilio clxxvij. & in consilio excij. & in consilio cx. colum. final. Et licet tutor de leui culpa teneatur: hæredes tamen tutorum solum de lata culpa conueniri possunt. l. j. & per totum. C. de hæred. tuto.

c **¶** Successiue octauo dicitur de actione negotiorum gestorum, † in qua etiam regulariter venit dolus, lata, & leuis culpa. l. tutori. C. de negotiis gestis. Et per illud textum hanc regulam facit gloss. in lege tertia. §. interdum. supra de negotiis gestis. & §. sunt autem instit. de obliga. quæ ex quasi contrac. Et licet iste qui alterius negotia gerit videatur se ingerere, tamen regulariter de leui

a Teneff. Adde Bal. in l. quæ fortuitis. fi. co. Doc. l. si mora. solut. matrim.

b Faciēdo Ancha. Phil. Frac. c. inquisitionis. in fi. de hered. Cur. iunior. l. v. nica. col. viii. num. 23. C. de sent. quæ pro eo quod inter. las. Deci. auth. quire. C. de sac. san. eccl. Dec. l. si colū. iij. C. de pa& l. actione in fi. C. de trāsa cōf. cxdi. C. M.

c Actio. Vide Bal. in d.l. quæ fortuitis. pen. colum.

leuissima culpa non tenetur: vt facilius homines inducantur ad gerendum negotia absentium quæ perirent: vt not. Bart. in d. l. quod Nerua. col. fina. in ix. col.

¶ Et considerandum est, quod ista actio negotiorum gestorum numeratur inter contractus, qui gratia vtriusque celebrantur. quod ex eo fieri videtur, quia cum sponte quis veniat ad negotia alterius, illa obligatio facit quod etiam eius gratia contractus videtur celebrari. arg. l. j. §. l. x. pe. §. depositi. Merito ergo tenetur de leui culpa: quia in contractibus bonæ fidei qui gratia vtriusque celebrantur, quis tantum de leui tenetur. l. si seruus. §. cum quid. de legat. j. limitatur tamen ista conclusio, vt per glo. in d. l. iij. §. interdum. de neg. gest. & Bart. ibi sequitur. & in d. l. quod Nerua. col. fina. Et Ang. Aret. in §. actionum. col. xvij. versu quarto de quo tenetur gestor. instit. de actionibus.

¶ Nono dicitur hic de societate. Nam in tali contractu etiam dolus & culpa præstatur, vt hic dicitur: & de leui culpa intelligitur, quia gratia vtriusque celebratur. l. si vt certo. §. nunc videndum. versu sed vbi. & ad idem text. in §. fin. institut. pro socio. & in l. socius socio. & in l. cum duobus. §. j. supra pro socio. & tradit Alexand. in consilio xlvij. circa primum. col. v. libro j. Et prædicta conclusio procedit, nisi socius in suis rebus negligens esset: quia sufficit illam adhibere diligentiam quam in rebus propriis præstare solet: vt dicitur in d. l. socius socio. & d. §. finali. institut. pro socio. Et notat Alexand. in consil. cij. super primo colum. v. lib. ij. Et hoc declaratur vt per gloss. in dicta l. cum duobus. §. j. in versu, venit. quam pro notabili sequitur Angel. Aret. in §. fin. institut. pro socio.

¶ Et ex prædictis infertur, quod cum socius teneatur de leui culpa, tenetur de furto. l. cum duobus. §. damna. ff. pro socio. not. Bal. in l. si creditor. C. de pigno. actio. & Corneus Perus. in consil. cccij. pro dicto vituráli. col. iij. lib. iij.

¶ Decimo & ultimo dicitur hic de rerum communione, in qua etiam dolus lata & leuis culpa consideratur, vt hic, & in l. hæres. §. non tantum. in l. & puto. §. sed & si. supra famil. erciscun. Et tamen notandum quod leuis culpa in rebus communibus aliter consideratur, quam in rebus alienis: quia in alienis diligentia requiritur quam diligens paterfamilias præstare solet. l. si cum vendere. §. si. cum l. sequenti. §. de pigno. actione. & l. si procurator. ff. ad l. Aquil. sed in rebus communibus sufficit talem præstare diligentiam qualem in suis rebus adhibere solet. d. l. hæres. §. non tantum. & ita declarat Barto. Adde Baldum in l. quod Nerua. col. ix. versu ad primum. & ver. ad secundum. Et idem in l. j. ff. de sol. col. ij. vbi etiam limitat quod dictum est de rebus alienis, nisi committatur res arbitrio recipientis: quia tunc illa verba important vt faciat

cit illud quod in rebus suis faceret, per illum text. ubi cum gl. & no. Bal. in l. j. in ij. opp. C. de his quæ pœnæ no. cum simil. vt tradit Alex. in cons. cij. super j. col. iij. lib. ij.

- 41 ¶ Quarto principaliter notò, valere conuentionem contra naturam contractus, vt quis in plus vel minus teneatur, quàm de iure obligatus sit; quia contractus ex conuentione legem accipiunt; vt hic dicitur, & in regula contractus. eod. tit. in vj. l. j. §. si conuenerit. & §. sape. s. de pòss. in l. pacisci. s. de pact.

¶ Et ista conclusio procedit quando natura contractus solum alteratur: secus si mutetur illud, quod esset de substantia contractus, quia tunc conuentio non valet. l. cum precario. s. de prec. facit rex. in l. ij. s. de vsu. earum rerum quæ vsu consu. & l. per seruum. §. deniq. C. de vsu. & hab. & in l. pacta conuenta. ff. de cōtrahen. emp. in l. cum man sueta. eod. tit. Et hoc intelligitur, nisi conuentio posset in aliam dispositionem transire: quia tunc illa cōuentio quæ non valet prout agi videbatur, in aliam dispositionem transfertur, quando verba conueniunt & hoc patiuntur. l. vbi ita donatur. s. de don. causa mort. vbi Bart. declarat.

- 42 ¶ Quinto notò quòd dolus per pactum remitti non potest. idem dicitur in l. j. §. si conueniatur. vers. illud. s. de positi. in l. si vnus. §. illud. s. de pactis. l. in commodato. in prin. s. com. mod. & rationem tex. hic adducit: quia hoc bonæ fidei iudicio contrarium est: ista tamen ratio non videtur generalis: quia idem videtur in contractu stricti iuris. l. si quis cum aliter. de verb. obli. l. dolo. C. de inur. stipul. Et ideo illa ratio esse videtur, ne detur occasio delinquendi. l. conuenire. s. de pact. dotal. Et ista ratione, quia dolus remitti non potest, in generali remissione vel liberatione facta alicui, non venit dolus. l. non solum. la. ij. §. fil. Aurelio. §. Caius. s. de lib. leg. & l. si seruus vetitus. de leg. j. quidam decedens. in prin. s. de admi. tut. vbi Bart. cum simil. vt tradit Alex. in cons. lxxij. seuerissimus. lib. iij. & in consil. clxiiij. præsupposito primo. lib. v. & idem Ang. in cons. cxliij. reuocatur in dubium. & in consil. cxliij. filius Iugonis, & Bal. in consil. 50. in causa præsentis. in prin. lib. j. secundum formam nouam. vbi inquit quòd in nulla latitudine potestatis dolus includitur. l. creditor. §. Lucius. s. mand. Et idem no. Fulg. in cons. cij. nobilis vir. Et de hoc latè dixi in consil. clxxviii. vbi hoc limitatur & declaratur, & consil. excij. vbi videndum est.

a Delinquendi.

Vide Bal. in l.

sic cum antea.

C. de arbit. &

in l. si. de con-

trahend. empt.

H. C.

b Dolus. Vide

gloss. & doct. l.

transactio. C. de

transact. & in l.

si vnus. §. illud.

de pact. Bal. in

l. aduersus. C.

de excep. Bart.

in l. Pompe. in

ix. col. de neg.

gest. H. C.

Et

¶ Et licet dolus remitti non possit, lata culpa tamen remitti potest: vt nō. in d. regula, contractus. eo. tit. in vj. facit text. in l. si vt certo. §. interdum. ff. commod. Et not. Alexand. in l. si mora. col. j. §. solut. matr. Et idem Fulg. dicit in consi. xxv. spectabilis miles. col. penult. alleg. istum text. qui de dolo loquitur.

a Dolo. Vide istam regulam per Soci. in suo tract. fallen. in reg. cxv. H. C.

¶ Posset tamen responderi, quod idem sit in lata culpa quæ dolo^a æquiparatur, adeo quod si dicatur de dolo tantum, lata culpa non excluditur. l. j. §. ff. si menfal. mo. dix. nisi dicamus quod remissio doli est contra bonam fidem. vt dicitur in l. j. §. si conueniatur. ff. de positi. Et ista ratio non videtur habere locum in lata culpa quæ simplicitate & quadam fatuitate procedit: vt not. Bart. in l. quod Nerua. in diffinitione latæ culpæ. Et per glo. §. pen. instit. quib. mod. re contrahi. obliga. Et ad hoc facit quia lata culpa videtur dolus præsumptus. l. quod Nerua. §. de positi.

b Remitti. Tacite non expref. se. Bal. l. j. in fi. C. de vsufr. Alciat. l. actione. ver. specialiter. C. de transact. adde Hippol. Marf. sing. ccl. xxxix. C. M.

qui quidem dolus præsumptus remitti potest: vt tenet Ant. de Butr. in c. fraternitatis. col. ij. ver. fallit quarto. de testi. Et Feli. ibi sequitur. col. iij. Contrarium tamen voluit Pau. de Cast. in d. l. si vnus. §. illud. §. de pactis. per text. in l. quod Nerua. ¶ Et ad hoc facit. quia licet minor restituatur aduersus dolum præsumptum, vt per glossam in l. vbi exigitur. ff. de edendo. hoc non habet locum in dolo præsumpto de futuro. vt no. Bar. in d. l. vbi per l. auxilium. in prin. §. de minor. vbi Bart. & idem Bart. in l. j. §. nuntio. de ope. no. nun. cum si. vt tradit ibi Alex. Concordari possunt, si dicamus quod dolus præsumptus de futuro remitti possit, quando in non faciendo consistit, vt in tutore qui non fecit inuentarium: vt dixi in consil. clxxvij. §. alleg.

c All. & consi. ccccxvij. col. fi.

¶ Et ista opin. Ant. de Butr. intelligitur: si verò dolus præsumptus in faciendo consistat, remitti non possit. Et tali casu dictum Paul. de Cast. procedat per rationes quæ habentur in consi. præalleg.

d Potest. vide Bald. in l. cum necessitate. C. de fideicom.

¶ Item quod dicitur hic de dolo, intelligitur de dolo futuro: secus est in dolo præterito, qui remitti potest d. vt per glo. & doct. in d. l. si vnus. §. illud. §. de pact. Et no. Bar. in l. quidam decedens. in prin. §. de admit. tut.

¶ Vltimo, conclusio supra facta procedit si dolus expresse remittatur, prout iura §. all. loquuntur. ¶ Tacite vero etiam dolus de futuro remitti potest, secundum gl. in d. l. si vnus. §. illud. per illum text. in ver. quamuis. Et idō gl. in l. iurisperitum, §. sed & si quis paciscatur. §. de pactis. Paul.

de Cast

de Cast. & Mod. in d. §. illud. reprobant istum intellectum. Et dicitur, & nec etiam tacite remitti potest: quia text. dicit, nulla pactio, & sic expressa nec tacita. Et quia subest eadē ratio, ne detur materia delinquendi, ad §. quamvis. respondetur, quod in dolo de præterito intelligitur.

¶ Sed certē opin. glo. videtur aperte probari in d. §. illud quamvis. vbi text. aduersariuē loquitur ad illud, quod supra proximē dixit de dolo. vnde in eodem casu intelligitur, & sic in dolo de futuro vt bene aduersetur. Et non est nouum, quod aliquid permittatur tacite fieri quod expresse prohibeatur, vt patet in iuramento calumnie quod tacite remitti potest, quamvis expresse non possit. c. j. de iura. cal. in vj. l. iij. §. sed quia veremur. C. de iura. cal.

¶ Non obstat. text. qui dicit, nulla pactio, quia de pacto expresse intelligitur: quia tacitum pactum non est pactum propriē: vt not. Host. de pact. in princ. in diffinitione. & dixi in rubr. C. de pact.

- 46 ¶ Vltimo noto regulam, q̄ debitor speciei ex natura contractus de casu fortuito non tenetur. ad idem tex. in l. in rebus. in prin. §. commod. in l. quæ fortuitis. C. de pig. act. in l. j. C. de pos. in l. ij. §. si eo tempore. §. de adm. rer. ad ciui. perti. & l. si res pupillaris. §. de admin. tut. vbi glos. limitauit hoc tripliciter, Et pro illa glo. est text. in c. ij. de depo.

¶ Primo, enim limitatur, nisi debitor sit in mora: quia tunc periculum casus fortuiti ad eum pertinet. l. quod te. §. si cert. pet. l. si ex legati causa. de verb. oblig. cum simil. Et hoc etiam habet locum in mora irregulari. l. merito. la. j. §. certissimē. §. de vi & vi arm. & not. Bald. in consi. lxxxij. sunt quidam, lib. j.

- 47 ¶ Secundo fallit, quando culpa præcedit casum: quia tunc etiam debitor de casu tenetur. §. item is cui. in fi. inst. quib. mod. re contrah. oblig. ibi, si modò non ipsius culpa is casus interuenit. Et text. in l. in rebus. §. commod. cum simi. vt tradit Roma, in consi. ix. quod pars condemnata. Et hoc procedit quando culpa est ordinata ad casum: vt in iurib. præallegat. secus si culpa non fuit ordinata ad casum: quia tunc de casu is non tenetur, licet in culpa fuerit. l. si is qui. §. de act. & oblig. l. fin. §. si ea conditione. §. ad legem Rhod. de iact. & l. si alius. §. etiam autem. §. quod vi aut clam. & not. Bar. l. si vt certo. §. interdum. vbi latius hoc declarat, supra commod.

- 48 ¶ Tertio fallit, quando quis pro casu fortuito se obligauit. l. j. C. de po. l. negotium. C. de neg. gest. & in c. ij. de depo. & no. Bar. in l. sed & si quis. §. quæsitum. col. fin. §. si quis caut. vbi post gloss. ibi tenet, quod sufficit si quis dicat in se suscipere periculum casus fortuiti, & tenetur de omni casu. l. quæ fortuitis. C. de pig. act. & l. si quis fundum. in prin. ff. loca. & d. c. ij. de deposi. vbi Abb.

¶ Et idē Bar. per illū tex. in l. Titius. in prin. §. de lib. & posth. cum simi. vt tradit ibi Alex. qui dicit illam esse communem opi. ista tamē altiorē post

postularent indaginem: ideo videndum est in d.l. sed si quis. §. quæsitū. quia id singulis insistere longum esset. Et ex his lex ista expedita sit.

In l. Quatenus. Argumenta.

- 1 Interesse quoduplex, & quale vnumquodque.
- 2 Interesse alicuius quantum sit, non in iure, sed in facto consistit.
- 3 Statuta & consuetudines loci particularis, facti sunt, & in facto consistunt.
- 4 Interesse non iniuste tunc petitur, cum factum fieri denegatur.
- 5 Interesse qualiter probari possit.
- 6 Testis interesse probando adhibitus, rationem dicti adducere debet, etiam non rogatus.
- 7 Testis dicens quem quid in sui defensionem fecisse, non tenetur dicti sui rationem allegare.
- 8 Testis quando dicatur affectione moueri, & quando non. Probatio concludens esse debet.

REGULA XXIIII.

QVATENVS cuiusque intersit, in facto, non in iure consistit.

¶ QVATENVS, id est quantum l. si vnus. §. pacta. l. si quis crediderit. §. de pact. & in l. grege. §. pignori. §. de pig. & c. placet. §. de cōuer. cōiug. ¶ Et cum interesse secundum communem opi. sit triplex, Commune, singulare, & cōuentū, vt per gl. in l. j. §. de act. emp. in ver. interest. & l. libertas. j. eo. in fi. & l. j. in gl. j. C. de sen. quæ pro eo quod interest profer. dictum huius regulæ in qualibet specie videtur procedere. Nā si agatur de interesse singulari quod cōsideratur ex eo quod fundus sit vicinus. l. si cui. in fi. de leg. ij. vel ex eo q̄ res fuerit maiorū suorū. l. si in emptio. ne. ff. de mino. in facto hoc consistit, vt hic dicitur. Eodē modo si agatur de interesse cōmuni, quod est cōmuniter æstimatum, ita quod vniciq; tantū valet. l. pretia rerū. §. ad leg. Falc. l. si seruū. §. ad l. Aquil. hoc etiam in facto consistit: similiter si agatur de interesse conuento, quia pender à conuentione & contractu. l. h. §. de præt. stip. etiam illud dicitur in facto consistere, quia contractus facti sunt. l. consilio. in fi. §. de cura furio. ¶ Sic ergo quantum sit alicuius interesse, in facto & non in iure consistit. Sic etiam quæstio facti est, si quærat̄ quousq; videatur permissum administrare peculium: vt dicitur in l. j. §. j. §. quæ res pigno. Et quæstio facti etiam dicitur in l. insulam, quæ res pig. oblig. pos. Et quæstio facti est potius, quā in iuris, quis prior natus sit l. idem Mæuius. in fi. §. de statu homi. l. Herennius. j. de verb. signific.

¶ Sic etiam statutū vel cōsuetudo loci particularis dicitur esse facti, & in facto consistit, vt dicit rex. in c. j. de consti. in vj. & etiam quæ pendent ab animo in facto consistūt. l. bonæ fidei. §. de acqu. rer. dom. Et ista quæ in facto consistunt debent probari, quia nō præsumuntur. l. in bello. §. facte. §. de capt. c. cū in iure. de off. deleg. l. j. C. de prob. l. asseueratio. C. de non nume. pec. Et hoc modo arguit Bal. in rub. C. de fid. instru. col. iij. &

Abb. in cōf. xxxvij. circa primū. col. j. lib. ij. & cōf. lxxix. super eo. lib. ij. cum si. vnde videndum est de duobus. Primo, qualiter interesse petatur. Secundo, qualiter probeat.

¶ Circa primū tutior modus, q̄ petatur factū fieri. Et si factū non fuerit, petat̄ interesse successiue: vt Bar. concludit in l. stipulationes nō diuidūtur. col. pe. vers. tertius modus est. & glo. quæ hoc dicit in l. ij. §. item si in factō. in gl. j. de verb. obli. Et no. Bal. in l. si pacto quō pōnā. in fi. ver. vltimo quæro. s. de pac. vbi dicit apertissime formari libellū si dicatur, peto quod principaliter promissisti: & si non solues, peto pōnā. & idem Bal. in l. j. col. fi. C. de sen. quæ pro eo quod interest. & in cōf. exc. allegationes. in iij. lib. & idē gl. in l. j. s. de act. emp. in gl. magna. & Bar. ibi idē sequitur, vers. tertia practica est. Et idē tenet Cy. in l. si traditio. ver. secūdo queritur. C. de act. emp. & Bal. ibi in prin. ver. itē pōtest. col. j. & sequitur Pet. de Ferra. in eius practica Papiensi, in libello de actione reali. ver. pro florenis decem pro omni damno & interesse. col. iij.

¶ Circa secundū de p̄batione interesse, dicit Bar. in l. ij. circa fi. C. de rescin. ven. q̄ talis p̄batio interesse est difficilis: & in tali probatione interesse debet iudex habere æquitatē ante oculos, & etiā ex cōiecturis^a p̄bati pōt: vt dicit Bal. in cōf. l. xx. ad euidētiā col. ij. lib. j. Et in probatione interesse nō deferit iuramētū bin defectū p̄bationis, secūdū Bal. in l. j. in fi. de sen. quæ pro eo quod inter. Et primo de interesse cōmuni videndū est quomodo p̄betur testibus: Secūdo de singulari. Tercio de conuento.

¶ Circa primū, interesse cōmune referri videtur ad cōmunem rei æstimationē & ad cōmunem rei valorem: vt no. Bal. in d. l. j. col. ij. de sen. quæ pro eo quod interest. & facit tex. in l. pe. ex qui. cau. in pos. eatur. in l. si vendidero. §. j. ff. de furt. in l. j. ff. de his qui à non domino manū.

¶ Et testis in probādo interesse debet rationē dicti sui allegare etiā nō interrogatus: vt no. Bar. in tract. de testi. col. i. ver. testis dixit aliquē esse dñm. in fi. vbi inquit, q̄ si testis dicat fundū valere decē, nō probat, nisi rationē adducat, quāuis nō sit interrogatus. Et no. Abb. post alios quos ibi refert in c. cum causa. col. ij. vers. sed dubitat. de testib. & idē Bald. in l. fi. C. de iur. do. impe. & l. j. col. viij. vers. vij. quæro. de sen. quæ pro eo quod interest profer. Alex. post Pau. de Cast. in l. pretia rerū. col. fi. s. ad legem Falc. Et idem Alex. in l. j. in prin. ad fi. s. de ope. no. nūn.

^a Coniecturis. Bald. l. si traditio. C. de actio. empn. dixi ad Alex. cōf. lxxvii. nu. 13. libr. vi. C. M.

^b Iuramentū. Idē las. s. cura re. col. fi. nu. 59. instit. de act. sed cōtrarium verius, vt expressim Bal. cōf. incipit. proponitur. ad fin. quod est cōf. fil. cccxii. lib. i. secundum veterē, & cōf. ccc. xlv. lib. ii. secundum nouā impressionem. & Pyrrhus hic cōluma v. C. M. c. Rationem. Ber. cōf. celvi. multa sunt col. fi. lib. iii. C. M.

facit q̄ no. Inno. in c. cū causam. de testi. Bar. in l. solā. C. de testa. cum si. Et ista cōclusio procedit in æstimatione domus vel fundi: quia talis æstimatio intellectu potius quā in sensu corporis colligitur. Secus in æstimatione frumenti & victualium, & in similibus rebus in quibus nō est opus magno discursu: ideo dictū testis bene probat absq; alia ratione si nō fuit interrogatus: vt no. Bar. in d. tract. in loco s. alleg. & idē Bal. dicit in l. solā. col. si. ver. quæro nunquid: C. de test. Et ad hoc facit quod no. Bal. in d. l. solam. col. si. ver. solū hic quæritur. vbi tener q̄ testis 7 qui deponit aliquem fecisse ad sui defensionē: probat: A liceat rationē non adducat: quia modico discursu intellectu hoc percipi nō potest per coactionē loci, & repositi. alleg. Bart. in cōu. l. vij. sed reperitur in consi. cvij. quidā Masolus. vbi Bar. hoc dicit, & sequitur Alex. in cōf. cxix. visis. col. si. lib. j. Et ratio in testibus deponentibus de valore rei vt cōgruē sit & probet, debet ad cōmunem æstimationē referri: videlicet q̄ cōmuni æstimatione tantū valet, & q̄ tantum cōmuniter venderetur: vt no. Bar. per illum text. in l. pretia rerū. s. ad leg. Fal. & in l. filius familiaris. s. si quid alicui. de leg. j. & l. si. C. de præd. nauis. li. xj. vnde non sufficit q̄ testis dicat q̄ ipse tantū daret: quia posset moneri aliqua particulari affectione. & ita tenet gl. in d. l. ij. in gl. mag. C. de rescin. ven. Et pari ratione non sufficit probare quantum res vedita fuit: vt no. Bar. in l. cum emptor. s. si. s. de dam. in se. cum si. vt tradit Alex. in cōf. xvij. in causa & lite. col. ij. li. v. & Maria. in cōf. viij. visis. col. j. Ang. Aret. in s. si quis agēs. col. iij. insti. de act.

¶ Non omitto tamen quod contra gl. in d. l. ij. de rescin. vend. tenet Bal. bin d. l. ij. col. pe. vbi post Nico. de Marti. dicit, q̄ si non apparet de speciali affectione, non præsumitur quod testis qui dicit quod ipse tantū daret, moueatur particulari affectione, sed potius cōmuni æstimatione: quia præsumitur quis facere illud quod sit cōmuniter. l. si pactum, de proba. Imo. & Alexā. in d. l. pretia rerum. sequuntur opin. glō. & Bar. quia probatio debet esse concludens. ca. in præsentia. de proba. & iura allega. per Bal. non loquuntur in materia probationis.

¶ Sed replicari potest, q̄ imò etiam in materia probationis sufficit q̄ præsumptiue probatio cōcludat: vt per gl. in l. neq; natales. C. de proba. cum si. vt dixi in d. c. in præsentia. Et hoc in proposito dicunt ipse Imo. & Alexā. in l. j. s.

a Defensionē.
Facit Hyppol.
Marf. sing. xix.
Alex. cōf. lxxvi.
cōf. cix. li. i. vbi
dixi. C. M.

a Bal. sequitur
Pacha. de Cre.
Rep. d. l. ii. col.
lxxii. C. M.

1. j. §. hæres percepto fundo. §. ad Trebel. vbi dicunt per illum tex. quòd res tantum valet quantum vendi potest: intelligitur scienti qualitatem rei. Et dicunt hoc non esse opus exprimere: quia sufficit quòd ita præsumatur. Et ista opin. Bal. esset sustentabilis, & verior videtur de iure: & pleriq; illam tenet quos refert Alex. in d. l. pretia rerum. Et saltem videretur procedere quando in capitulo super quo testes deponunt, dicitur quòd res tantum valet communiter vel cõmuni æstimatione quia dictum testis videtur habere relationē ad capitulum, vt not. Bart. in l. Labeo. §. de supel. leg. Et hoc modo opin. concordari possunt. & in probatione interesse, aduertendum est: quia debet esse in potentia propinqua. & nõ declarat Pau. de Cast. in l. non vtiq; §. nunc de officio. ff. de eo quod cert. loco. Et de ista materia vltcrius non insisto hic, quia latè videbimus in l. j. C. de sen. quæ pro eo.

In l. Plus cautionis: Argumenta.

- 1 Pignori incumbere satius est, quàm in personam agere.
- 2 Actio in rem valior est ea, quæ intentatur in personam.
- 3 Fideiussorem qui dare tenetur, dando pignora liberabitur.
- 4 Creditori inuito non soluitur aliud pro alio.
- 5 Satisfactio remitti potest ei, qui valde idoneus est, non autem pignoris datio.

R E G V L A. XXV.

P L U S cautionis in rem est, quàm in personam.

- ¶ Ibi, cautionis, id est securitatis & cautelæ: vt glo. hic dicit & facit text. in §. neque autem. in authen. de manda. prin. & in l. sancimus. C. de verb. sig. Sic ergo plus securitatis est in rem, quàm in personam. Et hoc
 1 exemplificari potest in eo quod dici solet, † quòd melius est pignori incumbere, quàm in personā agere. §. furti. instit. de oblig. quæ ex deli. nascun. & l. itaq; §. si. §. de fur. Et hoc etiam patet in actionibus realibus quæ firmiores sunt: quia dantur contra quemlibet possidentem. §. j. instit. de actio. secus est in personalibus: nam actio personalis: contra singularem successorem non dirigitur. l. j. §. si hæres percepto fundo. §. ad Trebel. l. si. §. de cõtrahen. empt. l. cum fundus. vbi Bal. §. de ser. rustico. præd. secus est in reali actione l. si fundus. §. in venditione. ff. de pigno. facit text. in l. pignoris. eo. tit.
- 2 ¶ Et quòd utilior sit actio in rem, quàm in personam, probatur in d. l. si fundus. in d. §. in venditione. in fi. Et plenius prouidet dispositio realis, quàm personalis. l. si necessarias. §. de vèdendo. §. de pig. act. & Liuristgētium. §. pactorum. §. de pact. & not. in l. si pactum. §. de proba. Et personis data immunitas, cum personis extinguitur, & rebus, nunquā extinguitur. l. iij. §. si. l. forma. §. quanquam. §. de cenli. Et ex supradictis dicunt Gul. de Cug. Ang. Pau. de Cast. & Alexā. & Moder. in rubr. suprà si cert. per. quòd actiones reales digniores sunt: de quo dicendum est vt di. i. ibi.

¶ Et per istum text. infert Bar. hic. ¶ quod ille qui tenetur dare fideiussorē, liberatur dando pignora: quia plus cautionis est in rem, quā in personam. Et idem Bart. dicit. in l. prætoria. la. ii. §. de præt. stipu. l. j. §. qui satisf. cog. cum simi. vt ibi tradunt Alex. & Moder. idem Alex. in l. j. C. de procu. Et hoc verū videtur, nisi à lege aliud præcisè disponatur. d. l. prætoria. Non obst. regula quam in contrarium adducunt Alex. & Moder. in d. l. j. qui satisf. cog. an. ¶ quod aliud pro alio inuito creditore solui non potest. l. ij. §. j. §. si cert. pet. i. deo non videtur quod pro fideiussore pignus dari possit: quia respondetur^a, quod hic nō agitur de solutione, sed de cautione: quo casu qui promisit dare vnum pignus, potest dare aliud æquē bonum: vt per glo. in l. si Titio. §. de pig. Et pro fideiussore dato alius æquē idoneus præstari potest. l. Labeo ait. §. si. §. de arbit. & l. qui autem. §. sed & si quis certā. §. de constit. pecu. Et quia tenetur quis facere quod sibi non nocet, & alteri prodest. l. in creditore. & ibi glo. §. de euct. & l. ij. §. item Varus. §. de aqua plu. arcen.

¶ Vltimo norandum est, ¶ quod licet quis liberetur à satisfatione quam præstare teneatur, si sit valde idoneus: vt not. Bar. in l. quicunque. la. ij. C. de fund. patrimo. libr. xj. cum si. vt tradunt Alex. & Moder. in d. l. j. qui satisf. cog. non tamen videtur liberari si tenetur dare pignora. ita videtur dicendum per istum text. quia plus cautionis est in re, quā in persona.

In l. Qui potest inuitis. Argumenta.

- 1 Filius possessionem bonorum patre inuito, & ignorante potest agnoscere.
- 2 Citare non debet is, quo etiam inuito potest actus transigi.
- 3 Inuito aliquo si quid fieri possit, & eo ignorante poterit.
- 4 Iudicia in inuitum etiam reddi solent.

REGULA XXVI.

QUI potest inuitis alienare, multo magis & ignorantibus & absentibus potest.

¶ Ad hoc facit text. in l. necnon ignorante & inuito. §. de tut. & cur. da. ab his, & in l. iij. §. j. §. de fideicom. lib. Et per istā regu. barguit gl. in l. j. C. qui admitt. in ver. ra. b. tam. ¶ quod si filius agnosceret posse. inuito patre, à fortiori posset ignorante.

¶ Et

^a Reg. Alexan. cōfil. cxxx. lib. i. la. l. ii. §. si. na. nu. 19. solu. mar.

¶ Et Alex. ibi in d. l. j. ampliando istam regulam dicit illam etiam procedere in materia correctoria, quia est interpretatio passiva: per nota. in l. ij. de leg. ij. in l. j. §. lex Falcidia. ff. ad leg. Falc. Et hoc idem prius voluit Imol. in l. si quis mihi bona. §. iussum. §. de acquir. hæred.

² ¶ Et per istam regulam infertur, quod nunquam debet citari ille quo inuito actus expediti potest. ^a Et hoc modo arguit Oldra. in consil. xcv. in fin. ex forma istius statuti & eodem modo arguit Paul. de Cast. in consil. xxx. iij. super primo dubio colum. pen. in nouis, aliis in consil. ccxxvij. vbi etiam alleg. rex. in d. l. iij. §. j. de fideicom. mis. liber. & ita etiam arguit Roma. in consil. ccij. quo ad primum & idem Rom. in consil. ccclix. circa primum. in quinto dubio. & idem Alexan. in l. si pacto quo poenam. in ult. not. C. de pact. & in consil. ij. visis codicillis. colum. vj. lib. j. & idem Alexan. in consil. cxxx. difficultas. in eod. lib. j. & in consil. vj. circa processum causæ vertentis. col. fina. lib. iij.

^a Potest. Nisi debeat esse pars iudicis, C. M.

³ ¶ Ista regula limitatur pluribus modis: b vt per gloss. hic & in l. si in tres. ff. de arbi. & Bar. hic resoluendo considerat hic plures casus: vt ex eius distinctione colligitur. ¶ Sed magis breuiter concludi potest, quod regula intelligatur & procedat vbi sit eadem ratio, prout regulariter videtur: quia si possum facere aliquid te inuito & contradicente, pari ratione te absente & ignorante: quia non debet expectari præsentia & scientia, quæ nihil operatur. argu. l. aliquando. §. si. §. ad Velleia.

^b Modis. Ias. l. qui in aliena. col. iij. de acq. hæ. §. l. i. colu. vi. C. qui admittit.

¶ Secus vbi sit diuersa ratio, prout est in casu l. duo ex tribus arbitris vel iudicibus. §. de re iudic. & in l. si in tres. ff. de arbit. ibi, duo ex tribus arbitris vel iudicibus iudicare possunt, tertio contradicente & inuito: non autem eo absente vel ignorante. facit text. in d. l. si in tres. qui ratione adducit: quia tertius si esset præsens, posset alios in suam sententiam trahere. Bart. tamen hic videtur istam rationem impugnare: quia talis ratio semper videretur habere locum. Et in omnibus casibus regulæ procederet, quod absens posset alios præsentis trahere in eius sententiam: sed cum ista sit ratio Iurisconsulti, impugnari non potest. Et ideo dicendum est, quod illa ratio solum attendatur in arbitris vel iudicibus qui ratione officij habent potestatem iudicandi: secus videtur in priuatis, prout regula loquitur.

¶ Et eodē modo regula nō procedit in iudicialibus: quia iudicia redduntur in inuitum. l. inter stipulantem. §. j. de verb. obli. & tamen nō procedit iudiciū contra absentem: quia citatio requiritur. l. de vnoquoque. in princi. §. de re iudi. Et similiter in electionibus prælatorum & in actibus capituli vel collegij in quibus attenditur quod sit à maiori parte: & cōtradiçtio minoris partis non attenditur. l. quod maior. §. ad municip. cap. cūm omnes. de constitutu. Et tamen factū à maiori parte non valet aliquibus absentibus & ignorātibus: quia plus nocet vnius contemptus quā cōtradiçtio multorum c. per venerabilem. de electio. in prædictis enim casibus regula non procedit: quia data est forma à iure, quod absentes requiruntur.

In l. Nec ex pratorio. Argumenta.

- 1 Conuentio priuatorum non potest publico iuri derogare.
- 2 Delicta puniri Reipublicæ interest.
- 3 Pactum iudiciorum ordinis derogatorium est inualidum.
- 4 Statuto potest iuri publico derogari.
- 5 Statuto plura introduci possunt, quæ pacta inducere nequeunt.
- 6 Testamenti factio potest tolli statuto, non autem pacto.
- 7 Statuto fieri potest vt quis partim testatus decedat, & partim intestatus.
- 8 Statutum facultatem testandi auferre potest, pactum tollere non potest.
- 9 Argumentum de pacto ad statutum nullius est vigoris, si negatiuè formetur: si affirmatiuè, poterit valere. & nu. 10.

REGVLA XXVII.

NEC ex pratorio, nec ex solenni iure priuatorum conuentione quicquam immutandū est: quāvis obligationum causa pactioe possunt immutari, & ipso iure, & per pacti conuenti exceptionē: quia actionum modus vel lege, vel per Prætozem introductus. priuatorū pactioibus nō infirmatur: nisi tunc cū inchoatur actio, inter eos conuenit.

¶ NOTANDVM est, tquod partium a conuentione iuri publico derogari non potest. ad idem text. in l. iur. gentium. §. paciscar. l. ius publicum. §. de pact. in l. ij. §. ius reipublicæ. ff. de administ. rerum ad ciui. perti. & in c. si diligenti. de foro compe.

¶ Et ius publicum intelligitur, quando respicit formam & solennitatem à iure publico introductam, cui etiam testator

a Partium. sed an pacto publico populi vel alicuius villæ vel alterius vniuersitatis possit derogari iuri publico. Bartol in l. omnes populi de iust. & iur. in iij. col. tenet quod sic. eu tamen vide Barb. d. c. si diligenti. v. colū. versicu. quinto pōdero. vbi reprobat hanc opi. Bart. H. C. b. Publico. Et ideo pactum quod faciunt debitoribus de creditoribus de non probanda solutione, non valet, per Barba. in d. c. si diligenti. ij. colū. per Bal. in sua margar. in ver. pactum. Pau. in l. pactum inter heredes. ff. de pact. Bart. in l. si. ff. de præt. stip. Hier. Chu.

testator derogare non potest. l. nemo potest. de leg. j. l. testandi. C. de testib.

1 ¶ Similiter ¶ utilitatē publicā respicit. quòd delicta puniuntur. l. ita vulneratus. §. ad leg. Aquiliam. l. si citatio. §. quod illicitè. §. de publica. cap. vt famæ. de sentent. excom. ideo non valet pactum. quòd nō agatur actione iniuriarum. vel furti si committatur. l. si vnus. §. pacta. §. de pac.

3 ¶ Et non valet pactum ¶ propter quod ordo iudiciorum tollatur: vt per glo. in c. de causis. de offic. deleg. quod declaratur. vt dixi ibi. Et tradit Alexan. in l. si conuenerit. col. vij. de re iudic.

4 ¶ Et quod dictum est bene procedit in pacto. ¶ Secus est in statuto quod iuri publico derogare potest: vt not. per glo. hic. & not. l. neque pignus. §. priuatorum. j. cod. vbi glo. tenet. quòd etiam vniuersitas potest statuere contra ius publicum. & per illam glo. notab. Abb. consil. ciij. videtur primo. colum. j. lib. ij. & in c. si diligenti. in iij. notab. de foro compet.

¶ Et ideo dicit Barto. in l. alia. §. eleganter. §. solu. matri. ¶ quòd multa possunt fieri per statutum quæ non pos-

5 sunt ¶ per pactum. allegat glo. in locis præallegat. & not. Dominic. in consil. cxxxix. in causa. col. iij. & idem Barto. in l. Titio centum. §. Titio centum. el. ij. §. de condit. & de-

6 monstra. ¶ vnde facultas testandi per statutum auferri potest. licet pacto tolli non possit: vt no. Ange. in consil. lxxvj. visis. colum. fin. Et licet pacto quis non possit se obligare

7 ad pœnam mortis b. vel mutilationē membri: quia non est dominus membrorum suorum. l. liber homo. la. j. §. ad l. Aquil. & Barto. in l. si quis rerum. in principi. ff. de custo. reo. à statuto tamen obligari potest: vt no. Barto. in l. Titio centum. d. §. Titio centum. vers. tertia ratio est.

¶ Et solennitas testandi à statuto potest tolli. l. si non speciali. C. de testamen. licet à priuatis derogari nō pos-

7 sit. d. l. nemo potest ¶ Et licet non possit quis decedere pro parte testatus. & pro parte intestatus: l. ius nostrum. j. eo. à statuto tamen hoc induci potest: vt not. Ange. & Imol. per illum tex. in l. ij. & ibi Alex. in ij. not. de vulg. & pup. Et dictum fuit in d. l. ius nostrum.

¶ Similiter licet non valeat pactum per quod tollitur facultas testandi. l. pactum quod dotali. C. de pact. ¶ valet tamen statutum: vt not. Bal. in l. Archimedoram. col. fin. ver. sed nunquid. C. vt in pos. leg.

a Possunt De
cuis in rubr. de
consti. ij. le. au.
iij. col. ver. po-
tentius. & in c.
j. eo. tit. in ij. le-
au. iij. col. ver.
vltierius.

b Mortis. In
criminalibus ne
mo potest re-
nūtiare defen-
sioni per pa-
ctum. de quo
vide Felyn in
d. c. si diligen-
ter in principi.
& eiusd. addi. su-
per. litera b. H.
Chuc.

a Bonos mo-
res. Adde quod
pactum quod
debitor bonis
cedere nō pos-
sit, est inuali-
dum, quia con-
tra bonos mo-
res. Soci. in tra-
ctat. fallent. in
regul. cclxxix.
idem in pacto.
de h̄red. per
denda, in re-
gul. cclxxx. &
quot modis di-
catur pactum
contra bonos
mores, vide
Bal. in l. pactū.
C. de colla. &
Bar. in l. si quis
pro eo. de fide
iur. Hic. Chuc.

¶ Hoc tamen dictum Bald. reprobatur Alex. in l. pactum.
& in d. l. si. de pact. quia tale pactum videtur cōtra bo-
nos mores. d. l. pactum. & l. stipulatio hoc modo conce-
pta. de verb. obli. quo casu si non valet pactum, quia con-
tra bonos mores, etiam tali casu nō valet statutum: vt no.
Bal. in l. non impossibile. s. de pact. & j. statim dicam.

¶ Sed potest responderi quod ratio Alexan. procedit in-
specto iure communi. Sed ex quo à statuto in loco hoc
permittitur, non videtur cōtra bonos mores, quia ad iu-
dicandum aliquid esse contra bonos mores, mores ciui-
tatis de qua agitur debent considerari. litem apud La-
beonem. in princip. vers. sed quod adiicitur. ff. de iniur. Et
quod valeat statutum, tenet Ange. in consil. lxxvij. s. alleg.
Et quod suprà dictum est de validitate statuti, à fortiori
haberet locum si cum statuto pactum concurreret: quia
plus potest fieri per statutum vallatum pacto, quàm per
statutum simpliciter: vt tradit Bal. in c. venientes. col. fin.
ver. sed nunqui l. de iureiuran.

¶ Et ex prædictis infertur, quod negatiuè nō valeat ar-
gumentum de pacto ad statutum: vt dicamus, si non po-
test fieri per pactum, ergo nec per statutum: vt not. Bart.
& Doct. in locis s. alleg. Et idem Socinus in consil. liij. su-
per hac difficultate. in princip. nouis.

¶ Et hoc intelligitur & procedit vbi agitur simpliciter
de derogatione iuris publici, per supradicta.

¶ Secus si sit aliquid turpe & contra bonos mores: quia
tunc etiam negatiuè valet argumentum: quia si non va-
let pactum, non valet statutum: vt no. Barto. in d. l. non
impossibile. s. de pact. l. omnes populi. in iij. q. principa-
li. s. de iustitia & iure. & in l. Titio centum. s. Titio cen-
tum. de conditio. & demonstra.

¶ Et hoc modo intelligitur gloss. in rubri. C. de decre. ab
ord. fac. lib. x. quæ dicit non valere, statutum si pactum
non valet. ¶ Affirmatiuè verò valet argumentū, si potest
fieri per pactum: ergo per statutū. Et ita arguit text. in l.
si. vbi Bar. C. de fideiur. & idem Alex. b. in consil. li. in causa
& lit. lib. v. Bar. in consil. clxxij. dubia occurrentia. in prin.
Et ad hoc facit: quia dispositio legis contrahentium & te-
statoris æquiparatur. l. fin. s. de reb. alie. non alie. vbi Bal.
Et ampliatur ista conclusio: quia si potest fieri per pa-
ctum iuramento firmatum, potest fieri per statutum, vt
not. Barto. in l. si. col. iiij. vers. quod casu. s. de pact.

b Alex. consil.
cix. in fin. lib.
vi. Frācis. Cur.
tract. de seque-
stris. quæ. xxij.
in fin. C. M.

¶ Et

¶ Et ista conclusio affirmatiua procedit vbi sit eadem ratio, secus si diuersa, quia quandoque aliquid potest fieri per pactum, & non per statutum. Nam per pactum princeps obligatur c. j. de proba. & tamen lege vel statuto non obligatur. l. princeps. §. de legibus. l. digna vox. C. de legibus. Et per pactum potest remitti iuramentum ab eo in cuius fauorem prestitum fuit. c. ij. de sponsa. Et tamen iuramentum à statuto tolli non potest: vt per Alexan. in consil. lix. viso instrumento. col. iij. ver. non obstat ter. lib. j. Et ex his expedita fuisse lex.

In l. Diuus Pius. Argumenta.

- 1 Conuenti ex causa donationis, in id quod possunt tantum, damnandi sunt.
- 2 Vsfufruarius quo casu cautionem de vtendo arbitrio boni viri prestare non teneatur.
- 3 Donatio ob causam, quare insinuationem non requirat.
- 4 Donatio simplex dicitur, qua quid in premiū emancipationis à patre donatur.
- 5 Conuentus ob donationem à se factam, retinere potest, ne in solidum exigatur.
- 6 Conuentus ob donationem propriam, quo gaudere possit priuilegio.
- 7 Conuentus ob liberalitatem suā actione personali, tenetur tantum in id quod potest.
- 8 Priuilegio originem ex contractu trahente potest renunciari.
- 9 Donans conuentus ob donationem, res alienum deducere potest.

REGVLA XXVIII.

Diuvs Pius rescripsit, eos qui ex liberalitate sua conueniuntur, in id quod facere possunt condemnandos.

- 1 ¶ NOTO quod † illi qui ex causa donationis conueniuntur, in id quod facere possunt debent cōdemnari. ad idē tex. in §. sicut præterea. verūdem est si quis ex donatione. instit. de acti l. inter eos. §. hic quoq; §. de re iudi. Et hoc habet locum etiā si ex alia actione donatarius conueniatur, quæ originem habuerit ex donatione: vt not. per gloss. hic & est tex. in l. si quis id quod. in princi. §. de don. ad idem bene facit tex. in l. ij. §. parui quoque. §. de priuileg. credi.

¶ Et quod hic dicitur, iusta ratione statutum fuit, ne quis ex sua liberalitate periclitetur: vt tex. dicit in l. ne liberalitate sua. §. de re iudica. Et ista ratione singulariter dicit Bartholomæus Soci. in l. omnes. §. de excep.

- 2 cep. quod licet † vsfufruarius teneatur prestare cautionem idoneam de vtendo arbitrio boni viri. l. j. §. vsfruct. quemadmodū ca. hoc secundum eum nō habet locum in eo qui donasset eius bona retēto vsfufructu: quia cum ex sua liberalitate cōueniatur cum eo mitius agendū est arg. l. ad res donatas. §. de adil. edic. Et ideo satis ^a erit, quod tali casu vsfufruarius solū promittat cū hypotheca bonorum.

& ad hoc inducit tex. not. in l. filio. §. vt leg. not. caueatur. Et latius hoc idem consulendo deducit Cor. Perus. in consil. cclxv. fil. cclxij. in hac consultatione. colum. iij. lib. iij. Et hoc col. fi. C. M.

idem prius voluit Ioan. de Plat. in d. §. sed præterea. in versic. si quis. instituitur. de actio.

¶ Et ista regula procedit in donatione simplici, quæ ex mera liberalitate procedit. d. l. ne liberalitate sua. de re iudic. secus est in donatione ob causam. vt not. Ange. in l. sed hoc ita. §. de re iudic. & ibi Alex. sequitur. & inducit glo. ibi in ver. matrimonio. Et idem Alex. in l. qui in id. col. ij. eo. tit. §. de re iudi. & idem tenet Ioan. de Platea in d. §. præterea. versicu. sed & si quis. † Et ratio manifesta videtur, quia donatio ob causam non est propriè donatio: ideo non requirit insinuationem: vt not. per glo. & ibi Barto. in l. Aquilius Regulus per illum tex. C. de dona. & facit tex. in l. si pater. §. j. §. de dona. & not. Oldra in consil. cxxxix. ad habendam. cum simil. vt tradit Alex. in consil. xij. viso instrumento. col. ij. lib. j. Et donatio ob causam quātum ad propositum, dicitur, quādo causa respicit fauorē donantis quæ excludit liberalitatem:

a Secus. Idē fecus est in alia causa extrinseca, quæ nō impediret quominus dicatur donatio ex liberalitate procedere. vt not. Angel. consil. cxxij. totius. Ange in d. l. sed hoc ita. & Ioan. Faber. & Ioan. de Plat. in d. §. præterea. versic. sed & si quis. & facit quod not. Pau. de Cast. in l. vt liberis. col. penul. C. de collat. † vbi declarat quomodo donatio facta à patre in præmium emancipationis. dicitur donatio simplex, & non ob causam, quia illa causa non tollit liberalitatem. sic etiam cōcludit Pau. de Cast. in l. j. §. de don. vbi dicit, quod donatio facta sub conditione, si nauis venerit ex Asia: dicitur tamen donatio simplex, quia à mera liberalitate procedit, & hoc etiam declarat Aret. in consil. xvij. consideratis. col. iij. Et si donatio excederet causam donationis, in illo excessu haberet priuilegium. per ea quæ not. Bald. in l. illud. col. iij. in iij. q. C. de sacrosanc eccle. cum simi. vt tradit Alex. in l. si donatione. col. ij. C. de collat. facit text. in l. si sponsus. §. circa venditionem. ibi, quatenus locupletior facta est. §. de dona. inter virum & vxor. & in c. relatum. de testib. ibi, iuxta seruitij meritum. & not. Oldra. in consil. ccxxvj. quidam episcopus. col. penul. Alex. in consil. lv. consideratis verbis. col. ij. lib. j. & in consil. cj. visis instrumentis. col. iij. eod. lib. j. & Aret. in consil. xvij. §. allegato.

¶ † Secundo regula procedit, quando illi qui donationē fecerunt conueniuntur, quia retinere possunt vt in solidum non exigatur. Sed si soluisent petendo, nō haberent tale priuilegiū: vt no. Bal. dicit in c. j. in prin. ad fi. in titu. de notis feud. Et ad hoc bene facit in l. nam & maritus. ff. de cōdi. indeb. Et no. Alex. in l. maritū. ver. xvj. fallit. §. sol. mat. Et ad idem facit: quia facilius retentio permittitur, quā petitiō. l. ij. vbi Bal. in iij. notab. C. de fideicō. facit tex. in l. per retentionē. C. de vsuris. in c. intel-

leximus. de iudic. iuncto cap. cum inter. de excepti. Et in notabili casu tradit Benedic. Capra in consil. xix. & si viso & considerato. Et in alia simili quæstione notat Alex. post alios quos refert in l. precibus. in gl. fi. de impub. & aliis subtit.

¶ Tercio regula habet locum in eo qui ex propria donatione conuenitur. d. l. ne liberalitate. de rei iudi. cum simili. §. alleg. secus est in alio, qui ex donatione alterius tenetur cui non competeret tale priuilegium: quia est personale, & ad alium qui non dotauit non porrigitur: unde non datur hæredi. l. sciendum est. §. de re iudic. nec fideiussori. & l. si fideiussor. in princip. eo. titu. §. de re iudi. & no. per gl. hic. & ad idem tex. in l. verudi. in princip. ff. pro soc. Cautela tamen est, quod si conueniatur fideiussor principalis, compareat & suscipiat iudicium in se: & tunc ex persona sua habebit priuilegium vt docet Bart. in d. l. & si fideiussor. per l. idem q. §. & generaliter. in fi. ff. mand. Et idem not. Bar. in d. l. rerum. in princip. §. pro soc. cum simili. vt tradit Alex. in d. l. sed hæc ita. §. quod autem. in fin. ff. de re iudic. & ibi dicit not. hoc procedere quando fideiussor qui cōuenitur esset habiturus regressum contra principalem: quia tunc principalis comparet pro suo interesse: aliàs secus. vt not. Bar. in l. Marcellus. in fi. §. de fideiuss.

¶ Quarto regula procedit in actione personali: secus est in actione reali: vt probatur in l. Nescennius. §. fundū §. de re iudic. & not. Bar. in l. maritum. & in l. si constante. colū. fi. §. solu. matr. & hoc intelligitur quando conuenitur actione reali prout loquitur tex. in d. §. fundum. videlicet quando res donata tradita fuit donatario: & postea aliquo casu ad donantem perueniret. aliàs secus: vt no. Bar. in l. si filiusfamilias. laij. §. solu. matr. cum simili. vt Alexan. tradit in d. §. fundum.

¶ Quinto^a limitatur, nisi tali priuilegio sit renuntiatum: quia cum habeat originem ex contractu, potest renuntiari: vt Alex. concludit in l. alia. §. eleganter. col. pe. §. solu. matr. & videtur renuntiatum ab illo qui integrè promissit soluere quantitatem: vt not. Alex. trad. in consil. cxxxij. super quæsitis. in princip. lib. v. b.

¶ Vltimo ad declarationē huius beneficij notandū est, quod in tali beneficio donans, deducit æs alienū. l. inter eos. versū. & quidem. §. de re iudica. Et vltius deducitur, ne do

a Quinto. Sexto credere esse limitandū quādo iste qui ex causā dona. cōuenitur, negaret donationē, quia per mendacium perdit priuilegiū: sicut dicimus de marito negante matrim. qui habet simile priuilegium: nam conuenitur in solidū. ita Bar. l. etiam. §. j. circa fi. §. sol. matri. & Alex. in l. maritum ii. col. eo tit. ratio est, quia mendaciū circa id quod est fundamentū & causā priuilegij, facit perdere priuilegium. ita Bar. in l. si dubitetur §. ita demū. per tex. ibi. §. de fideiuss. H. C.

b Libro. Vbi contrarium tenet. C. M.

a Egeat. Quæ ne donans egeat: ^ad. l. inter eos. §. fi. & l. condemnatione. **A**
 personæ gaude in prin. j. eo. Et illa verba in quantum facere potest, intel
 ant hoc bene liguntur commodè ^b & honeste: vt per glo. in d. l. in con
 ter intelligatur demnatione. Et hoc debet considerari secundum qualita
 vide Fabr. & tem personæ: vt notat Bal. in l. ij. in prin. C. quod cum eo
 post eū Mod. cum simil. vt Alex. tradit in l. si maritus in id in fi. s. solu.
 in s. sunt præ matr. nec tali casu videtur quod donans teneatur vende
 terea. ver. item re proprietatem, si res aliqua sit magni valoris & parui
 si de dote, inst. redditus. argumen. l. qui bonis. s. de cessione bonorum.
 de actio. vbi la. tē per la. H. C. Nam proprietates vendi non debet, sed alimenta debent

b Commodè. in l. pen. s. de alim. & ciba. leg. per l. imperator. s. ad Tre
 Albc. Bru. con bel. vbi Bar. in l. si. cum simil. vt scribit ibi Alexand. Bald.
 fi. lxxxix. C. M. tamen in casu nostro, videtur velle contrarium, quod
 imo debeat vendi proprietates, vt ipse tenet in d. l. ij. verfi.
 iuxta prædicta quæro. cum simil. vt tradit Alex. in d. l. si
 maritus. Et idem Alexan. in l. maritum. in fin. s. sol. matr.
 concludit, quod si alimenta debentur ex titulo lucratiuo,
 non debet vendi proprietates: secus si ex titulo oneroso.
 Et quod non vendatur proprietates, tradit Alexan. in con
 sil. iij. ^csuper processu causæ. in lib. iij. & facit text. not. & **C**
 quod ibi Bald. in l. fin. §. ipsum autem. in fin. C. de bonis
 quæ liber. vbi filius non dicitur posse alere se, si non ha
 bet tot redditus quod viuere possit: nec tenetur vendere
 proprietatem.

c Consilij iij.
 Nunc habetur
 in lib. j. consi. c.
 in fi. C. M.

In l. Quod initio. Argumenta.

- 1 Acquisitio facta per forensem initio nulla, non conualescit co
 ciue facto.
- 2 Laudum à principio nullum, nullo pacto ratificari potest.
- 3 Liberatio facta à filio patris viui debitoribus, non conuale
 scit patre mortuo.
- 4 Confessio in questione nullis indiciis illata, non validatur su
 peruenientibus indiciis.
- 5 Actus personæ illegitimus inualidus, non fit validus ea effe
 ctua legitima.
- 6 Electio facta de bannito, non roboratur eo rebannito.
- 7 Testamentum filij à principio nullum, non capit vires patris
 accedente consensu.
- 8 Vitiosum à principio quando vires exposita facta assumere pos
 sit.
- 9 Actus initio nullus non potest validari. validus autem qui
 potest annullari, potest etiam confirmari.
- 10 Causa confirmans, superueniens actui inualido robur mini
 strat.

- 11 Alienatio rei minoris, inualida, accedente etate confirmari potest.
 12 Testamentum usurarij nullum, praeſtita demum cautione efficitur validum.
 13 Actus à principio nullus potest ratificatione roborari.

REGULA XXIX.

QUOD initio vitiosum est, non potest tractu temporis conualescere.

¶ Ista regula etiam habetur in regula pen. j. eod. & in regula non firmatur. eod. titu. in vj. plura exempla² in gloss. hic ponuntur ad idem text. in §. j. institut. de ex hære. lib. in c. j. de despon. impu. in vj. & in c. j. de prohib. feud. alien.

¶ Et per istam regulam infertur ad q. quam tradit Rom. in consi. ccccix. circa propositam consultationem. in v. dubio. col. pen. vbi plura iura inducit ad probandum, q.

1 ¶ acquisitione quæ à principio fuit nulla, quia facta per forensem contra formam statuti, non reconualescit, licet post acquisitionem nulliter facta ciuis efficiatur. de quo tamen aliter loquitur And. Sicu. in consi. lxx. col. ij. lib. iij.

2 ¶ Similiter laudum quod à principio fuit nullum, ratificari non potest: vt not. Bald. in titu. de pace Constant. in ver. sententiæ quoque. Roman. in consi. clx. præmissum laudum. & idem Angel. in consi. ccxviii. visa narratione. col. pen. De quo videndum est quod tradit Pet. de Anch. in consi. cxxij. vnus ex procuratoribus.

3 ¶ Similiter liberatio facta à filio debitoribus paternis viuente patre, quia à principio fuit nulla, non reconualescit si postea filius patri succedat, ita arguit Bal. in l. filius familiars la ij. §. de solut. de quo dixi post Mod. in l. filius. C. de pact.

4 ¶ Et confessio facta in tormentis non præcedentibus indiciis, quia non valet à principio, non confirmatur post ea superuenientibus indiciis: vt not. Bar. in l. maritus. col. j. §. de quæſtionib. cum simi. vt tradit Alex. in consi. clxxix. in causa angelorum. col. pen. vers. quinimo. lib. ij. Ro. b. in consi. clxxvij. Antonius. col. ij.

5 ¶ Et actus qui à principio fuit nullus, quia persona non erat legitima, non confirmatur, licet postea persona legitimeretur: vt tradit Alex. in consi. clxxj. viso processu cause. lib. ij. & facit quod not. per gl. in c. dilectus. el. ij. de præb. de impetratione iudicis excommunicati, quæ fuit nulla à prin

a Exempla Dy. in d. reg. nō fir mat. ponit plu ra exempla tam in testa, quā legatis, quā etiam in cōtra ctibus & matri monijs glo. & Io. Imo. in l. fi. §. si. de ver. obl. & doct. in reg. j. de regul. iu ris. lib. vj. H. C. b Rom. idem etiam in singu. cxxj. fo. v. fel. in c. ad nostrā. de proba. j. col. vbi satis remis siuē. & quid in minore qui cō fess⁹ est in tor mentis sine au toritate tutorū, & postea ratifi cauit vide Ab. c. si. de confess. iij. col. & q. cō fessio in tormē tis non præce dentibus indi ciis sit nulla, e tiam si perseue ret, vide las. vbi plura de cō fessione in ma teria delictorū, in l. qui aliena. §. Celsus de ac quir. hær. Hip pol. de Marſi. in tit. de quæſt. in l. j. vj. colum. vers. primo e nim. & in l. pe. co. u. col. ij. ver. modo redeun do &c. Lanſt.

in e quoniā con
tra. de prob. in
vers. confesio
nes. & per Ma
thesilla. sing.
lv. fol. iij & Ra
pha. in consil.
cxxxvii. col. j.
in prin. & Bal.
in sua Marg. in
vers. confesio.
col. iij. in princ.
& Alex. conf. v.
incip. in causa
inquisitionis. in
i. vol. & in cōsi.
i. inci. viso pro
cessu. in iii. vol.
& in consil. lii.
incip. viso the
mate. vol. iii.
H. C.

à principio; & non confirmatur, licet postea absolutus sit.
Et in simili not. per gl. in c. statutum. in prin. in ver. cano
nicus. in fi. de rescript. in vj. cum si. vt dixi in c. post cēssio
nem. in vlt. charta, vers. prima conclusio est. de prob.

¶ Et electio facta de bannito qui non potest esse de
prioribus, statuto ita disponente, quia est nulla. non con
firmatur, licet postea rebannitus sit: vt not. Bald. in rubr.
C. de cond. ob turp. caus. circa fin. facit text. in c. si eo tem
pore. de rescript. in vj. & not. Bart. in l. v. usufructus. in. fin.
s. de stipu. seruo. † Et si in testamento quod potest facere
filius familiars de consensu patris ex forma statuti à prin
cipio non interuenit consensus patris, non valet testamen
tum, nec postea confirmatur: vt not. Bal. in l. si vxore. col.
ij. C. de condi. inser. Et in simili quæstione de consensu
propinquorum not. Bal. in l. j. col. penul. vers. extra quæ
ritur. C. qui admitt.

¶ Et ista regula videtur procedere maxime vbi conside
ratur principium: vt glos. dicit in dicta regul. non firma
tur. in fin. facit text. in d. c. si eo tempore. de rescript. in vj.
cum simil. supra alleg.

¶ Secundo regula ampliatur procedere etiā si esset cau
sa propter quam actus fuit nullus: quia per hoc actus nō
confirmatur: vt not. per Dyn. in dicta regul. non firma
tur. col. ij. Et probatur in §. præterea. instit. quib. non est
permis. fac. testa. §. j. inst. de iuu. stipu. l. eius qui. supra de
testa. & in d. c. j. de despon. impub.

¶ Et prædicta regula habet locum quando à principio
fuit initium vitiosum; & constat: secus si non constaret, vt
patet in eo quod memoriam hominum excedit, quia il
lud valet & habet vim priuilegij l. hoc iure. §. duobus a
quæ. s. de aqua quoti. & asti. & cap. super quibusdam. §.
præterea. de verb. sign. cum si. vt tradit Alex. in consil. vj.
viso themate. in princ. libr. j. vel dici potest, q̃ illa verba
tractu temporis non videntur excludere tempus cuius
initij memoria non sit in cōtrarium. facit quod no. Ang.
per gl. ibi, in auth. vt de cætero commu. ecclesiæ rū. col. v.
cum simil. vt tradunt Moder. in rub. de præscript. in fine.

¶ Secundo regula limitatur procedere prout loquitur
quando ab initio actus fuit nullus: secus si validus sit, li
cet annullari possit: quia tunc confirmatur. c. quod sicut.
in fi. ff. de elect. & no. per gl. in d. reg. non firmatur. & idē
not. Abb. in cap. iij. col. ij. de his quæ fiunt à prælatis. Et

hæc

a Excedit ita
declarat hanc
reg. lo. And. &
doct. in d. reg.
non firmat. in
prin. & adde q̃
si possessio ef
fet violenta à
principio, non
posset talis re
scripto princi
pis confirmari
ita las. in l. iu
ste possidet. i.
col. vers. secun
do limita de ac
quir. possess. &
quādo confir
matio superio
ris firmet actū
nullū. vide la
tisime Feli. in
c. inter dilectos
de fi. instr. in v.
col. post prin. &
ca. qualiter &
quādo de acc.

hæc ampliatur etiam si aliquo respectu actus valere, ut
 no. Inno. in c. cum consuetudinis. de consue. per l. per fun-
 dum. supra de seruit. rustic. præd. vbi Paul. de Cast. refert
 Inno. & dicit q̄ ideo in d. l. per fundum. confirmatur illa
 concessio seruitutis, quia non erat ex toto nulla: quia ille
 qui prius consensit, non poterat contrahere. Et hoc idē
 tradit Pet. de Anch. in consi. cxxij. ex narratis. in fin.

- 10 ¶ Tercio, regula limitatur non procedere si causa confir-
 mans superueniat: quia tunc confirmatur quod ab initio
 fuit nullū. Et Dy. concludit in d. regula, nō firmatur. per
 d. l. fundū. vbi Bart. approbat quod Dy. dicit. Et idē sequi-
 tur ibi Bald. Ang. & Domin. in consi. xxxij. pro examina-
 tione. col. fi. & idem gl. hic in effectu dicit. & idem glo. in
 d. reg. non firmatur. Et hoc facit, quia iudicium q̄ à prin-
 cipio erat nullum, ex iure superuenienti confirmatur. l. si
 rem alienā. §. si. §. de pig. act. no. Alex. in consi. xxvij. viso
 libello. col. ij. lib. j. & in consi. lxxvij. in causa & lite. in fi.
 eo lib. j. & in consi. cxxvij. viso instrumento. col. ij. lib. v.

- ¶ Et similiter in casu l. si. C. si maior fac. alien. rat. habue-
 11 ¶ vbi alienatio rei minoris facta sine decreto que non va-
 let, confirmatur superueniente maiore ætate: prout ibi di-
 stinguitur, de cuius intellectu no. Alex. in consi. cxvij. viso
 processu. li. v. Bal. in cōf. xlv. incip. quandoq; contractus. &
 consi. cl. xxxiii. ad intelligentiā. li. ij. & Cor. Peru. in consi.
 xxxvj. in hac consultatione. lib. ij. & in consi. ccvij. videtur
 prima facie. lib. ii. Et quādo actus à principio nullus ex
 consensu vel ratificatione superuenienti cōfirmetur. Ro.
 tradit in cōf. liij. visis circa id de quo queritur & And. Sic.
 plenē in consi. lxx. lib. ii. Et ad prædicta facit tex. in l. j. in
 fi. C. si quac. præd. pote. l. si quis in senatorio. §. de rit. nupt.
 12 & quod no. Bart. in l. filio præterito. col. fi. §. de iniust. rup.
 test. ¶ vbi ponit quæstionē de usurario qui fecit testamen-
 tum non præstita cautione. iuxta c. quanquā. de usu. in vj.
 Nam eius testamentū reconualescit demū præstita cau-
 13 tionē, secundū Bar. in d. l. filio præterito. cū si. vt Alex. scri-
 bit in l. posth. col. antep. C. de contratab. & est communis
 opi. vt Fel. dicit in c. cum dilectus. de accu. col. ij. Et circa
 prædicta considerandū est, q̄ regula videtur generaliter
 procedere prout loquit̄, quia tractu tēporis nō firmatur:
 sed aliud ultra tēpus requirit̄: & talis confirmatio facit q̄
 actus valeat, prout nunc & prout tūc, vt not. Abb. per illū
 text. in d. c. ii. de his quæ fiunt à prælat. & bene facit text.

xii. col. Alex. in
 consi. viii. incip.
 abunde. ii. col.
 H.C.

a Præstita. An
 gel disp. incip.
 Assensu miles.
 & disp. v. sura-
 rius. Anchar. in
 rubr. col. ii. de
 regul. iur. in vi.
 consi. cl. x. col. ii.
 Alb. i. parte sta-
 tut. quæst. cl.
 Bal. Pau. l. vni-
 uersa. col. i. C.
 de præc. imper.
 of. Pau. l. filius
 fam. §. de test.
 Phi. Fran. in ru-
 br. de test. col.
 xxi. li. vi. C.M.
 in l.

in Obseruare. in fi. supra. de off. procon. Et ideo si matrimonium fuit nullum, ² filij non legitimantur per dispensationē postea factā: quia dispensatio videtur conualidare matrimonium, ut tūc, ut no. Bar. in l. Paulus. §. de sta. homi. ¶ Et quod dictū est, limitatur, nisi actus cōfirmetur per ratificationē, quia trahitur retro: & perinde habetur ac si ab initio cōsensisset. l. fi. C. ad Maced. vbi Bar. cū si. ut tradit. Alex. in cons. cxvij. viso processu. col. ij. li. v. Et hoc intelligitur quādo actus qui ratificatur fuit aliquo respectu validus: secus si omnino fuit nullus: quia tunc ratificatio retro non trahitur: ut no. Bar. in d. l. obseruare. supr. de off. procons. Alex. in cons. lxxvij. viso & diligenter ponderato. col. vj. ver. quarto respondeo. lib. v. Et Aretin. in consil. cxxvij. eximie domine. col. ij. & de ista ratificatione videbimus in regula, semper qui non prohibet. j. eod.

In l. Nuptias. Argumenta.

- 1 Matrimonium consensu contrahitur, non concubitu.
- 2 Matrimonium per verba de præsenti contractum, secundo per eadem verba etiam copula secuta, est præferendum.
- 3 Matrimonium præsumitur ex consuetudine cum muliere habita.
- 4 Matrimonium præsumitur in fauorem filiorum, ut scilicet legumi credatur.
- 5 Consensus matrimonium perficit, non carnalis copula.
- 6 Legatum alicui factum si nuptias contrahat, quando debet incipiat.
- 7 Vxor nondum cognita, non prohibetur religionem ingredi.
- 8 Filius familias an possit citra patris assensum vxorem ducere.
- 9 Statuto induci nequit, ut filius sine patris consensu matrimonium contrahere non valeat.
- 10 Pater ad tempus filio sub pœna matrimonium prohibere potest.
- 11 Filius matrimonium sine patris consensu contrahens, an possit exheredari.
- 12 Filia matrimonium sine patris consensu contrahens, potest dotem petere.
- 13 Statutum pœnam imponens filius vxorem ducentibus sine patris assensu, spernendum.
- 14 Pœna exheredationis à iure ciuili imposita contrahentibus matrimonium, canonibus reprobat.
- 15 Filia sine consensu patris matrimonium contrahens, quando possit exheredari.
- 16 Exheredatio à pari procedit cum priuatione alimentorum.

N UPTIAS non concubitus, sed consensus facit.

REGULA XXX.

¶ NOTA quod consensus facit matrimonium, & non concubitus. 1 ad idem tex. in §. nuptias itaque. auth. de nup. col. iij. & in §. illud. in authent. quib. mod. nat. eff. leg. & in l. fi. in prin. C. de repud. nam solo consensu matrimonium contrahitur, cum locum. de despon. in c. sufficit. & c. matrimonium. xxvij. q. ij. sic etiam nudo cōsensu sponsalia contrahuntur. l. ij. ff. de sponsal. in c. tuz. de sponsal.

2 ¶ Et matrimonium per verba de presenti contractum præfertur secundo matrimonio postea contracto etiam sequuta copula. c. si. de sponsa. duorum. Et ex isto text. duæ conclusiones colliguntur.

¶ Prima est, quod concubitus non facit matrimonium. Et idem dicitur in c. matrimonium. s. allega. xxvij. q. ij & hoc videtur intelligendum ex vno coitu. ¶ Secus videtur si quis haberet consuetudinem cum muliere: quia ex tali consuetudine matrimonium præsumitur. l. in libera. ff. de ritu nuptiarum.

¶ Et hoc procedit de iure ciuili: secus est de iure canonico: quia fornicatio præsumitur: vt no. per gl. in callud. in verb. vxorem. de præsumpt. & ibi Abb. in fin. Et hoc verum intelligitur respectu ipso-

rum cohabitantium, ¶ sed respectu filiorum ¶ vt legitur a Filiorū. Pul
mi sunt, matrimonium præsumitur: vt not. Abb. in c. la- chre Dec cōsi.
tor. qui fil. sint leg. cum simil. vt dixi in c. ecclesia sanctæ cluj. cū duobus
Mariæ. de constit. col. xvj. versu. in septimo casu. sequen. C. M.

¶ Secundo limitatur ista conclusio, nisi præcedant sponsalia de futuro: quia tunc copula quæ sequitur, matrimonium inducit, c. veniens. el. ij. de sponsa. c. is qui. & no. in c. si. eo. tit.

5 ¶ ¶ Secunda conclusio est, quod consensus facit matrimonium. glo. hic intelligitur, quod consensus perficiat matrimonium: sed resoluitur negatiue, q̄ sine consensu non possit esse matrimonium. & ista conclusio gl. negatiua indubitata est, adeo quod etiam si quis expresse cōsenseret per verba de presenti: si tamen animo non consentiret, nō esset matrimonium, saltem in foro conscientie: vt est text. in c. tua nos. de sponsa. de quo latè Marian. scribit in cōsi. xxvij.

¶ Sed dubitatio est in cōclusionē affirmatiua. Et affirmatiua etiam non videtur probari concludenter per istum text. quia dum dicitur, q̄ concubitus non facit matrimonium, sed consensus: potest intelligi, q̄ concubitus solus non facit matrimonium, sed consensus requiritur. Et per hoc inferri non potest, q̄ solus consensus faciat matrimoniū. & istum sensum fortè habuit gl. dum inquit, quod consensus perficiat matrimonium. Et licet iste text. cauillari possit: tamen contra gl. sunt plura iura in quibus dicitur expresse, q̄ solus consensus facit matrimonium. in c. cum locum. de sponsa, & in c. sufficiat. & in c. matrimonium. xxvij. q. ij. cum si. s. alleg. Et per solum consensum quo ad essentiam eius, dicitur matrimonium: vt no. per gl. si. in c. ex publica. de conuer. coniu. Et tale matrimonium impedit secundum matrimonium postea contractum, etiam copula sequuta c. si. extra de sponsa. duorū. Et ideo ¶ legatum factum alicui, si nuptias contrahit, statim cōtracto matrimonio solo consensu conditio impleta videtur absq; copula carnali: quia nuptias nō concubitus, sed consensus facit l. cui fuerit. s. de cond. & demon. Et quia talia sponsalia de presenti non possunt dissolui à partibus. c. si inter. de

L sponsa

a Consummato. Sed q̄ contractū licet nō consummatū Papa nequeat dissoluere, nec in eo dispensare, sentit Panor. (& bene) in d. c. ex publico. in fi. & expresse firmat Io. Lup. in tract. de matr. & leg. col. viij. sentit Iac. Almain in iij. sen. dist. xxx. q. ij. forzius Eras j. Corin. vij. in Anot. reprobatur vulgatā illam canonistarū diffinitionem de matrimonio consummato vel non consummato. sentiens quod etiā ante congreſsum

est legitimū & perfectū matrimonium, & in dissolubile ab homine, etiam per professionē monasticā. Dixi etiā apud Dec. in c. quæ in ecclesiarum. nu. 1. de cons. li. vbi videas. vbi etiam dixi iustam esse causam dissoluedi re integrā, si contractū sit sine auctoritate parentum vel tutorum, qui etiam consummationem impedire possunt. C. M. b. Intrare. vide tex. & ibi doct. in c. cōmissum. de spōs. & Abb. in d. c. ex publico. vbi ponit an ad essentia matrimonij requiratur copula. & ponit q̄nē, si statutum sit q̄ maritus lucretē muliere decedente sine liberis, an si decedat ante copulā, si lucrabi

tur dotē. Et adde. q̄ si vxor, vel sponsa sit cognita per vim à sponſo: nihilominus potest contra voluntatem sponsi religionem intrare. ita Ang. in l. j. §. monet. ff. de pos. que sequitur Hipp. de Mar. in l. j. §. præterea. in iij. col. §. de quæstio. H. C.

sponsa. Et isto respectu quia contrahitur vinculum indissolubile, dicitur matrimonium contrahi solo consensu absolute: tamen non videtur perfectum matrimonium solo cōsensu: vt probatur in c. debitum. de biga. in prin. vbi dicitur, quod duo sunt in coniugio, consensus animorum, & commixtio corporum: ergo non videtur quod alterum facit perfectum matrimonium. Et ideo absq; corporum commixtione non contrahitur bigamia. d. c. debitum. & facit text. in c. ex publico. de cōuer. coniug. vbi text. interpretatur legem diuinam, quod non licet viro vxorem dimittere, vt intelligatur de matrimonio copula carnali cōsummato. a † Et ideo non prohibetur vxor nōdum cognita intrare religionem. c. verum. c. ex publico. de conuersa. coniug. & facit text. in c. quod autem. xxiij. quæst. ij. apparēt illos coniuges nō fuisse. ergo patet quod copula ad perfectionē matrimonij requiritur. Et dici text. eadem causa & quæstio: in c. si quis desponsata. quod ritē coniugium vocatur, quando mulier est tradita viro, ita quod ea vtatur. Et hoc modo saluant gl. hic quæ dicit, quod cōsensus nōn perficiat matrimonium. ¶ Et cum solo consensu inducatur matrimoniū, vt s. dictum est, inferitur ad quæstionē de qua superioribus diebus quærebatur, † utrū filius famil. absq; patris consensu matrimonium contrahere possit. Et si hoc facit, an propter hoc exheredari possit. Circa primū breuiter considerandum est, q̄ licet de iure ciuili consensus patris necessarius sit instit. de nupt. in prin. l. Paulus. §. de sta. ho. l. si vt proponis. la. ij. C. de nupt. Et maxime si filius duceret vxorem turpem & indignā: quo casu etiam propter hoc exheredari potest. l. iij. §. si emancipatus. el. j. §. de cōtrah. l. libertas. vbi Bar. C. de nup. Secus tamē est de iure canon. q̄ in isto casu attenditur vbi agitur de matr. c. si. de sec. nup. & in ij. q. iij. §. hunc igitur. ibi, leges seculi

A
7
B

g

præcip

præcipuæ in matrimoniis sacros canones sequi nõ dedignantur: & do. Fed. in consi. xxxvj. casus talis est. Ange. in consi. xxix. ex themate. in j. dub. & in consi. cxcij. super primo quæsto. in v. dub. Anto. de But. in consi. xxxv. vifa forma. in prin. Abb. in c. j. col. ij. de sponfa. & in c. j. col. j. de desponfa. impub. & in consil. lxx. ad decisionem. col. j. lib. ij. Et ideo in terminis in casu nostro infertur, q. iura s. alleg. de iure cano. correctæ sint: quia secundum canones filius familiars absque consensu patris matrimonium contrahere potest: vt nõ. per glo. in c. fi. xxi. q. ij. quæ expressè hoc dicit idem gl. pen. in c. j. de despon. impu. vbi Abb. & idem cõcludit gl. in l. Paulus. de statu ho. De honestate bene requiritur consensus patris: vt nõ. per gl. in c. cum virũ. de regul. in verbo. paterna. & in c. sufficiat. in verbo. solus. xxvi. q. j. fed. vt dixi, nõ est necessarius consensus patris, nec impedit validitatem matrimonij. Et secundum istam conclusionem consuluit Abb. in c. lxx. in prin. in ij. lib. s. allega. & idem Abb. in consi. xij. vt clarè materia. in j. dub. lib. j. & idem Pet. de Anch. in consi. xxj. pro solutione dubiorũ. in ij. dubio. Et Ang. in consi. xxix. ex themate. in prin. s. alleg. Et ad cõfirmationem huius
 9 conclusionis facit: quia non valet^a statutum, quod filius
 A non possit contrahere matrimonium sine consensu patris: vt concludit Ioã. And. in c. statutũ. el j. in ver. & facit decretalis ad quæst. in fi. de here. in vj. dicens, q. correctæ sunt leges quæ requirunt consensum patris & matris filiorum: vnde à fortiori non debet valere statutum. & sequitur Dñi. ibi, & alij. Abb. in c. ecclesia S. Marię. col. viij. in versu. ad prædicta adde. de constit. & in c. j. de sponfa. & in consi. xij. lib. j. s. alleg. cum si. vt tradit Alex. in consi. j. col. vij. lib. iij. & in rub. s. solu. matri col. fi. & in l. Scius, & Augeriũ. col. j. s. ad leg. Falcid. vbi refert se ita consuluisse: & ita consuluit in consi. xcviij. principalis dubitatio. lib. j. Et licet statutum videatur esse rationabile: vt nõ. Bald. in rub. de constit. col. fi. & in c. clerici. col. j. de iudiciis. in c. tenor. in fi. de re iudica. & in j. omnem matri suæ. C. ad Tertullian. in l. j. §. ius naturale. s. de iustit. & iure. Andr. Sicu. in consi. vlt. in iij. lib. Tamen non sufficit rationem subesse ex quo deficit potestas: quia in quolibet actu voluntas, & potestas requiritur. c. cum super. de offic. deleg. l. cum in te. vbi Bal. C. de dona. ante nupt. & in l. nolle. vbi Bal. s. de acqui. hære. cum simi. & commu-

^a Non valet. Imò, vt dixi T. cod. l. ij. nu. 40. C. M.

a Communem opinionem. Hanc etiam dicit comunem Felin. in d. c. ecclesia sancte Marie. col. xix. vers. sed contra. & in c. j. de spon. vj. & vij. col. vbi Alexan. dicit eam magis communem. & idem dicit Fran. Cur. in consi. hic allega. de quo etiam per Moder. Hisp. in repet. c. per vestras. de donatio. inter virum, & uxorem. fo. 75. vers. sunt tamen qui has. col. iij. vbi refert quasi omnes tenentes hanc opinio. de quo etiam vide lafin l. j. §.

fin. §. de iusti. & iure. & sic patet hanc esse magis comunem, a quanto est recedendum, ut per glo. in l. omnis diffinitio. infra, eod. & Bald. in l. precibus. C. de impube. & aliis. dicentes adhuc reas Carrocio. & Abb. ca. ii. de cogn. spiritalia. & in c. tua nos. de yuris. unde patet clare an valeant leges regni Castellae disponentes, quod si filia contraxerit matrimonium sine patris, & matris consensu, quod nihil ex bonis parentum possit habere. de quibus, & aliis simile disponibus, vide Moder. Hisp. vbi supra,

fo. 74. & fo. 75. vbi multa adducit ad earum corroboracionem, dicendo eas iustissimas & rationabiles, quod admitto, tamen quod dictae leges non tollant libertatem contrahendi matrimonium. & quod causa matrimonij non spectet ad ecclesiam, hoc non est admittendum, per ea quae omnes doctores allegati dicunt. de quo adde eundem do. Philip. in dicto cap. ecclesia sancte Marie. col. xvj. idem etiam est dicendum de prius in dictis legibus depositis; ut subtiliter more suo concludit dominus Philip. infra. in vers. venio ad secundum. & Franc. Curt. in dicto consi. xxvj. Hieronymus Chuchalon.

nem opinionem a ipse Bald. sequitur in l. nemini. C. de iud. in c. pen. in fi. de consti. cum si. ut nouissimè late scribit Fran. de Cur. in consi. xxvj. magnificus vir. in j. dubio. Et ita ex omnibus supradictis concludendum est, indubitanter valere matrimonium quod absque consensu patris contractum fuit. † Illud tamen no. quod pater potest ad tempus sub poena filio matrimonium prohibere. l. sed si hoc specialiter. §. si. de condi. & demonstra. vbi Bart. & Imo. & Arct. in consi. lxvj. diligenter & mature. col. ij.

¶ Venio ad secundum: an filius exheredari possit ex eo quod sine consensu patris matrimonium contraxit. Et prima facie videbatur dicendum quod sic; quia ita decidit Pau. de Cast. in l. si filium. C. de inof. testa. vbi per illum text. dicit, quod filia quae nubit sine consensu patris, exheredari potest. Ita à contrario sensu ibi colligitur. Et ident dicit Pau. de Cast. ibi, etiam in filio: argu. l. iij. §. si emancipatus. l. j. §. de contratab. quia licet valeat matrimonium contractum sine consensu patris, prout canones dicunt: ut s. proximè dictum est, ius canonicum solum disponit de fœdere matrimonij, & non de iniuria quae patri illata videtur. Et ad hoc quod not. Bar. in l. adiicimus. C. de muni. lib. xj. in fi. vbi inquit, quod licet statutum non possit prohibere matrimonium, quia est res spiritualis, & de iurisdictione ecclesiae: tamen valet statutum quo ad hoc ut contrahentes puniatur. Et ita videtur esse in casu nostro: quia honestas maximè suadet quod consensu patris matrimonium contrahatur: ut not. per glo. in c. cum virum. de reg. cum simil. §. alleg. Et facit quod not. Bald. in

rub. extrà de consue. col. pen. dicens q̄ cōsuetudo potest pœnam imponere rei licitæ, puta matrimonio, si ex eo sequatur illicitum. Et idem tradit Bal. in l. omnes. C. ad Tertul. vbi tenet valere statutum quod pœnam imponit filiis contrahentibus matrimonium sine cōsensu patris: quia non vetat substantiam matrimonij, sed punit malos mores.

¶ Sed prædictis, & similibus quæ adduci possunt non obstantibus, contrarium de iure videtur, quod propter tale matrimonium filius nullo modo exhæredari possit: quia cūm matrimonium permissum sit de iure canonico, vt s. conclusum fuit: quod sit lege permittente, pœnam non meretur. l. Gracchus. C. de adult. xxiii. q. iij. in c. qui peccat. & in terminis Abb. consuluit in consil. xij. vt latè materiæ. col. ij. vers. sed dubium imminet. lib. j. vbi dicit istam non esse iustam causam exhæredationis: quia cūm de iure canonico matrimonium debeat esse liberum, nō debet per istam pœnam exhæredationis restringi. & inducit decisionem Io. an. And. in d. c. statuto. de hære. in vj. & idem Abb. in c. j. de spons. col. ij. sicut enī pœna conuentionalis in matrimonio reprobatur, ne libertas matrimonij impediatur. l. Titia. in princip. s. de verbo. obli. Et cūm à iure canonico permittatur matrimoniū absque cōsensu patris, quia vult matrimonium gaudere omnimoda libertate. c. cūm locum. c. gemma. de sponsa. & eadem ratione pœna exhæredationis remota videtur: quia cessante prohibitione matrimonij, cessat effectus, & tollitur pœna quæ in casu prohibitionis erat statuta: vt dicit text. in ca. non debet. de consang. & affini. Et vbi non est delictum, pœna cessare debet. l. sancimus. C. de pœnis.

- 11 ¶ Et ideo filia^a quæ contraxit matrimoniū absq; con- a Filia. Dixi
sensu patris prout canones permittunt, non prohibetur ad Alex. consil.
dotem petere. vt no. per gloss. in c. si. xxij. q. ij. in gloss. j. ccix. libro vj.
ver. sed nunquid. & xxxvj. q. j. in c. de raptoribus. in glo. in Car. Molin.
verbo. excusata. & pari ratione videtur q̄ filius nullo modo exhæredari possit: vt s. dictū est secundū Abb. in consil. xij. lib. j. s. allega. Et hoc idem in terminis tradit Petr. de Anchara. in consil. xxj. pro solutione dubiorum in secundo dubio, dum inquit, quod pœna quam canones concedunt filiis & filiabus liberam facultatem cōtrahendi matrimonium absq; cōsensu patris, non videtur quod talis facultas metu pœnæ per leges coarctari possit. Et propter hoc concludit, quod filij tali casu non debeat priuari hæreditate patris naturali iure illis debita: vt latius ipse ibi prosequitur. Et decisionem Pet. de Ancha. latè comprobatur Alexand. qui in simili casu consuluit in consilio xcviij. principalis dubitatio. lib. j.
- 12 vbi concludit, ¶ non valere statutum quod imponit pœnam filiis contrahentibus matrimonium sine cōsensu patris: quia à tali statuto auferitur libera facultas contrahendi matrimonium. l. cūm tale. s. rescriptum est. s. conditionibus & demonstratio. vnde sicut non valet sta-

tutum quod tali casu prohiberet matrimonium: pariter non debet valere statutum quod pœnam imponit contrahentibus matrimonium: quia ubi nō potest aliquid directo & principaliter prohiberi, nō potest etiam conditionaliter & per indirecū prohiberi: vt not. Bar. per illum tex. in l. Scius & Augerius. s. ad leg. Falcid. & per illum tex. dicit Bal. in l. j. C. de indic. vidui. col. quod si non valet statutum prohibitorium, ergo nec pœnale: quia pœna legis nunquam potest incipere à permissis. arg. l. ab administratione. C. de legib. Et not. etiam Bal. in l. omnes populi. col. vj. versic. sed nunquid statutum inualidum. s. de iusti. & iur. dicens, quod qui non potest disponere simpliciter, non potest disponere pœnaliter. Et quod in adiectione pœnæ maior potestas requiritur, quàm in dispositione principali. Et in proposito bene facit glos. not. in c. de tutelis. xxxvj. q. ij. in glo. si. quæ voluit quod sicut non valet prohibitio legis ciuili quæ prohibet mulierem raptam matrimonium contrahere cum raptoribus. c. pen. de rapt. ita pariter non valet dispositio iuris ciuili quæ pœnam imponit mulieri contrahenti matrimonium cum raptore: quia cum prohibitio cessat, etiam pœna cessare debet: vt glo. ibi dicit. Et ista ratio pariter in casu nostro concludit.

¶ Vnde concludendum est, quod pœna exheredationis imposita à iure ciuili non habeat locum.

¶ Non obstant allegata supra in contrarium: quia responsio exsupradictis colligitur. Nam dictum Pau de Cast. in d. l. si filia, non est verum, & contrarium tenent Pet. de Ancha. & Abb. in consil. s. alleg. Et rationes contra Pau. sunt efficaces, vt patet ex prædictis.

¶ Non obstat. tex. in l. iij. §. si emancipatus. de cōtratab. quia vt dicit Bar. ibi, ille tex. hodie non habet locum. & not. Imo. in c. accedēs. col. si. ver. & per prædicta. de procurat. Alexan. in l. j. col. x. s. solu. mati.

¶ Et quamuis plerique dicant, quod filia etiam hodie possit exheredari duobus^a cōcurrentibus: vide licet quod sine consensu

14
A

a • Duobus. patris contrahat matrimonium, & cum turpi persona. vt Hanc sequebatur Socian tra glo. sentit in c. de raptoribus. xxxvj. q. j. ver. excusata. in fi. & vt not. Bald. in l. nec filium. C. de nup. & in l. si pater. C. de sponsa. Anto. de But. in d. c. accedēs. de procur. Et Pet. de Ancha. in consil. xxj. s. alleg. col. ij. hoc haberet locum vide Ias. in au. the. sed si post. secundum iura antiqua, & ita Docto loquuntur in locis C. de inof. fic. test. vbi refert præalleg. qui allegant tex. in d. l. iij. §. si emancipatus. sed hodie ille §. est correctus. vt s. dictum est. Et quia secundum iura canonica quæ attenduntur hoc non videtur verum: quia matrimonium à iure ciuili prohiberi non potest, nec pœna imponi potest, per ea quæ supradicta sunt. quæ omnia habent locum etiam si cū turpi persona contractum sit matrimonium: quia est defectus potestatis,

vt s.

vt s. dictum est. Et ista etiam ratio militat concurrentibus his duobus cum iuracivilia in tali materia non habeant potestatem.

¶ Non obstat dictum Bart. in d. l. adiicimus. de murileg. lib. xj. quia non est verum per supradicta. & contra Bar. tenet Ioan. de Pla. in d. l. adiicimus. vbi allegat Ioan. And. in d. c. statutum. de heretic. in vj. cuius opi. communiter tenetur, vt Alex. concludit in d. consil. xcviij. lib. j. vbi alios plenè refert in iij. col. & latius scribit Francisc. de Curte in consil. xxviij. in j. dubio. s. alleg. Et hoc modo etiam respondetur ad alia supra alleg. in contrarium.

¶ Et sic ex omnibus supradictis conclusio est, quòd filius qui accepit uxorem sine consensu patris, propter hoc nō potest exheredari. Et pari ratione non potest priuari alimentis: quia rationes superius alleg.

etiam militantes in alimentis: & quia à pari procedunt,

A exhereditatio & priuatio alimentorum, vt not. Bart. in l. si quis ex liberis. §. si quis ex his. ver. idem iudex. in ver. de rueras. s. de liberis agnoscen. Et idem Barto. in l. diuus. s. de parricid. in l. si. C. de alen. lib. in princ. & per glo. in §. siue igitur. in verbo, habere. in authen. vt cum de appel. cog. & idem Bar. in tract. de alim. col. ij. ver. quæro an ex causis. & Abb. in c. cum haberet. col. fi. de eo qui duxit in mat. quam polluit per adult. Et his expedita sit ista l.

In l. Verum est. Argumenta.

- 1 Factum non potest non esse factum.
- 2 Virginitas amissa semel, nunquam recuperari potest.
- 3 Facta per fictionem, infecta iudicari possunt.
- 4 Mortuus potest quandoque fingi viuus.

REGULA XXXI.

VERVM est neque pacta, neque stipulationes factum posse tollere. quod enim impossibile est, neque pacto, neque stipulatione potest comprehendi, vt vtilem actionem, aut factum efficere possit.

¶ NOTATA quòd impossibile est factum nō esse factum. ad idē tex. in l. in bello. §. facto. in princ. s. de capr. in l. si ita quis. s. de euiet. & in l. j. §. si vir. s. de acqui. pos. & in auth. de equal. dot. §. j. ver. quæ igitur. vbi dicitur: quod enim factum est, infectum manere impossibile est: adeo quòd nec Deus ipse facere potest, quòd illud quòd sit factū, non sit factum, vt not. Bart. in l. non dubium. col. iij. C. de legi. vbi alleg. text. nostrum hic. & idem not. Bal. in l. fin. ver. his autem factis. C. de leg. & in l. ex his. in fin. C. de testa. mil. latè tradit Soci. inferendo ad pulchrā questionem in consil. cij. in præseni consultatione. Et facit quod not. Bal. in l. eam quata. col. x. ver. circa quintum. C. de fideicom. Et ideo dicit tex.

in l. j. in princi. C. de rap. virg. † quòd mulier corrupta & 2
violata restitui non potest. Et glo. ibi in ver. non potest.
dicit quòd etiam Deus facere non potest quòd illa quæ
fuit corrupta non sit corrupta: licet enim omnia Deus
possit, suscitare tamen virginem non potest post ruinam:
vt dicitur in c. si Paulus. xxxij. quæstio. v.

a Infectis. Sci
licet illis quæ
sunt iuris posi
turi, vt dixi tu
per cle. vnica
de immunit. ec
clesia. ad mar
ginem glo.

† Et istud verū est veritate inspecta: sed per viā fictionis 3
facta pro infectis^a haberi possunt, quantū ad effectū iu- A
ris: vt not. Bar. in l. non dubiū. col. iij. & est glo. notabilis
in clem. j. de immuni. eccle. in ver. pro infectis. cū simi. vt
dixi in c. si. col. si. in fi. de consti. Et ad idē tex. in l. non du
biū. C. de legi. vbi pacta cōtra leges pro infectis habētur.
¶ Nec obstat, quòd est impossibile quòd factum non sit
factum: vt hic dicitur ibi, impossibile est. cū simi. s. alleg.
non videtur quòd per fictionem contrarium induci pos
sit: quia fictio non habet locum super impossibili. l. qui
ad certum. vbi Bar. s. loca. l. certe. in princ. s. de precar.

¶ Quia respondetur. vt declarat Bart. in l. sub conditio
ne. s. de sol. col. j. lex nō potest fingere illud quod est im
possibile in suo genere: vt, quòd filius sit maior patre, vel
quòd furiosus consentiat: sed bene fictio habet locum in
eo quod est impossibile in aliquo casu particulari. Et sa
tis est quòd possibile sit in suo genere.

† Vnde fingitur quandoque, quod ille qui mortuus est, 4
viuat. l. si. s. de vaca. muner. in princ. l. bello admissi. s. de
excus. tut. Et licet impossibile sit quòd mortuus viuat, sa
tis est quòd possibile sit in genere quòd homo similis
viueret: vt latius declarat Bart. in l. si is qui pro empt. col.
xv. vers. tertio principaliter quæro. s. de vsucap. Et Alex.
refert in d. l. j. s. si vir. de acquir. posses.

In l. Quod attinet. Argumenta.

1 Seruus, tabellionatus officio fungi nequit.

2 Argentarij officium publicam causam habet.

REGULA XXXII.

QUOD attinet ad ius civile. serui pro nullis
habentur: non tamen & iure naturali: quia
quod ad ius naturale attinet, omnes homines aequa
les sunt.

¶ Ista regula dictum fuit in l. in personam. s. eo
dem. solum adde, quòd seruus † non potest esse tabellio. l. 1.
generali.

- A** generali^a. C. de tabul. lib. x. obstare tamen videtur, quia seruus potest esse argentarius. l. prator ait. §. sed & si
2 seruus. §. de eden. † Et tamen officium argentarij publicam habet causam: vt dicitur in l. argentarius in princ. §. de eden. potest dici quod tex. in d. l. generali. procedat ex noua prouisione illius legis: quia textus dicit, deinceps, & sic de cætero. vnde videtur præsupponere quod secundum iura Digestorum potuisset seruus esse tabellio. & ad istam regulam, vide aliam regulam quæ habetur j. co. in l. in omnibus officiis.

a Generali.
 vbi latissimè loā. de Plat. & qua pœna puniatur dominus qui permittit seruum sumere tabellionis officiū, ibi in princ. l. Hic Chuc.

In l. in eo quod. Argumenta.

- 1 Damni & lucri alia & alia est ratio habenda.
- 2 Hæreditatis titulus, censetur lucratiuus.
- 3 Hæreditas tunc lucratiua causam habet quando soluendo est.
- 4 Lucratiua causa dicitur à lucro originem trahens, licet damnum afferat.
- 5 Lucrum dotis factū à marito, an dicatur ex causa lucratiua.
- 6 Lucrum vt verè dicatur causa immediata attenditur.
- 7 Donatio quare inter virum & uxorem prohibeatur.
- 8 Causa lucratiua, vel onerosa, qualiter ab origine sit iudicanda.

REGVLA XXXIII.

IN EO quod vel is qui petit, vel is à quo petitur lucri petiturus est, durior causa est petitoris.

¶ **Q**UOD ista regula videbimus j. co. in reg. l. in pari. vbi melius cadit.

- ¶ Sed quantū ad causam lucratiuam, de qua loquitur iste
1 tex. sciendum est, quod † sæpenumero alia ratio damni, & alia ratio lucri habetur in l. Proculus. in fi. §. de dā. infec. l. si is cui. §. fin. §. de fur. l. si. §. licentia. C. de iure deliber. l. si. C. de codicil. l. qui autē. in princ. §. de his quæ in fraud. cred. l. cū hic status. §. si maritus. §. de donat. inter virum.
 ¶ Et hoc intelligitur nisi lucrū radicum sit: quia de tali lucro idem quod de damno iudicatur: vt per glo. in l. j. §. si quis propter. in ver. in integrum restitutione. §. de itin. actūq; priua. & not. Bal. post Cy. in l. cū te. C. de don. ante nup. Bal. Ang. & Imo. in l. non amplius. §. j. §. de leg. j. cū fini. vt tradit ibi Alex. & in l. iij. §. de dam. infec. in princ. in l. ij. §. fina §. qui satisf. cog. & in l. cum emptor. §. ad legem Fal. & in confi. lxxxix. viso puncto. col. penul. lib. ij.
 ¶ Et de lucro agitur, & causa lucratiua. dicitur quod agitur de hæreditate & donatione causa mortis, vel inter viuos, vel de relictis in vltima voluntate. l. j. §. lucratiuas

tuas verò. C. de impo. lucr. descrip. lib. x. facit text. in l. si hæreditatem. §. mand.

¶ Et quòd titulus hæreditatis dicatur lucratiuus, probatur in l. inter stipulantem. §. si rem. de verbo. oblig. in l. si. §. pen. C. de codicil. in §. si verò expectet. vbi Ange. in authen. de nup. & no. Alexan. in consilij. super eo de quo queritur. col. pen. lib. iij.

¶ Et hoc habet locum non solum in hæreditate extranei, sed etiam in hæreditate ascendentis. tex. cum glos. in l. si emancipata. C. de iuris & fac. igno. Et ita hoc ampliando Alex. dicit in d. l. inter stipulantem. §. si rem.

¶ Et de hæreditate intelligitur, † quando hæreditas est soluendo, tunc habet causam lucratiuam: aliàs secus. vt not. Alexā. post Dy. & Ange. in d. l. inter stipulantem. §. si rem. per l. si seruus legatus. §. item si domino. de leg. j.

a Originem. Vide infra. nume. 8.

¶ Et hoc videtur verum quando à principio constat hæreditatem non esse soluendo, prout loquitur text. in d. §. item si domino. aliàs secus videretur: † quia quando causa trahit originem^a à lucro, licet quādoque damnum afferat, lucratiua dicitur. gl. no. vbi Imo in l. si duo. de acqui. hæred. in glo. pen.

b Pœnz. l. apud Celsum. §. auctoris. iun. & gl. in verb. noxa. §. de dol. excep. Alexan. l. cum mulier. col. ij. in fin. §. fol. matr. C. M.

¶ Similiter quòd acquiritur ex causa pœnz, bacquisitum dicitur ex causa lucratiua: vt not. Bart. in l. Manius. §. duobus. col. pe. de leg. ij. idem Bal. in l. nec damnosam. in ij. opp. C. de preci. imp. offe. facit text. in l. seruus ea lege. in fi. §. de ser. expo. & quod not. Bal. per illum tex. in l. milites. in fi. C. de testa. mil.

c Ludo. And. Tiraqu. rep. l. si vnquam. in verb. donatio. ne largitus. nume. 272. C. de reuocā. donat.

¶ Similiter acquisitum in ludo^c dicitur ex causa lucratiua acquisitum: vt not. Bald. in d. l. j. circa fi. in vers. extra quero. C. si quid in fraud. patro.

¶ Et acquisitum modico pretio, dicitur acquisitum, ex causa quasi lucratiua. glo. not. in l. apud Celsum. §. de auctoris. in vers. causa. §. de excep. doli.

d Quòd non. Dec. consil. cc. cliij. nu. 4. And. Tiraqu. repetitio. d. l. si vnquam. ver. donatio. ne largitus. nume. 187. C. M.

¶ An autem lucrum dotis quod facti maritus ex forma statuti dicatur ex causa lucratiua? glo. not. in l. si donatarius. §. j. in vers. duntaxat. §. de condic. ob. caus. tenet quod nō^d. Sed ex causa operosa acquisitum dicitur, quia propter onera matrimonij acquiritur. & Bal. ibi & Docto. alij communiter sequuntur: vt Alex. ibi dicit.

¶ Et idem Bal. in l. cum multa. C. de donat. ante. nup. col. ij. in authē. præterea. col. pen. vers. præterea non est verum. C. vnde vir & vxor. & in l. hac edictali. col. iij. C. de secun.

secun. nupt. & idem Bal. in con. l. xiiij. duo sunt. lib. iij. in fin. & est bonus tex. in l. j. §. lucratiuas. versic. si verò. de impo. lucra. descrip. lib. x.

¶ Sed tamen aduertendū est, quòd prædicta videtur procedere inspecta causa remota. Sed causa proxima & immediata huius lucri est vir ipse & matrimonium: vt not. Bal. in Auth. ex testamento. col. x. ver. xiiij. in fi. C. de collat. Et p. dicto Bal. est tex. in l. cū quis. §. de do. præleg. in §. j. vbi dicitur, quòd matrimonij causa id lucratus est. & per illū tex. hoc trad. Bal. nouellus in trac. de dote, in vj. parte. in xxxvij. priuilegio. col. iij. Et ista causa proxima attēditur: vt no. Bal. in d. auth. ex testamento. in loco præalleg. alleg. l. sed & si plures. §. in arrogato. §. de vulgari.

6 ¶ Et ista ratione, quia causa immediata attenditur, tale lucrum dotis aduentitium dicitur: vt not. Bar. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. in fi. §. solu. matri. per tex. in l. j. vbi Bal. in fi. C. de bon. quæ lib. idem Bal. in l. si donatarius. §. j. in prin. ff. de condi. ob caus.

7 ¶ Et certè cum tale lucrum marito^a acquiratur, immediate absque aliquo onere ex causa lucratiua acquisitum videtur: quia causa onerosa dicitur, quando onus est causa acquisitionis: vt in emptione cōtingit. l. apud Celsum. §. de autoris. versic. si quis autem. ff. de excep. doli. Et ideo in dote dicitur causa onerosa. l. ex promissiōe. §. de acti. & oblig. quia dos datur pro oneribus. C. de iure dot. l. dotis fructus. §. de iure dot. l. dotem. §. de cast. pecu.

¶ Non sic videtur in tali lucro statuti quòd marito deferatur: quia ipse etiā absq; tali lucro cogebat onera matrimonij subire: & videmus quòd tale lucrū acquiratur etiā marito qui onera matrimonij non sustinuit: vt not. Bar. in l. nihil. ff. re. amot. Bal. in l. Deo nobis. per illū tex. C. de episc. & cler. in l. non sine. C. de bonis quæ lib. cū simi.

¶ Et quòd tale lucrū ex causa lucratiua dicatur procedere: expresse tenet Ang. in authen. de nup. §. adscriptio. Et

7 ad hoc facit, ¶ quia donatio est prohibita inter vir. & vxorem, quādo donas pauperior efficitur, non autē si lucrū remittitur. l. sed & si vir. §. quod legaturus. l. cum hic status. §. si maritus. el. ij. ver. similes. §. de dona. inter virum.

¶ Et ideo tale lucrum remitti potest vxori per maritum: quia causam habet lucratiuā: vt no. cōcludit Andr. Sicul. in cōl. lix. illud in medio. col. ix. lib. ij. idē dicit Alexā. in l. si focer. §. Lucius. §. sol. matr. & idem concludit Socinus in consi

^a Marito. Dicendum vt scripsi in trac. de donatio. factis in cōtractu matrimonii. nu. 9. nu. 18. C. M.

in confi. cxiii. visō testamento. col. ij. versū. ad secundam rationem.

¶ Et ex decisione istorum concludendum est, tale lucrum statuti procedere ex causa lucratiua, attenta causa proxima quæ inspicitur, vt dixi. Et alleg. s. in contrarium possunt habere locum considerando causam remotam quæ non attenditur. l. socium qui in eo. supra pro socio.

¶ † Non obst. q. causa lucratiua vel onerosa debet iudicari ab origine, & secundum glo. in d. l. si duo. s. de acqui. hære. Quia illud procedit quando causa de sui origine & natura habeat causam lucratiuam. Nam licet accidentaliter damnum occurrat, non attenditur prout est in hæreditate, de qua illa gl. loquitur: nō sic videtur in lucro statuti quod de sui natura causam habet lucratiuam per supradicta. Et ideo secundum principalem eius naturam iudicari debet: arg. l. si quis nec causam. s. si cert. pet.

In l. Semper in stipulationibus. Argumenta.

- 1 Acta à partibus attendi debent in contractibus.
- 2 Propositum nihil operatur, si in mente retineatur.
- 3 Verba non sunt curanda, vbi mens disponentis est aperta.
- 4 Animus hominis ex ipsius cognoscitur loquela.
- 5 Actum id præsumitur, quod tacite subintelligitur.
- 6 Actum etiam esse dicitur, quod ex rei qualitate colligitur.
- 7 Consuetudo attenditur, si quod actum est non intelligitur.
- 8 Contractus secundum loci consuetudinem attenditur, si contrahentis mens ignoretur.
- 9 Doctor secundum consuetudinem studij præsumitur conducere.
- 10 Notarius præsumitur rogatus ad clausulas consuetas.
- 11 Consuetudo quælibet, cuiuslibet consuetudinis regula esse debet.
- 12 Clausula codicillaris præsumitur appositæ de voluntate testatoris.
- 13 Pœna quando contractui poscit adiici.
- 14 Iuramentum quare possit in contractu apponi.
- 15 Contractus secundum quam consuetudinem extendi possit.

REGVLA XXIX.

SEMPER in stipulationibus & in cæteris contractibus id sequitur quod actum est. Unde si non appareat quid actum est, consequens erit vt id sequamur quod in regione in qua id actum est, frequentatur. Quid ergo si neque regionis mos appareat, quia varius fuit? Ad id quod minimum est redigenda summa est.

¶ NOTA † quod in contractibus primo attenditur
a Dictum est. quod actum est à partibus. ad idem tex. in l. sed Celsus. s. si fundus. de contrahen. empt vbi dicitur, q. in contractu potius id quod actum est, quam id quod dictum est^a sequi debet. Et in contractibus veritas rei potius quam scriptura perspicere debet: vt dicitur in l. j. C. plus val. quod agi. & in

& in l. iij. eod. titu. vbi dicitur, non quod scriptum est, sed quod gestum est inspicitur. Iustum est enim voluntates contrahentium magis, quam verborum conceptionem inspicere, vt dicitur in l. si. in prin. C. quæ res pig. oblig. poss. ad idem tex. in l. in conuentionibus. §. de verb. sign. in l. promittendo. in princ. §. de iur. dot.

¶ Et prædicta procedunt quando constat de voluntate, & apparet quod actum est, vt hic dicitur. Secus si non apparet: quia tunc plus valet scriptura, quam quod actum est. l. si alij. in fine. §. de vsufru. legat. qui tex. ita intelligitur, vt declarat Bart. post glo. in l. in ambiguo. §. de rebus dubiis.

1 ¶ Et ratio est, quia propositum in mente retentum nihil operatur. l. si repetendi. C. de condi. ob caus. Et non sufficit testatorem ita voluisse nisi disponat. l. quidam cum filium. vbi Bal & Imol. §. de hæred. instit.

3 ¶ Et est communis doctrina, quod † receditur à verbis quando aliter constat de mente disponentis: vt not. in l. non aliter. in prin. de legat. iij. & latè tradit Bart. in l. non dubium. col. ij. vers. secundum dubium est. C. de legi. Bald. in Liuris gentium. §. pactorum. §. de pact. Ang. in consi. ij. præm. tto primo. col. ij. Aret. in consi. lxxvj. viso puncto. col. j. in singu. Alexan. in consi. cxvj. animaduersis statutis. col. ij. lib. ij. Sic ergo si non apparet quod actum est, non est recedendum à verbis: & actum videtur quod ex verbis colligitur: quia videtur quis habere voluntatē prout verba sonant. l. Labeo. §. item Tubero. de supel. legat. & in l. nepos Proculo. de verb. sign. & id loquitur quod ex his quæ significantur sensu. & ideo à verbis contractus non est recedendum. l. si quis stipulatus sit Stichum. de verb. oblig. l. fideiussores magistratuum. §. de fideiuss. quæ iura ad hoc alleg. Paul. de Castr. in consi. ccxxvij. super primo. & in consi. cl. xj. in præsentī causa. ad idem tex. in l. si. C. communia vtriusque iud. vbi tenor stipulationis inspicitur. Et in stipulationibus verba ex quibus obligatio oritur, inspicienda sunt l. si ita stipulatus. §. Chryso-gonus. in fin. ff. de verb. oblig.

4 ¶ Et ex loquela hominis eius animus iudicatur: vt not. Bal. in l. sed & reprobari. in prin. §. de excu. tuto. Et verba contractus sunt forma contractus quæ forma dare esse rei: vt not. Bal. in l. quoties. col. ij. C. de suis & legit. & nullum est magis nostræ mentis testimonium, quam qualitas inspecta verborum. vt not. Bald. dicit in c. j. de test. cum simil. vt tradit And. Sicul. in consi. lvj. lib. ij. in consi. ix. col. pen. libr. iij. in consi. xx. col. pen. eod. lib. iij. & in consi. xlij. col. iij. in eod. lib.

5 ¶ Similiter actum videtur etiam illud quod tacitè intelligitur: vt no. Bar. hic per l. cum quid. ff. si cer. pet. vbi hoc probatur in his quæ sunt de natura contractus. illud tamen non videtur propriè ex cōuentione contrahentiū, sed potius ex prouisione legis: quia tex. ibi dicit, agi intelligitur. & pro cauto habetur. & declarat illum tex. Are. in l. iij. §. Cato. col.

xij. de verb. oblig. facit quod. not. Bar. in l. cum stipulatus. de verb. obl. ubi concludit quod oblig. ad interesse quæ tacite in obligatione facta intelligitur, non dicitur ex dispositione hominis, sed legis.

¶ Item actum videtur illud quod ex qualitate rei colligitur, vt notat Bart. hic post glos. not. ad idem glo. & ibi Bart. in l. j. §. qui superficiem. ff. de superficie. in verbo, agendo. quæ dicit quod ex qualitate prætij colligitur an fuerit venditio vel locatio, vt not. Barto. in l. patronus. §. j. col. ij. de leg. iij. Pet. de Anchar. in consi. cccij. pluribus rationibus. col. ij. Alexand. in consi. xxvj. consideratis verbis. lib. iij. & Aret. in consil. vj. viso instrumento visionis. colum. penul. Et quando in fine instrumenti dicitur, Actum in tali loco. verbum illud, actum, rem perfectam significat. Paul. de Cast. in consi. ccij. ad primum quæsitum. Bald. in l. quod sine. C. de testament.

¶ Secundo colligitur hic, quod in contractibus si nõ apparet quod actus sit secundum supradicta, recurritur ad consuetudinem: videtur tamen quod in primis consuetudo ipsius contrahentis inspiciatur. l. vt vniuersorum. §. de pign. act. l. qui semisses. §. de vsur. & in l. hæredes palam. §. si quid post. in fine. ibi, ex consuetudine patrisfamilias vel regionis. §. de test. & in l. si feruus plurium. §. si. de leg. j. ibi, ante omnia ipsius patrisfamilias consuetudo, deinde regionis.

¶ Vnde concessio facta ab ecclesia, videtur facta secundum consuetudinem ecclesiæ concedentis: vt not. Alex. in consi. cxxij. consideratis his. col. ij. libro quinto.

¶ Et consuetudo vltima attenditur. l. Mela. §. quid ergo. de alimen. & cib. lega. & tradit Alex. in consi. v. si vera sunt. col. si. lib. v.

¶ Sed cessante consuetudine contrahentis, secundum consuetudinem loci contractus interpretatur: vt hic dicitur: ad idem tex. in l. q. si nolit. §. qui assidua. §. de ædili edict. & in l. si fundus. §. de euiet. in l. si prius. §. placuit. §. de aqua pluua arc. & in c. ceterum. de dona. & not. Bart. in l. si in princ. §. de his quæ in fraud. credit. & in l. si procurator. in princ. §. de iure fisci.

¶ Et ideo doctor conductus videtur conductus secundum consuetudinem studij: vt not. Bar. in l. nemo est qui nesciat. §. de duobus reis. Et magistratus etiam videntur creati secundum consuetudinem: vt not. Bart. in l. magistratus. in prin. §. ad municip.

¶ Et notarius rogatus videtur vt apponat clausulas consuetas: vt not. Bar. per illum tex. in l. fin. C. de fideiussor.

¶ Et generaliter quælibet dispositio recipit dispositionem à consuetudine, vt est dictum Inn. in c. olim. de verb. sig. & sequitur Abb. in c. certificari. de sepul. cum si. vt late congruenter

a Consuetas. Vide Paulū de Cast. in l. j. ff. de iur. om. iud. & latissime per Alex. in l. si finita. de dām in fec. Barb. in cō sgl. ix. col. pe. in iij. volu. & Taf. in l. Gallus. §. idem credendum de lib. & posth. & d. Philip. ip. c. cum M. hic allegato. col. ij. in v. not. H. C.

congerit Felin. in cap. cum M. col. iij. & iij. de constit.
 ¶ Et prius Alex. in l. huiusmodi. in prin. de leg. j. & in cōf. xxvij. in causa & lite. lib. ij. & in cōf. cvij. pro inuestigatione. col. pe. eo. lib. ij. & in cōf. xxxvij. viso dicto instrumento. col. ij. lib. j. Et do. And. Sicu. in c. quo ad translationem. char. iij. de off. leg. & in cōf. v. col. pe. li. j. & in cōf. vij. col. ix. & in cōf. xij. col. pe. & in cōf. xxxvij. col. v. in cōf. l. j. col. iij. in ij. li. Et adde tex. in litem eorum. §. de curationes. ibi, secundū consuetudinē locorum. & idem no. tradit Bart. in l. Paulus. la j. in prin. §. de sol. & not. Ang. in cōf. lxxxv. ex theme. Bal. in l. ita demum. §. si. §. de arb. in l. si certis annis. col. iij. versi. credo autē. col. fi. C. de pac. Ro. in cōf. xciiij. visis his. col. fi. & Ang. in cōf. clxxxiiij. ex forma & serie. col. j. in fi. vbi alle. tex. nostrū hic, & Bal. in cōf. cxvj. trēs sententiæ. lib. j. Cūma. in cōf. iij. propōnitur. col. ij. & Soc. in cōf. xciiij. prætantissimi. col. iij.

- 11 ¶ Ex prædictis infertur, q̄ t̄ clausula codicillaris videatur appositā de voluntate testatoris, ex quo consuetum est q̄ apponatur. contra Bar. in l. j. in vj. q. §. de iur. cod. ita And. Sicu. concludit in d. c. quo ad translationē. de off. deleg. & Alex. in cōf. j. col. ix. in prin. li. v. & facit quod not. Bal. in l. j. col. fi. §. sol. ma. in ver sed ponamus cōtrahentes. vbi dicit, q̄ notarius potest instrumento dotis apponere hypothecam de quā cōtrahentes nihil dixerūt: quia videtur rogatus vt apponat clausulas quæ sunt de natura cōtractus.
- 12 ¶ Et pari ratione videtur, quod t̄ pœna apponi possit in contractu: quia consuetum est quod pro obseruatione contractus pœna apponatur.

A ¶ Contrarium tamen decidit Bal. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. de iureiur. in princ. in versic. non tamen præsumam pœnam. vbi dicit, quod pœna non præsumitur etiam sub dictione, & cætera: quia non est vniformis. & Socin. sequitur in l. Gallus. §. item credendum. colum. secunda. de liber. & posthum. Adde quod contrarium Angelus dicit in l. ij. supra de iurisdic. omnium iudicum. in principio versicul. potest & aliter exemplificari. vbi inquit, quod ille qui habet potestatem vendendi bona fiscalia, potest apponere omnia pacta pœnalia secundum mores regionis. & idem Abbas dicit in capit. secundo de precar. vbi loquitur in mandato ad pacem faciendam. Et hoc potest procedere quando esset consuetudo vniformis circa pœnam,

a Contrarium.
 & bene, vt plenē dixi ad Ale.
 cōf. xxviii. lib.
 ii. facit. §. eo. l.
 contractus. nu.
 13. C. M.

¶ Et

¶ Et pari ratione iuramentum videtur, q̄ ratione consuetudinis apponi possit in contractu. 13

¶ Sed non est verum : quia iuramentum requirit formalitatem verborum, & specificam expressionem : vt not. Abb. post Ant. de Butr. in c. pen. de iureiur. & prosequitur Socin. in d. §. idem credendum.

¶ Et pari ratione idem videtur quòd ratione consuetudinis in contractu venditionis apponi possit constitutum. Sed contrarium in hoc Alex. concludit in consi. xxvii. viso & prahabito. lib. ij.

¶ Et in effectu videtur quòd supradicta intelligantur in his, quæ sunt de natura contractus : secus videtur in aliis. vt not. Alex. in consi. præalle. vnde in substantialibus non sit supplementum à consuetudine : vt no. Ioan. And. in tit. de instru. edi. §. instrumentum. col. iij. ver. q̄ si à contractibus. & Ang. in l. licet. C. loca.

¶ Et vltcrius notandum est, q̄ quòd illa facultas extēdendi contractū secundum consuetudinem loci, hobet locum in notario qui rogatus fuit. Secus^a est in eo cui alterius rogatus committuntur : quia ille nihil potest exprimere, nec declarare : cum officium eius sit transcribere, & non addere, nec interpretari : vt not. Bal. dicit in rub. C. de fide instru. in col. vj. in ver. quarto quæritur. Quod tamen non videtur procedere sine dubio : quia ista interpretatio quæ fundatur in consuetudine non adhæret personæ notarij qui rogatus fuit : & ideo videtur quòd etiam per alium notarium fieri possit : b ex eo quod no. Bar. in l. argentarius. in princ. §. de edend. & Alex. ibi specialiter hoc dicit. 14

¶ Vltimo notandum est ad supradicta q̄ ista consuetudo interpretatiuè non requiritur q̄ scripta sit : vt not. Areti. in consi. xj. procedendum. & in d. c. cum M. vbi all. Anto. de Butr. qui hoc dicit in c. fin. de consuet. in v. char. in ver. ex his dicit Nicolaus de Mara. Et idem Alexand. in consi. cvij. pro inuestigatione. col. pen. l. ij.

In l. Nihil tam naturale. Argumenta.

- 1 Consensus in dissoluendo requiritur, cuius & in contrahendo.
- 2 Testes tot in reprobando testamento requiruntur, quot in probando.
- 3 Solutio debiti, si citra instrumentum probari nequeat, nec ipsum debitum.
- 4 Donatio hodie fieri potest pacto nudo.
- 5 Actus si quid cum sit, requirit, idem cum dissoluitur necessario exigat.

Testa

a Secus. Idem Ale. cōsi. clxiiij. col. fin (vbi dixi) lib. vij. Hippol. Marf. sing. cxliiij. Dec. l. vt liberis. col. iij. C. de colla. C. M.

b Fieri possit. Vide latissime per dō. Bart. in consi. ix. in pen. col. in iiii. volu. & Ias. in l. Galus. §. idem erendum. de liber. & posthu. H. C.

- 6 Testamentum primum ad pias causas factum coram septem
testibus an tollatur per secundum coram duobus factū.
7 Spiritualia facilius construuntur, quàm destruantur.
8 Matrimonium facilius contrahitur, quàm dissoluatur.

REGULA XXXV.

Nihil tam naturale est, quàm eodem genere
quodq; dissolvere, quo colligatum est. Ideoq;
verborum obligatio verbis tollitur: nudi consensus
obligatio contrario consensu dissolvitur.

¶ Ista regula etiam habetur in c. j. extra eo. tit. vbi

A dicitur quòd omnis res^a per quascunque causas nascitur,
per easdem dissolvitur. facit tex. in §. si. instit. quib. mod.

1 tol. obli. & in l. j. C. quan. lic. ab empt. disce. & in l. prout
quisq; §. de sol. ¶ Et ideo ꝑ cuius consensus in contrahen-

B do requiritur, eiusdem etiam in dissoluēdo interuenire
debet^b. authen. contrā si filij. C. de repud. in fi. & ibi Bar.

2 ¶ Et quot testes requiruntur in probando testamentū,
pariter tot requirūtur in reuocatione testamenti: vt no.

per glo. in l. cum proponeretur. de leg. ij. vnde si ex for-
ma statuti legatū potest probari duobus testibus: eodem

modo reuocatio legati poterit duobus testibus probari:
vt not. Bal. in l. si. col. si. vers. ex hoc infero. C. de fideicom.

& sicut collatio beneficij potest probari testibus: pariter
c renunciatio beneficij testibus probari poterit^c: vt not.

3 ¶ Et si solutio debiti non potest probari nisi per instru-
mentum ex forma statuti, pariter idem erit in cōtrario,

videlicet in debito quod nō poterit testibus probari, se-
cundum Pet. de Ancha. in consi. ccclj. in questione.

¶ Et si contractus est bonæ fidei, pariter & distractus erit
bonæ fidei. l. ab emptione. vbi Bart. §. de pactis. Et sicut

4 ¶ hodie pacto nudo donatio fieri potest. l. si quis argen-
tum. C. de dona. sic etiam nudo pacto resolui potest: vt

no. per glo. & doct. in d. l. ab emptione.

¶ Et sicut pignus solo consensu contrahitur. l. j. §. de pig-
actio. ita etiam solo consensu resolvitur. l. pen. C. de pig.

not. pen. glo. in l. si tibi. §. de pignore. §. de pactis.

¶ Et si tenuta data fuit de facto parte non citata, pariter
non citata parte potest reuocari: vt not. Bar. in l. si pacto
quo pœnam. C. de pact. facit quod no. per gl. in l. minor.

a Res. Vide. Ia
so. in l. quē ad-
modū. de ac-
qui. poss. in ii.
not. & Bart. in
l. actor. §. rērat.
hab. pe. col. &
la. l. i. C. quā-
do nō pet. par.
col. v. ver. quin
to no. & c. H. C.
b Debet. Hip-
pol. marsi. sing.
delux. C. M.

c Poterit. De-
cius. l. cum po-
steaquā. in fi.
C. de pact. C.
M.

a Alex. conf. v. in ver. Seius. s. de eui. c. i. cum simi. vt tradit Alexan. ^a in A
 colum. j. lib. ij. d. l. si pacto quo pœnam. in vlt. not.
 Hipp. Marf. sin. ¶ Et omnia supradicta procedunt quādo in conficien- 5
 gula. cxv. sin. do actum de necessitate aliquid requiritur b. nam tunc
 cccxx. C. M. etiam in reuocatione illud adhiberi debet. Secus si vltra
 b Requiritur. necessitatem ex abūdanti aliqua solennitas adhibita sit:
 Vide ias post Bald. & Mod. quia tunc illa solennitas non est necessaria in reuocatio-
 in l. siue apud ne: vt not. declarat Bar. in l. hæredes palām. §. si quis post.
 acta. C. de tra. supra de testa. vbi inquit, quod dum ibi dicitur, quod in
 sa. col. ii. & eun mutatione testamenti omnia ex integro facienda sunt,
 dē post Bar. in l. si vnus §. pa. intelligitur omnia quæ de necessitate fieri debuerint.
 ctus. viij. colū. Quid enim si in primo testamento fuerūt decem testes?
 de pac. & in l. nam satis erit reuocare testamentum coram septem. Et
 more de acqui. ideo consuluit Pau. de Cast. in confi. cclxij. dubium facit
 hzr. & in l. q. in supradicto puncto. quod ¶ primum testamentum ad 6
 iussit. colū. iij. pius causas factum coram septem testibus, tollatur per
 ver. secundo secundum factum coram duobus testibus. Et sequitur
 p̄cipaliter no. Alexan. in l. hac consultissima. §. si quis autem. col. fi. per
 de re iud. H. C. l. ij. s. de iniust. rup. test. Et idem Alex. concludit in confi.
 cxlvj. viso themate. col. fi. lib. ij. quia non sunt in cōside-
 ratione quæ abundant. l. iij. C. de test. & idem Alexan. in
 confi. cvj. viso & diligenter considerato themate. col. ij.
 ver. quinto adducto quod dicit do. Ant. in iij. lib. & idem
 Andr. Sicu. in confi. xliij. col. iij. lib. iij.

¶ Item ista regula non habet locum in spiritualibus 7
 quæ facilius construuntur quā deſtruantur. & dicit tex.
 in c. inter corporalia. in prin. de transla. p̄gla. vnde & ibi
 dicitur, solus episcopus honorem dare potest: solus au-
 ferre non potest.

¶ Et ideo matrimonium facilius cōtrahitur, quā dif- 8
 soluatur. vt dicit text. in l. consensu. in prin. C. de repud.
 nam solo consensu contrahitur. c. cum locum. de sponsa.
 l. sufficit. xxvij. q. ij. cum simi. vt supra dictum fuit in re-
 gula nuprias. supra eod. & tamen solo consensu dissolui
 non potest. imò nullo modo: quia quos Deus coniunxit
 homo nō separet. c. ij. de transla. p̄gla. c. an quod. xxiiij.
 q. ij. & in c. ex parte. de conuer. coniug.

¶ Et idē est in baptismo & in ordine, vt no. per gl. in c. j.
 de re iur. quia in istis in quibus imprimis character spi-
 ritualis, cōtrarius actus propriē interuenire nō potest: vt
 Abb. dicit in d. c. j. sicut in virginitate, quæ semel amissa
 recuperari non potest: vt dictū est s. in reg. verum. s. eo.

In l.

In l. Culpa est. Argumenta.

- 1 Assessor se peritum asserens, de imperitia tenetur.
- 2 Officialis, quæ ad alterius spectant officium attentare non debet.
- 3 Procurator vel negotiorum gestor quare non dicatur facere quæ ad se pertinent.

CULPA est, immiscere se rei ad se non pertinenti.

REGULA XXXVI.

- A** SIMILIS regula habetur eo. tit. in vj. in regula, non est sine culpa ^a. Et exemplificari potest in assessore qui videtur asserere se peritum: ideo propter imperitiam tenetur. l. j. §. quod quisque iuris.
- ¶** Et pari ratione medico imperitia imputat. l. illicitas. §. sicuti. ff. de offi. præsi. Deliquit enim quis officium alterius usurpando. c. tua nos. de homicid. Ideo debet quis abstinere ab officio cuius se idoneum non esse cognoscit. c. non punienda. §. si. j. q. j. & facit tex. in l. doli mali. §. si. §. de noua. vbi quis non debet esse curiosus. de reb. alien.
- 2** **¶** Et vnus officialis non debet se de officio alterius intromittere: vt no. Bar. per illum tex. in l. prouinciis. C. de numer. actuar. & chartul. lib. xij. & not. Bal. in l. repetita. C. de episc. & cler. cum simi. vt tradit Andr. Sicu. in consi. xlv. col. iij. lib. iij.
- ¶** Et verbum illud, ad se non pertinenti, tollit contraria de quibus gl. opponit: quia verbum pertinere, latam habet significationem. l. verbum pertinere. de verb. sig.
- 3** **¶** Vnde illud quod quis facit tanquam negotiorum gestor, vel procurator, vel intuitu pietatis dicitur ad eum pertinere: quia facultas sibi datur à iure: ideo pertinet ratione officij, vt in tutore & procuratore: & ratione amicitiae, vt in eum qui alterius negotia gerit: vel ratione humanitatis l. non tantum. ff. de appel. Nam hominem affici beneficio hominis interest. l. seruus ea lege. §. de ser. expor. & no. per Dyn. in d. regu. non est sine culpa & ibi prosequitur an quis teneatur alium defendere. de quo dixi in c. j. de offic. deleg.

^a Culpa. Vbi videas plura exempla per Dy. & latissime per eius add. & per lo. And. in mercur. vbi ponit q. an testis qui non iuratus se immiscuit ferendo testimoniū: & falsum dixit, quod teneatur pena falsi. H. C.

In l. Nemo qui. Argumenta.

- 1 Absolvere nequit, qui damnare non potuit.
- 2 Absolvere quando possit, qui damnare nequiuit. & nu. j.
- 4 Absolvere qui potest ex priuilegio, non statim damnare poterit.

NEMO qui condemnare non potest, absolueri potest.

a Noto Cauc,
quia Haloader
legit: nemo qui
cōdemnare po-
test, absolueri
non potest. q
de se magis ar-
rider, & con-
gruit cū l. qui
cōdemnare. 3.
de re iud. tamē
oēs codices ha-
bent: vt hic le-
git Deci. & oēs
ita legunt, non
ausus sum mu-
tare. C. M.
b Correctoria.
Vide latissime
lā. in l. qui cō-
demnare, de re
iudica. in princ.
ii. col. ver. vltra
scribentes, &c.
& in prin. l. vbi
ponit plura exē-
pla ad regulā
nostrā.

c Felin. Quem
vide vbi ponit
tres fallentias
ad reg. nostrā.

¶ NOTO regulam negatiuā. ¶ q qui non potest con-
demnare, non potest absolueri, & isto modo arguit Iu-
risconsultus in l. solent. in prin. 5. de offi. procon. & lega.
Et ibi Bal. in ij. no. dicit, quod qui non potest conde-
mnare condemnando, non potest absolueri absoluendo.
Et à contrario sensu, qui potest condemnare, potest ab-
solueri: vt dicitur in l. qui condemnare. 5. de re iudic.

¶ Et à regula nostra hic bene procedit, quando quis
non potest condemnare ex defectu iurisdictionis. Secus
si non possit condemnare ex priuilegio personæ: quia
tunc absolueri potest. l. quoties. C. vbi senat. vel clarif. &
Bald. ibi rationem adducit: quia priuilegium non debet
nocere priuilegiato.

¶ Secundo fallit in materia correctoria b. quia si tollitur
potestas condemnandi, non videtur adempta potestas
absoluendi. glo. not in cle. j. in vers. contra eos. de hære.
quam ibi Card. Imo. & Abb. sequitur, licet Soci. & Aret.
in rub. de acqui. pos. videtur illam impugnare.

¶ Sed pro illa facit: quia absolutio fauorabilior est. l. fa-
uorabiliore. j. eo. l. cum Arrianus. 5. de actio. & oblig.

¶ Vnde licet tollatur potestas cōdemnandi. non videtur
eadē ratio quod tollatur potestas absoluendi. Et ad hoc
facit: quia licet absens non possit condemnari. l. absentē.
ff. de pœnis. l. absentem. C. de accusa. Si tamen de innocē-
tia constat, absens absolui potest: quia officium iudicis
magis exuberat in absoluendo: vt not. Anto. de But. post
Ioan. And. in c. veniens. de accusa. & Barth. Veronen. in
confi. xlj. incip. licet inuitus. col. fi.

¶ Et pari ratione videmus ¶ quod ille qui habet pote-
statem absoluendi ex priuilegio, non habet potestatem
condemnandi: vt not. Ioan. And. in c. canonica. de senten.
excommu. Domini. in d. c. cum inferior. xxj. dist. Felin. c
in c. non potest. in prin. de re iud.

¶ Et secundum superius dicta regula hic declaratur: quia
dum hic dicitur, quod qui non potest condemnare, non
potest absolueri, procedit vbi sit eadem ratio: prout est
quando est defectus iurisdictionis: quia tunc qua ratione
non potest cōdemnare ex defectu iurisdictionis, pari ra-
tione

tiōne non potest absoluerē: quia absolvere & condemnare sunt in eadē specie iurisdictionis: vt not. Bald. in l. imperium. col. iij. vers. circa tertiū punctum. s. de iurisd. om. iud. alleg. text. in l. solent. Et ideo præscripta potestate absoluerē, est præscripta potestas condemnandi, secundū Inno. in c. dilectio. de offic. archid. sequitur Bal. in l. imperium. col. iij. vers. circa vltimum. quia sunt eiusdem speciei, vt dictum est.

¶ Secus vbi potestas condemnandi tollitur in priuilegium, & potestas absoluerē datur in priuilegium: quia tunc non est eadem ratio, quòd sicut potest absoluerē quòd possit condemnare: vel si non potest condemnare, non potest absoluerē: quia priuilegium noceret priuilegiato vt dicit Bald. in d. l. quorries: Et quia inducta in fauorem resultarent in odium, contra l. quod fauore. C. de legib.

¶ Et ideo in casu glo. in d. cle. j. de hæret. considerandum est, quòd dum ibi dicitur in tex. quòd tollitur potestas cōdemnandi, gloss. dicit, quòd remanet potestas absoluerē: quia non mutatur ibi, episcopus habebat potestatem condemnandi id est soluendi.

¶ Si ergo tollitur potestas condemnandi, remanet potestas absoluerē: quia illa potestas condemnandi quæ tollitur, respicit fauorē rei vt condemnari non possit: vnde non extendatur vt absolui non possit: quia non est eadem ratio. Et tali casu glo. bene dicit.

¶ Si vero ibi sublata esset potestas absoluerē, an remaneret potestas condemnandi? gloss. ibi sentit, quòd sic, attenda ratione sua, quia mutatio fuit limitata.

¶ Et hoc non videtur verum: quia si tollitur potestas absoluerē, videtur tolli potestas condemnandi: quia eadem ratio videtur in vtroque per supradicta.

¶ Et isto casu potest saluari opinio Pet. de Anch. qui tenet contra illam gloss. in d. clem. j. & Aret. & Soc. in rub. de acqui. poss.

In l. Sicuti pœna. Argumenta.

- 1 Hæres nec ex delicto defuncti potest lucrari, nec pœna teneri.
- 2 Pupillus nec lucrari, nec obligari potest, citra tutoris auctoritatem.
- 3 Ecclesia in eo, in quo fit locupletior, teneri potest.
- 4 Possessor bonæ fidei non ad damni æstimationem, sed quo locupletior factus est, tenetur.

R. E G V L A X X X V I I I.

SICUTI pœna ex delicto defuncti hæres teneri non debet: ita nec lucrum facere si quid ex ea re ad eum peruenisset.

- 1 ¶ **N**OTA quòd sicut hæres non obligatur ad pœnam ex delicto defuncti: ita pariter ex delicto defuncti lucrari non debet: & ideo tenetur de eo quod ad eum peruenit, vt hic, & in l. in hæredem. s. de cal.

lum. & in l. hæreticem. supra de dolo. cum simil. alleg. in gloss. hic. & ad idem tex. in l. quod diximus. §. fin. in l. quod autē. supra quod met. cau. in l. j. §. si. §. de vi & vi arma. in l. vi. pulsos. C. vnde vi. l. iij. §. ex re fur. tua. ff. de pecul. in l. si cum exceptione. §. Pedius. cum simil. ibi in gloss. alleg. ff. quod met. cau.

¶ Similiter est in pupillo, † qui sicut non obligatur absque autoritate tutoris, ita pariter lucrari non debet: vnde tenetur de eo quod ad eum peruenit. l. ij. §. si seruus. ff. de tribu. l. j. §. j. §. de auto. tut. l. fin. C. de vsu. cap. pro emptore. & in §. si autem. insti. quibus alien. lic.

¶ Idem est † in ecclesia quæ tenetur in eo in quo sit locupletior: vt not. per glo. & Bar. in authen. qui res. C. de sacrosanct. eccle. Bald. in l. iube. mus. §. sanē. in princi. de sacrosanc. eccle. in l. si prædium. in princ. C. de prædiis mino. Abb. in c. si quis presbyterorum. in fi. de reb. ecclesi. non alien. Alex. in consi. iij. viso processu. colum. j. in fi. lib. iij. And. Sicut. in consi. xl. colum. x. lib. j.

¶ Idem est in bonæ fidei possessore † qui non tenetur ad æstimationem damni, sed duntaxat in eo quo sit locupletior. l. item veniunt. §. eos autem. l. fed. & si lege. §. consuluit. §. de peti. hære. & facit tex. in l. idemq;. §. si mandauero. §. mand. vbi quis non debet lucrari ex actu pro quo ad damnum noluit obligari. Et in notab. qō. tradit Bart. in l. quia poterat. §. ad Trebel. vbi in fin. concludit, quod socius non debet aliquid lucrari ex negotio pro quo noluit ad periculum teneri, cū simil. vt tradit Alex. in ult. not. Et Ange. Are. in §. illud. in fin. institu. pro socio. Adde tamen quod quandoque quis lucratur ex actu pro quo de damno non tenetur: vt est tex. in l. si negotia. ff. de nego. gest. & illud contingit propter culpam eius qui negotia insolita aggreditur, vt ibi habetur. Et ad supradicta faciunt quæ dicta sunt in l. secundum naturam. §. eo. titu.

In l. In omnibus. Argumenta.

- 1 Factum reputatur, quod metus causa fuit ne efficeretur.
- 2 Metus iustus quis, & quare dicatur.
- 3 Metus minor in muliere quam in masculino attenditur.
- 4 Timor iniustus putatur, quod ex præcepto regis oritur.
- 5 Metus iustus incutitur, quum regius officialis alicui minatur.
- 6 Metus iustus etiam dicitur, quod ab excommunicatione infertur.
- 7 Metus iudicis probatur & præsumptionibus.
- 8 Metus facilius probatur duobus testibus, quam libera voluntas centū testibus.
- 9 Metus non præsumitur, si in conspectu iudicis quid efficiatur.
- 10 Testibus affirmantibus plus creditur, quam negantibus.
- 11 Metus etiam iuramento probari potest.
- 12 Protestatio an in metu sit necessaria.
- 13 Protestatio clandestine facta quando profit.
- 14 Metus libera superueniente voluntate purgari potest.
- 15 Vxor consentiens marito contrahenti, metu acta creditur.

IN omnibus causis pro facto accipitur id in quo quis alium perhorrescit quo minus fiat.

NOTA quod pro facto habetur illud quod factum non fuit propter metum. ad idem text. in l. j. si propter met. i. u. non app. Et notatur per glo. hic. & addet. text. in c. fin. de appel. Et ad declarationem istius regulæ primo videndum est qualis metus requiratur.

Secundo, qualiter metus probetur. Tercio, an protestatio necessaria sit: & qualiter fieri debeat.

Quarto, quando metus purgari videatur.

¶ Circa primum, metus debet esse iustus, ut dicitur in c. fi. de app. & non intelligitur iustus, ita quod iuste inferatur: quia pro tali metu iuste illato quis conqueri non potest. l. si mulier. in princ. ubi Bart. s. quod met. cau. not. per glo. in l. qui aliena. §. fin. in ver. non fieri. in fin. C. de acquir. hæred. cum simi. ut tradit Alex. post Pau. de Cast. in l. cum aliquis. C. de iure deli. & dixi in d. c. fin. de appel.

A Sed iustus metus intelligitur quod sit probabilis & non vanus: ut Abb. dicit post Ioan. And. in d. c. fi. quia vani timoris nulla est excusatio. ut in reg. vani timoris. §. eod. in l. metum autem. s. quod met. caus. Et ideo requiritur metus mortis vel cruciatus corporis. l. continet. s. quod metus causa. l. interpositas. C. de transact.

Et generaliter debet esse talis metus qui cadat in constantem virum. c. cum dilectus. quod met. caus. in c. veniens. & in c. consultationi. de sponsa. Et licet tex. in l. metum autem. dicat de homine constantissimo. illud superlativum propositivum ponitur. ut no. Abb. in c. cum dilectus. in secundo no.

Et advertendum est in iuribus præallegatis quasi esset homo qui etiam ex levi metu terreretur, licet non caderet in constantem virum: videtur tamen, quod inspecta qualitate personæ deberet excusari. arg. l. plenum. §. equitij. s. de usu & hab. Et ad hoc facit glo. not. in c. quod locum.

3 desponsa. quæ dicit, quod minor metus consideratur in muliere b, quam in masculo. Et sic videtur quod metus debeat considerari secundum conditionem personæ. Et not. hoc Inno. in d. c. cum dilectus. col. penul. versi. adverte tamen & facit quod no. per glo. in l. j. C. unde vi.

¶ Non obstant iura s. allega. in quibus consideratur metus qui cadat in constantem virum: quia locum habent

a Iustus. Adde quod iustus metus dicitur, qui ex factis & non ex verbis inferitur. Bald. in l. metum. per illud text. quod met. causa. sed tu vide Barto. & Angel. in l. ad invidiam. C. quod met. causa. ubi dicunt quod etiam ex verbis inferitur iustus metus. & per Can. in c. causam matrimonij. de officio deleg. h. c. b Muliere. Ad de Rom. in singul. c. xxvj. incipit. tu scis. & las. l. interpositas. de transact.

2 Regis. Dixi quantum ad probationem & ad fundandum intentionem
 ad Alex. consi. eius qui allegauit metum: quia ex leui metu quis excu-
 cxxiiij. in fi. lib. sari non videtur: nec coactus præsuntur. l. non est veri-
 j. Car. Mol. simile. in princi. §. quod met. cau. Sed tamen quando con-
 b Timoris. Ad staret aliquem fecisse vel nō fecisse aliquid propter me-
 de quod iustus tum etiam leuem, idem esset dicendum propter qualita-
 metus dicitur tem personæ: quia eadem ratio videtur: vt §. dictum est
 ex iniuria illa de muliere, & dixi in d. c. fin. quod metus causa.
 ta meo dome- 4
 stico. ita Card. ¶ Et ex prædictis infertur, quod præceptum † regis sit
 in cle. j. de ex- iusta causa timoris b. vt not. per gloss. in ca. conuenior. in B
 cep. præl. & me- verbo, morere. xxiiij. q. viij.
 tus mortis di-
 citur iustus l. si
 quis. §. pe. ad l. ¶ Contrarium tenet glo. per illum tex. in c. fin. in verbo,
 Aquilā. metus metu regio. qui cler. vel vouentes. Et conclusio breuiter
 iustus infertur est, quod si præceptum cōminatorium sit, iniustum me-
 etiam ex vultu tum inducat, saltem quando est solitus scire contra in-
 superio. Alex. in obediētes. vt not. Abb. post Ioan. And. in d. c. fin. qui cler.
 l. j. quod metus vel vouentes. cum simil. vt tradit Alex. in consi. xvj. pon-
 caus. & not. q. deratis narratis in themate. colum. penul. lib. iij. & Petr.
 iustus metus de Anchar. in consil. ccxc. aliās ccc. visa supradicta facti
 excusat, siue se narratione. vbi loquitur de præcepto domini Otthonis
 quetur eius ef- qui erat dominus P'armæ. Et Angel. in consi. ccxv. them
 fectus, siue nō. tale propositum est. col. fin. & Dominic. in consi. xv. super
 Alex. consil. xlv. primo dubio. in secundo dubio.
 in iij. vol. vbi
 etiā dicit, quod
 metus violētiz
 est iustus me- ¶ † Sic etiam in officiali c. præceptum cōminatorium 5
 tus: est etiā me- iustum metum inducit, saltem quando consuevit facere C
 tus iustus, vbi illud quod dicit. vt no. Bar in l. metum. C. quod met. cau.
 est iusta suspi- in l. de pupillo. §. si quis ipsi pratori. colum. ij. ver. quinto
 cio. Bal. in l. fi. quæro. §. de oper. noui nuntia. in l. iij. §. ex quib. caus. ma-
 in j. col. de iur. io. Abb. post alios in d. c. fin. de app. Eodem modo præce-
 deli. Itē etiam ptum pænale ciuitatis iustum metum facit: vt not. Bart.
 quādo propter in l. creditor. in fi. §. de solu. Bal. in l. falsus. in fi. C. de fur-
 se male tran- in l. omnem in fi. C. ad Tertul. Abb. in consil. lx. quoniam
 tur confangu- satis. col. ij. lib. j. And. Sicul. in consi. xlij. col. iij. lib. j.
 nei. Feli. e. eccle- ¶ Et ad supradicta notandum est, † quod timor excom- 6
 sia sanctæ Ma- municationis iustum metum facit: vt not. per gloss. in ca.
 riaz. de consti- cum olim. el. iij. in glo. fi. de resti. spol & latē tradit And.
 vers. xij. quæro Sicul. in consi. xxx. bene enim cuncta geruntur. lib. iij.
 & c. Hier Chu. ¶ Venio ad secundum, qualiter metus probetur. Et ex su-
 c. Officiali. Vi pradiictis aliquo modo colligitur. † Et generaliter conclu- 7
 de Bald. in sua dendum est, quod probatur ex indiciis & præsumptioni-
 Margar. in ver. bus d. Et ideo totum hoc arbitrio iudicis relinquitur: vt
 ap. in ver. xlvj. not. Bal. in l. si quis nec genus. C. de episc. & cle. ver. adde
 d. Et præsum- tamen
 ptionibus. Ad-

tamen vnum. & idē Bal. in consil. xxvj. punctus. li. iij. Pe. de Ancha. in consil. ccxc. §. alleg. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi Prætori. in viij. q. 5. de oper. noui nunt. Alex. in consil. xlvij. quoniam per excellentissimum. lib. iij. Et quod sit verum quod sit in arbitrio iudicis, probatur in l. iij. §. ex quibus cau. ma. ibi. huius rei acquisitio iudicis est. not. per glo. Inno. & Doct. in c. cum dilectis. in verbo. mortis. quod metus causa. & Bald. post glo. in l. interpositas. in ver. ciuitatum. C. de transact. & idem Bald. ^a in l. ij. C. de his qui propter metum iudi. nō appel. & in cōsili. ccc. lxxiij. quia quæstio. lib. iij.

8 ¶ Et in ista probatione metus notandum est, quod plus
B creditur duobus testibus deponentibus de metu & violentia, quā in centum deponentibus de libera voluntate. vt not. dicit Inno. in c. super hoc. col. j. de renun. sequitur Bal. in consilio schismatis col. vij. in l. obseruare §. proficisci. in xij. q. 5. de offic. proconsul. & leg. Ange. in l. j. in fin. §. quod met. cau. in l. si quis à se fundum. C. vnde vi. & Abb. in c. j. quod met. caus. vbi rationē adducit: quia deponentes de metu attestantur de minis, vel tormentis & similibus quæ sensu corporis percipiuntur. Sed alij deponunt simpliciter de voluntate secreta. Et fuit ista ratio Innoc. in d. c. super hoc. & idem trādit Alex. in cōsili. clvj. viso processu. in principi. lib. v. & And. Sicul. in consil. lv. col. j. lib. j. & in consil. lxx. col. v. eod. lib. j. in consil. lxx. col. vj. lib. ij. & ista conclusio procedit nisi alia præsumptio sit in contrarium: vt not. Ange. in l. si §. quod met. causa. ¶ Et hoc potest exemplificari quādo actus esset factus in præsentia iudicis, quo casu metus non præsumitur: vt not. Barto. & Doctores in l. transactiones. C. de transact. Idem Bart. in l. j. de prædiis curial. lib. x. Et ex hac ratione inferendum videtur, quod data paritate terminorum nō sit differentia: quia pariter videtur credendum testibus deponentibus de libera voluntate, sicut de metu. Cum enim utroque casu agatur de probando voluntatem alterius quæ nobis occulta est, de illa præcisē non possunt testes deponere. Sed in probando metum arguitur ex mediis extrinsecis: puta ex cruciatu, vel minis quæ bene cadunt in sensum testium. Et idē videtur dicendum in probando media ex quibus libera voluntas arguitur puta quod factum sit in præsentia iudicis. Nā pari modo testes de hoc deponere possunt: ideo ceteris paribus non videtur differentia: &

de Bal. in l. interpositas. C. de transac. Ange. in l. j. §. quæ onerandæ. ff. quarum rerū actio non datur. probatur etiā probando potentiā & malam cōsuetudinem alicuius. Barto. in l. j. §.

quod vi auctam. Abb. c. si. de app. metus probatur per duos testes. ita Bald. in l. nostra. C. de testi. & vide las. in l. interpositas. C. de transact. vbi ponit requisita ad probationē metus. Hic. Chuc.

a Bal. & idem Bal. in ca. item sacramenta. de pace iur. fir.

b Metu. Iason, Deci. in l. interpositas. C. de transact. Deci. cap. fin. in fi. de appel. dixi ad Alex. cōsili. clvj. num. 3. libr. v. C. M.

a Duobus. hoc tenet dom. Signo. de Mediolano in consil. lxxiiij. in
Curt. tract. de
testib. cōclu. ij.
Corset. singul.
ver. testis. De-
ci. consi. cccc-
xxxiiij. in fi. li-
mitat. Marfil.
singul. ccccxl.
Adde Nicola.
B. de. deci. c. nu-
me. 3. C. M.
b Tamē. Dixi
ad Alex. consi.
lxxix. nume. 7.
lib. vii.

hoc tenet dom. Signo. de Mediolano in consil. lxxiiij. in
quæstione vertente. in fin. & in simili facit: quia plus cre-
ditur duobus testibus affirmantibus, quàm pluribus ne-
gantibus: vt per glo. in l. diem proferre. §. si plures. suprà
de arbit. Nam hoc intelligitur quando deponunt super
negatiuam simpliciter. quæ improbabilis est. cap. quo-
niam contra. de probat. c. bonæ. de elect. Secus si negati-
ua coarctata sit loco & tempore: quia tunc ita neganti-
bus sicut affirmantibus, vt declarat Barto. in l. actor. col.
ante pen. vers. item ex delictis. C. de probat.

¶ Vltimo notandum est, quod metus in vno casu per
solum iuramentum probari potest: vt habetur in c. statu-
tum. §. cum verò. de rescrip. in vj.

¶ Tertio queritur, an requiratur protestatio. glof. hic cō-
cludit quod sic. idem glo. in ca. fin. de appel. l. ij. C. de his
qui propter met. iudic. non app. & per illum tex. in d. c. fi. vtenim appa-
reat sterisse per iudicem, & nō per partem, protestatio utilis est & ne-
cessaria: vt Bal. dicit in l. properandum. §. si autem. ver. querit hic glo.
C. de iudic. & not. glo. in c. cupientes. §. quod si per viginti. in verb. pro-
positæ. de elect. in vj. quam not. ibi Domi. dicens, quod impeditus face-
re actum in termino statuto, non excusatur, nisi protestetur. Et per hoc
dicit Ioan. de Imo. prout Domin. refert se obtinuisse in quadam causa
appellationis, in qua non poterat haberi copia iudicis pars quæ per-
misit labi tempus absq; protestatione, pro illa negligentia, in nō pro-
testando succubuit. & sequitur Alex. in d. §. si autem vtraque. & in l. de
pupillo. §. si quis ipsi prætori. colum. iiij. ff. de operis noui nuntia. & in
consi. clxiiij. viso processu causarum. colum. fin. lib. ij.

¶ Sed tamen b vt dixi in d. c. fi. de appel. aduertendum est, quia gene-
raliter videtur quod tali casu protestatio nō sit præcise necessaria, quia
sicut in aliis casibus sufficit probare metum simpliciter, ita in casu isto
videtur, quod excusatus sit iste qui non appellauit: dummodo metus
probetur. Bene verum est, quod probatio metus ex tali protestatione
coadiuuatur: vt dicit Ioan. And. in d. ca. fin. de appel. per c. j. quod metus
causa. Nam non præsumitur stare per iudicem, nisi probetur. vt not.
Barto. in l. damni infecti. §. Sabin. in fin. §. de dam. infecti. Et quod pro-
testatio non sit necessaria, expresse sentit Bart. in l. ij. §. quod diximus.
§. si quis caut. dum inquit, hoc esse de consuetudine. & ibi expresse hoc
dicit Alexan. & idem Pau. de Cast. in consi. xxj. in causa desertionis. col.
ante penul. ver. nec obstare videtur. Et idem Aret. in consil. clxiiij. ve-
rum est quod Comicus. colum. iiij. Abb. post Innoc. in c. ex transmissa.
de præscrip. & in c. j. quod metus causa. in glo. & idē Alex. in l. qui alie-
na. §. fin. col. iiij. de acquir. hæred. & est glo. j. c. j. quod metus causa, & in
c. nota

notarius. xxxj. q. ij. & ista allegaui in d. c. fin. quod met. cau. quæ postea
 las. peculiari more suo vsurpauit in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori:
 ubi ipse in vltima eius ætate scripsit. & prius stabat scripta mea de app.
 Nō obstat iura quæ videntur protestationē requirere. d. l. ij. C. de his qui
 propter met. & in d. c. fi. de appel. & in simili in l. ij. §. de nau. fœno. in l.
 fi. de lege cōmis. quia in illi. casibus videtur q̄ sola p̄testatione metus
 probet̄: q̄ illa iura nihil aliud videtur requirere: & si nō esset facta p̄te-
 statio, nō negat illa iura q̄n p̄bato metu absq; p̄testatione q̄s excuset̄.

13 ¶ Et notandum est, q̄ talis p̄testatio si clandestine facta sit, prodest:
 vt est tex. in ca. j. quod met. caus. Et hoc procedit respectu eius qui infert.
 metum coram quo quis nō audeat p̄testari: vt not. ibi in gl. in d. c. j. & in
 c. cū M. col. v. de consti. Bartol. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. in
 xj. q. de noui oper. nun. Bal. in l. si repetendi in fi. C. de condict. ob caus.
 Secus est in p̄iudicium tertij: quia p̄testatio clandestina & illi ter-
 tio non p̄iudicat: vt not. Bar. in l. qui aliena. §. Celsus. in fi. §. de acqui.
 hære. & Bal. in l. clari. in fi. C. de fideicō. & in notabili quæstione tradit
 Alex. in consi. xvj. pōderatis narratis. col. pen. lib. iij. vbi concludit, quod
 p̄testatio clandestina facta à patrono de non p̄sentando alium, & q̄
 si p̄sentaret quod faceret per metū: talis p̄testatio non nocet neque
 p̄iudicat illi qui postea p̄sentatus fuit: vt latius ipse ibi p̄sequit̄

14 ¶ In quarto dubio breuiter considerandum est, quod metus purgetur
 ex libera voluntate quæ postea expresse vel ex aliquo actu deprehenda-
 tur, vt metus qui in promittendo interuenit, tollitur & purgatur ex so-
 lutione quæ postea facta sit. l. ij. quod met. caus. & not. Bal. in consi. cxxl.
 donatio facta. lib. j. Alex. in consi. cxxvij. viso iūstrumento. col. j. in fine,
 lib. v. & Domini. in consi. xxij. quia diffusē. col. j. Et hoc p̄sertim vide-
 tur procedere accedente interuallo temporis, propter quod metus pur-
 gari p̄sumitur: vt not. Bald. in d. l. ij. cū simil. vbi tradit Alexan. Et
 ista conclusio sanē intelligitur, & bene procedit cessante

causa metus. Sed eadem causa metus durante & subsistē-
 te, nūquam ^a etiam cum interuallo metus purgari vide-
 tur: vt not. Bald. in dicta l. ij. versicu. sed quæro. quem re-
 fert & sequitur Alexan. in consil. lxxvij. libr. iij. §. allega.
 & And. Sicul. in consil. liij. col. xliij. libro j. & hoc etiam
 probatur ex eo quod no. Cy. in d. l. ij. col. fi. per istam gl.
 vidi semel. vbi dicit q̄ debitor qui fuit carceratus & co-
 actus p̄stare cautionem de soluendo communitati illud
 quod debebat creditori suo, licet postea liberatus fuit;
 & cum interuallo solutionem fecit: excusatur tamē pro-
 pter metum: quia nisi soluisset, iterum capi potuisset
 a communitate, & seuerius tractari. Et sic durante causa
 metus non videtur purgari. & hoc idem tradit Angelus

a Nūquā Deci.
 cōf. cccclxviii. n.
 23. consi. cccxc-
 viii. nu. 17. dixi
 ad Alex. cōf. xc-
 viii. libro. iij. &
 ad Philip. Deci.
 l. pacta nouis-
 sima. num. 12. C.
 de pact. & con-
 sil. cxix. col. ii.
 Adde Hieron.
 Grat. consil. xl-
 viii. libro. ii. C.
 Molinuz.

in l.

in l. qui aliena. §. Celsus. de acquir. hered. vbi concludit quod si sit contractus venditionis celebratus per metum, si postea traditio rei venditæ facta sit ex intervallo durante eadem causa metus, illa traditio videtur facta per metum. & sequitur Alex. ibi, inferendo post Ang. ad confessionem factam ex intervallo post torturam. Et idem comprobatur ex decisione quam ponit Bart. in l. ob turpem. col. si. ver. & adeo in questione de facto. §. de cond. ob turp. cau. de marito † qui verberauit uxorem quæ no-
 15 lebat consentire cuidam instrumento: si postea ex intervallo mulier consentit, certe, dicit Bart. videtur consensisse metu mariti: quia donec durat matrimonium, durare dicitur metus. Et idem not. Abb. in c. accedens. in iij. not. de procurat. vbi inquit, ille qui tenetur alicui libertatem restituere, non liberatur, illum relaxando simpliciter in suo territorio: quia non dicitur esse in libertate, cum de facili retineri possit. Et no. Bar. in l. qui in carcere. §. quod met. cau. Et idem in simili casu tradit Pet. de Anch. in cōf. ccix. §. allegato, col. si. & in alio simili casu de rege Cypri scribit, Card. in consi. cxxxvij. redemptoris omnium, qui est rex regum. & Cald. in consi. j. in tit. quod met. cau. Et Abb. per illum tex. in c. accedens. circa si. de conuer. coniug. Are. in consi. xiiij. viso & diligenter considerato. col. x. quod restat nūc videre de quarto dubio. Alex. in consi. j. viso processu. col. iij. lib. iij. & Andr. Sicul. in consi. liij. col. xiiij. & sequenti. lib. j. & in consi. vlt. col. xj. lib. ij.

In l. Furiosi. Argumenta.

- 1 Prodigus quis vere dicendus.
- 2 Prodigus non verbis, sed factis agnoscitur.
- 1 Testes prodigum asserentes rationem assignare debent.
- 4 Prodigus non petenti datur curator. & nu. 7.
- 5 Prodigus in acquirendo assimilandus est pupillo.
- 6 Prodigus in delictis non tolleratur, sicut in contractibus.

REGULA XL.

FURIOSI *velius cui bonis interdicitur, nulla voluntas est.*

TDE furioso dictum est in regula in negotiis. §. eod. Hic dicendum est de prodigo. Et de æquiparatione quæ hic facta videtur.

TNam prodigus dicitur, † qui nec tempus nec finem habet expensarum. Sed bona sua dilacerando & dissipando profundit. l. j. §. j. supra de cur. furio. Et prodigus cognoscitur

^a Volūtas. Furiosus tamē obligatur ex contractibus in quibus obligatio contrahitur re ipsa sine cōsensu, per tex. in l. furiosus. §. de actio. & oblig.

2 scitur **f**ex factis, non ex sermonibus: vt not. Bart. in l. is qui. §. diuus. §. de tur. & cur dat. ab his.

Et prodigus dicitur, qui expendit vltra substantiam suam, citra necessitatem: vt no. Ange. post gloss. in §. cum verò. in auth. vt deter. sit num. cler. col. j. Et no. Ang. Arer. in §. furiosi in fi. instit. de curat.

3 **E**t ad probandum quem esse prodigum, debent testes assignare rationem^a: quia vident quotidie illum dilapidare & exponere valde vltra facultates eius. ita Bal. dicit in l. vbi adduc. col. antep. C. de iur. dot.

^a Rationem. Alex. conf. cxi. vij. nu. 16. li. vij. l. as. conf. ii. col. iii. lib. i. conf. lxxxv. cum seq. lib. ii. C. M.

Et probatur quis furiosus, vel prodigus, si coniuncti habent illum pro furioso vel prodigo. vt not. Bald. in §. item furiosi. inst. quib. non est per. fa. test. Alex. refert. & sequitur in conf. liiij. ad quæsitum lib. j.

Et per datione curatoris probatur q̄ quis sit prodigus, vel furiosus: quia pro decreto præsumitur: vt no. Bal. Ang. & Sal. in l. cum te. C. de prob. cum fi. vt Alex. tradit in conf. lxxxij. viso & opportunè discussio. col. ii. lib. j. & Cor. Perus. in conf. xxj. visa dicta repudiatione. lib. ij.

Et ille qui est datus curator, non potest dicere, nec audirur si dicat illū non esse furiosum, vel prodigū cui datus fuit curator: vt tradit Rota in v. deci. in tit. de test. in anti. cum simi. vt prosequitur Feli. in c. lator. col. ij. de re iud.

Et talis prodigus æquiparatur furioso, vt hic dicitur. Ad idem text. in l. Fulcinius. §. adeò. in vers. idemq; & in prodigo. §. ex quib. cau. in poss. ea. in l. is cui bonis. de ver. oblig. & in l. si prædia. §. de reb. eo. in l. j. C. de cura. fur. & in §. hæc dicimus. in auth. vt qui se res mi. obli. ha. perhi.

Et propter istam æquiparationem dicit Bald. in l. qui habet. in prin. vers. quid in prodigo. §. de tute. quòd prodigo feriam non petenti b dari potest curator: quia furioso

4 æquiparatur vt not. Bart. in l. hæc autem. in prin. §. ex quibus cau. in poss. eatur.

^b Non petenti. Vide l. as. in l. si is cui bonis. de verb. obl. in iii. col. in vi. no. vbi etiā ponit quando æquiparetur furioso, & quando pupillo.

Et pari ratione concludit Bar. post antiq. in l. ex facto. col. vj. ver. quæro utrū. de vul. & pup. q̄ sicut furioso substitui potest, ita etiam prodigo, cum fi. vt ibi tradit Alex.

Et an talis æquiparatio de furioso ad prodigum procedat vbi sit eadem ratio, videlicet quantum ad hoc ne prodigus faciat deteriorelem eius conditionem, quia illis bonorum diminutio interdicta est. l. Iulianus. in princ. §. de cura. fur. l. si is qui. §. fi. §. de tuto. & cura da. ab his. & ita regula ista loquitur.

Secus

a Mortem. Idem Lancelo. Pol. in traſt. ſubſtit. de exempla. ſubſti. num. 14. licet, communis contra, vt alibi plene dixi. C. M.

b Alex. Et laſ. ibi in ix. col. verſu ſecundo quærit Bart. & c.

c Nam, dixi in conſuet. Pariſien. §. xxx. q. xiiij. nu. 65. C. M.

d Citari. hæc vera & obſeruat. C. M.

e Administra-

tionē. Adde ta-
men gloſ. d. l. is
cui bonis. & ibi
laſ. in iii. col. in
fine. vbi dicit
quod ſurioſus
poſteſt cōtrahe-
re, obligari, &
alienare, ante
quā interdictū
ſit bonis: & cō-
muniter tene-
tur illa gl. pro
ut ibi la. i. ver.
proclara intel-
ligentia & pro
opin. do. Phil.
facit vnū dictū
Bar. in l. qui ha-
bet. §. ſi pupil-
lus. de tut. ff.
vbi dicit, quod
ſurioſus & pro-
digus accipiū-
curatores igno-
rāter. per l. Ful-
cinius. §. adeo.
hic alle. ergo ſi
ignoranter pa-
tet ſine citatio-
ne, vt dictum
fuit in d. regu.
qui poſteſt. laſ.
tamē in repet. l.
Gall. §. & qd
ſi tantum. col.
xix. vult repro-
bare dictum
Pau. de Care-
ſpondendo ad
regul. qui pōt
tamen nihil fa-
cit. Item facit
pro iſta opin.

¶ Secus ergo videtur quo ad acquirendum ſibi: quia non prohibetur ſibi acquirere ille cui bonis eſt interdictum. l. is cui. in prin. de ver. obli. l. certi conditio. §. quoniam. verſu. item quæri poſteſt. §. ſi cert. pet. & not. Bart. hic.

¶ Et reſpectu acquisitionis † prodigus pupillo æquipara-
tur: quia non poſteſt obligari ſine tutoris autoritate, & ta-
men ſibi acquirit. §. j. inſtitu. de auto. tuto. l. pupillus. §. de
acquir. rer. domi. & not. Alexan. d. l. is cui. in princ. de verb.
oblig. Nam prodigis in eius fauorem bonis interdicitur:
& ideo non dicitur propter hoc capite diminutus: nec di-
citur condemnatus, licet declaratus ſit prodigus: vt notat
Bal. in l. ſi. col. pen. verſu. hic dubitatur quid de prodigo. C.
vnde legit. reputatur tamen prodigus vilis perſona. l. non
debet. §. de dolo.

¶ † Et ſupradicta habent locum in contra & ibus: ſecus vi-
detur in delictis in quibus punitur ſicut quilibet alius: vt
not. Angel. in l. Fulcinius. §. adeo. in fin. §. ex quib. cauſ. in
poſſeſ. eatur. adeo quod etiam ad mortem a condemnari
poſteſt: quia vitium conſunctum vitio non excuſat male-
ficiū: vt Bal. dicit in l. ſurioſum. in ſi. C. qui teſt. fa. poſſ.
& idem Pau. de Caſt. in d. l. is cui bonis. cum ſim. vt tradit
ibi Alex. b. col. iiij. Nam c quando alienatio prohibita eſt
fauiore alienantis, vt eſt in prodigo: tunc alienatio quæ ſit
delinquendo non eſt prohibita, quia propter delictum
perdit fauiorem: vt not. Bart. in l. ſi quis in tantam. col. iiij.
verſu. quæro an dominus. C. vnde vi. Et ſequitur Alex. in
conſil. xxij. opportunè conſideratis. col. ij. libr. j. Aret. in
conſil. xiiij. viſo & diligenter conſiderato. col. v.

¶ Vltimo notandū eſt, qd licet §. dictum ſit. † quod prodi-
go. etiam non petenti curator dari poſſit: tamen ipſe qui
prodigus dicitur debet in ipſa datione curatoris cita-
ri: vt no. voluit Ang. in d. l. is cui bonis. in ver. an autem. D
quia agitur de eius præiudicio, cum adminiſtratio ſibi
auferatur. Et ſequitur Alexand. in d. l. is cui. circa fin. poſt
alios. & Soc. in conſ. cel. xxix. viſa dona. col. ij. ver. præterea.
¶ Sed tamē iſtud dictum videtur dubitabile: quia prodi-
gus æquiparatur ſurioſo quantū ad adminiſtrationem, &
& dat

& dationem curatoris: vt supra dictum est. Ergo non videtur citatio necessaria sicut in furioso: & quia etiam prodigo datur curator non petenti, vt dictum est. Et non potest prodigus impedire interdictionem administrationis, nec dationem curatoris, ergo citatio non videtur necessaria. l. iiii. §. j. de fideicom. lib. Et per illum tex. ita arguit Paul. de Castr. in consi. xxxiii. super primo dubio secundum formam nouam. in nouis. in ij. volum. Oldr. in consi. xcv. ex forma ipsius statuti. in fi. & Rom. in consi. ccxij. quo ad primum. cum si. vt dixi in regul. qui potest. §. eod.

id quod tenet Barba. in consi. lxx. in iiii. volu. v. col. in princ. quod vbi est notorium parti absenti nullam competere defensionem: tunc non requiritur citatio: quod not. H. C.

In l. Non debet auctori. Argumenta.

- 1 Auctor procuratorem reuocare non potest post litem contestatam, sicut nec reus.
- 2 Reus iisdem privilegiis utitur, quibus & auctor.
- 3 Auctor non debet meliori gaudere conditione, quam reus.

REGULA XLI.

NON debet auctori licere, quod reo non permittitur.

- A **E**ADEM regula habetur in reg.^a non licet auctori. i eod. tit. in vj. Et ibi secundum Dy. exemplificatur. ¶ qd si cut non potest reus post litem contestatam reuocare procuratorem. l. post litem. §. de procur. pariter nec auctori, licet. l. quæ omnia. §. eod. tit.

a Reg. Egidi. Bellem. decisio. dccxxix. Marfil. fin. ccc. lxxxviii.

¶ Et ad hoc facit gloss. in clement. sæpe. de verb. signific. in verbo, voluerit. quæ dicit, quod illud quod non permittitur reo in conuentione, non debet concedi auctori in reconuentione.

- 2 ¶ Et ideo si auctor impetrauit quod causa terminetur appellatione remota: idem erit in casu reconuentionis contra actorem: vt not. gloss. per illum tex. in c. ij. de mut. pet. & Bal. in c. j. §. quibusdam. in versic. simile habemus. de consuet. recti feudi. & si auctor impetrauit in causa ciuili, qd reus debeat personaliter comparere, etiam auctor cogitur personaliter comparere: vt no. Domin. in c. j. col. ij. in versic. quid si auctor. de dol. & contu. in vj. & facit ista regula non debet licere auctori quod reo non permittitur.

¶ Vnde si agens pro liquidatione instrumenti quod ex forma statuti paratam habet executionem, habuit dilationem ad liquidandum, pariter in tali dilatione poterit reus

reus articulum facere: & probatur contra liquidationem: vt not. tradit Bal. in l. si causam. col. fin. versi. apponitur poena. C. de recep. rei iud.

¶ Et in effectu regu. ista videtur vera, qd actor non debet esse melioris conditionis, quam sit reus, non autem dicit qd à pari procedat actor & reus, vt dixi in c. j. de probat. col. xxv. Nam causa rei fauorabilior est: vt in reg. fauorabiliores. j. eo. c. ibi videbimus quando à pari procedant actor & reus: & in quibus melioris conditionis sit actor, quam reus.

In §. In re obscura. Argumenta.

- 1 Damnum vitanti plus fauendū, quam lucrū querēti, qualiter intelligendū.
- 2 Priuilegiatus damnum fugiens, in quo vtatur remedio aduersus priuilegiatū, querentem lucrum.

IN RE obscura melius est fauere repetitioni, quam aduentitio lucro.

REGVLA ista intelligitur quando tractatur de damno euitando, vt gl. hic dicit: taliā esset melior conditio possidentis in parī casu: vt in reg. in parī causa. j. eo. l. seruum. §. si j. de minor. in l. si seruum. §. sequitur. in si. de verb. obl. Sed quando altera tractat de damno, eius causa fauorabilior est contra illum qui tractat de lucro: vt hic dicitur. Et i leo tali casu priuilegiatus qui tractat de damno euitando, vtitur priuilegio contra priuilegiatum qui tractat de lucro. l. si. §. ex quib. cau. m. & in c. auditis. de resti. in integ. & no. Bal. in auth. perpetua. C. de sac. san. eccl. Pet. de Anch. in cons. xxxvj. contra Io. Marianū. Pau. de Ca. in cons. cccxiiij. aliā cccxvj. vt bene attingatur. in fin. Roma. in cons. clxxix. amplissime doctor. col. pe. & Ang. Are. in §. rursus. col. ij. inst. de act. Et dixi in c. in præsencia. de proba. in vj. charta. in gloss. fin. Nam alia ratio damni alia ratio lucri habetur: vt dictum est suprā eod. in regu. in eo. in princ. vbi videndum est.

In §. Qui in Alterius. Argumenta.

- 1 Hæres in rebus defuncti iustam ignorantiam prætereendere potest.
- 2 Hæres emphyteutæ non cadit iure, si fundum emphyteuticum vendiderit.
- 3 Hæres, testamenti notitiam habere præsumitur.
- 4 Hæres in damno vitando propter ignorantiam excusatur.
- 5 Hæres quare conuentus ob ignorantia excusetur, conueniens autē non item.
- 6 Protestans se esse procuratorem vel hæredem, instrumento hoc ipsum probare debet.
- 7 Reus iusta litigandi causa vsus, succumbens ab expensis excusari debet.
- 8 Reus publicato processu, vel instrumento producto desistens, ad expensas damnari non debet.
- 9 Debitor in expensas non damnatur, si citatus absque interpellatione debitum faterur.
- 10 Reus quando ad expensas merito damnatur.
- 11 Dolus actoris quando cum dolo rei veniat compensandas.
- 12 Reus ex iusta causa ab expensis excusari potest, non item actor.

REGULA XLII.

Qui in alterius locum succedunt, iustā habēt causā ignorantie, an id quod pereretur, debeatur. Fideiussores quoq; non minus quā heredes iusta ignorantia possunt allegare. Hac ita de herede dicta sunt si cum eo agatur, nō etiam si agat. nā planē qui agit, certus esse debet. cū sit in potestate eius quālo velit experiri: & antē debet rem diligenter explorare, & tunc ad agendum procedere.

¶ EADEM regula habetur in regula cum quis. cod. tit. in sexto.

- 1 ¶ Nota quod hāeres habet iustam, & probabilem ignorantiam in rebus defuncti. Quia in facto alieno ignorantia probabilis est l. fi. 5. pro suo. l. si mulier. 5. ad Vellela. Et ideo ex tali ignorantia hāeredi datur restitutio: vt no. Bar. in l. ad diem, in l. cum filius. §. in hac. de verb. oblig. Dyn. in regu. cum quis. eo. tit. in vj.

- A ¶ Et de herede emphyteutæ^a no. per glo. fi. in l. ij. C. de iure emphy. cum sim. vt latē tradit Alexā. in d. §. in hac. col. ij. Et Card. in consil. xciiij. respondeo quod.

- ¶ Et per istum text. dicit Bar. in l. non ab re. in fi. C. vnde vi. quod hāeres si ignorauit rem conductā à defuncto, non tenetur pœna illius legis.

- 2 ¶ Similiter si hāeres emphyteutæ ignoranter vendidit fundum emphyteuticum, non cadit à iure suo. Et dominus volens reuocare, debet probare scientiam: b: quod est not. signum. ita Bal. in c. j. §. si vasal. feu. in fi. in tit. si de feu. fuer. controuer. inter domi. & agna.

- ¶ Et quando hāeres ex facto suo & propria culpa conuenitur, omnino propter iustam ignorantiam excusatur: vt not. Pau. de Cast. in consil. xx. vltra ea quæ superius alleg. sunt. Et in simili casu tradit Corn. Perus. in consil. cx. videtur in hac consultatione. col. fin. lib. j. vbi inquit, quod text. in l. j. C. de dona. quæ sub mod. non habet locum in hāerede qui ignorauit obligationem de alimentando.

- 3 ¶ Et prædicta cōclusio procedit nisi agatur de his quæ in testamento continentur, de quibus hāeres præsumitur habere notitiam. l. non est ferendum. 5. de transac. Nam post aditam hāereditatem hāeres præsumitur habere notitiam de testamento: vt no. Bal. in l. cetera. §. si. in versi.

^a Emphyteutæ. Alexā. cōsi. xlv. lib. v. Cor. consil. clxv. lib. ii. Idē in vasallo. Bal. consil. ccccxxix. lib. i. Pau. cōs. cccxi. in fi. lib. i. Bertrā. cōs. cccclxxi. visō processu. col. fi. libro ii. C. M.

^b Sciētā Dec. cōsi. ccccxxviii. las. consil. lxiii. col. iij. lib. iij. di xi in cōsue. Paris. §. i. gloss. vii. nu. 4. §. xiii. glo. v. nu. 6. C. M.

a Suus. Dūmo
do sit maior.
Aymo. consilio
cxiii. nu. 7. vel
reperitum sit
apud eum te-
stamentum. l.
non est feren-
dus. 3. de tran-
sac. Ancha. con-
sil. clx. Pau. cōf.
xix. & xciii. li.
ii. Aret. consil.
vv. ad fi. C. M.

secundo noto. de lega. j. & in l. si tutor petitus. in versicu.
sexto fallit. supra de peri. tuto. & dicit Bald. in l. eius qui.
col. penult. §. si cert. peti. quod veritas est, quod quilibet
hæres etiam suus post immisionem factam præsumi-
tur scire, & vidisse testamentum. & idem Pau. de Castro
in consilio x. clarum est in iure. cum similibus. vt tradit
Alexan. in l. qui Romæ. §. duo fratres, charta antepenult.
de verb. obliga. & secundum istam conclusionem consu-
luit Alexan. in consil. iij. videretur inspectis his columna
penult. lib. ij. & not. Abbas in consilio xix. facti contin-
gentia. lib. ij. & in consilio liij. videtur primo. circa fin.
eod. libro ij.

¶ Secundo ista regula intelligitur vbi agitur de damno
vitando: quia hæres excusatur propter ignorantiam, vt
hic dicitur, cum simil. Ad idem text. in l. in summa. §. si
seruum. 3. de condic. indeb.

¶ Secus si agatur de causa lucratiua: quia hæres ex iusta
causa ignorantie non excusatur: vt not. per glo. in d. §. si
seruum. per tex. in §. res legata. versu. si verò. insti. de leg.
vbi hæres tenetur ad æstimationem serui legati, quem
ignoranter manumisit: & non excusatur hæres quominus
ad æstimationem serui manumissi teneatur, licet le-
gatum serui relictum fuisset in codicillis: vt est text. in l.
si seruum. §. de illo quæritur. de verb. obliga. & ad idem
text. in l. quidam ita. §. qui filium. in fi. 3. ad Trebellia. vt
colligitur ibi. Hoc amplius, & si ignorasset filius codicil-
los à patre factos, nihilominus hæredes eius seruū præ-
stare debebūt. ne factum eius alteri damnum afferat. ad
idem text. in l. si quis inquilinos. §. j. de leg. j. & facit text.
in l. si. de leg. ij. Et ratio in iuribus præalleg. videtur: quia
hæres prætendit causam lucratiuam. vt glo. dicit in d. §.
si seruum. vbi Bart. sequitur. & in d. l. si seruum. §. de illo
quæritur. & ibi Alexan. post alios. & idem Ange. Aret. in
dicto §. si res legata. in fi. post alios quos ibi refert. & in
dictis legibus duo concurrunt: causa lucratiua hæredis.
& regula quæ dicit quod factum vnius alteri nocere non
debet: vt dicitur in dicto §. si quis filium. in regu. non de-
bet. infra eodem.

¶ Tertio, ista regula habet locū in hærede qui conuenitur:
secus si agat, quia ex ignorantia probabili non excusatur:
quia debet inuestigare, cum in potestate sua sit quando
agere velit: vt in tex. hic dicitur. & facit tex. in l. si quan-
do, C.

do. C. de dilat. cum simi. alleg. in glo. & inter alia allegat l. purē. §. si. s. de doli except. De cuius intellectu dixi in c. si autem. de rescript.

¶ Et istam l. in ista parte limitat Card. dupliciter in consil. xciiij. alleg. ubi primò dicit, quòd dicitur hic de astore, licet non debeat excusari sicut reus, per hoc non tollitur quin etiam ipse astor ex aliqua causa probabili possit excusari. alleg. not. per glo. in c. ij. in versic. non fecissent de oper. noui nun. & xi. quæst. j. in c. expedit. in gl. si. & de hoc inferius dicam.

¶ Secundo limitatur procedere quando probatio est facienda ab ipso astore: secus si probatio fieri debet per liberos qui non sunt in potestate actoris, sed alterius, & sic pendet ex facto alieno in quo probabilis est ignorantia. l. si. §. pro suo. & not. in c. ab excommunicato. de rescript. Ista tamen secunda limitatio satis videtur includi sub prima.

¶ Circa ea quæ dicit Bar. hic, primò notandum est, quod de protestatione dicit & idem Bar. in l. si quis inficiatus. §. de pos. ubi inquit, quòd si tu protesteris mihi quòd tibi solvam, quia sis procurator vel hæres, debes facere fidem^a per instrumentum: aliàs ego non sum in mora. & idem in l. grege. §. cum pignori. in vers. aduertè quòd si denuntiatio. §. de pig. cum simil. vt tradit Alexan. in l. de pupillo. §. qui procuratorio. in prin. §. de noui oper. nuncia & in consil. xcv. visis processibus. col. penult. libro ij. & in consil. clxxij. visis & opportunè discussis. col. j. in fi. eod. lib. ij.

¶ Secundo nota, quòd reus qui succubuit, excusatur ab expensis^b si habuit iustam causam litigandi, & idem not. Bart. in l. qui solidum. §. etiam. in j. nota. de lega. ij. in l. properandum. §. si autem alterutra. in prin. C. de iudi. & in l. iij. post. glo. ibi. §. si rem. de leg. iij.

¶ Et iusta causa exemplificatur per Bar. hic, quando reus destitit à lite post productionē instrumenti in quo apparet de iure actoris: vel post publicationem testium, ex quibus apparet de meritis causæ in fauorē actoris: nam excusatur ab expensis, si à lite desistat. Si verò prosequatur litem post productionē instrumenti, vel post publicationem testium, debet condemnari in expensis postea factis: sed excusatur ab expensis quas actor prius fecit: vt Barto. hic concludit, & clarius idem tradit in l. si quis

^a Fidem. And. Tiraq. in tract. Retract. couē. §. ii. glo. vj. nu. §. C. M.
^b Expensis. In hac materia expenditur quando excusetur quis vide. latè apostil. Dyn. in regu. cum quis. de regu. iur. li. vj. in nouis impressionibus. super litera b. & Lāfran. de oria. in repet. c. quantor contra. de probatio. in versic. expēse latissimè per Mod. in l. properandū. §. si autē. de iudi. & Socin. in tract. fallen. in regu. cxxix. H. C.

a Vt Alexan. Idem ibi la. in v. col. vers. secundo quzro.

b Roma. Adde Felin. in c. nouit. de iudicijs. fi. col. vers. monitio. vbi refert omnes tenētes hanc opin. Gul. de Cug. & Barb. in addi. ad Abb. c. ii. hic allega. & Pau. de Cast. in l. quidam Iberus. de seruit. v. rba. p. d. i. & Felin. in c. quoniam contra. de proba. in ix. col. in ver. hanc limitationem. vbi vult quod etiam si confitear coram iudice p. ce-

dente interpel-
latione, q. ni-
hilominus con-
dēnetur in ex-
pensis citatio-
nis & idē colli-
gitur ex mente
Roma. ind. sin-
gu. sed aduerte
ad ym. quod
Rom. in sequē-
ti sing. nu. 397.
& Felin. vbi 2.
volūt quod in
dubio p. resu-
matur p. cess-
sisse extra iudi-
monitio, per ar-
gu. à commu-
niter accide-
ntibus, vt ibi per
eos. Ex quo se-
quitur, quod
reus qui confes-
sus est coram
iudice, venit
condemnā-
dus in expensis li-
belli & citat.
quia p. sumi-
tur p. cessisse
dicti monitio
extra iudi. cu-
ius contrarium

inficiatus. s. dep. & in d. l. properandum. s. si n. utem
alterutra. C. de iudi. cum simi. vt Alexan. ibi scribit col. A
iiij. vers. iuxta hoc. & idem Pet. de Anch. in cons. cccxxvj.
super primo dubio subtiliter. & idem Ange in l. destitit-
se. s. de ind. Abb. in c. ij. in fi. de secun. nupt.

¶ Sed tamen aduertendum est in ista cōclusionē instru-
menti quam cōmuniter omnes sequuntur, tñam quan- 8
do post p. ductionem instrumenti vel publicationem
processus reus à lite desistit: clarum est quod non debet
cōdemnari in expensis propter iustam causam quam ha-
buisse videtur. & in hoc communis conclusio placet. Sed
si reus non obstāte p. ductione instrumenti vel publi-
catione processus fuit litē p. sequutus, & succubuit, vi-
detur q. debeat in expensis totius litis condemnari, non
solum in expensis factis post instrumenti p. ductionem
vel publicationem processus, vt omnes tenent, sed etiam
in expensis factis prius, à quibus non videtur excusari ex
eo quod malam litē p. sequutus fuit, etiam post p. ductionem vel publicationē. Quo casu verisimiliter vi-
detur quod etiam si à principio notitiā habuisset de in-
strumento postea p. ducto, quod tamen non cessasset à
lite; ideo in expensis totius litis debet condemnari. Et
hoc in simili casu tradit Rom. b in singu. cccxcvj. alio se- B
ro dominus Manuel. vbi inquit, tñ quod si creditor cita- 9
tus absq. interpellatione debitum confitetur, non debet
condemnari in expensis: quia sicut citatus coram iudice
debitum cōfiteretur, ita videtur quod appellatus de his si-

volunt rationes naturales, de quibus per eum in d. singulari. cccxvi. vbi dicit,
quod qui confessus est corā iudice debitum quod ita interpellatus de his simili-
ter confessus fuisse. & hic quod non est condemnandus in expensis. cogita si
potest dici quod ista p. sumpta interpellatio quæ causatur à communiter acci-
dentibus tollatur per confessionem factam coram iudice, & per consequens hoc
casu non veniat condemnandus in dictis expensis; & inquantū dixi de argu. à com-
muniter accidentibus, an sit validum in iure tam in criminibus quam in ciuili-
bus, vide lausimē Hippolyt. de Marfil. in singu. primo. incipien. argumen. à com-
muniter, &c. & per do. Philip. in cons. clxxxiiij. incipien. & pro tenui facultate. in
iii. col. vers. & communiter fieri, &c. H. C.

militer

militer confessus fuisset: Secus dicit Rom. si debitor cōuentus debitum negauit: quia tunc debet in expensis condemnari, licet extraiudicialiter interpellatus non fuerit: quia verisimiliter sicut debitum in iudicio negauit, ita etiam interpellatus negasset. & ita Rom. consuluit in loco supra alleg. Et fuit distinctio Guli. de Cu. in l. edita. C. de eden. vt Ange. refert in l. debitores. C. de pig. & Abb. in c. ij. de accusa.

- ¶ Et si militer in casu nostro videtur dicendū. Nam qñ productio instrumento vel publicato processu reus cessat à lite, excusatur ab expensis. Quia verisimiliter si talē notiā à principio habuisset, nō litigasset ex quo nūc desistit. Secus videtur qñ totā litē prosequitur, non obitate productione instrumenti, vel publicatione processus: quia tūc verisimiliter si à principio litis talē notiā habuisset, voluisset litigare: & cessat ratio quæ cōsideratur quādo desistit: & ideo semper videtur malam litē prosequutus, merito succumbens in expensis totius litis, debet cōdemnari.
- ¶ Et ista declaratio optimè applicari potest ad illud quod dicitur in c. 10 exceptionem. de excep. ¶ quod reus qui malitiose distulit opponere exceptionem ex cōmunicationis, vt actor vexaretur litibus & expensis debet cōdemnari in expensis factis per actorem. & idē dicit Bal. in d. c. exceptionē. de illo qui calūniōse, distulit producere instrumentū, vt nō audiat postea nisi refectis expensis. Nam hoc videtur intelligendū quādo aduersarius cui expensæ solui debēt, à lite desistit. Secus videtur si postea etiam litem iniustam prosequatur. Quia verisimiliter etiam à principio opposita exceptione ex cōmunicationis, vel productio instrumento non desistisset à lite. vnde tali casu patet qd malitia rei in non opponendo exceptionem, vel non producendo instrumentū, non fecit actori praiudiciū: & sic videtur cessare ratio. d. c. exceptionem. ideo debet cessare eius dispositio. c. cū cessante.
- ¶ de appel. l. adigere. §. quāuis. s. de iure patro. ¶ Nam licet reus qui distulit opponere exceptionē, vel producere instrumentū, videatur esse in culpa vel dolo: pariter etiam aduersarius qui postea etiā litem iniustā prosequitur, videtur esse in dolo. & ideo dolus cū dolo debet compensari. l. si duo s. de dolo. l. si ambo s. de cōpensā. Et in simili no. Abb. in d. c. exceptione. col. antepe. post alios quos ibi refert. Et sic ista compensatio, vt reus qui distulit, apponere exceptionem vel producere instrumentum, non teneatur in expensis. Actor tamen qui fuit prosecutus litē iniquam, post exceptionē oppositā vel productionē instrumenti, si succubuit, debet cōdemnari in expensis. s. cū dum regulā l. properādū. §. siue autē alterutra. C. de iud.

a Instrumētū.
Adde Iaso d. l.
properandū. §.
siue autē colus
v. de iudi.

¶ Tertio & ultimo not. quod licet reus iustus ab expen-
 sis ex iusta causa excusetur, vt s. dictum est. Secus videtur
 in actore. vt Bart. dicit per istum tex. non tamen precise
 intelligatis quod actor nō possit excusari. Sed in actore
 requiritur causa magis iusta, quā in reo. idem Bart. di-
 cit in l. eum quē temere. s. de iudic. in ver. ad vnum tamē
 aduerte. alleg. istā l. & fatetur Bar. hic quod etiā ex parte
 actoris potest esse iusta causa: videlicet quando actor de-
 stitit cognito quod debebat desistere: & tunc releuatur
 ab expensis. l. destitisse. s. de iudi. Et hoc intelligendum
 videtur quādo à principio habebat euidenter iustā cau-
 sam litigandi, & contrarium ab eo perscrutari non po-
 tuit: & sic cessat ratio quæ in text. allegatur. & de iusta
 causa in persona actoris no. Cardin. in cōsi. xciiij. s. alleg.

In l. Nemo ex his. Argumenta.

- 1 Homicidium negans, si conuincatur, potest de defensione ex-
 cipere.
- 2 Sententia quandoque à reo potest dici nulla, & si qua sit, ab
 eadem appellare potest.
- 3 Libellus admittitur, quo quis sententiam nullam dicit, vel in
 integrum restitui petit.
- 4 Reus prescriptionem vel priuilegium disiunctiue potest op-
 ponere.
- 5 Reus exceptiones, quas obicit, probare tenetur.
- 6 Negans quibus casibus puniri possit.
- 7 Exceptiones plures falso opponens, à iure de mendacio pu-
 niri solet.
- 8 Negans quali defensione uti dicatur.
- 9 Exceptio tolli potest statuto, sed non defensio.

REGULA XLIII.

NEMO ex his qui negat se debere prohibetur
 etiam alia defensione vti, nisi lex impediat.

¶ EADEM regula habetur in regula, nullus pluribus.
 eo. titu. in vj. & idem dicitur in l. nemo prohibetur. s. de
 exceptio. vbi glo. dixit hoc etiā procedere in exceptioni-
 bus contrariis. Et hoc clarū est si conditionaliter pro-
 ponatur: vt not. per glo. in l. si quidē C. de except. & tradit
 Dy. in dicta regul. nullus. col. ij. versu. vnde videtur mihi.
 vbi exemplum ponit in eo qui negat debitū: & si contin-
 gat probari, opponit exceptionē pacti de non petēdo, vel
 solutionis. Et ista cautela vtuntur aduocati. Quia primo
 negant, deinde sub conditione exceptiones opponunt: vt
 dicunt Bal. Ange. & Salic. in d. l. si quidem. & idem Bald.

in l.

a potuit. Imò
 adhuc obserua-
 mus quod non
 releuatur, nisi
 eo casu, & ab
 eo tēpore, quo
 reus malitiosē
 distulit excipe-
 re & produce-
 re. vt s. ea. l. nu-
 me. 9. C. M.

bis notat.

q. de re iud.

vnde videtur

mihi.

b Defensione.
 vide latē ad-
 di. Dy. in d. re-
 gu. nullus. su-
 per litera, a. in
 nouis impres-
 sionibus. H. C.
 c Adde latē
 addit. Dy. in d.
 regu. nullus. in
 addi. super li-
 tera, a. la. ij.

In l. j. colum. v. vers. circa secundum. C. de furt.

- 1 ¶ Et ideo accusatus de homicidio^a, potest opponere ne
 a gando se commisisse homicidium: & si probetur, potest
 dicere se illud fecisse ad defensionem: vt no. Bar. in l. cum
 de indebito. §. de probat. in authen. contra qui propriam.
 C. de non nu. pecu. vt etiam Bal. col. pen. ver. iuxta prædi-
 cta quæro. Abb. in c. is qui. in prin. per illum tex. de solu.
 & hoc not. Pau. de Cast. in consil. xxxvj. in præsentī casu.
 Et istam communem opi. dicit Soci. in d. l. nemo in fin.
- 2 ¶ Et in simili procedit libellus in quo reus condemna-
 tus dicit sententiam nullam: & si qua sit, appellat: vt not.
 Barto. in l. si expressum. in ij. q. 3. de appel. glof. & Bart. in
 l. j. C. quando prouoc. & Bald. ibi in vers. quinto quæro.
 idem Bal. in tale pactum. §. qui prouocauit. in xvij. q. 3.
 de pac. Specul. in tit. de senten. §. iusta. vers. sed nunquid.
 & Cuma. in consil. xxxvj. proponitur. Abb. post Hostien. &
 alios in c. dilectio. de appel. & dixi ibi post Perusinum.
- 3 ¶ Sic etiam admittitur libellus in quo quis dicit sen-
 tentiam nullā: vel petat restitutionē in integrum. c. con-
 stitutus. vbi Abb. de resti. in integ. per illum tex. & idem
 Abb. in c. cū olim. col. ij. de priuileg. Et non solum condi-
 tionaliter, vt s. dictum est, sed etiā simpliciter exception-
 nes contrariæ opponi possunt. Quia in dubio oppositæ
 videntur disiunctiue: vt not. Inno. in c. auditis. de præscri.
 vbi Abb. col. vij. tertio opponitur. Et ideo potest reus ex-
 cipere, quod soluit. & quod in testamento liberatus sit: vt
 not. Bart. in l. j. C. de fal. causa adiect. leg. in ij. opposi.
- 4 ¶ Similiter reus potest se tueri ratione præscriptionis
 & priuilegij disiunctiue: quia de vna exceptione transit
 ad aliam: vt not. per glo. in d. c. auditis. in vers. præscri-
 pisse. de præscrip. & bene facit text. in c. cum personæ. §.
 quod si tales. de priuileg. in vj. & Abb. declarat in c. abba-
 te. col. ij. de verbo. signi. Et prædicta procedunt in pluri-
 bus actionibus contrariis: secus esset vna exceptione con-
 traria in qua reus non auditur si contrarietatem conti-
 neat. l. ij. vers. sed si alius. & ibi Ange. §. quando appel. sit.
 & not. Barto. in d. l. nemo. facit text. in c. sollicitudinem. de
 appel. in l. j. C. de fur. & in regula, vbi repugnantia. §. eo-
 cum simi. declarando, vt ibi dicam.
- 5 ¶ Secundo regula procedit in pluribus exceptionibus
 quæ per reum probari debent: & actor non grauatur one-
 re probandi, vt in exceptione præscriptionis, & priuile-

gij, & pacti de non petēdo. Secus si actor grauatus sit onere probandi: vt quia reus negat numeratam esse pecuniam: & etiā se soluisse dicat. Nā istæ exceptiones simul opponi non possunt: vt no. Bar. in d. l. nemo. ¶ Sed talis differentia non videtur procedere: quia, vt s. dictū est, exceptiones contrariæ in dubio disiunctiue oppositæ videntur: vt no. Innoc. in d. c. aulicis. ergo nihil ob stare vi letur quominus simul proponi possint: & quia non videtur subesse ratio diuersitatis. Nā quando reus opponit exceptionem in privilegiij & prescriptionis: vt in d. c. aulicis. ipse reus probat vtranq; exceptionem, quia habet actor fundatā intentionē de iure cōmuni: & ita hoc procedit secundū regulas iuris cōmunis. Et eodem modo videtur quādo reus negat quod petitur, & etiā dicit se soluisse, secundū regulā iuris nō tenetur probare negatiuam. l. actor. C. de probat. ideo actori onus probandi incumbit secundū ordinē iuris. Et propter hoc non debet magis in isto casu quam in alio reus repellit quia negans regulariter non punitur, nisi in quibusdam casibus specialiter in iure expressis. l. si s. de rei vendi. in authē. cōtra qui propriam. C. de non nu. pecu. cum simil. ideo quod sit lege permittēte, pōnam non meretur. l. Gracchus. C. de adult. vnde sicut in casu præcedenti contraria proponi possunt, ita videtur in casu isto: quia in vtroq; casu videtur eadem contrarietas quæ excipiendo admittitur: vt latius dixi in c. pastoralis. colum. vj. de exceptio.

¶ Tertio, regula fallit si lex impediāt vt hic dicitur: & exempla sunt in glo. ¶ in omnibus casibus in quibus mendacium ponitur: nam non licet vti pluribus exceptionibus, absque pōna. mendacij imposita à iure: vt not. Bart. in d. l. nemo. & Ange. in § allud. el. ij. in authē. de trien. & semis. Et per istam regulam videtur dubitabilis decisio^a, quam tra-

dit Ange. Aret. in §. si. col. iij. vers. quæro quid si à principi. in tit. de ad. io. vbi cōcludit quod debitor qui negauit debitum. si postea conuictus confiteatur, perdit beneficium cessionis propter mendacium. & ibi reprobat Salic qui tenet contrarium in l. j. C. qui bo. ced. poss. nam pro opinionione Salic. facit ista regula.

¶ Non obstat quod dicitur de mendacio quod ponitur, quia illud habet locum solum in casibus in iure expressis: quia iure suo quis priuari non debet, nisi expressum sit not. Bald. in authē. ex testamento. col. penult. C. de collat. per text. §. cum igitur. in authē. de non elig. secund. puben. & not. per glo. in c. fin. de iure patron. Et ita arguit Alex. in consil. ciij. videtur prima consideratione, col. penult. j. Et de ista quæstione not. Bald. in d. l. j. C. qui bon. ced. poss. colum. j. vbi distinguit.

¶ Similiter ista regula facit pro eo quod Alex. tenet in l. vinum.

a Decisio.

Quæ falsa est, quia iure non probatur. adde quæ dixi in cōsu. Paris. §. xxx. nu. 5. Sed bene perdet, & etiam carcera bitur, si interrim bona sua in fraudē dilapidauit. l. fin. in fi. quæ in fraud. cred. dixi in cōsuetu. Paris. §. cxxvj. Caro. Mol.

vinum.col.iii. s. si cert. petat. ubi tenet contra Roman. & concludit quod difficultas excusat à mora etiam post negationem factam: & ad hoc bene facit iste tex.

- ¶ Ultimo notandum text. ibi alia defensione vti. t quod negans dicitur vti defensione. vt colligitur ex illa dictione alia, quæ denotat similitudinem: vt not. in l. si fugitiui. C. de ser. fug. & in l. si. ubi Bal. C. de his qui à nō domino. Et licet negatio dicatur defensio, non tamen propriè dicitur exceptio: vt not. Bald. in rub. extrà de exceptio. & idem Bald. in l. j. col. xv. ver. restat. C. qui accu. & in l. peremptorias. col. v. ver. quæro, dicit statutum. C. sen. rescin. non pos. declarando vt dixi in d. rub. extrà de except. ¶ Et ideo licet per statutum tollatur exceptio, non tollitur defensio: vt not. Domin. c. j. in glo. iij. de lit. contest. in vj. cum simil. vt dixi in ca. ex parte. col. pe. de offic. deleg.

In §. Quoties. Argumenta.

- 1 Actio certa ex pluribus, quæ competunt, est eligenda.
- 2 Reus se se tueri potest pluribus collationibus, aut etiam electionibus.
- 3 Legitimari pluries quis potest, & se pluribus tueri legitimacionibus.

QUOTIES concurrunt plures actiones eiusdem rei nomine, vna tantum quis experiri debet.

- ¶ NOTA ¶ ex pluribus actionibus ad idē cōpetentibus, vna tantū eligi debet. ad idē text. in l. quod in hærede. §. eligere. s. de trib. in l. cum filius. §. variis de leg. ij. cum sim. & facit tex. in c. & qui duas. ^a de elec. in vj. Et ista regula bene procedit in actore prout loquitur: secus est in reo qui potest se defendere pluribus exceptionibus: vt s. ea. l. in princi & not. per glo. in d. §. eligere. Et similiter ² tex. in d. c. & qui duas. procedit in actore: ¶ secus est in reo qui potest se tueri ex pluribus collationibus bvel electionibus vt no. Card. in c. post electionem. per illum text. de concess. præben. & Abb. ibi in tertio notabili. & idē Abb. in c. cum olim. el. secundo, circa fi. de privilegiis. Lapis in allegatione clij. & est vltima in ver. ad secundā quæstionem. Cal. in cōsi. vij. de elect. Ro. in consi. ccccxxij. quo ad primum. in secundo dubio. Domin. in d. c. & qui duas. Et hoc declaratur per Ro. in consi. ccccl. in casu propositæ consultationis. in secundo dubio. & per Abb. in c. cum olim.

^a Duas. Vbi vide Anch. qui singulariter loquitur. Hic. C.

^b Collationibus. Adde Fel. ca. cū olim. de re iudica. & latiss. in reper. ca. in nostra. de rescriptis. in ij. col. in versu. titulus multiplicatur, &c. Hic. Chuc.

in glo. in verbo, elusionem, de re iudic. † Et ad prædicta facit: quia plures quis se legitimari potest, & ex utraque legitimatione poterit se tueri: ut tradit Pau. de Cast. in consi. cccxvij. visio testamento. circa fi. ¶ Item regula, ut dixi, procedit in actore qui à seipso certificari debet. Secus si factio aduersarij impediatur: quia tunc libellus incertus admitti tur: ut dicit Bar. hic per illum text. alleg. in glo. in l. j. §. qui autē. §. quorum leg. ubi Bar. idem dicit cum sim. ut tradit Alex. in l. vbi autē. §. qui illud. de verb. oblig. & in consi. clxxxij. le. tis & ponderatis. lib. ij & dixit in l. edita. in secundo genere cumulationis. C. de eden. & etiam dixi ibi de intellectu. §. sed neque. in authentic. de fideiuss. alleg. in glo. hic.

In l. Toties. Argumenta.

- 1 Hæres in solidum tenetur, qui de dolo proprio tenetur.
- 2 Hæres de dolo defuncti non tenetur.
- 3 Hæres quando de dolo defuncti teneatur, etiā de eo quod ad eum nō peruenit.

REGULA XLIII.

TO TIES in heredē damus actionē de eo quod ad eū peruenit, quoties ex dolo defuncti cōuenitur non quoties ex suo.

¶ **N**O T A quod † hæres qui ex proprio dolo conuenitur, tenetur in solidum. Sed quando ex dolo defuncti, tunc tenetur solum de eo quod ad eum peruenit. ad idem tex. quem glo. hic adducit in l. quod in heredem. §. si seruum. ver. toties. §. de ser. corrup. ubi glof. Et ratio manifesta videtur: quia in primo casu quando ex proprio delicto conuenitur, ipse est autor principalis delicti: ideo etiam pro eo quod non habuit tenetur. l. in hoc iudicio. §. de ser. corrup. & facit tex. in l. j. §. rectissime. §. de vi & vi arma. in l. j. §. interdum. §. si quadru. pauper. fec. dicatur. & quia pœna sequitur suos autores. l. sancimus. C. de pœnis. † Sed pro dolo defuncti hæres non tenetur, nisi pro eo quod ad eum peruenit. & facit tex. in regula, sicuti. §. eo. c. cum simi. ibi alleg.

¶ † Et quandoque etiam hæres tenetur ex dolo defuncti pro eo quod ad eum non peruenit, videlicet in conditione furti: ut not. Bart. in l. si pro fure. per illum tex. §. si. §. de condit. furt. Et hoc est speciale, propter frequentiam furtorum. ut notat Bart. in l. j. de priua. delictis. col. j. cum simi. ut tradit Corn. Perus. in consi. cccxiiij. licet hac consultatione. col. ij. lib. j. Et quandoque etiam hæres non tenetur de eo quod ad eum peruenit. l. ij. §. si. §. vi bono. rapto. declarando ut not. Bart. in l. j. §. de priua. delictis. & per glo. & Doct. in l. j. C. ne ex delicto defuncti. Et de his latius videbimus in regula pœnalia. j. eo.

In l. Neque pignus. Argumenta.

- 1 Pignori dari sua res potest nemini.
- 2 Pignoris vel seruitutis in re sua nemini potest dari. & nu. j.
- 4 Acquiri quando possit alicui res sua acquisitione noua.

Depositorum

Depositum in re propria fieri non potest, sicut nec precariū.

5 Emptio rei propriæ quare non valeat.

6 Emere rem suam per aliū quis potest, quod per se nō potuit.

REGULA XLV.

NEQUE pignus, neque depositum, neque precarium, neque emptio, neque locatio res sua consistere potest.

1 **¶** PRIMO noto † quod res propria pignori non potest. ad idem tex. in l. i. rem alienam. l. i. ff. de pigno. actio. sicut etiam in re propria non constituitur usus fructus. l. vti frui. in princip. ff. si. usus fruct. peta.

¶ Nec res propria alicui seruit. l. in re communi. §. de serui. vrb. præd. l. cū in fundo. in prin. ff. de iure dot. l. si qui ædes. §. serui. vrb. præd. l. quicquid. §. communia prædio. Nam sicut res mea non potest ulterius mea fieri. l. sequitur. §. lana. §. de usufruct. §. item nemo rem suam. instit. de inutil. stipul. Ita videtur quod aliquod ius habenti, plenum dominium acquiri non possit. 2† Et ideo ius pignoris vel seruitutis non acquiritur: & hoc intelligitur quando res perfectè & irrevocabiliter acquisita sit. Secus si reuocabiliter: b quia tunc res propria iure pignoris retineri potest: vt not. Bar. in l. ex sextante. §. Latinus. de excep. rei iud. vbi etiam allegat tex. in l. in rebus. vbi Bal. colū. penul. C. de iure dot. & in l. debitor. ff. ad Trebel. vbi Bar. idem dicit. & facit text. in l. non quocunq. in prin. de leg. j. & idem not. Bar. in l. in bello. §. si quis seruū. per illum tex. §. de capti. & postlim. reuer. & Ang. hoc idem scribit in cons. cxi. viso dicto puncto ad fidem.

a Posit. vide latius. l. in §. sic itaque. colū. iiii. vbi. glo. in verbo, magis, & quæ de verbo ad verbum refert Bened. de Vadi. in addi ad Socinum intra c. fallen. in reg. c. & late etiam per Fely. in c. inter dilectos. de fid. instrum. Hic. Chuc.

3 **¶** Item † regula procedit quando quis habet dominium de iure communi: secus si de iure speciali: vt not. Bartol. in l. fina. colum. ij. C. de sacrosanct. eccle. & in l. j. C. commun. de lega. & in l. idemque. in princip. ad fin. §. qui pot. in pign. hab. cum simil. vt Alex. tradit in l. j. colum. fin. de leg. j. Aret. in cons. clxx. longa est col. ix. & in l. existimo. de verb. obl. col. ij.

b Reuocabiliter. Alex. consil. c. nu. 6. lib. vii. late And. Tira. in trac. retrac. proxi. §. i. glo. vii. nu. 69. cum seq. Dixi in notis intellecti l. si communi. l. vni deferuit ru sic. prædio. nu. 24. quos habes cum tract. meo diuidui & indiuid. C. M.

4 **¶** Et ad prædicta facit † quia res mea potest mihi acquiri ex noua acquisitione, quando prima causa acquisitionis est dubia: vel quando per secundam pinguior acquisitio fit. vt not. Dom. post. Io. Mo. & Io. And. in c. cum persona. §. quod si talis. de priuileg. in vj.

¶ Secundo noto, quod depositum nec precariū in re propria

pria fieri potest: & idem in commodato. l. qui rem. supra de positi. & idem in locatione, vt hic dicitur: & in l. qui rem. C. loca. Et ista conclusio intelligitur & procedit si agatur actione depositi, commodati, vel locati, nam repellitur actor, quia contractus non valet. Secus si agatur conditione legis. l. si quis conductionis. C. loca. quia tali casu actor non repellitur exceptione proprietatis: vt notat Alexand. dicit in l. si aliquam rem. col. pen. s. de acqu. poss. & idem prius voluit Paul. de Castran d. l. qui rem. supra de positi.

¶ Sed ista limitatio videtur dubitabilis: quia ex quo a Dubitabilis. contractus non valet, non videtur habere locum, quod dicitur in d. l. si quis conductionis, vel saltem dictum Alex. & Paul. de Ca. videretur intelligendum, quando scienter ab ipso domino facta condictio fuisset: secus si ignoranter, vt declarat Franc. de Curt. consil. lxx. super controuer. s. col. vj. versi. non obstant. C. M.

¶ Item regula procedit, quando fuit factus contractus respectu proprietatis: secus si respectu possessionis quem non habebam qui tunc tenet locatio & commodatum. l. si quis aliquam rem de acqu. possel. & ita Paul. de Cast. dicit in d. l. qui rem in si.

¶ Tertio & vltimo noto, quod emptio rei proprie non valet. ad idem text. in l. cum res. C. de contrahen. emp. & in l. suæ rei. s. de contrahen. emp. vbi dicitur hoc procedere, siue sciens, siue ignorans quis hoc facit. & in l. si seruum. s. de condic. indeb. l. debitor. s. de pigno. actio. Et ratio videtur: quia emptor emit ad istum finem vt dominium acquirat. l. cum manu facta. §. si. s. de contrahen. emp.

¶ Sed cum sit dominus, vltius effici non potest. l. sequitur. §. lana. de vsucap. Et ista conclusio intelligitur, quando quis ratione proprietatis emit rem suam. secus si ratione possessionis, quæ apud venditorem repertur, quia emptio valeret. l. si in emptione. §. rei suæ. s. de contrahen. emp. Et tali casu pretium possessionis erit minus, quam pretium rei. l. si mulier. §. qui possessionem. s. quod met. cau. l. si duo. in si. s. vt posside. Et quod dictum est ratione possessionis, idem est ratione alterius iuris deficientis: vt not. per glo. & Bald. in d. l. cum res. Istatamen non sunt proprie fallentia: quia emptio fit de iure, cum non est apud emptorem: & regula loquitur de re propria emptoris.

¶ Vltimo regula habet locum in emptore qui rem suam emeret: secus si alteri mandaret emendam: quia potest per aliū quod per seipsum non potest. l. si tibi mandauero. §. si hi quorum. ff. manda. vbi Paul. de Cast. dicit, & intelligitur ibi & facit mandatum illi qui emit nomine suo, non nomine mandatis. Sed tex. ibi facit in contrarium, dum dicit, & rei propria non valet emptio: ergo videtur quod emptio ibi esset facta nomine domini. Sed toleratur ex æquitate duobus concurrentibus.

Primo

Primo, quia res erat venalis. Secundo ne priuatur dominio rei suæ, & etiam dici potest quod ibi esset sua reuocabiliter secundum resolutionem factam.

¶ Et ad illum text. de re venali notandum est singulariter, quod si post certum tempus ex conventionem res vendi potest, & elapso illo tempore res non sit vendita, & venditio impediri potest si debitor debitum offerat: ut notabiliter tradit Cardin. in clement. j. nos itaque. in vij. quæst. de iureiurand.

§. Priuatorum.

PRIVATORVM conuentio iuri publico non derogat.

¶ De quo dictum fuit in l. nec ex pratorio. §. eod.

In l. Quod à quoquam. Argumenta.

- 1 Solutum nomine pœnæ, non repetitur iure.
- 2 Pœna an possit retineri in foro conscientiar.
- 3 Pœna delicto est commensuranda.
- 4 Obligatio qua delictum punitur, de iure naturali esse dicitur.

REGULA XLVI.

QUOD à quoquam pœna nomine exactum est, id idem restituere nemo cogitur.

- 1 ¶ **N**OTA quod solum nomine pœnæ repeti non potest: ad idem tex. in l. id quod. §. de solut. cum simil. allegatis in glo. ad idem tex. in l. pœnæ §. de cond. indeb.
- 2 ¶ Et ista regula procedit in foro contentioso. Sed in foro conscientiar pœna retineri non potest: quia non debetur in foro conscientiar: ut tenet glo. xij. q. ij. fraternitas. in gl. fi. & no. Bal. in l. post decisionem. in fi. C. de fur. in l. iubemus §. sanè col. j. versi. sed nunquid in foro conscientiar. C. de sacrosanct. eccle. & in auth. ad hæc. col. v. versic. sed dubitatur. C. de vsur. cum sim. ut latè prosequitur Feli. in c. j. char. antep. de constit. & Alex. in consi. ix. viso processu. col. iij. lib. v.

a Pœna. Cor. se. in sing. vers. pœna. vide Decium. c. j. de constit. ubi etiam ad Decium tetigi. C. M.

- 3 ¶ Sed ad declarationem dictæ gl. quæ communiter approbatur considerandum est, ut dixi in d. c. j. col. antepen. Quia si pœna sit commensurata ad delictum, non videtur quod gl. bene dicat: debet enim pœna delicto commensurari. c. quæstuit. de his quæ fiunt à ma. par. cap. c. felicis. §. illud. in fi. de pœ. in vj. xxiii. q. j. c. non afferamus stateras. & tali casu lex videtur iniusta quæ fundata est in utilitate publica, quæ est ut delicta puniantur. l. ita vulneratus. ff.

rus. ff. ad leg. Aquil. cap. vt famæ. de senten. excommun.

a Conscientiæ. ¶ Et cum lex iusta sit, etiam obligat in foro cōscientiæ². **8**
Dixi ad Alex. vt not. per gl. in c. quæ in ecclesiariū. vbi Bal. de constit. &
consil. c. xix. nu. 16. libr. vj. latè
do. Andr. Tira. in præf. tract. Retract. nu. 73.
C. M. ¶ Et ideo iustè b captus, peccat si aufugit: vt no. per glo. j. **9**
b Iustè. Secus si iniustè. And. dist. in c. ius gentium. in ver. seruitutes. & in clem. pascora
Tiraq. in præ- lis. in ver. per violentiam. de re iud. Et quod dixi compro-
fat. Retrac. nu. batur, † quia obligatio ad pœnam delicti, est de iure nat-
68. vltra quem. urali: vt not. Bar. in l. ex hoc iure. col. fi. 5. de iustit. & iu.
adde Bal. conf. glo in l. seruus. 5. de his qui not. in fa. facit tex. in l. fin. vbi
cxv. consi. ccv. Ang. C. de collat. fund. patri. lib. xj. in l. eius qui delatòrè.
li. j. la. l. si duo 5. de iure fisci. ergo pariter in foro conscientiæ videtur o-
patroni. in fi. 7. bligari: quia conscientia secundum ius naturale iudica-
de iureiu. dec. tur. Nam conscientia non ligat, quos natura non obligat:
conf. ccccccxcj. vt dicit Bal. in l. j. in fin. C. de veſtig. & commiſſ. not. Abb.
C. M. in c. j. in fi. de reſtit. in integ. glo. in d. c. fraternitas. potest
saluari, quando pœna delicti eſſet excelsiua. Et tali casu
lex eſſet iniusta quæ in foro conscientiæ non obligat: vt
not. Abb. in d. c. j. de constit. cum ſimil. vt dixi ibi. Ex quo
infert, quòd lex quæ pœnam imponit ratione pœnæ, non
plus vel minus conscientia astringit. Sed vis tota in hoc
conſiſtit an lex iusta ſit, vel iniusta: & ſecundum hoc re-
gula hic procedit etiam in foro conscientiæ quando pœ-
na iustè imponitur. Secus ſi iniustè imposita eſt. & de hoc
latius dixi in d. c. j. de constit. vbi videndum eſt.

In l. Conſilij. Argumenta.

- 1 Conſilium, modò non fraudulentum, non ligat conſulentem.
- 2 Aſſeſſor, & qui pro officij ratione conſulitur, de malo conſi-
lio tenetur.
- 3 Doctòr qui imperitè conſuluit, damnum paſſo ſatisfacere te-
netur.
- 4 Conſilium præbens quando teneatur, & quando non.
- 5 Conſulens, in atrocioribus pari pœna punitur.
- 6 Conſulens, quando pœna ſpeciali plectatur.
- 7 Conſulens non tenetur, ſi de interdicto vnde vi agatur.
- 8 Conſulens indiſtinctè punitur, ſi eius nomine delinquatur.
- 9 Conſulens alicui, præſumitur cauſa mouens principaliter,
& quare merito punitur.
- 10 Conſulens tunc punitur ſi ex conſilio delictum ſequatur.
- 11 Conſulens ex conſilio non punitur, ni conſilium præceſſiſſe
delictum probetur.

- 12 Consilium non punitur, nisi ad malum tendere probetur.
 13 Consulens non damnatur, si principalis absoluat.
 14 Consulens non tenetur, consilio in tempore reuocato.
 15 Consulens non punitur statuto penam facienti imponente.
 16 Consulens quādoq; mitius punitur, qualitate attēta facientis.
 17 Consilium pręstare quando quis dicatur.

REGULA XLVII.

CONSILII non fraudulentum nulla obligatio
 est, ceterum si dolus & calliditas intercesse-
 rit, de dolo actio competit.

TEX ista regula sumitur illa quę habetur eod. tit. in
 1 vj. quę idē dicit, q̄ nullus ex cōsilio dummodo fraudu-
 lentum non fuerit, obligatur. Et huius conclusionis glo.
 ibi rationem adducit: quia cōsiliū non necessitat. xiiij.
 q. j. in c. quod pręcipitur. & in c. cum olim. de arbitris. Et
 explorare quis apud seipsum debet an consilium sibi ex-
 pediat. l. ij. §. fin. s. mandat. Exhortatur enim ille qui dat
 consilium, & exhortatio liberam voluntatem excitat: vt
 dicitur iij. dist. in fi.

Et ex ista ratione inferri videtur, quod regula habeat
 locum, dato quod ille cui datur consilium non fuisset a-
 liās facturū: quia militat eadem ratio, quod consilium
 non imponit necessitatem. & confirmatur opin. glo. hic
 1 quę ita tenet. & idē concludit Perus.^a post Ioan. Andr.
 in d. reg. nullus.

Secundo ex ratione prædicta inferri videtur, q̄ si con-
 silium necessitaret, quod ex tali consilio consulens obli-
 getur: quod tamen non videtur verum: quia si bona fide
 dedit consilium, non debet obligari.

Et hoc in contractibus, prout regula loquitur & intelli-
 2 gitur, q̄ Secus est in consilio quod pręstatur ratione offi-
 3 cij, puta in assessore: quia ipse de malo consilio tenetur.
 l. ij. §. quod quisque iur. de quo dixi in cons. viij. col. ij. &
 4 idē est in aduocato, saltem quādo consilium dedit ei
 qui aliās facturū non fuisset, vt concludit Perus. in d.
 regul. nullus.

Et notandum est, q̄ quod ille doctor qui consuluit per
 imperitiam si lata sit sentētia, tenetur satisfacere illi con-
 tra quem lata fuit sententia: vt not. Abb. in c. tua nos. de
 homic. in prin. post Ant. de Butr. ibi. & Io. de Ana. ibi di-
 5 cit illud esse verum, quādo iudex qui iudicauit teneba-
 6 tur seq

a Perus. Vbi
 dicit, q̄ in con-
 tractibus vel
 quasi quis non
 tenetur de con-
 silio, siue ille
 cui pręstatur
 consiliū fuisset
 illud aliās fa-
 ctur, siue non:
 licet Dy. ibi cō-
 tra. & per Ias-
 vbi cōtramorē
 suum tantū re-
 missionib' fuit
 contentus. in s.
 omnes. in sti. de
 aq. ij. col. vers.
 vi. no. & d. Phi-
 lip. Dec in. c. fi.
 de off. dele. col.
 vij. vers. xij. &
 vl. & c. & Rom.
 singul. dclxij.
 H. C.
 b Assessore. vi
 de Iaso. in d. s.
 omnes. de aq.
 insti. ij. col. & in
 l. j. C. de ser. fu.
 iij. col. & latiff.
 eundem dom.
 Philip. in cons.
 viij. incip. viso
 puncto, & dili-
 genter exami-
 natis. H. C.
 c Aduocato.
 Tho. Parpad.
 rep. l. exigendi.
 colū. iij. C. de
 procurat. Hier.
 Cag. rep. l. diē
 functo. colū. ij.
 de off. assesso.
 C. M.
 d Iudex. vide
 Roma in cons.
 ccxxviii. vbi di-

ait, q*uo*d iudex non tenetur sequi consiliū sapiētis electi de consensu partiū si videas illud esse iniustū & per Abb.c.cū in veteri.de elect*o* vii.col.& an talis sentētia data secūdu*m* prēdictū trāseat in rē iud.vide Abb.c.causamque.ii.col.de re iu.H.C.
a Delictis,Vide eundē c.i.de off.dele.col.v.in fi.ver.in secūdo mēbro &c.& Fel.c.sicut dignum.de homi.in iii.col.verfi.nota ibi animum, vbi etiam dicit hanc communem.&

in dic.j.col.iiij. tur sequi consilium, aliās secus.

¶ Sed tamen idem videtur in consilio q*uo*d non sit sequendum, dum modo ille qui iudicauit motus sit ex consilio, aliās non facturū: vt not. Perus. in d. reg. nullus.

¶ Et de consiliariis dominorum quomodo teneantur, not. Abb. in c. sicut dignum. col. fi. de homic.

¶ Secundo ista regula non habet locum in consilio dolo s*ed*, vt expresse hic dicitur. Et tali casu quis ex dolo obligatur, licet dolus sit causa impulsiva, vt Bal. dicit in d. regul. nullus. & sequitur ibi Perus. in princ. Et de consilio dolo s*ed* exemplum habetur in l. quod si cum scires. & in l. si quis affirmauerit. §. de dolo.

¶ Tertio q*uo*d regula non habet locum in delictis ² simpliciter. Sed secundum communem opinionem distinguitur, quod si is cui cōsultitur non erat aliās facturū, consulens pari pœna tenetur. Sed si erat facturū absque cōsilio, mitius ^b punitur. vt probatur in c. sicut dignum. §. qui ver*o*. de homic. in l. non solum. §. si mandato. in ver & Attalicius. j. de iniur. & ita tenet glos. in §. op*er*e. in verb. certe. institut. de oblig. quæ ex delicto. & in l. j. §. persuadere. in ver. facturū. §. de ser. corrup. & in l. sepe. in verfi. etiam. vbi Bart. de verb. signif.

¶ Et dicit Alber. in l. ob hanc verba. §. de his qui not. infam. q*uo*d doctores communiter ita tenent. & Bald. ibi idem sequitur col. ij. & in l. data opera. col. xvij. C. qui accus. in l. j. col. ij. C. de ser. fugit. Salic. in l. j. col. viij. C. de rapt. virg. Abb. in c. j. de off. deleg. Imol. in c. querelam. in fi. de elec. & Mathesilanus in notabili xviij. nota quod is cuius consilio. vbi propter hoc reprehendit Barto. in l. non solum §. si mandato. col. iij. §. de iniur. vbi indistinctē tenet quod consulens teneatur sicut principalis. & dictum Bar. sequitur Imol. in clement. j. col. v. de pœnis. Ang. Arret in tract. Malefic. in verfi. mandatorem. col. fi. in verfi. vigesimo secundo quaritur.

¶ Sed dictum Bar. saluari & concordari potest, vt intelligatur secundum distinctionem supradictā quæ cōmuniter approbatur. facit quo*q*ue Inq*ui*s. Ang. in l. is qui op*er*e. co. j. §. de furt

de fur. dum alleg. Ioan. And. in c. felicit. de poen. in vj. & idē Ang. in l. in furti. §. ope. eo. tit. de furt. Bar. Veron. in consi. xxvij requisitus. col. pen. Et secundū prædictam distinctionem intelligitur text. in §. ope. dum absolute dicit quod furti non tenetur. Nam intelligitur eadē poena: minori tamen poena puniri potest arbitrio iudicis: ut no. Ang. in locis s. proximē alleg. & ita etiā declaratur quod no. Bar. in consi. clxv. in q. quæ vertitur.

¶ Prædicta distinctio non habet locum in atrocioribus, in quibus consulens indistinctē pari poena punitur d. c. felicit. de poen. & in cle. j. eo. tit. Dicit tamen Fel. in c. j. de offic. deleg. q. fortē dicta iura debent restringi secundum distinctionem supra factam, per text. in d. c. sicut dignum. vbi ita distinguitur in homicidio quod videtur esse de grauioribus. & ad hoc videtur text. in d. c. felicit. iuncto §. illud. vbi nudo consilio poena mitigatur. Sed tamen limitatio prædicta defendi potest per dicta iura quæ loquuntur in homicidio qualificato cardinalis vel archiepiscopi. & facit text. in l. verū. s. de parric. in l. quisquis. C. ad leg. Jul. Et hoc videtur velle Bald. in l. j. col. ij. C. de ser. fu. vbi inquit, quod in atrocissimis consulens punitur, licet principalis fuisset aliā facturū.

¶ Non obstat text. in c. sicut dignū. quia loquitur in homicidio simplici. Non obstat illud. quia loquitur de consilio nudo quod nihil addit. & glo. ibi dicit. Secus videtur in consilio quod augeret malitiam: licet aliā esset facturū & de duplici consilio: per glo. in cle. in ver. consiliarios. de foro compe.

¶ Secundo prædicta distinctio non habet locum quādo

¶ specialis poena consulenti imponitur: quia tunc dispositio legis de qua constat, attenditur. l. j. C. de rapt. virg. vbi Sali. in viij. col. versu. secundo quæro. & no. Bar. in kis qui opem. s. de furt. vbi allegat text. in l. j. C. de nili. agger. non rump. & hoc modo procedit text. in l. j. §. persuadere. s. de ser. corrupt. secundum Sali. in l. j. colum. ix. de raptu virginum.

¶ Tertio prædicta distinctio non procedit in interditiis, unde vi. c. in quo ex consilio quis non tenetur: ut no. Inno. in c. querelam. de elec. per d. cum ad sedem de resti. spol. sequitur Ang. in d. las qui opē. circa fi. s. de fur. Bal. in l. j. col. x. ver. sexto quæritur. C. de serui. & aqua. Abb. in c. sicut dignū. col. fi. de homi. vide tamen Ro. in sin.

a Habet. Adde eundē do. Phil. in d. ca. j. colū. vi. versu. prædicta distinctio &c. & idem quod tenet Fel. in d. ca. i. tenet in d. c. sicut dignū.

b Specialis. Idē tenet in ca. i. in vii. fallen. & ibi Fel. in ii. limi. c. Vnde vi. Idē vbi t. v. fallē. & ibi Fel. ver. limita quarto. & la. remissive in §. omnes. institu. de a. d. i. colū. & l. i. C. de ser. fu. gi. iij. col. H. C.

gulari scilicet in contractibus. vbi dicit contra Inno. fuisse determinatum per dominos de Rota, per ea: sicut dignum de homicid.

a Nomine. Idem tenet vbi supra in vj. falsen.

b In dubio. vbi de eodem, vbi dicitur. vij. vers. sic est notandum. & Felin. c. si quis dignum. iij. col. vers. tertia conclusio & vide Bal. in sua Margar. in vers. consilium. vbi dicit quod quando quis locutus est alicui, & iuit & commisit delictum in breui spatio, q. presumitur fecisse de consilio illius, quod not. H. C.

c Sequitur sic. Idem in d. ca. i. col. vj. vers. iij. ad hoc, &c.

¶ Quarto non procedit quando ille cui fuit datum consilium nomine consulentis deliquit: quia tunc consulens indistincte tenetur: vt not. Bal. in l. metum. in fi. C. quod met. cau. allegat. cum quis. de resti. spo. Et licet ipse loquatur in mandante, idem videtur in consulente, quia apparet quod sit motus ex consilio.

¶ Et ad prædicta notandum est, quod in dubio b presumitur quod principalis motus sit ex consilio, & quod non fuisset aliis facturus: quia in dubio non presumitur delictum. l. merito. s. pro foc. c. j. de seruit. iura. Felin. dicit in c. j. col. v. vers. vtrum autem. de offi. deleg. Sed ratio præalleg. videtur facere in contrarium: quia hoc modo consulens plus punitur, & principalis non propter hoc magis excusatur. Idem tamen quod dicit Felin. tenet Bal. in l. data opera. col. xvij. C. qui accus. vbi allegat. l. j. C. de rap. virg. & i. l. expresse dicit Aug. in l. j. in prin. in vers. ultimo est videre. s. de eo per quem factum erit. & Ioan. de Anap. post Cardin. in c. ad audientiam. in vicol. in fin. de homici. & dicit Bal. in l. j. col. ij. C. de ser. fug. quod an esset aliis, quis facturus, in probatione facit consistit. Et coniecturis tamen potest probari: vt not. Bal. in d. l. j. col. iij. facit quod not. Bar. in l. si veniens. s. si supra de priuileg. credi. Bal. in c. j. iniuria. col. viij. vers. quæro si Titius de pace iur. firm. & in l. multum inter est. col. iij. C. si quis alio. vel sibi, cum simil. Sed cessantibus coniecturis presumendum est in dubio quod non fuisset aliis facturus: vt supra dictum est.

¶ Et ulterius ad declarationem supradictorū notandum est primo, quod ad hoc vt ex consilio quis teneatur requiritur quod delictum sequutum sit: vt no. Cardin. in c. j. in prin. in q. xij. de pœnis. Et in ipso actu debet consilium præstari: vt tradit Signorolus in cons. cxxv. in q. circa fi. Et hoc quod dictum est intelligitur nisi consilium per se consideretur: quia etiam per se est titulus criminis, & indistincte punitur: vt not. Bald. in l. data opera. col. xvij. in prin. Cui accus. vbi allegat. l. j. s. persuadere. s. de ser. corrupt. & idem dicit Bart. in l. non solum. s. si mandato. s. de iniur. & sequitur Ang. Aret. in d. vers. mandatore in fi. & tali casu punitur etiam factio non secuta, vt no. Sali. in l.

in l. j. col. iij. in j. quæst. C. de rapt. virg.

- 11 ¶ Secundo notandum est. quod ad hoc vt quis ex consilio obligetur. probandum videtur quod consilium præcesserit delictum^a, vt no. Bal. in l. j. col. iij. C. de ser. fug. & in l. ob hæc verba. col. ij. de his qui notan. in fa. vbi allegat gloss. in l. si verò non remunerandi. §. si verò post creditum. §. mandati. sequitur Alexan. in consi. cxvj. circa columnam j. lib. ij.

- 12 ¶ Tercio requiritur, quod consilium sit ad malum b, & quod constet de malo consilio: aliàs in dubio debet interpretari quod bonum sit consilium, vt consulens non teneatur vt no. Bal. in l. j. col. iij. versu. & not. quod consilium. C. de ser. fugi. & sequitur Alexan. in consi. cxviii. quoniam abunde lib. iij. facit tex. in l. merito. §. pro socio. facit quod no. in l. j. C. de his quib. vt indig. de verbo, vindicta. & ibi Pau. de Cast. & Alex. Et de verbo, auferri. not. Ang. in l. postquam. circa si. de pet. h. re. cum simi. vt dixi in ca. in præsentia. de proba.

- 13 ¶ Quarto consulens non potest condemnari si principalis fuit absolutus: vt not. Inno. c. in c. sicut dignum. de homici. vbi Abbas & Ioan. de Ana. sequuntur. & Pet. de Ancha in regula. accessorium. in xj. char. colum. j. versu. iuxta prædicta quæro. de regu. iur. in vj. & dixi in consi. viij. col. iij. in fine.

- 14 ¶ Quinto consulens non tenetur si consilium reuocauit^d, vt no. Inno. in c. ad audientiam. de homi. cum simi. vt tradit ibi Ioan. de Ana. col. iij. & declarat vt per Ang. Aret. in d. verbo, mandatore. in fi. Et dictum Inno. sequitur Bal. in d. l. non solum. §. si mandato. col. iij. de in iuriis. cum simi. vt tradit Alexan. in consi. lxxv. vifa. col. iij. lib. iij. Felin. in d. c. ad audientiam. in fi.

- 15 ¶ Sexto, statutum quod imponeret poenam facienti non haberet^e locum in consulente. Et hoc in simili in mandante tradit Bal. in l. non ideo minus. col. vj. ver. ego reuertor. C. de accusa. & latè Alexan. in d. consi. lxxv. lib. iij. §. allegato. facit quod no. Bar. in l. j. §. de sicar. Abb. in c. canter sollicitudinem. de purga. vulga. no. in c. mulieres. de senten. excommu.

- 16 ¶ Septimo, propter diuersam qualitatem facientis consulens quâdoq; in minori poena punitur. l. qui seruo §. idem placuit. & q; ibi Bar. §. de fur. §. hi qui. versu. si verò ope. instit. de oblig. quæ ex delicto. Sali. in d. l. j. col. viij.

a Delictum. idè vbi §. colum. vi. versu. tertio limitatur. & las. in d. l. j. in v. col. versu. diligenter not. & c. b Malum. Idem tenet vbi §. ver. ij. conclu. in vj. col. & las. in d. l. j. col. v. versu. iij. multum no. & cetera.

c Inno. Caue, quia Innocen. ibi nō loquitur de absolute ne iudicis, sed partis. Idem tamē vult Deci. in c. j. col. vij. de offic. delega. vbi hoc reprobauit. Car. Molin.

d Reuocauit. Vide Felin. in d. c. i. versu. limita quinto. & ibi domi. Philip. in xi. fallen. vii.

e Haberet. idè tenet Felin. d. c. i. in fi. iij. col. f Poena. Idem tenet vbi §. in vii. colū. versu. octauo fallit.

In ij. q. C. de rapt. virg. facit text. cum glo. fi. in c. tanta. lxxxvj. dist. & no. Io. de Ana. in d. c. sicut dignum. §. ille etiam. de homi. & facit quod not.

Bar. per illum tex. in l. huius actionis. §. quod falso tuto.

a Dicatur. Vi. ¶ Vltimò est videndum ¶ quando quis dicatur a consi- 17
de eundē in d. lium præstare. de quo not. Bald. in l. j. in iiii. oppo. C. de A
c. i. columvii. in ser. fugi. Bar. in d. non solum. §. mandato. in fi. Ang. Aret.
fi. vers. postre in d. ver. mandatorē. in fi. & in no. quæst. tradit Ang. in
mo. &c. consi. xxiij. pro decisione quæstionis. Bal. in consi. cxx. in
quæstione. lib. iij. Bartholomæus Veron. in cōsi. xxvij. col. j. Et plura de
materia consilij scribit Lucas de Penna in rub. C. de silentia. lib. xij.

In §. Socij mei socius. Argumenta.

- 1 Vasallus vasalli mei an sit mihi vasallus.
- 2 Baronis regis homines, non dicuntur regis homines.
- 3 Amicus iniqui mei, non statim mihi est inimicus. & nu. 4.

S O C I I mei socius, meus socius non est.

¶ **T** a r glo. hic dicit. Regula ista colligitur in l. qui admittitur. ff. pro socio. cum l. sequen. vbi ista duo verba ad literam habentur. & facit tex. in l. Modestinus. §. de verbo. signi. vbi dicitur quod libertus liberti mei non est libertus meus. glo. ibi per ista iura arguit, quod ¶ vasallus vasalli mei non dicitur vasallus meus. & idem not. per glo. in l. de accessionibus. in glo. mag. §. de diuer. & tempo. præscript. & glo. per illum text. in c. legitur. lxxxj. distin. & rationem adducit Bal. in c. j. §. rursus. in fine. de controuer. inuest.

¶ Et de hoc vasallo intelligitur quando est vasallus vasalli mei ratione alterius rei. Secus si pro eadem re: vt no. in c. j. §. illud. in tit. de prohib. alie. feu. per Fede. & ita Bar. concludit in d. l. de accessionibus. in prin. & in l. Claudius. col. fi. §. qui pot. in pig. hab. & idem Bal. in l. j. col. ij. vers. quæro test ator. C. commu. de lega. vbi inquit, quod vasallus vasalli mei non est vasallus meus inspecta obligatione conuentionis: sicut & colonus coloni mei nō est colonus meus. Sed inspecta re mea quæ ad ipsum pertinet, vasallus meus dici potest.

¶ Et ex prædictis infert Spec. in tit. de feud. §. j. col. xij. in vers. xiiij. quæritur, quod ¶ homo hominis mei non est homo meus: ex quo patet secundum eum, ¶ quod homines alicuius Baronis regis non dicuntur homines regis, & dictum Spec. sequitur gl. in cle. j. in verb. existere. de iureiu. facit quod no. Bal. in l. j. in fi. C. vnde legit. cum simi. vtdixi ibi.

¶ Infertur etiam secundum And. de Pis. in l. quia admittitur. prout Fulg. ibi refert, ¶ ¶ amicus iniqui mei nō est meus inimicus. licet de fide de- 3
trahatur. Bar. tamen in l. sciendū. §. si accusatio. §. de leg. dicit, quod non
solum

solū inimicus, sed etiam amicus vel domesticus inimici mei est mihi suspectus. Et de hoc est glossa in cap. si inimicus. in verbo, nolite. xciiij. dist. facit rex. in l. liberi. C. de inoffic. testam. & in c. repellantur. de accusatione. Et concludendū est, si sit copulata amicitia cum inimico meo^a in perniciem meam dicitur inimicus, adeo quod feudo priuari potest: ut per glossa in l. j. §. cum patronus. in versic. cum inimicis. §. de offic. præfect. ut in d. l. liberi. in verbo, amicitias. & in cap. j. §. porro. in verbo, assaliuerit. dum loquitur de conspiratione facta contra dominum. & in cap. j. §. j. in versic. concubuerit. quibus modis feud. amittit. Alias verò propter amicitiam priorem, vel postea simpliciter contractam non reputatur inimicus, ita quod repellatur à testimonio, sed bene detrahitur de fide: ut concludit Cyn. in l. si quis testibus. colum. fin. versic. octauo queritur. de testibus. & Bal. ibi sequitur. col. fina. versic. querit Cyn.

^a Inimico. adde Feli. in cap. accedens. lo. ii. in prin. & Phi. in c. postremo. ii. col. de appel. ubi latè ponit ex quibus præsumitur quis inimicus. & Abbas in cap. pit. ad hec. lo. i. de ap. & Feli. c. cum super. de offic. delega. ubi dicunt quod ille qui nō saluat me, præsumitur inimicus: qualiter intelligatur, videtur per eos. etiā do. Arer. in c. repellantur. de accus. in colū. H. C.

In l. Quicquid calore. Argumenta.

- 1 Contractus calore iracundie initus, quando effectum sortiri dicatur.
- 2 Verū, nullum præsumitur, quod calore iracundie emittitur.
- 3 Votum, deliberationem non medicam requirit.
- 4 Iuramentum iracundia præstitum, non ligat iurantem.
- 5 Confessio per iracundiā facta, reuocari potest ex iusta causa.
- 6 Excommunicatio calore iracundie lata, timeri debet ut valida.
- 7 Ira non excusat delictum.
- 8 Delinquens quando propter iram excusetur.
- 9 Delinquens per iracundiam prouocatus, puniri debet mitius.
- 9 Delictum per iram commissum, intra quancum tempus excusari debeat.

REGULA XLVIII.

QUICQUID calore iracundia vel fit, vel dicitur, non prius ratū est, quā si perseverantia apparuerit, indicium animi fuisse: ideoq; in breui reuersa uxor nec diuersisse videtur.

REGULA ista colligitur in l. diuortium. §. de diuor. quā glossa hic adducit: & ibi verba regulæ formaliter leguntur. ad idē tex. ij. q. iij. in c. si quis iratus.

- 1 Et ista reg. habet locum primo in contractibus, prout loqui videtur. & tenet Bar. hic. & gl. in d. c. si quis iuratus. per tex. in l. licitatione. in prin. §. de polli. Et limitatur

non habere locum in contractu facto cum ecclesia, vel ad pias causas: quia valet & retractari non debet. xvij. q. iij. sunt qui opes quem tex. ad hoc alleg. Rom. in singu. ccccviij. incip. volo commentare. sed ille text. intelligitur in eo qui fuisset aliquo modo concitatus: secus si alienatus à morte fuisset propter iracundiam: quia talis contractus non debet seruari: ut not. Ioan. And. & Anto. de Butr. in ca. dudum. de conuer. coniug. cum simi. ut Felyn. ^a tradit in c. sicut ex literis. de iureiur. Et hoc idem dicendum videtur in aliis contractibus.

¶ Aduertendum tamen est, quia tex. in d. c. sunt qui opes. ita legi & punctuari potest, quod nihil facit: ut dicamus, si illa verba tumultuario mentis impulsu, referantur ad reuocationem donationis, non autem ad donationem prius factam: & ita dicit Io. And. in d. c. dudum. circa fi. in versi. item sciendum. Sed iste intellectus est contra illum tex. dum dicit, quod prima donatio non habuit iudiciū ibi: nec prima iudiciū habuit. & ideo tenendum est quod s. dixi.

¶ Secundo etiam regula habet locum in voto: ut voluit glo. not. in d. c. dudum. in ver. calore iracundie. in fin. Et hoc intelligitur quando est talis iracundia quæ alienationem mentis inducit aliàs secus, ut Doct. ibi dicunt, ut s. retuli. & idem Abb. ibi concludit: quia Deus vult voluntarium militem. xv. q. j. c. non est. & facit tex. in c. sicut. de reg. Et quia inter alia in voto præcipue deliberatio requiritur, ut no. Io. And. post sanctum Thomam quem ibi refert in ca. literaturam. de voto. vbi Abb. & idem Abb. in c. sicut ex literis. de iureiur. Roma. in loco præalleg.

¶ Tertio idem dicendum est in iuramento, quod si præstitum fuit calore iracundie, non obligat: ut tenet Rom. in no. supra alleg. per l. ij. c. ad leg. Iuliam maiest. & per tex. in d. c. sicut ex literis. de iureiur. vbi Ioan. And. idem tenet. & hoc intelligitur, ut supra dictum est de voto: quia in hoc votum & iuramentum à pari procedunt: ut Abb. concludit in d. c. sicut.

¶ Quarto, idem est in confessione, b. quæ si facta sit calore iracundie, potest reuocari glo. no. in c. ex literis. in verbo admonita. de diuor. vbi Abb. & no. Abb. in ca. cum venerabilis. in gloss. ij. de exceptio. cum simi. ut Felyn. scribit in dicto capitu. sicut ex literis. de iureiurando. Et de acceptatione secundi beneficii facta per iracundiam, quod non noccat, notat Abbas post alios, quos refert in c.

a. Ut Fel. Idē etiam Fely. a. mattheus. de simo. & remis. sue in ca. dilecti filii, de excep. pe. colum. Ago. Corse. in repert. ver. calore. b. Confessione. Felyn. in proce. Gregor. col. i. Car. Mol. c. Calore. Ad. de lasia. l. si filiam. ii. col. C. de iustic. te. sta. vbi ponit, quid in exheredatione, & in voto, & in iuramento, confessione, acceptatione beneficii, in accusatione, & in dicto vel facto calore iracundie: & in omnibus concludit non valere, nisi postea perseveraret in eadē voluntate: & in donatione facta ecclesie, tenet idē quod do. Philip. & idē etiam in delictis & in blasphemia. H. C.

in c. de multa colum. v. versi. extra casum gloss. de præben.

¶ Nota tamen, quod sententia excommunicationis lata per iracundiam, valet. c. si episcopus forte iracundus. xj. q. ij.

¶ Prædicta regula non habet locum in delictis in quibus quis calore iracundiæ nõ excusatur. l. si non conuictij. C. de iniur. & Bal. ibi declarando istam materiã, dicit, quod sunt quedã quæ iuris effectum sortiuntur: vt repudium, & votum, & alia de quibus s. dictũ est. Et in istis non

7 valet quod factũ est calore iracundiæ, per supradicta. ¶ Quedam sunt quæ nõ sortiuntur iuris effectum, prout sunt maleficia: & in illis nõ excusatur delinquens, propter calorem iracundiæ, quominus puniatur. d. l. si non conuictij. Alias raro propter homicidium esset quis puniendus: quia plerunq; cũ iracundia committitur. Et vt ista differetia inter dicta & alia, de quibus s. dictum est, habeat locũ, dicendum est quod in delictis non excusatur delinquens ex calore iracundiæ, dato quod maxima sit iracundia propter quam alienatus sit à mēte, per ea quæ s. dicta sunt, & quãuis ex toto non excusetur ille qui delinquit, pœna tamẽ mitigari debet in delicto commissio cũ iracundia. vt Ro. concludit in notabili s. alleg. facit text. in l. j. C. si quis imperat. maledix. in l. famosi. s. ad l. iul. maie. & idem Abb. concludit in c. j. de iniur. col. j. ver. puto tamen. vbi concludit, quod ille qui prouocatus ad iracundiã delinquit, mitius debet puniri arg. l. si adulteriũ cum incestu s. imperatores. s. de adult. vbi dicitur, difficillimum est iustum dolorẽ temperare. & idem Abb. dicit in c. dilecti. col. si ver. credo tamen. de excep. cum simi. vt ibi Fely. tradit & quãtum ad istã mitigationem pœnæ quæ debet fieri ratione iracundiæ de qua agitur, debet probari quod talis fuerit iracundia quæ ipsum delinquentẽ à mente alienauerit: quia aliàs nullã haberet excusationem. sed ordinaria pœna est puniendus. d. l. non cõuictij. & idem no. Abb. in c. j. in ij. not. de his qui fil. occid. Et difficile est probare talem iracundiã: vt Abb. dicit in d. c. dudum. de cõuer. coniug.

9 ¶ Et infrã quãtum tempus ille qui dicit alicui vel fecit iniuriã possit se excusare, allegando illud dictũ vel factum fuisse per iracundiã, not. Luc. de Penna in l. omnes omnino curiales. de decur. lib. x. col. ij. versũ. sed pone, Titius vbi varias refert opi. & videtur residere quod infrã triginta dies hoc allegari possit. & alleg. bonum tex. xj. quæst. iij. in c. cum apud. & in l. si vendicari. C. de pecul.

In l. Alterius circumuentio. Argumenta.

1 Actio non queritur domino ex serui maleficio.

2 Actio non queritur non consentienti.

REGULA XLIX.

ALTERIVS circumuentio, alij non prabet actionem.

¶ ULTRA gloss. exemplificari potest in l. quod seruus. s. de acquir. possess. in fi. ¶ vbi ex maleficio serui domino actio non acquiritur. Et ra-

tie regulæ videtur: quia ille cui actio acquiri debet, non videtur consentire in illicitis. ar. l. procurator. verfi. quod si indebitum. §. de condict. indeb. l. ij. §. si procurator. §. quod quisque iur. in l. si pater. de his quæ in fraud. cred. & idem videtur in acquisitione quæ fit ex dispositione legis per prædicta iura.

In l. Culpa caret. Argumenta.

- 1 Seruus excusari debet, qui domino subuenire non potest.
- 2 Communitas quando ob ciuium delicta teneatur.
- 3 Delictum non impediens, quando ipsum perpetrare dicatur.
- 4 Procurator dominum in penam cadere facit quandoque.
- 5 Delicto obuiare an teneatur quis ciuili iure.
- 6 Pecunia quando licite recipiatur pro defensione alterius.
- 7 Periculum incurrere nemo tenetur.
- 8 Benefacere alteri nemo compellitur.
- 9 Offensum iuuare valens, saltem clamando, non tenetur si non fecerit.
- 9 Maiestatis læsæ conscius punitur, si non reuelauerit.
- 10 Delicto obuiare tenetur quis Canonum iure.
- 11 Canones si à legibus diuersum sentiunt, hoc ipsum exprimunt.
- 12 Veritas sola in foro conscientie est attendenda.
- 13 Ius ciuile creditur iuri Canonico inhzrere, vbi non discordat expresse.

REGULA L.

CULPA caret qui scit, sed prohibere non potest.

¶ FACIT alia regula quæ habetur in l. nullum crimen. j. eod. vltra glo. exemplificari potest in l. j. §. occisorum. ver. hoc ideo. §. ad Sillan. vbi excusatur seruus qui domino opem ferre non potuit. & ad idem tex. in l. si quis in graui. in princi. eo. titu. & in l. item queritur. §. exercitium. ver. Labeo ait. in l. si fundus. §. fin. §. locati. ibi, à te aut ab eo prohibeatur, quem tu prohibere ne id fiat possis. & ad idem bonus tex. in l. adigere in prin. §. de iurepa. ibi, etià is qui libertum iurare patiatur: & quod not. Bar. in in d. §. occisorum. & plura similia ad hoc tradit Ro. in consil. vij. visis necessariis. col. si. cum si. vt dixi in consil. lxxiij. col. iij. ¶ Et de communitate quando teneatur ex delicto ciuium, quos prohibere potuit not. Pau. ² de Cast. in consil. ^A ccccxxij. quia scio. colum. ij. & adde quod not. Bald. in l. ij. quæ incip. qui seruus. §. de noxali. vbi inquit, quod ille qui non impedit maleficium, quando ad eum spectat prohibere, videtur ipsum perpetrare. Et ideo infert, quod procurator facit incidere dominum in poe- ³

a Pau. consil. cccxxlii. col. u. pen. libr. ii. ad. de Ang. consil. ccxlvj. Come. consil. cccxxiii. lib. iij. las. consil. cxxxix. libr. iij. Alber. Bruz. consil. xxviii. col. si. Car. Mol.

a Teneatur. Quòd sic, laicè lo. Igne. in l. j. §. serui appellatione. au. ij. cum sequen. 3. ad Sillan. diei ad Deci. c. j. de offic. deleg. Idem Alber. in d. l. metum autem. §. sed licet. Carolus Mol.

b Tenet. Vide eundem. in c. j. de offic. deleg. in iij. col. ver. in glo. ij. & c. vide de verbo ad verbum dicit omnia quæ hic, & ibi Fely. ij. col. ver. cõclude ergo, & c. & Abb. ij. colum.

nam: licet non habet speciale mandatum si dominus scit & patitur. alleg. l. semper qui non prohibet. §. eod. Et non caret scrupulo societatis occultæ. qui cum possit, manifestò facinorosi desinit obuiare. xxij. q. iij. in ca. non inferenda. & c. qui potest. & in c. quãtã. in fi. de sent. excom.

¶ Et ad declarationẽ huius regulæ, videndum est de duobus quæ in glos. habentur. Primo, tan de iure civili quis

a teneatur ^a delicto obuiare, & alium defendere si potest.

Secundo, quid de iure canonico. Circa primũ glos. cõcludit quòd nõ. & hoc tenet b Bar. in l. j. §. sed in eo. 5. ad Sillan. & in l. metum. §. sed licet. 5. quod met. causa per illũ tex. vbi quis licitè potest pecuniam accipere vt alium defendat: ergo datur intelligi quòd nõ tenetur, quia turpiter acciperet. l. penul. 5. de condi. ob. tur. cau. & ita per istã rationem tenet gloss in cã. quanto. de sent. excom. Et isto fundamento vtitur Jac. But. quem Bar. refert in l. vt vim. col. j. 5. de iust. & iur. Salice. in l. quisquis. §. id quod. C. ad leg. Iul. maiest. & Rom. in consil. cxvij. ex præmissa. Et prædictam rationem omnes Moder. vbique sequuntur.

¶ Sed tamen rationi prædictæ dupliciter responderi potest. Primo, quod text in d. l. metum. §. sed licet. loquitur

5 tquando quis suscipit defensionem alterius generaliter vt liberetur à vi hostium vel latronum: tunc enim licitè accepit pecuniam: quia videtur locare operas suas, vt colligitur ibi, mercedem accepisse videtur. Et tali casu res tractum habet successiuum: secus videtur quando agitur de aliquo casu particulari & momentaneo occurrenti, prout Docto. loquuntur: quia videtur quòd alium quis teneatur iuuare, si potest. vt hic in regula à contrario sensu probatur.

¶ Secundo, responderetur, quòd tex. in d. §. sed licet. loquitur quando quis non poterat alium iuuare & defendere sine periculo eius: quia agebatur quòd illum defenderet à vi hostium & latronum: & hoc gratis facere non debet:

6 tquia quis nõ tenetur subiicere se periculo. c. ex parte. lo. ij. de appel. secus videtur quãdo absque periculo hoc fieri possit: prout Doct. loquuntur. & ita Alber. dicit in d. §. sed

ver. aduerte. & Barb. viij. col. versu. capio. & idem las. in l. vt vim. pe. col. in principi. ff. de iust. & iur. & Ancha. ca. dilecto. de sentent. excom. lib. vj. ij. col. versu. si quis tamen. idẽ Aretin. §. iuris præcept. insti. de iust. & iure. in fin. & Fely. in ca. qui alio. de hæret. & sic patet hanc esse communẽ opi. quòd de iure civili quis non tenetur alium defendere, nisi in casibus traditis per Bart. & alios in d. l. vt vim. & per Ancha. vbi supra. tamẽ vbiq; quis defenderet extraneum & eũ de fendendo aliũ occideret, non veniret puniendus. ita las. vbi 3. colũ. antepe. versu. si d. pulchrum dubium, vbi dicit hanc esse communem opi. & vide do Phil.

vbi in v. col. in ver. & subicit in isto primo membro. &c. Hieron. Chuc. 7
 a Occidere. la sequitur ibi Bal. in vi. col. ver. & ex hoc ultimo, &c. dicēdo quod
 est speciale in crimine læsæ maiest. quod quis teneatur reuelare: & sic quod in
 aliis quibz teneatur,

b Teneor. Falit in eo qui aliquo iure civili est obligatus ad defensionem vel
 amolitionē pē-

riculi, vt filius
 seruus, vafal-
 lus. vide Ioan-
 nem Igneum,
 in l. j. § quod si
 quis puta ve-
 neno. nu. 22. cū
 sequen ad Sil-
 lan. C. M.

c Læsa. idem
 tenent omnes
 quos allegauī,
 in j. apostil. su-
 per litera i. &
 vide Felyn. in
 c. quāto. de sen-
 tent. excōi. vbi
 refert omnes
 tenentes con-
 tra dictū Bart.
 & in cap. qui
 alios. vbi dicit
 quod non ser-
 uatur in prædi-
 ca: licet in c. j.
 de offic. deleg.
 dicat quod sic.
 & idem Ange.
 in tract. male-
 ficiorum, hic
 alleg. & dictū
 cōsi. nunquam
 potui reperire.
 & adde, quod
 coniunctio san-
 guinis excusa-
 ret aliquāliter

licet. & not. Bal. in l. j. col. iij. C. de ser. fug. vbi istam reg.
 intelligit, quando quis commodē potest alium defende-
 re. Pro communi tamen opin. facit, † quia non com-
 pellitur quis alteri benefacere: vt per glossā in c. ad repri-
 mendum. de offic. ordi. Sed responderi potest hoc nō ha-
 bere locum in delictis in quibus quis obuiare debet si
 potest. vt in regul. hic à contrario sensu.

¶ Et retenta communi opi. Bald. in d. l. vt vim. in viij. q.
 5. de instit. & iure. infert, † quod si potui offensum iuuare
 clamando, & non feci, non teneor: & si scio quod Titius
 velit occidere^a Seium, si tamen, nō teneor b: licet esset ho-
 nestum reuelare. & idem Pau. de Cast. in l. j. C. de his qui-
 bus vt indig. & facit quod not. Bar. in l. vtrū. in fi. de par-
 riciid. & in l. j. §. occisorum. 5. ad Sillan.

¶ Et prædicta communis opi. limitatur secundum Bal.
 in c. j. de offic. deleg. non habere locum in delicto parricidij,
 per d. l. vtrum. & idem Bart. in d. l. j. §. occisorum. de
 quo dicendum est, vt dixi in d. ca. j. col. iij. de offic. deleg.

¶ Similiter in crimine læsæ^c maiestatis punitur sciens
 qui non reuelauit. l. quisquis. §. id quod. C. ad legem Iul.
 maiest. & not. Barto. in d. l. j. §. occisorum in d. l. vtrum. in
 fi vbi ex hoc infert, quod subditus qui sciens non reuela-
 uit tractatum contra principem, vel contra suā repu-
 blicam, quod puniatur. & sequitur Abb. in d. c. j. de offic.
 deleg. & in c. j. de restit. spol.

¶ Ex hoc sanē intelligitur, quando sciens tale delictum
 committendum, illud probare potest: aliās secus. vnde
 vt not. voluit Bal. in consi. incip. quanquam. quem Ange.
 Arear. refert in tract. maleficiozum. in ver. che hai tradito
 la tua patria. col. iij. vers. quod crimen læsæ, &c. Et pro

non reuelantem, de quo & aliis dictis hic vide latissimē Hippol. de Marsiliis in
 singula. cl. iij. incip. nemo debet se submittere. & per Bertach. in suo reperito. in
 ver. scire. in ver. xiiij. vbi dicit se fecisse decapitari quosdam ex sola sententia tra-
 ctatus non reuelati contra papam. vbi refert plures qui secuti sunt dictam Bart.
 in d. l. vtrum. hic alleg. Hic. Chuc.

d Probare. Albert. ij. par. statu. q. clxxv Thom. Aquin. in iij. sentent. distin. xix &
 problem. j. artic. xvi. dixi ad Alex. consil. lv. nu. 4. lib. iiii. C. M.

dicto Bal. facit in l. nostris. in fi. C. de calū. & ij. q. vij. quapropter. & not. Ioā de Ana. in rub. de his qui fil. occid. cum simili. ut tradit Fely. in c. quantā. de senten. excommu. & in ca. de cetero. col. fin. de re iudic. & nouis. scribit Socia. in cons. clxxv. in causa fratris.

10 ¶ Venio ad secundum, in quo glossa hic cōcludit, quod de iure canonico teneatur quis obuiare delicto. & ad hoc facit text. in cap. quantā. in fin. de senten. excommu. ubi, eos delinquentibus fauere interpretans, qui cum possint manifeste facinori delinunt obuiare. Ad idem text. in c. sicut dignum. §. illi etiam. de homic. in capitu. delicto. de senten. excommu. in vj. cum simil. §. alleg. Andr. Sicul. in c. j. extra de offic. de leg. tenet quod glo. ista non sit vera: quia etiam de iure canonico quis non tenetur alium iuuare, & hoc in foro cōtentioso: & secus in foro conscientie esse dicit. Et hoc modo iura præalleg. secundum eum intelliguntur & ista non est noua eius opi. Nam ita etiam expresse dicit Ant. de But. in d. c. quantā. quod ista glossa intelligitur in foro conscientie. & idem Abb. in c. j. col. fin. vers. ad tertium. in fi. §. de restitu. spol. Salic. in l. quisquis. vers. ad id quod. C. ad legem Iul. maiest. Bald. in l. j. col. iij. C. de seruis fugi. Ioan. de Ana. in cap. ij. de hæret. & Moderni sequuntur in d. cap. quantā. & in l. vt vim. de iusti. & iure. Sed tamen diligenter considerandum est pro defensione gl. hic: quia non consonat quod iura præallegata restringantur in foro conscientie: quia simpliciter loquuntur: ergo intelliguntur simpliciter de iure canonico in foro contentioso, prout communiter iura canonica loquuntur: † & quia quando iura Canonica aliter in foro conscientie volunt disponere quam in foro contentioso, solent hoc exprimere. cap. quicumque. xvij. q. iij. c. inquisitioni. de senten. excommu. c. tua nos. de sponsa. & quia si in foro conscientie quis tenetur aliū iuuare, idem videtur esse de iure canonico: quia etiam de iure canon. bonum animæ consideratur: vt per glo. in c. cum contingat. de iure iur. & facit text. in d. c. quantā. dum dicit quod catholica auctoritas condemnat facientes & consentientes: & certè hoc primum dictū videtur habere locū de iure canonico in foro contentioso. vt etiā prohat in c. j. de offi. deleg. Deinde in d. c. j. primū dictum de consentientibus papa interpretatur: vt dicit eos fauere delinquentibus, qui cum possint, delinunt, manifeste facinori obuiare

a Iuuare Hæc opinio dicit esse communē Moder. do. Philip. in ca. i. de offi. deleg. in v. colum. vers. & licet: ista videatur communis, & c. hanc etiam dicit Ias. cōmunem i l. vt vim. col pe. ver. tene cōtrariū prout tenet, & c.

Vnde

Vnde sicut primum dictum in foro contentioso intelligitur: & ita etiam in secundo dicto dicendum videtur. Quia lex interpretans, secundum legem interpretatam intelligitur. §. j. in auth. de fil. ante dot. instru. nat. Comprobatur hoc: quia text. in d. c. quantæ. loquitur de manifesto facinore: ergo videtur loqui in foro contentioso: quia in foro conscientie, idem esset in facinore non manifesto, de quo quis haberet notitiam.

¶ Quia in foro conscientie sola veritas inspicitur: ut per 12 Innoc. in c. quia plerique. de immu. eccl. & eodem modo loquitur text. in d. c. sicut dignum. & ij. q. vij. in c. negligere. & facit etiam text. in d. c. dilecto. ver. & quidem: ubi primo dicitur: quod quis potest vicinum vel proximum defendere. & hoc clarum est etiam in foro contentioso: ut not. in l. ut vim. de iusti. & iur. Deinde ampliando in eod. casu text. dicit, imo si potest, & negligat, videtur iniuriam fouere: ergo hoc secundum dictum pariter in foro contentioso intelligitur. & ita glo. hic defenditur.

¶ Et retenta conclusione gl. inferri potest, idem esse de 13 iure ciuili, ex quo contrarium non est cautum. de iure ciuili iuxta no. in c. j. de nou. oper. nunt. imo idem probatur de iure ciuili à contrario sensu hic. Et hoc quando potest absque eius periculo: aliàs secus, ut supra dictum est. Et ideo quod dicit Bal. in d. l. ut vim. non videtur verum: quia clamando, & reuelando, bono modo alium iuuare potest, & debet, si commodè fieri possit.

In l. Non videtur. Argumenta.

a Incapax.	1 Capere pro se qui non valet, ut alij reddat accipere potest.
Quot modis	2 Capere quando non dicatur, qui alij restituere tenetur.
dicatur, vide	3 Capere verbum, cum effectu intelligi debet.
Bald. in l. eam	4 Accipere verbum, sine effectu intelligi potest.
quã. vii. col. C.	5 Accipere non dicitur, qui aliena auctoritate quid sinitur.
de fideicō. ubi	6 Accipiat, verbum an sit directum, vel obliquum.

& ponit, si sit heres institut^{us} & gravatus fideicom. an possit cogi adire & restituere: & an capacitas probetur per duos testes. ita Bal. in l. errore. C. de testibus.

REGULA LI.

NON videtur quisquam id capere, quod ei necesse est alij restituere.

¶ ULTRA gl. exēplū habetur in l. cogi. §. hī qui solidum. §. ad Treb. t. ubi incapax^a qui pro se restituere non potest, accipere potest ut alij restituat: quia capere non videtur: ut hic dicitur. ad idem text. in l. sed si mortis. §. itē si quis. ver. sed si opponas. §. de leg. præst. & in l. Sulpitius. §. de don. inter virū & vxor. & in l. si. §. si. C. de bon. quę lib. & facit

facit text. in l. si quis mandato. & quod ibi Bart. §. de neg. a Centurio. &
gest. ubi abesse dicitur illud in quo quis alteri obligatus ibi per Lance-
est. & abesse dicitur ille, qui pro modico tempore præsens lotum in sua re
sit ut in notab. q. tradit Pau. de Cañ. l. sed & si pupillus. §. pet. fol. 17.
conditio. §. de inst. & dixi in c. quoniam abbas. in glo. j. de off. deleg.

2 ¶ Et regula ista intelligitur, quando quis statim & incontinenti tene-
tur alij restituere: secus videtur si cum interuallo, ita q. in medio tem-
pore haberet utilitatem. Quia istud interusurium medij temporis con-
sideratur, ut probatur in d. l. Sulpitius. ibi, si id egit vxor ut aliquid de ea
re interim commodi sentiret maritus. & ad idem text. l. in lege Falcid-
dian non habetur. ibi, medij temporis enim commodum computatur. &
in l. quantitate. §. magna dubitatio. ver. in diem. §. ad leg. Falcid. & in l.
mulier. §. si hæres. ver. alia causa est. §. ad Trebel.

3 ¶ Et no. q. in regula dicitur capere: quia tale verbū cum effectu intel-
ligitur ut habeat & retineat ad utilitatem eius. l. aliud est capere. §. de
ver. sig. l. ex facto. §. Iulianus. in prin. §. de vul. & pu. facit tex. in l. ciuita-
ribus. §. si. de leg. j. ubi nō videt capere, qui tantū erogat quantū accipit.

4 ¶ Sed verbum accipere, etiam sine effectu intelligitur. d. l. aliud est. &
ideo de necessitate verbum accipere non importat dominij translatio-
nem ut not. Bart. in l. naturalis. §. j. in prin. in vers. & sic apud. §. de præs-
verb. in l. fin. in princ. §. de cond. ob cau. & in l. cum mota. C. de transact.

5 ¶ Et notandum est, quod accipere non est propria autoritate, sed de ma-
nu alterius: ut tradit Luc. de penna in l. domini. in princ. C. de agricol. &
cens. lib. xj. ubi ad hoc plura iura inducit. Et præsertim text. in c. lector.
xxij. dist. ibi. accipe & esto relator verbi Dei. Sed tamen ille tex. & alia
iura quæ adducit non negant quin etiam accipere intelligi possit à se-
ipso. & Bart. in l. Centurio^a. in iiij. col. in ver. tertio quæro. † concludit, q.

6 verbum accipiat, sit directum. §. de vulg. & pup. & idem Bal. in c. si pa-
ter. de testa. in vj. prout refert ibi, & sequitur Perusin. in vers. xvij. & fa-
cit text. in l. Titia cum testamento. §. j. ibi, à seipsa acciperet vllam. de
leg. ij. nisi dicatur quod ibi ita expressum sit à testatore.

In l. Non videtur defendere. Argumenta.

- 1 Defendere non dicitur quis duobus modis.
- 2 Absens ex iusta causa, latitare non dicitur.
- 3 Defendere non dicitur, qui defensionem suscipere recusat.
- 4 Defensionem suscipiens, sed non perseverans, defendere non dicitur.
- 5 Defendere qui tenetur, iure & facto teneri ad defendendum intelligitur.
& num. 6.
- 7 Princeps aut dominus defensionem alicuius qualem suscipere præsumatur.

REGULA LII.

NON videtur defendere nō tantū qui latitat: sed & is qui
præsens negat se defendere, aut nō vult suscipere actiones.

a Defendere.

Vide Doc. in l. stipulatio ista. de verb. obl. & ibi la. si. col. in prin. & Pol. ea. causa: & sic colligitur hic, quod duobus modis quis dicitur non defendere: off. deleg. vers. non oblat. & in c. ego. de iur. returand.

b Alex. consi. cxi. in fi. libro sexto.

EXEMPLUM secundum glo. ad istam regulam habetur in l. ij. in prin. in l. hac autem. §. recte defendi. §. ex quib. cau. in poss. eatur. & in l. recte. §. de iudic. & ad idem text. in l. item ait prator. §. defendi autem. ff. ex quib. cau. tratio: & sic colligitur hic, quod duobus modis quis dicitur non defendere.

¶ Primo, si latitatur: & latitatio est turpis occultatio sui. l. Fulcinus. §. quid sit latitare. ff. ex quibus causis poss. eatur. not. per gloss. in l. satis. §. de in ius voc. Et in effectu latitare est sui copiam non facere, siue occultet se post columnas ut creditorem euitet, siue subterfugiat ne sequantur aliqua actio moueatur. Et qui ab vrbe aufugit causa fraudandi: ut tex. declarat in l. eum qui. de priuileg. cred.

¶ Et non dicitur latitare, qui ex iusta causa abscessit. l. j. & si pater. §. si studio. §. de fideicom. libi. Nec dicitur latitare, qui praesens iudicium suscipere non cogitur. l. non videtur. la. de iud.

¶ Secundo modo dicitur non defendere etiam qui recusat defensionem suscipere, ut hic dicitur. & ad hoc facit tex. in l. de aetate. §. qui tacuit. §. de interrog. ad. vbi qui est praesens & non respondet, dicitur pratorei contemnere: & in c. certum. xj. q. ii. vbi etiam contumax ille dicitur qui est praesens & parere noluit: & propter hoc excommunicari potest.

¶ Tercio etiam dicitur non defendere ille qui suscipit defensionem & non perseverat. l. ij. §. si. §. ex quibus causis in poss. eatur. & in d. c. certam est. x. questio. ii. in dicta l. recte. in fin. de iudic. Verbum enim defendere generale est. unde qui tenetur defendere, intelligitur de defensione iuris & facti: quia defensio utraque defensionem complectitur. De defensione iuris, probatur in l. sed & si damnum. §. sed & creditor. §. de peculio. ibi, ad defensionem sententiae suae. & in l. cum hic statutus. §. si ambo. §. de donationibus inter virum & uxorem. ibi: ex verbis orationis defendimus. Et de utraque defensione colligitur in l. j. C. de iuris & facti ignorantia. in l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex: in l. si quidem & l. defensiones. in l. cum modum. C. de except. in l. seruum quoque. §. publice. in l. sed & he. §. defendere. §. de procur. & in l. ij. & per totum. §. ex quib. cau. in poss. eatur. & no. Luc. de Penna in l. apud eum. col. j. C. de agric. & censu. lib. xj. & idem Alexan. b tradit in consi. c. lxiiij. alia consulti. lib. v.

¶ Et ideo qui promittit aliquem defendere, intelligitur de facto & de iure: & de facto intelligitur, ut faciat in iudicio ea quae sunt facti, videlicet assistere apud tribunal, testes pro lucere, soluere expensas, & alia quae in facto consistunt: non autem intelligitur quod armata manu defendat. Quia etiam si quis expresse promittat alium de iure & de facto defendere, intelligitur in iudicio & non armata manu: ut not. Bart. in l. stipulatio ista.

in princ

in prin. circa fin. de verb. obli. Quia verba intelliguntur
secundum naturam contractus. l. fin. C. de actio. et p. vbi
Bald. hoc idem dicit in ver. quarum Docto. cum similib. et
tradit Alex. in d. l. stipulatio ista in prin. & in cons. cxxvij.
vilo in testamento. col. ij. lib. v. Et hoc intelligitur in pri-
7 nato secus est in domino & in principe^a qui acciperet ali-
quem sub eius protectione & defensione: quia intelli-
gitur qd de facto armata manu illi defendat: ut tradit Per.
de Aach. in cons. lxxvij. omisso primo doct. Et ad prae-
sta facit questio qua ponit Bart. in l. quidam cu filio. col.
ij. de ver. obli. de illo qui mihi promissit castrum defendere.
Nā intelligitur quando bellum iniuste inferatur. eum si ut
Alex. scribit in cons. cxv. super eo de quo queritur Alb. in j.

^a Principe. Al-
b. r. Brun. cons.
lxxxvi. col. i. vi-
de lafo. d. l. sti-
pulatio ista. co-
lum. fi. C. M.

In l. Cuius per errorem. Argumenta.

1 Donatio censetur, quando recipiens sciēter indebitum recipit.

2 Usuras reperere potest, qui sciēter soluit indebitas.

3 Donatio non praesumitur in dubio.

4 Donare quando is praesumatur, qui indebitum soluit.

REGULA

Consulto dari donatio est.

Quia idē tex. in l. j. in fi. s. de cond. inde. in l. indebitum.

Cicotti. Et ideo talis donatio requirit intinuationē: ut no.

Bar. in l. j. ff. de dona. Et quod dicitur de donatione hic,

intelligitur qn recipiens sciēter recipit indebitum: quia tunc

cōcurrit cōsensu veriusq; & est donatio. Sicut si recipiens

ignoraret, quia tunc non esset donatio: ut Bar. dicit in d. l.

j. per l. absent. s. de dona. cum si ut tradit Ale. in l. si ergo.

si cer. pe. col. fi. Et licet non sit donatio, tamen repeti non

potest quod datum est, quia reconciliatur donatio: ut no. per

gl. in d. l. si ego. in ver. cōsumpserit. vbi Pau. de Ca. repre-

hendit Ang. qui aliter videretur voluisse, ut Alex. ibi ref. r.

Secundo, regula ista intelligitur in eo qd sponte dedit: se-

cus si ex necessitate: ut pbat i c. de bitoris. de iure iu. et vbi

ille qui soluit sciēter usuras indebitas, pot illas reperere:

quia ex necessitate cogit solvere ppter vinculu iuramenti.

Tertio, regula habet locum quando alia coniectura dari

non potest. Secus vbi alia coniectura haberi potest. Exē-

plum in l. si cum aurū. s. de sol. & ibi Bar. et in dubio enim

donatio non praesumitur. l. campanus. s. de ope. lib. l. cum

de indebito. s. de prob. c. super hoc. de renun. Et vbi cadit

alia coniectura, etiam levis donatio non praesumitur: ut

^b Alia. Dixi
ad Alex. consi.
cxiii. in fin. lib.
iii. C. M.

not. Bal. in l. j. C. ad Treb. alleg. l. dispensatorem. §. de solu. & potius præsumitur error, quam donatio. vt not. per gl. in l. generaliter in ver. causa. C. de non nup. vbi Bal. in iii. op. & Ang. ibi in ij. col. dicit se ita cõsuluisse. Imo. not. in l. a Titio. col. ij. de ver. obl. cum simi. vt Alex. tradit in consi. xij. ex his quæ in themate. col. ij. lib. j. & in consi. xix. in his quæ in themate. col. ij. lib. iij. Et ideo vbi potest cadere alia præsumptio quam renuntiationis, nunquam videtur quis priuilegio renuntiare: vt no. Io. And. & Ant. de But. in c. accedentibus. de priuileg. Alex. in consi. xxxij. ponderatis his. col. ij. lib. v. & idem Alex. in consi. xxvij. attentis narratis lib. iij.

¶ Quarto regula procedit in eo qui soluit scienter. in debitu principale, tunc videtur donare: quia alia cõiectura non cadit. Secus est in eo qui soluit vsuras quæ accessorie sunt ad debitum: quia licet ipse indebitus sine & scienter soluat, non inducitur donatio: vt mo. Bar. per illu tex. in l. si non forte. §. si quis falso. §. de cond. ind. Quia videtur soluisse ne molestetur super debito principali ad quod putabat se teneri: & sic potest capi alia cõiectura, quam donationis: ideo donatio nõ præsumitur. vt s. proxime dictu fuit. Et sic ista limitatio satis concluditur in prædictis.

¶ Et hoc idẽ tradit Alex. in consi. lxxx. circa primu dubiu. col. fi. lib. iij. & limito vt per Bar. in l. si certis annis. C. de pact. Et quia materia ista alioquem postularet indagine. & satis not. est: vt latius habetur in d. l. j. de cond. indeb.

In l. Nemo plus iuris. Argumenta.

- 1 Donatu non dicitur, quod ab eo, qui donare non potest, datur.
- 2 Dare nemo potest, quod non habet.
- 3 Creditor rem debitoris alienare potest.
- 4 Iudex rem non suam in alium transferre potest.
- 5 Dare, quot modis in iure capiat.
- 6 Trãsserre non potest quis, quod nec actu habet, nec potentia.

REGULA LIIII.

NEMO plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet.

¶ EADEM regula ponitur in reg. nemo. de reg. iur. in vi. Ad idẽ. rex. in l. traditio. §. de acq. rer. do. in c. nuper. de do. inter vi. & vxor. ¶ Et pro nõ dato habetur quod dat ab eo qui donare non potest. q. autẽ in fi. de iur. pat. & qui nihil habet, nihil dare potest. j. q. vij. in c. Diabertu. & nemo dat quod nõ habet: vt dicitur de consecr. dist. iij. in c. quo

quomodo. & in l. si filius. C. de don. facit text. in l. ij. C. de pœn. in l. j. C. qui pro sua iurisd. & l. xij. dist. in c. nulla ratio. & in l. obferuare. s. de offi. proconsul. circa fi. & ibi Bar. & in l. si vniuersa. vbi Bal. C. de leg. secundum istam reg. arguit Fulg. in consi. l. xij. Classius. col. iij.

A ¶ Et limitatur^a regula nō habere locū in pluribus casibus. vt no. per gl. hic. & in d. reg. nemo. & in l. traditio. &

^a Limitatur. Vide Mod. in s. j. instit. quibus aliena. l. ccc.

3 in c. j. de sup. neg. præl. Nam j. primo in creditore nō habet locum qui potest alienare rem debitoris. instit. quib. alie. lic. in prin. & in l. non est nouū. s. de acq. rer. do. vbi

dicatur, non est nouum, q̄ qui dominium non habet, alij dñum pr̄beat. & exemplum ponit in creditore: & adẽ in tutore & curatore, qui ex causa potest bona pupilli vel adulti alienare. l. lex quæ tutores. l. fi. C. de adm. tut. adẽ

4 in procuratore, s. nihil autem. insti. de rer. diuis. Idẽ in iudice qui adiudicando rem alicui, dominium transfert quod ipse nō habet. s. fi. insti. de of. iudi. cum fi. vt per gl. hic. & in locis prælleg. & in d. reg. nemo. vbi Dy. ad quẽ Bar. hic se remittit. Bal. verò in l. manumissiones. circa fi. in ver. item gl. s. de iusti. & iur. declarando istam regulã,

5 dicit, q̄ j. dare sumitur dupliciter. Primo, pro conferre: secundo, pro transferre. Primo modò regula non procedit: quia episcopus cōfert beneficia in quibus non habet

dñum, neq; possessionẽ: sed sufficit q̄ habeat ius conferendi. Secundo modo habet locū regula: quia quis trans-

ferre nō potest quod nō habet. & sequitur Ang. Aret. instit. de libert. in prin. col. ij. Sed tamẽ concludi potest, q̄

regula indistinctẽ procedat: quia creditor qui habuit potestatem alienãdi, illud facit nomine dñi, & de eius voluntate, ex quo ita semel voluit & se obligauit: vt probatur

in s. j. insti. qui. alie. lic. ibi, voluntate debitoris intelligitur pignus alienare. Et idẽ in procuratore, tutore, & cu-

ratore qui nomine dñi faciunt. Et sic à dño videtur dominium trãsferri. In episcopo & iudice qui cōcedunt quod

non habet, illud est ratione officij, & quo ad interpretationẽ iuris habere vident. Et sic dicimus, q̄ quis non pōt

dare quod nō habet, verẽ vel interpretatiue secūdũ iuris dispositionem. & Abb. in c. curat. in fi. de iur. pat. ¶ dicit, q̄

6 illud quod quis habet in actu, nec in potẽtia, trãsferri nō pōt. Sed illud quis habet in potentia, licet nō in actu, potest in aliũ trãsferri: vt patet in canonicis, qui eligũt epi-

scopũ: & cardinalibus, qui eligunt summum Pontificem:

A Aedificare. Vide Ias post Doct. in l. ex hoc iure. col. ii. ff. de iusti. & iur. & p. do. Phil. 7. in regu. do nū suā. in fi. verbis Hipp. de Marf. in suo sing. clii. incip. cuilibet licitum &c. & per Soci. qui ponit regulā cū fallen. in regu. c. j. fol. xvi. & magis latē per Ias. in repet. l. quominus. 7. de flumi. in v. col. ver. n. ad idē adde illud, &c. **B** De dam. infe. Per ista iura videt affirmatiuē dicendū, vnicuiq; licere in domo propria conti-

In l. Nullus videtur. Argumenta.

1 Aedificare in suo, & altius tollere potest quis liberē.

2 Facere tenetur quis quod alij prodest, & sibi non nocet.

R E G V L A L V.

N V L L V S videtur dolo facere, qui suo iure vitur.

T V L T R A iura alleg. in gl. est tex. qui ita dicit in l. iij. §. is tamen. §. de lib. ho. exhib. in l. iniuriarū §. j. de in iur. in l. si donaturus. §. si quis indebitam. §. de condic. ob cau. ¶ Et ista ratione ¶ quis potest in suo ædificare^a, & altius tollere ædificiū vsque ad cœlū, etiā dato q̄ lumina A vicini obscurantur. l. altius. l. in ædibus. C. de scr. & aqua. l. cum eo. l. imperatores. §. de ser. vrb. præd. cum si. vt per glo. in d. l. altius. ad idem tex. in l. Proculus. §. de dam. in fec. b Et hoc intelligitur & procedit quando quis hoc fa- c. de fornace. si. verbis. vbi dicit, quod ea quæ suprà dixerat de fornace, videlicet quod quis possit in muro proprio iuxta murum vicini facere fornacem, habeant locum in fornello: dum in terminis quæstio inter quendam nobilem mercatorem, & eius vicinum verteretur de facto medio, & adhuc pendet, interrogatus fui a dicto mercatore quid sentirem? Respondeo partem negatiuam esse veriorē quam ita firmari, Respondeo supra dictis iuribus per aduersam partem adductis, & primo per text. in l. sicut. §. Aristo. supra si serui. vendi. in verf. in suo enim alij. qui vult, quod ita liceat cuique in suo facere: quatenus nihil in alienum immittat. & sic supradicta iura disponētia quæ posse in suo ædificare, dato quod vicino noceat, debent limitari nisi in alienum facto hominis aliquid immittatur: vel ex opere facto seu fiendo in suo, veniat in necessariam consequentiam in alienum naturaliter immittendū, propter quod magnum damnum inferatur vicino: quia tunc dico vicinum habere ius prohibendi contra vicinum ædificare volentem. & ita intelligendo d. §. Aristo limitabam prædicta iura. Ex cuius. §. ratione secundo dicebam non procedere quando magnum damnum passurus esset vicinus: quia tunc bene posset prohibere ædificantem, ex cuius ædificio speratur dictum damnum, pro quo etiam est text. in l. cuius ædificiū. 7. si ser. vend. Tertio & finaliter limitabam, quando legitimū spatium non esset intermissum inter domum vicini & ædificantis: vt in l. imperatores. 7. de ser. vrb. præd. quod spatiū ad hoc vt dicatur legitimū, dico esse debere tantum quod verisimile sit vicinum nullum, aut non graue damnum esse passurum. ita declarat Cepol. quæstione ista in d. c. de fornace. in ij. quæst. & in c. de balneo & stufa. in prin. & in c. de fumo. in prin. qui refert ita tenere Ang. in l. quidam liberus. de serui. vrb. prædio. pro qua videtur mihi quod sit regu. in d. l. imperatores. in ver. legitimo. & ita intelligēdo non obstat text. in l. si. supra fin. regu. per quem videbatur dicendū, quod in

clt ad

terminatio duorum pedum esset legitimum spatium iudicando de fornello, prout de domo: quia d.l. intelligitur habito respectu ad ipsum ædificium: quia ex eius qualitate apparet, quod spatium duorum pedum sit legitimum spatium ne vicini ædificio noceat: sed habito respectu ad ignem, vel fumum, ex altero queri dam-
nificabitur vicinus, dictum spatium non dicitur legitimum: quia qualitas ædificij pro-

pter ignem vel
fumum grande
exposcit, ut tan-
tum spatium
intermittatur,
quod verisimi-
le sit nullum
aut modicum
damnum vici-
num esse passu-
rum: ad cuius
confirmationem
considerabam
quare tex. in d.
l. fin. & iura ibi
alleg. in glo. di-
spontuerunt tan-
tam diversita-
tem circa inter-
missionem spatio-
rum in casibus ibi
positis: nisi quia
ex qualitate
vniuscuiusque
ædificij spatium

cit ad eius utilitatem, ut sibi proficiat. Secus autem esset
si hoc faceret ut alteri potius noceret: quia tunc non li-
cet¹. arg. l. j. §. denique. s. de aqua plu. arc. & ita illam l. la-
tius limitat. & declarat Pau. de Cast. in l. cum eo. s. alleg.
de serui. urb. præd. & hoc sequitur Alex. in cons. clxiiij.
opportunè consideratis. in ij. lib. & idem tradit Barthol.
Veron. in tract. de ser. verba. præd. inquit. de solo seu area.
col. ij. vers. quinto fallit. & facit text. in l. opus. s. de ope.
² pu. in l. in fundo. s. de rei vend. ¶ Nam quis tenetur face-
re quod sibi non nocet, & aliis prodest l. ij. in prin. s. solu.
matrimo. declarando ut Bar. ibi tradit.

In l. Semper in dubiis. Argumenta.

- 1 Interpretatio mitior semper in dubio capi debet.
- 2 Benignitas in subditorum correctione attendenda.

SEMPER in dubiis benigniora præferenda sunt.

- ^B ¶ VLTURA alle. bin glo. ad idem tex. in l. proxi. in ver.
1 sed in re dubia. s. de his quæ in test. del. ¶ ibi, in re dubia.

statutum in vno quoque casu est sufficiens eo intermisso ne damnum patiatur vi-
cinus ædificantis. Ergo idem videtur dicendum in casu nostro, cum qualitas ædi-
ficij hoc exposulet ut tantum spatium intermittatur quod verisimile sit quod
damnum nullum vel ad minus modicum inferretur vicino, per d. l. quidam lbe-
rus. & l. imperatores. quod etiam ratio naturalis hoc exposcit: quæ si lex defi-
ceret, esset seruanda: ut in c. secundo requiris. de appel. in fi. not. Abb. in c. ec-
clesia sanctæ Mariz. de constitu. in v. col. in medio. & sic per ista concludo, vici-
num posse prolubere vicinum ædificare volentem: vel quod ita longè ædificet
quod damnum non patiatur, siue ex igne, siue ex fumo, dato quod fumus non
sit morbosus, dum tamen sit grandis, ex quo magnum damnum inferatur vici-
no: ut in dicto s. Aristoteli. quia si fetidus esset fumus, tunc multo magi posset pro-
hiberi: ut in l. ij. s. idem aut, si odore. & ibi glo. supra. ne quid in loco publico
pro quo facit quod no. Cepol. in c. de sterquilinio. & in c. de necessariis. vbi vult,
quod io suo non est licitum aliquid facere, per quod aliud fetor veniat in do-
mum vicini. H. C.

a Licet. Adde. Lud. Rom. cons. l. ij. incipien. in questione magnificorum.

b Allegata. Vide satisimè Felin. in c. auditis. de præscri. in xix. col. vbi in xx. col.
in vers. secundo limita. dicit regulam nostram non habere locum favore animi,
de quo vltra eum qui plura refert, vide Hipp. de Marli. in sing. clj. incip. semper
in dubiis. & in x. sing. ccvii. incipien. regula.

benigniore interpretationem sequi non minus iustius quam tutius, facit text. in l. benignius. §. de legi. in l. si fuerit. in fi. de lega. ii. ibi, hoc valere benignum est & in l. cum in testamēto. de reb. dub. cum fini. vt tradit Rōm. in consi. lxij. Florētina constitutio. col. ij. facit etiam text. in l. inter pares. §. de re iudi. l. Iulianus. §. de manumif. in c. fi. de re iudi. † Et ista benignitas etiam in correctione subditorum attenditur. Sed non debet esse nimia, ne subditos resoluat in malū; vt dicitur xlv. dist. in c. disciplina. Et reg. ista intelligitur seruata prius verborum proprietate, quæ in re dubia in primis attenditur; vt not. per glo. in l. non possunt. §. de legibus. & colligitur ex doct. Abb. in c. j. de constit. & dixi ibi in co. pen. versu. tertia conclusio.

In l. Bona fides. Argumenta.

- 1 Reo debendi vno solvente, liberantur reliqui.
- 2 Executio sententiæ impeditur exceptionis solutione.
- 3 Exceptio solutionis semper opponi potest non obstante statuto, &c.
- 4 Obligatus ex maleficio vel quasi, non potest bis puniri.
- 5 Accusatio non potest replicari, ab soluto semel accusato.
- 6 Deus non punit bis in idipsum.
- 7 Absolutione facta per dispensationem non debet iterum inquisitio fieri.
- 8 Delicta præterita aggrauant postea commissa.
- 9 Homicida qualiter puniri debeat, statibus statutis diuersam poenam infligentibus.
- 10 Delicta alibi commissa, delictum, de quo agitur, grauare solent.
- 10 Bannitum occidens quare puniri non debeat,

BONA fides non patitur vt bis idem exigatur.

REGULA LVII.

† Et ista ratione † licet plures rei debendi obligati sint in solidum, vno tamen solvente omnes liberantur. §. ex huiusmodi instit. de duob. reis. & in l. iij. §. si. §. eod. tit. Quia solutione eius quod debetur omnis tollitur obligatio. instit. quib. mod. tol. oblig. in prin.

† Et ex ista ratione † executio sententiæ semper per exceptionem solutionis impeditur: vt not. Ioan. And. in addit. Spec. in tit. de execu. sententiæ. §. si, qui incipit, postremo. super versu. xvj. in fi. addi. post Guid. de Suza, quem ibi refert, quia solutione eius quod debetur, omnis tollitur obligatio, vt dictum est.

† Et pari ratione dicit Ang. in l. & non tantum. §. quod si pro emptore. §. de pet. hære. quod licet præcisè velit statutum, quod cōtra instrumen- tum nulla exceptio opponatur, † non tamen excluditur exceptio solutionis; quia natura non patitur vt quod semel exactum est, iterum exigatur. & sequitur Alexan. in consi. cxij. col. ij. viso, lib. v.

† Et cum prædictis concordat Pet. de Ancha. in consi. cclx. aliàs cclix. ex verbis circa fi. dicens, q̄ contra executionem sententiæ semper opponi potest exceptio solutionis, per istū tex. quia bona fides nō patitur vabis idem

a Absolutus. Vide Felinum in cap. de his. hic allega. ubi ponit regulam cum suis fallentis.

b Procedit. Hoc tamen non habet locum de iure canonico. ita Felin. in dicto cap. de his. iij. colū. limita. ratio est, quia de iure canonico regulariter non ponitur eadem poena per viam inquisitionis, quæ per viam accusationis: ut ibi per eum.

idem exigatur. & allegat Cy. in l. j. C. de condi. indebit. & dicit qd ita seruatur Venetis. & in simili casu istum text. alleg. Rom. in consi. xxvij. incip. visa. in ij. dubio.

4 Et ista regula etiam locum habet in oblig. ex malef. vel quasi: ut dicit glo. ij. instit. quib. mod. tol. obli. in prin. quia sæpius de eiusdem hominis facto non queritur, ut dicitur in l. licet. §. fin. ff. naut. cau. stab. & in l. si cui. §. iisdem. de accusa. Et si accusatus fuit absolutus^a, non potest

accusatio replicari. c. de his. de accus. Et diuina clementia dimissa peccata in ultione ulterius redire non patitur: ut inquit text. in c. fin. in prin. de poenit. dist. iij. & xxij.

q. iij. in c. si illis. Et hoc procedit b siue per viam accusationis, siue per viam inquisitionis semel cognitum fuerit. & not. Bar. in d. l. si cui. §. iisdem. & Io. de Ana. in consilio xvij. visa relatione. col. iij.

6 Et idem si absolutio facta sit per viam dispensationis. ut no. per gloss. in d. c. de his. & in c. ex tua. per illum text. de filiis presbyt. & in c. si in gloss. pen. de temp. ordi. & in c. ij. in glo. j. de schisma. cum simil.

7 Bene verum est quod delicta, pro quibus facta fuit absolutio, aggrauant aliud delictum postea commissum, ut notat Bald. per illum text. in authenti. qui semel. colum. penult. versu. ex ista autem. in fin. sumitur arg. C. quomodo & quando iudex. Et ubi decidit, quod stante statuto qd

homicida puniatur in centum: & alio statuto caueatur quod si quis commiserit duo homicidia, decapitetur. Nam si quis commisit duo homicidia, licet pro primo soluerit^c poenam, tamen debet decapitari. Quia primum pro quo fuit soluta pecunia, debet computari, ut dicatur duo

homicidia commississe. per illum text. ubi contumacia propter quam soluta fuerunt expensæ, aggrauat aliam contumaciam postea commissam. & sequitur Pet. de Ancha. in c. j. de constit. in versu. firmat alibi idem Bald. Et facit quod no. Bar. in l. si cui. §. si. circa fin. in ver. omisi hic vnā

questionem. §. de accus. ubi concludit, quod delicta alibi commissæ, de quibus iudex cognoscere d non potest,

aggrauant^c delictum postea commissum, de quo iudex

c Soluerit. dominus Franciscus de Aret. tenet contra dictum Bal. in d. authentic. qui semel. in c. sicut. de test. sub. col. ii. in si. versu. in gloss. posita &c. per illam gloss. sed vide ibi Felin. qui tenet contra: quia in veritate glo. hoc non bene probat, & ibi satis remissive in ii. colum.

d Cognoscere. De quibus vide Socinum, in tractatu fallen. in regula lxxxvii. fol. 10. vide legam apostilam ad Bartol. in dicto §. fina. super litera, b. e Aggrauant, Quia ex perseuerantia ponitur maior poena. text. fin. in l. vnica. §. de su perextato. lib. xi. & text. in l. iii. fin. verbis.

C. de episcopo. au dien. ubi Bal. per illum text. dicit, quod ille qui gemit delictum, non

debet sperare
veniam, & sic
si aliquis im-
petrauerit ve-
niam à princi-
pe de secundo
delicto non fa-
cta mentione
de primo, talis
gratia est sur-
reptitia, de quo
dicto vide Bar-
ba. c. super lite-
ris. de rescrip-
t. col. xxiiij. & vi-
de Ange. in d.
l. iij. vbi dicit,
quòd dictum
Bar. in s. si hic
alleg. & ita ser-
uatur de con-
suetudine, de
quo vide Bar-
ba. in ca. fin. de
fo. cõpet. xvij.
col. & in c. po-
stulasti. eo. tit.
col. xxxix per
Fely. in c. sicut.
& de test. col.
ij. per do. Frã.
de Aret. in ca.
cũ nō ab ho-
mine. de iudic.
a Locum. Vi-
de Anch. in re-
gu. peccati. col.
iiij. vers. & ista
faciunt isto tit.
lib. vj. qui in o-
mnibus conor
dat eum d. Phi-
lip. Hie. Chuc.

cognoscit. & idem Bald. in authen. sed nouo iure. col. iij.
vers. sed dubitatur. C. de ser. fugi. & sequitur. Abb in c. j.
per glo. j. de cler. percuss. & in c. j. in fi. de pœnis. & Barth.
Veron. in consi. lxxviiij. v. isa. col. j.

¶ Et ista conclusio procedit quando constat de delicto
alibi commissio: sed nō potest pro illo puniri: quia soluit
condemnationem vel præscriptum fuit, vel in alio terri-
torio commissum est. Secus si à tali delicto fuisset abso-
lutus. vt notabiliter tradit Romanus in consi. ccxxxvj. vt
præmissa consultatio.

¶ Secundo dictum Bal. in d. authen. qui semel. & aliorum
in locis s. alleg. habet locum^a in homicidio, vel alio de-
licto punibili.

¶ Secus si homicidium esset permissum, vt quia occi-
sus sit bannitus: quia statuto poterat impunè occidi, quia
tale homicidium cū factum fuerit statuto permitten-
te, pœnam non meretur. l. Gracchus. C. de adult. vbi Bal.
per illum tex. ita dicit.

¶ Et hoc dictum sanè intelligitur, quòd non possit pu-
niri qui bannitum interfecerit. Sed tamen nō erit habi-
lis ad dignitatem. Quia stante statuto, quòd homicida
non possit esse de prioribus, etiam talis qui bannitū in-
terfecerit non poterit esse de prioribus: quia tale homici-
dium, licet tolerabile sit, non est laudabile. ita Bald. dicit
in l. decuriones. circa fin. C. ex quib. caus. infra. irroga. vbi
tamen in fi. limitat hoc, nisi statutum dicat quòd banni-
tus impunè & licitè offendi & occidi possit. Quia tunc
per illud verbum, licitè, nullo modo est maleficio. de
quo dixi in c. episcopus. de præb. vbi videndum.

In l. Ex pœnalibus. Argumenta.

- 1 Actio de peculio non datur in patrem, si non sit factus locu-
pletior. & nu 4.
- 2 Pater quatenus pro filio teneatur.
- 3 Donatio non creditur filio data in administratione generali
concessa.
- 4 Pater pro delicto filij tenetur, ex quo locupletior est effe-
ctus. & nu 3.
- 6 Locupletior enim alium esse factum quis probare debeat.
- 7 Pater quo casu non teneatur de peculio.
- 8 Pater ratione officii publici pro filio præcipuè tenetur.

REGULA LVIII.

Ex pœnalibus causis non solet in patrem de pe-
culio actio dari.

- 1 **¶** Ista regula intelligitur, † nisi quatenus pater esset factus locupletior: ut dicitur in l. iij. §. ex furtiua. §. de pecul. & no. per glo. hic Et sic regula habetur cum limitatione gloss.
- 2 **¶** Primo circa regulam considerandum est † quod pater a pro filio regulariter tenetur quatenus est in peculio.
 a pro filio regulariter tenetur quatenus est in peculio.
 Quia concedendo illi peculium ex præsumpta eius voluntate videtur pater obligari quatenus est in peculio: ut declarat Barto. in l. j. col. iij. in vers. item ista æquitas. §. de peculio. † Et sicut in ista generali administratione peculij data filio non venit donatio. l. filiusfamilias. in princ. §. de donati. l. contra iuris. §. si. §. de pact. ita etiam non venit illicitum & à iure prohibitum. l. si procurator. §. de condict. indeb. ideo si filius ex delicto conveniatur, pater de peculio non tenetur: ut tex. hic dicit: quia admi. filij limit. fuit in contractu, & non habet locum in delictis b l. j. §. si filiusfamil. §. de his qui deiec. vel effude. ibi, in patrem non datur actio: quia ex contractu non venit. unde publicatis bonis filij propter eius delictum, non intelligatur publicatum eius peculium. l. iij. vbi Bald. C. de bonis proscript. dicit tamen Bal. ibi, quod speciali privilegio reservatur patri peculium in solatium amissi filij: sicut econtra publicatis bonis patris peculium filij non publicatur. not. Barto. per illum text. in l. iij. §. sed utrum. circa si in vers. ultimo noto. §. de minor.
- 4 **¶** Et ista regula limitatur. ut dictum est, † nisi pater ex tali delicto factus sit locupletior: ut ex text. in d. l. j. §. ex furtiua. de pecul. & not. per glo. in l. cum ancilla. C. quod cum eo. in verbo, locupletior. vbi enumerat alios plures casus in quibus solum obligatur pater vel dominus de peculio quatenus factus sit locupletior.
- 5 **¶** † Et locupletior dicitur factus, quando pater esset in lucro cum alterius iactura: ut probatur in l. si quis mancipijs. §. fina. ff. de instito. in §. penult. qui incipit. fina. utem. institu. quibus alie. licet, vel non. & in l. verum. §. sciendum. §. de minorib. & dicit Bald. in l. fin. C. de usufructu. pro empt. quod dicitur factus locupletior quando constat de utilitate quæ in actu permanet, vel prouisum fuit necessitati. allegat l. sed an ultro. §. si §. de negot. gest.
- ¶** Et dicit Ange. in l. verum. in glo. j. §. de petit. hæredi. quod ille videtur locupletior ad quem probatur fructus peruenisse: nisi ille probet se consumpsisse inutiliter.
- ¶** Dicit tamen Ange. in consi. clx. pro decisione. in fin. quod non sufficit probare quod quis fructus in eius utilitatem conuertisset: quia ex hoc non sequitur quod factus sit locupletior: quia potuit conuertisse in usus suos & familiarum, splendidius viuendo, & sic non remaneret locupletior.

a Satis. Imo non sufficit, ut etiā renet Ange. cōsi. cxxxiii. Curtius senior consil. lxxi. col. iii. la. l. Nesen- nius. g. ii. 3. de re iudi. & dixi in Consuet. Pa- ris. §. xxii. nu- me. §. 2. C. M.

¶ Sed certè satis² esse videtur, si probetur fructus vel res ad aliquem peruenisse. Ex hoc enim videtur fundata in- tentio eius qui dicit illum factum esse locupletiorē, nisi ipse postea probet de mala cōsumptione, per supradicta.

¶ Ex quibus videtur, quod nō rectè dicat gl. insti. quibus alie. non licet. §. penul. in verbo, locupletior. dum inquit, quod dicitur quis factus locupletior, si nō sit pauperior. alleg. tex. qui hoc dicit in l. in pupillo. §. de solut. ibi: nam hoc ipso quod non est pauperior factus, locupletior est.

¶ Sed ad illum text. responderetur, quod intelligitur quod non sit pauperior soluendo & faciendo quod ab eo peti- tur: quia si non remanet in damno facta solutione: ergo illud quod habebat, erat sibi in lucro: & ita illum tex. de- clarat Bar. in l. j. §. impuberes. §. commod.

¶ Et quis debeat probare alium esse effectū locupletio- rem, not. Bal. in l. j. C. si aduer. credi. & in l. prædiorum. C. de prædiis min. Et ad supradicta videndū est quod scribit Franc. de Cur. in cōsi. lxxij. princeps defunctus. in iij. col.

¶ Postremò cōtra istā regulā videtur tex. in l. iij. §. si. qui incipit, si filius familiās. §. de pecul. ubi filius familiās fuit in magistratu, & fecit litem suam, quo casu obligatur ex quasi malefici. insti. de obli. quæ ex malefici. §. si filius famil. Et tamen ex tali quasi maleficio datur actio de peculio contra patrē. d. l. iij. §. fin. contra tex. hic. Fulg. in d. l. iij. §. ex furtiua. miratur de illo tex. & respondet esse speciale in tali casu: quia secundū eum talis obligatio est reducta ad similitudinem obligationis ex contractu: quia transit in hæredem. l. magistratus. §. de magi. cōuen. ¶ Et in alia⁷ obligatione ex quasi maleficio pater nō obligatur etiam de peculio: ut probatur in d. §. si filius famil. & d. l. j. §. si filius famil. de his qui deiec. vel effud. Et ratio specialita- tis videtur: ¶ quia pater ratione publici officij magis,⁸ quàm in aliis, pro filio obligatur. l. quoties. §. ad municipi.

In l. Hæredem. Argumenta.

- 1 Hæres eadem cum defuncto persona reputatur.
- 2 Statutum loquens de promissore, nō habet locum in hærede.
- 3 Hæres ratificare potest quod defuncti nomine factum est.
- 4 Hæredis factum idem cum facto defuncti creditur.
- 5 Pactum cum aliquo factum, porrigitur ad eius hæredem. Promittens pro se, præsumitur pro iuis hæredibus promississe.
- 6 Promittens de facto suo tantum, hæredem nō excludit suum.
- 7 Declarandi potestas ad hæredem non transmittitur.
- 8 Hæreditate adita intelliguntur, quæ de hærede dicuntur.

Substitutio

Substitutio de hæredibus facta, intelligitur si adierit hæreditatem.

9 Hæres qualiter executori in testamento dicatur dari.

10 Hæres quando tunc demum quis dicatur.

REGULA LII.

HÆREDEM eiusdem potestatis iurisque esse, cuius fuit defunctus constat.

1 ¶ **¶** NAM hæres † est quodammodo eadem ^a persona cum defuncto. §. j. in authē. de iureiur. à mori. præstit. & bene dicit text. ibi, quodammodo, quod verbum denotat improprietatem. l. in suis. §. de lib. & posthu. Quia verè alia est persona hæredis, & alia defuncti: vt no. Domin. in c. ij. in fin. de iur. cal. in fi. in vj. Et ideo in materia in qua verba propriè & verè accipi debent, hæres non reputatur eadem persona cum defuncto: vt probatur in l. qui Romæ. §. Augerius. de verb. oblig. vbi ille qui promittit soluere illud in quo apparebit patrē suum debitore esse: non tenetur, si de tali debito cōtra hæredem constiterit. Et per illum textum dicit Aret. ibi post Dy. & Imo. quod debitor post mortem non dicitur debitor, b licet hæredem reliquerit. & facit tex. in l. cum ita datur. §. de condi. & demonst. vbi conditio dandi Titio non potest impleri in hærede Titij. & no. Barto. in l. sub diuersis. §. de condi. & demonstra. vbi concludit, quòd iussus dare alicui sub nomine proprio, nō potest dare hæredi. bene facit quod not. Bal. in d. l. j. colum. fin. ver. pone statutum dicit. C. de execu. rei iudi. vbi inquit, quòd si potestas debet habere decem pro executione facta contra condemnatos, non habebit decem si executio facta sit contra hæredē condemnati, quia hæres non est condemnatus.

1 ¶ Et ex his confirmatur † quod no. Ang in l. postulante. §. ad Trebel. vbi voluit, quòd licet si statutum dicit quòd debitor capi possit & carcerari, habeat locum etiam contra hæredem: vt Barto. ibi & Doct. dicunt. Secus tamen est secundum eum si statutum loquatur de promissore. Quia non habet locum in hærede: quia licet hæres sit debitor, non tamen dicitur promissor: quia ipse non promissit. & sequitur Alexan. ibi. col. iij. Et ex prædictis tradit Soci. in consi. ccxcij. præsens consultatio.

¶ Et prædicta procedunt attentata vi & proprietate verborum. Sed quantum ad iuris interpretationem, hæres

^a Eadē. Dec. consilio cclxii. col. ii.

^b Debitor. Et illum tex. dicit ibi vnicum ad hoc Alex. ibi in ii. col. in principi. la. in princ.

a Hæredem. eadem persona cum defuncto reputatur: quia regulariter est eiusdem potestatis cuius fuit defunctus: ut tex hic dicit, & not. Pet. de Anchar. per istum textum in consil. xxv. in fin. in quæst. 5. dicta. † Et ideo factum nomine defuncti ratificari potest per hæredem. * I. quo enim. in §. si procuratori. supra rem ratam habet. & not. Barto. in l. bonorum. colum. ij. in versic. quæro utrum. §. rem rat. habet. cum simil. ut tradit Alexan. in d. l. si eius. in verbo. negotiorum. colum. iij. §. si cer. peta. & idem Angel. in consil. clxj. viso. col. fina.

b Hæredis Et adde q̄ quando hæres aliquid facit, vel exequitur ex dispositione defuncti, quod hæres necesse facere habet, tunc dicitur à defuncto, & nō ab hærede procedere. l. adoptiuā. §. i. ff. de iur. dot. Barb. in repet. rubri. de reb. eccl. nō alien. col. lxvi. versic. & ex istis sequitur. & in ea. literis. col. ii. de rescrip. Hier. Chuc. e. Tantū. Adde quod nec eum cuius est hæres excludit Deci. consil. cc. xlii. nu. 8. consil. cclxxi. Nicol. Euerl. in loc. leg. loc. à natura di. lat. xatiuarum. Andreas Tiracqui. tract. retrac. cōuen. q. i. glos. vi. nu. 5. Boeri. Dec. lxxvi. sed valde errāt, ut dudū dixi ad

† Et factum hæredis reputatur factum defuncti: ut not. Angel. in consil. clxxxv. Brunellus notarius. alleg. l. uxorem. §. agri plagam. de leg. iij. Et testamentum defuncti & hæredis vnum & idem reputatur. ut in no. quæradit Pau. de Cast. in consil. lxxij. videtur dicendum. Et hæredi nō potest opponi quod non sit nominatus in instrumento: quia nominato Titio, eius hæres, nominatus videtur: ut not. Bal. in l. j. col. j. C. quorum legat. & ideo non potest hæres improbare factum defuncti. l. si cum à matre. C. de rei vendica. l. si ad ea. C. de neg. gest. l. si vxor. ff. de bono. auth. iudi. pos.

† Et in dubio pactum factum ab aliquo ad eius hæredem porrigitur. l. si pactum. §. de probat. l. iuris gentium. §. pactorum. §. de pactis.

† Et qui promittit pro se etiam pro hæredibus promissile videtur, per glo. & Barto. in l. si sic. de verbo. oblig. cum simil. ut tradit Alexan. in consil. xliij. perspectis his. colum. penul. lib. v. † Et qui promittit tantum de facto suo, non excludit hæredem: ut not. Barto. in l. si seruus. la secunda, supra de condic. furt. Bald. in l. fina. C. de actio. emp. cum simil. ut Alexan. scribit in consil. xliij. attentis narratis. col. fil. v.

† Et regula quæ hic ponitur, limitatur. ut §. dictum est. Et etiam non procedit in quibusdam casibus in quibus potestas quæ datur defuncto, ad hæredem non porrigitur. l. omnimodo. C. de inoffic. testamen. l. fina. C. de reuo. dona. & in l. iij. §. de fer. expor.

† Unde potestas declarandi non transit ad hæredem: ut not. Bar. in l. edita. C. de eden in l. inter stipulantē. §. j. de verbo. oblig. cum simil. ut Alexan. ibi tradit, & dixi in d. l. edita. & facit tex. in l. quia personales. solu. matri. & in l. j. C. de priuile. do. cum simi. & facultas insinuandi donationem

tionem non competit hæredj: vt not. Aret. in consil. cxx. iij. in causa quæ vertitur. in primo dubio. & ibi in ij. col. limitat. & declarat regulam istius legis. Et adde quod licet hæres reputetur eadem persona cum defuncto. vt s. dictum est. Secus tamē est in hærede hæredis qui non reputatur eadem persona cum defuncto. vt no. voluit Pau. de Cast. in consil. cxcvij. visis dubiis. circa. fi. lib. ij.

Alex cōf. xviii. colū. fin. lib. v. & nuper. Ad Phil. Dec. cōf. cclxxi. colum. pen. C. M.

¶ Postremò notandum est, quod prædicta omnia quæ dicuntur de hærede, intelliguntur adita^a hæreditate. l. iij. §. si quis ita. vbi I mol. de hære. insti. facit tex. in l. iij. §. si quis hæredi. s. de statu libe. & in l. si in diem. in princi. & quod ibi Bar. s. de condi. & demon. Et ideo substitutio facta de hæredibus, intelligitur si hæreditatem adiuerint. l. si plures. in fi. vbi gl. & Bar. s. de vulg. & pupil. † Et hæres datus executori in testamento, intelligitur si heres sit cū effectu, ita quod adeat hæreditatē. l. Lucius. la j. vbi Bart. C. de fideicom. lib. & no. Bar. in l. codicillis. §. j. s. de ann. leg. Pau. de Castr. in d. l. si plures. & not. Bal. in d. l. fina. in prin. C. si pen. app. mors interue. † vbi inquit, quod hæres quis non dicitur antequam testamētum aditione hæredis confirmatum sit. alle. l. si seruus communis Mæuij. in prin. de stip. seruo.

^a Adita. Alex. conf. xxxvi. nu. ii. lib. iiii. & dixi in consil. Paris. §. iij. nu. 6. C. M.

In l. Semper qui non. Argumenta.

- 1 Mandare quando quis præsumatur.
 - 2 Absens quando censetur dicatur.
 - 3 Possessio quando emptori à domino censetur tradita.
 - 4 Donatio causa mortis nudo pacto fieri potest, & nu. 5.
 - 6 Rati habitio trahitur, & æquiparatur mandato.
 - 7 Mandatum speciale an possit dari sola taciturnitate.
 - 8 Delictum an putetur mandare, qui cū posset, noluit prohibere.
 - 9 Possessio præsumitur ratificari per fructuum perceptionem.
 - 10 Laudum quando censetur ratificatum.
 - 11 Ratificare nequit quis, quod non suo nomine gestum est.
 - 12 Ratum habere quis potest, quod in sui præiudicium nomine alieno est gestum.
 - 13 Ratificatio intra quod tempus fieri debeat.
 - 14 Homicidium simul commissum licet rursus fieri non possit, ratum tamen haberi poterit.
- Declaratio semper fieri potest.
- 15 Ratum haberi potest, quod homine impediēte fieri nō potest.
 - 16 Ratificatio nulla est eius, quod nullum est.
 - 17 Ratificatio non sufficit, vbi mandatum lex requirit.
- Ratificatio non est verè idem cum mandato.
- 18 Aequitate cessante ratificatio non facit mandatum valere.

SEMPER qui non prohibet pro se interuenire,
mandare creditur. Sed si quis ratum habuerit
quod gestum est, obstringitur mandati actione.

¶ Duo sunt dicta. circa primum glos. & bene exem-
plum ponit. secundum l. qui patitur. §. mandati. Et ista re-
gula & text. in d. l. qui patitur. intelligitur quando quis
est præsens, & non contradicit. vt no. Bald. in l. j. §. de neg.
gest. & sequitur Alex. in l. saepe in char. ix. col. xxxiij. ver.
vij. saluari potest. §. de re iudic. & Bart. hoc idem dicit in
l. si pecuniam. C. de neg. gest. Et verba satis conueniunt:
quia illud verbum, patitur, arguit præsentiam: & eodem
modo verbum illud non prohibet.

a Prohibet.
pro quo facit
tex. in l. Sabin.
§. communi di-
ui. qui text. not.
probat etiam
conclusionem,
quod præsens
& tacens quan-
do agitur de
eius præiudi-
cio, dicitur ali-
qualiter consen-
tire. & sic non
in totum. H. C.

¶ Sed tamen considerandum est, quod ista regula, & d. l.
qui patitur. intelligitur quando tractatur de utilitate eius
qui patitur, & non contradicit: vt not. per gloss. in dicta l.
qui patitur. & not. Bart. in l. j. §. de neg. gest. ¶ Et tali casu
idem videtur in absente. Quia si fiat actus in quo agatur
de utilitate absentis, statim quod ille absens scit, & non
contradicit, consentire videtur: vt not. Bart. in l. quo enim.
§. rem ratam hab. allegat l. si absentis. & quod ibi not. per
glos. & Doct. C. si certum petatur. & sequitur Abbas. in c.
nonne. in fin. de præsumpt. & sic data scientia in utroque
non videtur differentia inter absentem & præsentem.
Nam sicut præsens qui tacet videtur consentire, quia de
eius utilitate agitur: eadem ratio videtur in absente post-
ea quam scit, & non contradicit. Et secundum hoc regula
videtur generaliter procedere, & ad istam regulam facit
tex. in l. j. §. magistrum autem. §. de exercit. ibi: si scit, &
passus est eum in naue magisterio fungi, ipse eum impo-
suisse videtur. & ad idem facit text. in l. ij. C. de acquiren-
possessione. vbi: si possessio emptori tradita videtur à domino
qui scit, & patitur illum esse in possessione.

¶ Et secundum istam regulam in notabili quaestio. con-
sultuit Petrus de Anchar. in consil. lxxij. motiua iudicis. in
versic. quo ad quartum. & Alexand. in consil. cxx. pondera-
tis. lib. v. col. ij.

¶ Et per dicta l. qui patitur. concludit Socin. in consilio
cxij. multum abunde. columna iij. quod si sola præsencia
donatarij tacentis facit donationem causa mortis, quæ
hodie potest fieri pacto nudo. iuxta gloss. in l. cum pater.

a. Contrarium. Idem Dec. in rub. in. fi. C. de pact. & quos latè citat And. Tirac. repet. l. si vñquam. ver. donatione largitus. nu. 128. licet contra alleget. nu. 139. C. de reuoc. dona. C. M.

b. Retrotrahitur. Vide Fel. in e. sicut. lo. ij. de simo. fi. col. vbi ponit regu. cum ix. fallen. & laras remissiones in materia: vltra què vide Abb. & Fel. in c. nonnulli. §.

§. Mæuio. de leg. ij. quia cum agatur de vtilitate sua præsumitur cōsentire. d. l. qui patitur. & hoc idē voluit Ang. in terminis in consil. clxxxv. ex themate prædicto. col. ij. in hoc tamen contrarium^a voluit Aret. in l. ij. versu. circa secundum qualitatem &c. de leg. j. Et secundum opinio. Aret. consilui dum essem vltra montes: quia sicut Bart. in l. iurisperitum. §. quinimod. col. v. & in l. sicuti. in prin. §. de pact. interpretatur. l. si quis argentum. C. de donat. vt non habeat locum in pacto præsumpto, quia concurrerent duo specialia: quod fieret donatio pacto modo & præsumpto: sic etiā dicit Aret. in d. l. ij. licet hodie pacto nudo etiam fieri possit donatio causa mortis, secundum glo. in d. §. Mæuio. hoc intelligitur in pacto nudo expresso, & non in præsumpto, & quia dicit ipse quando quis donat præsentī & tacenti, non videtur pactum, sed pollicitatio. Lex pollicitatione. de pollicit. & hoc confirmatur ex his quæ dixi in rubr. C. de pact. alleg. Host. in sum. de pact. in prin. ibi, in idem placitus & consensus. & in l. pactum. §. de pollic. ibi: duorum consensus atq; conuentio, & licet quādoq; etiam ex cōsensu vnus à lege pactum inducatur: vt not. Bart. in l. ij. C. de pact. cum si. vt tradit ibi Alex. illud non est pactū simpliciter, sed secundum quid: sicut distinguitur contractus à quasi contractu: quia in cōtractu consideratur expressus consensus: in quasi contractu, tacitus.

¶ Et ideo in proposito, licet nudo pacto hodie etiam possit fieri donatio causa mortis: intelligitur de pacto nudo verbis expresso, & non videtur habere locum in isto casu. In quo videtur potius pollicitatio, quàm pactum: vel saltem est pactum tacitum & præsumptum, in quo non videtur habere locum quod dicit gl. in d. l. cum pater. §. Mæuio. de lega. ij. secundum Aret. in d. l. ij. col. ij. & dixi in consil. ccxlv.

¶ Secundum dictum est in quo alia regula continetur,

¶ Quod ratihabitio retrotrahitur^b, & mandato æquiparatur: vt habetur in regu. ratihabitionem. eod. titu. in vj. Ad idem est text. in l. fin. C. ad Maced. in l. licet. §. de iudic. in l. si pecuniam. C. de neg. gest. & in c. si. de iurciur. in vj.

sunt & alij. de rescript. col. iij. & in c. causam. de iudi. col. pe. versu. sed deueniendo, &c. vbi ponit quod secundum magis cōmunem opinionem, opinio sententia lata contra falsum procuratorem potest ratificari. quod tamen limitat xij. modis. & idem inc. j. col. pe. & vlt. de re iudic. & Anch. & doct. in d. regu. ratihabitionem l. vj. & idē quod Fel. in d. c. causam, dicit las. in l. licet. C. de p. cura, vbi ponit xij. limit. in pe. col. versu. in vlt. parte. gl. & las. in l. qui in aliena. de acquir. hz. col. iij. versu. gl. in versu. rem rata. haberi. vbi dicit qd ea quæ à principio non possunt explicari per procuratorem, non possunt haberi rata. et eūdem in l. nec. is. §. j. de acqui. hz. col. ij. vbi dicit, quod ratifica-

tio non extenditur ad ignorata. & quæ sint necessaria ad hoc ut ratificatio teneat, vide Barb. c. nonnulli. §. sunt & alij. de rescript. colum. vij. in princip. vbi etiam tractat istam materiam: & quibus modis fiat. vide eundem in c. ex parte decani. de rescriptis. colum. x. & circa id quod dictum fuit de procuratore falso, vide Melin. cap. j. & ult. eod. de re iudic. & in c. post cessionem. vij. col. versic. secundo declarat. &c.

de probat. & quando habeat locū, vide per eundem in ca. prudentia. de off. deleg. col. fin. de iureiur. in vj. & idem tenet Bald. in l. ii. maritus. C. manda. per text. in l. quod si de speciali. §. de minor. Alex. in consi. xxviij. viso. col. iij. lib. v.

¶ Similiter ista regula habet locū in delictis b. c. cum ad selem. de restit. spol. l. j. §. deieciisse. versic. sed & si cum quis. §. de vi & vi arma. & ibi glo. & Bar. & glo. in c. quā sit. in ver. petere. de elect. in vj. & no. Bald. in d. l. si in fi. C. ad Maced. & in l. non ideo minus. col. vij. versic. vndecimo quaritur. C. de accu. Paul. de Cast. in consi. ccccxij. quia scio. in iij. col. in antiquis. & Soc. in consi. cxlvij. iustissimi iudex. in fi. Et talis ratificatio fieri potest non solum verbis, sed etiam facto: ut tex. dicit in l. Paulus respondet. §. rem ra. hab. nam plus est facere, quā pronuntiare. l. si tamen §. ei qui. §. de edil. edict. & plus est aliquid facere facto, quā verbo. ut dicit text. in c. dilecti. el. j. de app. Et ideo si vniuersitas soluit expensas factas in lite per syndicum non legitimè constitutum, videtur gesta per eam ratificare, ut not. Spec. in tit. de synd. in versic. sed pone quod vniuersitas. col. ij. vbi alleg. d. l. Paulus. & l. pen. §. de deci. in fi. & c. quo ad cōsul. de re iud. Et dictum Spec. sequitur Alexan. in consi. cxvij. viso instrumento. col. j. & in consi. clxxv perspectis verbis. in fin. lib. v.

¶ Et ex perceptione fructuum probatur ratificatio possessionis, ut tradit Alex. in consil. lxxxviij. quoniam. col. final. in princip. eod. libr. v. vbi alleg. decisionem Rotæ clxvj. item licet amicus. Et per receptionem census ratificatio contractus inducitur: ut notat Bald. in consilio clxxiiij. ad intelligentiam lib. ij. secundum nouam formam. alleg. l. si præteritus. C. de contratab. & l. si proponam. §. primo. vbi bonus text. supra de inoffic. testament. & respondens alicui de fructibus, videtur ratificare contractum: ut idem Bald. dicit in consi. ciij. videtur in princip. in iij. libro. Et agens ex contractu videtur ratificare contract

tractum: vt not. Bald. in consi. xiiij. punctus. lib. v. & idem Ang. in consi. clj. viso. col. fi. Et qui exigit rationem administrationis, videtur ratificare gesta per illum qui administravit, vt not. Pau. de Cast. in consi. j. secundum nouam formam. in antiq.

& finaliter vide Ang. in l. Julianus. j. col. 5. qui satisf. cog. qd si mado tibi qd occidas talem, & tu iam occidisti, quod non teneor, nec ex mandato nec ex aliqua ratihabitione, de quo per las. in rep. l. quo minus. 5. de flumi. H. C.

- 10 ¶ Et quando laudum ratificatum dicitur, tradit Socin. in consi. cxx. viso compromisso. col. pen. & talis ratificatio potest fieri etiam pendente iudicio. vt not. Alexand. in consi. supra alleg. cxxvij. viso instrumento. col. j. libr. v. & talis ratificatio potest fieri etiam parte absente: vt notat Barto. in l. quo enim. in fin. 5. rem rat. habe. & in l. Pomponius. col. ij. versic. item ex eodem. 5. de nego. gest. quia pendet à sola voluntate ratificantis: ideo potest fieri parte absente. & idem Bar. in authen. sacramenta puberum. colum. ij. C. si aduers. vend. cum simil. Alexand. scribit in consilio cxxvj. visis. in fine libr. v. & per ratihabitionem actus attribuitur ratificanti: vt notat Barto. in l. si pecuniam. C. de negot. gest. Socin. in consi. clvij. viso processu. colum. iij.

- 11 ¶ Pre dicta regula intelligitur quando fuit gestum nomine ratificantis, aliàs non potest ratificari, vt habetur in alia regu. ratum. cod. tit. in vj. & ad idem text. in l. si pupilli. 5. sed si ego. vbi Barto. 5. de negot. gest. & in l. si foruus. 5. de precat. & in c. cum quis. de sent. excom. in vj. Et ista conclusio procedit, quod ratificatio non potest fieri isto respectu quod negotium ad me trahatur. Secus est

- 12 quo ad præiudicium meum: ¶ quia in præiudiciū meum possum ratum habere quod nomine meo gestum non fuit, vt not. Bart. per illum text. in l. si fundus. 5. j. 5. de pignorat. & not per gloss. in d. regula, ratum. Et hoc solum habet locum in casu d. l. si fundus. 5. j. quia res non poterat habere effectum sine tali ratificatione, quia erat pignorata res aliena in qua tuus pignoris constitui non potest, nisi domino consentiente: secus si res absque ratificatione potuisset sortiri effectum: quia tunc etiam in præiudicium ratificantis non potest ratificari quod non fuit gestum nomine ratificantis: & fuit ista distinctio aliquorum, vt Barto. refert in d. l. j. 5. sed & si cum quis. supr. de vi & vi arma. & sequitur Perus. in d. regu. ratum. per text. in dicto c. cum quis. de senten. excommu. in sexto vbi patet, quod non possum ratificare etiam in præiudicium meum quod nomine meo factum non fuit. Bart. tamen in d.

in d.l.j. §. sed & si quis. breuiorem tradit doctrinam, quodd gestum nomine alterius non possum ratificare trahendo ad me negotium, ita quod ego dicar commisisse illud de licitum, vel illud negotium fecisse. Sed si volo habere ratum in praiudicium alicuius iuris mei, possum d.l. si fundus. §. j. & in l. mater tua. C. de rei vend. vbi si quis vendit rem meam nomine suo, possum ratum habere vt mihi praiudicem in dominio & rei vendicatione: sed non possum agere ex vendito contra emptorem.

¶ Secundo ¶ regula principalis limitatur, dum modo fiat 13

a Tēpus. vide
las. in l. is qui.
pro emptione.
de vsuc. colū.
xxvii. versū. se
cundus articu
lus est. de extr.
& c. vbi latē de
clarat materiā
ratihabitionis.
& do. Phil. in
reg. contractus.
§. eodem. versū.
quarto limita
tur, & c. & ad
de vnum, quod
actus medius
impertinēs im
pedit ratihabi
tionem retro
trahi. gl. est fin
gu. in l. si inde
bitum. §. j. ff.
rem rat. hab. &
ibi Bar. & in l.
si vxore. §. si
quis vxorem.
de adult. Bald.
in l. fin. C. ad
Maced. H. C.

ratiificatio infra tempus^a infra quod actus qui debet rati-
ficari fieri potuisset: vt est text. in l. bonorum. §. rem rat.
hab. ad idem text. in l. j. in princ. §. de app. recip. vbi rati-
ficatio appellationis interposita debet fieri infra tempus
datum ad appellandum & no. per glo. in d. regu. ratihabi-
tionem. & in c. quam sit de elect. in vj. & per illum text.
in d.l. bonorum. inferre Abb. post Anto. de Butr. ibi in fi. in
c. cum venissent. col. ij. de resti. spol. quod si quis tanquam
gestor negotiorum meorum nomine meo accepit pos-
sessionem, & sit spoliatus antequam habuerit ratum, illa
ratiificatio nihil operatur & sequitur Ale. in l. quod meo.
in prin. col. ij. de acquir. poss. & Corn. Perus. in consi. cx. in
iudicio diuisorio. col. pe. in prin. lib. ij. Et facit quod not.
Bart. in l. si vxor. §. si quis vxorem. §. de adulte vbi per il-
lum tex. in d.l. bonorum. dicit quod ratiificatio potest fie-
ri re existente in eodem statu: aliās secus. & not. Salic. in
l. fin. post Bal. C. ad Maced. cum simil. vt tradit Alexan. in
consi. lxxvij. viso. col. penult. lib. v. & in d.l. quod meo. in
prin. col. ij.

¶ Et hoc quod dicitur de re integra, limitatur, vt in no-
tabili casu scribit Corn. Perus. in consi. xxxvij. memini.
col. fin. lib. ij.

¶ Item quod dicitur in d.l. bonorum. habet locum in ra-
tificatione quæ respicit fauorem ratificantis: secus verò
esset in odium & praiudicium eius: quia ratiificatio fieri
potest, licet actus principalis fieri non possit: vt patet in
homicidio semel commissso quod iterum fieri nō potest,
& tamen ratiificari potest c. j. de homic. in vj. & in d.l. j. §.
sed & si cum quis. de vi & vi ar. & not. Ang. in l. bonorum.
¶ Item & secundo d.l. bonorum: nō habet locum in decla-
ratione quæ semper fieri potest: vt not. Bal. per illum tex.
in l. sed & si quid. §. interdum. in ver. quod ergo. §. de vsuf.

& ref

& refert & sequitur Aret. in l. j. §. si quis ita. colum. iij. de verb. oblig. & hoc idem dicit Ang. in l. cū proponas. col. j. in glo. fi. C. de bō. auth. iud. post. vbi simpliciter alleg. l. heredes palam. vers. sed si notam. §. de testa.

¶ Tercio quod dicitur in d. l. bonorum. procedit quando actus non potest fieri propter dispositionem legis prout loquitur: ¶ secus autem si facto hominis actus fieri non potest: quia ratificatio tamen non impeditur. l. cum decem. §. fi. & in l. si quis offerenti. §. fi. §. de solu. & ita Bar. dicit in d. l. bonorum.

¶ Quarto limitatur, vt Alexan. tradit in consi. lxxviiij. quoniam. col. fi. in prin. lib. v.

¶ Quinto limitatur, vt per Cuma. in consi. cxvj. Innocētiū septimus.

¶ Vltimo limitatur, vt per Bart. in l. j. C. qui admit.

¶ Tercio, regula principalis fallit vbi agitur de præiudicio tertij: quia ratificatio fieri nō potest, ita quod in alterius^a præiudicium retrahitur. arg. l. si partem. §. fi. §. quemad. ser. amit. vt Bar. concludit in l. cum indebitum. §. si procurator. & in d. l. bonorum. §. rem rat. hab. ij. no. Aug. in consi. cclxxvij. tutor. in fi. Alexā. in consi. lxxvij. viso. col. iij. lib. v. & idē Bart. in l. aliena res. §. de pig. act. in prin. vbi concludit, q̄ ratificatio domini facta de obligatione facta per alium eius nomine, non præiudicat illi cui ipse dominus rem vēdidit vel obligauit. Et circa hoc notabilem quæstionem ponit Bal. in rubr. extra de sum. Trini. col. pen. ver. sed incidit quæstio de facto.

¶ Quarto, ¶ regula principalis intelligitur, quādo actus qui debet ratificari validus fuit: secus si nullus fuisset, quia ratificari non potest: vt no. scribit Pet. de Ancha. qui ponit istam regulam in consi. cxiiij. vnus ex procuratoribus: & idem not. Bart. in l. quod obseruare. §. de officio proconsu. in j. oppon. vbi inquit: ratificatio non potest fieri de actu nullo, ita quod actus confirmetur à tempore quod nulliter factus fuit: sed actus nullus bene potest ratificari, ita quod ex nūc valeat tempore ratificationis. & sequitur Alexan. in consi. lxxvij. viso. col. penult. lib. v. §. alleg. Et videndum est ad prædicta quod Aret. tradit in consi. cxxvij. ex imie domine. col. ij. & ibi de materia, & consilio sequenti.

¶ Quinto fallit, ¶ quando mandatum pro forma b à lege vel statuto requiritur: quia tunc non sufficit ratifica-

a Alterius. Vi. de lasin l. filio que pater. col. i de li. & post. hu. & in l. qui pro emptore. de vsuca. col. xxxviii. vers. tertia rō. vbi late tractat: materiam rati habitationis. & an possit fieri die feriata in honore Dei ibi col. xxxvii. an fi. H. C.

b Forma. Ad. de Bartol. post Bal. in c. ex parte decani. de re scripte. col. xxx. vers. itē dicit hic Bal. &c.

tio: vt

nior. Bal. dicit in l. executorem. col. iij. versic. sed si notarium. C. de execu. rei iudi.

¶ Et similiter regu. non habet locum in materia stricta: quia si statutum velit quod mandatum testibus probari non possit, ratificatio tamen poterit probari: vt no. Bal. in l. obseruare. §. si. in xj. q. 3. de offic. proconsul.

¶ Vltimo, regula procedit secundum fictionem: quia in veritate aliud est mandatū, & aliud ratificatio: vt no. Bar. in l. is qui pro emptore. col. iij. §. de vsucap. Et talis fictio fundatur in æquitate. l. postliminium. §. de cap. ¶ & ideo cessante æquitate ista regula non habet locum, vt Alex. concludit in consil. lxxvij. col. pen. in v. lib. 3. alleg. 12

In l. Domum suam. Argumenta.

1. Aedificare qui vetatur, reficere domum non prohibetur.
2. Reficere non dicitur, qui rem penitus lapsam restaurat.
3. Nouum non dicitur, quod prius destructum reparatur.
4. Aedificare potest quis in suo liberè, modo in alicum nil immittat.

REGULA LXI.

DOMVM suam reficere unicuique licet, dum non officiat inuito alteri quo ius non habet.

¶ ISTA regula intelligitur in casu in quo quis non habet potestatem ædificandi de nouo, ¶ nam prohibitus ædificare non prohibetur reficere: vt hic dicitur. Et vltra glo. exemplificari potest in c. consuluit. de Iudæ. vbi Iudæi qui prohibentur sinagogas de nouo cōstituere, non prohibentur antiquas reficere: quia aliud^a est facere, & aliud est reficere. l. iij. §. reficere. §. de iti. actūq; priua. Et ideo prohibitus facere de nouo, nō prohibetur reficere: vt hic, & d. c. cōsuluit. & in l. iij. C. de ope. publ. & in l. j. §. si quis ædificium. §. de oper. no. nun. facit quod no. per gl. in c. j. in verbo, domum, de relig. do. in vj. in cle. si. de rescrip. in verbo, creatum. Et ex his comprobatur quod dicit gl. in l. j. §. pen. in verbo, reficere. §. de mor. infer. & sequitur Bar. in d. l. j. §. si quis ædificium, quod propria & stricta differentia est inter verbum facere & reficere.

¶ Et ista conclusio limitatur, ¶ nisi res in totum fuerit destructa: quia tunc reficere rem in totum destructam est propriè facere: quia de totali reparatione iudicatur. idem quod de noua constructione: vt notatur per gl. x vii

^a Aliud. Ale. xā. consil. cxc. nu. y. nūme. 22. lib. ii. C. M.

glxviij. q. ij. in c. de monachis. & in c. iij. de iure patro. & no. Bal. in l. si vt proponis. la ij. C. de oup. Host. in summa de ecclesiasticis ædifi. in fi. & facit text. in l. qui tamen. in prin. §. quib. mod. vsusfr. anit. in l. iura legatum. §. si. de leg. j. cum simi. vt latè tradit Alexan. in d. l. si quis ædifici-
 A ciuim. & Feli. ^a in c. cum accessissent. in fi. char. de constit.

3 ¶ Sed tamen considerandum est, quod licet res in totum destructa sit: remanent tamen vestigia prioris ædificij, vnde facilius reparatio permitti debet. ar. f. fi. §. de decur. & quod not. Bar. in l. j. de aduo. diuer. iud. & facit gl. in c. accessissent. vbi fit reparatio dignitatis in totum destructæ. Et non est nouum quod alias statutum fuit, licet renouetur. xxij. q. j. in c. Acatius. & xxxij. q. j. in c. non satis. facit tex. in l. rem non nouam. C. de iudic. Vnde quod in totum res destructa reficiatur, non videtur res noua. & in casu ca. consuluit. Iudæi qui prohibentur nouas synagogas erigere, non videtur, quod prohibeantur reficere synagogam in totum destructam. licet Abb. ibi aliter velit ex quo ecclesia tolerat Iudæos; & verba d. c. satis conueniunt, dum dicitur, Si corruerint antiquæ, toleratur quæ eas reædificent. Ista enim verba etiam ad totalem destructionem adaptari videntur: vnde secundum subiectam materiam hoc debet iudicari, quia secundum subiectam materiam statutum quod loquitur de faciente, habet locum in reficiente: vt Alex. tradit in cōf. cix. visis. col. pe. lib. iij.

4 ¶ Secundo regula etiam intelligi potest in eo qui haberet potestatem ædificandi b, secundum regulam l. altius. C. de serui. quæ habet locum dummodo ille qui ædificat in suo, non immittat aliquid in alienum: vt glo. hic dicit per l. sicut. §. Aristot. §. si serui. vend. Et alias limitationes ad d. l. altius. tradit Barth. Veron. in tracta. de ser. vrb. præ. in tit. de solo & area. Alex. in consi. clxxiij. opportunè considerans. lib. ij. & quod no. Bar. in l. fi. in fi. C. de ser. & d. j. altius. ampliatur vt per Abb. in consi. lvij. in quæst. col. iij. lib. j. Corneus in consi. xc. viso. col. v. lib. ij. & Soc. in consi. cxlj. considerata. in prin.

a Feli. & idem Felian d. c. consulis. de iud. & la. sin. repet. l. quominus. col. pen. de flu. minib. vbi per duas col. tractat materiam nostræ regu. & eundem post alios in l. i. §. si quis ædificiū. §. de noui oper. nun. & d. Phil. in d. ca. cum accessissent. col. fi. in fi.

b Aedificandi. Adde la. in l. ex hoc iure. col. ii. de iusti. & in re & domi. Phi. in regu. nullus videtur. & quæ ibi dixi.

In l. Hæreditas. Argumenta:

- 1 Hæreditas successio dicitur, possessio verò bonorum, ius succedendi.
- 2 Hæreditas etiam dici potest ante aditionem.
- 3 Aditio sola non sufficit, vt hæreditas dici possit.
- 4 Petitio hæreditatis quādo hæredi vel fideicommissario detur.

- 5 Petitio hæreditatis non datur hæredi, qui possessionem semel apprehendit.
 6 Hæreditas an definat dici per solam possessionis apprehensionem.
 7 Filia renuntians hæreditati patris, non excluditur ab hæreditate fratris.

REGULA LXII.

HÆREDITAS nihil aliud est, quàm successio in vniuersum ius quod defunctus habuerit tempore mortis.

¶ **H**ÆREDITAS ¶ ergo est successio, vt hic dicitur, & in l. nihil. 1. §. de verb. sig. Et bonorum possessio est ius succedendi; vt not. Bar. in l. iij. §. bonoru. §. de bono. poss. De quo videndum est quod dixi in rub. C. qui admit. col. antepen. Et istam diffinitionem hæreditatis quam Iuriconsultus hic ponit, declarat Bar. in rub. §. de acqui. hære. dicēs, quòd ista diffinitio loquitur de successione iuris; quia mortuo testatore succedit quoddam ius quod hæreditas appellatur, & personā defuncti sustinet in omnibus iuribus quæ habuit defunctus, l. hæreditas in multis. §. de acquiren. rer. domi. l. mortuo. §. de fideiuss. & idem Bar. l. nam & seruus. §. qui in negotia. §. de nego. gest. dicit, quòd hæreditas repræsentat personam defuncti, & non hæredes futuri.

¶ Et hæreditas dicitur ¶ antequàm adita sit per hæredem: & adita hæreditate, amplius non dicitur hæreditas, vt not. per gl. in l. j. §. veteres. in glo. mag. §. de acqui. poss. in l. per hæreditarium. §. de acqui. rer. do in l. hæres per seruū. de acqui. hære. in l. eius qui. in verbo, hæreditati. §. si cert. per. & not. Bar. in l. iij. in prin. ad fi. §. de bono. poss. vbi inquit, quòd postea quàm adita est hæreditas confunditur cum patrimonio hæredis. l. sed si plures. §. si filio. §. de vulg. & pupil. & vbiunque post aditionem appellatur hæreditas, est impropria loquutio. vnde in tit. de pet. hære. dum dicimus petere hæreditatem, intelligitur nos declarari esse hæredes. l. licet minimè. §. de pet. hære. & idem Bar. dicit in rub. §. de acqui. hære. & in d. l. eius. si cert. peti.

¶ Et ista conclusio intelligitur post aditam hæreditatem, & apprehensam possessionem: secus videtur ante adeptam possessionem: ¶ quia 3 sola adigio non facit quominus etiam hæreditas dicatur; vt no. A rer. dicit rubr. §. de acquiren. hære. vbi ad hoc alleg. Bart. singulariter in l. fi. §. de fideicommiss. hære. per. vbi Bar. sequitur gl. in l. j. eo. tit. in verbo, hæreditas. quæ dicit, quòd solum hæredi vel fideicommissario datur petitio hæreditatis antequàm sit consecutus possessionem bonorum hæreditatis. Sed post acquisitam possessionem si definat possidere. habet rei vendicationem, & non petitionem hæreditatis. & Barto. rationem adducit: quia postquàm hæres adeptus est possessionem, desinunt esse res hæreditariæ; vt suprà dictum est. & sic Barto. videtur hoc intelligere post acquisitam possessionem, vt ista ratio conueniat quæstioni & dictum glossæ, & Bart. tenet Alexander in consilio lxxxix. viso puncto. in princip.

princ. lib. ij. & in consil. xciii. in causa & lite. in ij. col. lib. ij. ex quo infero ubi concludit, quod petitio hæreditatis, & interdictum quorum bonorum non datur hæredi qui semel apprehendisset possessionem, per illam rationem, quia per apprehensionem desinunt esse res hæreditariæ, & ideo glo. not. in c. j. de confes. in vj. in gloss. mag. circa fi. instruit agentem petitio hæreditatis, vel interdictum quorum bonorum, quod non dicat se possedisse post mortem defuncti: quia illa remedia non competere post acquisitionem possessionem. & idem sequitur Anto. de But. in consil. lxxij. viso libello. in princ. ubi refert rationem Bar. & sequitur. Et sic conclusio prædictorum videtur, quod hæreditas dicatur, & res hæreditariæ dicantur ante possessionem acquisitionem: & sic per aditionem solam non defecit esse hæreditas.

¶ Et hoc confirmatur secundum Aret. in d. rub. de acqui. hæred. quia licet per aditionem dominium rerum hæreditatis unitum sit cum patrimonio hæredis. d. l. sed & si plures. §. filio. de vulg. & pup. quia tamen adhuc non est facta incorporatio, retinet nomen hæreditatis: sicut in simili videmus in fisco cui licet bona vacatua ipso iure acquirantur. l. j. §. an bona. §. de iur. fis. tamē ante incorporationem non censetur eodē iure cum alijs bonis incorporatis: ut no. Bar. in l. in omnibus. §. de diuer. & tēp. præscrip. ¶ Contrarium tamē expresse tenet Pau. de Cast. in d. l. j. §. de fideicom. hered. pet. dum inquit, quod ratio Bart. non est bona: quia illud quod ipse dicit, quod per apprehensionem possessionis desinat esse hæreditas, etiam habeat locum ante adeptam possessionem: quia per solam aditionem videntur res desinere esse hæreditariæ, & pariter definit esse hæreditas. & hoc verius videtur: quia per aditionem dominium & omnia iura transeunt in heredem. l. cum hæredes. in princ. §. de acqui. poss. & ideo statim definit esse hæreditas: quia bona sunt hæredis qui admit. Et non obstat simile de fisco: quia dato quod plus iuris habeat fiscus & etiam hæres in bonis incorporatis & apprehensis ratione possessionis: hoc non tollit quin desinat hæreditas esse per aditionem, ex quo dominium transfertur in heredem, ut dictum est.

¶ Et retenta ista conclusione, quod post aditionem non dicatur esse hæreditas, consului ultra montes Valētiæ in Delphinatu, quod renunciatio quam fecit filia patri de

a Hæreditas. Hæc opi. tenet Ias. in rubr. de acq. hæred. ii. col. versic. tu dic quod imo &c. & in l. l. §. vere res. de acq. pos. col. x. ver. circa conclusionē &c. & in lxxij. colū. ponit quæst. d. Phil. Dec. licet loquatur in statuto: & dicit hanc esse cōm opin. & in xlii. colū. ponit qd. de muliere prohibita habere extra ciuitatē cū hæreditatē, prout est Me: diolaniā post quā est adita hæreditas, si cōtrahat, perdat hæredit. & q. hæreditas post aditionem non dicat propriē hæreditas: tenet Florē. in l. veniunt. ff. fa. etcisc. & Ias. in l. eius. §. quod si stipulatus. si certum pet. & per eundē do. Phil. in consil. lxxix. col. ii. visis duobus. H. C.

hæreditate patris, nō excludēbat illam ab hæreditate eius fratris, quia mortuus erat adita hæreditate paterna: quia post talem additionē nō dicitur hæreditas patris, sed fratris^a per supradicta. Et in terminis de renuntiatione consulti Ang. consil. li. j. do. Gillius. col. ij.

^a Fratris. Vi. & sequitur Alexā. vbi alia similia inducit l. j. §. veteres. §. de magis latē de acquir. pōs. col. ix. ver. expressius. Ange. & idem in terminis de renuntiatione tenet Pau. de Cast. in l. Paulus. §. j. de acquir. hære. vbi dicit Oldra. ita consuluisset: & sequitur ibi Aret. per tex. in l. qui filij. §. de iis quib. vt indig. & idem Aret. in cōs. cxj. in præsentī consulta. & idē Rom. in l. eam. exa. consil. cxlvij. circa primum. Bene. Capra. in cōs. li. j. & si miniat. infra cōvisō. & Cor. Perus. in cōs. cccv. in hac consulatione. li. liij.

In l. Qui sine dolo. Argumenta.

1 Culpa lata est dolo æquiparanda.

2 Moram incurere non dicitur, qui litigandi causam iustam habere inuenitur.

REGULA LXIII.

Qui sine dolo malo ad iudicium prouocat, non videtur moram facere.

¶ 1. sine dolo malo subaudi: vel lata culpa, vt not. per glo. & Bar. in l. quod te. col. iij. in verbo, venio ad vltimum §. si cer. petā. & ad hoc facit: quia lata culpa dolo æquiparatur. l. quod Nerua. §. de pōs. l. j. §. j. §. si mens. fal. mod. dix.

¶ In tex. ipi. non videtur dolo facere, & sic non est in mora. exemplum ponitur per glo. in l. si quis solutioni. §. de vsur. ad idem. text. in l. sciendum. eo. titu. & in l. iij. §. si quis paratus. ff. quod vi aut clam. Et hoc intelligitur quando iustam habet causam litigandi, vt probatur in iuribus præallēga. Secus si nō habet iustam causam, quia tunc per interpellationem in mora constituitur: vt not. Bart. in d. l. quod te. & est tex. qui ita intelligitur in l. nemo. §. j. §. de verbo. obli. dum ibi dicitur moram committi ab eo qui voluit litigare. & not. Barto. in l. si seruum. §. nunc videamus. in l. qui Romā. §. Scia. de verb. oblig.

¶ Secundo regula intelligitur antequam mora sit commissā. Sed post moram commissā mora non purgatur: licet quis velit ad iudicium prouocare. l. si. §. de condit. fut. vbi Pau. de Cast. ita concludit.

In l. Ea quæ raro. Argumenta.

1 Leges ad ea quæ vt plurimum accidunt, applicari solent.

2 Leges etiā sunt de his, quæ naturaliter contingunt.

3 Iure speciali quod conceditur, in consideratione esse non solet.

4 Matrimonium inter prohibitos valet, sub conditione, si papa dispensabit.

5 Ratio eius nulla habetur, quod à principis voluntate sola pendere noscitur.

EA QUÆ RARÒ ACCIDUNT, NON TEMERÈ AGENDIS NEGOTIIS COMPUTANTUR.

1 ¶ NOTO quod de his quæ raro accidunt, regulariter nulla ratio habetur apud legistatorem. Ad idem tex. in l. nam ad ea. s. de leg. cum simil. vt per glos. in c. per literas. de despons. imp. Nā rarum & nunquam æquiparantur. c. coram. de offic. deleg. Et quod raro cōtingit, miraculum est: vt dicit tex. in auth. de cōsulis. col. iij. colla. iij. ¶ Et quod raro sit, sicut etiam vetus sapientia docet, non obseruant legistatores. Sed quod sit plerunque, & respiciunt & medentur: vt inquit text. in auth. vt siue prohibi. mā. s. quia verò multum col. vij. & in l. antiqui. s. si pars hære. peti. Et ideo casus insolitus qui raro cōtingit de mille annis semel, vt Barto. dicit in l. Seio. s. medico. per illum tex. de ann. leg. nō est in cōsideratione. & idē Bar. in l. fistulas. s. ferra. de cōtrahen. emp. cum simi.

2 ¶ Et regula ista videtur procedere in his quæ raro accidunt & habēt in se miraculum vt suprā dictum est. ¶ Secus est si naturaliter cōtingāt quia à l. recipiuntur. l. si maior quinquagenaria. C. de leg. hær. vbi filius qui nascitur ex maiore quinquagenaria, legitimus dicitur, licet raro illud cōtingat: & omnia alia quæ raro cōtingunt, sunt sub lege & regula communi, nisi exprimantur, vt Christophorus Porcus dicit in §. insulam. per illum tex. institut. de rerum diuis.

3 ¶ Et ad prædicta etiā consonat regula quæ dicit quod illud quod de iure speciali cōceditur, non debet cōsiderari. l. iij. s. j. vbi Bal. s. de si. leicom. lib. & not. Barto. in l. ij. col. v. vers. sed circa hoc dubitatur s. de vul. in l. si. col. ij. C. de sent. pãsis. & in l. quādiu la. j. de acqui. hære. cum simil. Et hoc intelligitur nisi de illo iure speciali expresse dictum sit, quia tunc attenditur. l. quidam relegatus. de reb. dubiis. vbi valet legatum si restitutio impetretur à principe. Et ideo valet institutio de filio spurio sub cōditione, si legitimetur à principe: vt not. Bald. in l. j. in vj. quæst. C. de instit. & substit.

4 ¶ Et hoc videtur quod valeat matrimonium inter prohibitos sub cōditione, si Papa dispensabit. de quo Abb. post alios in c. super eo. de condit. appo.

¶ Secundo, quod dictum est non cōsiderari quod de iure speciali

a Papasitam opi. tenent ibi Anton. & Galpar. & Prapo. qui late eā disputat, licet relinquat, cogitandum cōtra tamen tenent Innocen. & Abb. & Cardin. ibi. & Cal. in cōsil. j. sub titu. de sponsali. & do. Arret. in cōsili. exlij. incipit. ex facto proponitur. & c. col. iij. ver. sed est aduertendum. eam etiam tenet idem Arret. quam dicit cōmunem in l. apud Iulii. s. cōstat colum. iij. vers. & ad materiam de leg. vbi las. videtur inclinare in aliam partem. de qua etiam vide Ancha in ca. ex publico. de conuer. coniu. Hier. Chuc.

speciali conceditur: verum est antequam actus sequatur: secus est eueniente postea illo casu speciali qui admittitur. l. non quocunque. §. si ex bonis. de leg. j. cum simil. vt tradunt Moder. in l. j. colum. viij. de vulg. & pupil. & facit quod s. di. ¶ Cum est per l. si maior quinquagenaria. C. de leg. hære ibi, eueniente casu quod raro contingit.

¶ Similiter etiam ad supradicta dicimus, ¶ quod non attenditur quod pendet à voluntate solius principis: quia impossibile illud reputatur. l. apud Iulian. §. constat de lega. j. not. Barto in l. si quis sub conditione. col. ij. de test. tut. & in l. continuus. §. cum quis. de verb. oblig. & hoc intelligitur nisi consueta sunt concedi. vt not. Alexand. post alios quos refert in d. §. constat. per illum tex. ibi: distrahi non soleant. cum similib. vt per eum ibi, & Modern. & latius tractat Socin. in d. l. quidam relegatus. colum. iij.

In l. Ea est natura. Argumenta.

a Constat. vbi Alex. laf. adde Deci l. i. col. vij. de offi. eius cui manda. est iurisdic. ea ecclesia col. si de cōstit. And. Tiraq. tract. retrag. proxi. §. xx. xij. nu. 59. vltra quem Aymo. consil. liij. in fi. consil. cxxj. nume. 10. C. M.

- 1 Cauillatio quæ, veluti supernacua, à iure reprobetur.
- 2 Cauillatio quandoque tolerari potest.
- 3 Aduocatus iustam causam fouens, cum malitia licitè aduersarium conuincit.
- 4 Testes de falso suspecti, sollicitè sunt examinandi.
- 5 Testis suspectus etiam de circumstantiis interrogari debet.
- 6 Iudex inuestigandæ veritatis gratia cauillationibus vti potest.
- 7 Iudex delinquenti impunitatem promittere potest.
- 8 Priuato etiam fides seruari debet.

REGVLA LXV.

EA EST natura cauillationis, quam Græci σοφισμα appellant, vt ab euidenter veris per breuissimas mutationes, disputatio ad ea quæ euidenter falsa sunt. perducatur.

¶ AD idem tex. in l. natura cauillationis. §. titu. proxi. & notat Ioan. And. in c. venerabilis. declarando tex. in versu. cauillationis de iudic. & ad textum, hic bene facit tex. in authen. de tabel. colum. iij. in ver. & non fugant tabelliones. vbi dicitur, quod nihil est inter homines sic indubitatum vt non possit suscipere quandā sollicitam dubitationem, licet illud sit iustissimum: & hoc fit per cauillationem quæ reprobat & reicitur à iure. d. ca. cum venerabilis

- a Subtilitate. Abb. in c. dilecti. de iudic. in iii. col. Deci. l. si quis hæredem. nu. 4. C. de institu. & substitui.
- b Malitiis. Vide Barb. c. sedes. hic alleg. col. iii. in prin. in proem. cle. col. iii. fo. vii. Iam in l. cū proponas. in ii. col. C. de pac. and. Tiraq. in præfat. trac. retra. nu. 70. C. M.
- c Simulatio. Cautā & prouida admittuntur, ita Abb. post glo. & Hosti. in c. i. quod met. cau. ii. col. v. vbi dicit secundū Hostiē. quod aduocatus fouet iustā causam, potest malitiis & cauillationibus aduersarium conuincere, dum tamen sine mendacio hoc fiat, ad idē facit quod tenet Innoc. in c. olim. lo. i. in iii. colū. in medio vbidicit, quod si ex defectu iustitiæ quis nō potest rem sibi subtrahere, furtū recuperare, quod licet sibi propria auctoritate furtū subtrahere: dū tamen hoc fiat sine mendacio, ego tamē credo quod nullus aduocatus hoc faciet sine mendacio, de quo etiā videt Hippo. de Marfil. in sing. cl. xviij. incip. malitiis hominū. vbi multa cummulauit, quā addas ad apostolū. super littera d. Hic. Chud. Iudex. Idē
- 1 nerabilis. † Et talis cauillatio videtur superuacua, & nimia subtilitas, quæ à iure reprobatur, & à iudice reicitur. l. actio. §. de neg. gest. l. ficus. §. si debito. quib. mod. hypo. soluat. Et hoc est quod dicitur, quod nimia subtilitate res subuerti non debet. l. si quis hæredē in fi. de instit. & substitui. & in l. pen. C. ad Treb. & in l. si. C. de leg. vbi de tali subtilitate ridet imperator. & illam corrigit.
- 2 † Quandoque tamen etiam cauillatio toleratur, quia malitiis est obuiandum. l. in fundo. ff. de rei vend. c. sedes. de rescrip. ideo aduersus malitiā quis cum malitiis b resistere potest. vt not. per glo. in ca. cupientes. in principi. in ver. malignantium. de elec. in vj. & pro dicta glo. est tex. in l. cum pater. §. Titio. in fi. de leg. ij. quem ad hoc alleg. Ange. in l. penul. §. de vsu. & dicit glo. not. in c. dominus noster. in glo. j. in fin. xxiij. q. ij. t. quod si aduocatus fouet iustam causam, potest etiam cum malitiā aduersarium conuincere, & bene facit quod not. Anto. de But. in c. j. de mut. peti. vbi voluit, quod si in veritate mutuum reddidi, possum etiā cum iuramento affirmare me nihil à te habuisse. & not. Bal. in rub. C. de fide instru. col. vij. in vers. incidenter etiam quero. in istis enim & similibus cauillatio admittitur ad obuiandum malitiis, & fraudibus.
- 3 † Et eodē modo propter suspicionē iudex debet diligenter examinare testes suspectos de falso & eos inuoluere si potest: vt no. Bal. in l. §. editiones. in ij. not. C. de edeh.
- 4 † Et quod si testis est suspectus interrogari debet etiā de circumstantiis in quibus substantia rei non consistit, vt not. Azor. in sum. col. pen. C. de test. & Spec. in tit. desti. §. i. in de interrogatoriis. ver. & not. cum simil. vt dixi in c. licet causam. in viij. not. de probat.
- 5 † Similiter & iudex ad veritatem inuestigandam potest vti cauillationibus, & etiam simulare, vt probatur in c. afferre. de præsumptio. & xxiij. q. ij. c. non enim volebat Deus. Nā propter vtilitatē publicā ad bonum finē permixta est simulatio. c. vtilem. xxiij. q. ij. & per illū tex. dicit Vgutio & And. & post eos Dom. in c. nos in quenquā.
- 6 ad fi. ij. q. j. t. quod iudex potest delinquenti promittere impunitatem

Dei. l. vnica. col. iii. C. de sen. que pro eo quod inter. Sed contra Hippo. Marfil. ad l. ii. question. in fi. de quæst. in l. si quis obrepserit. ad leg. Cor. de fal. & in practi. ver. postquam. nu. 15. & in sing. cci. ad de Luc. de Pen. in l. i. de numera. li. xii. C. M. a Fely. Hanc etiam tenet Imo. in l. is qui reus si. col. de pub. iud. & Fely. c. accedens. lo. ii. vt sit. non. c. i. est. quæ opi. licet sit cõmunis, ego tamen nõ credo veram, per ea quæ hic dicunt do. Phil. in punitione & liberatione, si confitetur delictũ, & poterit subtilissime, & tamen iudex ex tali cõfessione postea illum cõdemnare per tex in c. ad re, & iudex excusatur. & refert Ancha. in d. c. vtilem. Ale. aures. quod me xandrum tertium ita fecisse cum quodam episcopo simoniacõ. & sequitur Fely. in d. c. auctore de præsumptis. ¶ Adde tamẽ quod cõtrarium in terminis tenet Imo. in consil. cix. vbi inquisitione prædicta. vbi cõcludit ex pluribus, quod virtute illius confessionis extorretur per deum reus condemnari potest. per no. in c. sanẽ. de renunt. & per glo. in l. itẽ si in pretio. §. si. l. locati. vt litius ipse æternæ. vt in c. cum dilectus. quod met. cau. & in c. si verõ. de ioreiur. vbi Ite Docto. ergo idem est dicendũ in fide. quia æquiparatorum a lege, quod statuitur in vno & in alio, & c. glo. & post in l. si quis persuaserit. C. de fur. & in l. quod vero contra ff. de leg. vbi etiã per Bar. cum fides ista nõ ponitur tempore sine interitu salutis æternæ, vt sapienter prædicti Doct. dicentes quod in foro conscientie nõ est licitum talẽ fidẽ rumpere: & dato quod prædicta opi. sit vera, quod iudex non teneatur fidẽ seruare, tamen nõ poterit ex tali cõfessione cõdemnare cõfitemẽ, nisi eã iterum ratificasset, per ea quæ dicuntur in mo. in d. c. cix. incip. vbi inquisitione, & c. æquiparãdo tam cõfessionem factam in tormentis cuius opi. ultra d. Phil. hic, sequitur etiã Hippo. de Marfil. in l. j. si quæstio. col. ij. in fi. ver. modo redeundo. ff. de quæstio. & iustificatẽ in sing. l. xvj. incip. malus hominum & in fin. c. j. incip. In cõfessum. vbi alle. plures tenentes hanc opi. & sic si cõfessio non fuerit ratificata, iudex nõ poterit eum punire. eũ sit nulla quantũ ad punitionem, quia etiã dato quod esset vãda requireretur quod pluries in confessione perseverauerit. no. verbum Cũ in consil. cxxvj. in j. q. i. ver. quantũ ad primum quod est commend. requiritur etiã vt præcesserit accusatio ad hoc vt confessio præiudicet ita gl. in l. fi. C. de lib. causa quam cõmend. Bar. in sua Mar. in ver. confessio. ver. xii. sed ego nõ tenco illã glo. per ea quæ dicuntur Anc. in c. l. de accuslib. vi. it. col. ver. solutio regulariter, & c. vbi dicit quod veram est quod regulariter quis nõ est condemnandus sine accusatore. vt in l. ex rescripto. §. si quis. de mun. & hon. 7. hoc tamẽ fallit in pluribus casibus. de quibus ibi per eum inter quos ponit istum, quando crimen est notoriũ quod sit per cõfessionem factã in iudicio, vt ibi per eundẽ. & adde quod dicunt Doct. post Bar. in l. i. §. nõ fuit. de dolo. & in l. conventionẽ. de par. quod publica persona tenetur seruare fidẽ etiã hosti, quod ista doctrina est limitanda per dictum sing. Bal. in c. i. §. si. col. pe. in fi. de pace iur. firmã. qui tenet, quod vbi aperitur via ad delinquendũ vel ad impunitatẽ delicti iuramentũ non est seruandũ: quia nõ tenet tale iuramentũ. & sic quod a publica persona non sit seruanda fides, vbi agitur de impunitate delicti: quod facit pro eo quod notatur de saluo conducto dato banno, an sit seruandũ de quo per Fel. in d. c. accedens. & per Imo. in d. l. is qui reus vbi facit vñã no. distinctionẽ. Tamen caueant iudices per ea quæ 3 dicta sunt, ne sint homicidæ animarũ suarum: quia omnes suprã dicti Doct. tenet in foro cõscientie nõ esse licitũ rumpere fidẽ. H. C.

ibi insitit: & verior videtur opinio, quia fides data seruari debet. l. j. in p. in l. iur. i. gentium. §. prætör ait. §. de pac. l. j. in princ. de consti. pecu. Eteri in hosti fides seruanda est. xxij. q. j. c. noli estimare. Et ideo iudex presertim quia publicam personam gerit, fidem seruare debet, ex eo quod no. Bar. in l. j. §. non fuit. §. de dolo. & in l. conuentionum. §. de pact. & facit tex. in epistola inter claras. C. de sum. tri.

¶ Nec obstat quod Bar. in d. l. conuentionum. & in l. j. §. non fuit de dolo per illum tex. dicit, quod à priuato non sit fides seruanda hosti: quia in casu nostro agitur de iudice qui publicam personam gerit.

¶ Præterea illud dicitur Bar. non videtur verum. † Quia etiã priuato debet seruari fides. p. iura §. dicta que generaliter loquuntur. Non obstat. tex. in d. l. j. §. non fuit. quia non videtur probare illud Bar. dictum: quia ibi de fide data verbum nullum. Sed solum dicitur quod quis uti possit solertia & machinatione contra hostem. iuxta illud Vergilij: Dolus an virtus quæ in hoste requiratur. Et ista notanda sunt: quia sepius occurrunt.

In l. Marcellus ait. Argumenta.

- 1 Debitor quis proprie dicatur.
- 2 Desinere non dicitur is, qui non incipit.

REGULA LXVI.

MARCELLVS ait, Desinit debitoris esse, qui nactus est exceptionem iustam, nec ab æquitate naturali abhorrentem.

¶ Ista regula de plano intelligi potest: quia † debitor ille intelligitur à quo inuito pecunia exigi potest. l. debitor. §. si. j. ergo tu? iuxta exceptionem non videtur esse debitor: ut hic dicitur: & facit alia regula, Non videtur cepisse, qui per exceptionem remouetur à petitione. Ad idem reg. nihil interest. §. eo. vbi dicitur nihil interest quod actionem non habeat, an per exceptionem infirmetur. ¶ Et regula ista intelligitur opposita exceptione. Secus videtur ante oppositam exceptionem, per ea quæ dicta sunt in d. reg. non videtur. §. eo. vbi videndum est.

¶ Et ideo tex. hic bene dicit desinit: qui ante exceptionem oppositam erat debitor. † Quia non videtur desinere ille qui non incipit. l. Titio. §. de condi. & demonstr. l. nulla. de su. & leg. Et in reg. non potest videri desinisse. §. eo: Et de hoc proprie intelligitur: alias verò improprie etiã desinere dicitur quod non incipit: ut not. per gl. in d. reg. non potest. per tex. in l. iij. §. desinere. §. v. sup. fr. quæ adm. ca. vbi gl. in l.

Loquuntur
ideo generali-
ter sunt intelli-
genda. l. de pro-
rio. ff. de publ.
quæ tamen re-
gula fallit mul-
tis modis, vt p.
Socius tractat.
fallit in regu-
la. c. xxiij. vbi
ponit lvi. fallēs

a Verba Adde quòd verba debent intelligi secundum naturam dispositionis super qua ponuntur etiam ea impropiando de quo per las. in procm. feu. col. xvij. vers. ij. quia &c. & in l. is qui putat. de acquir. hzred. col. fi. & in l. pro hzrede. s. si qui. 3. ij. col. eod. tit.

b Subiectam. Deci. in rubr. de iurisdic. omni. iud. l. j. col. vj. l. fi. col. iij. C. qui admit. consi. cccl-

xix. vnde reprobauit qd

Deci. supra eo.

l. in personam.

s. generaliter.

C. M.

c Operentur.

Vide Socinum

in trac. fallent.

in regu. cccxl.

Cano. in cap. si

papa de priuile.

li. vj. las. in l. si

legati ferui. de

leg. j. velc. Ro-

dulphus. de re-

scrip. col. ij. ver-

& ob. elusio-

nē. & in e. j. in

co. pr. do. Phil.

Dec. in e. pasto-

ralis. in prin. de

appel. H. C.

d Delicti. Ad

de quòd verba

ambigua in de-

lictis debet capi

in minorem

partem. vt per

laso. qui plura

accumulauit in

In l. Quories idem sermo. Argumenta.

1 Verba secundum naturam contractus sunt intelligenda.

2 Verba secundum naturam actus, de quo agitur accipi debet.

3 Verba potius pro natura actus, quam pro personæ qualitate sunt interpretanda.

4 Sermonem proferens, vnicum tantum presumitur habere intellectum.

REGULA LXVII.

QUOTIES idem sermo duas sententias exprimit: ea potissimum accipietur qua rei gerenda aptior est.

C1 B1, rei gerendæ aptior est. & ideo verba accipiuntur secundum naturam contractus. l. si vno in prin. ff. locati. vbi Bart qui ex hoc ibi infert quòd verba accipiuntur secundum subiectam materiam, alleg. bonum text. in l. si stipulatus. C. de vsur. & facit text. in l. insulam. de prescript. verb. Ex quibus iuribus concludit Alex. in consil. v. puto de iure. lib. iij. quòd verba accipiuntur secundum subiectam materiam, etiam verba impropiando, & etiam in materia in qua debeat fieri stricta interpretatio, puta in statuto, prout ipse ibi loquitur. Et licet verba debeant intelligi, vt aliquid operentur: tamen non debent operari nisi secundum naturam actus de quo agitur: vt not. Bal. in rubr. C. de contrahen. empt. ita Alex. dicit in consi. xxj. viso compromisso. col. ij. in vers. nec obstat. lib. v. quòd verba potius intelliguntur secundum qualitatem delicti, quàm secundum conditionem personæ cui sit commissio: vt in notabili casu Aret. scribit in consi. lvij. consideratis omnibus. col. v. vbi ad hoc adducit text. pro singulari in c. in archiepiscopatu. de rap. & Et potius videtur quòd verba intelligantur secundum naturam actus, quam secundum qualitatem personæ facientis, vt colligitur ex dictis Ant. de Butr. in c. si pro debilitate. de off. deleg. vbi And. Sicu. refert. iij. dum ibi dicitur, quòd iudex delegatus qui consilium sibi reseruauit, non videtur tanquam iudex, sed potius secundum naturam ipsius consilij reseruare. Et dato quòd verba essent prægnata tamen secundum

secundum subiectam materiam intelliguntur & restringuntur: vt Alexand. tradit in consil. xxxv. viso processu. col. iij. lib. iij. versic. circa tertium.

¶ Et q̄ verba intelligantur secundum subiectam materiam, etiam not. Abb. in c. exhibuit in ij. not. de iudic. & Rom. hoc modo arguit in consil. xxxviij. tribus rationibus. in fi. Aret. in consil. xiiij. viso. col. ij. & Alex. in consilio lxxxvj. in causa. col. ij. Petr. de Anch. in consil. ccxxv. prima facie. Ang. in consil. xxxj. viso legato col. fin. Imo. in consil. xxj. in casu præmisso. in princ. & consil. xcvi. in casu præmisso. & in consil. c. in questione. col. ij. cum simil.

¶ Et quantum ad tex. hic de sermone habente duplicem intellectum. † Notandum est, q̄ ille qui protulit talem sermonem vnum tantum videtur habere intellectum: vt dicit tex. in l. in ambiguo. §. de reb. dub. Et ideo si dupliciter intelligi potest, videtur q̄ nullus intellectus valeat, arg. l. si duo sunt Titij. ff. de testam. tut. & ita sentit Bar. in d. l. in ambiguo. Nam eius quod multipliciter exponitur, veritas ignoratur: vt dicit Bal. in l. scire leges. §. de legib.

¶ Et hoc intelligitur nisi probetur per alias leges & rationes de altero intellectu: quia ille præualet: vt Bar. dicit in d. l. in ambiguo. & tali casu procedit ista regula: quia attenditur ille intellectus qui rei gerendæ aprior videtur, & secundum subiectam materiam vt dictum est.

¶ Et præualet ille intellectus in quo maior sit proprietas verborum. c. Rodolphus. de rescript. Et præfertur ille intellectus in quo maior sit ratio dubitandi: vt not. Abb. in c. cum in iure. in j. no. de elect. Et præualet ille intellectus per quem minus iuri cōmuni derogatur etiam verba impropriando: vt not. Abb. in c. cum dilectus. col. fi. de consuet. Et præualet ille intellectus qui conuenit rub. vt not. Ant. de Buttr. in proce. Decret. in §. sanè. Alex. in l. j. in iij. not. §. si cer. pet. Et præualet intellectus in materia stricta in stricto significato. d. c. Rodolphus. de rescript. & per Soc. in consil. cxvj. col. vj. Et præualet ille intellectus qui facit actum valere. l. quoties. de verb. oblig. cum simil.

qualitatē personar. de quo p̄ l. f. in authent. ingresi. vii. co. C. de sacrosan. eccl. & Barba. in c. si pro debilitate. hic alleg. col. xiii.

a Verba. Adde q̄ verba cōtrahentium debent etiam intelligi & saluari ne cōtineant cōtrarietatem. idē in testibus, statutis, iuramento, sententiis & contrariis, vt per l. f. in l. falsa. C. de iuris & facti ignor.

In l. In omnibus causis. Argumenta.

- 1 Priuilegium personale extinguitur cum persona.
- 2 Priuilegium quod fisco vel ecclesiæ de non soluenda gabella conceditur, ad emptores non extenditur.
- 3 Priuilegium, in dubio est censendum personale.
- 4 Priuilegium quando ad hæredes sit extendendum.

Benef

- 5 Beneficiū à principe cōcessum, latā admittit interpretationem.
 6 Priuilegium quod vni personæ conceditur, ad alias non por-
 rigitur.
 7 Priuilegium loquens de filio, non verificatur in filia.
 8 Priuilegium ad alias non porrigi personas, quando verum sit.
 9 Priuilegium scholaribus concessum, ad eorum famulos est
 extendendum.
 10 Priuilegium patrifamiliās concessum, ad familiares extendi-
 tur tam presentes quā futuros.
 11 Priuilegium cōtra ius speciale, latā recipit interpretationem.
 12 Interpretatio lata fit, etiam quandoque in materia odiosa.
 13 Dispenratio latam recipit interpretationem iuxta verborum
 proprietatem.
 14 Priuilegium datum causæ, transit cum causa, sicut actioni
 datum cum actione.
 15 Priuilegium rem sequitur, quod rei conceditur.
 16 Priuilegium loco concessum, an extendatur ad loci personas.
 17 Priuilegium personis concessum, durat aliquando personis
 deficientibus.
 18 Priuilegium, quod dignitati conceditur, durare potest digni-
 tate cessante.

R E G U L A L X V I I I.

IN omnibus causis id obseruatur, vt vbi persona
 conditio locum facit beneficio: ibi deficiente ea,
 beneficium quoque deficiat. vbi verò genus actionis
 id desiderat: ibi, ad quemuis persecutio eius de-
 uenerit, non deficiat ratio auxilij.

¶ Ex ista regula duo dicta colliguntur. † Primū est, qd
 a Extinguitur. priuilegium personale cum persona extinguitur^a. Secun-
 & quando inci- dum, qd priuilegium datum actioni transit cum actione.
 piat cōpetere, ¶ Circa primum idem habetur in regula, priuilegium.
 ponit las. in l. eo. tit. in vj. & in regula, priuilegia quedam. §. eo. in l. cum
 beneficium, su- patronus. in fi. de leg. ij. in l. quia personale. sol. mat. & in
 prā de const. §. sed quod principi. instit. de iur. natur. & ideo non transit
 prin. col. ii. ver. ad hæredes. d. l. quedam priuilegia. & in l. j. in princ. §. de
 successiue. iure immū. Et quandoque adeo personale est quod al-
 b Soluēdi. Vi- teri commodari non potest, & cum eo persona debet se-
 de Alexan. in l. peliri. vt de pallio dicitur: vt in c. ij. de auto. & vsu pallij.
 quia tale. solu. ¶ Et ex ista regula verificatur quod no. Dyn. & Bart. in l.
 mat. col. ii. ver. licitatio. §. imperatores. §. de publ. † quod priuilegiū non
 ex prædictis, soluendi bgabellam, datum fisco vel ecclesiæ, non com-
 &c. vbi plures petit emptoribus, de quo dixi in consi. xlvij.
 nit in materia ¶ Et in notabili casu Alex. tradit in consi. xxxvj. in causa
 priuilegiarū, dationum vini, lib. j. & ibi declarat, quod dicitur priuile-
 giū

- a** gium personale^a quando conceditur alicui expresso nomine proprio: vt in c. quoniam Abb. de off. delega. in c. si gratiose de rescript. in vj.
- 3** ¶ Et in dubio^b priuilegium videtur personale: vt not. per glo. in c. cum venissent. de instit. & in c. tua. in glof. de his quæ fiunt à praela. & in glof. xxv. q. ij. in summa.
- ¶ Et ista regula intelligitur quando priuilegium conceditur intuitu personæ, ita qd persona sit immediata causa priuilegij. Secus si persona nō sit causa immediata priuilegij: vt patet in restit. in integrum quæ datur minori bus, nam dicitur priuilegium personale: vt not. in l. exceptiones quæ. s. de excep. ¶ & tamen extenditur ad hæredes. l. non solum. s. de in integ. rest. l. minor autem. §. si. s. de mino. l. ea quæ. C. de temp. in integ. rest. per. Quia minoris persona non est finalis causa priuilegij, sed læsio. quia tūc demum tale priuilegium competit minori si sit læsus. l. quod si minor. §. non semper. l. non omnia. s. de mi. & ita concludit Dyn. in d. reg. priuilegium, Ad quem Bar. se remittit in d. l. non solum. Alex. tamen in d. l. quia personale, videtur reprobare istam opin. quia, dicit ipse, non aperit Dy. qualiter persona sit causa immediata priuilegij. Sed potest responderi, quod imò aperiat per rationem præallegatam. Secundo dicit Alex. qd non facit Dy. differentiam vtrum priuilegium concedatur à lege, vel à principe. Sed etiam responderi potest, quod non sit differentia, vt etiam Bart. ipse tenere videtur.
- ¶ Et regula ista procedit in priuilegio, prout loquitur, qd est contra ius commune. Secus est in beneficio dato à principe: quia latè interpretari debet l. fin. s. de const. prin. Ideo in dubio transit ad hæredes: vt not. Bart. in l. si pater. de seruit. leg.
- ¶ Sic etiā in officio quod est personale. l. tutela plerunq. s. de tut. c. quoniam Abb. de off. deleg. & not. Bal. in c. cum venissent. de iud. circa fi. in ver. pone Papa. vbi concludit, qd si papa concedit officium vicariatus per decem annos, non transit ad hæredes: & sequitur Alex. in l. quia tale.
- ¶ Et sicut priuilegium personale cum persona extinguitur, ita priuilegium datum vni^c personæ, ad alias personas non extenditur etiam ex identitate rationis: & sic in priuilegio non proceditur de similibus ad similia, sicut de iure communi. vt no. Ant. de But. per illum tex. in c. sanè. de priu. Et istam reg. etiam tradit Bal. in l. j. in princ. C. de

a Personale. Qualiter cognoscatur & etiam reale: vide Anch. in d. regula priuilegium. hic allé. col. iii. in med. & ibi per Dy. & eius add. factis remissiuè.

b Dubio. Vide Phil. Franc. in d. reg. priuilegium. i. col. in fin. Anch. ii. col. vers. in tertio casu.

c Vni. Adde l. fin. in l. i. de cōsti. prin. col. fin. vbi satis remissiuè. Et an possit extendi ratione correlat. per eundem in l. non tantum. de re iudi. col. i. & Ro. cōf. cccxvi. & an priuilegiū concessum fratribus minoribus, & prædicatoribus extendatur ad ipsas sorores, alleg. cōf. xiiii. incip. vñso testament. to. iiii. vol.

C. de

a Filia. Adde quod etiam appellatione filiorum in priuilegiis non comprehenduntur nepotes nec pronepotes; vt in l. sed à milite. ver. hæc autem. supra de excus. tut. vbi Bal. dicit eum meliorem de iure. & idem etiam Barto. in l. liberorum. in v. col. versic. quarto. supra de verb. signif. H. C.

b Regulariter. Not. vnum dictum singul. qd priuilegium quod conceditur à communitatib.

Iudeis vt possint retinere res furtiuas donec eis perveros dominos soluantur pretiū, tale priuilegium non comprehendit forensē & sic si res furtiuas sit forensis, non tenetur solvere pretiū. ita Francisc. de Crem. singula. lxxxi. incip. pone Iudei. fo. 4. Abb. c. quod clericis. de for. compe. vi. col. in princ. & ibi Barba. xiii. colū. post medium. H. C.

c Accessorii. vide Bal. in sua marg. in verb. priuilegiū. ver. vii. vbi loquitur in vxore & aliis, itē de emptore quando est concessum venditori. & Ro. conf. clxxx. & etiā ratione cōmunionis vt C. de leg. dicens, qd priuilegium non extenditur ad aliam personam, nec ad alium locum: quia est stricti iuris. Et ideo priuilegium concessum regi, non extenditur ad reginam, vel filios, nisi exprimatur. vt not. Domini. in c. ne aliqui. per illum tex. in iiij. not. de priuileg. in vj.

¶ Et priuilegium t quod loquitur de filio, non habet locum in filia. vt tradit Card. in consi. ccxxxv. puto filias. in si. sic etiam priuilegium datum vni ecclesie, non habet locum in alia: vt not. Bal. per illum text. in l. non tantum. §. non omnia. de excu. tut. Et priuilegium quod loquitur de vno contractu non habet locum in alio: vt not. Ang. in consi. cclxxij. quoniam dictum priuilegium. **¶** Et licet regulariter b priuilegiū ad alias personas non porrigatur, t hoc limitatur procedere in personis accessoriis & familiaribus quibus competit priuilegiū, quando sine illis posset priuilegium remanere inutile: vt not. Domi. per illum text. in c. licet. §. cum conceditur. in princ. tit. in vj. & glo. ibi similia iura adducit. & not. Abb. in c. quod nonnullis. extra de priuileg. Bene facit text. in authent. habita. C. ne fil. pro patre. vbi Bal. per illum text. in quinto notabili dicit, t quod priuilegium datum scholaribus, etiam ad eorum nuntios & famulos extenditur. Et priuilegium datum calceolariis, debetur ciabatteris eorum ministris, vt not. Ange. in proemio Digestorum, in ver. itaque proculdubio. col. ij. Et ideo obligatus ad procurandum aliquem, id est ad hospitandum, etiam seruitores procurare tenetur: vt not. Abb. in cap. quanto. in iiij. notab. de cen si.

¶ Et priuilegium datū pauperibus hospitalis, porrigitur

per Hippolytum de Marfi. qui plura cumulat in singu. clxxi incip. plura. & adde vnum verbum singulare Bald. in l. fin. C. ad leg. Fal. de plagia. per gloss. ibi in verbo orbita. quod priuilegia quæ dantur viduis, dantur etiam mulieribus inutiliter nuptis. puta si habeant maritum damnatum ad perpetuos carceres: idem dicerem si esset captus ab infidelibus, vel professus secundum not. in c. de conuer. coniug. & vide Iaso. qui refert Bald. in l. si is qui pro emptore. de vsucap. supra colum. ii. in tertia principali questione. Bartol. in versicu. adde gloss. Hieronymus Chuchalon.

ad ministros qui seruiunt hospitali: vt pluribus rationibus Old. tenet in consi. xj. thema tale est.

¶ Et priuilegium datū illis de dōmo, includit castaldos & factores: vt no. Alex. post Ro. in l. lecta. in gl. in verbo, in dōmo. s. si cer. pet. & dicit Abb. in c. quā sit. in prin. de iudæ. q̄ priuilegium datum vni, etiam ex sociis priuilegiati competit, quādo priuilegium esset inutile, nisi socij eodem priuilegio gauderent. & Moder. ibi alia similia adducunt. Et familiares militum gaudent eodem priuilegio: vt no. Bal. post Cyn. in l. j. C. de vx. mili.

- 10 ¶ Et quod dictū est de familiaribus, intelligit̄ non solū de præsētibz, sed etiā de futuris: vt tradit Io. And. in regu. qui sentit. de reg. iur. in vj. in Mercurio. & Ang. in consi. cclx. thema prædictū. col. iij. Et in prædictis notandū est, q̄ licet priuilegiū extendat̄ ad familiares, nō tñ ipsis familiaribus dicit̄ datū esse priuilegiū: quia licet effectus priuilegij ad vnū porrigat̄, non tñ illi dicit̄ datum priuilegium. vt no. Dorn. in consi. lxxiij. attento puncto. col. fi. alle. tex. in c. si cui. s. j. & in c. dudū. in prin. de præben. in vj. & in c. sicut nobis. de ver. sig. in vj. & ideo mortuo principali cui datū est principaliter priuilegium, extinguitur etiā in aliis quib⁹ accessorie cōpetebat: vt no. Bal. in l. ij. circa fi. ver. ult. q̄ro. C. de epis. & cle. & And. Sicu. in consi. xx. col. iij. lib. ij. & nouissimē Soci. in consi. lxxxij. accuratissimē. in nouis. Et supradicta omnia bene procedunt qñ priuilegium est cōtra ius cōmune: quia strictē debet interpretari: vt s. dictum est. & do. Rom. in consi. clxxx. si admittimus. col. pe. ¶ Secus si priuilegiū sit cōtra ius speciale: quia tunc tale priuilegium debet latē interpretari: quia res ad ius cōmune reducit̄: vt no. Ant. de But. per illum tex. in c. olim tibi. in fi. de verb. sig. & Abb. in l. ij. no. Si. niliter in priuilegiis fit lata interpretatio quatenus proprietās verborū significat: ¶ quia in materia etiā pœnali & odiosa fit lata interpretatio secundū proprietatē verborū: vt no. Arret. dicit per illū tex. in l. cū lege. s. de test. Et ideo ¶ in dispensatione quæ odiosa est & solet strictē interpretari. c. j. de fil. presbyt. in vj. Tamen fit lata interpretatio quatenus proprietās verborū videtur requirere: vt no. Cald. in c. j. de cōsangu. & affi. col. j. Et quantum ad ius cōcedentis etiam priuilegiū, late debet interpretari: vt not. Oldr. in consi. cclxviii. q. est. col. ij. vers. præterea.

- 14 ¶ Quo ad secundū dictū principale ¶ de priuilegio da-

a Causa. Vide Ias. in l. tempus. de re iud. j. col.

b Loco. Vide Aret. in c. nullus. de fo. compe. j. col.

c Dignitati. de quo vide Bal. in c. sedes. de re scriptis. & latiss. Hip. de Marfil. in fin. clxxix. incip. vrgit statutum. Et Io. de Plat. in l. eam legem C. de excus. mili. lib. x.

d Clericus. Adde vnū verbū singulare circa priuilegiū. c. si quis suadente. xviij. q. iij. quod si quis

percuisset cō- sanguineū cle- rici respectu i- psius clerici, q̄ incidit in excō- municationē. ita Ludo. Ro. in repe. rub. de arbit. ff. colum. xix. in princ. quem sequitur Hipp. de Marf. in suis singu. ccciii. incip. per- cutiens. vbi al- leg. Fel. in c. ec- clesiam sanctam Mariz. de con- sti. col. xlii. post med. qui nō te- net illud dictū quia text. ille hic nō probat: nā loquitur de noua excōmu- nicatione, vt volūt ibi Do- cto. & Felin. vbi 5. & dato quod loquere- tur de excōmu- nicatione c. si quis suadente. dico quod illa dispositio non esset extenden- da, per ea quæ ibi dicit Ioan. And. in Nouel- lis super glos. consanguineos. H. C.

¶ Et quando est datum priuilegium loco b, an videatur datum personis, est tex. in c. per exemptionem. de priui. in vj. & no. Rom. in consi. clxxx. si admittimus. in prin.

¶ Et ad supradicta notandum est, quod quandoq; etiam priuilegium datum intuitu personarum durat: licet per- sonæ deficiāt. Nam si pater habuit priuilegium propter numerum filiorū, licet filij moriantur, tamen durat pri- uilegium, secundum Io. And. in regu. decet. de reg. iu. in vj. vbi refert ita consultum fuisse. & Bal. ibi sequitur. & not. Bar. in l. ij. §. non solum. §. de excusa. tut. & tradit Io. de Ana. in consi. vltimo. circa dubium oblatum.

¶ Similiter & quādoq; priuilegium datum dignitati^c durat etiam cessante dignitate in memoriā pristinae di- gnitatis. l. si. §. de decur. Et per illum text. infert gl. quod clericus degradatus retinet priuilegium clerici^c. in ca. accedens. quinquagesima dist. & in ca. ad abolendam. ver. prerogativa. de hære. de quo per glo. cap. degradatio. in versu. priuilegio clericali. de pœnis. in vj. Alias vero cau- sa priuilegij debet considerari: quia cessante causa f pri- uilegij, cessare debet priuilegium. l. Titia. la ij. §. vsuras. vbi Bar. de leg. ij. & no. Rom. in consi. clxxx. supra alleg. And. in Nouel- lis super glos. consanguineos. H. C.

e Clerici Falsum, quia pro mero habetur. H. C.

f Causa. Vide latē Fel. in c. cū accessissent. de cōsti. col. x. & satis remissiue per ad- di. Dy. in reg. decet. isto tit. li. vi. super ver. finitur priuilegiū. & per Bar. in l. bene- ficiū. de consti. prin. vbi Ias. lausime in viii. col. versu. ij. principaliter quærun-
col. iij.

sol. iij. Et ideo mutatione personæ tollitur priuilegium. l. Paulus §. de acqui. hære. vbi Bar. in fi. dicit quod si res ecclesiæ perueniat ad priuatum, cessat priuilegium. vt in pulchra q. not. Bal. in rub. C. de vsur. in iij. q. & sequitur Ioā. de Ana. in c. salubriter. col. ij. de vsur. & in alia simili q. tradit Ioan. And. in Addit. Spec. in tit. de consi. §. nunc dicendum. in addit. incipit. tractabat Vbert de Bob. cum simil. vt Alex. scribit in consi. xxv. viso processu. lib. iij.

In l. Inuito. Argumenta.

- 1 Liberalitas potest in inuitum exerceri.
- 2 Soluere potest quis pro alio inuito.
Impensa utilis facta pro infirmo, etiam inuito, repeti potest.
- 3 Soluas pro eo, cui manus amputanda est si soluerit, repetere poterit.
- 4 Reipublice interest, vt conseruentur homines.

REGULA LXIX. INUITO beneficium non datur.

¶ ULTRA gl. facit text. in l. hoc iure. §. non potest. §. de dona. vbi dicitur, quod non potest exerceri liberalitas, nolenti acquiri. Et nemo crescere cogitur inuitus: vt dicitur in c. gesta. lxxiiij. dist. Et per hoc est licitum vnicuique fauori suo renuntiare. l. pen. C. de pact. l. pen. C. de epis. & cleri. & in c. ad apostolicam. de regu.

¶ Et ista regula intelligitur, quando solum agitur de interesse eius cui beneficium confertur: secus si agatur de interesse alterius priuato vel publico^a, quia tunc regula non procedit: & ideo quis potest soluere pro alio inuito^b: & ille inuitus liberatur, quia agitur etiam de interesse illius qui pecunias recipit: vt declarat Pau. de Castro, in l. soluendo. ff. de nego. gest. Et ista ratione etiam inuitum exrrahere possum de domo ruente: vt dicit text. c. xxiiij. q. iij. in c. ipsa pietas.

¶ Et impensa facta utiliter pro infirmo, etiam inuito & prohibente, repeti potest. vt glo. not. dicit. lxxxiij. dist. in summa. in istis duobus casibus bona præstatur etiam inuitis: vt dicit text. xlv. dist. & in c. qui emendat. in fi.

¶ Et ideo pro condemnato in amputatione manus vel pedis. nisi soluerit centum intra mensem, quis soluere potest & repetere, dato quod ille prohibeat & protestetur quod soluere non velit: vt not. concludit Bar. in l. si Stichus. de

^a Publico. vel etiam secunda-
^{io}: vt quando ex dispositione legis. vt in l. seruus vetante. de verb. obli. & ibi las. in ii. responso. ad §. non potest. l. hoc in re. §. de dona.
^b Inuito. Ita declarat Ange. in prin. institu. quib. mod. tolli. obliga. ii. colū. in ver. in glo. solutio fiat, &c.
^c Text. de quo vide Hippo. de Marfi. in singu. clxxxix. incipit. tu audiuiti. & Felin. in c. contingit. de senten. excō. in ii. colum.

pecu. lega. in princip. in versic. & per hanc legem dico. & idem tenet Bal in l. si. col. ij. versic. sed ponamus. C. de negro. gest. quia tali casu agitur de interesse publico: vt Bal. ibi dicit. ¶ Nam interest reipublicæ, quod homines conseruentur. l. cum ratio. §. pen. §. de bon. dam. Et quia quis non est dominus membrorum suorum. l. liber homo. §. ad leg. Aquil. c. contingit. de senten. excommu.

a Membrorū.
Vide lantimē
Felin. qui plu-
ra notabilia po-
nit circa istam
regu. in ca. con-
tingit. de sen.
excomu. in i. &
in. colum.

¶ Sed tamen in cōdemnato prout doct. loquuntur, considerandum est, quod si ipse non solueret pœnam pecuniariam erit corporaliter condemnatus vigore sententiæ: vnde videtur quod secundum tenorem sententiæ ipse habeat potestatem eligendi pœnam successiue quam velit: quia licet ipse non sit dominus membrorū suorum, tamen respublica habet potestatem in membris suis: vt not. Bar. dicit in l. Titio centum. §. Titio centum. el. ij. in versic. tertia ratio §. de condi. & demon. & iudex ita iudicauit autoritate reipublicæ, sicut quando quis est condemnatus ad mortem & pars non appellauit a sententia illa, transit in rem iudicatam. l. diuī fratres. vbi Bar. ff. de pœn. l. ij. §. si. §. de questio. nisi dicamus, quod licet sit cōdemnatus autoritate sententiæ: lex tamen quantum potest cogitat illum liberare: quia in tali sententia corporali dat facultatē appellandi omnibus, etiam inuito cōdemnato. l. non tātum. §. de appella. vnde sicut vnus potest appellare pro illo inuito: ita videtur quod solvere b possit pro illo inuito, sed replicari potest quod appellatio permittitur vt appareat de iustitia, ne innocens in effectu condemnetur.

b Soluere. Ad
uerte, quia sem-
per locus est
domi. Phil. per
verbum, solu-
re: nā si vellet
dare idoneos fi-
dei iussores, vel
etiam ipsa pars
quæ cōdemna-
ta est, iudex nō
poterit recei-
pere dictos fide-
iussores: quia
dādo fidei ius-
sore non libera-
tur, cum nō di-
carur soluere,
ita Bal. in l. ij.
qui satisf. cog.
& l. ij. qui eum
refert, & oēs
tenentes hanc
conclusionē in
l. si nō obtu-
lit. §. ait prae-
tor. in i. no §. de
re iudi. H. C.

¶ Sed non sic videtur in illa condemnatione, quia constat de delicto, & solum agitur de pœna in qua videtur potestas data cōdemnato eligendi pœnam, finaliter tamen communis cōclusio habet æquitatem maximam, vt homines conseruentur. d. l. cum ratio. §. pen. de bon. dam.

In l. Nemo potest. Argumenta.

- 1 Gladij potestas merum imperium significat.
- 2 Mutilatio quo differat a membri truncatione,
- 3 Coercio modica, quæ minoribus magistratibus competat.
- 4 Delegari nō possunt quæ in meri imperij gradib⁹ primi sunt,

REGVLA. LXX.

Nemo potest gladij potestatē sibi datā vel cu
iuslibet alterius coercionis ad aliū transferre.

EADDEM

¶ EADEM verba habentur in l. solent. in prin. §. de
 1 offi. procō. & leg. §. gladij potestas significat merum im-
 A perium, quod est habere potestatem gladij^a ad animadu-
 tendum in facinorosos homines: id est imperium. §. de
 iuris. om. iudic. Et ista potestas gladij in effectu importat.
 q̄ vita adimatur, vt dicit text. in l. aut damnum. §. j. §. de
 pœnis. facit text. in l. quisquis in prin. C. ad leg. Iul. mai-
 in l. cum vir. in l. quāuis. in fin. C. de adul. & in §. item lex
 Iulia. Insti. de pub. iud. Idem tamen est in mutilatione &
 abscissione membri: vt no. per gl. in d. l. imperiū. in vers.
 animaduertendum. & est in eodem gradu meri imperij:
 vt no. Bar. in d. l. imperium. col. iiij. in secundo gradu me-
 ri imperij, & no. per gl. in l. ij. C. de offic. eius qui vic. alt-
 ger. in glos. fi. quæ allegat text. in §. ad hoc prohibemus.
 in auth. de colla. ibi, nouissimum supplicium, aut membri
 abscissione. & idem tradit Bar. in l. ij. col. pen. ver. secūdo
 2 quæro. in fi. §. de pub. iud. vbi dicit, quod tanta potestas b
 requiritur in abscissione membri ūcut in toto corpore.
 & facit tex. in cle. j. de homic. ibi, mutilet vel occidat.
¶ Et differentiam inter truncationem membri & mūti-
 lationem tradit. Abb. in c. illorum. col. iij. de sen. excom.
 & quia text. æquiparat potestatem gladij & aliam co-
 ercionem, glo. intelligit tex. de alia coercione quæ adimat
 libertatem, vel ciuitatem, ita quod capitalem pœnā con-
 tineat iuxta l. ij. §. de pub. iud. & fortē nota fuit glo. quia
 3 modica coercio delegari potest, & mādāta iurisdictione
 transfertur. l. fi. §. de offi. eius cui mand. est iuris. d. ¶ Et ta-
 lis modica coercio etiam mino: ihus magistratibus com-
 petit. l. magistratibus §. de iuris. d. om. iudi. & propter hoc
 gloss. restringit text. in pœna capitali: & supplet dum di-
 citur, coercionis: scilicet magnæ. Sed ista est maxima re-
 strictio, & diuinitio videtur ad istum tex. & verba legis
 repugnāt, dum dicitur de qualibet alia coercione & ideo
 videtur quod tex. intelligatur de alia coercione & modi-
 ca corporali: vt sit similis, prout verbum illud, alterius
 inducit. Quæ quidem coercio corporalis est meri impe-
 rij: vt notat Bal. in l. imperium. in quinto gradu. de iuris-
 dict. om. iudi. & respondet ad tex. in d. l. fi. quod de co-
 ercione verbali intelligitur.

a Gladij. quot
 mod 3 capiat:
 vide iato. in l.
 imperium. in
 princ. hic alleg.
 vbi post Barto.
 per omnes
 Mod. latissime
 tractauit mate-
 riā huius reg.
 præmaximē
 per las.

b Potestas. vi-
 de laso. in d. l.
 imperium. col.
 x. vers. secun-
 dus gradus,
 &c.

¶ Sed dato quod sit meri imperij, est in quinto gradu: vt
 Barto. dicit in dicta l. imperium. Et ideo insurgit diffi-
 4 cultas, quia videtur quod possit delegari ¶ quia solum in

primis quatuor gradibus ea quæ sunt meri imperij prohibentur delegari: secus si sunt in quinto & sexto gradu: ut Barto. concludit in d. l. imperium. col. iij. vers. quæro verum merum imperiū. Et hoc videtur contra istum text. qui talem coercionem dicit non posse delegari Pau. de Cast. in l. j. in principi. col. iij. ver. sed quantū. §. de offi. eius. distinguit & dicit quod modica coercio potest delegari specialiter & expresse propter utilitatē publicam, ut delicta puniantur. ^a sed si causa simplicis iurisdictionis delegetur, modica castigatio non transit. Et istam resolutionem Pau. de Cast. sequitur do. Io. Bapt. de facto Seuerino, in rep. l. imperium. in xij. q. in fi Sed ista distinctio videtur contra istum tex. in primo membro: quia hic, ut dixi, expresse dicitur, quod talis coercio non potest delegari: & æquiparatur in hoc mero imperio in quo tractatur de gladij potestate. vnde cōcludendum videtur, quod coercio corporalis, de qua hic text. loquitur, non potest delegari: secus in verbali. d. l. ij. de offi. eius.

^a Puniantur.
De hoc vide
latē Bald. in
c. intelligimus.
col. ij. de iud.

In l. Fructus rei. Argumenta.

- 1 Fideiussor non requiritur, ubi pignus habetur.
- 2 Pactum non valet de pignore non vendendo.
- 3 Creditor quando pignus vendere possit & quando non.

REGULA LXXI.

FRUCTVS rei est vel pignori dare licere.

¶ IDEM dicitur in l. fi. supra de vsur. nam secundum glo. hic nisi debitor haberet pignus, non de facili reperiret pecuniam mutuo. §. fi. institu. quib. mod. re contrahi. obliga. Et ideo pecunia licitè dari potest alicui ut fideiubeat. prout not. Barto. in l. hoc iure. §. j. §. de dona. ¹ Et habenti pignus non erit opus quærere fideiussorem: quia melius est pignori incumbere, quàm in personam agere. l. plus cautionis. supra eo.

^b Pactū. Imo
valet: quia cre
ditores pos
sunt mutuare
sine rigore, vel
sine tali pacto.
Car. Mol.

¶ Et propter prædictam rationem dicit glo. in l. si conuenerit. l. a. j. §. de pigno. act. ² non valere pactum, b quod pignus vendi non possit: quia esset contra utilitatē publicam, ex eo quod creditores non mutuarent: ut dicit glo. fi. in fi. quam alleg. Ange. Arer in d. §. fi. Et hoc modo secundum glo. hic exponitur fructus, id est utilitas.

¶ Et ad hoc glo. in d. l. si cōuenerit. notandum est, ³ quod si conuentio facta sit cum creditore ut possit vendere pignus, si ad certum terminum solutio nō fiat, & post ter-

minum

minum creditor non vendat, si debitor offerat solutionem, creditor ulterius vendere non poterit. ita not. dicit Cardin post Matthesil. in clem. i. §. nos itaque. in vii. q. de iureiuran.

a In clem. j. Et Barb. in ix. col. in si ver. quærit Card. & c. tamen hoc non firmat.

In l. Omnia quæcunque. Argumenta.

- 1 Delegari nequeunt, quæ causæ cognitionem requirunt.
- 2 Decretum in alienatione rei minoris interponendum, delegari non potest.
- 3 Decretum in alimentorum translatione requisitum, non potest delegari.
- 4 Decretum requirens plenam causæ cognitionem non delegatur.
- 5 Delegari possunt, quæ iudicis mercenario expediuntur officio.
- 6 Cognitionem plenam causæ quæ requirunt, delegari nequeunt.
- 7 Restitutio in integrum alij potest delegari.
- 8 Causa requirens, etiam plenam causæ cognitionem, in spiritualibus delegari potest.

REGULA LXXII.

OMNIA quacunque causa cognitionem desiderant per libellum expediri non possunt.

¶ Ista regula secundum communem intellectum, ut gloss. hic dicit, intelligitur, quod ea quæ causæ cognitionem requirunt, delegari non possunt: & idem tenent glo. Barto. & Doct. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. §. de offic. procons. & leg.

¶ Et ad hoc facit rex. in l. mandata. §. si tutores. §. de offic. eius cui mand. est iurisdic. vbi decretum quod interponitur in alienatione bonorum minoris, delegari non potest. quia causa cognita interponi debet. l. magis puto. §. ne passim. §. de reb. eorum.

¶ Et pariter decretum quod in translatione alimentorum requiritur, alteri committi non potest. l. cum hi. §. sed nec mandare. §. de transactionib.

¶ Et similiter inferri videtur, quod secundum decretum in quo plena causæ cognitio requiritur, delegari non possit ut tenet gloss. in l. iubere cauere. circa fin. §. de iurisdic. om. iudic. & idem Barto. sequitur in l. imperium. eo. tit. cum simil. ut tradit Alex. in d. l. iubere. col. penul. vbi dicit, quod communiter omnes ita tenent. Et pro ista regula facit text. in l. j. §. de his. §. de separa. ibi: præsidis notio & nullius alterius. cum simil. ut latè prosequitur Alex. in disputat. sua incip. Rex. Aragonum. in iij. dubio. & ista conclusio bene congruit ad text. in d. §. vbi decre

b Delegari. Hæc sunt, inepta, dicendum sensum huius l. esse, quod iudex non debet per se vel per simplicem subscriptionem, ad supplicationem partis expedire ea quæ causæ cognitionem requirunt: ut recte intellexit Ioan. Fab. noster institut. de pœna temer. litig. §. omnium. Et tenet Gul. Bud. noster in dic. §. vbi decretum. deinde Alciat. Parad. lib. ij. ca. iij. & Pet. Stella sub ipsi non citato forsitan nec lecto Ioan. Fab. vëdicare conati sunt. C. Mol.

tum. qui loquitur de decreto. Sed ista regula loquitur vniuersaliter dum dicit, omnia: & ideo ista regula restringitur in his quæ officio nobili iudicis expediuntur: vt in exemplis supradictis.

¶ **Secus** est in his quæ officio iudicis mercenario & iure actionis expediuntur: quia illa delegari regulariter possunt: licet plenam causæ cognitionem videantur requirere. l. j. C. qui pro sua iurisdic. & no. Bar. in l. arbitro. s. qui satisf. cog. & idem Barto in d. §. vbi decretum. col. pen. vbi facit differentiam inter sententiam & decretum. & per glo. hic.

¶ **Item** & secundo regula procedit in his quæ plenam causæ cognitionem desiderant: vt loquitur tex. hic cum simil. s. alleg. Secus autem est vbi semiplena causæ cognitio requiratur: quia illa delegari possunt: vt not. per gloss. in d. §. vbi decretum. per tex. in l. pen. §. vt bonorum. s. de offic. eius. vbi Barto.

¶ **Et** ibi post glo. Bar. dicit hoc procedere quantum ad cognitionem de mittendo in possessionem: sed ipsa missio actualis cum sit mixti imperij, delegari non potest. d. liubere. s. de iurisdic. om. iudic. l. ea quæ. §. magistratibus. s. ad muni. de quo miratur Paul. de Cast. in d. §. vt bonorum. quia si potest delegari an quis mittendus sit in quo aliqua causæ cognitio requiritur: à fortiori ipsa missio in possessionem in qua nulla causæ cognitio adhibetur, debet delegari posse: in quo laborat Alexan. in d. l. liubere. col. ij. vbi finaliter dicit, quod maior est coercio realis, quam personalis: quia delegatus non potest citare re ipsa. vt not. in l. ij. vbi gl. & Doct. s. de iurisdic. om. iud. & tamen habet cognitionem in causa.

¶ **Videtur** tamen aduertendum: quia tex. in d. l. bonorum. loqui videtur non de cognitione, vt doc. dicunt, sed de actuali missione, vt colligitur ibi: vt bonorum possessio detur. Sed respondetur vt per Alexand. in disput. s. alleg. Rex Aragonum. iij. dubio. colum. v. in versu. non obstat. text. in l. cognitio. §. vt bonorum. & ibi Alexand. colum. ix. aliter intelligit & declarat istum text.

¶ **Item** tertia ista regula retento communi intellectu fallit in restit. in integ. quia illa delegari potest. l. fin. in fi. C. vbi & apud quos. & licet glo. in l. j. s. de dam. infect. videatur restringere illum text. in d. l. fin. in restit. minorum. & in l. ea quæ. §. j. ad munic. & idem Bar. in d. l. fin. Tamen melior est opin. quod etiam habet locum in restit. maiorum: quia ille tex. generaliter de restit. loquitur. & ita tenet Bart. in d. §. vbi decretum. Imo & Alexan. in d. l. de dam. infect.

¶ **Vltimo** regula non habet locum in spiritualibus in quibus causa delegari potest, licet plena causæ cognitio requiratur: vt dicit Angel. in dicto. §. vbi decretum. alleg. Innocent. in capit. constitutis. de relig. dom. & non solum in spiritualibus: sed generaliter de iure canonico non videtur habere locum: quia omnia delegari possunt.

a Decretum.
vbi l. si. co-
lum. ver. sum.
in ij. l. cura
gloss.

A possunt² de iure canonico: vt per glo. pen. in ca. quòd se-
des. de offic. ord. cum simi. vt tradunt Moder. ibi. & Ro. in
consil. lix. ad discutiendum. in secundo dubio.

In l. Quo tutela. Argumenta.

- 1 Mulier & minor à pari procedunt.
- 2 Mater ab hereditate exclusa, non statim excluditur à tutela.

REGVLA LXXIII.

QUO tutela redit, eo & hereditas peruenit,
nisi cum femina heredes intercedunt.

¶ REGVLA habetur cum limitatione, & ad idem
text. quem glo. hic adducit in fin. de leg. patro. in §. fin.

- 1 † Et sicut mulier excipitur, idem est in minore: vt in glo.
hic quæ allegat. text. in l. fin. de leg. hære. & ad idem text. in l. j. §. inter-
dum. §. de leg. tut.

¶ Et per istam regulam in qua defertur hereditas illi cui onus tutelæ
imponitur, infertur secundum Barto. in l. j. in princ. §. de leg. tuto. quòd
si agnati à statuto cognatis præferantur in hereditate, eodem modo in-
telligitur quòd habeant onus tutelæ. & idem Bart. in consil. incip. Ciui-
tas Mediolani. quem refert & sequitur Pet. de Ancha. in c. j. char. xj. ver.
quòd. lex prouidet. de constitu. & idem sequatur Salic. in l. fin. in fi. C.
de leg. hære. & in auth. sicut. circa fi. versic. quæro tertio. C. de leg. tut.
Ang. Are. in §. actionum. in v. chart. vbi tradit materiam tutelæ. in ver.
ex quo sequitur. instit. de actio. & Aret. in rub. de acqui. posses. colum. j.
Alexan. in l. j. in vlti. char. in versic. posset allegare. §. si cer. peti. & late
idem Alex. in consil. cxj. viso statuto. lib. iij.

- 2 ¶ Et ista conclusio non procedit in matre vel in auia: quia licet ma-
ter excludatur ab hereditate, non tamen exclusa videtur à tutela: vt
nota. decidit Salic. in authen. ma. & auia. col. v. in versic. nono quæro. &
in d. authen. sicut. in fin. & idem voluit Ioan. And. in addit. Spec. in tit. de
curato. col. vj. vbi ponit instrumentum curæ furiosi. circa fi. in versic. di-
cit Vbertus de Bobio. & ita aliàs consului: vt patet in consil. xvj. & postea
reperi Alexan. ita consuluisse in consil. §. alleg. & rationes dixi in dicto
consil. & in c. ex parte. de appel.

In §. Nemo potest tutorem dare. Argumenta.

- 1 Miles etiam concluditur in dispositione quæ generaliter loquitur.
- 2 Pater filius in potestate, & etiam posthumus tutorem dare potest.
- 3 Curator in testamento dari non potest.
- 4 Curator adules. differt à curatore furiosi.
- 5 Pater filio etiam exheredato tutorem dare potest.
- 6 Pater filio pupillo exheredato substituere potest.
- 6 Pater filio naturali tantum instituto tutorem dare potest.

NEMO potest tutorem dare cuiquam, nisi ei quem in suis heredibus cum moritur habet, habiturumve esset si vixisset.

PRIMO ibi: nemo. Cum gloss. colligitur, quod dispositio quæ generaliter loquitur, habet locum etiā in milite, ut hic. Quia ista regula etiā in milite procedit. l. ij. §. de testa. tut. Et probatur ista conclusio in l. in fraudē. in fi. ibi: quia generalis est ista determinatio. & Bald. ibi per illum tex. dicit, quod dispositio generalis includit etiā personas privilegiatas. ad idē facit tex. in l. impuberi. §. de adm. tut. de quo videndū est quod dixi in reg. j. §. eo. & in cons. v. & in lex testamēto. C. vnde lib. ¶ Et quantum ad regulam, exemplum ponitur secundū gloss. in §. permissum est. & in §. cum autem. instit. de tut. tibi filiis in potestate dari potest tutor & etiam posthumis. Quia si viuis parentibus nascerentur, essent sui heredes: ex quo sequitur, quod mater non habet talē potestatem: quia suos heredes non habet. l. illud. §. ad testamēt. §. de contrah. §. fœminæ. instit. de adop. Et ideo si datus sit à matre indiget confirmatione. l. ij. in princip. §. de confir. tuto. Et hoc verum intelligitur, nisi mater illum institueret. ut in l. pater. §. de testam. tut.

¶ Et regula ista procedit in tutore, prout loquitur. t. Secus est in curatore qui testamento dari non potest. Ideo si à patre datus sit, confirmatione indiget. §. j. instit. de curato. & ratio videtur: quia tutor datur etiā inuitis pupillis l. ij. §. de tutelis. l. necnon. §. de tut. & cura. dat. ab his. Secus est in curatore qui datur puberibus volentibus. instit. de curato. §. item inuiti. Et quia tutor datur principaliter personæ, est ius ac potestas in c. libero. l. j. §. de tutelis. Et curator datur principaliter rebus. l. in copulandis. C. de nupt. Et ideo in tutela quæ respicit personam ratione patriæ potestatis, pater habet maiorem potestatem in prouidendo de tutore. & ad hoc bene facit tex. in d. l. pater heredi. §. de testa. tut. dum ibi dicitur, quod mater potest dare tutorem filio instituto, quia in rem potius, quàm in personam datus videtur: & quia pubes habet iudicium, cum possit testari. l. qui ætate. §. de testa. & potest sibi prouidere in petendo curatorem. l. j. C. qui pet. tut. & curator solum datur petenti. l. qui habet. §. si pupillus. §. de tutelis.

¶ Et prædicta locum habent tñ curatoribus aduultorum in quibus rationes præallegatæ procedunt. Secus est in curatore furiosi vel mente capti, qui etiam in testamēto à patre dari potest. l. si. §. & si quidem. C. de cur. fur. l. de creationibus. C. de episcop. aud. & not. Barto. in l. j. §. de confirmat. tut. & talis curator qui datur furioso vel mente capto, datur principaliter personæ: ut not. Salic. in d. l. copulandis. impuberi autem curator dari non potest etiam à milite. l. impuberi. §. de administra. tuto. & not. Bar. in l. j. §. de confir. tut. & sic non solum adulto qui habet intellectum, sed etiam impuberi curator à patre dari potest.

Et regu

- 5 ¶ Et regula ista ampliatur † ut etiam filio exheredato pater tutorem dare possit. d. l. patri. §. de testa. tut. & not. per gl. in l. naturali. §. de confir. tut. in gl. j. Et ratio videtur: quia talis datio tutoris est in fauorem pupilli. Sicut etiam videmus quod pater potest substituere filio suo pupillo exheredato. §. non solū. instit. de pupil. & in hoc constitit prerogatiua patris qui habet filiū in potestate. aliās autem si filius institutus sit, etiam mater tutorem dare potest. l. pater hæred. §. alleg. & tali casu † etiam filio naturali tātum instituto, tutor dari potest. l. naturali. vbi glo. in prin. §. de confir. tut. imo etiam extraneo instituto tutor dari potest. l. si patronus. §. de confir. tut. Et de his recurrendum est ad doctrinam Bar. in d. l. naturali. in §. si quærat. §. de confir. tut. quam refert Ang. Aret. in §. promissum. institut. de tutel. & ibi de aliis. requisitis ad declarationem huius regulæ.

In §. Vi factum Argumenta.

- 1 Vis multis committitur modis.
- 2 Factum quandoque sumitur pro actu, qui in alium inferitur.
- 3 Violentia quando cum armis illata dicatur.

VI FACTVM videtur id esse, quod de re quis cum prohiberetur fecit.

- 1 ¶ **R E G U L A** ista bene declaratur in l. j. §. quod si vi factum. §. quod vi aut clam. † vbi dicitur, quod vis a pluribus modis committi dicitur. & tradit Lucas de Pēna in l. si coloni. col. ix in fine. C. de agrico. & censit. lib. x. Et breuiter, vis est maioris rei impetus cui resisti non potest. l. ij. §. quod met. caus. Et † hic ut factum accipiatur pro actu illato in alterum: ut in l. stat. suprā quod metus caus. & in toto titul. §. de vi & vi arma. & in l. vt vim. §. de iustit. & iure. Et no. Bar. in l. j. §. de tutel. col. ij. in versicu. pro declaratione. & ibi prosequitur. q. aliis modis vis dicitur. Et pro tali violentia illata quis excusatur. l. si ea res §. de actio. emp. l. si merces. §. vis maior. §. locati. in l. j. C. commod. in l. j. C. depositi. & † dicitur violentia illa cum armis quando quis habet arma ad latus, dato quod arma non extraxerit: ut not. Bartol. in l. iij. §. armis deiectum. in vers. secundo noto ad statuta. §. de vi & vi arm. & dicit Ang. in l. iij. §. qui armati. eod. tit. quod etiam ille qui habebat arma, si illa deposuit, tamen dicitur vim intulisse cum armis. per glossam ibi, & notat Alexander in cons.

a Vis. Quæ sint species violentiæ, vide la so in l. si quando. in princ. C. vnde vi. & per Abb. in c. ad audiendum. & in ca. sacris. quod met. caus. Alex. in l. Pōponius §. cum quis. de acq. poss. col. x.

xcix. quoniam per excellentissimum. colum. j. lib. iij. & est repetitum in consi. xlvij. lib. iij.

In §. Clam quod. Argumenta.

- 1 Clam fieri quando quid censendum sit.
- 2 Matrimonium dicitur clandestinum, etiam quod coram duobus testibus est contractum.
- 3 Delictum quando clandestinum sit dicendum.

CLAM, quod quisque cum controuersiam haberet, habiturumve se putaret, fecit.

a Clam. Vide Iaso. in l. clam possidere. hic alle. & in §. ite si quis. insti. de actio. ix. col. & Feli. in c. consueuit. ad fi. de off. sic. deleg. & ibi eius apostil. & Barba. in consi. xlv. & consi. xlvj. in j. vol.

¶ Et quando dicitur clam fieri, latius declarat tex. in l. iij. §. si. quod vi aut clam, quem gl. hic adducit. & secundum Bart. in l. ij. C. ex his qui de pub. rat. libr. x. clam fieri dicitur quicquid taliter sit quod non possit venire in notitiam eius cuius inter sit. alleg. l. clam possidere. §. de acquir. poss. & similiter dicit Bart. in d. l. ij. per illum tex. quod clam fieri dicitur, quod sit sine autoritate principis vel iudicis quæ requiritur. & idem Bart. in l. j. C. de præd. curia. lib. x.

¶ Et clam dicitur factum matrimonium, quod est factum coram duobus testibus: quia fieri publicè consuevit, secundum Bartolum in dicta. leg. ij. Et notat plenius per gloss. in cap. j. in ver. clandestina. de clandest. desponsa. quæ dicit quod tribus modis dicitur clandestinum matrimonium.

¶ Et dicitur clam fieri illud de quo est factum instrumentum, si iniungatur notario & testibus, ut rem secretari te neant: ut no. Bart. in l. in fraudem. in princip. supra de his quib. ut indig. Et quando quis facit actum per interpositam personam, clam facere dicitur, & fraus præsumitur: ut not. Bart. in l. pupillus. §. si. §. de auto. tuto.

¶ Et quando dicatur delictum clandestinum, not. Bal. in l. cum fratrem in prin. C. de his quib. ut indig. Et inter alia dicit, si de nocte commissum fuerit maleficium. & idem Ang. in l. j. §. occisorum. supra ad Sillan.

In §. Quæ in testamento. Argumenta.

- 1 Scripta non dicuntur, quæ in testamento sic scripta sunt ne intelligantur.
- 2 Exceptio obscura, pro non opposita reputatur.

QVÆ in testamento ita scripta sunt, ut intelligi non possint: perinde sunt, ac si scripta non essent.

¶ *VLTRA* glo. hic adde tex. in l. ij. §. de his quæ pro non scrip. habentur. *¶* ubi dicitur. Quæ in testamēto scripta essent, neq; intelligeretur quid significarent, ea perinde sunt, ac si scripta non essent. & facit tex. in l. duo sunt Titij. §. de testa. tut. ubi vitiatur dispositio testatoris: quæ licet legatur, intelligi non potest quid senserit testator. Ad idem text. in l. ita fidei. circa fi. §. de iure fise. & in l. iij. §. si duobus. §. de adim. leg. & per illum tex. Bart. ibi dicit: *1* *†* quod exceptio obscura pro non opposita habetur. & facit text. in l. Titia textores. de leg. i. cum simil. vt tradit Alex. & dicit Bal. in c. fi. de const. col. si. versi. vlt. etius noto quod statutum obscurum in causis allegari non debet.

In §. Nec paciscendo. Argumenta.

- 1* Stipulatio valet, quia quis dare quod sua interest stipulatur. Stipulari alteri quando quis possit.
- 2* Notarius alteri ratione officij potest stipulari.
- 3* Dominum quando transferatur in donatione facta absenti.
- 4* Stipulari alteri qualiter possit quis indirecē.

N E C paciscendo, nec legem dicendo, nec stipulando quisquam alteri cauere potest^a.

¶ *I*n effectu ista regula est quæ habetur in l. stipulatio. §. alteri b. §. de verb. oblig. & in §. si quis alij instit. de inu. stipu. in l. iij. de inu. stipu. quia debet stipulari quod sua interest. d. §. alteri.

1 **¶** Et ideo valet *†* stipulatio quando quis stipulatur dare alteri quod sua interest. d. l. stipulatio ista. §. si stipuler. ubi plura exempla ponuntur, & in notab. casu tradit Alex. in cons. lxxij. visis. lib. ij. in fi. Et de ista regula cum aliquibus limitationibus scribit Alex. in cons. xcvi. ex his quæ in themate col. penul. lib. j. & in cons. xij. in his quæ col. iij. lib. iij. Et ista prim^a limitatio intelligitur quando dicitur, promittis mihi quod dabis Titio.

¶ Secus si dicitur: promittis Titio quod dabis Titio: vt g. concludit in d. §. si stipuler. in verb. fieri. & ita communiter approbatur, vt dicit Alex. ibi post Bal. quem ibi refert in l. iij. C. de inu. stip. & idem in libello: qui non debet petere te condemnari Titio, ad dandum illi, sed condemnari mihi ad dandum Titio: vt Bal. dicit in l. si cui. §. si. de leg. i. & Alex. in d. §. si stipuler. & in cons. xj. circa primum. lib. v. Et circa conceptionem verborum quando quis alteri stipulatur, latē insistit Bart. in d. §. si stipuler. & Romanus in consil. xxj. præsens instrumentum & Alex

a Potest. Ampliat Alex. cōf. xxii. lib. v. ubi dixi. C. M.

b Alteri. Vbi latissimē pdoctor. & per las. qui ponit plures extentiones & limitationes ad istam regulam. & adde quod in dubio stipulatus, pro se intelligitur stipulari. de quo vide Soci. qui ponit regulam & fallēt. in tract. fallen. in regul. cccclxxi.

c Prima. Item fallit in vno ex sociis Bald. l. si absentis. C. si cert. pe. Paul. l. propriū. §. commun. præd. l. ac. Galiaul. l. stipulationes nō diui. col. iij. §. de ver. ob. Dixi in nouis intellectu. l. si vnus. nu. ii. cū seq. de ser. rust. præd. qui sunt in tractat. meo diuidui & indiuidui. C. M.

Alexand. in d. consil. xl. lib. v.

a Notario:
Dec. consil. viij.
Ant. Rub. consil.
cxvij. & not. 3.
eodem. l. con-
tractus. C. M.

¶ Secundo regula fallit principaliter propter autorita-
tem personarum, videlicet in notario^a qui alteri stipulatur
ratione officij, vt not. Bart. in d. l. stipulatio ista. §. si stipu-
ler. col. iij. versic. tertio fallit. vbi alleg. l. j. §. exigere. §. de
magistr. conuen. & l. non aliter. de adop. & idem conclu-
dit Bal. in l. nec ei. §. eorum. versic. quæro nunquid tabel-
lio. §. de adopt. in l. ij. §. rem pupil. sal. fore. cum simil. vt
tradit Alexand. in d. §. si stipuler. colum. iij. vbi dicit, quod
ista est communis opi. Et debet concipere verba in per-
sonam suam nomine eius cui vult acquirere: vt not. in d.
l. nec ei. §. eorum. Et tali casu transit actio utilis sine ces-
sione: vt dicit Bart. in d. l. ij. in princ. vbi alleg. text. in l. ij.
C. de magistr. conuen. & idem not. Bald. in l. Caius. §. de
vsur. cum similib. vt per Alexand. in d. §. si stipuler. Et ita
de facto & consuetudine seruatur: vt not. Bald. in d. l. non
aliter de adopt. & tradit Soc. in consil. cxxv. visa narratio-
ne in fi. & Per. Phil. Corn. in consil. 50. videtur in hac con-
sultatione. lib. j. col. iij.

¶ Et de donatione recepta per notarium not. Bald. in l.
cum à socero. circa fin. C. de iur. dot. Roman. in consilio
ccccxij. in casu propositæ consultationis. in fine. & facit
quod habetur in decisione Delphinali. xlix. in processu.
vbi concludit, t q in donatione facta absentij mediante
notario qui stipulatur, dominium transfertur. Et in tan-
tum ista conclusio procedit, quod ante ratificationem e-
ius cuius nomine notarius stipulatus fuit, non potest ille
qui semel donauit vel vendidit constituto apposito, inte-
rim alteri donare vel vendere: vt notabiliter tradit Corn.
Perus. in consil. 50. alleg. col. v. de quo videndum est quod
dixi §. eod. in reg. contractus. in v. limit. constituti, vbi te-
nui contrarium, allegando Pau. de Cast. in consil. cxcj. vi-
sis his quæ narrantur. in ij. dubio. & in consil. clxxij. in præ-
senti casu. in nouis. Et ad supradicta notandum est, t quod
licet quis alteri directo stipulari non possit, potest tamen
sibi quis stipulari nomine alterius, cui postea ratificanti
acquiratur: vt not. Bar. in d. §. alteri. in prin. Abb. in consil.
lxxxvj. visis. lib. ij.

b Nomine. Sed
tunc opus est ra-
tificatione & ces-
sione. la. l. hu-
iusmodi. §. prin.
col. iiii. nu. 17.
de leg. j. scilicet
ad agendū, sed
exceptio sta-
tim queritur
sine cessione.
Ale. cōf. xl nu.
8. lib. v. C. M.

In l. Non debet alteri. Argumenta.

- 1 Odio alieno grauari nemo debet.
- 2 Puniri nemo debet, si nullam admisit culpam,
- 3 statutum puniens alium pro alio, an sit validum.

^a Testamento. Vbi las. ponit quādo habeat locū ista regula in ciuilibus, & qñ in criminalib⁹. & Doct. in reg. nō debet. & in reg. sine culpa. de reg. iur. li. vi. vbi Dy.
^b Pluriatur. Intellige pœna pecuniaria, non tamen corporali. ita las. in d. l. si quis in suo. §. legis. & do. Phi. in d. c. ii. de cōst. col. ii. ver. & prædicta cōclusio. de quovl tra eū, & Mod. ibi vide Fel. in c. ius generale. i. dist. & Ang. in trac. Malef. i. ver. Sē

REGVLA LXXIII.

NON debet alteri per alterum iniqua conditio inferri.

^a CIVIA concordantia sunt in glo. facit tex. in l. cohæ. redibus. C. famil. ercisc. in l. si vnus. §. ante omnia. §. de pac. & xliij. q. v. in c. denique. Et t vnus non debet odio alterius prægrauari. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoff. testa. ^a & in l. sancimus. C. de pœ. cum simi. ibi alleg. in glo.
² Et sine culpa non est quis puniendus: vt in reg. sine culpa. de reg. iur. in xj. in c. ij. de const. cum si ad istam regulam: vt tradit Andr. Sicul. in cons. xvij. col. vij. lib. ij. & in cons. xxiii. in fin. col. eo. lib. ij.

³ Et sicut non debet eodem modo non potest ab altero priuato conditio iniqua inferri: secus videtur autoritate publicæ: quia t valet statutum, quod vnus pro alio puniatur. b de quo videndum est quod dixi in d. c. ij. de constit.
^c Et princeps & ciuitas possunt ius alterius auferre: vt dixi in c. quæ in ecclesiæ. de const. & facit tex. in l. quid ergo. §. qui hæres. de legat. j. in l. qui seruum. in princ. de verb. oblig. vbi facto debitoris liberatur debitor in præiudicium creditoris: quia ita disponitur à lege.

In l. Nemo potest. Argumenta.

- ¹ Consultor quando consilium semel datum mutare nequeat.
- ² Variatio in consilio iure improbat.
- ³ Variatio & inconstancia est in principe reprobanda maxime.
- ⁴ Princeps circumuentus præsumitur, à quo factum proprium reuocatur.

REGVLA LXXV.

NEMO potest mutare consilium suum in alterius iniuriam.

statutum, q quis puniatur pœna pecuniaria pro homicidio, vel pro furto. H. C.
^c Princeps. Vide remissiue per add. ad Dy. in reg. sine culpa. in ver. res in litera, a, & do. Philip. in c. ex parte. el. ii. de off. deleg. iii. col. in fi.

Vltra

promi. & So in l. Modestini. ff. de exce. vbi hoc declarat quādo esset cōmissū intra territorium statuētū aliis non: & adde, q tale statutū nō pōt fieri à mercatorib⁹. ita Socin. ibi. de quo tamē vide las. vbi t. q alleg. plures tenētes contrarium. & Are. in cōf. xi. incip. vbi cōsultatio. & Flor. in l. noxali. i. co. t. de noxal. a. & Are. in s. adionnes. inst. de a. & in iiii. col. & latissimē las. ibi antep. col. cum duabus seq. & Bar. cons. xvii. in ii. co. in prin. inci. clemētis mi Dei patris. & Soc. in l. cum filiusfam. de ver. obl. i. & latē lo de Ana. in ea. referent. de delict. puer. col. iij. versū. & sic vult & c. & ibi add. Abb. q ponit an valeat

a Mutare De
materia nostre
regulæ vide la-
tissime Dynan-
d. reg. mutare.
& in reg. quod
semel. & ibi
eius addi. de re
gu. iur. lib. vi.

¶ **U**LTRA glossæ gloss. in reg. mutare a consilium. A
eod. tit. in vj. exemplificat in l. per fundum. §. de seruitut.
rust. præd. & in c. publicato. de elect.

¶ Et per istam reg. dicit Bal. in d. reg. mutare consilium.
vt Perus. ibi refert. ¶ q. consultor, cuius consilio causa fuit
commissa, si semel dedit eius consilium, non potest post-
ea illud mutare. & facit text. in l. quia arbiter. §. de arbit.
vbi arbiter etiam si errauit, non potest errorem suū cor-
rigere. Et hoc dictū videtur procedere in consilio neces-
sario: secus est in voluntario: quia excusatur doctur qui
consuluit contrarium eius quod aliàs consuluerat: vt not.
Bal. in l. de tutela. C. de in integr. rest. & in l. fin. §. cum in
secunda. in fi. C. de furt. & in c. ne innitatis. in fin. de const.
vbi refert si nile de August. qui fecit librum Retracta-
tionum. Et de doctore not. Ang. in l. Labeo. in fin. de ser.
rust. præd. & facit text. in l. diui fratres. §. de iure patr. vbi
Iurisconsult. mutauit opinionem. & hoc quandoque fecit
Bart. vt colligitur in l. si pater. C. de inst. & substit. & in l.
qui Romæ. §. duo fratres. in iij. q. de verb. oblig. nam sano
uitur consilio qui reuocat quod male fecit. c. cum cessan-
te. de appel. cum simil. vt dixi ibi. Ei ideo se excusat Andr.
Sicul. quod mutauerit opi. in consi. j. char. vij. lib. j. & in
conf. x. col. ij. eod. lib. j. & in c. j. col. xxij. de constit. Cau-
endum tamen est doctoribus in consulendo ab ista muta-
tione opinionis, quantum ab igne: quia ob malignita-
tem linguarum talis mutatio in malam partem accipi-
tur: vt dicit Ang. in d. l. Labeo. in fi.

c Cauendum.
Dec. l. precib.
col. ii. C. de im-
pu. & aliis sub
stitut. consilio
ced. xxvii. colū.
iii. adde Cor-
ne. consi. cxlv.
lib. i. consi. vij.
lib. iiii. C. M.

¶ Et quantum ad regulam hic si capiatur consilium pro
voluntate, recidit in idem quod dicitur in regula, quod
semel placuit, eod. tit. in vj. & in alia regula quæ dicit, ¶ q.
uariatio reprobatur. l. in causæ in princ. de proc. cum in
multis. in fi. de reser. in vj. cle. j. de renun. de quo not. Bart.
in l. de rebus. ff. rer. amot. cum si. vt tradit Alex. in l. si ex
toto. §. si. de leg. j. & Feli. in c. cum olim. col. iij. de re iud.
in c. præsentata. col. ij. de test. & tradit Ang. in §. his itaq.
in glo. tamen verbo aduertit. de iust. & iur.

¶ Illud non videtur prætermittendum, ¶ q. maxime in
principe variatio & incōstātia reprobatur Quia in prin-
cipe, tanquā in frōte, iustitia debet esse constās volūtas: &
principibus cōuenit illud verbū, Semel locutus est Deus,
& Quod scripti, scripsi. & ideo princeps debet habere vnū
calamum & vnā linguā, & non plures, quia scriptū est

Quæ

Quæ processerunt de labiis meis, non faciã irrita. vnde debet esse im-
 mobilis, sicut lapis angularis & sicut polus in cœlo. verba sunt Bald. in
 consi. cclxxvij. pridie enim consului. lib. iij. ¶ & ibi concludit, q̄ quan-
 4 do princeps etiam motu proprio reuocat illud quod prius fecit. fingi-
 tur circumuentus, adeo quod contrarium probari non potest: & ita am-
 pliari videtur quod dicitur in c. cum olim. de re iud. Et idem de secun-
 da concessione alteri facta, quod non valeat contra primam, latè pro-
 bat & tenet Rom. in consi. ccxvij. circa primam. & idem Paul. de Castr.
 in copli. clvj. viso & examinato puncto. cum simi. vt in simili casu Alex.
 scribit in consi. iij. ex his quæ in themate. lib. v. & in consi. xxij. viso pro-
 cessu. col. iij. eo. lib. v. And. Sicut in consi. xij. lib. iij. & dixi in consi. cxxj.
 & adde quod istam q. de secunda concessione cōtra primam an valeat,
 latè disputauit Luc. de Penna in l. prædia. C. de loc. præd. ciui. lib. xj. vbi
 in vtranq; partem xxx. facit argumenta: & in xvij. arg. partis negatiuæ
 multa dicit de variatione quæ in principe magis damnatur.

In l. In totum. Argumenta.

- 1 Consensus si requiratur, error interuenire non præsumitur.
- 2 Obligatio per accidens contrahi potest extra id quod agitur.
- 3 Delictum obligat, etiam sine proposito & voluntate.
- 4 Error allegari non potest, vbi quid ex certa scientia fieri dicitur.
- 5 Clausula, sciens se non teneri, qualiter debeat intelligi.
- 6 Contrarium probari potest, non obstante clausula ex certa scientia.
- 7 Princeps si ignorare præsumatur, clausula, ex certa scientia, nul̄ operabitur.

REGULA LXXVI.

IN totum, omnia quæ animi destinatione agenda sunt, non nisi
 vera & certa scientia perfici possunt.

- ¶ Ibi, in totum. glo. exponit, id est omnino, referendo ad illa ver-
 ba, nisi vera & certa scientia. Sed magis conuenit quod verbū, in totum,
 referatur ad illud quod de animi destinatione dicitur: & erit sensus, q̄
 illa quæ in totum animi destinatione agenda sunt, non nisi vera scien-
 tia perfici possunt. hoc tamen verbum, in totum, parum operatur: vt in
 simili probatur in c. cupientes. §. ceterum. de electio. in vj. & in effectu
 1 erit regula, ¶ quod vbi consensus requiritur, ille actus ex certa scientia
 fieri debet, & non per errorem: quia errans non consentit l. si per erro-
 rem. §. de iuris d. om. iud. l. ij. in prin. §. de iudi. l. si quis vxori. §. cum Ti-
 tio. in fi. §. de furtis. l. non idcirco. C. de iuris & fact. igno. l. ad probatio-
 nem. C. locati.
- 2 ¶ Quandoque tamen etiam extra id quod agitur obligatio acciden-
 taliter contrahitur. l. si is quem. in fi. §. commo. & in §. is quoque. in fi.
 quib. mod. re contrah. oblig. & in §. item is cui. instit. de oblig. ex quasi
 3 contract. Et etiam in delictis quis obligatur, licet non ex proposito
 S & volun

Se voluntate. l. scientiam. §. pe. 3. ad leg. Aquil. cum simili ibi allega. in glo. & latè tradit Bar. in l. diuus. 3. de fidei. & in l. respiciendū. §. delinquent. in fi. 3. de poen. & no. Bal. in l. si quis non dicam rapere. col. pen. C. de episc. & cle. Et

a Clausula. Quotuplices sint clausulæ. Barb. in c. mādātū. de rescri. j. col. **b** Error. Vide latissi. Ias. in l. error. C. de iuris & fac. igno. in prin. **c** Teneri. Vide Alex. in l. sed & si quis. §. item quæritur. ff. si quis caut. vbi ponit quinque modos p quos cognoscit clausula ex certa sciētia. cui adde Iaso. in l. si quis iniquū. ii. col. ff. quod quisq; iur. & ad de distin. Arc. in c. ad hæc. ii. colū. in fine de referi. & Barb. cōsili. ly. col. iiii. vol. iiii. & in consil. xxiiii. volu. ii. colum. vi. in medio. sed an possit probari per se voluntate. l. scientiam. §. pe. 3. ad leg. Aquil. cum simili ibi allega. in glo. & latè tradit Bar. in l. diuus. 3. de fidei. & in l. respiciendū. §. delinquent. in fi. 3. de poen. & no. Bal. in l. si quis non dicam rapere. col. pen. C. de episc. & cle. Et per istum text. ibi, non nisi vera & certa scientia perfici possunt. probatur quod dici solet † de clausula ^a, certa scientia. quæ facit quod error ballegari non possit: vt no. Bal. in l. ij. in vij. q. in fi. C. de rescin. vend. vbi hoc tradit pro cautela, vt dicatur illud factum fuisse ex certa scientia. & idem Bal. in l. mater. colum. iij. C. de rei vendi. & subiicit ibi in versic. quid ergo si tabellio. quod creditur tabellioni asserenti de tali scientia, & intelligentia, & tradit Alexan. in consil. lxj. viso processu. col. ij. lib. ij. ¶ Et idem de ista clausula, † sciens se non teneri ^c, not. Bar. in l. fi. §. idem quæsitur. de condi. indebit. l. si dari. in fi. de verbo. obliga. cum simil. vt ibi tradit Alexan. ibi. in prin. & in consil. xlij. super præmisso. col. v. libro j. & in consil. liij. visis. col. vij. lib. iij. ¶ Notandum tamen est, † q. talis clausula ex certa scientia non excludit quominus cōtrarium probari possit: vt not. Bal. in l. sed & si quis. §. fi. si quis caut. cum simil. vt tradit Alex. in d. l. si dari. Et quando talis clausula ex certa scientia, apponitur à principe, factū ab eo in dubium reuocari non potest: vt no. Bar. in l. conficiuntur. §. codicilli. 3. de iur. codicil. & idem Bart. in consil. cxvj ciuitati Camerini. Old. in consil. cclvij. factum tale est. col. iij. Et in notabili casu in donatione tradit Pau. de Cast. in cōsili. cv. donatio prædicta. vbi in ij. col. concludit, quod per talem clausulam ex certa scientia apparet quod princeps voluit præiudicare illi cui erat ius quæsitum. alleg. gl. in e. ad hæc. de rescri. & Idem Ioan. de Ana. in consil. lxxxj. viso instrumento. col. ij. Alex. in consil. ccxv. nec arguendi sumus. col. vj. versic. sexto cōfirmatur. lib. ij. & in consil. j. ponderatis his. col. xv. lib. v. & dicit Bald. in c. j. §. si quis autem. in prin. per illum tex. de pace Constā. quod non debet quis audiri cōtra illud quod princeps facit ex certa scientia: sed debet repelli, & illi perpetuum silentium imponi: quia quod princeps facit ex certa scientia, videtur facere de plenitudine dpotestatis: vt no. Bal. in l. eos. in prin. C. de appel. Abb. in c. ad hæc. per gl. ibi, de referi. in c. cum inter. col. j. de except. in c. cum olim. col. vj. de re iudi. Et in notabili casu Rom. tradit in consil. cclxix.

circa

testes. gl. Ioan. And. quas refert Phil. in c. statutum. de rescrip. lib. vi. col. iii. tenent
 q̄ & ista est communis opi. quam sequuntur Angel. Alexā. & Ias. si quis iniquū.
 ff. q̄ quisq; iur. Abb. clem. ii. de rescrip. & in c. inter. i. col. de excep. Bal. in prae-
 ludis seu d. xiii. col. contrarium tamen tenet Domi. de Rota decis. cccxxii. inci.
 licet. Rom. in tit. de probatio. fol. 4 Domi. in d. c. statutū. col. viii. & vide finaliter

circa primum. in v. dubio circa si. & dixi in cons. cxi.

- 7 ¶ Notandum tamen est. ¶ quod talis clausula non opera-
 tur in his de quibus princeps præsuntur habere ignorā-
 tiam^a. vt no. Bal. in l. si. col. pen. C. sentē. rescin. non pos.
 sequitur Alexā in cons. liij. viso processu. col. pen. lib. v.
 & Abb. in c. pastoralis. §. præterea. de offic. deleg. in gl. in
 verbo, certa scientia. & Pau. de Cast. in cons. clix. quæstio
 ista vertitur. in si. vbi inquit, quod clausula ex certa scien-
 tia nihil operatur in his quæ apparent ignorata. & Fran.
 de Curte in cōsi. lxxv. super præmissa narratione. col. viij.
 Et hoc verum videtur quando constat vel probatur de
 ignorantia, aliàs præsuntur scientia propter illa verba,
 ex certa scientia b per supradicta. & ita concludit Alexā.
 in cons. xv. visis narratis. col. ij. lib. v. & ideo quod dicit
 Bald. in dicta l. si. intelligitur quando constat de ignoran-
 tia, non autem sufficit quod præsuntur, vt ipse dicit,
 quia illa præsumptio remouetur propter illa verba, ex
 certa scientia. Sed quando constat, vel probatur de igno-
 rantia, verba ex certa scientia, non attenduntur: quia in
 claris non est opus coniecturis. §. cum ita. de verb. oblig.

Barba. in cle-
 & si principa-
 lis. de rescript.
 col. xij. vers.
 vtrum autem
 sciētia &c. vbi
 dicit in xiii. co-
 lū. quod deci-
 sio Rotæ est in
 obseruātia si-
 naliter tamen
 facit quandam
 distin. tacendo
 autorem quam
 videas per do.
 Aret. in cap. ad
 hanc. de rescrip.
 pen. col. versic.
 tu verò, &c.

H. C.
 a Ignorantiā.
 Adde eundē in
 c. j. de confir.
 vti. vel inuili.
 v. col. vers. di-
 uide. idē Barba.
 consil. xl. xvij.
 col. iij. volu. &
 cōsi lv. eo. vol.
 iij. col.

b Sciētia. quos
 effectus habet,
 vide Abbatem
 & Aret. in c. ad
 hanc. de rescrip.
 ca. pastoralis.
 §. præterea. de
 offic. deleg.
 Aret. in ca. si-
 cus Romana.
 de rescriptis.
 iij. col. Fel. in c.
 nonnulli. eo. ti-
 tu. viij. colū. &

In l. Actus legitimi. Argumenta.

- 1 Actus, dicitur generalis terminus, multa significans.
- 2 Actus legitimi, qui merito dicantur.
- 3 Actus fieri potest sub conditione, qui & purē.
- 4 Legitimatio sub conditione fieri potest.
- 5 Actus non valens fieri purē, permittitur sub conditione.
- 6 Actus, qui neque diem, neque conditionem recipiant.
- 7 Conditio executionem respiciens, non vitiat actum.
- 8 Conditio tacita actum non vitiat.
- 9 Sententia ferri non potest sub conditione extrinseca.
- 10 Expressio nil operatur eius, quod tacitē præsuntur inesse.
- 11 Conditio de præsentī aut de præterito quando actum vitiet.
- 12 Beneficium conferri potest sub conditione, si vacat.
- 13 Conditio de præsentī vel præterito, quibus casibus apponi nequeat.
- 14 Conditio de præsentī vel præterito, non dicitur propriē conditio.

tra. clausularum folio 3. colum. xij. versic. clausula ex certa scientia, &c.

ACTVS legitimi qui nō recipiūt diem vel cōditionē, veluti emācipatio, acceptilatio, hereditatis aditio, serui optio^a, datio tutoris, in totū vitiāt^a tur per tēporis vel conditionis adiectionē. Nonnūquam tamē actus suprascripti tacitē recipiūt, quae apertē cōprehensa vitiū afferunt. nam si acceptum feratur ei, qui sub cōditione promittit: ita demū egisse aliquid acceptiladō intelligitur, si obligationis cōditio extiterit, quae si verbis nominatim acceptilationis comprehendatur, nullius momēti faciet actū.

¶ **A**CTVS terminus est generalis. l. Labeo, in prin. §. de verb. sig. facit tex. in l. eum actum. §. de neg. gest. in l. cum seruus. in fi. de condi. & demon. Et quandoque accipitur pro specie seruitutis: vt probatur in l. j. §. j. §. de ser. rustic. praed. Et hic generaliter accipitur: vt colligitur ex his quae in tex. notantur. ¶ Et actus legitimi dicuntur omnes inueni vel probati à lege & quacūq; parte iuris scripti, vt in §. constat. instit. de iur. nat. & ita dicit Dy. in. reg. actus. eo. tit. in vj. facit text. in l. legitima. §. de pact. in l. Gracchus. C. de adult. Et videntur actus omnes legitimi qui non prohibentur à lege. facit text. in l. nec non. §. quod eis. §. ex quib. caus. ma.

¶ Et ista regula restringitur in casibus hic expressis, ita quod regula in contrarium: quia regulariter quod fieri potest purē, pariter & sub conditione fieri potest. §. emptio. instit. de emp. & ven. l. ij. §. de in diem adie. §. omnis stipulatio. instit. de verb. oblig. cum simi. vt prosequitur Dy. in d. regula, actus. Et istam declarationem Dyn. tradit glo. in d. §. omnis. in verbo in diem. & latē sequitur Cuma. in consi. lxxxviii. supposito tenore. col. j. vbi propter hoc infert, ¶ quod legitimatio fieri potest sub cōditione: quia nō est de hic numeratis. & idem Cardin. in consi. ciij. casus super quo. colum. penult. versi. ad secundum. vbi propter hoc concludit, quod acceptilatio fieri potuit sub conditione, quia non est de hic numeratis. & idem sequitur Alexan. in l. à diuo Pio. §. venditione. colum. vj. in fi. de re iudica. Et pro ista declaratione facit relatiuum, qui, cuius natura est restringere. l. omnes populi

^a Optio. l. as. cōsil. elxij. col. iij. libr. ii.

^b Sub. Curt. Junior. l. cum quid. col. v. nu. 14. §. si cert. pe- ra.

puli. s. de iusti. & iure. Et secundum resolutionem supra-
dictam specialiter in casibus hic expressis quod iure fieri
potest. non potest fieri sub conditione. facit tex. in c. ij. de
elect. in vj. ^a ¶ Et contra quandoque; quod pure fieri non
potest, permittitur sub conditione. l. in fuga. C. ad l. Iul.
de plagiar. & glo. fi. ibi ad idē tex. in l. si socius. s. de hære-
di. insti. l. si rem meam. de verb. obli. in l. an tempus. s. de
hæred. insti. Et quandoque; etiam quod non licet pure, non
licet sub conditione. l. Scius & Augerius. s. ad leg. Falcid.
¶ Et quantum ad propositum nostrum hic, ¶ quod actus
hic expressi non recipiunt diem, neque conditionem, hoc
intelligitur in conditionibus quæ in facto consistunt: se-
cus si in iure, quia valet aditio hæreditatis si quis dicat,
adeo hæreditatem si possum de iure: vñ Bald. in l. po-
tuit. in viij. q. C. de iure delib.

¶ Secundo hoc limitatur quādo conditio respicit substā-
tiam actus: secus verò si respicit executionem: ¶ quia talis
7 conditio etiā expressam non vitietur. l. mutuo. §. sub cōdi-
tione. s. de tutel. prout illum tex. declarat Bart. in l. j. col.
j. vers. ij. de condi. & demon. facit quod no. Bar. de condi-
tione quæ respicit executionem. in l. item quia. s. de pact.
in l. ita demū. s. de arbit. cum sim. vt dixi in c. ij. de rescri.

¶ Tertio, hoc limitatur ¶ non habere locum in cōditione
tacita, quæ ex natura actus intelligitur: vt tex. hic dicit de
acceptilatione facta de debito cōditionali: quia tacitè in-
telligitur si conditio obligationis purificata sit. & hoc est
quod Bald. dicit in l. si quis à certo. in ver. opponitur q
acceptilatio. s. de condic. ob caus. dum inquit, quod actus
de quibus hic dicitur, non recipiunt, conditiones extrin-
secas: secus est in extrinsecis & legalibus. & idem Bal. in
l. iij. de leg. j. vbi eodem modo distinguit inter conditio-
nem extrinsecam, & intrinsecam. & idem Bald. in l. cum
iudex. C. de sent. post glo. ibi, ¶ vbi loquitur in sententia
quæ non potest ferri sub conditione extrinseca. l. ij. §. bi-
duum. quando appel. sit. Secus est in intrinseca quæ respi-
cit ipsum negotium. & idem not. Bart. in l. à diuo Pio. §.
in venditione. in princip. de re iudi. cum sim. vt tradit ibi
Alexan. col. v. vers. quarta solutio. & idem Roman. in
confi. ccccccj. vt declarationem. col. ij.

¶ Et est aduertendū ad illud quod hic dicitur, q̄ ista rati-
o conditio vitietur si expressa sit: quia cū exprimat illud
quod tacitè intelligebatur, expressio nō deberet vitare:

a In vi. Vbi vi
deas docto. qui
dicunt quod
matrimonium
carnale potest
bene contrahi
sub cōditione:
vt in c. super eo
dem. de condi.
apposi. an autē
possit contrahi
ad tempus: nō
nisi per dispen-
sationem pape
vt ibi per eos.
& Imol. in ele.
j. de consang. &
affinita. & vido
Alexā. in cōfil.
lxxv. in i. volu-
& Iac. in l. Iu-
lianus. ii. colū.
de leg. i. & Im.
in l. gerit. fina.
co. de acquirē.
hæ. & docto.
in d. regul. a-
ctus. H. C.

a Alex. nu. 15. † quia expressio eius quod tacite inest, nihil operatur. l. 10
vbi dixi, vide iij. de leg. j. Bal. ibi opponit de isto tex. & respondet quod
Dec. c. clericu. hic expressio continet vitium format: ideo per expressio-
col. fin. de iudi. nem actus vitatur: quasi velit, quod in actibus hic expres-
consil. cccxvj. sis sit datum pro forma quod conditio non exprimat.
col. 3. C. M. & idem dicunt Imol. ibi. & Moder. & idem not. Bar. in l.
b Valer. & be- in diem. in fl. s. de acceptil. vbi dicit, quod est peccatum in
ne, quicquid in forma quando in acceptilatione apponitur dies vel con-
Decius dicat. ditio: & in isto casu ex quo expressio vitatur, non est par vir-
C. M. tus taciti & expressi: vt not. Alex. 2 in consil. lix. attētis verbis. col. pe. li. iij. **A**

¶ Vltimo queritur, tan quod dicitur hic de conditione in istis actibus, **11**
intelligatur etiam de cōditione de præsenti, vel de præterito. Ioā. Fab.
in §. cōditiones. instit. de verb. obli. videtur tenere quod in talibus con-
ditionibus non habeat locum iſte tex. & ad hoc facit: quia cum isti casus
sint speciales & contra regulā, vt s. declaratum fuit, stricte intelligi de-
bent. Et ideo in conditione propria intelliguntur, quæ est de futuro, &
suspendit: secus videtur in cōditione de præterito vel præsenti, quæ non
dicitur proprie conditio, vt not. per glo. l. si sic. §. j. in verbo, demonstra-
tionum. de leg. j. facit tex. in litaq; s. si cer. peta. in l. cum in secundo. j.
de iniust. rupt. & in l. si ita stipulatus fuero hanc summam. de ver. obli.
¶ Et ideo † valet collatio beneficij facta sub conditione, si vacat. vt **12**
not. per glo. in c. ij. de elect. in vj. & per Bald. in l. pen. circa fin. C. de sen.
quæ sine certa quantitate. & facit quod not. Barto. in l. cum propter. de
leg. præs. cum simi. vt tradit Alexā. in l. iudex postquam. in fi. de re
iudi. & plenius Roma. in consil. ccccj. s. alleg. & latissime Fely. in ca.
cum contingat. de offic. deleg.

¶ Sed tamen his & similibus non obstantibus cōtrarium de iure arbi-
tror, † quod etiam cōditio de præsenti vel præterito in casibus hic ex- **13**
pressis apponi non possit. & moueor per istum tex. vbi etiam conditio
quæ intrinseca sit, de natura actus exprimi non potest: vt patet hic in ac-
ceptilatione in qua tacita cōditio intelligitur, quæ tamen exprimi non
potest: quia est datum pro forma quod isti actus fieri debent pure &
absque cōditione. & ideo hic expressio eius quod tacite intelligitur, vi-
tiatur. Secus est in aliis casibus hic non expressis. vt s. dictum fuit. & ad
hoc facit tex. in l. eum qui. §. si. s. de acquir. hæred. & glo. ibi quæ relata
ad textum, extendit regulam; vt habeat locum in cōditione de præsenti.
Non obstant allegata s. in contrarium, & primo dum dicitur quod
† conditio de præsenti vel de præterito non est proprie conditio: quia ve- **14**
rum est quantum ad effectum suspensionis: tamē in sui apparentia est
conditio quæ primo aspectu non habet certitudinē: quia opus est inquirere
& inuestigare de veritate conditionis & ista ratione glos. & docto.
communiter in d. ca. ij. de elect. in vj. tenent non valere electionem fa-
ctam

Etiam etiam sub conditione de presenti si vacat: quia data est forma, quod isti actus debeant pure & simpliciter fieri. Non obstat quod valet sententia sub conditione intrinseca, etiam si expressa sit, quia non est sententia de actibus hic enumeratis: & licet per alia iura prohibeatur sententia ferri sub conditione, illa prohibitio non est ita stricta: quia licet prohibeatur sententia ferri sub conditione, lata tamen valet. l. ij. §. biduum. §. quando appel. sit.

In l. Generaliter. Argumenta.

1. *Fraus quid proprie dicatur.*
2. *Dolus a fraude differt, velut genus a specie.*
3. *Possessor male fidei tam de fructibus perceptis quam de his, qui potuerunt percipi, tenetur. & nume. 4 & 5.*
6. *Possessor male fidei titulum habens, non tenetur de fructibus percipiendis.*

REGULA LXXVIII.

GENERALITER cum de fraude disputatur: non quid habeat actor, sed quid per adversarium habere non potuerit, considerandum est.

1. *TIT. de fraude disputatur. Nam si fraus proprie dicitur, quando promissum simulatum & re vera prohibitum agitur: ut not. Bal. in tit. si de feu sue. controuer. inter dom. & agn. in §. beneficium. in priuilegiis ubi ad hoc alleg. Ioan. Monac. in ca. auaritia. de elect. in vj. facit text. in l. fraus. §. de leg. in l. in fraudem. §. de his que in fraudem cred. Et fraudem dicitur committere ille, qui ad exceptionem alterius, & ad sui commodum, aut verum tacet, aut falsum exprimit. ita Abbas dicit in consil. lxxvij. videtur primo dictum magistrum. col. j. Allegat not. in l. iurisperitum. §. dolo malo. & §. sed si fraudandi §. de pact.*

2. *Et fraus proprie dicitur contra fidem. secundum Bal. in l. que fortuitis. col. ij. in ver. premitte ad euidentiā. C. de pig. acti. Et differt dolus a fraude, tanquam genus a specie: ut not. per glo. & Bar. ^a & Doct. in d. l. iurisperitum. §. sed si fraudandi. ubi Alex. tradit. Corne. in consil. clxxxj. visa copia. col. iij. lib. iij. de quo dixi in ca. ex tenore. in iij. not. de rescript. Cum ergo de fraude disputatur, considerandum est non quid habeat actor, sed quid per adversarium habere non potuit: ut in regula hic dicitur.*

¶ Et sensus est, quod non debet considerari quid actor

a Bart. Adde Alber. in regu. sequenti. Abb. in ca. ex tenore. de rescriptis. & ibi Modern. & quot modis committatur, vide Doc. in c. quatuor. de privileg. Philip. Fracis. in reg. certum. de reg. iur. lib. vj. Abb. consil. lxx. ij. col. iij. incumbit onus probandi allegati. l. quoties. & ibi §. qui doctum. & ibi Doct. §. de probatio. qualiter probetur, vide Philippum Franc. in ca. si te. de renuntiā. lib. vj. & las. in l. Titia. §. idem respondit. lo. j. col. de verb. obligat. & per las. in §. item si quis instituit. de actio. iij. col. & quando non probatur quando presumatur. in col. viij. in prin. & adde quod ubicumque fraus allegatur. potest adiri iudex ecclesiasticus, quando agitur de causa pauperum vel miserabilium persona.

sum. Ita Anch. fraudatus habeat, quia nihil habet quod ipse possideret: sed illud quod per aduersarium habere non potuit: hoc est illud quod percipere potuisset actor si rem habuisset. Et sic in effectu ille qui ratione fraudis conuenitur, & de fructibus quos actor percipere potuisset tenetur. I. ait prætor. §. hanc actionem. §. de his quæ in fraud. cre. & idem est secundum glo. hic in malæfidei possessore^a, qui non solum de fructibus perceptis: sed etiam de his quæ percipi potuerunt, tenetur. I. si nauis. §. fina. §. de rei vendi. cum simil. alleg. in gloss. ad idem tex. in l. domum. C. de rei vend. in l. j. C. de pet. hæred. & facit text. in l. apud Iulian. §. j. de leg. j. ibi, quos legatarius percipere potuit.

^a Possessore. vide Docto in §. si quis a non domino. instit. de rerū diuis. & in l. si fundum. C. de rei vendi. lo. Imo. in l. apud Iul. hic alleg. & ibi rationem.

¶ Et aduertendum est, quia hic videtur quod teneatur de percipiendis ab actore, ibi, habeat actor. & in d. l. si nauis. §. si ibi, an petitor. & in d. l. apud Iulian. §. j. ibi, quos legatarius percipere potuit. & in l. fed & partus. §. quod in et. caus. ibi, non solum qui percepti sunt, verum si plus ego percipere potui.

¶ Sed contrarium videtur probare tex. in l. domum. C. de rei vendi. tibi consideratur quantum reus & ipse possessor malæfidei percipere potuit. Pet. & Ultramonta. in d. l. domum. dicunt, quod malæfidei possessor tenetur ante moram de illis quos ipse reus percipere potuit. d. l. domum. Sed post moram tenetur de percipiendis ab actore. Bar. ibi hoc reprehendit: quia malæfidei possessor semper est in mora: ut not. in l. j. C. quod met. cau. in l. merito. §. de vi & vi ar. Sed replicare potest illud esse verum respectu interitus: sed non respectu fructuum percipiendorum, de quibus agitur: in quibus congruum est quod post moram sit magis grauatus: ita ut dicamus quod post moram teneatur, si actor plures percipere potuisset, quam ipse reus.

¶ Bar. tamen in d. l. domum. aliter cōcludit, dicens t quod aut quis vult referre ad id quod ex singulari industria percipi potuisset: & tunc consideratur persona actoris, & non rei. Quia si reus potuisset plus percipere ex eius singulari industria, ille non esset ex re, sed sua negotiatione. l. ij. §. j. §. ad leg. Fal. & non esset restringendum.

¶ Si verò quis vult se referre ad illud quod communiter percipi potuisset: tunc siue dicas, quantum percipi potest per reum, siue per actorem, idem est, ex quo relatio fit ad illud quod cōmuni æstimatione percipi potest: quod & ista opi. Bart. magis cōmuniter approbatur: ut Alex. dicit in d. l.

in d.l. apud Iul. §. j. ¶ Sed tamen considerandum est, quia primum dictum de singularitate, non videtur verum: quia non attenditur singulare interesse actoris. l. pretia rerum. §. ad l. Fal. l. si seruum. §. ad l. Aquil. l. furti. in prin. de furt. Secundum dictum Bar. videtur bene procedere: quia si habetur relatio ad communem estimationem: non videtur quod attendatur persona actoris vel rei. ¶ Et quod dictum est de comuni estimatione, limitatur dupliciter. Primo in possessore qui haberet causam à domino: quia tunc persona possessoris attenditur. l. ij. vbi Bal. per illum rex. C. de pig. act. ¶ Secundo limitatur, ut not. Bart. in l. ij. de fruc. & lit. expens. & tradit Alexan. in d.l. apud Iulia. §. j. ¶ Et regula nostra hic limitatur secundum gloss. hic, nisi malæ fidei possessor haberet titulum: quia tunc non tenetur de fructibus percipiendis de quo videndum est in l. si fundum. C. de rei vend.

In l. Fraudis. Argumenta.

- 1 Fraus duobus modis considerari potest.
- 2 Fraus ex consilio & euentu prouenient, tunc imputatur.
- 3 Dolus re ipsa præsumitur ex enormi læsione apparente.
- 4 Renuntiationem dolo factam non valere, qualiter intelligatur.

REGULA LXXIX.

FRAVDIS interpretatio semper in iure civili non ex euentu duntaxat, sed ex consilio quoque desideratur.

- 1 ¶ ET sic fraus consideratur dupliciter, ex proposito & intentione: ¶ Et re ipsa idem colligitur in l. ait prætor. §. ita demum. §. de his quæ in fraud. cred. & in l. ij. C. de ser. pig. dato manumisso. Sic etiam in dolo dicitur dolus ex proposito. l. j. §. j. §. de dol. & re ipsa. l. si quis cum aliter. de verbo. obli. Propriè tamen re ipsa tantum non dicitur dolus: ut not. per glo. in d. l. si quis cum aliter. in verb. dolum habet. Et idem videtur in fraude, ut propriè non dicatur fraus re ipsa absque proposito. ¶ Et ideo hic in regula copulatiuè requiritur, quod fraus fieri dicatur ex consilio & euentu, in iuribus §. alleg. & in §. in fraudem. insti. quib. ex caus. manu. non licet. & in l. in fraudem. in fin. ff. qui & à quibus.
- ¶ Quandoque etiam sufficit quod fraus re ipsa committatur: ut in l. si. C. de his qui à non domino. & in l. j. §. j. §. si quid in fraud. patro. & per gloss. hic.
- 3 ¶ Et adde quod ex enormi læsione quæ apparet re ipsa, dolus præsumitur: ut no. Bar. in l. si. §. de præto. stip. cum simil. ut tradit Alexan. in l. si superstitere. C. de dolo. & idem Rom. in consil. liij. visis. col. fin. in consil. xc. viso themate. in fi. And. Sicul. in consil. xlij. colum. vij. lib. j. & Pet. de Anchar. in consil. xxxvij. pro clarior. vbi concludit, quod cum quauis. de pact. dum ibi dicitur, non valere renuntia-

2 Dolus. Dixi ad Alex. consil. xlij. nu. 10. lib. j. consil. cx. viij. num. 8. lib. vij. idem quod hic Aymo. consil. cxcij. col. ij. l. f. consil. xvij. C. M.

a **Directū est.**
 Habetur etiam
 in ca. studiūsi.
 de offi. leg. vbi
 per doct. prae-
 maximē Barb.
 habetur etiam
 in c. j. de rescri.
 vbi latē Doct.
 de rescri. & ad
 de vnum sing.
 verbū loan. de
 Ana. in c. excō-
 municamus. s.
 si. de hære. vbi
 dicit, quod li-
 cet sit verum
 quod specialis
 commissio de-
 roget generali
 per nostrā re-
 gulam: est ve-
 rum, nisi gene-
 ralis sit priuile-
 giata: quia tūc
 non nisi specia-
 lis fieret men-
 tio: per text. in
 ca. veniens. de
 prescrip. & vi-
 de Ias. in ma-
 teria iurisdic-
 tionis quando
 specialis dero-
 get generali. in
 l. quod in rerū.
 s. si quis po-
 test. de lega. j.
 H.C.

b **Regula.** Fal-
 lit quando ge-
 nerale emanat
 a maiori pote-
 state. Pau. con-
 sil. clxxvj. li. ij.
 C.M.
 c **Bar.** vbi vi-
 de Alexand. &
 Ias. fin. col. vbi

tionem si dolo facta sit, intelligitur de dolo etiā re ipsa
 tantum: aliter tamen in hoc tenet Alexan. in cōsi. xliij. su-
 per præmissis. col. j. lib. j. de quo latē dixi in cōsi. clxxx.
 vbi videndum.

In l. In toto iure. Argumenta.

- 1 Lex minus generalis inter generales pro speciali reputatur.
- 2 Individua quare speciei derogent.
- 3 Aequiuocum quando pro specie sit sumendum.
- 4 Lex magis specialis dicitur, in qua utilitas maior inuenitur.
- 5 Regula specialior præsumitur, personas respiciens, ea, quæ ca-
sus incutit.
- 6 Qualitas paucioribus competens, dispositionem reddit spe-
cialiorem.
- 7 Species an derogat generi in legibus. & nū. 9.
- 8 Priuilegium alicui concessum, per legem generalem contra-
riam non tollitur.
- 10 Generi per speciem in diuersis legibus non derogatur.
- 11 Lex generalis quomodo conformari dicatur speciali.
- 12 Species an derogat generi in contractibus.
- 13 Generi an derogetur per speciem in ultimis voluntatibus.
- 14 Species in legatis quando generali derogare dicatur.
- 15 Legatum generi, & speciei relictum vni aut diuersis, qualiter
intelligendum.
- 16 Species causa dubitationis præsumitur adijci quando que.
- 17 Specierum enumeratio genus respiciens, aut etiam non respi-
ciens, qualiter intelligenda.
- 18 Laudum cum efficitur, generi per speciem derogatur.
- 19 Species generi detrahit in rescriptis pariter ac mandatis.
- 20 Priuilegium secundum speciale, non derogat primo generali.
- 21 Mandatum speciale fisci non derogat speciali.

Mandatū speciale iurisdictionis nil potest generali detrahere.

REGULA LXXX.

IN TOTO iure generi per speciem derogatur:
 & illud potissimum habetur, quod ad speciem
 directum est^a.

EADDEM regulā habetur in regu. generi eo. tit. in A
 vj. Ad declarationē huius reg. præmittendū est, quod si
 leges sint generales, illa quæ est minus generalis pro
 specie reputatur: vt no. Bar. in l. j. §. hoc autē edictū. col. c
 pe. C. de ope. noui nun. & idem dicit Dy. in d. reg. generi.
 col. ij. Et si leges sint speciales, illa quæ sit specialior attē-
 ditur: quia individua derogāt speciei: vt no. Bal. in l. hac
 cōsultissima. col. j. C. qui test. fac. pos. & in l. executorem.
 col. vj. versū. & redeo ad materiā propriā. C. de execut. rei
 iud.

iudic. vbi inquit, quod paruum genus magno generi derogat, & indiuiduum derogat vtrique: & si duo habent se tanquam excedentia & excessa, illud loco speciei habetur quod minus excedit: vt not. Corneus in consil. lxxiiij. quauis videatur allegare Bartol. in d. l. j. de ope. no. nuntia. & in tracta. ad reprimen. in ver. non obstantibus. † Et quando vocabulum se habet ad genus & ad speciem, & post genus sequitur species, ne illa additio specierum superflua sit, & vt copula ponatur inter diuersa, ratio suadet quod vocabulum æquiuocum ponatur pro specie: vt Corneus inquit, in consil. ccxxi. licet claram. colum. iij. in fi. lib. iij.

etiam ponit quam de sumus in d. bio quæ l. erit specialis: & dicit quod illa quæ est magis fauorabilis.

† Et illa lex videtur magis specialis in qua sit euiden-
tior, & maior utilitas: & ista videtur benignior interpretatio: vt not. Bartol. in tracta. ad reprimen. in versicu. non obstantibus. colum. ij. Et illa specialior in qua maior est ratio specialitatis: vt not. Bald. in d. l. hac consultissima. columna. j.

† Et magis specialis regula reputatur illa quæ respicit personas, quam illa quæ respicit casum: vt in not. q. tradit Bal. in l. j. in iij. q. 5. de offic. consul. & ibi alleg. Bar. in loco supra alleg. & idem Bal. in l. j. §. vbi autem. col. ij. vers. ex hoc habes. C. de cad. tol.

† Et illa qualitas quæ paucioribus cõpetit, facit dispositionem magis specialem: & illa quæ pluribus potest competere facit dispositionem magis generalem: vt not. Bald. in d. l. executorem. in loco supra alleg. & de prædictis not. Imo. in l. Gallus. in §. ille casus. col. fin. de lib. & posthu. Alex. in l. Titia textores. de leg. j. Paul. de Castr. in l. non est nouum. colum. fi. supra de legib. & Moder. in l. si Rufinus. C. de testamen. mili. & dixi in consil. iij. vbi videndum est.

† His præmissis, vt in materia huius regulæ distinde procedamus, primo videndum est, an & quando habeat locum in legibus & in statutis. Secundo in contractibus. Tertio, in vltimis voluntatibus. Quarto, in rescriptis & mandatis, cum simil.

† Circa primum † in legibus, probatur in l. sanctio legu. §. de poen. & text. dum hic inquit, in toto iure. & not. per gloss. in reg. generi. eo tit. in vj. & no. Angel. in consil. clx. pro decisione quæstionum. col. j. Fulg. in consil. ccxv. in primo propositæ in prin. Et idem in statutis regula ista ha-

a His. Præsumptio specialis vincit generalem. Alex. consil. lxxvij. nu. 6. lib. i. (vbi dixi) sic probatis in specie. Alex. consil. lxxxviii. nu. 8. lib. v. vbi dixi. C. M.

bet locum. vt not. Bart. in l. sed & posteriores. §. de legib. in l. quæsitum. §. si quis fundum. col. iij. vers. hoc induco ad quæstionem de fundo in serui. & in cons. c. à domino. Cy. in tertio dubio. Ang. & Fulg. in cons. §. proxi. alleg.

¶ Et no. Bald. Imo. & Alex. in l. cohæredi. §. qui patrem. de vulg. & pupil. & in pulchra quæstione tradit Ang. in l. si quis ab alio. in fi. §. de calum. & cum prædictis concordat Fulg. in cons. cxxxvj. in causa. & facit quod de statuto not. Bart. in l. Lucius. in fin. §. ad Turpil. cum simil. vt tradit Alex. in l. talis scriptura. col. fi. de leg. j.

¶ Et ista conclusio tam in legibus, quam in statutis ampliatur siue species præcedat genus, siue sequatur: vt no. Bartol. in l. quæsitum. §. si quis fundum. & Fulg. in consil. præalleg. ccxv. & ad hoc facit tex. in l. si ita fuero stipulatus. §. de noua. vbi paria sunt, siue stipulatio sequatur numerationem, siue præcedat. facit text. in l. iij. C. de ædil. act. in l. petens. C. de pact. Et quando genus præcedit, clarum hoc videtur, vt verba regulæ sonant hic: & in dicta regula, generi per speciem derogatur. Idem tamen est quando species præcedit. ad hoc facit quod not. per gloss. in l. sciendum. §. qui satisf. cog. quæ tenet, quod dispositio authen. offeratur. quæ est generalis, limitatur non habere locum in casu speciali. d. l. sciendum. quæ præcedit. ad idem est glo. in §. sed hodie. insti. de satisf. in §. suscepto. in authen. de exhib. reis. & in d. auth. offeratur. C. de lit. contestat. & dicit Bart. in d. l. sciendum. hoc esse notabile pro reformationibus statutorum. Et ampliatur secundum Barto. ibi, etiam si dicatur, non obstantibus legibus in contrarium: vt not. per gloss. in authen. de hæred. quæ ab intest. in princ. in verb. vacantibus. & not. idem Barto. in d. ver. non obstantibus. & cum his concordat Fulgo. in d. cons. ccxv. in princ. Rom. in cons. xl. visis. col. ij. in cons. lvij. in causa vertente. & in cons. cccxxij. in casu propositæ. Abb. in cons. l. j. videtur primo. col. ij. lib. j. & Alex. in cons. xxx. viso. col. iij. lib. j. Et ad prædicta facit glo. not. in l. decurionibus. de silent. libr. xij. quæ in ver. decurionibus. concludit, quod privilegium datum alicui, non tollitur per legem generalem in contrarium, cum sim. vt Fely. scribit in c. j. col. ix. de rescri. & in c. sicut. de hære. & bene facit text. in l. si adulterium. §. liberto. §. de adult. Et prædicta omnia procedunt, nisi constaret de mæte legis generalis, quod voluerit speciei derogare: vt not. Imo.

a Sequatur. etiam si dispositio conferatur in eundem. Matth. Affli. deci. Neapo. 45. C. M.

b Etiam. Iason cons. clxij. col. fi. lib. iij. C. M.

c Fely. Quem vide in iij. col. versic. valet. & in v. vers. privilegium. & in ix. vers. secunda. &c. & Barto. colum. xij. Hier. Chac.

Imo in l. si verò. §. de viro. col. vj. §. sol. mat. per c. contra Christianos. de hæret. in vj. sequitur Alex. in d. l. sciendum. & constare videtur de mente legis generalis, si in lege generali dicatur, non obstante aliqua lege quæ generaliter vel specialiter contradiceret, vt not. Bar. in d. vers. non obstantibus. cum simi. vt tradit Alex. in d. l. sciendum.

¶ Secundo ampliatu dicta conclusio etiam si vnum sit ex legali, alterum ex hominis dispositione: quia tamen specialia generalibus derogant. vt not. Bal. in l. si quis prioris. §. certum. de secun. nup. per auth. nunc autem. cod. tit.

¶ Et prædicta regula limitatur procedere in eadem lege: secus est in diuersis legibus: quia tunc generi per speciem non derogatur: vt no. Bart. post Cy. quem ibi refert in l. j. §. hoc autem edictum. c. si. de oper. no. nun. & in d. l. sanctio legum. col. j. & in d. l. quæsitum. §. si fundum & idem not. Bal. in cons. clv. duo sunt statuta. in fil. lib. iij. vbi inquit, quod dispositio generalis non restringatur per specialem in diuersis legibus. alleg. Bart. in d. l. sanctio legum. & idem tradit Angel. in consil. ccxiiij. primo est videndum. & Rom. in consil. cccvii. pro habenda. & in consil. cccxij. in casu proposita: in prin. Bartho. Vero. in consil. xliij. pro declaratione. col. ij. Alex. in consil. xliij. visis. col. fil. lib. ij. & latè Ang. in consil. ccclv. q. j. col. ij.

¶ Et ista limitatio sanè intelligitur quando lex generalis & specialis non contradicunt, quia diuersimodè loquuntur: secus verò si species contraria sit generi: quia tunc semper species derogat generi: vt patet in omnibus regulis quæ exceptiones patiuntur. ita Bart. dicit in d. l. j. §. hoc autem edictum. & hoc patet ex eo quod §. dictum fuit, quod species quæ præcedit derogat generi & postea superuenit. vt per gl. in d. l. sciendum. cum si. §. alleg. Ex quibus patet hoc etiam procedere ex diuersis legibus. Item prædicta limitatio habet locum in legibus in quibus correctio debet euitari: secus in dispositione hominis: vt no. Bar. in l. liberis quos. in prin. ad fil. de alimen. & cib. lega.

¶ Secundo regula supradicta non procedit vbi genus debet verificari in vna specie: quia tunc generi per speciem non derogatur. vt not. Abb. per illum tex. in c. ex parte. el. j. de offic. deleg. Bart. in l. si domino. de leg. j. in l. si hæres. de opt. leg. & in l. quæsitum. §. fin. col. si. de fund. instru. de quo tamen dicendum est, vt dixi in capit. pastoralis. §. quoniam. de rescript. vbi videndum est.

a Secus. Albe. ij. part. statut. q. ii. col. vi. nu. 10. C. M.

b Specie. adde Barb. in c. cum esset. de testa. col. xxiii. Ias. in l. ii. ff. de lib. & posth. col. ii. post princ.

Secund

¶ Secundo regula ista etiam procedit in contractibus: 12
 vt not. Dyn. in d. reg. generi. alleg. l. stipulationes commo-
 dissimum. de verb. oblig. & idem not. Angel. in consi. clx.
 §. alleg. Fulg. in consi. ccxv. §. alle. l. doli clausula. de verb.
 oblig. Et not. Bart. in l. sed & si adiiciatur. §. pro socio. vbi
 inquit, quod species restringit genus ex præsumpta vo-
 luntate contrahentium.

¶ Tertia regula habet locum in vltimis voluntatibus: 13
 hoc patet primò in substitutionibus^a in l. coheredi. §.
 qui patrem. de vulg. & pup. & facit text. in dicta l. cohe-
 redi. §. qui discretas. eo. tit. Et hoc habet locum in eadem
 specie substitutionis: secus est in diuersa specie, vt notat
 Dyn. in d. reg. generi. per l. fin. §. ad Trebel. vel secundum
 Bart. ibi ex verbis testatoris apparebat quod voluit à spe-
 ciali substitutione recedere. & idem Bart. tenet in d. l. co-
 heredi. §. qui patrem.

^a Substitutio-
 nibus. Cor. con-
 sil. xliiii. lib. iii.
 C. M.

^b Legatis. Vi-
 de Bartol. in l.
 quæsitum. §. si.
 hic. alleg. & ibi
 Ale. in addit. &
 Abb. c. pastora-
 lis. §. quoniam.
 i. col. & ibi Fel.
 de rescrip. l. as-
 in l. si quis test.
 §. apud Iulia-
 num. de leg. i.
 & in l. re con-
 iuncti. xviii. col.
 post med. de le-
 gat. iii. & in l. si
 tibi homo. §. si
 testameto. col.
 iiii. dele. i. H. C.

¶ Secundo hoc idem patet in legatis^b l. vxorem. §. fœ-
 licissimo. de leg. iij. in l. seruus vrbani. §. fin. eo. tit. vbi
 in legatis loquitur, & dicit quod semper species derogat
 generi. & facit text. in l. alimenta. §. basilicæ. de alim. &
 cib. leg. & istam regulam in legatis tradit glo. in l. quæsi-
 tum. §. si. ff. de fund. instruct.

¶ Et ampliatur ista regula siue genus præcedat, siue se-
 quatur, secundum Dy in dicta regula, generi. per l. seruo
 manumisso. de pecul. leg. & §. dictum est. & not. Bald. in
 consi. clx. verba pastorum. lib. j. Pau. de Cast. in consilio
 clxxxvij. videtur quod prædictis.

¶ Secundo ampliatur etiam si legatum sit inutile. l. lega-
 tum. §. j. ff. de adim. leg. in l. iij. §. minor. de fund. instruc.
 not. Bart. in d. l. quæsitum. §. si. col. fi. vbi hoc limitatur per
 l. si. §. si. de auro & arg. leg. vbi etiam Bart.

¶ Et ista regula in legatis procedit quando vni legatur
 totum genus, & alteri species eodem respectu: secus si di-
 uersis respectibus, vt quia vni legatur genus respectu
 vñsfructus, alteri species respectu proprietatis: quia tunc
 species non derogat generi, sed concurrunt^c. l. si alij. §. c
 Sempronius. §. fin. l. Sempronio. in princ. de vñsfruct. leg.
 vbi Bar. & idem Bart. in l. si quis seruum. §. fin. ver. quæro
 quando legatur. de leg. iij. & quæ not. Bal. in l. quoties. in
 fin. C. famil. eriscun.

¶ Secundo dicta regula procedit in legatis, quando vni
 legatur genus, alteri species: secus verò si eidem genus &
 species

species legata sit: quia tunc species non derogat generi in dubio: quia species videntur expressæ gratia tollendæ dubitationis. l. quæsitum. §. item si fundum. de fund. instru. & per illum text. ita dicit Dy. in d. reg. generi. dicens, quod ille text. videtur loqui in dubio. ad idem text. in l. si mancipia. in prin. eod. tit. de fund. instru.

- 16 ¶ Et sic videtur q̄ in dubio species causa demonstrationis & tollendæ dubitationis exprimat̄: & hoc in no. q. tradit Bar. in l. Ceturio. col. ij. in vers. sed quid si dixi. de vulg. & pup. dum ibi concludit, q̄ verbū impuberi, videtur expressum causa demonstrationis. & facit quod no. Bart. in l. pater. §. mēse. vers. quid si testator. de leg. ij. & in pulchra q. tradit Pau. de Ca. in cons. liij. quia exceptiones quæ opponuntur. col. ij. vers. restat nunc respondere. Et hoc quod dictū est q̄ in dubio species exprimat̄ gratia dubitationis tollendæ, procedit quando species quæ exprimuntur respiciunt actū legandi. d. l. quæsitum. §. Neratius. dum ibi dicitur, q̄ legauit fundū cum supellectili. illa enim verba, cum supellectili, exprimēdo species, respiciūt verbum legauit, & sic actū legandi. † Secus si enumeratio specierum respiciat genus seu verbū significatiuū generis: quia tunc enumeratio specierū videtur facta causa determinationis, & legatū restringitur. l. cū de lanionis. §. quidam. de fun. instru. vbi testator legauit villam prout ipse possidebat. illa verba, prout ipse possidebat, faciūt genus: & illud genus respiciunt species nominatę ibi dū dicitur, q̄ ipse possidebat cū supellectile, mensis, mācipiisq; &c. & ita dicit Bar. in d. l. quæsitum. §. si. vbi latius prosequitur materiā. Et dicta Bar. reassumit Abb. in c. sedes. de rescri.

- 17 ¶ Et prædicta faciūt qñ species exprimiuntur. Sed qñ indiui dua exprimiuntur, vt quia testator legauit vni marimor, & duas statuas marmoreas, alię statuae non vidētur legatæ. l. hæres meus. §. j. de leg. iij. cū de lanionis. §. cui fundum. de fun. instr. l. j. §. idem si duæ statuę. ff. de aur. & arg. leg. no. Dy. in d. reg. generi & Bar. in d. l. quæsitum. §. si. col. si.

- 18 ¶ Et supradicta regula etiam procedit in laudo in quo generi per speciem derogatur, vt not. Ang. in cons. ccciv. quæstio prædicta. Fulg. in cons. cxvij. Ioannes quondam. col. pen. & in cons. clxxx. viso processu. col. ij.

- 19 ¶ Eodem modo in rescriptis seu mādati species derogat generi. c. j. de rescrip. c. studuisti. de off. delega. & not. per glo. in d. reg. generi. & in c. pastoralis. §. quoniam. de

a Rescriptis. Quando in rescriptis & priuilegiis species deroget generi, vide eundē do. Phil. in consilio xiiii. col. iij. incipien. & pro tenui facultate mea, &c.

rescr

rescript. declarando vt dixi post Abb. in d. c. j. de rescripte.
 ¶ Secus est in priuilegiis: t̄ q̄a secundū priuilegiū speciale 20
 nō derogat primo ḡnali siue speciali: vt no. p̄ gl. in d. reg.
 generi. p̄ c. veniēs. de rescri. gl. & Abb. post alios in d. c. j.
 de rescri. & tradit Pe. de Anc. in cōf. clx. viso. col. iij. Are. in
 cōf. lxxvj. diligenter visis. sol. ij. & dixi in d. c. j. de rescri.
 ¶ Similiter in mandato fiscali speciale mandatum non 21
 derogat speciali. l. quoniam Augerio. C. de conuent. fisc.
 deb. lib. x. & not. Bald. in l. ij. C. quando fiscus vel priua.
 ¶ Eodē modo in m̄dato iurisdic̄t. mandatū speciale nō
 derogat generali: vt no. Bar. in l. j. per illum tex. s̄. de off.
 pr̄f. vr. facit tex. in d. l. fi. C. de iur. om. iu. & in c. per hoc.
 de hæ. cū si. vt tradit Ro. in cōf. cccij. pr̄sens. cōsultatio.
 & latē Mod. in c. pastoralis. de off. ord. & dixi in c. exteriū.
 de iud. Et ex supradictis infertur ad quæstio. quam p̄ponit
 Bal. post Dy. in l. talis scriptura. de leg. j. vbi Are. col. fi. Et
 ad aliā q. vt per Bart. in l. si ab hostibus. cū si. vt tradit ibi
 Alex. in prin. ff. so. mat. Et aliā ponit Paul. de Ca. in cōf.
 clxxxvij. videtur q̄ prædictus. Et aliā ponit Bar. & Imo.
 in l. doli clausula. de ver. obl. Bart. & Bal. in l. si cōsul. ff. de
 adop. & Bart. in d. l. quæsitū. §. fi. Imo. in l. cohæredi. §. qui
 patrē. de vul. & pup. Et hæc satis sint pro aliquali notitia:
 quia profunda est materia, & in alto pelago agitur.

In l. Quæ dubitationis. Argumenta.

- 1 Dubitationis gratia quæ apponunt, nocere nō p̄sumunt. & n. s.
- 2 Cautela abundans in testamentis non est nocua.
- 3 Fraus præsumitur, si insolite clausulæ apponantur.
- 4 Paucū insolitū suspiciōē inducit vsurarū aduersus cōtractū
- 6 Testibus malam rationem adducētibz non creditur, non
obstante statuto hoc ipsum præcipiente.
- 7 Iudex testi malam rationem afferenti credere non debet.
- 8 Præsumptio tunc tollitur, cum mala causa exprimitur.

REGULA LXXXI.

QUAE dubitationis tollenda causa contracti-
 bus inseruntur: ius commune non ladunt^a. A

^a Lzdūt. Cor.
 consilio cccxvi.
 lib. j. Andr. Ti.
 raq. rep. l. si vn
 quam. vers. re.
 uertatur. num.
 22. C. de reuo.
 dona. C. M.

¶ NOTAT q̄ dicta ad tollendam dubitationē non no-
 cent. ad idē tex. in l. qui mutuā. s̄. mand. in l. qui extrinse-
 cus. de ver. obl. & facit tex. in l. si pupilli. §. j. s̄. de neg. ge.
 ¶ Et isto casu verba prolata ad tollendam dubitationem
 tolerantur, licet superflua sint: vt not. Abb. in c. solitæ. In
 glo. tanquā. in fi. de maio. & obe. & satis operantur, quia
 tollunt dubitationem. vt idem Abb. dicit in c. certificari.
 col.

col.pen.de sepul.& Domi.in c.si Papa.de priuil. in vj.

¶ Et quādoq; ad tollendam dubitationem fit inculcatio
 A verborum^a quæ attenditur: vt no. per gl.in l.certi condi-
 ctio.in prin.in gl.ij.si cer.pe. Et tradit Spe. in tit. de pro-
 cura.in §.hoc autem.ver.sed oppo.de illa clausula, fecit,
 constituit,& creauit suum procuratorē,&c. & facit quod
 no.Abb.in q.stante statuto.char.si.col.ij.& ad tex. hic fa-
 cit regula quæ habetur inferius in non solent.

¶ Et quod dicitur hic in cōtractibus, idem est in vltimis
 voluntatibus.l.testamentum.C.de testa.vbi in testamen-
 to dicitur, ¶ q; abundans cautela non nocet. Et in legatis
 2 expressio specierum quæ sub genere comprehenduntur,
 quādoq; nihil operantur.l.quæsitum. §.pe. de fun. instr.
 l.legata.in prin.de supel.lega. Et tali casu dicitur q; non
 mutat substātiā veritatis non necessaria verborū mul-
 tiplicatio.in l.periculis.§.Labeo.de aur.& arg.leg. & di-
 cunt Host.Io. And.& Ant. de But. ibi in ij. oppo. in c. ni-
 mis.el j. de excels. præla. q; verba non possunt nimis spe-
 cificari ad tollendam sophisticam interpretationem. &
 ad idem facit text.in l.fi.vbi Bar. C. de præd. dot. lib. xj.

¶ Et regula ista procedit, nisi illud quod dicitur causa
 tollendæ dubitationis,esset insolidum,quia suspicionem
 inducit: vt not.per glo.in l. si quis sub condi. ff. de condi.
 3 instit.& Bal. ibi no. illam gl. quod ¶ clausulæ insolite su-
 spicionē b fraudis inducunt.& idem no. Bal. in d. l. testa-
 4 mentum.cum simi.vt tradunt Moder.ibi & prius Felin.
 in c.ij.col.ij.de rescript.& adde Bal. in c. j. de feudō dato
 in vicem leg.commis. col.ij. vbi inquit. ¶ quod pactum
 insolitum facit præsumi contractum vsurarium. & not.
 Pet. de Ancha.in consil.clvij.si prædicta sententiā. col. fi.
 in ver. accidit prædictis dicens: licet soleat dici q; abun-
 dans cautela non nocet d. l. testamentum. tamen in per-
 sonis suspectis,puta in vsurariis,cautelæ adhibitæ arguūt
 c contractum simulatum^c in fraudem vsurarum per glo.
 in d.l. si quis.& tradit Barth. Veronen.in tracta. de simu-
 la. contractuum.in ix. præsump.

¶ Secundo regula ista limitatur, ¶ illud quod causa tol-
 lendæ dubitationis exprimitur, sit vitiosum: vt no. Sal. in
 d. l. testamentum. & hoc modo respondet ad contraria
 allegata ibi in glo. Et hoc confirmatur: quia in sententiā
 causa non requiritur. c. sicut. de re iudi.

¶ Et tamen si ad tollendam dubitationē causa exprima-
 T tur

^a Verborum.
 Pau. cōs. lxxv.
 col. j. li. j. C. M.

^b Suspicionē.
 In tātū q; si op-
 ponat in rescri-
 ptis principū,
 etiā si dicatur,
 motu proprio
 Papæ sint ap-
 posita, inuali-
 dāt rescriptū.
 Ita lañ in l. i. §.
 i. in i. colū. 3. si
 quis di. refert
 Bald. qui hoc
 tenet in l. fidei
 cō. §. si seruo.
 5. de leg. iij. &
 Fran. Cur. in
 cōs. lxxiii. an-
 tepen. col. vers.
 decimo reddi-
 nulla, &c. vbi
 multa dicit per
 duas colum. &
 not. q; si iudex
 apponat in præ-
 cepto pœnā in-
 solitā, nō tene-
 quis cōparere.
 Ita lañ vbi 5. &
 in d. l. testamē-
 tum. vbi cumu-
 lat ptura. H. C.
^c Simulatum.
 Adde Frac. de
 Cur. cōs. l. v. co.
 v. in fi. & consil.
 lxxvi. col. xviii.
 in med. & Bar.
 in consil. lxxvi.
 col. i. in iii. vol.
 & in consil. xvi.
 col. v. in ii. vol.

tur quæ falsa sit, vitiatur sententia: vt no. per Inno. in c. in præsentia. de renun. sic etiam in libello causa non requiritur: quia libellus generalis procedit parte non opponente. l. si. C. de anna. except. Si tamen ad tollendum dubitationem causa exprimat, & illa inepta sit, libellus vitiatur: vt not. Bar. in l. edita. col. iij. C. de eden. in l. j. in prin. ff. de eden.

¶ Eodem modo in testibus: nam illis creditur absq; ratione si interrogati non fuerint: vt no. per gl. in l. solam. C. de testi. vbi Bar. & tamen si testis malam rationem adducit, eius dictum vitiatur, adeo qd non valet statutum, quod credatur testibus qui malam rationem adducunt: vt Bal. dicit in l. non speciali. circa fi. C. de testamen.

a Viriatur. Vi de Bal. in sua Marga. in ver. testes: versi. xviij. Lanfr. in c. quoniam contra. de proba versi. testes. Alex. in l. j. §. de noui oper. non. & Docto. ea. si quando. de rescript.

¶ Et iudex ratione arbitrij non potest credere testi malam rationem adducenti: vt no. idem Bal. in d. l. solam. in fi. nam in dictis casibus quando causa non exprimitur, est præsumptio pro sententia, pro libello, & pro testibus. ¶ Sed quando exprimitur mala causa, a præsumptione receditur: & habet locum glo. in cle. constitutus. in ver. de nouo. de elect. quæ dicit, quod plus nocet inepta locutio, quam taciturnitas, & facit regula expressa, nocent. j. co.

In l. Donari videtur. Argumenta.

- 1 Debitum ciuilitè tantum, an possit repeti solutum.
- 2 Donatio vera non dicitur, quæ quid remunerationis gratia conceditur.
- 3 Liberalis dicitur, qui donat quod donare non cogitur.

REGULA LXXXII.

DONARI ^b videtur, quod nullo iure cogente **B** conceditur.

b Donarij. Ad de quod in dubio non est præsumenda donatio quando potest capi alijs sensus. de quo vide plura dicta per Hippo. sing. lviij. incip. non præsumitur.

¶ **IBI**, nullo iure cogente. ista regula de plano procedit quando nec ciuili nec naturali iure debitum sit, & idem habetur in l. donari. §. de dona. Et eodem modo habet locum regula si tantum ciuilitè debitum sit: quia illa non est potens ad agendum cum effectu, nec ad retinendum: vt no. Io. And. & Abb. post alios in rub. de dona. & idem dicit gl. hic: quia tali casu tanquam indebitè solutum repetitur. l. si non sortem. §. indebitum. §. de condi. inde. Secus si naturaliter debitum sit ex pacto: quia cum talis obligatio sit potens ad retinendum. l. Stichum. §. si. de iussor accipi. §. de fideiuss. ideo videtur solutio debiti, & non donatio. l. hoc iure. §. pen. §. de dona. Et ita gl. hic dicitur

- dicir: quæ tamen concludit, secus esse in obligatione naturali ad antidora^a, quæ non excludit donationem. Et ^a Antidora. Tetigi in tract. idem glo. expressè dicit in l. sed & lege. §. consuluit §. de vsura. q. xxxj. pet. hære. & videt sequi Bar. in l. j. col. ij. §. de dona. Abb. in si. C. M.
- ² tamen in rub. de dona. dicit, ¶ q. donatio quæ fit causa remunerationis non est vera donatio. allegat Bart. in proce. m. Digest. & ipse hoc sequitur: quia donatio propria est illa ad quam mouetur donans ex liberalitate. l. j. §. de dona. Et hoc nō est in eo qui est obligatus ad antidora. quia potius videt solvere debitū naturæ. ad hoc inducit l. Attilius. §. de dona.
- ¶ Et secundum prædicta dicendum est, q. illa verba, nullo iure agente, accipiantur propriè prout verba sonant. Tunc videtur quod etiā obligatio naturalis tantum non impediret donationē: quia talis obligatio non producit actionē. l. iurisperitum. §. igitur nuda de pact. & per consequens non cogitur inuitus solvere ille qui naturaliter obligatur.
- ¶ Non obstat t. qui in contrarium allegatur in l. hoc iure. §. pen. §. de dona. quia ibi loquitur de eo qui in veritate numerauit pecuniam seruo: quo casu si restituatur sibi pecunia credita. non dicitur illam ex causa donationis recipere, quia recipit quod numerauit: secus videtur quando numeratio facta non fuisset: quia ex sola naturali etiā ex pacto non videtur impediri donatio ex quo talis obligatio nō habet necessitatem soluendi: & verificatur quod dicitur hic, nullo iure cogente: & à fortiori id etiam dicendum in obligatione naturali ad antidora, quæ longè minoris est ponderis.
- ³ ¶ Non obstat quod dicitur de liberalitate: quia satis dicitur exercere liberalitatem ille qui dat illud quod dare non cogitur, prout est in naturali obligatione.
- ¶ Non obstat l. Attilius regulus. quia ibi agitur de mercede præceptoris, quæ erat debita & poterat peti. l. j. §. ludi quoque literarij. de var. & extraord. cog. & ita dicit glo. in d. l. Attilius.

In l. Non videtur. Argumenta.

- 1 Amittere non potest quis, quod suum non fuit.
- 2 Amisio, priuatio quædam est habitum præsupponens.
- 3 Illegiuitas præcedens probatur per instrumentum legitimæ.
- 4 Filiatio probatur per instrumentum emancipationis.
- 4 Debitum faterur is, per quem compensationis exceptio obicitur.
- 5 Amitti impropriè potest res, quæ propria non fuit.
- 6 Veniam petens quando delictum fateri dicatur.

NON videtur rem amittere, cuius propria non fuit.

- ¹ ¶ Et amitti non potest quod acquisitum non fuit. l. j. §. j. §. quib. modis vsus fructus amittit.

Priuatio. ad
de soci. consilio
clxij. versic. se
cunda ratio. in
ij. volu. & text.
in §. i. institu.
de liberti. vbi
Ioan. de Plat.
tradit notabi-
lem doctrinā
quādo priua-
tio ponitur a
Legislatore &
quando ab ho-
mine, quem vi-
deas.

¶ Et desisse non dicitur quod non incipit. l. Titio usufructus. de conditio. & demon. Amissio enim est priuatio quæ præsupponit habitum. l. manumissiones. §. de iusti. & iure. l. decem. de verb. oblig. c. ad dissoluendum. de despon. impub. & non moritur qui non vixit. xxxij. q. ij. c. quod verò. in c. sicut ex tuarum. de homic. cum simi. vt per gl. in d. c. ad dissoluendum. & in d. c. quod verò. & ideo dicitur: quod non est, rumpi non potest. l. nam & si sub conditione. §. si post. §. de iniusto rupt. l. liberos. §. si de capi. dimi. Sic etiam dicitur, quod qualitas non potest esse sine subiecto. leius qui in prouinciam. §. si cert. per. l. si seruum. in fi. §. de actio. empt.

¶ Et ex his confirmatur quod not. Bald. in l. ij. C. de iure annu. aur. dicens, quod per instrumentum legitimatio- nis probatur quem non fuisse legitimum.

¶ Et per instrumentum emancipationis probatur filiationem & patriam potestatem præcessisse, vt not. Bal. in l. moueor. C. de ser. expor. & in l. si. col. iij. C. de sen. pas. & qui agit poenitentiam, videtur confiteri delictum: vt no. Bal. in c. literas. per glo. ibi in versic. confessus. de præsump. cum simi. vt tradit ibi Felin. & prius Alexan. l. j. in prin. in ij. col. §. de oper. noui nun.

¶ Et qui opponit exceptionem compensationis, videtur fateri debitum, vt no. Rom. in consil. lxxvij. pater reuerende. Et non priuatur successione qui non succedit: vt no. Aret. in consil. lxxxv. viso compromisso. in fi.

¶ Et quantum ad tex. hic, regula videtur procedere secundum proprietatem verborum: improprie verò & largo modo etiam dicitur rem amittere cuius propria non fuit: vt gl. hic dicit, per l. si seruū. §. ad leg. Aquil. vbi quis dicitur amisisse illud quod consequi non potuit. & in l. pupillorum, vbi gl. in verbo, amisisse. C. de admini. tuto. & adde glo. per illum tex. in c. consilia. xvij. dist. in prin. quæ dicit, quod etiam quis perdere dicitur quod nunquā habuit: & idem glo. xxij. dist. in c. quorundam. in verbo, amittit. & v. q. vj. in c. quia iusta. in verb. sacerdotis. xxij. q. iij. in c. Guilifarius. in verbo, sacerdotis. xxxij. q. ij. in c. quod verò. sic etiam largo modo actus nullus infirmatur. l. j. vbi gl. in ver. infirmatur. §. de feriis. & in l. ex empto. §. his qui vinū. §. de act. emp. & tex. in c. si quis presbyterorū. de reb. eccles. non alien. ibi, viribus euacuetur, quāuis ab initio nullas habuerit. Et ista pendent ab illo

articulo,quādo sit q̄ priuatio præsупponat habitum. de quo no. Bar. in l. decē. de verb. obli. Ang. Are. in §. seruus. insti. de cap. dimi. Et quādo excipiens videatur fateri intentionem agentis, dixi in c. cum venerabilis. de except. Et ad prædicta facit gl. no. in c. exhibita. de homi. in ver. **6** venia, quæ dicit q̄ quod petens veniam^a non videtur fateri delictum. de quo in locis præallegatis.

In l. Cum amplius. Argumenta.

- 1** Datio in solutum vitatur facta pro maiori quantitate quā debetur, & nu. 2.
- 3** Datio in solutum vitatur quando in summa debiti principalis erratur.

REGULA LXXXIII.

Cum amplius solutū est quā debetur: cuius pars non inuenitur qua repeti possit, totū esse indebitū intelligitur manente pristina obligatione.

- 1** **¶** **N**oto regulam, quod tres dati in solutum pro maiori quantitate quā esset debitum. in totum vitatur datio in solutum. ad idem text. in l. si non sortem. §. si centum. §. de condic. indeb. vbi text. rationem adducit, ne inuitus cogatur habere communionem.

¶ Et ibi Bar. hoc dicit esse notandū pro dationibus insolūtū quæ sūt tota die: vt si in aliqua parte datio insolūtū sit plus debito, tota datio insolūtū vitatur. & sequit̄ Bal. in l. certi cōdictio. §. quoniam. ver. secundus si iudex. §. si cer. pe. Ful. in cōsi. cxxxvij. qui ex facto ius oritur. in primo dub. & in cōsi. clxxij. visis colum. ij. Ro. in cōsi. cccc. præsens dubitatio in fi. & cōsi. ccccliiij. in re præsentī. colū. iij. ver. v. dicendum est.

- 2** **¶** Et ista cōclusio bñ pcedit ī decreto iudicis, put loquitur tex. ī d. l. si nō sortē. §. si cētū b̄ ga decretū est ī diuiduū, put no. Bal. in l. certi cōdi. §. qm̄. §. si cer. pe. facit tex. in l. j. §. his verbis s̄. ne vis fiat ei. & in l. hoc iudicio. §. fa. etc.

¶ Secus est in vēditione facta à creditore de pignore cōventionali virtute potestatis sibi datæ in instrumento: quia licet vendat rem valentem plus credito suo, vēditio non retractatur, sed pretium quod excedit, debitori restituitur. l. si in aliquo C. de distra. pign. l. quamuis. §. si. §. de pign. act. & dato quod etiā iudex tali casu consentiret, & decretū interponeret. nō dicitur pignus prætoriuū, sed cōuentionale, vt no. Bar. in l. creditores in fi. C. de pig. & non

a Veniā. Bald. l. ii. C. de inge. manum. Cepo. causa cri. consi. xxi. colum. viii. Phil. Franc. c. li. cet. colū. iij. de sentē. exc. in vi. Corf. in repet. ver. absolutio. Felin. c. literas. col. iij. de præsumpt. l. af. l. i. col. iij. de oper. no. nun. l. decē. col. xxi. de ver. obli. C. M.

b Centum. vbi videas l. af. qui in omnibus cōcordat cum do mi. Phil. hic.

habet locū tex. in d. §. si centū. & hic vt not. Aret. in consil. diligenter visis & intellectis, prout dixi in d. §. quoniam.

¶ Secundo regula ista locum habet quando erratum fuit in summa debiti principalis: vt quia debitum erat de triginta, & data fuit res insolutum per quinquaginta vel quadraginta. Secus si erratum fuit in æstimatione rei data in solutum: vt quia pro vero debito de centum data fuit res insolutum quæ volebat centum quinquaginta: quia tunc datio insolutum valet pro quantitate veri debiti, & residuum repetitur: vt not. Bal. per illum tex. in l. fin. C. de iur. dom. imp. in ij. col. versic. item pignor. & not. Alexan. post Pau. de Cast. in d. §. si centum. & idem Bal. in d. ca. frequenter. §. si autem. vt lit. non contest. Alexan. in l. j. §. pen. de verb. obli. & Aret. ibi qui etiam ponit aliam limitationem s. dictam de pignore conuentionali. & alleg. tex. in l. j. §. sed si dux. ff. quorum leg.

¶ Tertio limitatur quod hic dicitur, & in d. §. si centum. vt per Bal. in l. iordo. circa fin. ver. quæro vtrum. §. de execut. rei iudic.

In l. Is natura. Argumenta.

- 1 Obligatio naturalis de iure gentium esse dicitur.
- 2 Obligatio naturalis considerari potest duobus modis.
- 3 Ius gentium duobus modis accipitur.
- 4 Ius naturale diuersa iuris speciei est à gentium iure.

Is natura debet quem iure gentium dare oportet, cuius fidem sequuti sumus.

a Gentū. Vi-
de l. fin. in princ.
institut. de a&t.
colū. ij. & in l.
ex hoc iure. vbi
post alios decla-
rat bene quæ
sit obligatio
naturalis. colū.
ix. in fin. versic.
in eadem glos.
vbi in sequen-
tibus. col. ponit
xviij. effectus
naturalis obli-
gationis anti-
doralis.

¶ NOTATA quod naturalis obligatio est de iure gen-
tium^a, & ita istum tex. ad hoc alleg. Bart. in l. Stichum. A
§. naturalis. in fi. §. de sol. & glo. ibi exponit: naturalis id
est de iure gentium. Et ad declarationem notandum est;
quod naturalis obligatio distinguitur, & duobus modis
principaliter consideratur. Similiter etiam ius gentium
duobus modis accipitur.

¶ Circa primum, de naturali obligatione illa consi-
deratur dupliciter. Primo pro illa naturali quæ oritur
ex consensu, & ex illa æquitatē naturali quæ suadet vt
promissa seruentur. in l. j. in princ. §. de constit. pec. & ista
vinculo æquitatis quod inducitur, eadem æquitatē ipso
iure dissoluitur. l. Stichum. §. naturali. §. de solut.

¶ Et ista cum fundata sit in consensu naturali, etiā cum
seruis contrahitur. l. naturaliter. l. si id quod. §. de condic.
indebit.

indebit. l. hæres à debitore. §. C. ruo suo. §. de fideiuf. & pari ratione, inter patrem & filium oritur ista naturalis obligatio. l. frater à fratre. vbi gloss. & Barto. §. de condict. indeb.

¶ Secundo naturalis obligatio consideratur pro illo naturali instinctu, vt bene facienti bene faciamus: de quo loquitur tex. in l. sed & si lege. §. consuluit. §. de pe. hæ. in l. si non sortem. §. libertus. §. de condict. inde. in l. si non remunerat. §. inde Papinianus in fi. §. m. a. d. & no. per glo. in d. §. consuluit. & in c. j. vii. q. ij in ver. compellitur. Et ista non solum inter extraneos, sed etiam inter coniunctos contrahitur: vt no. Ang. per illum text. in authen. de non eligendo secundo nob. colum. j. Et de natura istius obligationis latius Barto. tradit in l. ex hoc iure. colum. iij. de iustitia & iure.

¶ Similiter ius gentium consideratur dupliciter, secundum Bart. in d. l. ex hoc iure. col. iij & in l. si id quod. §. de cond. indeb. Nam quoddam est ius gentium quod fuit eo ipso quod gentes esse ceperunt, naturali ratione inductum, absque aliqua constitutione hominum, vt fidei & promissa seruari: & istud ius gentium primarium, ius naturale dicitur. eius naturale. j. dist. & in §. j. & §. singulorum. instit. de rerum diuisione. vbi

A expresse dicitur, quod ius naturale^a appellatur ius gentium: & intelligitur de illo iure gentium primario, de quo dicitur in d. §. j. de rerum diu. Quoddam est ius gentium secundarium, quo omnes gentes vtuntur ex constitutionibus eorum, non secundum rationem naturalem, imò quandoque contra: vt sunt bella, captiuitates, seruitutes, distinctiones dominiorum: de quo iure gentium loquitur tex. in l. ex hoc iure. de iustit. & iur. in l. postliminium. §. de captiuis. in prio. & ista distinctio communiter approbatur: licet Aret. conetur illam impugnare. in l. j. in princ. de acqui. posses.

^a Ius naturale. quot modis sumatur, vide Abbat. in ca. de consuetu. in j. colum.

¶ Et secundum istam distinctionem declaratur tex. in l. j. §. ius naturale. & §. ius gentium §. de iustit. & iur. ¶ vbi ius naturale & ius gentium ponuntur tanquam species diuersæ, quia ibi loquitur de iure gentium secundario. Eodem modo iste tex. debet declarari dum inquit, quod iure gentium obligatur ille cuius fidem sequuti sumus. & talis obligatio dicitur naturalis: nam de iure gentium primario intelligitur quod in effectu dicitur ius naturale: vt §. dictum est. Et concludendum videtur quod illa naturalis obligatio quæ habetur ex consensu vel ex instinctu naturæ, vt bene facienti bene faciamus, est de iure gentium primario. & ita tex. hic intelligitur: secus est in iure gentium secundario quod distinguitur à iure naturali, vt §. dixi.

In l. In ambigu. Argumenta.

1 Doti in dubio fauendum est.

2 Fisco fauetur perinde, ac doti ipsi.

3 Sententia in dubio contra actorem, ferenda est.

4 Tempus probare debet, qui in illo se fundat.

REGULA LXXXV.

IN ambiguis, pro dotibus, respondere melius est.

NOTA quod in dubio iudicandum est pro dote, ad idem text. in l. in ambiguis. s. de iure dot. facit text. in l. si ego. §. si res. s. de iure dot. & in l. fin. C. ad Vellei. in l. j. ff. sol. mat. & ibi hoc exemplificatur, secundum Bar. post Dy. quod si reperiantur duo instrumenta eodē die confecta, & alterum sit instrumentū dotis, debet iudicari quod illud prius cōfectum fuerit: & pari ratione idem videtur dicendum existentibus paribus probationibus, iuxta no. in c. in nostra. de testibus. Et hoc etiā videtur habere locū in muliere agente pro dote: quia fauor causæ præponderat fauori rei. c. fin. de re iudi. l. inter pares. s. de re iudic.

¶ Et quod dicitur de dote, idem videtur in aliis causis fauorabilibus quæ doti æquiparantur. d. c. fina. de re iud. Et ideo in duobus instrumentis factis eodem die, præsumitur, prius factum illud quod respicit fauorem ecclesiæ: ut Roma. tradit in authen. similiter. in repet. in xij. speciali in contractibus. Et idem in simili habetur de fisco. l. j. C. de iure fisci lib. x. Et in fisco no. Bal. in l. j. C. de hære. vel act. vend. col. fi. ver. item in dubio. nam fiscus & causa dotis à pari procedunt. l. ij. vbi glo. C. de iure fisci. & per glo. in l. dotis. C. de iure dot.

¶ Non obstat tex. in l. non puto. s. de iure fisci. vbi dicitur, quod in dubio iudicandum est contra fiscum.

¶ Et generaliter ille tex. intelligitur quocūq; modo dubium sit: ut no. Mattheil. in notab. lxxj. no. vnā regulam.

¶ Quia respondetur quod ille tex. intelligitur in fisco agente ex delicto alicuius ad pœnam: ideo in dubio fit interpretatio, ut pœna non habeat locum. argu. l. si præsens. s. de pœnis. & ita Cuma. dicit in l. j. s. solu. matr. Nec obstat, quod iste intellectus videatur restringere illū tex. ut dicit Alexan. in d. l. j. quia potest responderi quod hoc consonat: quia ibi principaliter tractatur de bonis quæ propter delictū ad fiscum pertinent: ut colligitur in l. j. s. de iure fisci. & tali casu loquitur d. l. non puto. & hoc sequitur Ang. Are. in §. fin. insti. quib. mod. test. infir. & not. Salic. in l. si debitor. C. de iure fisci. vel secundo ille tex. intelligi potest quando agitur de aliquo privilegio fisci contra priuatum: nā in dubio debet iudicari quod fiscus non sit

a Prius. Hæc est communis sententia omnium, de qua ibi latissime per Modestum. præmaximè las. qui ponit aliquas limitationes, & Socin. in j. col. & de aliis privilegiis dotis, vide latissime Bal. nouellum in suo tract. de dote, qui ponit omnia privilegia competentia constan. & sol. mat.

b Quia. Dec. rubri. de iudiciis. l. c. ij. col. viij. de probat. las. cons. xxxix. lib. j. Car. Mol.

fit priuilegiatus: quia vbi fiscus non habet priuilegiū, sequitur ius commune. l. quod placuit. in fi. ff. de iure fisci. Vel tertio tex. in d. l. nō puto. intelligi potest secundū regulam in fisco agēte: quia in dubio in fauorē rei pronuntiandum. † Nā inter priuatos fertur in dubio sentētia cōtra auctorē. c. ex literis. de præben. & in tali casu idem in fisco, quia in hoc nō habet priuilegiū. Sed tamē hoc non videtur verū: quia fauor causæ fiscalis sicut in aliis fauorabilibus præponderat fauori rei. d. c. fi. de re indi. & ideo respondetur, vt s. dictū est. & dixi in d. c. ex literis. & quod s. dictum est de instrumētis eodē die confectis, procedit quando in utroq; simpliciter dicitur de die: secus si magis specialiter in vno quam in altero tempus exprimatur: vt quia in vno dicitur de mēse Maij simpliciter, in alio dicitur de mēse Maij die xv. vel si in utroq; de eadē die dicitur, sed in altero etiā hora exprimatur, nam etiā prioritās horæ^a attenditur: vt not. per glo. in l. si ex pluribus. §. si in vers. die. de solut. Bal. in l. de rebus. C. de donat. ap. nupt. Et ideo prior videtur, & potior illa pars dicitur, de cuius priori die vel hora apparet: vt not. Bal. post Cyn. in d. l. de rebus. vbi dicunt, quod quādo vterq; probat de eadem die, melior est cōditio rei, nisi alter probet prioritatem horæ. Idē Ioan. de Platea in l. j. C. de iure fisci. & not. tradit Soci. in l. j. col. j. solu. mat. & refert Fely. in c. pastoralis. de rescrip. qui tamē in cōtrarium adducit, quod talis probatio horæ prioritatem non probat, neque ostendit: quia potuit esse prior alter qui simpliciter probat de eodem die, & sic potuit esse ante illā horā vel diem, si agatur de mēse. † Et ad hoc facit, quia ille qui fundat se in certo tēpore, debet illud præcisē probare. l. matrē. C. de probat. Sed cōcordando opīn. distingui potest, quod aut ille qui probat de eadem die reperitur in possessione, & non debet priuari, licet alter probet de certa hora dici: quia verum est quod non apparet præcisē de prioritāte actoris, ideo melior est cōditio possidētis: aliās secus, vt dixi in d. c. pastoralis. & hoc idē videtur velle Bal. nouel. in tract. de dote. in ix. parte, in secundo priuilegio. in fin.

a Horz. Bal.
l. creditor. in
princ. qui poti.
in pig. hab. So.
ci. consil. lxxvj.
lib. iij. Corset.
in repet. verb.
instrumētum.
Ias. l. j. §. ij. col.
j. r. de eden.
Hippo. Marfi.
singul. cccxix.
Deci. cōsi. ecc.
ccclxxxix. colū.
i. Matth. Pacus
in tract. de mā.
da. par. vi. Sed
non est simpli.
citer verum, vt
per Fely. in d.
cap. pastoralis.
Alcia. tract. de
præsumpt. reg.
iii. præsumpt.
xlvi. in fi. C. M.

In §. Non est nouum. Argumenta,

- 1 Constituta legitimē durant superueniente casu, à quo initium habere non potuerunt.
- 2 Actus perfectus non vitiat per id, à quo incipere nō potuit.
- 3 Causa finalis actus deficiens, vitiat actum.

bet locum. vt not. Bart. in l. sed & posteriores. §. de legib. in l. quæsitum. §. si quis fundum. col. iij. vers. hoc induco ad quætionem de fundo in serui. & in cons. c. à domino. Cy. in tertio dubio. Ang. & Fulg. in cons. §. proxi. alleg.

¶ Et no. Bald. Imo. & Alex. in l. cohæredi. §. qui patrem. de vulg. & pupil. & in pulchra quæstione tradit Ang. in l. si quis ab alio. in fi. §. de calum. & cum prædictis concordat Fulg. in cons. cxxxvj. in causa. & facit quod de statuto not. Bart. in l. Lucius. in fin. §. ad Turpil. cum simil. vt tradit Alex. in l. talis scriptura. col. fi. de leg. j.

¶ Et ista conclusio tam in legibus, quam in statutis ampliatur siue species præcedat genus, siue sequatur: ^a vt no. Bartol. in l. quæsitum. §. si quis fundum. & Fulg. in consil. præalleg. ccxv. & ad hoc facit text. in l. si ita fuero stipulatus. §. de noua. vbi paria sunt, siue stipulatio sequatur numerationem, siue præcedat. facit text. in l. iij. C. de ædil. act. in l. petens. C. de pact. Et quando genus præcedit, clarum hoc videtur, vt verba regulæ sonant hic: & in dicta regula, generi per speciem derogatur. Idem tamen est quando species præcedit. ad hoc facit quod not. per gloss. in l. sciendum. §. qui satisf. tog. quæ tenet, quod dispositio authen. offeratur. quæ est generalis, limitatur non habere locum in casu speciali. d. l. sciendum. quæ præcedit. ad idem est glo. in §. sed hodie. insti. de satisf. in §. suscepto. in authen. de exhib. reis. & in d. auth. offeratur. C. de lit. contestat. & dicit Bart. in d. l. sciendum. hoc esse notabile pro reformationibus statutorum. Et ampliatur secundum Barto. ibi, etiam ^b si dicatur, non obstantibus legibus in contrarium: vt not. per gloss. in authen. de hæred. quæ ab intest. in princ. in verb. vacantibus. & not. idem Barto. in d. ver. non obstantibus. & cum his concordat Fulgo. in d. consil. ccxv. in princ. Rom. in consil. xl. visis. col. ij. in consil. lvij. in causa vertente. & in consil. cccxxij. in casu proposita. Abb. in consil. j. videtur primo. col. ij. lib. j. & Alex. in consil. xxx. viso. col. iij. lib. j. Et ad prædicta facit glo. not. in l. decurionibus. de silent. libr. xij. quæ in ver. decurionibus. concludit, quod priuilegium datum alicui, non collitur per legem generalem in contrarium, cum sim. vt Fely. ^c scribit in c. j. col. ix. de rescri. & in c. sicut de hære. & bene facit text. in l. si adulterium. §. liberto. §. de adult. Et prædicta omnia procedunt, nisi constaret de mæte legis generalis, quod voluerit speciei derogare: vt not.

Imo.

^a Sequatur. etiam: si dispositio cõferatur in eundẽ. Math. Affli. deci. Neapo. 45. C.M.

^b Etiam. Iason consil. clxij. col. fi. lib. iij. C.M.

^c Fely. Quem vide in iij. col. versic. valet. & in v. vers. priuilegium. & in ix. vers. secunda. &c. & Barba. colum. xxiij. Hier. Chuc.

Imo in l. si verò. §. de viro. col. vj. §. sol. mat. per c. contra Christianos. de hæret. in vj. sequitur Alex. in d. l. sciendum. & constare videtur de mente legis generalis, si in lege generali dicatur, non obstante aliqua lege quæ generaliter vel specialiter contradiceret, vt not. Bar. in d. vers. non obstantibus. cum simi. vt tradit Alex. in d. l. sciendum.

¶ Secundo ampliatu dista conclusio etiam si vnum sit ex legali, alterum ex hominis dispositione: quia tamen specialia generalibus derogant. vt not. Bal. in l. si quis prioris. §. certum. de secun. nup. per auth. nunc autem. cod. tit.

¶ Et prædicta regula limitatur procedere in eadem lege: secus est in diuersis legibus: quia tunc generi per speciem non derogatur: vt no. Bart. post Cy. quem ibi refert in l. j. §. hoc autem edictum. c. si. de oper. no. nun. & in d. l. sanctio legum. col. j. & in d. l. quæsitum. §. si fundum. & idem not. Bal. in cons. clv. duo sunt statuta. in fi. lib. iij. vbi inquit, quod dispositio generalis non restringatur per specialem in diuersis legibus. alleg. Bart. in d. l. sanctio legum. & idem tradit Angel. in consil. ccxiiij. primo est videndum. & Rom. in consil. cccvii. pro habenda. & in consil. cccxij. in casu propositæ: in prin. Bartho. Vero. in consil. xiiij. pro declaratione. col. ij. Alex. in consil. xij. visis. col. fi. lib. ij. & latè Ang. in consil. ccclv. q. j. col. ij.

¶ Et ista limitatio sanè intelligitur quando lex generalis & specialis non contradicunt, quia diuersimodè loquuntur: secus verò si species contraria sit generi: quia tunc semper species derogat generi: vt patet in omnibus regulis quæ exceptiones patiuntur. ita Bart. dicit in d. l. j. §. hoc autem edictum. & hoc patet ex eo quod §. dictum fuit, q. species quæ præcedit derogat generi q. postea superuenit. vt per gl. in d. l. sciendum. cum si. §. alleg. Ex quibus patet hoc etiam procedere ex diuersis legibus. Item prædicta limitatio habet locum in legibus in quibus correctio debet euitari: secus in dispositione hominis: vt no. Bar. in l. liberis quos. in prin. ad fi. de alimen. & cib. lega.

¶ Secundo regula supradicta non procedit vbi genus debet verificari in vna specie: quia tunc generi per speciem non derogatur: vt not. Abb. per illum tex. in c. ex parte. el. j. de offic. deleg. Bart. in l. si domino. de leg. j. in l. si hæres. de opt. leg. & in l. quæsitum. §. fin. col. fi. de fund. instru. de quo tamen dicendum est, vt dixi in capit. pastoralis. §. quoniam. de rescript. vbi videndum est.

a Secus. Albe. ij. part. statut. q. ii. col. vi. nu. 10. C. M.

b Specie. adde Barb. in c. cum esset. de testa. col. xxiii. Ias. in l. ii. ff. de lib. & posth. col. ii. post princ.

¶ Secundo regula ista etiam procedit in contractibus: 12
 vt not. Dyn. in d. reg. generi. alleg. l. stipulationes commo
 dissimum. de verb. oblig. & idem not. Angel. in consi. clx.
 s. alleg. Fulg. in consi. ccxv. s. alle. l. doli clausula. de verb.
 oblig. Et not. Bart. in l. sed & si adiiciatur. s. pro socio. vbi
 inquit, quod species restringit genus ex præsumpta vo-
 luntate contrahentium.

a Substitutionibus. Cor. con-
 fil. xliiii. lib. iii.
 C. M.
 ¶ Tertio regula habet locum in vltimis voluntatibus: 13
 hoc patet primo in substitutionibus^a in l. cohæredi. §.
 qui patrem. de vulg. & pup. & facit text. in dicta l. cohæ-
 redi. §. qui discretas. eo. tit. Et hoc habet locum in eadem
 specie substitutionis: secus est in diuersa specie, vt notat
 Dyn. in d. reg. generi. per l. fin. s. ad Trebel. vel secundum
 Bart. ibi ex verbis testatoris apparebat quod voluit à spe-
 ciali substitutione recedere. & idem Bart. tenet in d. l. co-
 hæredi. §. qui patrem.

b Legatis. Vi-
 de Bartol. in l.
 quæsitum. §. fi.
 hic. alleg. & ibi
 Ale. in addit. &
 Abb. c. pastora-
 lis. §. quoniam.
 i. col. & ibi Fel.
 de rescrip. l. as.
 in l. si quis test.
 §. apud Iulia-
 num. de leg. i.
 & in l. re con-
 iuncti. xviii. col.
 post med. de le-
 gat. iii. & in l. si
 tibi homo. §. si
 testamēto. col.
 iiii. de le. i. H. C.
 ¶ Secundo hoc idem patet in legatis b. l. vxorem. §. fœ- 14
 licissimo. de leg. iij. in l. seruus vrbani. §. fin. eo. tit. vbi
 in legatis loquitur, & dicit quod semper species derogat
 generi. & facit text. in l. alimenta. §. basilica. de alim. &
 cib. leg. & istam regulam in legatis tradit glo. in l. quæsi-
 tum. §. si. ff. de fund. instruct.

¶ Et ampliatur ista regula siue genus præcedat, siue se-
 quatur, secundum Dy in dicta regula, generi. per l. seruo
 manumisso. de pecul. leg. & s. dictum est. & not. Bal. in
 consi. clx. verba pactorum. lib. j. Pau. de Cast. in consilio
 clxxxviii. videtur quod prædictis.

¶ Secundo ampliatur etiam si legatum sit inutile. l. lega-
 tum. §. j. ff. de adim. leg. in l. iij. §. minor. de fund. instruc.
 not. Bart. in d. l. quæsitum. §. si. col. fi. vbi hoc limitatur per
 l. si. §. si de auro & arg. leg. vbi etiam Bart.

c Concurrent.
 Idem Decisio.
 consil. eccxc.
 nu. 7. vbi aliter
 dixi. C. M.
 ¶ Et ista regula in legatis procedit quando vni legatur
 totum genus, & alteri species eodem respectu: secus si di-
 uersis respectibus, vt quia vni legatur genus respectu
 vusufructus, alteri species respectu proprietatis: quia tunc
 species non derogat generi, sed concurrunt^c. l. si alij. §.
 Sempronius. §. fin. l. Sempronio. in princ. de vusufruct. leg.
 vbi Bar. & idem Bart. in l. si quis seruum. §. fin. ver. quæro
 quando legatur. de leg. iij. & quæ not. Bal. in l. quoties. in
 fin. C. famil. eriscun.

¶ Secundo dicta regula procedit in legatis, quando vni 15
 legatur genus, alteri species: secus verò si eidem genus &
 species

species legata sit: quia tunc species non derogat generi in dubio: quia species videntur expressæ gratia tollendæ dubitationis. l. quæsitum. §. item si fundum. de fund. instru. & per illum text. ita dicit Dy. in d. reg. generi. dicens, quod ille text. videtur loqui in dubio. ad idem text. in l. si mancipia. in prin. eod. tit. de fund. instru.

16 ¶ Et sic videtur quod in dubio species causa demonstrationis & tollendæ dubitationis exprimat: & hoc in no. q. tradit Bar. in l. C. eturio. col. xj. in vers. sed quid si dixi. de vulg. & pup. dum ibi concludit, quod verbum impuberi, videtur expressum causa demonstrationis. & facit quod no. Bart. in l. pater. §. m. se. vers. quid si testator. de leg. ij. & in pulchra q. tradit Pau. de Ca. in cons. liij. quia exceptiones quæ opponuntur. col. ij. vers. restat nunc respondere. Et hoc quod dictum est quod in dubio species exprimat gratia dubitationis tollendæ, procedit quando species quæ exprimuntur respiciunt actum legandi. d. l. quæsitum. §. Neratius. dum ibi dicitur, quod legauit fundum cum supellectili. illa enim verba, cum supellectili, exprimendo species, respiciunt verbum legauit, & sic actum legandi. † Secus si enumeratio specierum respiciat genus seu verbum significatiuum generis:

17 quia tunc enumeratio specierum videtur facta causa determinationis, & legatum restringitur. l. cum de lanionis. §. quidam. de fun. instru. vbi testator legauit villam prout ipse possidebat. illa verba, prout ipse possidebat, faciunt genus: & illud genus respiciunt species nominatæ ibi dum dicitur, quod ipse possidebat cum supellectile, mensis, mæcipiisq; &c. & ita dicit Bar. in d. l. quæsitum. §. si. vbi latius prosequitur materiam. Et dicta Bar. reasumit Abb. in c. sedes. de rescri.

¶ Et prædicta faciunt quoniam species exprimiuntur. Sed quoniam indiui dua exprimiuntur, ut quia testator legauit vni marino, & duas statuas marmoreas, aliæ statuae non videntur legatæ. l. haeres meus. §. j. de leg. iij. cum de lanionis. §. cui fundum. de fun. instr. l. j. §. idem si duæ statuæ. ff. de aur. & arg. leg. no. Dy. in d. reg. generi & Bar. in d. l. quæsitum. §. si. col. si.

18 ¶ Et prædicta regula etiam procedit in laudo in quo generi per speciem derogatur, ut not. Ang. in cons. cclv. quæstio prædicta. Fulg. in cons. cxvij. Ioannes quondam. col. pen. & in cons. clxxx. viso processu. col. ij.

19 ¶ Eodem modo in rescriptis seu mandatis species derogat generi. c. j. de rescrip. c. studuisti. de off. delega. & not. per glo. in d. reg. generi. & in c. pastoralis. §. quoniam. de

a Rescriptis. Quando in rescriptis & prius legis species deroget generi, vide eundem do. Phil. in consilio xlii. col. iii. incipien. & pro tenui facultate mea, &c.

rescr

rescript. declarando vt dixi post Abb. in d. c. j. de rescripte.
 ¶ Secus est in priuilegiis: t q a secundū priuilegiū speciale 20
 nō derogat primo gñali siue speciali: vt no. p gl. in d. reg.
 generi. p c. veniēs. de rescri. gl. & Abb. post alios in d. c. j.
 de rescri. & tradit Pe. de Anc. in cōf. clx. viso. col. iij. Are. in
 cōf. lxxvj. diligenter visis. col. ij. & dixi in d. c. j. de rescri.
 ¶ Similiter in mandato fiscali speciale mandatum non 21
 derogat speciali. l. quoniam Augerio. C. de conuent. fisc.
 deb. lib. x. & not. Bald. in l. ij. C. quando fiscus vel priua.
 ¶ Eodē modo in mādato iurisdic. mandatū speciale nō
 derogat generali: vt no. Bar. in l. j. per illum tex s. de off.
 præt. vr. facit tex. in d. l. fi. C. de iur. om. iu. & in c. per hoc.
 de hæ. cū si. vt tradit Ro. in cōf. cccij. præsens. cōsultatio.
 & latè Mod. in c. pastoralis. de off. ord. & dixi in c. cæterū.
 de iud. Et ex supradictis inferitur ad quæstio. quam ponit
 Bal. post Dy. in l. talis scriptura. de leg. j. vbi Are. col. fi. Et
 ad aliā q. vt per Bart. in l. si ab hostibus. cū si. vt tradit ibi
 Alex. in prin. ff. so. mat. Et aliā ponit Paul. de Ca. in cōf.
 clxxxvij. videtur q̄ prædictus. Et aliā ponit Bar. & Imo.
 in l. doli clausula. de ver. obl. Bart. & Bal. in l. si cōsul. ff. de
 adop. & Bart. in d. l. quæsitū. §. si. Imo. in l. cohæredi. §. qui
 patrē. de vul. & pup. Et hæc satis sint pro aliquali notitia:
 quia profunda est materia, & in alto pelago agitur.

In l. Quæ dubitationis. Argumenta.

- 1 Dubitationis gratia quæ apponunt, nocere nō psumunt. & n. 5.
- 2 Cautela abundans in testamentis non est nocua.
- 3 Fraus præsumitur, si insolite clausulæ apponantur.
- 4 Pactū insolitū suspicionē inducit vsurarū aduersus cōtractū
- 6 Testibus malam rationem adducentibus non creditur, non
obstante statuto hoc ipsum præcipiente.
- 7 Iudex testi malam rationem afferenti credere non debet.
- 8 Præsumptio tunc tollitur, cum mala causa exprimitur.

REGVLA LXXXI.

QUAE dubitationis tollenda causa contracti-
bus inferuntur: ius commune non ladunt^a. A

^a L. dñt. Cor.
consilii cccxvi.
lib. j. Andr. Ti.
raq. rep. l. si vn
quam. vers. re-
uertatur. num.
23. C. de reuo.
donz. C. M.

¶ NOTAT q̄ dicta ad tollendam dubitationē non no-
cent. ad idē tex. in l. qui mutuā. s. mand. in l. qui extrinsec.
de ver. obl. & facit tex. in l. si pupilli. §. j. s. de neg. ge.
¶ Et isto casu verba prolata ad tollendam dubitationem
tolerantur, licet superflua sint: vt not. Abb. in c. solite. In
glo. tanquā. in fi. de maio. & obe. & satis operantur, quia
tollunt dubitationem. vt idem Abb. dicit in c. certificari.
col.

col.pen.de sepul.& Domi.in c.si Papa.de priuil. in vj.

¶ Et quâdoq; ad tollendam dubitationem sit inculcatio
 A verborum^a quæ attenditur: vt no. per gl.in l.certi condi-
 ctio.in prin.in gl.ij.si cer.pe. Et tradit Spe. in tit. de pro-
 cura.in §. hoc autem. ver. sed oppo. de illa clausula, fecit,
 constituit, & creauit suum procuratorē, &c. & facit quod
 no. Abb. in q. stante statuto. char. si. col. ij. & ad tex. hic fa-
 cit regula quæ habetur inferius in non solent.

¶ Et quod dicitur hic in cōtractibus, idem est in vltimis
 voluntatibus. l. testamentum. C. de testa. vbi in testamen-
 to dicitur, ¶ qd abundans cautela non nocet. Et in legatis
 2 expressio specierum quæ sub genere comprehenduntur,
 quâdoq; nihil operantur. l. quæ situm. §. pe. de fun. instr.
 l. legata. in prin. de supel. lega. Et tali casu dicitur qd non
 mutat substantiam veritatis non necessaria verborū mul-
 tiplicatio. in l. periculis. §. Labeo. de aur. & arg. leg. & di-
 cunt Host. Io. And. & Ant. de But. ibi in ij. oppo. in c. ni-
 mis. el. j. de excess. præla. qd verba non possunt nimis spe-
 cificari ad tollendam sophisticam interpretationem. &
 ad idem facit text. in l. si. vbi Bar. C. de præd. dot. lib. xj.

¶ Et regula ista procedit, nisi illud quod dicitur causa
 tollendæ dubitationis, esset insolidum, quia suspicionem
 inducit vt not. per glo. in l. si quis sub condi. ff. de condi.
 3 instit. & Bal. ibi no. illam gl. quod ¶ clausulæ insolite su-
 4 spicionē b fraudis inducunt. & idem no. Bal. in d. l. testa-
 mentum. cum simi. vt tradunt Moder. ibi & prius Felin.
 4 in c. ij. col. ij. de rescript. & adde Bal. in c. j. de feudō dato
 in vicem leg. commis. col. ij. vbi inquit. ¶ quod pactum
 insolitum facit præsumi contractum vsurarium. & not.
 Pet. de Ancha. in consil. clvii. si prædicta sententia. dōl. h.
 in ver. accidit prædictis dicens: licet soleat dici qd abun-
 dans cautela non nocet d. l. testamentum. tamen in per-
 sonis suspectis, puta in vsurariis, cautelæ adhibitæ arguūt
 c contractum simulatum^c in fraudem vsurarum per glo.
 in d. l. si quis. & tradit Barth. Veronen. in tracta. de simu-
 la. contractuum. in ix. præsump.

¶ Secundo regula ista limitatur, si illud quod causa tol-
 lendæ dubitationis exprimitur, sit vitiosum: vt no. Sal. in
 d. l. testamentum. & hoc modo responderet ad contraria
 allegata ibi in glo. Et hoc confirmatur: quia in sententia
 causa non requiritur. c. sicut. de re iudi.

¶ Et tamen si ad tollendam dubitationē causa exprima-

a Verborum.
 Pau. cōsi. lxxv.
 col. j. li. j. C. M.

b Suspicionē.
 In tātū qd si op-
 ponat in referri
 ptis principū,
 etiā si dicatur,
 motu proprio
 Pape sint ap-
 posita, inuali-
 dāt rescriptū.
 Ita laſan l. i. §.
 i in i. colū. t. si
 quis di. refert
 Bald. qui hoc
 tenet in l. fidei
 cō. §. si seruo.
 §. de leg. iii &
 Fran. Cur. in
 cōs. lxxiii. an-
 tepen. dōl. vers.
 decimo reddi ē
 nulla, &c. vbi
 multa dicit per
 duas eolum. &
 not. qd si iudex
 apponat in præ-
 cepto pœnā in-
 solitā, nō tene-
 quis cōparere.
 Ita laſ. vbi §. &
 in d. l. testame-
 rum. vbi cumu-
 lat ptura. H. C.
 c Simulatum.
 Adde Frac. de
 Cur. cōsi. lv. co.
 v. in fi. & consil.
 lxxvi. col. xviii.
 in med. & Bar.
 in consil. lxxvi.
 col. i. in iit. vol.
 & in consil. xvi.
 col. v. in ii. vol.

- dicitur: quæ tamen concludit, secus esse in obligatione naturali ad antidora^a, quæ non excludit donationem. Et ^a Antidora, Tetigi in tract. idem glo. expressè dicit in l. sed & lege. §. consuluit §. de usura. q. xxxj. pet. hære. & videt sequi Bar. in l. j. col. ij. §. de dona. Abb. in fi. C. M.
- ² tamen in rub. de dona. dicit, ¶ quod donatio quæ fit causa remunerationis non est vera donatio. allegat Bart. in proem. Digest. & ipse hoc sequitur: quia donatio propria est illa ad quam movetur donans ex liberalitate. l. j. §. de dona. Et hoc non est in eo qui est obligatus ad antidora. quia potius videt solvere debitum naturæ. ad hoc inducit l. Attilius. §. de dona.
- ¶ Et secundum prædicta dicendum est, quod illa verba, nullo iure agente, accipiantur propriè prout verba sonant. Tunc videtur quod etiã obligatio naturalis tantum non impediret donationem: quia talis obligatio non producit actionem. l. iurisperitum. §. igitur nuda de pact. & per consequens non cogitur invitatus solvere ille qui naturaliter obligatur.
- ¶ Non obstat, qui in contrarium allegatur in l. hoc iure. §. pen. §. de dona. quia ibi loquitur de eo qui in veritate numeravit pecuniam servuo: quo casu si restituatur sibi pecunia credita, non dicitur illam ex causa donationis recipere, quia recipit quod numeravit: secus videtur quando numeratio facta non fuisset: quia ex sola naturali etiã ex pacto non videtur impediri donatio ex quo talis obligatio non habet necessitatem soluendi: & verificatur quod dicitur hic, nullo iure cogente: & à fortiori id etiã dicendum in obligatione naturali ad antidora, quæ longè minoris est ponderis.
- ³ ¶ Non obstat quod dicitur de liberalitate: quia satis dicitur exercere liberalitatem ille qui dat illud quod dare non cogitur, prout est in naturali obligatione.
- ¶ Non obstat l. Attilius regulus. quia ibi agitur de mercede præceptoris, quæ erat debita & poterat peti. l. j. §. ludi quoque literarij. de var. & extraord. cog. & ita dicit glo. in d. l. Attilius.

In l. Non videtur. Argumenta.

- 1 Amittere non potest quis, quod suum non fuit.
- 2 Amissio, privatio quædam est habitum præsupponens.
- 3 Illegiuitas præcedens probatur per instrumentum legitimationis. Filiatio probatur per instrumentum emancipationis.
- 4 Debitum fatetur is, per quem compensationis exceptio obicitur.
- 5 Amitti impropriè potest res, quæ propria non fuit.
- 6 Veniam petens quando delictum fateri dicatur.

N

REGULA LXXXIII.

Non videtur rem amittere, cuius propria non fuit.

- ¹ ¶ Et amitti non potest quod acquisitum non fuit. l. j. §. j. §. quib. modis usus fructus amittit.

T 2

¶ Et

a Priuatio. ad
de soci. consilio
clxij. versic. se
cunda ratio. in
ii. volu. & text.
in §. i. institu.
de liberti. vbi
Ioan. de Plat.
tradit notabi-
lem doctrinā
quādo priua-
tio ponitur a
Legislatore &
quando ab ho-
mine, quem vi-
deas.

¶ Et desisse non dicitur quod non incipit. l. Titio usufructus. de conditio. & demon. Amissio enim est t priua-
tio² quæ præsupponit habitum. l. manumissiones. §. de
iusti. & iure. l. decem. de verb. oblig. c. ad dissoluendum.
de despon. impub. & non moritur qui non vixit. xxxij. q.
ij. c. quod verò. in c. sicut ex tuarum. de homic. cum simi.
vt per gl. ind. c. ad dissoluendum. & in d. c. quod verò. &
ideo dicitur: quod non est, rumpi non potest. l. nam & si
sub conditione. §. si post. §. de iniusto rupt. l. liberos. §. si.
de capi. dimi. Sic etiam dicitur, quod qualitas non potest
esse sine subiecto. l. eius qui in prouinciam. §. si cert. per.
l. si seruum. in fi. §. de actio. empt.

¶ Et ex his confirmatur quod not. Bald. in l. ij. C. de iure
annu. aur. dicens, quod t per instrumentum legitimatio-
nis probatur quem non fuisse legitimum.

¶ Et per instrumentum emancipationis probatur filia-
tionem & patriam potestatem præcessisse, vt not. Bal. in
l. moueor. C. de ser. expor. & in l. fi. col. iij. C. de sen. pas. &
qui agit poenitentiam, videtur confiteri delictum: vt no.
Bal. in c. literas, per glo. ibi in versic. confessus. de præ-
sump. cum simi. vt tradit ibi Felin. & prius Alex. in l. j. in
prin. in ij. col. §. de oper. noui nun.

¶ Et qui opponit exceptionem compensationis, vide-
tur fateri debitum, vt no. Rom. in consil. lxxvij. pater re-
uerende. Et non priuatur successione qui non succedit:
vt no. Aret. in consil. lxxxv. viso compromisso. in fi.

¶ Et quantum ad tex. hic, regula videtur procedere se-
cundum proprietatem verborum: improprie verò & lar-
go modo etiam dicitur rem amittere cuius propria non
fuit: vt gl. hic dicit, per l. si seruū. §. ad leg. Aquil. vbi quis
dicitur amisisse illud quod consequi non potuit. & in l.
pupillorum, vbi gl. in verbo, amisisse. C. de admini. tuto.
& adde glo. per illum tex. in c. consilia. xvij. dist. in prin.
quæ dicit, quod etiam quis perdere dicitur quod nunquā
habuit. & idem glo. xxij. dist. in c. quorundam. in verbo,
amittit. & v. q. vj. in c. quia iusta. in verb. sacerdotis. xxij.
q. iij. in c. Guilisarius, in verbo, sacerdotis. xxxij. q. ij. in
c. quod verò. sic etiam largo modo actus nullus infirma-
tur. l. j. vbi gl. in ver. infirmatur. §. de feriis. & in l. ex em-
pto. §. his qui vinū. §. de act. emp. & tex. in c. si quis pres-
byterorū. de reb. eccles. non alien. ibi, viribus euacuetur,
quāuis ab initio nullas habuerit. Et ista pendent ab illo
artic

articulo,quādo sit q̄ priuatio præsупponat habitum. de quo no. Bar. in l. decē. de verb. obli. Ang. Arc. in §. seruus. insti. de cap. dimi. Et quādo excipiens videatur fateri intentionem agentis, dixi in c. cum venerabilis. de except. Et ad prædicta facit gl. no. in c. exhibita. de homi. in ver. 6 venia. quæ dicit q̄ quod petens veniam^a non videtur fateri delictum. de quo in locis præallegatis.

In l. Cum amplius. Argumenta.

- 1 Datio in solutum vitiat̄ facta pro maiori quantitate quā debeatur, & nu. 2.
- 2 Datio in solutum vitiat̄ quando in summa debiti principalis erratur.

REGULA LXXIII.

CUM amplius solutū est quā debeatur: cuius pars non inuenitur qua repeti possit, totū esse indebitū intelligitur manente pristina obligatione.

- 1 NOTO regulam, quod tres dati in solutum pro maiori quantitate quā esset debitum. in totum vitiat̄ur datio in solutum. ad idem text. in l. si non sortem. §. si centum. §. de condic. indeb. vbi text. rationem adducit, ne inuitus cogatur habere communionem.

¶ Et ibi Bar. hoc dicit esse notandū pro dationibus insolūtū quæ sūt tota die: vt si in aliqua parte datio insolūtū sit plus debito, tota datio insolūtū vitiat̄. & sequit̄ Bal. in l. certi cōdictio. §. quoniam. ver. secundus si iudex §. si cer. pe. Ful. in cōsi. cxxxvij. quia ex facto ius oritur. in primo dub. & in cōsi. clxxij. visis colum. ij Ro. in cōsi. cccc. præsens dubitatio in fi. & cōsi. ccccliiij. in re præsentī. colū. iij. ver. v. dicendum est.

- 2 ¶ Et ista cōclusio bñ pcedit ī decreto iudicis put loquit̄ur tex. i. d. l. si nō sortē. §. si cētū b̄ q̄a decretū est ī diuiduū put no. Bal. in l. certi cōdi. §. qm̄. §. si cer. pe. facit tex. in l. j. §. his verbis s. nē vis fiat ei. & in l. hoc iudicio. §. fa. etc.

¶ Secus est in vēditione facta à creditore de pignore cōventionali virtute potestatis sibi datæ in instrumento: quia licet vendat rem valentem plus credito suo, vēditio non retractatur, sed pretium quod excedit, debitori restituitur. l. si in aliquo C. de distra. pign. l. quamuis. §. si. §. de pign. act. & dato quod etiā in dextali casu consentiret, & decretū interponeret. nō dicitur pignus prætoriū, sed cōaëctionale, vt no. Bar. in l. creditores in fi. C. de pig. & non

a Veniā. Bald. l. ii. C. de inge. manum. Cepo. causa cri. cōsi. xxi. colum. viii. Phil. Franc. c. licet. colū. iij. de sentē. exc. in vi. Corf. in repet. ver. absolutio. Felin. c. literas. col. iij. de præsumpt. l. si. l. i. col. iij. de oper. no. nun. l. decē. col. xxi. de ver. obli. C. M.

b Gentium. vbi videas Ias. qui in omnibus cōcordat cum domi. Phil. hic.

habet locū tex. in d. §. si centū. & hic vt not. Aret. in consil. diligenter vitis & intellectis. prout dixi in d. §. quoniam. ¶ Secundo regula ista locum habet quando erratum fuit in summa debiti principalis: vt quia debitum erat de triginta, & data fuit res insolutum per quinquaginta vel quadraginta. Secus si erratum fuit in aestimatione rei datæ in solutum: vt quia pro vero debito de centum data fuit res insolutum que volebat centumquinquaginta: quia tunc datio insolutum valet pro quantitate veri debiti. & residuum repetitur: vt not. Bal. per illum tex. in l. fin. C. de iur. dom. imp. in ij. col. versic. item pignor. & not. Alexan. post Pau. de Cast. in d. §. si centum. & idem Bal. in d. ca. frequenter. §. si autem. vt lit. non contest. Alexan. in l. j. §. pen. de verb. obli. & Aret. ibi qui etiam ponit aliam limitationem t. dictam de pignore conuentionali. & alleg. tex. in l. j. §. sed si dux. ff. quorum leg.

¶ Tercio limitatur quod hic dicitur, & in d. §. si centum. vt per Bal. in l. ordo. circa fin. ver. quæro vtrum. j. de execut. rei iudic.

In l. Is natura. Argumenta.

- 1 Obligatio naturalis de iure gentium esse dicitur.
- 2 Obligatio naturalis considerari potest duobus modis.
- 3 Ius gentium duobus modis accipitur.
- 4 Ius naturale diuersa iuris species est à gentium iure.

Is natura debet quem iure gentium dare oportet. cuius fidem sequuti sumus.

a Gentium. Vide l. fin. in princ. institut. de act. col. ij. & in l. ex hoc iure. vbi post alios declarat bene quæ sit obligatio naturalis. col. ix. in fin. versic. in eadem glos. vbi in sequentibus. col. ponit xvij. effectus naturalis obligationis antidotalis.

¶ NOTA ¶ quod naturalis obligatio est de iure gentium^a, & ita istum text. ad hoc alleg. Bart. in l. Stichum. §. naturalis. in fi. s. de sol. & glo. ibi exponit: naturalis id est de iure gentium. Et ad declarationem notandum est; quod naturalis obligatio distinguitur, & duobus modis principaliter consideratur. Similiter etiam ius gentium duobus modis accipitur.

¶ Circa primum, ¶ de naturali obligatione illa consideratur dupliciter. Primo pro illa naturali quæ oritur ex consensu, & ex illa æquitate naturali quæ suadet vt promissa seruentur. in l. j. in princ. s. de constit. pec. & ista vinculo æquitatis quod inducitur, eadem æquitate ipso iure dissoluitur. l. Stichum. §. naturali. s. de solut.

¶ Et ista cum fundata sit in consensu naturali, etiā cum seruis contrahitur, l. naturaliter. l. si id quod. s. de condic. indebit.

indebit. l. hæres à debitore. §. seruo suo. §. de fideius. & pari ratione, inter patrem & filium oritur ista naturalis obligatio. l. frater à fratre. vbi gloss. & Barto. §. de condict. indeb.

¶ Secundo naturalis obligatio consideratur pro illo naturali instinctu, ut bene facienti bene faciamus: de quo loquitur tex. in l. sed & si lege. §. consuluit. §. de pe. hæc. in l. si non fortem. §. libertus. §. de condict. inde. in l. si non remunerādi. §. inde Papinianus in fi. §. manda. & no. per glo. in d. §. consuluit. & in c. j. viij. q. ij in ver. compellitur. Et ista non solum inter extraneos, sed etiam inter coniunctos contrahitur: ut no. Ang. per illum text. in authen. de non eligendo secundo nob. colum. j. Et de natura istius obligationis latius Barto. tradit in l. ex hoc iure. colum. iij. de iustitia & iure.

3 ¶ Similiter ius gentium consideratur dupliciter, secundum Bart. in d. l. ex hoc iure. col. iij & in l. si id quod. §. de cond. indeb. Nam quoddam est ius gentium quod fuit eo ipso quod gentes esse ceperunt, naturali ratione inductū, absque aliqua constitutione hominum, ut fidē & promissa seruare: & istud ius gentiū primæuum, ius naturale dicitur. c. ius naturale. j. dist. & in §. j. & §. singulorum. instit. de rerum diuisione. vbi

A expressè dicitur, quod ius naturale^a appellatur ius gentium: & intelligitur de illo iure gentiū primæuo, de quo dicitur in d. §. j. de rerum diu. Quoddā est ius gentium secundarium, quo omnes gentes vtuntur ex cōstitutionibus eorum, nō secundū rationem naturalem, imò quandoque contra: ut sunt bella, capriuitates, seruitutes, distinctiones dominiorum: de quo iure gentiū loquitur text. in l. ex hoc iure. de iustit. & iur. in l. postliminium. §. de captiuis. in prin. & ista distinctio communiter approbatur: licet Aret. conetur illam impugnare. in l. j. in prin. de acqui. posses.

¶ Et secundū istam distinctionē declaratur text. in l. j. §. ius naturale. & §. ius gentium §. de iustit. & iur. † vbi ius naturale & ius gentiū ponuntur tanquam species diuersæ, quia ibi loquitur de iure gentiū secundario. Eodē modo iste tex. debet declarari dum inquit, quod iure gentium obligatur ille cuius fidem sequuti sumus. & talis obligatio dicitur naturalis: nā de iure gentiū primæuo intelligitur quod in effectu dicitur ius naturale: ut §. dictū est. Et concludendū videtur quod illa naturalis obligatio quæ habetur ex consensu vel ex instinctu naturæ, ut bene facienti bene faciamus, est de iure gentium primæuo. & ita tex. hic intelligitur: secus est in iure gentium secundario quod distinguitur à iure naturali, ut §. dixi.

In l. In ambigu. Argumenta.

1 Doti in dubio fauendum est.

2 Fisco fauetur periinde, ac doti ipsi.

- 3 Sententia in dubio contra actorem, ferenda est.
 4 Tempus probare debet, qui in illo se fundat.

REGULA LXXXV.

IN *ambiguis, pro dotibus respondere melius est.*

¶ **N**O T A quod in dubio iudicandum est pro dote. ad idem text. in l. in ambiguis. §. de iure dot. facit text. in l. si ego. §. si res. §. de iure dot. & in l. fin. C. ad Vellei. in l. j. ff. sol. inat. & ibi hoc exemplificatur, secundum Bar. post Dy. quod si reperiantur duo instrumenta eodē die confecta, & alterum sit instrumentū dotis, debet iudicari quod illud prius^a cōfectum fuerit: & pari ratione idem videtur dicendum existentibus paribus probationibus, iuxta no. in c. in nostra. de testibus. Et hoc etiā videtur habere locū in muliere agente pro dote: quia fauor causæ præponderat fauori rei. c. fin. de re iudi. l. inter pares. §. de re iudic.

a Prius. Hæc est communis sententia omnium, de qua ibi latissime per Moder. præmaximè las. qui ponit aliquas limitationes, & Socin. in j. col. & de aliis priuilegiis dotis, vide latissime Bal. nouellum in suo tract. de dote, qui ponit omnia priuilegia competentia constan. & sol. mat.

¶ Et quod dicitur de dote, idem videtur in aliis causis fauorabilibus quæ doti æquiparantur. d. c. fina. de re iud. Et ideo in duobus instrumentis factis eodem die, præsumitur, prius factum illud quod respicit fauorem ecclesiæ: vt Roma. tradit in authen. similiter. in repet. in xij. speciali in contractibus. Et idem in simili habetur de fisco. l. j. C. de iure fisci. lib. x. Et in fisco no. Bal. in l. j. C. de hære. vel act. vend. col. si. ver. item in dubio. ¶ nam fiscus & cau. 2
 fa dotis à pari procedunt. l. ij. vbi glo. C. de iure fisci. & per glo. in l. dotis. C. de iure dot.

¶ Non obstat tex. in l. non puto. §. de iure fisci. vbi dicitur, quod in dubio iudicandum est contra fiscum.

¶ Et generaliter ille tex. intelligitur quocūq; modo dubium sit: vt no. Matthesil. in notab. lxxj. no. vnā regulam.

b Quia. Dec. rubri. de iudiciis. l. c. ij. col. viij. de probat. las. cons. xxxix. lib. j. Car. Mol.

¶ Quia respondetur quod ille tex. intelligitur in fisco agente ex delicto alicuius ad pœnam: ideo in dubio fit interpretatio, vt pœna non habeat locum. argu. l. si præfens. §. de pœnis. & ita Cuma. dicit in l. j. §. solu. matr. Nec obstat, quod iste intellectus videatur restringere illū tex. vt dicit Alexan. in d. l. j. quia potest responderi quod hoc consonat: quia ibi principaliter tractatur de bonis quæ propter delictū ad fiscum pertinent: vt colligitur in l. j. §. de iure fisci. & tali casu loquitur d. l. non puto. & hoc sequitur Ang. Are. in §. fin. insti. quib. mod. test. infir. & not. Salic. in l. si debitor. C. de iure fisci. vel secundo ille tex. intelligi potest quando agitur de aliquo priuilegio fisci contra priuatum: nā in dubio debet iudicari quod fiscus non sit

B

fit privilegiatus: quia vbi fiscus non habet priuilegiū, sequitur ius commune. l. quod placuit. in ff. de iure fisci. Vel tertio tex. in d. l. nō puto. intelligi potest secundū regulam in fisco agēte: quia in dubio in fauorē rei pronuntiandum. † Nā inter priuatos fertur in dubio sentētia cōtra aētorē. c. ex literis. de præben. & in tali casu idem in fisco, quia in hoc nō habet priuilegiū. Sed tamē hoc non videtur verū: quia fauor causæ fiscalis sicut in aliis fauorabilibus præponderat fauori rei. d. c. fl. de re iudi. & ideo respondetur, vt s. dictū est. & dixi in d. c. ex literis. & quod s. dictum est de instrumētis eodē die confectis, procedit quando in vtroq; simpliciter dicitur de die: secus si magis specialiter in vno quam in altero tempus exprimatur: vt quia in vno dicitur de mēse Maij simpliciter, in alio dicitur de mēse Maij die xv. vel si in vtroq; de eadē die dicitur, sed in altero etiā hora exprimatur, nam etiā prioritas horæ^a attenditur: vt not. per glo. in l. si ex pluribus. §. si. in vers. die. de solut. Bal. in l. de rebus. C. de donat. ante nupt. Et ideo prior videtur, & potior illa pars dicitur, de cuius priori die vel hora apparet: vt not. Bal. post Cyn. in d. l. de rebus. vbi dicunt, quod quādo vterq; probat de eadem die, melior est cōditio rei, nisi alter probet prioritatem horæ. Idē Ioan. de Platea in l. j. C. de iure fise. & not. tradit Soci. in l. j. col. j. solut. mat. & refert Fely. in c. pastoralis. de rescrip. qui tamē in cōtrarium adducit, quod talis probatio horæ prioritatē non probat, neque ostendit: quia potuit esse prior alter qui simpliciter probat de eodem die, & sic potuit esse ante illā horā vel diem, si agatur de mēse. † Et ad hoc facit, quia ille qui fundat se in certo tēpore, debet illud præcisē probare. l. matrē. C. de probat. Sed cōcordando opin. distingui potest, quod aut ille qui probat de eadem die reperitur in possessione, & non debet priuari, licet alter probet de certa hora diei: quia verum est quod non apparet præcisē de prioritate aētoris, ideo melior est conditio possidētis: aliās secus, vt dixi in d. c. pastoralis. & hoc idē videtur velle Bal. nouel. in tract. de dote. in ix. parte, in secundo priuilegio. in fin.

^a Horz. Bal. l. creditor. in princ. qui poti. in pig. hab. Soci. consil. lxxvij. lib. iij. Corset. in repet. verb. instrumētum. Ia. l. j. §. ij. col. j. §. de eden. Hippo. Marfi. singul. cccxix. Deci. cōsi. cccclxxxix. colū. i. Matth. Pacus in tract. de mādā. par. vi. Sed non est simpliciter verum, vt per Fely. in d. cap. pastoralis. Alcia. tract. de præsumpt. reg. iii. præsumpt. xliii. in fi. C. M.

In §. Non est nouum. Argumenta.

- 1 Constituta legitimē durant superueniente casu, à quo initium habere non potuerunt.
- 2 Actus perfectus non vitiatur per id, à quo incipere nō potuit.
- 3 Causa finalis actus deficiens, vitiat actum.

- 4^a Facta plurima valere dicuntur, quæ fieri prohibentur.
- 5 Prelati non debent delegatiões à iudicibus secularibus suscipere.
- 6 Notarius non matriculatus, si rogatus instrumentum fecerit, non reicietur.
- 7 Probatio facta per testes parte non opponente valet, statuto contrario non obstat.
- 8 Excommunicatus in iudicio esse prohibitus, iudicium validum accipere potest, si non opponatur.
Iudicium cum milite valet, si non sit oppositum quod in iudicio esse non possit.
- 9 Iudicium criminale valet cum procuratore, si non opponatur.
Processus in possessione, valet admissa exceptione defectus proprietatis.
- 10 Exceptiones aut probationes non admittuntur contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam.
- 11 Renuntiari potest favori suo, in annulatione actus.
Actus est nullus, qui per legem alio favore, quam partis est annullatus.

a Perfectus.

Ideſt Dy. in d.

regula, facti.

verſi. ſed dicen

dū eſt. & Phi-

lipp. Franc. in

princ. & Dy. in

reg. i. eo. titu. in

verſicu. quinto

quæſi. poteſt.

& ibi Ancha. ii.

col. Bal. Albe-

ric. & Mod. in

l. patre furio-

ſo. de his qui

sunt ſui. & ibi

Iaſ. iii. col.

b. Finem. Idē

Dy. vbi. ſuprà

& Imo. in l. p.

nul. s. & ſi pla-

cet. ii. colum. in

princi. & Bart.

etiam in princ.

& Fab. & Arc.

in s. ecōtrario.

hic allegato.

Bal. & Salic. in

l. Gaudentius.

de cōtrahend.

empt. Hieron.

Chuc.

12 Factum aliquādo facilius destruitur, quam fieri impediatur.
*NON est nouum, ut quæ semel utiliter consti-
tuta sunt, durent: licet ille casus extiterit, à quo
initium capere non potuerunt.*

NOTO regulam, quod ea quæ semel utiliter & le-
gitime constituta sunt, durent, licet superueniat casus à
quo initium habere non possunt. ad idem est regula fa-
ctum legitime eo. titu. in vj. Et hoc exemplificari potest
in l. patre furioso. s. de his qui sunt sui vel alie. iuris. in l.
s. casum. s. de postulando. in l. is cui. s. de testa. Et ideo
facilius quis repellitur ab obtinendo, quàm ab obtento.
c. super his. de accusat. & gloss. hic dicit, quod multa im-
pediunt ordinandum quæ non impediunt ordinatum.

Et ista regula procedit quando actus fuit perfectus &
& consummatus ut hic cum simil. præ alleg. secus est si
actus non esset consummatus: quia tunc destruitur quando
deuenit ad casum à quo inchoari non potest. l. pluribus.
s. & si placeat. de verb. obli. in l. inter stipulantem. s. fa-
eram. & in l. existimo. eo. tit. & in l. si metallum. s. si seruo
alieno. s. de his quæ pro non scriptis. in l. pro parte. s. de
serui. in l. post finitā. s. de suspe. tut. in l. si sub vna. s. si quis
via. de verb. obli. & hoc vltimum verum est: nisi casus su-
perueniens tenderet ad eundem finem b: quia tunc actus
quamuis non fuerit consummatus, non vitiatur, licet ad
eum casum deueniret à quo incipere non potest. exam-
plum est in s. contratio. ver. quod si viuo. instir. de lega-

tis. in l. verbis legatis. in fi. §. ad leg. Fal. & bonus textus in l. sciendū. §. fi. §. qui satisd. cog. ¶ Secundo regula limitat non habere locū, t̄ q̄n res deuenit ad talem casum q̄ causa finalis deficeret; vt no. Bar. per illum tex. in l. Vranus. §. sed cū duo. l. fi. ybi, & quēadmodū incipere aliās nō possunt ita nec remaneāt. & Bart. ibi col. j. §. de fideius. & de his latē tradit Bar. i d. l. pluribus §. & si placeat. de ver. ob. ¶ Et quia regula hic loquitur q̄n aliquid vtiliter & legitime factum est, ampliatur q̄ etiam quādoq; illud quod legitime factum non sit, quia cōtra prohibitionem iuris, tamen valet: quia t̄ multa prohibentur fieri, quæ tamen facta a tenent. l. ij. biduū. §. quando appellandum. sit. vbi sententia prohibetur ferri sub conditione: lata tamen tenet, quia lex vltius procedit ita disponendo: vt no. Bar. ibi & in l. non dubium. C. de legibus. col. iij. & est text. in c. ad apostolicam. de regularibus facit tex. in l. relegatorum. §. ad tempus. §. de interdict. & releg. cum similib. ibi allegatis in gl. & in l. j. §. j. §. de feriis.

a Facta Vide latē l. in d. l. patre furioso. col. ii. in fin. & ibi Bald. & Alberic. qui ponunt plura brocardica.

¶ Et hoc in pluribus casibus vtiliter exemplificari pōt. nam si actus sit prohibitus propter honestatē, nō obstat prohibitionē actus tenet: vt not. Federic. in consil. cccxij. factum tale est. col. fin. vbi concludit, quod executio testamenti facta per Guardianum sancti Francisci valet, licet sit prohibita. clemen. exiui. de verb. sig.

¶ Et idem est t̄ in praelatis qui prohibentur delegationes a iudicibus secularibus suscipere. xj. q. j. in ca. te quidem. si tamen suscipiant, valet iudicium. quia illa prohibitio est facta propter honestatem vt no. Albe. post alios in c. ij. de iudi. & dixi ibi. Sic etiam in clerico, qui licet notarius sit, prohibetur instrumenta conficere. c. sicut. ne clerici vel mona. si tamen rogatus facit instrumentum, valet: vt not. Ioan. Andr. in d. c. sicut. vbi Abb. post alios & not. Barto. in l. vniuersos. C. de decur. lib. x. Angel. in l. si quis decurioni. C. de falsis. cum sim. vt tradit Alex. in l. prator ait. §. is etiam. §. de eden. & idem Ro. in consil. cccix. quoad primum. in secundo dubio. ¶ Et an idem sit in monacho & religioso. latē dixi in c. decernimus. col. x. de iud.

¶ Sic etiam dicit Angel. in dicta l. vniuersos. quod t̄ si notarius non matriculatus in loco prohibitus sit instrumenta conficere: si tamen rogatus confecerit, instrumentū valet & hoc intelligitur nisi statutum vltius procederet annullando instrumentum: vt idem Ang. tradit in consil. cxliij.

exliiij. visis processibus. colū. j. ¶ Et in simili si à statuto prohibeatur
 probatio fieri per testes: si tamen facta sit parte non opponente, valet: vt
 not. Bal. in l. certi conditio. §. quoniam. circa fin. in verū. sed ponamus.
 §. si cert. pet. & sequitur Alex. ibi, & Bartho. Veron. qui plura similia ad
 ducit in cautela. eclv. dubitari potest. ¶ Et in simili idem est in excō-
 municato qui prohibetur esse in iudicio. c. intelleximus. de iur. Et tamē
 valet iudicium si nō opponatur ea. j. §. si verō. de excep. in vj. not. Abb.
 post alios in d. c. intelleximus. cum sim. vt dixi ibi. & facit lex. in l. filius
 familiars. §. veterani. §. de procu. vbi prohibetur miles esse in iudicio: &
 tamen si non opponatur. valet iudicium. idem in iuramēto calumniar.
 c. j. C. de iur. calum. in vj. no. in l. iij. §. sed quia veremur. C. de iura. calū.
 ¶ Et idē in procuratore qui prohibetur in causa criminali interueni-
 re: & tamen illo interueniente si non opponatur, valet iudicium: vt no-
 per gl. in c. j. in ver. criminalis. de iudi. in vj. & in l. quātis indubitati. C.
 de adul. in verū. præsentiā: & ista est communis opin. vt not. Bal. dicit
 in l. ita demum. col. ij. C. de procura. cum sim. vt tradit Felyn. in cap.
 meminimus. colum. penul. de accusa. & idem sequitur Roma. in consi.
 ccxv. duo sunt. & ibi alia similia adducit. ¶ Et simile est in iudicio pos-
 sessorio si admittatur exceptio defectus proprietatis quæ nō debuit ad-
 mitti: valet tamē processus parte nō opponente: vt not. Bar. in l. natura
 liter. §. nihil commune. in pen. char. in ver. secundo quæro vtrum. de
 acqui. posses. & in l. si quis à se fundū. C. vnde vi. & tex. in c. j. de restit.
 spo. ¶ Similiter contra sententiam quæ transiit in rem iudicatam
 exceptiones vel probationes admitti nō debēt: quia res iudicata pro ve-
 ritate habetur. l. res iudicata. §. eo. Si tamē probationes factæ & admis-
 sæ sint parte nō opponente, valent: & si apparet de iniquitate sententiæ,
 debet reuocari: vt not. Inno. in c. cum dilecta. de rescrip. in c. cum Ber-
 toldus. de re iudi. Ant. de But. in c. quoniam contra. colum. fi. & in cōsil.
 xxvij. visis. col. iij. cum sim. vt tradit Alexā. in l. iudex postquā. de re
 iudi. in verū. sexto fallis. idem Alex. in consi. lxxvij. in causa & lito. col.
 fi. lib. ij. & in consi. ccxij. viso in prin. eo. lib. ij. & Abb. in consi. lxxxix. in
 quæstione. col. iij. lib. j. Rom. in consi. clxxliij. amplissime doctor in fi.
 & Aret. in consi. lxxij. diligenter. col. jj.
 ¶ Et prædictæ decisiones & similes vidētur procedere quādo iura vltē-
 rius procedunt ita disponēdo. vt §. dicit si est: vel quando agitur de excep-
 tionibus dilatorijs quæ post litē cōtest. apponi nō possunt. l. ita demū.
 C. de procu. & in c. pastoralis. de excep. vel quando tractatur de fauore
 eius qui nō opposuit exceptionē quæ sibi cōpetebat: quo casu tacēdo vi-
 detur renūtiare fauori suo, cui regulariter quis renūtiare potest. c. ad
 apostolicam. de regularibus. l. pe. C. de pac. ¶ Et etiam si auctus annul-
 letur, in fauorem partis renuntiari potest: vt per gl. in l. eleganter. in
 prin. §. de dolo. vbi Bar. cū sim. vt tradit Alex. in l. iurisgētium. §. prætor
 ait. in

ait. in princ. §. de pact. & facit tex. in c. dilecto. vbi Abb. de præbend.

¶ Secus videtur si lex annullaret actum alio respectu quam propter fauorem patris, & validitati resisteret: quia tunc actus esset omnino nullus. vt not. per glo. per illum tex. in l. à diuo Pio. §. de ritu nupt. cum si. vt Alex. dicit in d. §. ait prætor. Et tali casu supradicta non haberent locum & istam declarationem tradit Pau. de Cast. in conf. cccxvj. circa primum quæsitum. in prin. vbi declarando. l. j. §. j. §. de fer. dicit, qd quando gesta tempore feriato sunt nulla ipso iure, talibus feriis renuntiari non potest: quia si posset renuntiari, gesta contra præsentem & non opponentem exceptionem, non essent nulla, sed valerent. l. j. §. j. de fer. Et sic talibus quæstionibus supradictis vis tota videtur consistere, an renuntiari possit, vel non.

12 ¶ Et ad regulam hic adde, quod quandoque e contra facilius destruitur quod factum est, quam quod de nouo fieri impediatur. l. non distingue mus. §. sacerdotio. §. de arb. & plura alia exempla ibi habentur.

¶ Sed hoc facit diuersitas rationis: nam in §. sacerdotio. soluitur compromissum: quia verisimiliter in tali dignitate nolisset tractare negotia secularia, merito datur illi facultas abstinendi, & soluitur compromissum quæ ratio cessat quando illo existente in sacerdotio factum sit in eum compromissum, & facit quod glo. hic dicit de assignatione liberti.

In §. Quoties. Argumenta.

1 Regule iuris ex causa iusta negliguntur.

2 Pupillus homicidium committens non decapitatur.

3 Magistratus licet potest legem transgredi metu periculi ac scandali.

4 Iurans statuta se seruaturum, iusta causa potest ea negligere.

Q U O T I E S equitatem desiderij naturalis ratio, aut dubitatio iuris moratur: iustis decretis res temperanda est.

¶ G L O s. explicat istum §. pluribus modis. Et primum exemplum de l. interdum. de ver. oblig. non bene adaptatur: quia actio ibi non est nata, prout expressè ibi colligitur. Cuius contrarium videtur præsupponere gl. hic. Et vltima gl. explicari potest per text. in l. qui cum hereditate. §. de act. & obli. & in l. ij. §. de excep. rei iud. vbi exclusus à iure quod tertio competebat, illo iure cessante admittitur. & videtur etiam posse explicari iste text. ex eo quod

1 dici solet: quod ex causa à regula iuris cõis receditur.

A vt est dictum Inno. in c. j. de const. in gl. vlt & per illud dictum Bal. in l. & si seuerior. col. ij. C. ex quib. cau. infam. irrog.

2 in versu. ex prædictis quod si pupillus committat homicidium licet sit doli capax, non tamen debet decapitari.

a Regulis. nam propter enormitatem delicti licitum est iura transgredi. de quo per Hipp. de Marf. in l. i. in ix co. & in l. vnus. §. cogniturum. in xliii. col. 3. de quæst.

vbi per duas col. plura dicta doctorum in hac materia cum lauuit. Et las. q. per alias duas col. plura dicit in l. i. de p. impe. offer. & per eundem Hipp. in sing. cxxliii. inci. tu scis. l. tē propter scandalum receditur à regulis iuris, vt per

Et

d. Phil. in consi.
cli. incip. maxi-
mi pōderis. co.
iiii. versic. nam
ratione scan-
dali.

a Infert. vide
eundē d. Phil.
in c. de causis.
de off. dele. in
ii. col. in v. not.

¶ Et per illud dictum Inn. infert^a Bal. in l. si quis filio. §. A
illa autem. in fi. §. de iniusto rup. ¶ quod propter metum 3
periculi vel scandali, interdum permittitur magistrati-
bus legem transgredi. & idem Bal. in l. obseruari. §. pro-
ficisci. in xj. q. §. de off. procon. & facit tex. not. in l. si homi-
nem. §. man. & ibi Barto. & in notabili casu tradit Pe. de
Anch. in consi. lxxxiiij. prima facie. & Roman. in consilio
ccccxxviiij. in terminis. in fi. cum si. vt tradit idē Ro. in l. si
verō. §. de viro. in xlvj. fallen. §. sol. mat. & latē congerit
Fel. in c. j. in iiij. char. de const. & no. etiam Bal. in l. chari.
C. de fideicō. ¶ ubi inquit, quille qui iurauit statuta ob- 4
seruare, intelligitur nisi iusta causa superueniat: quia in
iuramento semper intelligitur clausula, rebus sic stantibus. l. quod Ser-
uius. §. de conditio. ob caus. Et quia quæ de nouo emergunt nouo indi-
gent auxilio. l. de atate. §. ex causa. §. de interrog. act. & facit tex. in l. si.
§. qui satilda. cog. & no. Bart. in l. ambitiosa. col. iiij. §. de decret. ab ordi.
facien. & ad idem facit tex. in c. fin. de transact. & ibi Abb. in ij. not. cum
simi. vt Alex. scribit. in l. nemo potest. col. j. de leg. j.

In l. Non solet. Argumenta.

1 Contestatio litis non reddit deteriore conditionem contestantis.

2 Actor variare nequit lite contestata.

R E G V L A L X X X V I.

NON solet deterior conditio fieri eorum qui litem conte-
stati sunt, quàm si non essent, sed plerunque melior.

¶ NOTO ¶ quod per litis contestationem non fit deterior condi-
tio eius qui litem contestatur, sed plerunque melior. & idem no. Bart.
per illum textum in l. j. C. de iudic. & ad idem text. in l. aliam. §. de no-
uatio. facit tex. in l. si pluribus. §. fin. de leg. j. in l. si Titius. de verb. obl.
in l. si insulam. eod. titu. in l. lite. §. de usu, & ratio huius regulæ videtur,
quia iudicium introductum est in fauorē actoris, vt cōsequatur quod
sibi debetur. instir. de obli. in princip. vnde quod in fauorem introdu-
ctum est, non debet retorqueri in odium. l. quod fauore. C. de legib. &
hoc est quod dicit tex. hic in l. sequen. ibi. nemo enim prosequendo &c.
Et regula procedit plerunque prout tex. dicit, quia quandoque conditio
actoris est deterior per litis contestationem. ¶ nam post litem contesta- 2
tam actor variare non potest, si quis stipulatus sit Stichum. de verbor.
oblig. nam per litis contestationem quasi contrahitur. l. iiij. §. idem scri-
bit. §. de pecul. ideo variatio non admittitur. l. sicut. C. de actio. & oblig.
& in isto casu non efficitur deterior conditio actoris per litis contesta-
tionem, sed per electionem prius factam ab ipso actore à qua postea
lite contestata recedere non potest.

In l.

In l. Nulla intelligitur. Argumenta.

- 1 Petitio nulla est, vbi nulla morā.
- 2 Morosus non dicitur, qui legitima exceptione se tuetur.
- 3 Morosus non censetur, cui dilatio à lege tribuitur.
- 4 Pœna non debetur, vbi nulla mora contrahitur.

* REGULA LXXXVIII.

NULLA intelligitur mora ibi fieri, vbi nulla petitio est.

- E**XEMPLVM est in l. si pupillus. de verb. oblig. vbi idem dicitur, q̄ non est petitio vbi non est mora: & not. gl. hic. & adde tex. in l. lecta ver. dicebam s. si cer. pet. & ibi
- 2 Bar. dicit, q̄ non dicitur in mora qui potest se legitima exceptione tueri. ^a & idem Bar. per illum tex. l. si pactus. s. de pac. & no Bal. in l. si constat. col. ij. C. de compens. & est reg. eo. tit. quæ hoc dicit in reg. non est in mora. eod.
 - 3 tit in vj. t̄ vnde qui habet dilationē à lege, non est in mora: vt no. per gl. in l. si cum exceptione. §. quatenus. in ver. tripli. s. quod met cau. & facit reg. qui sine dolo. s. cod. & quod ibi dixi. & not. Ro. in consi. ccxliij. pro euentia. col. ij. Et ista regula intelligitur, quod nulla mora est quæ inducatur. Sed ista quæ prius inducta erat bene conseruatur, quia dilatio non debet lucrum producere, vt dicit tex. no. in l. in fideicomissi. in prin. s. de vsur. vbi gloss. ponit casum. Et cum secundum regulam nulla sit mora
 - ^B vbi non est petitio, infertur ^b q̄ pœna committi non potest: t̄ quia absque morā pœna non debetur: vt not. Bart. in l. si pœna. s. de neg. gest. Et hoc verum est quando pœna ratione moræ committi debet secus si ex conditionis euentu: quia tunc absque mora committitur. l. pactio quo pœnam. C. de pact. & in l. nuda. C. de contrahen. & com
 - ^c mittend. stipul. ^c

* REGULA LXXXIX.

QUANDIV possit valere testamentum: an diu legitimus heres non admittitur.

- I**STA regula etiam habetur in l. quandiu. s. de ac qui. hered. in l. antequam. C. commu. de success. & in l. ex testamento. C. vnde liberi.
- E**t limitatur non habere locum in duobus casibus.
- P**rimus est, propter voluntatem testatoris: vt not. Bar. per illum tex. in l. si quis hæres institutus. s. de hæ. inst.
- S**ecundus casus est. in l. hæc consultissima. §. si autem. C. de

^a Tueri. Nam qui potest exceptione repelli, dicitur obligatus ad non petendum. ita gl. & Bal. & Imo. in l. Mæuia. §. fundus. ff. soluto matrimonio.

^b Inferi. Bal. consil. eclxxiii. lib. i. Alex. cōf. cxxii. libr. vii. Decius consil. cccclxvi. Et q̄ iusta causa à mora excuset. Cur. Inn. consil. xxviii. nu. 19. fac. not. 3. eo. l. q̄ cū alio. C. M.

^c Stipul. quæ nil faciūt, quia ibi non ex conditionis euentu, sed ex mora: debuit autē allegare in illa. l. hoc iure. de verb. obli. quæ citat Bar. in l. si duo. §. si. de cōstit. pet. C. M.

C. de

C. de testam. vbi Alex. in ij. not. dicit, quòd ibi causa intestati præualeat testamento.

In l. In omnibus. Argumenta.

- 1 Interpretatio benignior semper capienda est.
- 2 Aequitas modum interpretandi leges, & statuta, ac etiam pacta, præbet.
- 3 Aequitas inter mercatores est attendenda.
- 4 Aequitas rigori ferè in omnibus est præferenda.
Commisum alicui simpliciter, secundum æquitatem regulari debet.
- 5 Aequitas quandoque à regulis iuris recedere suadet.
- 6 Solennitates iuris & vsitatus modus æquitate suadente omittuntur quandoque.
- 7 Iudex æquitatem præ oculis semper habere debet.
- 8 Aequitas naturalis meritò attèditur, vbi ius deficere inueniatur.
- 9 Aequitatem rigori debere præferri, qualiter intelligendum & num. seq.
- 10 Lex posterior quando priorem corrigat.
- 11 Opinio vltima rigorem cōtinens, non est primæ præferenda.

REGULA XC:

IN omnibus quidem maximè tamen in iure, æquitas spectanda est.

¶ IN omnibus enim spectanda est æquitas: quia semper benignior interpretatio fieri debet: vt in regul. semper in dubiis. §. eo. Et maximè in iure: quia æquitas præfertur rigori. l. placuit. ^a C. de iudic. & in l. si tibi. §. si cert. pet. in c. si. de transact.

^a Placuit. Vbi vide las. qui cōcord. in multis cū do. Phi. hic, & in l. cū stipulati sumus. §. sequitur. de ver. obli. §. col. ii. in iii. n.º. Canon. latissimè inc. si. de trāsa. Fel. in c. ex parte. in i. col. de off. dele.

¶ Et no. Bal. per illum tex. in l. ij. in j. not. C. de rescin. ven. ¶ Vnde quid liceat secundum æquitatem inspicitur in c. magnæ. de voto. Et per semitam æquitatis procedendum est: vt dicit tex. in c. quærenti. de off. leg.

¶ Et res ad æquitatem redigitur. l. j. in fin. C. de interdic. ¶ Et æquitas est modus interpretandi leges & pacta: vt dicit Bal. in l. si defunctus. C. de suis & leg. col. fin. in vers. & noto quòd æquitas. & ibi in princ. dicit, quòd statuta recipiunt interpretationem æquitatis.

¶ Et ista æquitas præcipuè in curia ^b mercatorū attèditur: vt no. Bar. in l. Quintus. in fin. in l. fideiussor. §. quædā. §. mand. Bal. in l. si pro ea. col. si. C. mand. Sal. in l. placuit. C. de iud. & Alex. ibi, & in cōf. xlj. viso pūcto. col. ij. lib. ii. j. Ro. in cōf. xciiij. negari non pōt in princ. in cōf. xciiij. visis. col. j. idē I mo. in cōf. cxlj. visis statutis. in cōf. cxvj. in causa

^b Curia. Alex. cōf. lxxx. nu. 12. lib. v. vbi dixi. Dec. l. si tibi pecuniam si cert. pet. C. M.

causa Nannis.col.ij.in versu.item quia hic sumus.& dicit Bal.in l.si pro ea. quod reiciuntur solennitates quæ non tangunt veritatem negotij.& not. Angel.in consi. ccxix. punctus.in prin.

- 4 ¶ Et quia æquitas præfertur rigori^a, vt dictum est, si dicatur, ista lex de æquitate loquitur, illa de rigore: perinde est ac si dicatur, ista corrigit illam. ita dicit gl. bno. in l.cotem ferro. §. si. de publi.

¶ Et si aliquid committatur alicui simpliciter, videtur committi æquitas quæ præualeat vt not. Bal. in l.ædem. col. iij. vers. sed nunquid pro vno nummo. in fi. C. locati.

- ¶ Et adeo attenditur æquitas, quod sæpe numero propter æquitatem receditur à regulis iuris communis. l. si me & Titium. in fi. §. si cert. pet. l. si quis mancipiis. §. si de instir. & quod no. Bal. in l. ij. in fi. C. quod met. caus. Et propter æquitatem receditur à verbis testatoris. l. qui filium. §. si. §. ad Trebellia.

- ¶ Et propter æquitatem receditur à solennitatibus iuris. l. diuus. §. de restit. in integ.

¶ Et propter æquitatem receditur ab eo quod vtiturum est. l. imperatores. in fi. §. de appel. & ideo lex erubescit statuere contra æquitatem. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoff. testa. l. si. §. cum autem. C. de furt.

¶ Et regula propter æquitatem limitatur vt no. per illum tex. in auth. vt sine probi. ma. in prin. in ver. existimamus.

¶ Et æquitas exceptionis remouet actionem. l. qui æquitare. §. de doli except. & in l. iij. C. de bo. auth. iudi. poss.

- 7 ¶ Et per supradicta dicitur, ¶ quod prætor & iudex c semper debet habere æquitatem ante oculos. l. quod si Ephesi. §. de eo quod cert. loc. c. j. iij. q. & no. in l. inter filios. vbi glo. C. famil. erisc.

¶ Et hoc intelligitur de æquitate quæ informata sit à iure vt no. Abb. in c. ex parte. el. ij. in iij. no. de offic. deleg.

¶ Et Moderni sequuntur in d. l. q. si Ephesi. Sed, vt dixi d. c. ex parte. ille text. parum facit: qui loquitur de æquitate iuris, ibi: iuris æquitate. vnde illa verba æquipolent, ac si dicatur de iure: quia ius est bonum & æquum. l. si me & Titium. §. si cer. pet. l. j. in prin. §. de inst. & iur.

- ¶ Sed tex. in d. l. q. si Ephesi. nō loquitur de æquitate iuris, sed de æquitate simpliciter: quo casu ¶ æquitas dicitur naturalis iustitiæ, & cōsideratur vbi ius deficit: vt no. Bal. in c. pastoralis. in fi. de cau. pos. & propr. & probatur in d. H. C.

^a Rigori. Rigor iuris qualiter intelligat, vide Bar. in c. si clericus laicū. de foro cōpe. ij. col. in prin. & do. Philip. in cā. si duobus. de appella. colū. ij. vers. ult. no. b Gl. Adde gl. in l. iij. prætor. §. si debitor. de his quæ in frau. cred. Can. in c. si. de trāsa. vbi Abb. si. col. Felin. in c. iij. de re iudi. in prin. Domi. in cā. disciplina. xly. distin. & ibi Ale. in ii. col.

^c Iudex. Quæ sit æquitas quæ debet iudex habere præ oculis, vide Arch. in c. i. de cōfess. li. vi. & æquitas quæ duplex sit, vide Barb. in c. quæ reū. de of. deleg. col. pen. & in c. cum cau. sam. de iur. ca. tum. col. viii. & do. Phil. in d. ca. ex parte.

c. fi. de transa. vbi dicitur, q. quando ius deficit, proceditur seruata æquitate, & in l. ij. §. itē Varus. in fi. de aqua plu. ar. ibi, æquitas suggerit. & si scripto iure deficiamus, ergo talis æquitas nō potest informari à iure q. nō reperitur. ¶ Pro dicto tamen Abb. videtur text. in authen. iusiuran. quod præst. ab his. §. pe. vbi iu. lices iurant seruare æquitatem: & sic de æquitate simpliciter dicitur, ibi: omnem æquitatem seruabo. & tamen intelligitur de æquitate in formata à iure: quia iudices tenentur iura obseruare: vt habetur instit. de offic. iud. in prin.

3 Præfetur.

Vide Frā. Cur.

c. fi. l. iij. ij. col.

incip. s. p. &

frequenter. &

Dy. & c. l. v. d.

di. in regu. pos.

sessōr. isto tit.

lib. vj. in ver.

ij. opponitur,

& c. l. i. in l. fi. ti

bi. ff. si cert.

pet. Car. in c. fi.

de cōsue. & in

c. j. de alien. iu.

dic. mat. H. C.

b. Posterior.

Idē in statutis,

& cōsuetudinib.

& in rescrip.

tis, & in cōtra

dictibus, & in pa

ctis, & vltimis

voluntatibus, &

legatis, codicil

lis, & sententiis

interlocutoriis,

& in cōstitutio

nibus procura

torū, & in iura

mentis: & in mo

ra & fama, &

in opinionibus,

& in vjolētis,

& omnia ista

ponit Iaso. in l.

si quis ante. in

ij. col. in versi.

no. primo. 3. de

acquir. poss.

H. C.

¶ Sed ad illum text. respondetur, quod loquitur in arbitriis in quibus præcipue æquitas attēditur. & ita illum text. declarat Imo. in c. fi. de transa. Et hoc satis colligitur ex illo text. dum dicitur, quod seruabit æquitatem, secundum quod iustum sibi visum fuerit.

¶ Et quantum ad regulam hic quæ dicit, quod æquitas præfertur^a rigori: primo regula intelligitur quando æquitas sit scripta: secus si scripta non sit: quia tunc rigor scriptus præfertur æquitati non scriptæ: vt not. per glo. vbi Bar. & Salic. per illum text. in l. j. §. de legib. & idem glo. in l. placuit. vbi Bal. & Sali. j. de iud. per l. prospexit. ff. qui. & a quibus. & not. per glo. in c. fi. de transa. vbi Abb. & Imo. post alios.

¶ Secūdo regula procedit in æquitate scripta in specie. 10
Secus si esset scripta in genere: quia rigor scriptus in specie, illi præfertur: vt no. Cyn. Bal. Ange. & Sali. in d. l. placuit. per l. nam hoc à natura. ff. de condi. indeb. iuxta l. j. ff. de vfu. & not. Imo. & Abb. in d. c. fi. ad hoc facit, quia species derogat generi. in reg. in toto. §. eo.

¶ Tercio & vltimo regula intelligitur, quando æquitas est scripta post rigorem: secus si rigor scriptus sit post æquitatem: quia tunc rigor attenditur. gl. not. in c. extirpandæ. §. quia verò. in glo. penult. in fi. vbi Imo. col. v. de præben. Alex. & Mod. in d. l. placuit. de iudic.

¶ Sed vido Abb. in d. cap. fin. §. quia verò. colum. vij. quidetur reprobare illam glo. & contrarium expresse tenet Dominic. in cap. disciplina. xlv. distinct. & refert & sequitur Polin. in c. ij. de re iudica. Non obst. quod lex 12
posterior^b corrigat priorem, cap. j. de constitu. in sexto. 2
quia verum est quando directo contrariatur: sed rigor & æquitas non sunt directo contraria: quia æquitas temperat rigorem. † & ad hoc facit: quia si plures opinionēs 13
sunt

sunt relatæ, & vltima continet rigorem, non videtur recessum à primâ quæ habet æquitatē: vt no. tradit Aret. ^a in confi. clxij. diligenter & maturè col. vij. per glo. in l. si cum exceptione. §. sed & si quis. §. quod met. caus.

a Aret. Quæ se quitur Ias. in l. si tibi. ff. si cer. pet. col. iij. vers. quinto no.

In l. Quoties. Argumenta.

- 1 Adire non prohibetur quandoque, qui repudiavit.
- 2 Repudiatio quando ad omnia iura ad hæreditatem pertinentia extendatur.
- 3 Acceptilatio simpliciter facta, ad omnes stipulationes præcedentes est porrigenda.
- 4 Iure vno sublato, quando tollatur aliud, & quando non.
- 5 Iuri futuro non facile potest renunciari.
- 6 Filia renūtians hæreditati paternæ, fratri poterit succedere.
- 7 Hæreditas patris adita per filium, desinit esse patris.

REGULA XCI.

QUOTIES duplici iure defertur alicui successio: repudiatio nouo iure quod antè defertur, superetur vetus.

¶ REGULA loquitur in successione quæ alicui duplici iure defertur. Et regula potest dupliciter intelligi. Primo, quando eodem tempore defertur. Secundo, quando successiue competeret: & vtroque casu videtur regula habere locum.

¶ Circa primum, quâdo eodem tempore defertur, regula exemplificatur vt per glo. in l. suum. C. de iure delibe.

1 ¶ vbi vocatur ad eandem successionem de iure ciuili, & prætorio, si bonorum possessionem repudiavit, non prohibetur adire. & ad hoc est regula generalis quam facit

B Bar. b per illum text. in l. si dominus. §. de ser. vrb. præd. vbi inquit, quod quando vni competunt plura iura, si vnum remittit, aliud remanere intelligitur. facit text. in l. si prius. in prin. §. de aqua plu. arcen. & no. quæst. tradit Bal. in l. ij. in quæst. viij. C. de rescin. vend.

b Bart. & Ias. in l. nec is. §. i. in l. nota. ff. de acquiren. here.

¶ Et reg. ista intelligitur quando renuntiatio vnam speciem litis respicit, prout text. hic loquitur, ibi: repudiatio nouo iure. quo casu renuntiatio videtur limitata, quæ limitatum effectum producit. l. in agris. §. de acquir. rer. do.

2 ¶ Secus est si repudiatio referatur ad ipsam hæreditatem vel successionem: quia tunc renuntiatum videtur omnibus iuribus quæ ad ipsam hæreditatem competere. ita no. Bar. c concludit in l. nec is. §. j. §. de acqui. hære. alleg.

c Bar. Ibi Ias. in prin. iij. col. vbi dicit hanc cōmunē. licet sequēdo Barb. in rubric. C. qui admitt. in vi. q. teneat contra Bar. & cōmunem.

l. si duo. §. idem Iulianus scribit. & §. si quis iurauerit. §. de iureiur. & idem tenet Ang. in d. l. suum. dicens, quod si quis renūciavit hæreditati simpliciter, tunc si ex mille capitibus esset possibile, illū succedere, omnibus renuntiatum videtur. & ibi sequitur Alexā. post alios quos ibi refert. & facit gl. no. in l. j. §. sed videndū. in versū. succedat. §. de success. edi. ad idem facit text. in l. pluribus. §. de excep. ¶ ubi præcedentibus pluribus stipulationibus acceptilatio facta simpliciter ad omnes porrigitur. & facit glo. in l. empto. §. Lucius. §. de pact. & quod no. Bal. in l. pactum quod dotali. in vj. quaest. C. de colla. cum simi. vt tradit Alex. in consi. ij. viso, atq; vt oportet, considerato rhemate. col. ij. lib. ij.

¶ Secūdo, ¶ regula limitatur in plurib⁹ iuribus separatim secus si essent iura connexa, vt quia vnū haberet dependentiam ab altero: quia tunc vno sublato etiam alterum sublatū videtur: vt in l. illud. §. de acq. hære. vbi repudiata hæreditate ab intestato, etiā ex testamento repudiata intelligitur. & no. per gl. & Pau. de Cast. in d. l. si dominus.

¶ Venio ad secundū, quando successiue plura iura competere, & tali casu regula loqui videtur, ibi: nō iure quod ante defertur. Et à fortiori hoc videtur procedere exemplum in eo qui venire poterat ad successionē successiue ex capite vnde liberi, vnde agnati, vnde cognati: si renūciavit primo capiti liberorū, non videtur exclusus ab aliis capitibus quæ successiue competunt. l. j. §. sed videndū. §. de success. edi. l. ij. in prin. §. vnde leg. & hoc intelligitur quādo limitatē facta sit repudiatio respectu vnius capitis: secus si absolute: quia expressa repudiatio facta respectu hæreditatis, ab omni capite repudiante excludit: vt voluit gl. no. in d. j. §. sed videndum. & §. dictum est.

¶ Sed aduertendū est, quia ista declaratio videtur bene procedere quādo plura iura eodem tempore competere: prout §. dictū est in primo casu regulæ: secus videtur in iuribus quæ successiue cōpetere: quia renuntiatio etiam expressa relata videtur ad illud caput ex quo erat successio delata, & non ad alia capita quæ nondum cōpetebant: ¶ quia iuri de futuro renunciari non potest. §. l. j. potest. & l. quādiu. la. ij. de acqui. hære. l. si ita scriptū. §. si sub conditione. de leg. ij. & dixi² in l. j. C. qui admit. ¶ Et vltius ¶ ista regula exēplificari pōt in filia b quæ renūciavit hæreditati patris: nam nō excluditur quomius

a. Dixi. Et in cōsil. xxxi. col. incipiē. & pro tenui facilitate. & in cōsil. lxxxvi. col. iiii. versū. venio igitur ad secundū. incip. viso puncto, & diligenter, &c.
b. In filia. Adde eundem d. Phil. in reg. hæreditas. §. eo. finalibus verbis.

nus possit succedere in hæreditate paterna, quæ ex persona fratris sibi deferatur, cum illa ex nouo iure superuenienti sibi deferatur: vt decidit Angel. in consil. l. ij. dominus Gidius. colum. fin. versicu. nec obstat quod suffocauit. cum simil. vt tradit Alexan. in l. j. §. veteres. colum. aq. tepen. §. de acquirend. posses. & idem Roma. in consilio cl. xv. circa primum, quo quarritur: in principem Roman. in consil. xl. visis. & Benedict. Capra in consilio lxij. cum viso & considerato. in secundo dubio. & not. Bal. in l. j. colum. fin. de rerum diuisi. vbi inquit, quod filia quæ renunciauit hæreditati patris, non prohibetur succedere in feudo quod sibi ex persona fratris deferatur. & idem in statuto. no. Bart. in l. fi. in prin. in fi. j. q. §. ad Ter. tul. dicens, quod filia quæ excluditur à statuto ab hæreditate patris, non prohibetur succedere fratri qui hæreditatem paternam adiuit. & facit quod not. Bar. in consil. lvij. ex themate prædicto. in fi. cum sim. vt tradit Alex. & Modern. in l. j. §. veteres. & nouissimi latè Soci. in consil. lxxiiij. super controuersia. in vlti. lib. & Corne. in consil. c. v. in hac consultatio. ne. colum. iij. lib. liij.

7 ¶ Et licet Doctores in locis præalleg. loquatur quando hæreditas patris adita sit per filium, quo casu definire hæreditas patris. l. sed si plures. §. si filio. de vulg. & pupil. not. in d. l. j. §. veteres. idem tamē videtur, licet hæreditas adita non fuerit, quia satis est, quod filia veniat ex persona fratris: vt no. concludit Benedictus Capra in consil. xij. & si viso & considerato. circa finem. & tradit Are. in consil. clxj. in præsentī consultatio. ne videndum est. in prin. Et ad supradicta etiam facit quod not. Bald. in l. licet. C. de iure delib. cum si. vt Alex. ibi scribit. Et ad regulā etiam facit: quia quando plura obstant, non sufficit quod vnum remoueatur, quia aliud remanet. vt no. Bald. in l. j. colum. penul. in versu. vnū etiam scias. C. de furt.

In l. Si librarius. Argumenta.

- 1 Scriptoris error, partibus nocere non debet.
- 2 Grammatica falsa non vitiat instrumentum.
- 3 Instrumentum in dubio interpretatur, vt in eo mala Grammatica non concineatur.
- 4 Notarij dicta præsumuntur esse de voluntate & consensu partium.
- 5 Notarius quando, & in quibus, errorem suum corrigere possit.
- 6 Notario errorem suum corrigere volenti quo casu credatur.
- 7 Notarius diem vel mensem præ alio corrigere non potest, ni error per testes sit probatus.
- 8 Notarius errorem ad partes pertinentem ex intervallo corrigere non potest. Error notarij qualiter possit probari.
- 9 Error notarij quot testibus possit probari.
- 10 Testes tot probant solennitatem instrumenti, quot qualitatem.
- 11 Notarius malitiose errans non potest corrigere, sed puniri debet. Falsitas quando sit in notario præsumenda.
- 12 Notarius præsumitur potius errare, quam malignari.

Si librarius in transcribendis stipulationis verbis errasset: nihil nocere quominus & reus & fideiussor tenerentur.

a Error. Bal. confi. cxxx. lib. ij. Cald. confil. j. de fid. instru. C.M.

¶ NO TO quòd ^a error ^a scriptoris non nocet parti-
bus. ad idem text. in l. Imperator. la j. 3. de statu homi. in
l. errore. C. de testamen. facit text. in l. ambiguitates. eo-
tit. Et per istum text. not. Bald. in confil. cxxxv. dubitatur. in
fi. lib. ij. Fulg. in. confil. cxxxiiij. circa primum. col. j.

b Restitutio-
nis. Adde Jac
in authen. no-
tis. C. de inof-
fic. testa. colu.
ver. quid autē
si grossus.

¶ Et ideo si notarius dicat, quòd pater reliquit filia iu-
re restitutionis, ^b cum debuerit dicere, iure institutionis, ^b
non nocet iste error quominus videatur filia instituta:
vt not. Bal. in l. si cum ante. C. de dona. ante nup. in versi.
& pro hoc consului.

¶ Et eodem modo si imperitus notarius dicat, pro sua
falcidia: cum debuerit dicere, pro legitima. Et si dicat,
quòd mulier renuntiavit beneficio Valeriani: cum de-
buerit dicere, Velleiani: non nocet iste error, quia patet:
vt concludit Bal. in l. Imperator. la j. col. ij. ver. item qui-
dam notarius rusticus. 3. de statu hominum. Et similiter
si notarius dicat, substituo te procuratorem: intelligitur,
constituo: vt not. Bal. in l. pen. C. de procur.

¶ Et generaliter si sit error in falsa grammatica, non
per hoc vitatur instrumentum notarij: vt no. Barto. in l.
Plautius. in fin. 3. de aur. & arg. lega. Et speciale est in re-
scriptis Papæ. c. ad audientiam. el j. de rescrip. Secus est
in aliis instrumentis notariorum: vt Abb. ibi post alios
dicit. & not. Bar. hic Bal. & Ang. in d. l. Imperator.

¶ Et hoc intelligitur quando constat de mala gram-
matica, ³ in dubio autem debet interpretatio fieri vt non sit
falsa grammatica. d. l. Plautius. no. Bar. in l. cum in testa-
mento in fi. de aur. & arg. leg. & Cuma. in confil. vij. visis
compromisso. col. vj. in ver. ad secundum.

¶ Et eodem modo quòd hic dicitur de errore, intelli-
gitur quando constat. Et in dubio non præsumitur: vt not.
Ange. d. l. errore. in princi. C. de testamen. & Bald. in d. l.
Imperator. in princ. Et ad hoc facit quia pro notario præ-
sumitur. ^c c. ad audientiam. de præscrip. & no. Bald. in d. l.
error. & col. j. & ibi dicit quòd quicquid sit scriptum in
instrumento, præsumitur scriptum de voluntate & com-
missione eius qui rogauit: & not. Bar. in l. si quis filiabus.
3. de

c Præsumitur.
Dec. confil. xv.
Latè Andreas
Alcia. trac. præ-
sump. xij. Car.
Mol.

de testamen. tut. Roma. consi. clxxx. amplissime docto.
in j. col. si. versi. nec refragatur.

¶ Et quicquid dicit notarius quod factum respiciat, videtur dixisse de assertionem & voluntate partium. ut not. Bal. in l. j. circa fin. de priuileg. dot. & in l. ab executione. circa si. versic. pone statuto. C. quo. app. & in l. mater. col. ij. ver. præterea verba. C. de rei vend. & merito error debet liquido probari: & non sufficit iuramentum in defectum probationis: ut not. Bald. concludit in l. Imperator. col. ij. versi. sed an poterit. Et ad hoc facit quia cum sit præsumptio pro notario de eo quod scriptum repetitur, ut dictum est, probationes clariores requiruntur: & tali casu non recurritur ad iuramentum in defectum probationis: ut not. Ang. in l. si. in prin. §. quod met. caus. & facit tex. in c. quia verisimile. de præsump. & quod ibi Abb.

¶ Et quia Bart. hic prosequitur materiam huius l. videndum est principaliter de duobus.

¶ Primo quando notarius possit errorem suum corrigere.

¶ Secundo, qualiter error notarij probari possit.

¶ Circa primum habemus considerare duos casus. Primus est in pertinentibus ad notarium. Secundus in spectantibus ad partes. In primo casu ex dictis Barto. plures conclusiones colliguntur.

¶ Prima est, quod in his quæ spectant ad notarium in quibus error non vitiat, notarius potest errorem suum corrigere: puta secundum Bar. in falsa latinitate. Et idem in exemplis §. dictis in quibus dictum fuit errorem non vitare. & idem tenet Bal. in rub. C. de fide instr. col. vj. versic. sed pone quod tabellio. & idem Bal. in l. cum proponeretur. in versi. vlti. quæro, de leg. ij. quia talis emendatio neminem lædit. allég. l. actorum verba. §. de re iud. & idem Ang. in d. l. Imperator. in prin. quia pars non habet causam contradicendi quare non corrigat. arg. l. doctem. §. solu. matri. & ibi Bal. in prin.

¶ Et ideo si oratio truncata sit, suppleri potest per verbum subauditum: ut not. Ang. in d. l. errore. in princip. & Bal. ibi plenius. Et plura similia ad hoc tradit Bal. in l. verbum volo. C. de fideicom.

¶ Et ista prima conclusio ampliatur secundum Bar. hic etiam si erratum sit in eo quod vitiaret instrumentum: puta si sit defectus inditionis b qui vitiat instrumentum: poterit tamen notarius errorem suum corrigere, secundum Bar. hic, ne scri-

a Corrigeret. Vide per Feli. in ca. ex literis. ibi de fide instr. Ant. But. consi. xj. & quod potest declarare verbum obscurum. Alex. consi. cxl vj. num. 26. libr. v. Calc. consi. lxx. C. M.

b Inditionis. Idem Ioan. de Ana. in ca. cum graui. de crimi. fal. ij. col. post mediu. & hoc nisi malitiose: quia tunc puniretur tanquam falsa - rius. hic. Chuc.

bentis error noceat partibus. & idē tenet Bal. C. de Iustin. cod. cōfir. col. fin. ver. sed an tabellio. Et idē Bar. in l. nomi natim. in fin. de condi. & demon. Bal. in d. l. cū proponere tur. col. ij. Ange. in d. l. Imperator. col. ij. ver. iuxta prædi- cta quæro. & ibi concludit maiore esse defectū inditio- nis quæ nullo modo appositā sit quā si erronea inditio apponatur. post Dy. in consi. xxxv. quem ibi refert & Bar. hic & Roma. in consi. ccxxxv. quo ad primum. in fin.

¶ Secundo Bar. concludit quod si sit erratū, & non cōstat in quo erratum sit, vt quia omisit diem, & non constat de quo die, isto casu notario dicenti se recordari de die, cre- dendū erit sicut officiali creditur: maxime cū hoc de die sit quid minimū: quia si testis de die nō recordatur, tamē probat l. testum. cum glo. C. de testib. & ita Bar. hic dicit.

¶ In quo aduertendū est, quia ista cōclusio videtur proce- dere quādo nō est vis in tempore: quia dies nō est de sub- stantia instrumenti. ¶ Secus videtur si sit de substantia in- strumenti, vt in actione hypothecaria: quia tunc corrige- re non potest nisi probato errore: vt Ang. dicit in d. l. Im- perator. & cum autoritate iudicis: vt not. Bal. in d. l. Im- perator. col. iij. & idem Bald. in ritu. de pace Constantiæ. in verbo, pacta. versi. sed quid si opponantur solemnitates.

¶ Et ista conclusio, secundum Barto. procedit, quando erratum fuit omittendo diem: quia tunc non dicitur fun- ctus officio suo, edendo instrumentum absque die.

¶ Sed si erratum sit apponēdo vnum diem vel mensem pro alio, quia tunc notarius non poterit se corrigere nisi constet de errore per testes vel alio modo: quia tunc vi- detur functus officio suo. ita Barto. dicit alleg. text. in l. quicquid astringendæ. secundū vnum intellectū de verb. oblig. Et ista limitatio Bar. videtur de plano procedere quādo dies esset de substantia, vt s. dictū est in hypotheca- ria: si verò nō esset de substantia, tunc videtur quod error corrigi possit: quia si Barto. hoc permittit quando dies omissa sit, vt s. retuli, a fortiori idem dicendum videtur quādo dies non fuit omissa: sed vna pro alia appositā sit: quia maior est defectus omissionis, quā erroris: vt di- cit Bart. hic post Cyn. quem refert, & idem no. Bal. in d. l. Imperator. col. iij. & s. dictum fuit de inditione omissa: ¶ Et hoc de plano videtur procedere si parti non sit da- tum instrumentum: vt not. Bald. in rub. C. de fide instru. col. vj. & Bart. in d. l. Imperator. col. j.

a Maior. Imō maior est defe- ctus in male fa- ciendo, quā in amittendo, ideo nō potest ex intervallo, id est, postquā redditum parti, corrigi, nisi solemniter, id est iudicis au- toritate, parte vocata, & pro- bato errore. & placet opi. Bar- to. Car. Mol.

- A** ¶ Secus^a si fuit data copia parti: quia tunc videtur indistinse quod corrigere non possit, nisi probato errore & de consensu iudicis: secundum Barto. in d.l. Imperator. & in l. si. versic. sed quid si notarius. §. de tabu. exhi. Bart. in l. ambiguitates. in fin. C. de testa. & in d. rub. de fide instru. col. vj. & in l. si. col. penul. in versic. quarto queritur. C. de eden. & in titu. de pace Constantie. in verbo, pacia. in fin. Et idem Ange. in consi. cxcij. visis. col. j. Cuma in consi. xxij. viso. & Socinus in consil. xcij. prestantissimis. col. iij. & consi. xcviij. alijs consulti. in nouis.
- 8** ¶ Secundus casus principalis est. si erratum sit in pertinentibus ad partes: & tunc, secundum Barto. error corrigi non potest ex interuallo sed incontinenti sic. & idem Ange. in d.l. Imperator. in prin. & not. Bal. in d. rub. de fide instru. col. vj. & in l. cum proponeretur. col. ij. ver. vlti. quæro. de leg. ij. & idem Bar. in d.l. Imperator.
- ¶ De secundo principali dubio de probatione erroris. primo dicit Bar. quod error probatur de facili per originale quod reperitur, quia illud inspici debet. §. pen. in authent. de tabel. & idem Barto. in l. Sempronius Proculo. de leg. ij. in l. si quis ex argentariis. §. prætor ait. §. de eden. cum sim. vt ibi tradit Alex. & in consi. cv. reuerende domine. in ij. lib. & Pet. de Anch. in consi. ccccxxij. præmissa. Ange. in consi. ccclvij. pater stipulatus.
- ¶ Secundo de facili probatur si partes consentient errorem: vel etiam si testator hoc dicat in his quæ ab eius voluntate pendent: vt not. Bart. hic circa si. & in l. cum proponeretur. de leg. ij.
- 9** ¶ Tertioprobari potest testibus. ^b ¶ Sed tot testes requiruntur quot necessarii sunt in dispositione principali de qua agitur: vnde in testamento error debet probari septem testibus, quando agitur de substantia ipsius testamenti, hoc est de voluntate testatoris. Secus est in qualitate requisita in testamento: vt not. Bart. post glo. in d.l. cum proponeretur. cu. si simil. vt tradit Alex. in l. errore. circa si. C. de testa. Soci. in consil. lj. viso testamento. in fi. Et quod dictum est de probando qualitatē, idem est si agatur de probando solennitatem: quia duo testes probarent, secundum Ang. in l. ambiguitates. C. de testamen. in quibusdam lecturis. Alexand. in d.l. errore. in fi. de quo dixi in l. fin. C. de secund. tabu. Et de probatione erroris, no. Alexā in consi. cxl. super testamento. col. j. lib. j. Et in d. consi. cv. reuerende domine. lib. ij. & consil. lxxxvij. in causa do. Bar. lib. iij. Socin. in consil. xcij. prestantissimi. col. iij. & Laur. Calca-neus in consi. xlvij. viso dicto casu. col. pen.
- 11** ¶ Vltimo regula ista procedit ¶ prout loquitur quando errore fuit aliquid omissum. Secus si dolo & malitiose notarius aliquid omiserit: quia tunc puniri debet. Et an tunc corrigere possit. not. Bald. in l. ij. C. de fideicommiss. liber. & in rub. C. de fide instru. colum. vj. vers. vnum

a Dubio. Deci. c. i. colum. iiii. de probat. Alex. consil. liii. nu. 16. (vbi dixi) lib. vii. Limitat Curt. senior. consil. lv. Sed quod in testibus potius dolus presumatur. Alciat. l. i. §. si stipulanti nu. 42. §. sed si mihi. ad fi. de verbo obliga. C. M.

b Presumitur. Adde eundem do. Philip. in consil. clxxv. incip. in causa falsitatis. Ioan. de Ana. in c. cum diligenti. de accus. ii. col. quasi in fi. & Alex. in c. ego solus. ix. dist. Arc. in cō-

fil. xlvii. incip. scias. & tradit Lanfran. in repet. c. quoniam contra. colū. vij. de probat.

visis & diligē-
ter ponderatis.
in l. colū. vers.

pro his facit
optimē, &c. Fe-
ly. in c. ex lite-

ris. ii. colū. ver.
tertia conclu-

sio. hoc tamen
est limitandum

secū dum eum
ibi vers. sed li-

mita nisi nota-

rius omisisset
solemnitatem iu-

ris in testamen

to quā inter-

uenire debe-

bat: quia tunc
non presumi-

tur error, sed
falsitas, de quo

ultra eum, &
quos allegat,

vide Bar. in c.
quoniam. vt li-

te non cōtest.

colū. xv. in me-

dio. & in consil.

lviii. incip. cle-

mentissimi. in i.

vol. pen. colū.

Bald. in sua

marg. in vers.

error. vers. xii.

& xiii. Hiero.

Chuc.

In l. Filiusfamilias. Argumenta.

1 Filiusfamilias rem pecuniariam possidere nō dicitur, sed ipse pater.

2 Seruus ab alio possessus domino non quirit.

3 Detentatio an possit acquiri filio.

REGULA XCIII.

FILIVS FAMILIAS neque retinere, neque
recuperare, neque adipisci possessionem rei pe-
culiaris videtur.

¶ Nō quod isto iure filiusfamilias non habebat

possessionem rei peculiaris: quia statim possessio patri

etiam ignorantī acquirēbatur. l. quicquid. §. de acqui. pos.

l. j. §. item acquirimus eo. ritu. facit. text. in §. j. instit. per.

quas perso. nobis acquiritur. & in l. placet. de acqui. hære.

¶ Et ampliatur ista regula, etiam si filiusfamilias ab alio

possidebatur: vt dicit tex. in d. l. quicquid. quia secundum

gloss. ibi, illa acquisitio sit vigore patrie potestatis quā

durat licet ab alio possideatur. Secus est in seruo qui do-

mino nō acquirit. si ab alio possideatur. l. j. §. sed & per

eum. §. de acqui. posses. quia in seruis acquiritur domino

ratione possessionis: vt dicit glo. in d. l. quicquid. facit. tex.

in l. j. in fin. §. de acquirend. posses. de quo videndum est

per Do

per Docto. in d. l. j. §. item acquirimus. & per Alex. in l. j. §. veteres. col. iij. de acq. posses.

¶ Et regula limitat vt per gl. hic, quia hodie non pcedit.

¶ Item regula videtur procedere in possessione quæ habet aliquid iuris. † Secus videtur in detentione quæ filio acquiri videtur. arg. l. stipulatio ista. §. hi qui. de verb. oblig. Et pari ratione implementum conditionis quæ in facto consistit, ipso filio acquiritur. l. qui hæredi. in prin. de condi. & demon. facit tex. in §. sed cum factum. institut. de stipul. seruorum.

NON solent quæ abundant, vitare scripturas.

¶ De ista regula dictum fuit s. in reg. quæ dubitationis.

In l. Nemo dubitat. Argumenta.

- 1 Soluendo esse præsumitur, qui fideiussorem habet.
- 2 Soluendo esse dicitur, qui totum debitum soluere potest.
- 3 Soluendo est, qui nomina debitorum habet.
- 4 Soluendo non esse, quando quis præsumatur. & nu. 4

R E G V L A X C V.

NEMO dubitat, soluendo videri eum, qui defenditur.

¶ Et per istum tex. gl. in l. soluendo. s. de verb. sig. dicit, quod soluendo quis videtur per se, vel per aliū. & not. Bar. in l. j. s. de custod. reorum † dicens, quod soluendo esse dicitur qui habet fideiuss. ad idem text. in l. si plures. §. præterea el. ij. s. de fideiuss. Et per istum tex. hic Bart. in l. item liberatur. §. qui paratus. s. quib. mod. pignus vel hypo. sol. ibi decidit. q. quam hic indecisam reliquit: & respondet ad tex. in l. rescripto. §. debitores. ver. planè. s. de mune. & hono. cum simil. vt tradit Alexan. in l. iij. §. si ex conuentione col. j. de re iud. Et Ang. Are. in tract. Malefici in ver. quas si non soluerit. & idem Alex. in l. j. s. qui satisf. cog. & Moder. ibi. Et Andr. Sicul. in cons. xv. col. ij. lib. ij.

2 † Et soluendo quis intelligitur, quando in totum soluere potest. d. l. soluendo. de verb. sig. & instit. de oblig. quæ ex delicto, in §. fulloni vero. in fin.

¶ Et soluendo esse videtur, qui habet nomina debitorum quia non dicitur suspectus: vt notat Bald. per illum tex. in l. facere. s. solut. inatri. ¶ Et hoc intelligitur quando debitores sunt boni & de facili exigibiles: alias secus, vt concludit Alexander, in dicta l. facere. post alios quos ibi re

ibi refert. ¶ Et idem Alexander in consilio xxxvij. viso & opportunè discussio. col. iij. ver. tertio per hoc adduco. lib. ij. ¶ Et quando quis dicatur non posse soluere, vt quia 3 imponitur poena corporalis, si pecuniariam impositam soluere non poterit, no. Bal. in d. l. quicumque. col. pe. ver. sed pone statutum. C. de ser. fug. Ang. in l. j. s. de iniusto, rupto. cū si. vt prosequitur Ang. Aret. in d. tract. malefic. in ver. præallegato: vbi latè refert Imo. in l. suus quoque. versu. sed si filio. col. pe. s. de hæred. insti.

¶ Et ad prædicta vide Bart. in l. tres tutores. in fi. s. de ad mini. tut. vbi dicit, quod non præsumitur soluendo ille 4 cuius bona venduntur: & qualiter probetur quod quis non sit soluendo. no. Bal. in auth. hodie. versu. secundo, quæro. C. de actio. & obli.

In l. In ambiguis orationibus. Argumenta.

- 1 Interpretatio ad eum spectat, qui condere potest.
- 2 Iudices in partium præiudiciū leges interpretari possunt.
- 3 Papa privilegium à se concessum solus interpretatur.
- 4 Papa gratias à se indultas declarare solet.
- 5 Rescripta sua interpretatur solus papa.

REGULA XCVI.

In ambiguis orationibus maxime sententia spectanda eius est qui eas protulisset.

¶ Ista hæc regula exemplificari potest in principe ad quem recurritur pro interpretatione 2 legis, ¶ quia eius est interpretari, cuius est condere. l. si. C. de legib. c. inter alia. de sent. excom.

¶ Et ideo pro interpretatione statuti ad populum qui fecit statutum recurritur: vt not. Bart. in l. omnes populi. s. de iust. & iur. in pen. char. in versu. iij. quæro. Et dicit Bart. ibi hoc procedere in subsidium, quando alia interpretatio quæ congrua sit, haberi non potest, aliàs secus: nam quando est dubium arduum & inexplicabile, ad principem recurritur: vt not. Abb. in c. j. in j. not. de iura. cal. & in c. cum venissent. de iudi.

¶ Et ideo iudices prius habent potestatem interpretandi leges in præiudiciū partiū: vt no. Innoc. in c. cum specia li. de app. & Abb. ibi sequitur. & in d. c. cum venissent & in d. c. j. de iura. cal. & in c. capellanus. col. j. de ser. cum sim. vt tradit Fel. in d. c. inter alia. Et hoc intelligit nisi essent verba clara: quia tunc non potest iudex aliter interpretari quam

a Interpretatio. Interpretatio qd sit, vt de Bal. in rub. C. de verb. sig. in prin. & Lanfran. in tracta. interpre. statuto. in j. colū. in ver. iij. præmit to. & c. & Bald. in sua marg. in ver. interpreta tio. Paul. consi. eccles. in princi. præmissis allegationibus in j. vol. & Bart. in l. ab exco. H. C.

quàm verba dicant: vt not. Bar. in l. ab executore. in prin. col. penul. 3. de app. Bal. in l. ea quæ. C. commin. vel epist. Are. in consil. lvi. post absolutum. & in l. v. §. stipulatio. de verb. oblig. Alexā. in cōsili. ccxv. nec arguendi. in fi. li. ij.

¶ Similiter ista regula exemplificari potest in priuilegijs: vt est tex. in c. cum venissent. de iudic. ¶ vbi pro interpretatione priuilegij, ad papam² recurritur. Et hoc intelligitur de interpretatione concernente validitatem priuilegij: vt not. Bal. in l. hi qui. in prin. C. de appellat. & Pau. de Cast. ibi in fi. facit quod no. Oldr. in consil. ccxxxv. Urbanus episcopus. circa fi. Et ideo statuta inualida confirmata à summo Pontifice, qui atolli ab imperatoribus non possunt, à summo pontifice interpretari debent: vt not. Bal. & Ange. in l. ex facto. de vul. & pup. Et quādo ad papā recurritur, eius interpretationi & declarationi standum est, dato qd à principio eius intentio talis non fuisset: vt not. Ang. in consil. cclxxiiij. non est dubium. col. ij. & idem Pau. de Cast. in l. hæredes palam. §. si quid post. col. ij. 3. de testa. ¶ vbi inquit qd papā sexnumero facit multas declarationes circa gratias ab eo factas. Et præiudicat illis quibus erat ius quæsitum, per illum tex. quasi illud quod declaratur fuisset à principio dictum, quo casu non fuisset alteri ius quæsitum: & dicit hoc procedere in propria declaratione quæ consistit circa aliquod verbum dubium: secus si non esset verbum dubium: quia tunc esset noua dispositio quæ non tolleretur alteri quæsitum b. Et ad hoc vltimum dictum Pau. de Cast. est notab. decisio Pet. de Anch. in consil. cccxcix. præmitto. col. fin. & idem tradit Pau. de Cast. in consil. clvj. viso. col. fin. & dixi in d. c. cum venissent. vbi videndum est.

¶ Eodemodo ¶ in rescriptis recurritur ad papā: quia secūdum eius intentionē interpretari debet: vt not. Inno. in d. c. cum ecclesiasticæ de excep. cū fi. vt dixi ibi. Et idem est c. in iudice qui potest eius sententiā interpretari. l. ab executore. in prin. 3. de app. & ibi Bar. cum fi. vt not. Alexā. in l. ij. col. fi. de lib. & posth. & in l. actorem. de re iud. Et ad regulam hic facit tex. in l. in pratorij. de prator. stipul.

In l. Ea sola. Argumenta.

¹ Deportatio ea sola tollit quæ in fiscum deferri solent.

² Deportati bona in fiscum deferuntur.

REGULA XC VII.

EA SOLA deportationis sententia aufert, quæ ad

a Papam. Interpretatio à papa, de quibus fiat: et an amittatur probatio in contrarium, vide Card. in cle. j. de cōces. præb. & Bal. in l. ij. C. de sent. ex pen. re. & d. Phil. in c. ij. de offi. deleg.

b Quæsitum. dec. l. j. co. j. C. de imp. & aliis subst. c. fi. co. v. de consti. c. pastoralis. infi. de except. dixi ad Alex. consil. xj. num. 24. li. vij. C. M.

c Sententiā. quam non potest nisi semel interpretari. ita Bal. per glo. ibi in l. ij. C. de sent. ex pen. reci. Im. infi. ab executio. in prin. ¶ de app. l. af. in l. quid iussit. in xj. col. 1. de re iud. H. C.

ad fiscum perueniunt.

¶ *NOTA* secundum intellectum gloss. qui planior videtur, *¶* q^d sententia deportationis solum aufert ea que in fiscum transferuntur; *†* bona enim deportati transferuntur in fiscum. l. deportatorum. C. de poen. & not. per gl. in §. relegati. inst. quib. mod. ius pat. pot. sol. unde dicitur hic; q^d per sententiam deportationis solum auferuntur ea que in fiscum transferuntur: quia si fiscus recuset bona, quia forte reputaret quod non essent soluenda. iuxta l. j. §. an bona. §. de iure fis. illa repudiata non transferunt in fiscum. Vel secundo regula declarari potest, q^d ea sola sententia deportationis aufert que in fiscum transferuntur videlicet illa que transeunt in heredes extraneos: quia alia non transferuntur in fiscum; vt in l. j. vbi Bar. C. de oper. lib. & Bar. in l. iura. §. de iure patro. cum simil. vt tradit Alex. in consi. xxij. opportunè consideratis. col. ij. lib. j. & in consi. lxxxix. vtrum. in princ. lib. iij.

In l. Quoties. Argumenta.

- 1 Prior tempore præferri soles in pari causa lucri.
- 2 Beneficium prior impetrans, præfertur posteriori.
- 3 Concessio secunda feudi, non derogat priori.

REGULA XCVIII.

QUOTIES *veriusque causa lucris ratione*
vertitur: is præferendus est, cuius in lucro
causa tempore præcedit.

¶ *NOTA* quòd in pari causa lucris præfertur ille qui est prior in tempore.

¶ Sed ad declarationem regulæ considerandū est, quòd si rei donatæ facta fuisset traditio illi qui fuisset posterior in titulo ille esset potior, quia prius dñiū habuisset. l. quoties. C. de rei vñ. cū si. vt dixi in reg. contractus. §. eo.

¶ Et tali casu regula non haberet locum: vt not. per glo. in regula, qui prior. de reg. iur. in vj. unde regula intelligitur ceteris paribus. & facit text. in d. regu. qui prior. & in l. in operis. §. loca.

¶ Et regula etiam exemplificari potest in beneficiis ecclesiasticis: quia *†* potior est qui prius impetravit. e. eum cui. de præbend. in vj. not. in cap. capitulum sanctæ Crucis. de rescript.

¶ Et ad istam reg. quamplures quæstiones similes prosequitur Rom. in consi. xlvj. visis necessariis, vbi principa-

liter

a Prius. Vide Dy. in reg. qui prior. in princ. vbi etiam addit. satis remissive in ver. potior. & ad id quod dicit de prioritate vnus horum, vide Soc. & Ias. in l. j. ff. de u. matri.

liter loquitur de illo comite qui obligauit se duobus principibus. Et in terminis regulæ in pari causa lucri plura iura & simi. Ro. inducit in consi. cc. viij. circa præmissa. & idē tradit Pau. de Ca. in cōsi. clvj. viso & examinato puncto. col. iij. vbi concludit, t̄ q̄ secunda cōcessio facta de quibusdam bonis feudalibus non derogat priori. & in simili casu tradit Alex. in con. iij. ex his quæ in themate. lib. v. & in consi. xxij. viso processu. col. ea. lib. v.

In l. Non potest videri. Argumenta.

- 1 Morosus an dicatur, qui negat cētū à se petita in re implicita,
- 2 Negans se debere viginti, an censeatur negare decem.
- 3 Debitor, à quo plus debito petitur, iustē super toto litigare potest.
- 4 Summa minor in maiore continetur.

R E G U L A X C I X.

NON potest videri improbus qui ignorat quantum soluere debeat.

TIBI, qui ignorat quantum soluere debeat. vidēdū est quod supra dixi in l. qui sine dolo. & in l. nulla intelligitur. s. eod.

Et Bar. hic infert ad questionem quam dicit hic. Pisis de facto habuisse,

- 1 **E**t cōcludit per illum tex. t̄ q̄ non dicitur^a esse in mora ille qui negat centum petit ab eo. l. si agatur de re implicita, quia ignorat quantum debeat vt hic, & in l. in fidei commissi. in prin. s. de vsur. in l. si quis solutioni. ff. eo. ti.

- 2 **S**ecus si sciret se debitorem præcise in certa parte: quia tunc non soluendo esset in mora. Et sic vult Bar. t̄ q̄ debitor de decem à quo viginti petita sunt, non possit negare illam maiorem summam: quia videtur etiam negare illam minorem summam de decē. Et ideo esset periurus, vt idem Bal. dicit in l. si pupillus, s. si s. de verb. sig. & per hoc dicit Bar. in l. j. s. si stipulati. circa si. s. de ver. obl.
- 3 **Q**uod confunditur practica b aduocatorum, qui volunt quod totum negari possit si plus debito petatur. Et in hoc ibi late insunt Alex. & Mod. & resistent cum opinione Bart. ibi tanquam communi.

Pro qua allegatur tex. in l. qui seruū. s. fin. s. de interro. a. vbi interrogatus de toto fundo, an eum possideat, teneatur etiam de parte respondere.

Sed ille tex. parum facit: quia intelligitur quando etiā de parte interrogatus sit, secundum glo. ibi. Et ad hoc fa-

^a Dicitur. Vi de la Cin s. stipulanti. in fin. verb. ver. iii. sue cessuē. hic all. b Practica. imō in hoc regno practicamus opin. Barto. Imō fortius, quia debitor à quo pl^a petitur, si nihil obtulerit, in omnes impensas condēatur, ex veteri stylo, quem nūc non ita ad vnguē seruant, sed iudices arbitrantur, vt dixi in praxi iudiciali. C. M.

^a In totum. Contrariam sententiam tenent Cy. Ray. Bar. lo. Imo. Alex. qui dicunt eam communem. & Arc. ibi pen. col. dicit eam communiorē, & omnes Mod. in §. si stipulanti. hic alleg. eam etiam tenent Inno. Host. Ioan. And. Phil. Franc. in cap. presentium. in v. col. de testib. lib. vi. ^b inc. nam concupiscētiam. de const. si col. ubi ponit tres limitationes, & quā plures alii quos refert Alex. in ii. col. & Abb. in c. i. de plus

petit. licet dicat opi. gl. seruari in practica ab aduocatis tantum ad euitandas istas opin. Doct. aduocati hodie seruant aliam practica, quā refert las. in d. §. si stipulanti. post Ang. Pau. & Cuma. H. C.

^b Minor. Quid in sententia, an in maiori insit minor. vide latissime las. in l. inter partes. 3. de re iu. col. ii. in iii. no. & la. in §. stipulanti. hic all. col. iii. ver. circa istā materiam. ubi ponit regulam cū septē fallē.

cit quia qui vult sibi responderi super toto & super parte, debet interrogari super toto & super parte. l. non alienū. §. de interrog. act. ¶ Et ideo verior videtur opinio quam idem Bar. tradit in l. qui solidum. in princ. §. deleg. ij. ubi videtur tenere contrarium, dum concludit, qd si quis petat plus debito, habeo iustam causam litigandi super toto: nisi actor dicat se paratum partem recipere, per illum tex. qui bene probat. ¶ Et pari ratione videtur, qd positio facta de maiori summa, in totum ^a negari possit: vt per A. gl. in l. ii. in gl. magna de confes. in vj. sequitur Bal. in l. ij. §. quod obseruari. col. pe. vers. sed quid si posito. C. de iurament. calū. cum si. vt Alex. refert in d. §. si stipulanti. & idem Alex. in consi. clxxxij. viso puncto col. fi. lib. v. Nō obstat. qd ille qui negat totum, videtur etiam negare partem, quia resoluendo hoc in quo tota vis consistit, considerandum est: quia verum est qd in toto pars continetur, & in maiori summa minor ^b inest. l. si quis cum totum. §. de excep. rei iud. l. si is qui ducenta. §. vtrū. de reb. dub. & in l. j. §. si stipulanti. de verbo. oblig. in l. qui concubinā. §. qui ita. de leg. ii. j.

¶ Sed illa pars in toto continetur ad integrandum illud totū: & minor summa in maiori continetur ad integrandum maiorem summā: sed per se illa minor pars vel minor summa non videtur petita. ita not. declarat Bar. in l. scire debemus. in fi. prin. de verb. obli. ubi inquit, quod si promissisti centum, non possum petere quinquaginta tantquam promissa: quia illa pars de quinquaginta non fuit promissa, licet sub generalitate illorum verborū includatur. Et ita in proposito videtur: si positio est facta de centū, non dicitur facta de quinquaginta. licet in summa de centum quinquaginta includantur, & ideo qui negat positionem de centum, nō dicitur negare positionem de quinquaginta: vnde non dicitur periurus. Et pari ratione non videtur esse in mora: quia non recusat soluere quod debet. Et hoc modo explicatur illud in quo doctores moderni laborant in dicta lege j. §. si stipulanti. & in effectu quod Bartolus hic dicit non videtur verum per supradicta.

Et ad hoc facit illud quod dicam in regula, in eo. j. eo.

REGVLA C.

OMNIA *qua iure contrahuntur, contrario iure pereunt.*

¶ De ista regula dictum fuit in regula, nihil tam naturalē. supra eo. vbi videndum est.

In l. Vbi lex. Argumenta.

- 1 Mensis qualiter intelligi debeat in dilationibus dandis.
- 2 Mensis utilis triginta dierum esse dicitur.
- 3 Mensis simpliciter prolata dictio, pro triginta diebus accipi debet.

REGVLA CI.

VBILEX *duorum mēsum fecit mentionē, & qui sexagesimo primo die venerit, audiendus est: ita enim imperator noster Antoninus cum Diuo fratre suo rescripsit.*

¶ Ista regula secundū Bar. in l. cū bissex^o. in fi. s. ti.

- 1 j. reducit ad cōmunē opi. quæ habet, & q̄ mēsis ^a intelli-
- a Mēsis, Alex.
- a gat secundū qualitatē mēsis in quo data sit dilatio. vnde cōsi. cxiiij. nu.
- fi die xxiiij. Augusti data sit dilatio vnus mēsis incipit in 1. lib. v. vbi di-
- dicto die xxiiij. & terminat in xxij. Septēbris: vt Bar. con- xi. C. M.

cludit in d. l. cū bissextus: & hoc idē gl. in c. quā sit. in ver.

menſe. de elec. in vj. & ſequunt̄ Bal. & Imo. in d. l. de diuiſione. s. ſo. ma. Ang. in auth. iubemus. C. de iud. cum ſi. vt tradit Alex. in d. l. de diuiſione. vbi dicit q̄ iſta eſt cōmunis opi. & idē Alex. in l. ſi. in prin. col. pe. C. de iure delib. & in conſi. xliij. in caſu & lite. col. ij. lib. iij. Et ſecundū Bar. in d. l. cum bissextus. in fi. reg. iſta reducit̄ ad quæſt. glo. præalleg.

¶ Sed non videtur quod reduci poſſit, niſi ſecundum quod inferius dicam, & Bal. in l. eos. §. ſi. autem. circa ſi. C. de appel. dicit iſtum text. hic procedere ex benignitate, non quod hoc ſit de proprietate verborum.

¶ Et cōcluſio gl. in d. c. quā ſit. procedit in mēſibus cōtinuis qui habēt metā limitatā, & p̄ maiori parte habēt dies triginta vnū, & qdā triginta. Secus eſt in mēſibus vtilibus, in quibus nō ſunt limitati dies, & vnus mēſis vtilis poterit quādoq; occupare trēs cōtinuos. Vnde illa doctrina nō poteſt ad mēſes vtilis adaptari: & ideo vnus mēſis vtilis intelligit̄ de triginta diebus: vt Alex. tradit in cōſi. cxiiij. viſa ſcriptura. col. ſi. lib. v.

- 2 ¶ Secūdo, cōcluſio ſuperius facta intelligitur quādo principium mēſis designatur, quia dicitur à præſenti die infra mēſem. Secus ſi de mēſe abſolutē mentio facta ſit: quia tūc mēſis pro duodecima parte anni accipitur: vt no. Domi. poſt Pau. in d. c. quā ſit. in gl. in verb. mēſem. Et iſta duodecima pars anni pro triginta diebus declaratur: & talicaſu mēſis indiſtinctē pro triginta diebus accipit̄: vt no. Bal. in d. l. eos. §. ſi. autē. circa ſi. C. de app. & idē no. Bal. in auth. qui ſemel. circa ſi. ver. in gl. ſi. C. quomodo. & quan. iud. & idē Bal. in c. j. in prin. quo tēpore miles

vbi approbat gl. in l. fi. §. j. in ver. sexaginta. C. de iur. de lib. & cōcludit, quod si nomen mensis proferatur simpliciter, de triginta diebus intelligitur. & idem Anto. de Butr. in c. licet. de supp. neg. praela. Alex. in d. consi. cxiii. lib. v. Et hoc modo videtur procedere text. hic, videlicet quādo facta sit mentio duorum mensium absolute: quo casu de sexaginta diebus intelligitur: tamen hic ex benignitate additur vnus dies. & videtur hoc intelligendum esse in materia fauorabili.

In l. Qui vetante. Argumenta.

- 1 Prætor vetante factum, perinde est, ac si fiat contra ipsius edictum.
- 2 Aduersus, aliquando pro contra accipitur.

R E G V L A C I I.

Qui vetante Prætor fecit, hic aduersus edictum fecisse proprie dicitur.

NO T A ¶ quod paria sunt, aliquid fieri vetante prætoris, vel aduersus edictū eius. ad idē facit tex. in l. aduersus. §. de arbit. vbi dicitur, qd aduersus sententiā arbitri fieri dicitur, si petatur ab eo, a quo arbiter peti vertit, & aduersus enim exponitur, cōtra. l. non solūm. §. fi. §. de iniur. & in clemen. j. vbi gl. in versū. aduersus. de restit. in integ.

2 I V S est actionem denegare, qui possit & dare.

¶ Ad istam regulam facit quod supra dictū est in regula, eius est velle, in regula, nihil tam naturale. & in regula, nemo qui condemnare.

In l. nemo de domo. Argumenta.

- 1 Domus sua intelligitur, quam quis inhabitat
- 2 Pœna offendenti aliquem in domo sua imposita, non est de hospitio intelligenda.
- 3 Navis prædio urbano æquiparatur.
- 4 Extrahi de domo sua quis potest ex causa, vt iustitia fiat.

R E G V L A C I I I.

Nemo de domo sua inuitus extrahi debet.

RE G V L A intelligitur, de domo b sua, quā habitaret, secus si illā nō habitaret, licet esset propria: quia ab illa extrahi nō prohibetur: vt no. Bar. in l. nec in ea. §. de adult. & facit tex. in l. quod ait. §. sufficit. ver. sed si pater. §. de adult. & no. Alber. in tracta. statutorū, in ij. parte. in.

a Extrahi. Sed an possit iudex præcipere alicui ne exeat domum, vide Bal. in c. quinquauallis. in j. col. qui dicit quod non. de quo latè las. in l. quod iussit. §. de re iu. col. iij. versic. ad uerte tamen. H.C.

b Domo. Quid domus appellatio. Alex. consi. ccxiiij. nume. 3. (vbi dixi) lib. vj. C.M.

A
B
I

a Hospitio. Imo secus. C. M.

b Naui. Ias. l. quominus. §. de flum. l. pleriq; de in ius voc. Et q; nauis cōputetur inter mobilia, recte decidit d. Io. And. Tiraq. tract. Retra. & proxi. §. glo. vij. nu. 98.

xxx. q. incipien. item quæritur. vers. sed quid si aliquis.

¶ Et in effectu hic suo largo modo accipitur, videlicet pro habitatione. l. qui domum. vbi Bart. §. de adult. & in l. lex Cornelia. §. domum. §. de iniur.

¶ Et isto casu etiam habitatio ad tempus sufficit, vt colligitur in d. §. domum. dum ibi dicitur, de scholari qui habitabat Romæ causa studiorum.

¶ Et hoc propter subiectam materiam de qua agitur, vt quis tutus sit in domo: aliàs verò habitatio temporalis non sufficeret: vt no. Salic. Rom. & Alex. in l. cum filius. §. si cert. per. cum simi. vt dixi ibi. Et idem videretur esse in hospitio^a: quia videretur illud conductum esse, & eadem videtur vt sit tutus in domo.

¶ Secus vbi esset diuersa ratio, prout loquitur text. in l. j. §. habitare. de his qui deiec. vel effud. Et licet Bal. ibi vi-

2 deatur tenere contrarium, dicens per illum text. quod pœna imposita offendenti aliquem in domo, non habet locum in hospitio. & facit quod no. Bald. in l. ea quæ. in fi. C. quomo. & quan. iudex.

¶ Nam responderi potest, q; respectu citationis, prout loquitur Bal. in d. l. ea quæ. diuersa ratio videtur: & pariter in d. l. j. §. habitare. non videtur cōgruū, quod ille qui reperitur in hospitio accidentaliter, debeat teneri, sicut ille qui habitaret. Et si ibi agitur de præiudicio hospitis, in casu nostro agitur de fauore. Et ita etiam responde- tur ad l. penult. §. in factum. §. nau. caup. stab.

¶ Sed in casu isto eadem ratio videtur vt quis sit tutus.

b Et pari ratione idem videtur in nauib: quia videtur or- dinata ad habitandum. & bene facit text. in l. pen. §. si de naue. de his qui deiec. vbi Alber. hoc tenet. Et idem Al- beric. in tracta. statutorum. in ij. parte. q. xxxv. in fin. vbi

c idem dicit de molendinario^c & nauta. Et facit, quia t̄ na-

3 uis æquiparatur prædio vrbano: vt no. Bal. d. in l. certi iu- ris. vers. quid ergo. C. locati.

d ¶ Contrarium tamen in naui tenet Roman. in l. j. §. do- mini appellatione. in vers. ad Sillan. per text. in l. j. §. si quis de naui. de vi. & vi armata.

e ¶ Sed responderi potest, quod ibi agitur de pœna^e, quæ

jcū seq. Limbo

in molendinis

cōstruētis su-

per nauib⁹ co-

hæretib⁹ in flu-

mine publico,

quādo ex con-

cessione præci-

pis vel reip. per-

petuō habere

licet, hæc enim

inter immobi-

lia cēsentur, vt

scripsi in cōsu.

Parisi. §. cxlv.

C. M.

c Molendinario.

Molendinū an

sit prædiū vr-

banū, vide Bal.

in d. l. certi iu-

ris. in iiii. qō.

vbi tenet quod

non, sicut fur-

nus ruralis.

d Bal. sequitur

Ias. in repet. l.

quominus. de

flu. §. col. xxvj.

ver. vlt. adde.

e Pœna. Solue

melius, q; ibi

illud interdi-

ctū nō est cō-

cessū nisi ad res

solī. d. l. j. §. hoc

interdictū ver.

ad solū. aliās

vbi lex non re-

stringeret, re-

niret nauis ap-

pellatione do-

mus. loā. Ign. l.

j. §. dñi appel-

latione. 2. nu.

70. cum sequē.

3. ad Sillan. C.

restring M.

restringi debet: & ideo cū illud interdictum pœnale loqueretur de his quæ de solo deicerentur, sub verbo soli non comprehenditur nauis, nec vehiculum, vt ibi dicitur.

¶ Et dum dicitur de domo sua secus ergo videtur in aliena: vt à contrario sensu hic colligitur. & no. Alex. post Abb. in d.l. plerique. limitando hoc. nisi dominus domus prohiberet ingressum: vt in l. diuus. §. de serui. rust. præd. in l. iniuriarū. §. si de iniur. in l. qui domum alienam. de iniurijs.

¶ Sed tamen videtur aduertendum: quia illa iura non loquuntur quādo iustitia impeditur & ex causa, vt in fure: vt not. in l. ij. vbi Bal. C. de ser. fug. & quia tali casu cessat ratio quæ est in domo suæ habitationis, & domino domus non videtur data ista facultas vt possit impedire capturam eius qui de iure capi potest. reliqua per doct. in d.l. plerique.

In l. Si in duabus. Argumenta.

1 Solutio censetur facta in dubio in causa remouendi infamiam.

2 Condemnatus ad restitutionem rei furtiue, qua in dubio dicatur teneri actione.

3 Solutio in dubio in causam grauiorem facta præsumitur.

REGULA CIII.

Si in duabus actionibus alibi summa maior, alibi infamia est: præponenda est causa existimationis. Vbi autē equiparantur famosa iudicia: & si summam rei disparem habeant, pro paribus tamen accipienda sunt.

¶ NOTO ¶ quod in dubio videtur facta solutio in causa quæ remouet infamiam, ad idem text. in l. si quid. in prin. cum simil. allega. in gl. in dubio enim capitur præsumptio vt infamia euitetur. l. hæc enim. §. quid ergo. §. de suspect. rut.

¶ Et ad hoc facit, quia condemnatus ad restitutionem rei furtiue in dubio non intelligitur condemnatus actione furti, sed conditione furtiua quæ non infamat. l. cessat. §. de act. & oblig. vt in no. q. dicit Ioan. de Anas. se Venetijs consuluisse in c. qualiter & quando. §. ad corrigēdos. col. iij. vers. casus fuit talis. de accus.

¶ Et regula ista videtur etiā procedere si aliud debitum esset maioris summe: quia qualitas infamiæ videtur præponderare, vt probatur hic: nam causa ista quæ respicit infamiam semper in dubio reputatur grauior. d. l. si quid. in prin. ita Bart. dicit in l. cum ex pluribus. §. de solut. & ibi videtur limitare hoc, nisi ageretur de grauiori causa quæ respiceret conseruationem membri vel vite. arg. l. j. §. de bon. eorum qui mor. sibi consci. & facit tex. in l. ceterum. §. de solut. qui facit regulam, ¶ quod in dubio videtur facta solutio in causam grauiorem. & not. Barto. in l. j. de solut. Rom. in cons. xciiij. visis his. col. j. & ibi materiam prosequitur de qua Alexan. scribit in cons. lxxv. ponderatis narratis. & aliquid Pau. de Cast.

Cast.in cōf. clij. vidēdū est primo.col. ij. ver. pone ergo q̄ ex interuallo.

In l. Vbicunque. Argumenta.

- 1 Magistratus quilibet Prætor dici potest.
- 2 Citatio partis necessaria est in cognitione causæ.
- 3 Cognitio causæ quando fieri potest absque citatione.

V B I C U N Q U E *causa cognitio est: ibi Prætor desideratur.*

R E G U L A C V.

- 1 **H** I C prætor pro iudice accipit: ¶ quia largo modo quilibet magistratus prætor dici potest: vt no. Bald. in l. fi. in j. q. C. de ædil. act. quali dicitur: vbi causæ cognitio requiritur, ibi debet esse iudex qui cognoscat.
- 2 ¶ Et vltcrius ¶ in causæ cognitione partis citatio necessaria est. l. in causæ. la j. §. causa cognita. §. de mino. nā per illū tex. dicit Bar. in l. prolatam. col. fi. C. de sen. in ver. quæro vtrum. q̄ causæ cognitio dicitur fieri quando sit partibus præsentibus vel absentibus per contumaciam. Ali-
- 3 bi tamen dicit Bar. in l. iij. §. si causa cognita. ff. de bon. pos. quod ¶ causa cognita dicitur fieri quantum ad instructionem iudicis absq; citatione. & hoc vbi non agitur de præiudicio: secus vbi agitur de præiudicio, quia tunc citatio requiritur in causæ cognitione: vt no. Bar. in d. §. si causa. & sola citatio non facit causæ cognitionem: quia text. in l. in causæ. la j. §. causa cognita, copulatiuē loquitur causa cognita & præsentibus aduersariis. §. de mino. & dixi in c. ecclesia. de consti. col. ix. ver. ij. q.

In l. Libertas. Argumenta.

- 1 Seruis nil gratius præstari potest libertate.
- 2 Corpus liberi hominis æstimationem non recipit.
- 3 Patria potestas inæstimabilis quædam res dicitur.
- 4 Libertas quando certo pretio æstimari possit.
- 5 Homo liber vendi non potest.
- 6 Pœna apponi debet in cautione rati, vbi agitur de libertate.

R E G U L A C V I.

A L I B E R T A S *inæstimabilis res est.*

¶ I D E M dicitur in l. non est. §. infinita. j. eo. cum si. alleg. in glo. hic. ad idem tex. in l. procurator. §. fin. §. rem ratam habe. in §. pen. in ver. sed cum libertas institui qui manumit. non possunt.

a Inæstimabilis. Alber. eru. consil. xij. colū. xxx. cum seq. Car. Mol.

- 1 ¶ Et nihil gratius seruis præstari potest, quā libertas. l. Paulus. in prin. §. de fideicom. lib. & non priuata, sed publica est causa libertatis: l. si quis rogatus. §. de fideicom. lib. & inæstimabilis res est interesse reipublicæ: vt not. per glo. in l. j. §. sol mat.
- 2 ¶ Et quod dicitur de libertate, idem dicitur de homine libero, ¶ cuius corpus non recipit æstimationem. l. j. §. sed cum liber homo. & in l. fi. §. de his qui deiec. vel effu. & in l. ex hoc. §. si quad. pau. sec. dic. in l. ij. §. cor
- 3 porum. ad l. Rho. de iact. Eodem modo ¶ inæstimabilis est patria pote-

X s itas

stat: vt dicit text. in l. filiusfamilias. §. secundum vulgarem. de lega. ij.

¶ Et quod dicitur hic de libertate, limitatur secundum glo. hic, nisi quis vendat se ad pretium participandum: quia tunc libertas certo pretio aestimatur: vt habetur in §. pen. instit. de iur. pers. & in tali venditione plura requiruntur: vt glo. ibi in versu. maior. prosequitur. & in l. seruorum. in prin. §. de sta. hom. in ver. venire.

¶ Sed in tali casu considerandum est, quod non sit venditio tanquam de homine libero: quia non valeret venditio. l. liberis. §. si quis sciens. ff. de lib. cau. & no. per glo. in locis præalleg. & sic venditio debet fieri tanquam de

a Minui. Vi-
de quæ posui
in l. consili. §.
eod. super ver.
mitius. & d. Phi-
lip. in c. ex lite-
ris. de constitu.
H.C.

b Pubertati.
Adde quod
vult Ioan. de
Anan. in c. j. de
delict. puc. in
iii. col. referen-
do Ange. quan-
do ad hoc vt
proximus pu-
bertati tenea-
tur. de deli-
cto, requirun-
tur duo copu-
latiue, videli-
cet quod sit
doli capax, &
proximus pu-
bertati: alias
vnum non suf-
ficeret: & an &
quando minor
excusetur à de-
licto, vide Hip-
poly. de Marf.
in l. de minore.
penul. & si col.
§. de quæstio-
nib. H.C.

seruo: & libertas non aestimatur. Et quod vbi agitur de libertate vel alia re inæstimabili, in cautione rati debet præna apponi: vt not. per gloss. & ibi Pau. de Cast. in l. non solum. §. si status. in verb. ratum. de procur.

REGULA CVII.

CVM *seruis nulla actio est.*

¶ De ista regula dictum fuit in l. in personam. §. eod.

In l. Ferè in omnibus. Argumenta.

- 1 Pœna minui debet ob ætatem & imprudentiam.
- 2 Pupillus homicidium committens non decapitatur.
- 3 Minor viginti quinque annis mitius punitur in delictis.
- 4 Iudex pœnas mitigat pro personarum qualitate.
- 5 Pœna quandoque minuitur senectutis ratione.
- 6 Delictum imprudenter commissum mitius est puniendum.
- 7 Delictum mitius punitur, quod impetu committitur.

REGULA CVIII.

FERE in omnibus pœnalibus iudicijs. & *ati-
ti & imprudentia succurritur.*

¶ **N**OTA quod propter ætatem & imprudentiam pœna minui debet. Primo circa ætatem considerandum est, quod ista remissio pœnæ non cadit in pupillo qui propter ætatem non obligatur ex delicto. l. j. §. impuberes. C. de fal. mo. l. infans. §. de sicar. facit text. in l. j. §. impuberes. in l. excipiuntur. §. ad Sillanian. & in l. j. §. impuberes. §. commod. in l. pupillus. in eo. tit. in cle. j. de homici. ¶ Et hoc intelligitur quando non sit doli capax: vt quia infans vel infantie proximus: secus si sit proximus pubertati: quia tunc ex delicto tenetur. l. impuberem. §. de furt. vbi text. ista distinguit, & in l. pupillum. j. eo. & in d. l.

- d.l. excipiuntur §. j. & no. per glos. & Bar. in l. si quis in tantā. C. unde vi.
 ¶ Et tali casu cum pupillus teneatur ad pœnam delicti. regula ista verificatur, quod ætati succurratur: quia pœna minui debet. & ideo dicit Bald. in l. & si seuerior. colum. ij. versū. ex prædictis. C. in quib. cau. infam. irrog. ¶ quod si pupillus committat homicidiū. licet sit doli capax, non tamen debet decapitari: & licet pupillus doli capax possit mulctari, vel excommunicari: tamen sententia retractari debet per appel. vel restitui. in integ. vt not. Ange. in l. neque impuberes. §. de in ius vocan. vbi alleg. Spec. in tit. de contuma. §. si. in fi. Et quod in pupillo debeat pœna mitigari not. Salic. in l. administrantes. §. qui corporis. in fin. de excus. tut. & est text. in c. j. in fi. de delict. puer. vbi dicitur, quod in pueris delicta non debent ita puniri sicut in maioribus. & glos. ibi per illum text.
- 3 ¶ Et idem est dicendum in minoribus xxv. annis: quia licet in delictis non habeant restitutionem in integrum. l. si ex causa iudicati. §. nunc videndum. versū. & placet. & in l. auxilium. §. in delictis. §. de mino. l. j. C. si aduer. delict. pœna tamen quandoque debet mitigari: vt dicit text. in d.l. auxilium. §. in delictis. versū. nisi quatenus interdum miseratione ætatis ad meliorem pœnam iudicem producit. ¶ & ita videtur quod hoc sit in arbitrio iudicis, attendita qualitate personæ. vt in notabili casu tradit Cuma. in cōs. xcv. Christoph. circa finem. & facit text. in l. si adulterium. §. fratres §. de adulter. vbi propter ætatem Imperatores Claudie pœnam incesti remiserunt.
- ¶ Et non solum minoribus propter ætatem minorem quandoque pœna minuitur: ¶ sed etiam ætate^a confectis propter senectutem pœna moderatur: vt not. per glo. hic per l. ij. §. de termi. moro. vbi tempus relegationis in senibus minuitur. facit text. in l. si quis in graui. §. ignoscitur. §. ad Silla. vbi ignoscitur illis qui ætate defecti sunt: & in pœnitentia iniungenda habetur ratio senectutis. xxvj. q. vii. in c. tempora plenitudinis. vbi glos. & in voto peregrinationis defertur senectuti. in c. magnæ. de voto.
- 6 ¶ Secundo. dicitur hic de imprudētia propter quam etiā pœna mitigatur: nam imprudenter delictū committitur. quādo inaduerterēter & inconsideratē fit. vnde dicitur obligari ex quasi maleficio. l. si. C. de var. & extraord. cog. in l. ex malefic. §. si iudex. §. de act. & obli. & facit text. in l. nam & seruus. §. si. §. de neg. gest. ideo in tali casu in quo consideratur culpa, non dolus, meritō pœna debet mitigari: vt hic dicitur. & ad hoc facit text. in l. iij. §. j. §. de sicar. in versū. sed ex senatusconsulto. vbi mulier relegata fuit quæ medicamentum dedit, non malo animo, sed ad cōceptionem. & inde mors fuit sequuta. & in l. lege Cornelia. §. cum quidam. de sicar. vbi in exilium fuit missus qui homicidium non dolo, sed per lasciuia perpetravit & facit text. in l. respiciendum.

dum. §. delinquent. §. de pœnis. † ubi delictum impetū commissum 7
minus punitur: & in notabili casu tradit Cuma. in consil. cxxxiij. visis
denuntiā. in fi. & per totum. Alex. in consil. cxi. videtur in casu proposi-
tō. lib. ij. & Aret. in consil. lxxx. sicut decet. cum simil. vt dixi in consil. ix.
& in proposito ad istam regulam facit tex. in l. j. C. si quis imper. ma-
ledix. & lubricum linguæ ad pœnam facile trahi non debet: vt dicitur
in l. famosi. §. ad leg. Iuliam maiest. & no in c. j. de malef. vbi glo. & la-
re Ioan. de Ana. col. iiii.

In l. Nullum crimen. Argumenta.

- 1 Crimen non prohibens cum possit, tenetur.
- 2 Famuli factum quando sit domino imputandum.
- 3 Domini tenentur de delictis familie.

REGULA CIX.

N VLLVM crimen patitur is qui non prohibet, cum pro-
hibere non possit.

¶ ERGO à contrario sensu † si prohibere potest, videtur esse in cri-
mine. & tenetur: quia qui prohibere potuit, tenetur si nō fecerit. l. scien-
tiam. in princi. §. ad leg. Aquil. in l. in omnibus. ff. de noxa. l. fluminum.
§. quanquā. de dam. infect. Et ideo si seruus sciente domino & non
prohibente hominem occiderit, dominus tenetur: quia ipse occidisse
videtur. l. ij. in princi. ff. de noxali.

¶ Et hoc idem videtur procedere in famulis & seruatoribus: quia fa-
ctum ab illis domino sciente & non prohibente, domino imputatur: vt
not. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. de oper. no. nuntia. in x q.
vbi alleg. bonum tex. in c. constitutis. de testib.

¶ Et de delicto commissio à filiis patre præsentē & non prohibente,
in not. casu tradit Fran. de Cur. in consil. xij. viso processu.

¶ Et notandum est singulariter quod dicit Car. post Laur. in cle. ne in
agro. §. porro in iij. no. de stat. hom. † quod est mala præsumptio con-
tra illos qui tenent malam familiam, quia si aliquod malum à fami-
lia committatur, ipsi domini tenentur: nec excusantur allegantes igno-
rantiam, quia cogitare debuerunt illud euenire posse. arg. c. negligere.
ij. c. vij & in c. licet. in princi. de sumo. quod notandum est contra nobi-
les qui retinent in domo homines mala conditionis & famæ.

¶ Et suprà dicta locum habent in eo qui potest & tenetur prohibere:
vt not. Bal. in d. l. ij. in princi. ff. de noxa. & idem ibi Flor. dicit & de hoc
dicendum est vt supradictum fuit in regu. culpa caret. §. eo. tit.

In l. In eo quod plus. Argumenta.

- 1 Inest verbum, proprietatem & essentiam denotat.
- 2 Pars continetur in toto.
- 3 Promittens viginti, an censeatur decem separatim promittere.
- 4 Summa minor quando in maiori continetur.

- 5 Actus non valens in maiori summa, in minori quandoque conseruatur.
- 6 Hæres grauatus expendere centum in funere, non potest minus exponere.
- 7 Numerus minor, quando in maiori continetur.
- 8 Negatiua quomodo potentior dicatur quam affirmatiua.
- 9 Mandans quid vendicentum, non videtur in minore consentire.
- 10 Fideiussor pro maiori summa obligatus, censetur in minori.
- 11 Negatiua signo vniuersali postposita, suo contrario æquipollet.
- 12 Obligatio fideiussoris quando valeat absque iuramento.
- 13 Præbenda minoris valoris non debet dari loco maioris.
- 14 Argumentum à maiori ad minus, non valet in mandatis.
- 15 Mandatum à voluntate mandantis ita regulatur in superioribus sicut in priuatis.
- 16 Testis deponens de summa maiori, non censetur de minori consentire.

REGULA CX.

IN EO quod plus sit semper inest & minus.

- HAEC regula declaratur vt dictum fuit 3. in regul. non debet. 5. eo. ti. & aliquid etiã dictũ fuit in reg. nõ potest videri improbus. 5. eo. ti.
- ¶ Et regula ista primo videtur procedere de proprietate sermonis, dum dicit semper inest. & ad idem tex. in l. j. §. si stipulanti. de ver. obli. ibi in viginti decem inesse. & in l. qui quartam. in prin. de leg. j. in l. qui concubinam. §. cū ita. de leg. iij. in l. si qui cum totum. in prin. de excep. rei iud. verbum enim inest denotat proprietatẽ & essentiam: vt not. Bart. in l. si maritus. la. ij. §. legis. ff. de adult. in l. mercis. de verb. signifi. & ad hoc facit tex. in l. iij. si pluriquam. 5. de statu lib. vbi conditio dandi decem, impleri dicitur dando viginti: ergo videtur de proprietate sermonis: quia conditio debet impleri in forma specifica. l. Mæuius. l. qui hæredi. in prin. de condi. & demon. Et videmus in stipulatione quæ est strictè interpretanda. l. quicquid astringendæ. de ver. obli. & tamen in maiori summa minor continetur. d. §. si stipulanti. Et idem in sententiã. in d. l. si quis cum totum. & sententiã etiã strictè interpretatur: vt no. in l. j. C. si plures vna senten. & ita tenet Aret. & Mod. in d. l. j. §. si stipulati.
- ¶ Et ista conclusio verissima videtur, considerando quod illud minus veniat ad integrandũ illud quod plus est: quia in toto pars continetur. reg. in toto j. eo. Secus videtur si pars separata sit à toto: quia tunc non videtur propriè contineri. vnde qui petit centum, non videtur petere quinquaginta separatim, & formaliter: vt not. Bar. in l. scire debemus. in fi. princ. de ver. oblig. dum concludit, quod si promissi centum, nõ possum petere quinquaginta tanquam promissa: quia illa pars de quinquaginta promissa non fuit, licet sub generalitate includatur: vnde quinquaginta petuntur tanquam debita, sed nõ vt promissa. & dixi 3. in regul. non potest videri improbus. & facit glo. in l. j. in versic. inter. 5. de serui. vrbã prædi. quæ dicit declarando text. ibi qui dicit, qui actum habet iter habet: quod verum est quantum ad commoditatem, sed non quod sit seruitus: & sic iter in actũ continetur ad integrandum actum,

& non vt species seruitutis, prout de se separatim iter consideratur.

¶ Et secundum istud dictum Bar. esset dicendum, † quod ille qui pro-
mittit viginti, non dicatur promittere decem separatim: cuius tamen
contrarium probatur in d. §. si stipulanti. vbi si stipulanti decem respon-
sum sit de viginti, vel e contra valet stipulatio in decem: ergo illa mi-
nor summa etiā separatim videtur promissa. & facit text. in l. inter sti-
pulantem. §. si stipulante. de verbo. oblig. vbi dicitur, quod semper ia
summis id quod minus est videtur sponderi.

¶ Sed pro defensione Bar. considerandum est, † quod ipse loquitur quan-
do in maiori summa actus valet, quia promissa fuerunt centum: & tali
casu bene dicit, quia quinquaginta non fuerunt promissa, sed includun-
tur ad integrandum summam & centum quæ debentur. Secus quando
actus in maiori summa nō valet, prout loquitur tex. in d. §. si stipulan-
ti. & in d. l. inter stipulantem. §. si stipulante, quia tunc ne actus sit inuti-
lis conseruatur in minori summa, ex quo non potest valere in maiori
summa, prout agebatur: & sic actus in minori summa ex quo non po-
test valere in maiori summa conseruatur ex illa æquitate: quia in du-
bio interpretatio debet fieri vt actus valeat. l. quoties. de verb. obli.

¶ Ex quo inferri videtur, quod de proprietate sermonis in §. si stipu-
lanti in maiori summa minor non continetur, quando minor separata
est à maiori, per rationem Barto.

¶ † Sed ex æquitate & per interpretationem iuris, ex quo actus in ma-
iori summa non valet, in minori summa conseruatur. & text. in d. §. si
stipulanti. nihil facit: quia ibi summa maior erat separata à minori, &
distincta: quia stipulatus fuit decem vel viginti, merito valet in decem:
quia interrogatio & responsio facta fuit de decem: aliud est vbi agitur
de vna summa, in qua dicendum est, vt §. dixi.

¶ Secundo, regula limitatur nō procedere quando constaret quod ille
qui loquitur in maiori summa, vel in eo quod plus est, non consentiret
in minori. ita dicit Aret. in d. §. si stipulanti. per glo. ibi, in ver. non erit
& ad hoc alleg. tex. in l. si ita stipulatus fuero hanc summam. de verbo.
oblig. ad idem tex. in l. cum in testamento. de verbo. signi. † vbi haeres
grauatus exponere centum in funere, non potest minus exponere, &
idem no Paul. de Ca. in d. §. si stipulanti. vbi propter hoc reprobat glo.
si quæ est, in c. j. de arbit. in vj. & idem Alex. & Aret. in d. §. si stipulanti.

¶ Et hoc procedit etiam si tacite constaret de mente partium. exem-
plum colligitur in l. ex facto. §. j. ff. de vulga. & pupil. † vbi quando est
facta dispositio specialis de minori: tunc in maiori minor numerus nō
includitur, vt not. ibi Albe. Bald. Imo. & Doct. quod qui consentit in
maiore, non semper consentit in minori: quia in minori est facta spe-
cialis prouisio: ideo expressum facit cessare tacitum. l. cum filio. §. filio.
§. de vulga. & pupil. & text. in d. l. ex facto. §. j. inducit Dom. in d. c. j. de
arbi.

arbi. in vi. & ille text. procedit quando fuit facta prouisio de maiori summa & minori ab eodem fonte, prout loquitur text. in d. lex facto. §. j. secus si à diuersis: quia tunc species non derogat generi: ut Alex. tradit in cōs. clxxix. viso p̄cessu. in fi. li. v. de quo dixi §. in reg. in toto. §. eo. ¶ Tercio regula procedit prout loquitur in oratione affirmatiua: secus est in negatiua: quia non sequitur, non habeo centū, ergo non habeo viginti: ut patet ad sensum. & ita dicunt Bar. & Doct. in d. §. si stipulanti.

- 8 ¶ Sed obstare videtur, quia negatiua potentius negat quam affirmatiua affirmet: ut not. per glo. & Doct. in c. cum dilectus: de consue. not. in l. hoc genus. de condi. & demon.

¶ Si ergo minor summa continetur in maiori affirmatiue, à fortiori idē videtur in negatiua. Pau. de Cast. rñdet in d. §. si stipulanti quod argumentum procedit respectu temporum vel casuum: & non in summa in qua alia ratio videtur: & hoc declarari potest, quod in oratione affirmatiua minor summa continetur: quia hoc tendit & ordinatur ad constituendum maiorem summam: non sic videtur in negatiua, quia quod minor non contineatur, hoc ad orationem negatiuam maioris summe nihil facit.

- ¶ Quarto regula fallit in casu l. si decē. ff. locat. in cuius intellectu doct. laborat: sed vera videtur solutio Bal. in l. diem proferre. §. si plures. vbi dicit quod regula intelligitur quando maior summa absolute proferatur: secus si respectu alicuius corporis. d. l. si decem. vbi dicitur de maiori summa respectu rei locare, & idem Bald. in l. si in prin. C. de sen. quæ sine. & sequitur Alex. in cōs. lxxij. viso consulatione. col. pe. lib. ij. & hoc comprobari potest, ut dicamus quod in d. l. si decem. locator qui dixit de maiori summa, non videtur consentire in minori, prout natura rei de qua agitur satis ostendit, per ea quæ superius dicta sunt, & ad hoc facit text. in l. diligenter. in prin. in ver. item si mandauero. ff. mand. vbi qui mandat quod domus vel fundus repudatur centum, non videtur in minori quantitate consentire. Non obstat. tex. in l. diem proferre. §. si plures. ff. de arbit. in c. j. de arbi. in vj. vbi arbiter qui iudicat de maiori summa, videtur consentire in minori. Sed dicē illud esse ex interpretatione legis, ut finis libitibus imponatur: sed ille qui dicit de maiori, non videtur in minori tantum consentire: sed consentire in minori ad integrandū maiorem summam.

- 10 ¶ Quinto fallit in fideiussore qui in maiori summa si obligatur pro principali, etiā in minori summa in qua erat obligatus principalis non tenetur. l. Græcē. §. illud. ff. de fideiussoribus si fuerint in duriorem causam adhibiti, placuit eos omnimodo non obligari: est nullo modo obligant. ¶ quia negatiua postposita signo vniuersali æquipollet suo cōtrario: ut not. Bar. in l. legitimos. §. in legitimis. ff. de legit. tu. in l. obligari. in prin. ff. de auto. tu. & no. Bar. post gl. in d. §. illud. & not. per gl. in d. §. fideiussores. in gl. in fi. de fideiuss. & hoc intelligit nisi iuramentū interponat: quia facit valere actū eo modo quo pōt. l. cum pater. §. fili. matrē

a Alex. & consilio xxi. in fi. lib. vi. vbi dicitur xi. C. M.

b Valet. f. x. veritas, & ita observatur. est et purior licet Greg. Halo. in d. illud habet non omnino obligari. & ita firmiter est tenendum. C. M.

vbi Bar. de leg. ij. & no. Bar. in l. si quis pro eo. col. fi. vers. viij. prohibetur. ff. de fideiuss. & tradit Alexan. ³ in consilio A xxxij. in causa executionis. lib. j. in fin.

¶ Et etiam absque iuramento videtur quod de iure valet obligatio fideiussoris in minori summa in qua erat obligatus principalis: quia hoc est in constituto: ut est tex. in l. haftenus. in fi. ff. de constitut. pecu. Non obstat quod loquatur in constituto: ut dicit Bart. in d. §. illud. quia non videtur quod ratio diuersitatis assignari possit. & ad hoc facit tex. in d. §. illud. vbi generaliter dicitur, quod in omnibus qui pro aliis obligantur, si in duriori causam adhibiti sunt, placuit eos omnimodo non obligari: nam si illud dictum negatiuum intelligeretur generaliter etiam respectu minoris summae in qua obligatus erat principalis, hoc non esset verum in omnibus qui pro aliis obligantur, prout tex. ibi dicit: quia in constituto hoc non esset. d. l. haftenus. §. fin. ut ergo illud dictum negatiuum verificetur in omnibus qui pro aliis obligantur, prout tex. vniuersaliter loquitur, est necessarium dicere, quod illud dictum negatiuum intelligatur & referatur ad duriores causas, ita quod in illa duriori causa in qua principalis non est obligatus, nullo modo fideiussor obligetur: sed per hoc negatur quin obligetur in minori summa in qua erat obligatus principalis, & hoc etiam luadetur per rationem Iuriscōsulti ibi, qui considerat causam duriores: unde quatenus agitur de causa duriori, illud dictum intelligitur: quia dictum à ratione debet regulari. l. adigere. §. quāuis. de iure patron. Sed cum durior causa cesset in minori summa pro qua principalis tenetur, in illa minori summa videtur fideiussor obligari. & ita videtur de iure, licet Doct. aliter dicant.

¶ Sexto fallit in casu. c. cui de non sacerdotali. §. si de praeben. in vj. t. si mandatur provideri alicui de praebenda certi valoris, de praebenda minoris valoris etiam illo volente provideri non potest: quia mandatum debet diligenter observari, & non habet locum nisi in casibus expressis. & per illud tex. dictum fuit in reg. non debet. s. eo. t. q. in mandatis non valet argumentum de maiori ad minus: & pariter non valet argumentum de maiori quantitate ad maiorem valorem beneficii, per rationem quae ibi assignatur: quia mandatum debet diligenter observari. & facit tex. in c. si de verb. sig. & in l. si pupillorum. §. si praetor. ff. de rebus eorum. vbi mandatum praetoris ad vendendum, non habet locum in obligatione quae minoris est praedicti: & hoc videtur procedere in mandato superioris, prout iura s. allegata loquuntur. Secus videtur in mandato privati: quia illud impleri potest in re quipollenti. l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandavit. ff. de acqu. haered. in l. si. §. si. ff. mand. in prin. & in l. si ultra. C. de fideiussor. & loquuntur ista iura inter privatos. Secus videtur in mandatis superiorum: per supra dicta

dicta. Sed tamen ista differentia non videtur habere rationem diuersi-
 15 tatis: quia mandatum ita in superioribus sicut in priuatis regulatur à
 volūtate mandantis: vnde in quolibet mandato debet perscrutari vo-
 luntas eiusqui mandauit: & ideo in d.c.cui de non sacerdotali.conside-
 randum est, quia ibi voluit papa prouidere alicui specialiter de benefi-
 cio certi valoris, & in minori valore non esset illi prouisum, prout pa-
 pa cogitauit, & facit quod not. Petr. de Anch. in d.c.cui.

16 ¶ Septimo fallit in testibus deponentibus super valore rei: quia dixit
 de maiori summa, non videtur in minori consentire: vt not. doctor. post
 Io. And. in c. de arbit. in vj. col. j. ver. sed quid si actor in si cum sim. vt tra-
 dit Alex. in l. j. in. §. si stipulanti. de verb. oblig. in l. qui quartam. de leg.
 j. & in l. inter pares. de re iud. & latē Alex. in cons. lxxij. visa consultatio-
 ne lib. ij & Aret. in cons. lxxv. in præsentī consultatione.

In §. Nemo alienæ rei. Argumenta.

- 1 Satisfactio quid sit.
- 2 Defensor etiam immobilia possidens, satisfacere tenetur.
- 3 Defensor alterius quando admittitur sine satisfactione.

*Nemo aliena rei expromissor idoneus videtur, nisi cum
 satisfactione.*

ET ista est regula antiquorum: vt not. glo. per illum tex. in §. ij. ver.
 quia nemo. inst. de satisfd. ad idem text. in l. qui proprio §. qui alium. §.
 de procura. facit text. in l. recte defendi. §. de iud. in l. hæc autem. §. re-
 ctē defendi. ex quib. causis in possess. eat. l. item ait prætor. in fin. §. ex
 quib. caus. maio. j. eod. l. qui rem.

¶ Et ista regula procedit etiam si sit filius qui velit patrem defendere. l.
 filiusfamiliars. §. eodem.

1 ¶ Et satisfactio dicitur, quando quis facit aliquem securum datis fide-
 iussoribus. l. j. in fi. §. qui satisfd. cog. idem econtrā si pater filiam defen-
 dat. l. & ideo. §. si filiusfamiliars. §. rerum amot.

¶ Secundo ampliatur etiam in procuratore qui haberet mandatum. l.
 si ad defendendum. §. iudic. sol. & in l. j. C. de satisfd.

2 ¶ Tertio ampliatur etiam si defensor possideret immobilia: quia ta-
 men tenetur satisfacere, vt no. Bar. in l. sciendum. §. tutores. §. qui satisfd.
 cog. Et etiam si locupletissimus sit defensor, satisfacere tenetur. l. minor.
 §. si. cum duabus legibus sequentibus. §. de procur. & hoc videtur proce-
 dere, quia lex ita procedit disponendo: aliter secus videtur, per ea quæ
 tradunt Alex. & Mod. in l. j. ff. qui satisfd. cog. & in l. qui rem. j. eod.

3 ¶ Et regula ista secundum gl. limitatur, nisi quis susceperet defensio-
 nem alterius allegando causas absentia: quia tunc admittitur sine satis-
 factione: vt gl. hic dicit: quæ est sing. secundum Paul. de Cast. in d. l. filius
 familiars. post gl. ibi: & Bart. etiam illam sequitur in l. si verò. §. de virò.
 infi

in fi. 5. sol. mat. & no. Bar. in l. pen. §. ad crimen. col. pe. de pub. iudic. cum simil. vt tradit Alex. in l. filiusfamilias. in prin. Et hoc procedit in causa criminali, vbi agitur de vtilitate publica. vt not. Bar. in l. vbi pactum. col. pe. C. de transact. & in l. seruum quoque. in §. publicè. col. fi. de proc. & ibi rationem efficacem ad iudicem: quia cum iudex debeat suscipere defensionem pro innocentia absentis. l. si non defendantur. 3. de poenis. & in d. §. publicè. pariter videtur qd quilibet alius defensor pro innocentia absentis possit comparere & debeat admitti: vt not. Inno. in c. veniens. de accu. & not. Ant. de Butr. in c. cum parati. de app.

¶ Et secundum istam conclusionem late fuit consultum per do. Ant. Rosel. in cons. inserto inter consilia Barth. Vero. in cons. xlvj. quidam d. Zacharias. cum consiliis quampluribus successiue ibi sequentibus & idem dicitur in cons. lxxij. primum dubium. in prin. inter dicta consilia Bartho. Veron. & idem dicit Coru. pluries se consuluisse in consil. cciij. pro decisione. in princ. lib. j. & ita reperitur in consil. xvij. licet moris sit lib. iij. & in consil. cclxxij. visi inquisitione. eo lib. iij. & hoc procedit in causa criminali, & in satisfactione, & iudicato soluendo. prout loquitur gloss. hic & doct. in locis prealleg. secus in causa civili secundum Paul. de Cast. in d. l. filiusfamilias. & ita finaliter Alex. ibi residet. Et de isto executore quomodo admittatur, not. Bar. in tract. ad reprim. in ver. neglexerit. & in l. quæsitum. de iud. cum simil. vt tradit ibi Alex. Et alias limitationes ad istam regulam tradunt Ang. Alex. & Mod. in d. l. filiusfamilias. & Mod. in l. exigendi. in prin. C. de procur.

In §. Pupillus. Argumenta.

- 1 Pupillus quando per patientiam non obligetur.
- 2 Furiosus consentire non potest.
- 3 Pupillus agere potest ratione iniuriz sibi illatz.
- 4 Pupillus quantum ad primum decretum pati dicitur.

PUPILLVS pati posse non intelligitur.

¶ NAM in casibus in quibus patientia inducit consensum, & patientibus infertur præiudiciu. vt in l. decreto. de aqua plu. arcen. cum si. al. leg. in gloss. in illis casibus non obligatur pupillus, vt hic dicitur. adde textum in l. qui ad certum. supra locati. vbi ex patientia contractus locationis renouatur: quia ex patientia tacitus consensus arguitur: & hoc non habet locum in furioso qui consentire non potest, vt ibi dicitur: & pariter nec in pupillo qui non potest consentire: quia per patientiam non videtur consentire qui consentire non potest: vt dicit text. in l. si tibi. §. vnus. de opt. legat. & ideo pupillus præsens pro absente habetur. l. si pupillus. ex quib. caus. in possess. ea. vnde cum pupillus non possit contrahere societatem expressè l. & in conditionibus. ff. pro socio. pariter nec tacite contracta videtur: vt not. Ange. in consil. lx. morte dicti filij. in prin. not. Bartolus in l. Titium & Mauium. §. altero. de administrat. col. iij.

col.ij.in l.fi patruis.col.fin.C.commu. vtriusque iud.de quo dixi in cons.xxj.Rom.confiecccxij.quo ad primum. in vj.dub.And.Sicu.in consi.xxxj.col.ij.lib.j.

¶ Et regula intelligitur quātum ad hoc vt pupillus non obligetur: ¶ sed respectu iniuriæ quæ sibi inferatur, pupillus pati dicitur, vt agere possit actione iniuriarum. l. illud. §. de iniur. alleg. in glos. vbi dicitur, quod pupillus dicitur pati iniuriam, licet illam facere non possit. Et prædicta habent locum nisi pupillus^a sit proximus pubertati: quia tunc obligatur ratione furti, & iniuriæ. l. pupillum. j. eod. de quo ibi videbimus.

¶ Vltimo etiam pupillus dicitur pati quantum ad primum decretum quod contra ipsum interponitur si non defendatur. in l. apu l. Iulianum. §. si. §. ex quib. cau. in pos. eat. in l. si pupillus. de priuileg. cred. de quo Roma. in consi. cccclij. in re præsent. no. Bar. in l. j. §. sufficit. §. de admittito. circa fin.

^a Pupillus, adde eundem & quæ ibi posui in apostill. in l. ferè in omnibus. §. eod.

In §. Vbi verba. Argumenta.

- 1 Alternatiua ad sui veritatē requirit alterutrā partē esse veram.
- 2 Copulatiua vtrunque copulatorum requirit esse verum.
- 3 Verba si nec cōiuncta sunt, nec disiuncta, qualiter sint accipiēda.
- 4 Punctum loco copulæ habetur in oratione soluta.

vbi verba coniuncta non sunt, sufficit alterutrum esse factum.

¶ Ad declarationem tres cōclusiones firmari possunt.

¶ Prima, quod in alternatiua^b sufficit alteram partem esse veram: vt in regul. in alternatiuis. de reg. iur. cum si. ¶ vt dixi in c. inter ceteras. de rescript. in iij. not.

¶ Secunda conclusio, quod ad verificationem copulæ requiritur concursus copulatorum. l. si hæredi plures. de cond. inst. cum sim. vt dixi in c. ij. col. iij. de rescript.

¶ Tertia conclusio videtur secundum regulam hic, quod vbi verba non sunt coniuncta nec disiuncta, ex mente pronuntiātis vel disiuncta vel coniuncta accipiuntur: vt dicit text. in l. alienationis verbum. §. si. de verb. sign. & si de mente pronuntiātis non apparet, sufficit alterum fieri, vt hic dicitur. Et ad hoc facit quia in obscuris, quod intimum est, inspicitur. §. eod. l. semper. & not. per gloss. hic.

¶ Contrarium tenet glo. in l. alienationis. præalleg. §. si. quæ dicit, quod in dubio coniuncta præsumitur. per l. tripli. ci. §. videamus. de verb. sig. vbi probatur, quod in oratione soluta punctus est loco copulæ, not. per gloss. in l. pretia

^b Alternatiua. Adde Fel. in c. inter ceteras. col. si. hie alleg. qui ponit regulā cū suis fall. Dy. & Doct. in reg. in alterna. hic alleg. & ibi eius addi. super verb. satis. & ver. adimpleri. & circa nota. q. quā ponit do. Phi. in d. c. inter ceteras. ver. po. stre. adde l. so. in l. si se non obtulit. §. si ex conuentione. in ij. col. an ver. tenendo tantum. §. de re iud. H. C.

^c Copulæ Dec. in rub. in prin. §. si cert. per. l. c. j. vbi dixi. C. M.

rerum

rerum. ad leg. Falc. cum. si. vt tradit Alex. col. ij. in l. placet. in si. C. de sac. san. ecc. Imo. in l. cum testamento. §. hæc verba. in si. §. de hæ. inst. in l. si sita quis. post Ang. col. iir. ¶ Sed potest responderi q̄ ibi in d. §. videamus. cōstabat de mente propter subiectam materiam. & aliter respondet Dy. in reg. in alternatiuis. in si. cod. tit. in vj. & no. Bar. in l. stipulationes non diuiduntur. in vj. de verb. oblig. & in l. re coniuncti. in iij. opp. de leg. iij.

In §. Mulieribus. Argumenta.

- 1 Mulieribus quando subueniendum.
- 2 Deceptis subuenitur, non autem decipientibus. & au. 1.

MULIERIBVS tunc succurrendū est, cum defraudantur: non t̄ vt facilius calūnientur. 1
 ¶ AD idem tex. in l. ij. §. verba itaq; ad Velleia. alle. in gl. ibi, t̄ mulieribus deceptis, non decipientibus iura optulantur. Adde tex. in l. si sine. in l. fœminis. C. ad Velleia. in l. si decipiendi. §. ad. Velleia. facit tex. in l. si in alterius. C. si mi. se ma. di. & in l. si probaueris. C. si res alie. pig. da. sit. t̄ Et generaliter dicitur q̄ deceptis, & non decipientibus iura subueniant. c. cum vniuersorum. de rer. perm. in c. inter dilectos. de don. not. Ang. in consi. clx. domina Catharina. col. pe. & quod no. Fulg. in consi. lxx. viso processu. col. pe. in ver. plus dico. lib. iij. Et facit quod no. Guli. de Cun. in l. qui iurasse. in prin. §. de iureiu. limitando illum tex. cum si. vt tradit ibi Alex. Et limita d. l. si in alterius. vt per Ro. in consi. xij. viso facto. col. si. ver. respōdendū est breuiter.

In l. Pupillum. Argumenta.

- 1 Pupillus quando dicatur pubertati proximus.
- 2 Doli capaces qui præsumantur.
- 3 Pupillus pubertati proximus pro furto & iniuriis tenetur.
- 4 Pubertati proximus ex delicto & iuramento obligatur.
- 5 Pubertati proximus ne ad pias quidem causas testari potest.
- 6 Testari potest pubertati proximus, si statuto inducatur.

REGVLA CXI.

PUPILLVM qui proximus sit pubertati, capax esse & furandi & iniuria faciende.

¶ VIDENDVM est de duobus. Primo quando dicatur pupillus proximus pubertati. Secundo, in quibus casibus ex delicto teneatur.

¶ Circa primū dicit gl. hic, t̄ q̄ mascul⁹ à x. anno cū dimi-
 dio

- A** dio suprà dicitur proximus^a pubertati: in feminis, in
B nono b cum dimidio: vt etiam not. per glo. instit. de in
 uti. stipu. in §. pupillus. in versic. proximus. & in l. j. §. de
 noua. in glo. fi. & Bar. ibi sequitur, & ita communiter te-
 netur, vt dicit Ange. Aret. in d. §. pupillus. idem glo. in §.
 in summa. in versic. proximus. & ibi Aret. instit. de oblig.
 quæ ex delict. & Bald. idem tenet in l. si quis in tantam.
 col. ij. C. vnde vi. Non omitto tamen quod Salic. in l. im-
 punitas. C. de pœnis. declarando dicit verum esse quod di-
 citur de proximo pubertati habito respectu ad infantiam:
 quia minus distat à pubertate, quàm ab infantia. Sed per
 hoc non infertur quod sit doli capax: & ideo secundum
 eum, cum non sit hoc determinatum à iure, arbitrio iu-
 dicis committitur. l. j. ff. de iur. delib. & idem Ant. de But.
 in c. attestaciones. de desponsa. impube. Abb. refert in c.
 continebatur. de desponsa. impub. ¶ Et doli capaces sunt
A qui sunt prope pubertatem: vt dicit text. in l. apud Cel-
 sum. §. si quis non tutor. versic. deniq; Iulianus. de except.
 doli. Et cum hoc non sit declaratum, arbitrio iudicis re-
 linquitur: vt concludit Ioã. de Ana. in c. j. de delic. pue. &
 ad hoc facit, quia etiam proximus infantie potest esse
 doli capax, imo etiam infans: vt not. per glo. in d. c. j. de
 delict. puero. & Abb. ibi, & in hoc tota vis consistit: ideo
 cum in hoc certa ætas firmari non possit, debet arbitrio
 iudicis declarari. Et ad idem facit, quia text. hic cum si-
 mil. loquuntur de proximis pubertati simpliciter: ergo
 debent intelligi simpliciter, & non respectu infantie. &
 ad hoc facit quod no. Bal. per illud text. in l. excipiuntur,
 suprà ad Sillan. ubi inquit, quod illa distinctio de proxi-
 mo infantie vel pubertati, non habet locum in delictis
 atrociter puniendis: quia tunc ille dicitur proximus pu-
 bertati, qui parum distat à pubertate, per illum text. Sed
 certè ratio Bal. videtur pariter in casu nostro procedere:
 quia tex. etiam simpliciter loquitur de proximo puber-
 tati, ibi qui proximus sit pubertati. & eodem modo alia
 iura loquuntur: & cum ista proximitas non sit determi-
 nata, consonat quod arbitrio iudicis intelligatur, per su-
 pradicta.
- 3** ¶ Circa secundum regula hic ponitur, ¶ quod pupillus
 proximus pubertati obligatur pro furto & ratione iniu-
 riæ: & idem dicitur in l. impuberem. suprà de furt. & gl.
 ibi dicit idem esse in quolibet delicto. facit tex. in l. non
 excip

^a Proxim^o. Ias.
 auch. sacramē-
 ta puberū. C.
 si aduer. vendi.
 l. properandū.
 §. & siquidem.
 C. de iudic. So-
 ci. l. j. §. adipi-
 scimur. de acq.
 poss. C. M.
 b Nono. Sed
 quod solū in
 semestri ante
 pubertatē, te-
 net Ioã. Igneus
 latē l. j. §. impu-
 bes. nu. 10. cum
 seq. 7. ad Sil-
 lan. C. M.

excipiuntur. §. ad Sillan. & not. per glo. & Bar. in l. si quis in tantam. C. vnde vi.

¶ Et ista distinctio etiam adhibetur in contractibus: vt probatur in §. pupillus. instit. de inuti. stipu. no. per gl. in l. j. §. de noua. declarando vt ibi per Bar. & Ange. Aret. in d. §. pupillus. Sic etiam proximè cingendus habetur pro cincto. l. penult. de testa. mili. Sicut proximus ad pubertatem habetur pro pubere.

a Iuramento.

Non sequitur, sed potius sequitur, quod puniendus est si temerè iuret, & huic morbo assuefiat. nam & hoc planè delictum est. & diligenter curanda est disciplina morum etià in iunioribus à rectoribus Reip. vt per Arist. Polit. libro. viij. male ergo inferunt Doct. de obligatione pœnz seu coercitione pro ætatis modo, ad ciuilem vel aliam obligationem, alioquin æquè colligi posset. quod si obligari potest ex delicto ergo ex contractu, quod est falsum. C. M. b Pias. Idè no. Ias. in l. rescripta. C. de prec. imp. offe. co. fi.

c Dispensari. Adde Iaso. in l. rescripta. C. de prec. imp. offe. col. fi. in versic. concludendo puto, & cetera.

¶ Et per istum text. cum simil. in quibus dicitur quod proximus pubertati obligatur ex delicto, pariter inferitur quod obligetur ex iuramento: vt not. Bar. in auth. sacramenta puberum. C. si aduer. vendi. cum simi. vt tradit Alexan. in l. qui iurasset. in prin. de iureiuran. & latè Moder. in authen. sacramenta puberum. & hoc communiter tenetur secundum Abb. in consi. xxxix. duo sunt. in lib. j. & idem Abb. in consi. cvij. illud in effectu. libro ij. Fulgos. consi. ccxxvij.

¶ Adde tamè quod ista æquiparatio de proximo pubertati ad pupillum non semper procedit: patet, quia licet pubes testari possit. l. qua ætate. de testa. tamen proximus pubertati non potest testari etiam ad pias causas: vt no. Bar. in l. j. in ij. q. de sacrosan. eccle. cum simi. vt latè tradit Andr. Sicul. in consi. lvij. lib. j. Aret. in d. l. fin. in fi. C. de testa. mili. Benedict. Capra consi. lxxv. cum viso. & Philip. Fran. in rub. de testa. in vj. in iij. q. Et aduertendum est: quia in pupillo proximo pubertati videt quod possit dispensari. vt no. Ange & Alexan. in l. fi. C. de testa. mil. & secundum Bar. in l. si queramus. §. de testa. valeat statutum, quod proximus pubertati possit testari, de quo Andr. Sicul. in consi. xix. col. vj. lib. j.

¶ Vltimo not. quod licet pupillus obligetur ex delicto, tamen pœna mitigari debet: vt dixi supra in regu. ferè in omnibus. supra eod.

In §. In hæredes. Argumenta.

- 1 Ações pœnales quor modis extinguantur.
- 2 Cadauer ad furcas suspendere non licet.
- 3 Hæres non tenetur ex delicto defuncti, nisi de eo quod ad se peruenit.
- 4 Pœna iure ipso imposita defuncto, transit ad hæredes.
- 5 Lite cum defuncto contestata, transit processus ad hæredem.
- 6 Hæres quibus actionibus teneatur ratione hereditatis.
- 7 Pœna quando in hæredem transeat lite non contestata.

IN heredes non solent actiones trāsire, quæ pœnales sunt ex maleficio: veluti furei, damni, iniurie, vi bonorum raptorum.

¶ Ad idem tex. in §. non autē omnes. insti. de perpe.
 1 & tēp. act. & in l. j. §. de priua. delic. & ad hoc facit, quia per mortē, delictū & pœna extinguntur. l. defuncto. de pu. iud. l. in senatus. §. si propter mortē, s. ad Turpil. & in l. si. C. si reus vel accus. mor. fue. & ideo post mortē quis accusari non potest: secundūm Dyn. in c. quorundā. cum simi. ibi alleg. in gl. ¶ unde non est licitūm cadauer mortui ad furcas suspendere: vt dicit Ang. in l. ij. ^a in versū, vlt. scias. C. qui testa. fac. poss. post Pet. & Cyn. ibi.

^a In l. ii. Vbi post Alex. vide latē Iaso. in ii. nota. qui ponit etiam casus in quibus cadauer potest puniri. & Hip. de Marfil. in l. si. in vi. colū. in ver. item crimina. suprà. de quæstionib.

¶ Et idem Ange in l. defuncto. dicit, q̄ errant assessores qui in defunctos faciunt executionem pœnæ capitalis, & q̄ caueant, quia possent conueniri in syndicato, tāquam inferentes iniuriam cadaueri. l. j. §. quoties. s. de iniur.

¶ Et idē Ang. in l. si. C. si reus vel accus. mor. fue. in prin. & sequitur Imo. in l. qui à latronibus, §. si quis. colū. v. de test. & idem tenet Bal. in l. j. col. j. C. ne ex delic. defunct. cum si, vt tradit Alexā. in d. l. ij. col. si. C. qui testa. fa. pos. Ang. Arer. in tract. Malef. in ver. qui iudex videns. col. vj.

3 **¶** Et reg. ista limitat̄ primo nō procedere in eo qd̄ ad hæredē ex delicto defuncti peruenisset, quia pro cōtinetur hēres, & cōueniri potest. l. in hæredē. s. de calū. l. in hæredē. s. de dolo. cū si. alleg. s. in reg. sicuti pœna. s. eod.

¶ Et ratio ibi naturalis allegatur: quia sicut hēres non tenetur ad pœnam ex delicto defuncti: ita pariter extraneo delicto lucrari non debet.

¶ Et quia solum consideratur q̄ hēres non lucretur, pro eo quod ad eum peruenit, datur actio in factum, & non actio quæ sonet in delictū. l. j. §. si. de vi, & vi ar. & in l. j. §. si. s. vi bo. rap. vbi pro eo quod ad hæredē peruenit, non datur actio vi bonorum raptorū: quia putauit prætor sufficere condictionē ad istum effectū ne hēres lucretur. Et sufficit ad hæredem peruenisse, quia tenetur: licet illud consumpserit. l. videamus. s. quod met. caus.

¶ Et tali casu obligatur etiam hēres hæredis, dato quod ad eum nihil peruenerit: vt est text. nota. in l. videamus. quem ad hoc Angel. dicit singu. & in d. l. j. in fine. ne ex delictis defunct.

4 **¶** Secūdo ¶ reg. fallit, si pœna ipso iure defuncto imposita sit:

a Canonico. fit: quia tunc transit ad hæredē. vt no. Bar. in d. l. j. de priua. delict. per l. Caius §. ad Sillan. & in l. commissā. de public. & idem Ange. in d. l. j. C. ne ex delict. defun. col. j. versū. addo tibi alium casum. alleg. etiam l. fi. §. de his qui mort. sibi consci. & idem Bal. ibi alleg. c. j. de homte. in vj. ad idem text. in l. iij. §. quod autem. & ibi Bar. §. quod quisq; iur. Et hoc limitatur: vt per Imo. in c. fi. col. viij. de dona.

¶ Tertio fallit, ¶ filis contestata sit cū defuncto. d. l. j. C. ne ex delict. & in §. pœnales. insti. de perp. & tem. act. & not. Bar. in d. l. j. de priua. delict. vbi rationem adducit. Et hoc procedit in actionibus ciuilibus quæ dantur ex delicto: ¶ secus est in criminalib⁹ & publicis iudiciis. in quibus hæres non tenetur nisi data fuerit sententia. l. ex iudiciorum. §. de public. iud. no. Bar. in d. l. j. C. ne ex delict.

¶ Quarto regula intelligitur qñ pœna imponitur per modum agendi: secus si per modū excipiendi: ¶ quia tunc pœna transit in hæredē etiam lite non contestata. l. iij. §. quod autem. §. quod quisq; iur. secundum vnum intellectum. & no. Ang. in d. l. j. C. ne ex delict. defun. col. ij.

¶ Quinto regu. procedit de iure ciuili. Secus est de iure canonico^a. c. fi. de sepul. vbi glo. & in c. in literis. de rap. vbi gl. de quo latē ibi insistit Io. de Ana. qui omnes alios refert. & adde Domi. in confi. iij. super dubio præmissio.

¶ Et de successore in benefic. no. Cardi. in confi. cxxxij. pro discussione. in prin. & aliæ limitationes colliguntur ex doctrina Barto. in d. l. j. de priua. delict. & Ange. qui etiam plenē loquitur in d. l. j. C. ne ex delict. defun. & tradit Ange. Aret. in d. §. nos omnes autem. insti. de perp. & temp. actio. & Ioan. Bertac. in tract. suo de gabel. in iij. lib. col. penult. & fi.

REGULA CXII.

NIHI interest, ipso iure quis actionem non habeat, an per exceptionem infirmetur.

¶ De ista regula dictū fuit in regula, nō videt cepisse.

In l. In toto. Argumenta.

1 Pars cum toto dupliciter consideratur.

2 Totum vniuersale qualiter se habeat ad partē subiectiuam.

3 Plebs à populo differt, veluti species à genere.

REGULA CXIII.

In toto & pars continetur.

EADEM

A **E**ADDEM regula^a habetur in regula in toto. eod. tit. in vj. cum si ibi in gloss. allegatis. & facit regula j. eo. semper in generalibus specialia insunt.

¶ Et hoc propriè. l. si quis cum totum. in princi. vbi Soci. Et hoc idem dicit Baldi de specie contenta sub genere. in l. ij. C. de iure aur. annul.

1 ¶ Et ad declarationem reg. no. q. † pars & totum consideratur dupliciter: vt not. Bar. in l. si mater. §. si inter. de excep. rei iudic. Quædam est pars integralis & totum integrale. Quædam est pars subiectiua, alia quantitatiua. & eodem modo totum vniuersale, totum integrale & pars integralis est, prout in domo quæ constat ex solo, pariete & tecto. l. eum qui ædes. §. de vsucap.

¶ Et eodem modo in vsufructu qui dicitur pars integralis fundi: quia proprietates cum vsufructu facit plenum dominium: vt no. per glo. in l. rectè dicimus. de ver. sign.

2 ¶ Et per gloss. & in l. iij. §. de vsufruc. † Totum verò vniuersale & pars subiectiua dicitur, prout est genus & species quo casu posita specie ponitur genus: sicut si dicatur, est homo, ergo est animal: non sit in toto integrali, quia ad positionem partis non sequitur totum: vnde posito pariete, non sequitur domus: & posito vsufructu. non sequitur ergo dominium: vt no. per glo. in d. l. rectè diximus. no. Bar. in d. §. si inter. & latius Bar. in l. re cōiuncti. col. iij. ver. quarto dubitauit. de leg. iij. & in l. qui vsufructum. de verb. obli.

¶ Et hoc modo declaratur tex. insti. de iure natu. §. plebs. vbi dicit, † quod plebs differt à populo. tanquam species à genere: nam posita specie ponitur genus, & tamen posita plebe non ponitur populus. nam ibi loquitur de toto integrali, quo casu non valet argumentum: quia plebs non est pars populi subiectiua, sed integralis: vt dixi in l. ij. §. j. §. si cer. peta.

¶ Et ad regulam hic illa in vtroque toto videtur habere locum: quia in toto integrali, domus, paries, & solum continentur: & in pleno dominio vsufructus continetur: & in toto vniuersali generis species comprehenduntur. l. hoc legatum. l. si chorus. de leg. iij. l. si ita. §. de vsu & habit. & in regula, semper in generalibus.

¶ Et regu. intelligitur q. continetur in effectu per viam commoditatis, & non formalitatis: vt dixi §. in reg. in eod. & not. Dy. in ead. regu. in toto. eo. tit. in vj. vide Ang. in d. l. qui vsufructu. de verb. obli. vbi bene distinguit de toto.

non, possumus dicere q. magis de vna parte videat. intelledum, quàm de altera, vt in certitudo vitatur. tex. est cum gl. in l. vxori. in prin. §. de leg. iij. H. C.

a Regula. Fallit posita altera natura inter totum integrale, vel quantitativum & suam partem. l. j. secundum lecturam secundam. & ibi Bartho. Soci. §. de re. du. C. M.

IN obscuris inspicitur solet quod verisimilius est, aut quod plerumque fieri solet.

ISTA regula declaratur in l. 3. eod.

In l. Si quis obligatione. Argumenta.

- 1 Pecuniam accipere, & obligatione liberari, paria sunt.
Simonia in remissione debiti potest committi, sicut in datione.
- 2 Dare & remittere paria sunt.
- 3 Remittens debitum non liquidum, facere potius quam dare dicitur.
- 4 Remissio ob aliam causam non dicitur donatio.
- 5 Remittere loquendo proprie non est dare.
Dare quid sit.
- 6 Remittens dare dicitur, si pecunia non fuit solutioni parata.
- 7 Insignatio requiritur, quando ex causa donationis quid remittitur.

REGULA CXV.

SI quis obligatione liberatus sit, potest videri cepisse.

ET gloss. ponit exemplum in l. qui etiam. §. de calum. vel paria sunt, quod quis pecuniam acceperit, vel obligatione liberatus sit. & adde quod tex. in c. veniens. el. j. de testib. vbi simonia committitur in remissione debiti sicut in datione. & idem habetur viij. quæst. iij. c. talia. Et sic paria sunt, dare vel remittere. ad idem tex. in l. si fundum. §. Titio fundum. de lega. j. in l. si mulier. §. de conditio. ob caus. not. Bar. per illum tex. in l. peculium. la. j. in prin. de pecul.

ET per glo. in l. si interim. in ver. donationis. vbi Bald. C. de sol. facit tex. in l. iij. §. si stipulanti. de dona. inter virum. in l. promittendo. §. j. in l. licet. in prin. de iure dot.

ET conclusio. §. facta intelligitur quando ex tali remissione aliquid acquiritur illi cui fit remissio: prout iura supra alleg. loquuntur: secus si nullum commodum parti acquiritur, ut quia exceptio declinatoria remittatur: ut not. Abb. in c. veniens.

ET Secundo limitatur quando remissio fit non debito liquido: secus si debitum non sit liquidum, sed dubiosum: quia tunc ille qui remittit dicitur potius facere quam dare: ut idem Abb. dicit in d. c. veniens, & glo. Bart. in l. actione. §. de transac. cum sim. ut Alex. tradit in d. l. si mulier.

ET Tercio limitatur, nisi remissio facta sit de debito poenali ex delicto: ut declarat Bal. in d. l. si mulier. in fi.

ET Quarto nisi facta sit remissio ob aliam causam: quia tunc non videtur donare, qui remittit: ut not. Paul. de Cast. in l. contra iuris. §. j. §. de pact. in ver. item nota.

ET Quinto & ultimo conclusio declaratur procedere largo modo improprie.

3 proprie. Sed † proprie & verè^a remittere non est dare. l.

A Iulia. de condi. & demon. vbi conditio b dandi x. hæredi,
B non dicitur impleta per acceptilationem, sed quasi extiterit conditio legatum debetur. & ad hoc facit, quia dare est accipientis facere. § sic itaque. insti. de acti. & hoc non verificatur in remissione.

¶ Et quandoque licet dare, & donare, & non remittere: vt per glo. in c. statutum. §. notariū. in ver. remissione. de rescrip. in vj. quia facilius fit remissio; quam donatio: vt

6 no. Bar. in l. si duo. de ver. obli. † Et ista limitatio procedit nisi pecunia parata fuisset solutioni: quia tūc ille qui remittit, dare intelligitur: quia pecunia fingitur sibi data & redditā, l. singularia. §. si cer. pe. & ita dicit Pau. de Cast. in d. l. Iulia. per tex. in l. si spōsalibus. §. j. in fi. §. de iure do.

¶ Socin. ibi dicit in d. l. Iulia. quod illa loquitur in specie debita, quia ancilla ibi erat debita in specie: sed nos loquimur in quantitate pecuniæ, quæ licet sit parata solutioni, non erat debita quia erat debitum in genere.

¶ Sed tamen idem videtur dicendum in quantitate: quia licet illa quantitas non esset debita, tamen ex quo erat parata solutioni, videtur producere eundem effectum, quia eius solutione debitor liberatus fuisset. Aliter tamen concludendum videtur: vt dicamus quod quātum ad factum, remittere non est dare. & isto respectu conditio dandi, ex remissione pro impleta habetur: quia verè actus solutioni non interuenit.

¶ Sed quo ad effectum videtur ex quo nullum interesse considerari potest inter solutionem & remissionem debiti liquidi. isto respectu remittere videtur dare. & ad hoc facit text. in d. l. si fundum. §. Titio fundum. vbi conditio dandi quæ debet impleri in forma specifica, dicitur impleta per remissionem.

7 ¶ Ex supradictis infertur secundum gloss. hic, † quod in remissione facta ex causa donationis requiratur insinuatio^c: & not. Bar. in l. Modestinus. §. de dona. cum simil. vt tradit Alex. in l. si mulier. §. de condi. ob cau. & in l. creditori. C. de pact. vbi dicit istam esse communem opin. & dicit Ange. in l. pacta quæ contra. C. de pact. quod vidi ita iudicari Perusij. & notat Bald. in consil. ccj. præsupposito. lib. iij. & in cōsil. cxxxj. primo quæritur. eo. li. iij. & Alex. in cōsil. cxxxvij. in causi & lite. circa fin. lib. ij. And. Sicul. in consil. xlj. charta fin. colum. j. & lib. j. & Anto. de

a Verè. Idem
Felyn. in c. veniens. el. j. de test. j. col. & remittere litem non est dare, ita Bald. in l. j. C. de bonis matris. in j. colū. sequitur Ias. in l. si pro fundo, C. de transact. pe. col. remittere tamen rem vel actionem bene est dare: vt ibi per eos. & per Ias. in l. si mulier. hic alleg. Hieron. Chuc.

b Cōditio. Ad de Ias. in l. si fundū sub conditione. §. Titio. de leg. j.

c Insinuatio. Idem Io. Imo. in l. Aquilius. in ij. col. versic. extra gloss. ad de. §. de donat.

Canario in tractatu infinuacionis. in quaest. xlvj. & xlvij.
& Socin. in d. l. creditori.

*NON potest videri accepisse, qui stipulatus
potest exceptione submoueri.*

¶ De ista regula s. dictū fuit in regula, nō videtur cepisse.

REGULA CXVI.

*N*ihil consensui tam contrarium est (qui &
bonafidei iudicia sustinet) quā vis atque
metus: quem comprobare, contra bonos mores est.

¶ De metu dictum fuit s. in regula, in omnibus causis
pro facto accipitur.

In §. Non capitur. Argumenta.

1 Ius publicum est, quod commune est.

2 Restitutio in integrum nō datur, nisi duobus cōcurrentibus.

3 Libellus petitionis in integrū restitutionis qualiter formāndus.

4 Minor quando citra aliam læsionis probationem restituatur.

NON capitur qui ius publicum sequitur.

¶ Ius publicum, id est commune, & concordat rex. in l. 1.
non videtur. C. de in integ. resti. & l. verum. §. restituitur.
s. de min. quæ iura glo. hic adducit. & not. Bar. ibi in d. l.
verum. in §. sciendum. † duo enim requiruntur vt conce-
datur restitutio in integrū. l. nā & postea. in §. si minor.
s. de iureiuran. vbi dicitur, quod non statim quod minor
sit, datur restitutio. Sed opus est probare quod læsus sit,
& quod sit læsus eius facilitate. d. l. verum. §. sciendum.

¶ Ex his forma libelli colligitur in petēdo restitutio-
nem in integrū. & no. Bar. in l. fin. C. de in integ. rest. in fi.
vbi inquit, quod debet narrari quod sit minor & læsus, sui
facilitate: & nō sufficit dicere, quod sit minor læsus, quia
libellus nō concluderet: & idē Bart. in d. §. sciendū. nō ta-
men requiritur quod exprimat causam læsionis: vt not.
Bar. in l. minor autem. §. j. s. de min. ¶ Et secundū prædi-
cta cōsultuit Io. de Ana. cōsil. xlvij. circa præsentem cau-
sam. & quod not. Abb. in cōsi. lxxvij. in quaest. col. iij. li. ij.
† Nota tamē vnū casum in quo minor restituitur absque
alia probatione erroris & læsionis. videlicet quando in
causa criminali cōfiteretur maleficiū, de quo non constat
aliter quam per cōfessionē: nā debet restitui, quia eo ipso
apparet de læsione. ita dicit Ang. in l. certū. §. in pupillo.
s. de confes. in ver. & ideo dicitur. alle. ad hoc Ioā. And. in
c. ij. de rest. in integ. in vj. & dicit esse dictū not. & quoti-
dianum.

A dianum. & refert Alexā. & sequitur² in d. §. si minor. col. pe. & idē Alex. in consil. cxvj. in causa inquisitionis. lib. iij.

In §. Non videntur. Argumenta.

- 1 Error maximē omnium consensui est contrarius.
- 2 Errantis nulla voluntas est, aut consensus.

NON videntur consentire qui errant.

1 **N**IHIL enim est tam cōtrarium consensui, quam
B error. l. si per errorem b. §. de iurisd. om. iudi. & error non
habet consensum. l. ij. in princip. §. de iudi. quæ iura alle-
2 gata sunt in gloss & † nullus est errantis consensus. l. non
idcirco. C. de iur. & fact. ignor. & nulla errantis voluntas.
l. sed hoc ita. de aqua plu. arcen. & proprium erroris est
approbare falsum pro vero. xxxviij. dist. in c. quamuis. &
errare est aliud pro alio putare. xxij. q. ij. in c. in quibus.
Et ista regula nō videtur habere aliquam limitationem,
quia vere non consentit, qui errat.

In l. Prator bonorum. Argumenta.

- 1 Possessores bonorum in omnibus habentur loco hæredum.
- 2 Libellus in hærede, locū habere potest in bonorū possessore.
- 3 Libellus quare latam recipiat interpretationem.
- 4 Statuta strictē sunt interpretanda.

REGULA CXVII.

PRAETOR bonorum possessorem hæredis loco in omni causa habet.

† **P**RO ista regula facit tex. in l. ij. §. de bono. posses.
† vbi dicitur, quod in omnibus vice hæredum bono. poss.
1 habentur. & ideo conditio illa, si hæres erit, verificatur
in bono. posses. l. in conditionibus. §. patronus. de condi.
& demon. Et mandatum factum alicui vt adeat hæredi-
tatem, verificatur in bono. pos. l. si quis mihi bona. §. sed
si mādauit. de acqui. hæred. Et succedentes de iure præto-
rio largo modo dicuntur hæredes: vt not. Bar. per illum
tex in l. j. C. vnde liberi. † vbi propter hoc infert ad libel-
2 lum qui in hærede loquitur, quod in bono. posses. saluari
potest. Et ista cōclusio in libello de plano procedit: † q̃a
3 libellus latē interpretari debet vt saluetur: vt not. Bar. in
l. sed & si possessori. §. item si iurauero. §. de iureiurand.
cū simi. Sed † in statuto quod strictē debet intelligi, esset
4 maior dubitatio. Bart. tamen idē concludit in statuto. in
l. j. §. bonorum. per illū text. §. ad Trebel. de quo ibi Ale-
xan. & latē Socin. scribit in l. j. §. de vulga. col. iij. vbi con-
c cludit post Aret. hoc non habere locum materia odiosa.

a Sequitur. & etiam las. in l. error. in ij. col. vers. quinto li- mita. C. de iu- ris & facti igno- ran.

b Si per erro- rem. Vbi vide las. in ij. colū. ver. nota regu- lam. & Alex. in princi. & las. in §. item si quis. instit. de actio. col. xij.

c Odiosa. Imo vt per Alciat. l. hæreditatis ap- pellatione. §. ti tu. i. adde las. li. y. bonorum. §. ad Trebel. C. M.

In l. Creditor. Argumenta.

- 1 Creditor ius pignoris remittit, qui eiusdem alienationi consentit.
- 2 Consensus tunc non præiudicat, si actus non valeat.
- 3 Debitum non censetur remissum, iure pignoris remisso.
- 4 Priuilegio renunciare quando quis præsumatur.
- 5 Vxor potest marito pignus remittere.

REGULA CXVIII.

CREDITOR qui permittit rem venire, pignus dimittit.

Tertio reg. ista intelligitur quod cōsentiat, t̄ quia creditor consentiendo alienationi pignoris, videtur ius pignoris^a remittere. l. iij. §. si in venditione. l. sicut. §. si voluntate. s. quib. mod. pig. vel hypo. l. fin. C. de remis. pig. si autem esset præsens, & non contradiceret, non videretur pignus remittere. d. l. sicut. §. non videtur. nisi in quibusdam casibus: vt not. Barto. ibi in d. l. si. C. de remis. pigno. Alex. in l. quæ dotis. circa fin. in princ. s. sol. matr.

¶ Secundo regula intelligitur secundum gloss. hic, nisi creditor cōsentiret cum releuatione iuris sui. d. l. iij. §. si in venditione. & not. Rom. in consi. xciiij. §. visis his. col. iij.

¶ Tertio intelligitur t̄ quando venditio vel alienatio cui creditor consentit, valet: secus si non valet: quia consensus non præiudicat. d. l. iij. §. si. quib. mod. pig. & in d. l. debitum. C. de remis. pig. facit. l. si. s. in quib. caus. pig.

¶ Et ad hoc facit, quod remissio facta à parte in cōpromisso, intelligitur si compromissum habet effectum, ita quod laudum sequutum sit: vt no. Bal. in l. si diuersa. C. de transactio. col. ij. vers. ex prædictis apparet. cum simi. vt tradit Alex. in consi. xxij. viso instrumento. in princ. lib. j.

¶ Quarto regula declaratur, t̄ quod quauis ius pignoris remittatur, debitū tamē non videtur remissum: quia etiā si pignus reddatur debitori, non videtur debitū remitti. l. postquam. s. de pac. & in no. casu tradit Cuma. cōsi. xix. quidam nobilis. & ratio videtur: quia debitor consequitur vtilitatem ex possessione pignoris: vt not. per glo. in d. l. postquam. & in c. ecclesia sanctæ Mariæ. el. ij. vt lit. pend. & facit, quia t̄ ille qui facit actum cōtrarium priuilegio, nunquam videtur velle priuilegio renunciare vbi potest esse alia cōiectura: vt not. Ant. de But. in c. accedentibus. de priuileg. col. ij. vers. & per prædicta. Alex. consi. xxxij. ponderatis. lib. v. dixi in c. cū accessissent. de cōsti.

Et

- ¶ Et ista ratione vxor marito pignus remittere potest: quia non est donatio. l. si pignus. de his quæ in fraud. credi. l. etiam. C. ad Velle. l. Lucius. j. quib. mod. pig. vel hypo. & no. Bar. in l. j. §. j. co. tit. quib. mod. pig.

In l. Non vt ex pluribus. Argumenta.

- 1 Debitum esse potest quid ex pluribus causis.
- 2 Contraria eidem subiecto simul inesse nequeunt.
- 3 Meum esse nil potest ex pluribus causis.
- 4 Dominium ex vna causa quæ situm non potest ex alia quæri.

REGULA CXIX.

NON vt ex pluribus causis deberi nobis idē pōr
 ut a ex pluribus causis idem possit nostrū esse.

- ¶ DVO sunt dicta. ¶ Primum est, quod eadem res ex pluribus causis deberi potest: sed eadem res ex pluribus causis nostra esse non potest. Et de utroque dicto est tex. in l. iij. §. ex pluribus. de acq. poss.

- ¶ Et primum dictum limitatur dupliciter, secundū Pau. de Castr. in d. §. ex pluribus. post Bart. ibi primo quando
 2 cau. ex quibus res debetur, essent contrariæ: ¶ quia contraria stare non possunt in eodem subiecto. l. ij. §. fin. §. pro emp. in l. si ancillam. §. pro suo.

- ¶ Secundo limitatur si esset causa inualida: quia ex illa deberi non potest. l. cum res. C. de contrahen. empt. & est regula communis, quod non videtur in consideratione,
 A quod nullum est. l. iij. §. condemnatum. de re iudi. in l. non putabat. §. non quæuis. de contra tab.

- 3 ¶ Secundum dictum limitatur ¶ in pluribus causis^b diuerso tempore concurrentibus: secus si eodem tempore concurrant: vt not. Bart. in d. §. ex pluribus. in iij. opposi. per iura alleg. ibi in gl. in l. cum quis peculio. §. de solu. in l. si creditori. §. Marcellus. de leg. j. not. in l. in numerationibus. §. de solu.

- 4 ¶ ¶ Et ratio videtur manifesta: quia si dominium acquisitum fuit ex vna causa, vltcrius ex alia causa acquiri non potest: quia quod meum est, vltcrius meum effici nō potest. §. sic itaque. instit. de actionib. §. si cui fundus. vers. sed si rem legatarij. instit. de leg. & no. in l. si rem meam. de verb. obl. & ratio ista cessare videtur, quando eodem tempore plures causæ acquisitionis concurrunt.

¶ Secundo regula in secundo dicto limitatur quādo res facta sit nostra pleno iure: aliās secus videtur: vt dixi. §. in regula, neque pignus.

a L. iij. vbi plura exempla per doct. p̄maximē la. in l. mora.

b Causis. Vide Socin. in tract. fallen. in regul. e. la. in §. sic itaque. hic alleg. vbi late post alios. & quæ posui in regula neque pignus. hic allegata.

ALIVD est vendere, aliud est vendenti consentire.

¶ Et ideo quod prohibetur manumittere, non prohibet manumittere
 ti consentire. i. l. si pater. in fi. s. de manu. vindi. Et vendenti. non autem con-
 sentienti datur remedium. l. ij. C. de rescin. ven. vt not. Bald. in q. xx.

¶ Et prohibetur alienare, non prohibetur alienati consentire: vt not. per
 gl. & Bar. in l. cum pater. §. libertis. de leg. ij. vide quae dixi in c. ij. col. vij.
 vers. vigesimo casus. in fi. de iudi. & not. Bal. in rubr. C. de pact. in fin.
 vbi inquit, quod aliud est contrahere, aliud est contrahenti consentire. unde
 mulier quae prohibetur contrahere, non prohibetur contrahenti consentire.

¶ Limita tamen si esset eadem ratio: quia tunc ille qui alie-
 a Ratio. Deci. nare vel vendere prohibetur, prohibetur etiam consenti-
 in rub. in fi. C. re: vt not. Bald. & Salic. in l. ij. C. si aduer. donat. vbi loqui-
 de pac. Rep. c. tur in statuto prohibente minorem alienare: nam etiam
 ij. col. v. de iud. alteri alienanti, non poterit consentire: quia de facili
 An. Tiraquel. fraus posset fieri. & ita ibi tenet contra Iac. But. & no. And.
 Rep. l. si vnq. Sicul. in cons. xij. col. vij. lib. iij. & idem And. Sicul. in c. si
 in vers. dona- quis presbyterorum. per illum text. iuncto c. praecedenti.
 tione largitus. de rebus eccles. & in c. peruenit. circa fin. de empt. & vend.
 q. xxj. C. de re-
 uoc. don. C. M.

¶ Et facit alia regula quae §. habetur, in l. cum quis. in princ.
 §. eod. vbi dicitur, quod qui potest alienare, potest etiam
 alienanti consentire. Et in ead. l. §. cum autem. dicitur, quod qui donare
 non potest, pariter nec donanti consentire potest. & facit. ¶ quia sicut
 minor non potest alienare rem immobilem sine decreto, pariter alteri
 non potest consentire: vt no. Bald. in l. illud. alias in l. si praedium. C.
 quando decret. opus non est.

¶ Et concludendum est, quod ille qui non potest contrahere, non po-
 test etiam alteri facienti consentire, quando est eadem ratio. alias se-
 cus: vt no. Bal. in l. fin. col. ij. in vers. collige ergo. C. de pact. & vide glo.
 in regu. cum quis possit. §. eod. & quae ibi dicit resoluuntur in eo quod
 dictum est, an sit eadem ratio.

In §. Refertur. Argumenta.

1 Actus a parte maiori factus, ad omnes referendus.

2 Consensus omnium quando explicitè requiratur.

3 Consensus omnium in consuetudine non est.

4 Concorditer aduerbium quid significat.

REFERTUR ad vniuersos quod publicè fit per maiorem partem.

¶ Et ad eam regula habetur in l. quod maior. ff. ad municip. ibi: ¶ pro
 eo habetur, ac si omnes egerint. & sic hoc procedit per fictionem: vt no-
 tat Abb. in capit. cum olim. in fine. de re iudic. & alibi etiam habetur
 quod maior pars reputatur pro toto: vt not. Bart. in l. cum de lanionis.
 §. Sabinus. per illum tex. de fundo instr. in l. propter litem. vbi Bal. ff. de
 excu.

excusatur. in c. j. §. illum. de restit. spol. in vj.

¶ Et ratio istius regulæ videtur secundum glo. hic, quia negotia vniuersitatis non possent de facili expediri si omnes deberent consentire: vnde quauis dicatur in aliquo actu de consensu omnium idem tamen esse videtur de consensu maioris partis, vt not. Bart. in l. quicunque. in fi. per illum tex. cum gl. C. de omni agr. defer. lib. xj. & no. Bald. in l. rescriptum. in prin. per illum tex. §. de pac. Ista enim videtur interpretatio passiuæ, quæ etiam haberet locum in materia odiosa, vt not. in l. j. §. lex. Falcidia. ff. ad l. Fal.

¶ Et hoc intelligitur nisi constaret de mente disponentis,

2. † quod præcisè consensus omnium requireretur. & ita videtur procedere glo. not. quæ habetur in c. vbi periculum. §. idem quoque. in ver. singulis. de elect. in vj. & no. Bald. in c. non potest. de re iud. in princ. vbi inquit, q̃ maior pars attēditur, nisi expressè statutum sit, quod omnes debeant consentire: & illi de vniuersitare statuere pos-

A sunt^a, quod in aliquo actu omnium cōsensus præcisè requiratur: vt not. Abb. in c. constitutus. col. pen. in versic. ex

3. quo notabis. de appel. † Secus tamen esset in consuetudine quæ non valeret, q̃ omnes præcisè deberent consentire: quia vtilitas ecclesiæ sæpenumero impediretur cum homines facili dissentiant. ita fing. Abb. dicit in c. j. in no. antep. de his quæ fiunt à maio. par. cap.

¶ Sed aduertendum est, quia ratio Abb. ita videtur habere locum in statuto sicut in consuetudine: & tamen in statuto communiter doct. tenent valere statutum, vt §. dixi. Et ideo quantum ad hoc non videtur differentia inter statutum & consuetudinem. arg. l. de quibus. §. de legi.

¶ Sed probabiliter distingui potest, quod in aliquo vel in aliquibus casibus particularibus valeret statutum & consuetudo: sed generaliter derogando huic regulæ non valeret statutum & consuetudo, per rationem glo. hic. & Abb. in d. c. j. & dixi in c. cum omnes. de constit. in ij. lect.

4. † Et licet statutum à maiori parte videatur factum ab omnibus: non tamen dicitur factum concorditer quia verbum concorditer b importat nemine discrepante: vt Abb. concludit contra Card. in c. non potest. de re iud. col. pen. vers. sed dubitari potest. vbi plura iura inducit. & idem tenet Card. in clem. ne Romani. in vers. eo ipso. in viij. q. de elect. per illum text. in ver. si hoc cætui concorditer expedire videbitur. & ita declarat ibi tex. de elect. d. um

a Possunt. Cōtrariū tenet Panor. in dispu. super concil. Basiliensi, inci. quoniam veritas. Alcia l. collegarum. de verb. fig. C. M.

b Cōcorditer. Alex. consilio cxxiii. nu. 2. lib. ii. vbi dixi. C. M.

ibi dicitur, de electione facta in cōcordia. & ad idem est gl. in c. cupientes. in §. ad hęc. in vers. concordent. de elect. in vj. & ibi Dominic. col. ij. cum simil. vt tradit Alex. in l. iurispergentium. §. hodie tamen. §. de pact.

¶ Et hoc intelligitur habita relatione ad singulos. Secus videtur si verbum concorditer ad collegium seu vniuersitatem referatur: vt not.

Bal. distinguit in d. c. non potest. de re iudic. & etiam pro-

a Subiectam. pter subiectam^a materiam verbum in plena concordia Bal. c. fin. in fin. verificatur in maiori parte: vt no. Abb. in d. c. cum olim. de pręsumpt. in fin. de re iudi. & de his plenius Felin. scribit in d. c. non Ant. Burr. cap. potest. col. penult.

ad aures quod mct. cau. C. M. ¶ Et pro pleniori declaratione huius regulę recurrendū est ad ea quę scripta in c. cum omnes. de constit. & Mod. tradunt in d. l. iurispergentium. §. hodie. §. de pact.

In §. Absurdum est. Argumenta.

1 Ius autoris si resolutum sit, resoluitur ius acceptoris.

ABSVRDVM est plus iuris habere eum cui legatus sit fundus, quā heredem, aut ipsum testatorem si viueret.

¶ Ad idem text. j. eod. in l. in omnibus. §. non debeo melioris conditionis esse, quam autor meus a quo ius in me transit. † Et ideo dicitur q̄ resolutio iure autoris, etiam ius habentis causa ab eo resoluitur. l. lex vestigali fundo. §. de pig. in c. j. §. rursus. quib. mod. feud. amit. facit rex. in l. ij. C. si pig. pig. in l. debitor. in fi. §. de pig. act. & no. Alex. in cōsi. xj. ponderatis his. de quibus. col. vij. versic. nec potuit. lib. iij.

¶ Et in cons. xxxviii. consideratis his. col. ij. versicu. alia ratione. lib. ij. & Imo. in cons. viij. in casu pręmissso. col. fin. Bal. in cons. cccxxij. Massiolus. lib. iij. aliā est lib. j. cccclxxj. idem Socin. in consil. lxxxv. viso compromisso. col. fin. in prin. Quod limitatur, vt per Bal. in c. j. in ix. notab. de alien. feud. vbi limitat hoc duobus modis. & vide Alexand. in consil. clxxij. aliā clxxij. viso themate. col. ij. lib. ij.

In l. In iure ciuili. Argumenta.

1 Condicio quando pro impleta haberi debeat.

2 Condicio in vltimis voluntatibus & in contractibus quando pro impleta habeatur. & nu. 6.

3 Condicio verē impleri debet, si testator hoc voluit.

4 Citatio requisita in aliquo actu, quando consideranda.

5 Condicio an habeatur pro impleta, ab eo, cuius interest, impedita. & nu. 7.

R E G U L A C X X I.

IN iure ciuili receptum est quoties per eū, cuius interest cōditionē impleri, non fiet quominus impleatur, perinde haberi ac si impleta cōditio fuisset: quod ad libertates, et legata, et ad ha-
red

redū institutiōes perducitur: quibus exēplis stipulationes quoq; cōmittūtur: cum per cōpromissorem factū esset quo minus stipulator cōditioni pateret.

- ¶ **E**ADDEM regula habetur in reg. cum stat per eum.
 2 eod. tit. in vj. Et not. ¶ q; reg. habet locum in vltimis voluntatibus & in contractibus, vt hic. & idem est in dispositione statuti: nam ex forma statuti debetur salarium post latam sententiam si non stat per iudicem: & ita si protestetur, salariū debetur: vt Rom. concludit in consi. lxxxv. euidenter ostenditur, & idem Ro. in consi. cccxxxii. in eo in quo queritur. col. fi. vers. quo ad tertiū. Et ad regulam hic concordat tex. in l. in iure. ciuili. ^a de cond. & demon. in l. Labeo scribit si mihi bibliothecam. in fi. de contrah. emp. in l. sed ades. §. si. in l. qui operas. §. loc. & in l. j. §. diuus. §. de extraord. cog. in l. j. C. de his quæ sub mod. & in l. j. C. de inst. & substi. in l. executione. in fi. de verb. oblig. ¶ Et ista ratione si partes concordant, aduocato salarium debetur: vt no. per gl. in c. statutum. §. assessorem. in vers. communiter de rescript. in vj. & idem Spec. in tit. de sala. §. j. dixi in consi. lxx.

a In l. in iure ciuili. vbi late Imo. & Socin. & in l. in testa. la ii. eod. tit. & per Doct. vbi la fin. ii. col. C. de inst. & substi. & in l. in executione. §. fin. hic. alleg. per Alexā. in consi. cii. col. i. in i. v. o. lū. Dec. consil. dcxxx. in fi.

- 3 ¶ Et reg. ista limitatur, nisi testator voluisset verè cōditionem impleri: quia tunc non sufficit q; pro impleta habetur: vt no. Bal. in l. si pater. in iij. q. in fi. C. de inst. & subst. & idē Bar. in l. vter ex fratribus. de cond. inst. in fi. & ad hoc facit tex. in l. in conditionibus. §. j. de cond. & demon. vbi conditio regulatur à voluntate testatoris: & pariter idem esset dicendū in contrahentibus, si ita cōuenirēt quia hic vltima voluntas & contractus à pari procedunt, per istum tex. ¶ Secundo regula procedit quādo impeditur ab eo cuius interest. & hoc intelligitur principaliter: focus si in consequentiam, secundum gloss. & hic: sequuntur Imo. & Mod. in d. l. iure ciuili. de cond. & demonst. & ad hoc bene facit gl. in d. l. de vnoquoque. in prin. de re iud. vbi f. citatio quæ debet in aliquo actu fieri, solum consideratur in eo de cuius interesse principaliter agitur. & not. Bart. in l. in diē. de aqua plu. arc. cum simili. vt tradit Alex. in d. l. de vnoquoque. in princ. circa fi.
 4 ¶ In quo tamē aduertendū est, quia quantū ad validitatē actus, satis est, q; ille citatus sit cuius principaliter interest. Sed quantū ad hoc q; præiudiciū inferatur illi qui in consequentiā habet interesse, videtur citatio necessaria saltē per p. clama. vt no. Bar. in l. si eo tēpore. C. de remis. pig. cū si. vt per Alex. in d. l. de vnoquoq; & ideo in casu nostro videtur quod sicut cōditio pro impleta habetur quod ad illū de cuius interesse principaliter agitur quando ipse impediuit conditionem: eadē ratione vide

idetur, & conditio habeatur pro impleta quando ille impediuit de cuius interesse agitur in consequentiam, quātum ad illud interesse quod in consequentia considerari potest, quia eadem ratio omnino videtur.

¶ Tercio regula intelligitur, t̄quādo impeditur directo ab eo cui⁹ principaliter interest: sec⁹ si per interdictū: vt quia hæres impediuit lucrari seruū qui dādo decē erat factus liber. l. iij. §. si quis seruū. §. de statu libe.

¶ Quarto t̄limitatur, nisi natura cōditionis sit talis q̄ impediri possit. exēplū secundū gl. hic, Promitto tibi decē, si me viceris. Si ergo resistā, & facto meo cōditio impediatur, non habetur pro impleta. & idem tenet glo. in l. in executione. §. si. in fi. de ver. obl. & hoc intelligitur quando ludendo quis impeditur. Secus si quis recusaret ludere: quia nunc videtur stare per illum, & conditio habeatur pro impleta. gl. in l. si gratuitam. §. si. de præscript. verb. in ver. victori. no. Bar. & Doct. in l. executione. §. si. de ver. obl. & facit quod no. Paul. de Ca. post Guli. de Cu. in l. illud. §. si cuius. de trib. vbi concludit, q̄ si ego & tu egimus, q̄ qui minus currit soluat decem. Si tu nō vis currere, teneris ad decem, quia stat per te. & ad prædicta vide quæ no. Bal. in l. j. in x. q. C. de inst. & subst.

¶ Quinto declaratur, quōd conditio pro impleta habetur quantū ad hoc vt dispositio reddatur pura: non autem quōd non teneatur soluere quod semel obtulit, quia tenetur soluere: aliās per vim exceptionis repellitur: vt not. Paul. de Castr. in d. l. iure ciuili. de condit. & demonstr. per text. in l. cui fundus. de condi. & demonstr. vbi etiam Paul. de Castr. in fin. post Bart. & alios ibi.

¶ Et hoc intelligitur, nisi dispositio perfectam habuisset executionem. quia tunc non cadit quōd res per viam exceptionis retineri possit. l. si. C. de condi. infer. vbi Bart. & latius insistent Moder. in d. l. iure ciuili. de condi. & demonstr.

¶ Sexto limita, vt per Alexand. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. vbi Ias. in iij. not. de verb. oblig.

In l. Quæ propter. Argumenta.

- a Legē. Vide aliqua per Ias. post Alexan. & Doct. in l. si ex toto. deleg. i. in ii. col. ver. ultimo inducitur ista lex, &c. & finaliter vide gl. & ibi Alex. qui eā cōmendat in i. col. in cap. quoniam. xlviij. dist. quæ
- 1 Necessitas ipsa legi non subiecta, legem facere dicitur.
- 2 Necessitas licitum facit quod aliās esset illicitum, & nu. 3.
- 4 Mulieri non permittenda fornicatio aut adulterium necessitatis prætextu.
- 5 Mulier bannita occidi licitè potest, adulterio autem violari non debet.

REGVLA CXXII.

QUAE propter necessitatem recepta sunt, non debent in argumentum trahi.

¶ SCRIPTVM est, t̄q̄ necessitas non habet legem: a sed ipsa legem facit. q. j. in c. remissione. de cōse. dist. j. in A c. sicut. in c. quanto. & de consuet. in c. ij. de obser. ieiun. in c. si

singulariter dicit, q̄ illud quod non est licitum, necessitas facit licitū intelligitur quādo reperitur autoritas aliqua approbās ex necessitate illud posse fieri saltem approbatione generali, licet non specialiter: aliās non est veniendū contra l. propria autoritate. de quo vide vltra alleg. hic, Feli. in c. querelā. de iure iur. col. pen. ver. in gl. in ver. necessitate. & eūdē in c. cū in ecclesia. de simo. Ro. cōf. cxxix. inci.

ex themate. &

c. si quis ppter necessitatē. de furt. in l. qui potuerūt. §. de manu. testa. cum si. vt latē Ro. tradit in l. si verō. §. de viro. in liij. fallen. sol. mat. vbi xxxviij. medijs hoc probat. Et Alb. in l. j. in fi. de offi. cōsu. & in l. ij. in prin. C. de pa. qui fil. distrax. Et Lucas de Penna in l. curiales. de decur. lib. x. & no. gl. per illū tex. in l. j. §. de of. consu. in auth. vt

in cōf. cxviij. & per Hip. de

Marfi. in l. j. §. præterea. col.

xix. vsq; in fi. §. & Alb. in Di-

ctio. in vers. ne-

cessitas. & Ias. in l. Marcellus.

§. res quæ. ij. colū. ad Treb.

& Girar. de Pe-

tra san. in sing. c. quod est fina-

le in ordine. vbi multa cō-

gerit per duas col. H. C.

a Tollitur. Bal. l. j. C. de nau.

foen. Ang. cōf. l. j. Hipp. marf.

l. vnica. nu. 23. C. de rapt. vir.

Fran. Ripa tra-

cta. de peste. fo-

lio 42. C. M.

b Permittitur. Intātū q̄ etiam

in foro iudicia-

li nō erit puniē-

das, secundum

Abba. in d. ca. si

quis ppter ne-

cessitate. sed

hi qui obli. §. pe. in ver. necessitatis. † Et quod non est licitum lege, necessitas facit licitū. c. q̄ non est. de reg. iur. facit tex. in c. licet. de fer. in l. j. §. j. de of. eius. & in l. diuus. Fius. de pet. hær. cum si. vt And. Sicu. tradit in c. j. de pig. & Feli. in c. cum accessissent. col. viij. vers. tertio restrin-

gitur. de consti. & in c. ij. col. fi. de despon. Et adde tex. in l. Cæsar. de publi. & Feli. in c. significauit. de Iud. in fi.

† Et prædicta procedūt durante necessitate: aliās secus. d. l. j. de of. eius. nam quod pro necessitate statutum fuit,

cessante necessitate tollitur. a. j. q. j. quod pro necessitate. cum si. vt dixi in c. cū cessante. de app. vnde q̄. statuitur

prætextu necessitatis, illud debet tolerari quatenus dūrat necessitas: vt no. Bar. in l. j. §. nuntiatio. col. j. de oper. no.

alleg. l. j. in fi. de fer. & l. senatus. de offi. præf. & istud est quod hic dicitur, quod recepta propter necessitatem, non

trahuntur in argumētū. Item excusatur quis à casu necessitatis, nisi culpa præcedat casum. in l. si fideiusso. §. si

necessaria. qui satisd. cog. cū simi. ibi alleg. in glo.

† Ultimo notandū est, † q̄ prætextu necessitatis turpi-

tudo adulterij vel fornicationis non permittitur mulie-

ri. l. palām. §. nō est ignoscendū. §. de ritu nup. secus est

in furto quod propter necessitatem, permittitur b. d. c. si

aduerte ad l. palām. §. nō est ignoscendū. quia loquitur quādo mulier eligit vitā

turpē prætextu paupertatis, perseverādō in dicta turpitudine: vt probat in ver. vi-

tam. non tamē loquitur q̄ extrema necēssitate famis coacta sibi promisit per for-

nicationē: nam tūc videtur quod possit, nō per regulā traditā ibi per Doct. quod

tempore necessitatis omnia sunt cōmunicanda. vt in c. discipulos. de cōf. dist. v. & in clxviij. dist. & sic cū humana creatura nō veniat in fructu, vt in §. in pecudum.

de re. diui. nō sit cōmunicanda: sed per aliā reg. q̄ necessitas non habet legē. j. q. j. c. remissionē. de cōf. dist. v. c. sicut. l. qui potuerūt. de manu. testa. & sic quod illicitum est, necessitas faciet licitū, nam propter necessitatem quis excusatur: puta si

potēs mihi mā
dauit q̄ occi-
dā Titū, aliās
quod me inter-
ficiet: si occidā,
sum excusatus:
ut satis remissi-
uē p̄ do. Phil.
7. in l. is dānū.
§. eius verò. 7.
eo. & cogita si
posset dici in
casu nostro, nō
reperitur auto-
ritas aliqua ap-
probans hoc
posse fieri ex
necessitate sal-
tem approba-
tione generali
quæ requiritur
ad hoc ut pro-
cedat illud q̄
regulariter di-
citur, quod il-
licitū necessitas
facit licitū, se-
cūdm gl. in c.
quoniā. xlvij.
dist. quā supra
in j. apostil. cō-
mēdauit. H. C.

quis propter necessitatem. de furtis. & glo. ibi rationem
diuersitatis adducit.

¶ Et ratio videtur: quia mediante furto, immediate pro-
uidetur necessitati famis: non sic videtur in coitu illicito,
quia ex illo fames non satiatur. & facit quod no. Bal. in l.
fi. C. si contra ius vel util. pub. vbi inquit, ¶ quod licet mu-
lier hannita occidi possit, tamen adulterari non potest:
de cuius dicti veritate dixi in c. quæ in ecclesiarum. de
constitu. col. vj.

In l. Cui ius est. Argumenta.

- 1 Donatio & venditio inter alienationis species numerantur.
- 2 Alienatio fieri eūā dicitur, si res in emphyteusim cōcedatur.
- 3 Emphyteuta rem emphyteuticam vendere non valens do-
mino irrequisito, donare poterit.
- 4 Donatio prohibita dicitur, si venditio prohibeatur.

R E G V L A C X X I I I.

C V I ius est donandi, eidem & vendendi &
concedendi ius est.

¶ T A M ¶ donatio & venditio sunt species alienatio-
nis. c. nulli. de reb. eccle. non alienan. & plenior videtur
alienatio quæ fit per donationem, quia illa absolutē fa-
cta videtur & nullam habet recompensationem, sicut in
venditione contingit, vbi pretium venditori debetur: &
ideo bene dicitur, quod ille qui habet potestatem do-
nandi, & vendendi potestatem habere videtur: & pari ra-
tione videtur habere potestatem concedendi rem, puta
in emphyteusim. ut gl. hic dicit: ¶ quia etiam talis conces-
sio alienatio dicitur. d. c. nulli.

¶ Et ista regula videtur procedere subsistente eadem ra-
tione, declarando ut dixi: secus est stante diuersitate ra-
tionis, prout contingit in l. fin. C. de præd. cur. lib. x. vbi
conceditur ius donandi decurionibus, & tamen istis non
datur facultas vendendi: quia facilius induceretur ad ven-
dendum, quàm ad donandum: ut in d. l. si. habetur. & no-
per glo. & ista ratione emphyteuta licet non possit ven-
dere domino irrequisito, donare tamen potest: ut no. per
gl. & Doct. in l. si. in ver. vendere. de iure emphy. de quo
Alex. cons. cxx. visis narratis. lib. iij.

¶ Sic etiam tecontrà, prohibita venditione videtur pro-
hibita donatio: ut no. per gl. in l. ij. C. de vsuca. pro empt.
vbi Bar. & idem Bart. in l. voluntas. per illum tex. C. de
fideic

fideicom. & hoc procedit quando est eadem ratio: secus si sit diuersa: vt no. Pau. de Cast. post. Sali. in d. l. voluntas.

REGVLA CXXIII.

POENALIA iudicia semel accepta, in heredes transmitti possunt.

¶ AD idem tex. in l. omnes penales. §. de act. & obli. in §. penales. instit. de perp. & tēp. act. cū si. alleg. in gl.

REGVLA CXXIV.

CVM quis possit alienare, poterit & consentire alienationi. Cui autē donare non conceditur: probandum erit nec si in donationis causa consenserit, ratam eius voluntatem habendam.

¶ DE ista regula dictum fuit. §. in l. aliud est vendere.

REGVLA CXXVI.

QVI rem alienā defendit, nunquā locuples habetur.

¶ DE ista reg. dictū fuit §. in reg. i. eo. §. nemo alienę rei.

In l. Non videntur. Argumenta.

- 1 Dare, est dominium transferre, & accipientis facere.
- 2 Dare verbum, variis capitur modis.
- 3 Venditor generis, ad dandum tenetur.

REGVLA CXXVII.

NON videntur data quę eo tempore quo dantur, accipientis non sunt.

- 1 **NOTA** ¶ quod dare, est dñum transferre. & colligitur ista reg. in l. vbi autē. §. si. in si. de verb. obli. in §. a sic itaq. insti. de act. quę iura alle. sunt in gl. facit tex. in l. si. in prin. §. de condi. ob. cau. & præcisē verbū dare, importat dñij translationem: vt dicitur in d. §. si ibi, oīno. & ibi quoquo modo, adeo qđ etiā ex volūtate partiū hoc non alteratur: vt concludunt Alex & Mod. contra gl. in d. §. si.
- 2 ¶ qđq; tñ verbū dare, improprie accipitur, propter qualitātē personę, in qua trāslatio dñij non pōt habere locū. l. Mæuius. de condi. & demō. l. si quis ita. §. pē. §. de sta. lib.

¶ Quandoque etiā improprie ponitur ex natura contractus: nam si vendo fundum, & promitto dare, intelligitur tradere secun lūm glōf. hic per l. si stipulātus. §. de vsuris. quia qui vendit non habet necesse fundum emptoris facere. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahen. empt.

a §. Vbi videas late doct. pręmaximē l. si in iii. & iiii. col.

a Possidet. Vbi latè Mod. & maximè Ias. qui plures quæst. ponit in materia ista: & regulariter iudicis autoritas excusat à pœna: de quo Socian suo tract. fallere in reg. c. ij. fo. 30. & satis remissiuè per addi. Dy. in reg. quod quis mādato. hic alleg. b Excuset. Adde tamen q̄ autoritas iudicis non excusat, quin attēta pendente appellatione reuocentur. ita d. Phil. in cons. cc. incipien in casu proposito. in prin. c Ne soluat.

Excusabit e-
tiā à periurio,
si tēporis facta
fuerit proroga-
tio: vt per dom.
Phil. c. de cau-
sis. de of. dele.
iij. col. in prin.
& in c. præter-
ea. de appella.
col. j. in fi. ver-
si. successiue. &
c. quid enim in
compensatione.
Ioan. Fab. in §.
in bonæ fidei. in
stit. de actio. te-
net quod sic: de
cuius veritate
ibi per Ias. col.
xii. in fi.
d. Spoliatus. Vi-
de eundem d.
Phil. in reg. fa-
ctum à iudice.
j. eodē. vbi de
clarat qualiter
hoc intelligat.
& do. Iaso. in l.
iustè possidet.
de acquir. poss.
in prin. & eun-
dē do. Phil. in
c. cōsultationi-
bus de offi. de
leg. in iij. not.
& in cōf. cxi.
incipiē. in cau-
sa quæ agitat.
col. v. in fine. &
consil. cc. incip.
in casu propo-
sito. in prin.

& venditor solū ad tradendum obligatur. l. j. §. de act.
empt. l. ex empto. §. j. eo. tit. & hoc in venditore, secus est
in emptore qui tenetur dare pretium. d. l. ex empto. §. j.
ver. nummos autē. & ratio videtur: quia venditor in ge-
nere ad pretium tenetur. Ideo Bar. ibi infert idē esse 3
in venditore generis qui ad dandum tenetur. de quo ali-
ter dixi in l. ij. in prin. in vltima conclusione. §. si cer. per.

In §. Qui iussu. Argumenta.

- 1 Iussus iudicis excusat à dolo.
- 2 Iurās soluere certo tēpore, excusāt si per iudicē impediatur.
- 3 Spoliatus per iudicem, non restituitur.
- 4 Præceptum iudicis quando excuset facientem.
- 5 Iudicis præceptum non ligat extra iudicis officium.

*Qui iussu iudicis aliquid facit, non videtur
dolo malo facere: quia parere necesse habet.*

¶ NOTAT q̄ qui facit iussu iudicis, excusatur à dolo, 1
quia necesse habet facere, facit text. in l. iustè possidet
de acqui. poss. & quod ibi Alex. post Pau. de Cast. & vide A
in reg. quod quis mandato. eo. tit. in vj. Ad idem; quod
iussus iudicis excuset b, est tex. in l. si quis id quod. §. doli. 2
de iurisd. om. iud. vbi gl. in l. ait prætor. §. j. in versi. quid
tamen, de mino. vbi gl. plura iura concordantia adducit.
Ad idem tex. in l. quanquam. in prin. vbi glo. §. de. aqua
plu. arc. & adde tex. no. in l. mulier. §. fi. de lege commis.
& ibi est text. pro dicto Alber. in l. si quis id quod. col. ij.
vbi inquit quod iussu iudicis ex causa iusta præcipientis
ne soluiam, non incurro pœnā ad quam eram obligatus,
si non soluerem in termino: quia propter iussu iudicis
sum excusatus. & est dictum Host. in tit. de iure iuran. §.
quod species. versi. item iuramento dicentis, t̄ quod qui 2
iurauit soluere in certo termino, si iudex præcipiat illi
ne soluat c, excusatur. & idem Archid. in c. dicit. xiiij. q. v. c
cum simi. vt tradit Feli. in c. constitutus. de rescript. vide
allegata. t̄ Et adde, quod spoliatus d à iudice nō restitui- 3
tur: vt dixi in cons. cxxv. Felin. in c. dilectus. de rescript. d
¶ Et ista regula secundū glo. hic intelligitur quando 4
præ

præceptum fuit iustum, vel in dubio. Secus si cōstaret iniustitia^a: quia illi non esset parendum, sed resisti posset: vt no. Bar. per illum tex. in l. prohibitum. C. de iure fisci. lib. x. & no. Io. And. post Hosti. in c. significamus. de consueti. cum sim. & Fel. tradit in d. c. constitutus. & adde quod not. Bar. in l. iustè de acqui. pos. in prin. vbi limitat illum tex. quando iudex procedit seruato ordine iuris: aliàs secus. per l. meminerint. C. vnde vi. de quo ibi plura dixi quæ hic inferi possunt. & in d. consi. cxxv.

^a Iniustitia. Ad hoc Andr. Iser. c. j. colum. vj. qui success. teneant. in vñbus feudor. dixi ad Alex. cōsil. cxliij. num. 2. lib. ij. Car. M

¶ Secundo regula limitatur non procedere quando iudex extra officium eius procedit. secundum gloss. hic faciunt dicta in c. dilectus. per Felin. & ad hoc est regula. j. eod. factum à iudice. vbi videbimus. & vide Pau. de Cast. in l. vt vim. de iusti & iure.

REGULA CXXVIII.

CAPIENDA occasio est, quæ præbet benignius responsum.

DE hoc s. dictum est in reg. semper in dubiis. s. co.

QVOD factum est: cum in obscuro sit, affectione ex cuiusque capit interpretationem.

DE hoc s. in regu. in obscuris. & in regula semper. nam ista secundum illam intelligitur.

In l. Is damnum dat. Argumenta.

- 1 Facere dicitur is ipse, qui etiam per alium facit. & nu. 5.
- 2 Mandans grauius peccat, quam mandatarius, qui alias non erat factururus.
- 3 Pœna statuti punitiētis maleficium, extenditur ad mādantem.
- 4 Mandans quando verè facere dicatur.
- 6 Statutum loquens de faciente non semper habet locum in mandante.
- 7 Accusans homicidium an succumbat, si probetur mādatum.

REGULA CXXIX.

Is damnum dat, qui iubet damnum dare.

- ^B ¶ **E**XEMPLIFICA istam reg. vt per Dyn. bin reg. b Dyn. vbi satis remissiue per eius addit. in apostilla super litera b.
- 1 ¶ qui per aliū. de reg. iur. in vj. ad idē tex. in l. j. §. de iecif. se. de vi & vi arm. vbi dicitur, q̄ parū refert suis manibus deiiciat, an per alium. ad idē tex. in l. non ideo minus. C. de accus. cum sim. alleg. ibi in glo. ad idē tex. in c. cū ad sedē. de resti. spol. in c. muliere. de sent. excō. in l. nō solū. §. si mādato. s. de iniur. & no. text. qui dicit, dat damnum.

& sic denotat veritatem: & hoc expresse dicitur in c. mulieres. ibi, cum is verè committat delictum, cuius autoritate vel mandato delictum committi probatur.

¶ Et ista conclusio videtur procedere quātum ad effectum iuris quo ad pœnam: quia ꝑ mandans plus deliquit, quā mandatarius qui non erat aliàs facturus: & sic ipse deliquit, & fecit aliū delinquere, quod est grauius: vt per glo. in l. Athletas. §. Pomponi⁹. in verbo, in seruitute. de his qui not. in fa. & no. per glo. si in c. gaudemus. de diuor. ideo eadem pœna punitur. d. l. non solum. §. si mandato. & in l. aut qui aliter. in fi. quod vi aut clam. quod in cle. j. de pœnis.

¶ Et hoc videtur etiā habere locū in statuto: vt no. Bar. in l. quemadmodum. C. de agri. & cen. lib. x. vbi inquit. ꝑ ꝑ pœna statuti punientis facientem maleficiū, habet locū in mandāte. & de hoc latè tradit Barth. Veronen. in consil. xxxiiij. si nunquam magnifice. in vlt. dub. char. fi.

¶ Et ista conclusio videtur procedere quando statutū loquitur in rem: vt quia dicat, pro homicidio^a vel pro furto sit talis pœna: quia tunc etiam comprehenditur qui mandauit. d. l. aut qui aliter. §. fi. & ibi Bart. per illum tex. & idem Bart. in l. hæc verba. §. de adul. Abb. in d. c. mulieres. de senten. excom. Corn. in consil. cclxix. licet videtur. lib. j. Cor. in consil. lxxix. plura seriose. lib. iij.

¶ Similiter videtur procedere. ꝑ quando mandatarius cogitur exequi mandatū: quia tunc mandās dicitur verè facere: vt no. Barto. in l. sed si vnus. §. seruus. de iniur. col. ij. per. lita autem. §. gessisse. de admini. tu. vbi infert ad qd. de procuratore quam refert Ang. Aret. in tract. malef. in verb. Sempronium mandatorem. q. xliij. Abb. in d. c. mulieres. col. pen. ꝑ Sed extra dictos casus, qui facit per aliū, non dicitur propriè facere: vt Bar. cōcludit in d. §. seruus. & no. Dy. in regu. qui per alium. in. fi. Bald. in l. j. col. ij. in ver. in mandante etiam. C. de ser. fug. cum sim. vt tradit Alex. in consil. lxxv. visa quada constitutione. col. ij. lib. iij. vbi infert, ꝑ ꝑ statutū quod loquitur de faciēte, nō habet locum in mandante. & not. Bal. in l. nō ideo minus. col. v.

¶ Sic etiam ꝑ si quis accuset aliquem fecisse homicidium. & probaret de mandato, succumberet. b vt no. Io. Mon. in regu. qui per alium. & sequitur Bal. in c. j. §. iniuria. col. fi. ver. pone, accuso te. de pac. iur. fir.

¶ Et si quis sit inquisitus de mandato, & de castigatione probetur, succumbit: vt no. Bal. in l. hæc verba. per illum tex. de his qui not. in fa. Alexā. in consil. cxxviiij. quoniam abundè lib. iij. & cōcordat ista regula. j. eo. l. quod iussu:

In. §.

a Homicidio.
an valeat statu-
tum imponens
pœnā pecunia-
riā ꝑ furto vel
homicidio, vi-
de Hosti. & Ab-
ba. qui tenent
qd non in c. ii.
de delict. pue.
vbi satis remis-
se ꝑ addit. sup
ver. irrationa-
bilis.

b Succumberet.
Imo etiā eodē
iudicio dñabi-
tur tanquā au-
tor delicti. Car.
Mol.

In §.Eius verò. Argumenta.

- 1 Mandatarius quo. casu possit excusari.
- 2 Filius vel seruus quo casu excusetur per mandatum patris vel domini.
- 3 Iussus minuit pœnam, etiam in grauioribus.

E I V S verò nulla culpa est, cui parere necesse sit.

1 ¶ Ex hoc potest exemplificari in eo potenti qui mihi mandauit quod occidam Titium, aliàs quod me interficeretur nam ego ero excusatus^a, quia aliter vitā meā saluare non possum. ita Bal. in c. j. §. iniuria. col. fi. versic. sed pone. de pact. iur. firm. vbi alleg. Petr. ibi, & Cyn. in l. scientiam. §. qui cum aliter. ad leg. Aquil. & ad hoc videtur gloss. in l. si familia. in verbo, poterit. in fi. ff. si famil. furt. fecit. dic. & quod propter necessitatem quis excusetur. facit tex. in l. Cæsar. de publicum simil. vt tradit Felin. in c. ij. in fin. de constitut.

^a Excusatus. falsum, quia potius mors ferenda, quàm malo consentire. & contrariū tenet Lancelot. Deci. l. vt vim. col. j. de inst. & iure. C. M.

2 ¶ Sed extra necessitatem non excusatur etiam filius vel seruus qui obediret patri vel domino in illicitis grauioribus. l. seruus. de acti. & oblig. l. fi. in fi. §. de bonis dñat. facit tex. in l. ea quæ. §. eo. Secus est in leuioribus. in quibus iussus patris excusaret. l. liberorum. §. fin. de his qui not. infam. & facit text. in d. l. seruus non in omnibus. & in grauioribus licet non excusetur, vt dictum est, tamen pœna minuitur propter iussum seu mandatum. l. seruos. C. ad leg. Iuliam. de vi publica.

In §. Quod pendet. Argumenta.

- 1 Dispositio cōditionalis suspenditur ante euentum cōditionis.
- 2 Venditio pura dicitur, quæ sit de præsenti, licet sub conditione possit resolui.

Q U O D pendet, non est pro eo quasi sit.

1 ¶ Ista conclusio verificatur in qualibet dispositio ne conditionalit: quia ante euentum conditionis, dispositio suspenditur, & non habet locum: vt glo. hic dicit.

2 ¶ Eodem modo exemplificari potest in re quæ in futurum resolui possit, quia de præsenti dicitur certa^b: illa alteratio quæ fieri potest, non est pro eo quasi sit: sed potius quasi non sit. l. secunda. & quod ibi glo. ff. in diem addictio. vbi et venditio de præsenti dicitur pura, licet resolui possit sub conditione. & facit tex. in l. hæc venditio. §. fin. de contrahendi empt. & quod not. tradit Barto. in l. Iulianus. in fi. de condict. indeb. vbi concludit, quod si re-

^b Certa. Fal- lit in vltimis volūtatibus, & in sentētia Frā cis. Areti. confi. cxxxvj. in fin. argu. l. quibus diebus. §. qui- dā Titio. §. de condit. & de- monstrat. Car. Mol.

a Executio. Sequitur Ang. l. as. d. l. Julianus. in fi. Pau. in l. sufficit. de cōdi. indeb. Sed malè dicunt, & in contrariū est veritas, quia decretū reuisionis tendit directò ad suspensionē de præsenti omnium repræsaliarū patet ibi, reuideri. & ibi, vt quæ erunt legitimè approbentur. quòd decretū reuisionis & approbationis vel reprobationis nō est cōditionale, nec in diem, sed purū Ergo dictarum repræsaliarum cōcessio est de

præsenti à tēpore dicti decreti reuisionis & nō cōditionaliter, in suspensio. Totalis autem cassatio vel approbatio pēdet & cōditionalis est.

& sic concessio de præsenti su spēsā nullo modo potest exequi, etiā si offeratur cautio.

Secus si sequēs dispositio non tenderet ad suspendendū de præsenti; sed esset merè cōditionalis. vt si de biton meo dē, vel legē liberationem, sub cōditione si fiat cōsul, quia tūc interim manet obligatio pura & potest exequi data tamē cōditione & est materia legis.

pecuniam. s. si cer. pe. & ibi ad

Dec. dixi. C. m. b Iudice. Idē dicitur in reg. ea quæ fiunt à iudice. istori. li. vj. vbi videas Dyn. & Doct.

præsalia omnes debeant reuideri, & quæ debeant approbari, approbentur vel reprobentur: interim tamen executio^a non impeditur. & in simili casu idem Bar. in l. iudex postquam. circa fi. de re iudi. & quod no. Barto. in l. publica. §. fin. in j. not. s. de pos. vbi inquit, quòd verba illa plus vel minus, nihil operantur, nisi aliud probetur. & idem Bal. in rub. C. depositi. in vj. q.

In l. Nemo ideo. Argumenta.

- 1 Soluere non est melius, quàm solutum repetere.
- 2 Liberare potest quis alium pro eodem soluendo.

REGVLA CXXX.

NEMO ideo obligatur quia recepturus est ab alio quod præsiterit.

¶ Et eadem regula habetur in l. s. iter. §. apud ferocem. de aqua plu. arcen. alleg. in gloss. melius est enim non soluere, quàm solutum repetere. arg. l. fin. C. in quib. cau. in integ. restit. non sit neces. & in l. j. C. quando liceat vnique sine iud. se vindic. Et hoc patet etiam ex eo quòd quis soluendo pro alio, liberat illum, & contra illum actionem habet l. soluendo. & l. cum pecuniam. s. de neg. gest. & tamen nullus pro alio soluere cogitur.

¶ Et regula ista videtur generaliter procedere: quia in cōtrariis. & limitationibus positis in glo. alia causa agendi præcedebat: vt no. Bart. & Doct. in d. §. apud ferocem.

In l. Factum à iudice. Argumenta.

- 1 Iudici officium excedenti impune non paretur.
- 2 Iudex non præsmitur, qui extraiudicialiter procedit.
- 3 Iudex qui non dicitur, qui facit quæ ad iudicis officium non pertinent.

REGVLA CXXXI.

FACTVM à iudice quod ad eius officium non pertinet, ratum non est.

¶ NAM quando iudex officium eius excedit, videtur vt priuatus, & illi non est parendum: vt not. per glo. s. in l. non videtur. §. qui iussu. Et quando iudex procedit absque

- A absque causæ cognitione, dicitur procedere ut priuatus: ut not. Card. in clem. j. §. si. in fi. de celeb. misf.
- ¶ Et quando iudex extra iudicialiter procedit, pro eo non præsumitur. † & ideo spoliatus tali casu, à iudice restituitur. c. conquerente. & ibi Abb. per illum text. in ij. not. de restitu. spol. & in not. casu tradit Pet. de Ancha. in iij. consil. cccxlix. ad prædicta dubia, in primo dubio dixi in consil. cxxv. † si enim iudex facit quod ad eius officium non pertinet, non dicitur factum à iudice, cuius potestas videtur limitata respectu officij iudicis, qui dicitur iudex, quasi ius dicens. c. forus. §. iudex. de verbo. signi. & cum potestas respectu certæ qualitatis tribuatur, extra illam qualitatem non valet quod ab eo factum sit: ut plura similia congerit Fely. in c. cum ordinem. de rescrip.

In l. In contrahenda. Argumenta.

- 1 Pactum in contractibus, beneficiis, & iudiciis, qualem recipiat interpretationem.
- 2 Verba dubia qualiter sint in pactis interpretanda.
- 3 Confessio in fauorem consentientis debet interpretari.
- 4 Interpretatio fieri debet semper ut actus valeat.
- 5 Præsumptio legis potius ad confirmandum, quam ad infirmandum adaptari debet.
- 6 Verba quando ad improprium intellectum sint trahenda.
- 7 Princeps quando præsumatur uti plenitudine potestatis, & quando non.
- 8 Actus prior in ordine literæ quando præsumatur processisse.
- 9 Nomen proprium attendi debet in ordine, an procedat appellatiuum.
- 10 Relatio tunc fieri non debet, si per eam actus destruat.
- 11 pater curatorem filio impuberi in testamento dare non potest. Tutor venit quandoque curatoris appellatione.
- 12 Substitutio verbis directis facta à pagano est inualida.
- 13 Extensio fit secundum verborum proprietatem in materia personalis.
- 14 Clausula valeat eo modo quo potest, non intelligitur, nisi apponatur.
- 15 Promissio non valet, quæ fit sine causa.
- 16 Stipulatio quo casu sit inutilis iudicanda.
- 17 Interpretatio in duobus actibus non fit in dubio, ut vterque valeat.
- 18 Voluntas testatoris in nullo laedenda est.

REGULA CXXXII.

IN contrahenda vēditione ambiguum pactū cōtra venditorē interpretandū est. Ambigua autē intētio ita accipiēda est, ut res salua aētoris sit.

a Causæ. Adde Hippo. de Marfil. singul. cxcv. incip. nemo, & c. & an, & quando iudici resisti possit, vide Abb. & ibi latif. do. Philip. in j. & ij. colum. in c. si quando. de offic. deleg. & in consil. clj. incip. maximi ponderis. col. iij. ver. videmus in iudicibus. & adde vnū casum, quod si iudex faciat executionem, parte non citata; quod pars potest appellare: & si iudex non vult admittere appellationē, sed vult exequi, poterit ei resisti de facto. ita Cy. in l. j. C. de iuris & fac. igno. quem sequitur ibi Iason in princ. ii. col. Hier. Chu.

¶ **¶** v. o. dicta sunt, & per secundum dictum primū
limitari videtur. In primo dicto habetur regula l. veteri-
bus. de pact. & concordat text. in l. Labeo scribit. de
contrahen. emp. & eadem regula habetur in cap. contra.
col. titu. in vj. de quo aliquid dictum fuit in regula, sem-
per in obscuris. in fi. s. eo.

a **Consistentis.** ¶ Et procedit in contractibus prout loquitur: secus est
in beneficiis principum. ut not. Bart. in l. ex facto. col. ij. s.
de vulg. & pupil.

¶ Item si locus est in iudicijs: ut not. per gl. hic per text. in l. si
quis intentione. s. de iudi. vbi Bart. idē dicit post glo. ibi. &
hoc intelligitur, nisi in probationibus quae licet fiat in iu-
dicio. l. quinquaginta. in fi. s. de probat. tamē in dubio in-
terpretatio contra ipsū probantē fieri debet: quia proba-
tio debet esse cōcludens. c. in praesentia. de probat. & glo.
ibi in verbo. dubium. not. Bal. in l. quoties. §. si quis ita. s.
de here. instit. & late dixi in d. c. in praesentia. in vlti. not.

¶ Item ¶ regula d. l. veteribus. intelligitur quādo verba
sunt dubia, ex eo quod verbum seu oratio plures habent
significationes: secus si esset propria significatio certa:
quia ab illa non receditur: ut not. Bart. in l. j. s. locati. vbi
per illum text. ita declarat d. l. veteribus. & ad hoc vide
Imo in consil. xxj. in casu praemisso. col. ij. in versicu. nec
obstat praedictis.

¶ Item dicta regula procedit in contractibus qui pen-
dent à consensu duorum: secus est in confessione quae in-
terpretari debet in fauorem consistentis. ^a ita etiam d. l.
veteribus. limitat Pau. de Cast. in consil. cccxj. primo va-
dendum est. col. si in ver. & si dicatur.

¶ Vltimo not. est quod licet fieri debeat interpretatio
contra proferentem, ut hic, & d. l. veteribus. attēditur ta-
men hūc quod verisimilius est. ita Oldra. dicit in consil. xcvi. s.
ex forma istius statuti. per l. semper in stipul. s. eo.

¶ In secūdo dicto habetur, ¶ quod in dubio interpretatio
debet fieri ut actus valeat. ^a ad idē gl. alle l. quoties. s. de c.
ver. obli. & ad idē est text. in l. quoties in actionibus. de
reb. dub. facit text. in l. iij. s. de test. mili. & in c. abbate fa-
nē. de ver. signi. cum simili. ibi alleg. in glo. in verbo. vale-
re possit quae inter alia allegat l. diuus. s. de vsu & habi-
nam ¶ praesumptio legis nō adaptatur ad infirmandū: sed
potius ad confirmandū quod agitur: ut no. Bal. per illum
text. in l. si quis filio. in principi. de leg. j. & ideo ut actus va-
leat.

a **Consistentis.**
Alexan. consil.
cxvij. nu. 14.
(vbi dixi) lib.
vj. deci. ca. cum
venerabilis. nu
me. 24. de ex-
cept. consil. ce-
cclxxxij. consil.
ccccxxxix. Ca
ro. Mol.
b **Tamen An-**
dreas Tiraq:
repetit. l. si vn-
quam. in princ.
nume. 54. C. de
ren. dona.
c **Valeat. An-**
cha. cōsi. cxxix.
Ias. l. j. in princ.
s. de eo quod
cer. loc. consil.
lxvij. colū. ix.
lib. iij. Deci. l.
postquam lre.
colū. iij. C. de
pact. l. si dona-
tione. col. ij. C.
de colla. l. in re
statuēto. col. v.
C. de test. mil.
Aymo. cōsi. iij.
quod ampliat
Lancelot. Deci.
in l. j. colū. ij.
s. de iud. Sed
limitat Ias. l. si
quis ante. colū.
iij. de acquir.
pos. Deci. c. su-
per eo. colū. ij.
de offic. deleg.
C. M.

6 leat, verba etiam improprie accipiuntur. l. si tibi. vbi Bar. §. si cer pet. & in l. stipulatio ista. §. hi qui. in prin. de verb. oblig. † verba enim quæ in proprio significato operari nõ possunt, ad improprium intellectu trahuntur: vt dicit Ange. in l. si cũ ante. C. de dona. ante nup. in l. si tam angust. per illũ tex. §. de seruit cũ sim. quæ nota sunt, vt dixi in d. l. si tibi. ¶ Et nota quod ista præsumptio validitatis actus, poten-

A tior est, & præualet^a aliis præsumptionibus. ita probatur hic, vt primum dictum, quod fiat interpretatio contra venditorem, in dubio limitatur à secundo dicto dummodo res valeat. & ad hoc facit † quia licet princeps non præsumatur vti plenitudine potestatis: vt not. Innoc. in c. innotuit. de elect. tamen si aliter actus non valeret, præsumitur vti plenitudine potestatis ad hoc vt actus valeat: vt no. Paul. de Cast. in l. ex imperfecto. C. de testamen. & in confi. cclxxx. in facto præsent. Alexã. in l. quanquã. C. de testam. mil.

7 ¶ Similiter † licet præsumatur præcessisse actus qui est prior in ordine literarũ: vt not. Bar. in j. cõstit. C. col. fi. hoc non habet locum quando actus redderetur nullus: quia ad hoc vt actus valeat, præsumitur præcessisse actus^b qui in ordine literarũ posterior est: vt not. Bald. in l. cum in testamento. §. hæc verba. §. de hæred. insti. vbi inquit, quod si in instrumento dicatur, quod pater donauit filio, & quod illum emancipauit non attento ordine literarũ, præsumitur quod emancipatio prius facta fuerit: & sequitur Inno. post Ange. in d. §. hæc verba Alexã. in l. ij. §. prius. de vulg. in l. diuortio. in prin. §. sol. matri. in l. cum proponas. C. de codicillis. in confi. lxxxj. lecto. col. iij. lib. iij. & in confi. cxij. super eo dubio. col. ij. lib. v.

9 ¶ † Similiter licet constituatur differentia, an præcedat nomen proprium vel appellatiuum, & consideratur istud nomen quod præcedit. l. si seruus communis ita stipuletur. in fine, & ibi Barto. de stipula. seruo. hoc non habet locum si actus redderetur nullus: quia in dubio debet iudicari quod illud nomen contemplatum sit, quod facit valere dispositionem. argumen. l. quoties. de rebus dub. cum similib. §. allegatis. ita Barto. in dicta l. si communis. colum. ij. & in l. si vnus. §. seruus. §. de pact. Alexand. in l. j. in fin. de liber. præter. & dixi in cap. quoniam Abbas. de offic. delega. & ad idem facit: † quia licet aliàs deberet relatio fieri, non habet locum quando ex tali relatione actus destrueretur: vt not. Barto. post glos. in l. cum vulgari. de dote prælegatã. Barto. & Docto. in l. talis scriptura. de leg. j. cum similib. vt dixi in ca. ij. requiris. de appellat. & sic ampliando regulã stat conclusio, quod ista præsumptio quod

a Præualet. Deci. cap. quoniam Abb. col. vii. de offi. deleg. cõfi. lxx. cõfi. exl. colum. ii. cõfi. cccxlvi. nu. 17. Francif. Purpur. l. roga sti. §. si tibi. num. 8. §. si cer. pe. Lacel. Galtau. in l. i. §. si quis ita. col. vi. in fi. de verbo. obliga. Alciat. tract. præsum. regul. iii. præsumpt. xxxvi. C. M.

b Actus. Alexan. cõfi. lxxi. numer. 7. (vbi dixi) libr. iii. Aymo. consil. xxxii. C. M.

quòd in dubio actus præsumitur validus, superat alias præsumptiones.

¶ Et prædicta regula videtur procedere, quando verba conueniunt, & aliquo modo adaptari possunt ad actum qui valet: aliàs secus. ita istam regulam limitat Aret. in l. à Titio. col. fin. de verb. obl. vbi ad hoc allegat text. in l. tutores. §. j. 3. de adm. tut. † vbi si pater dedit curatorem in testamento filio impuberi, datio non valet. & Bart. ibi rationem adducit.

¶ Nec obstat quòd saltem largo modo sub nomine curatoris comprehendatur tutor: vt no. per glos in authent. vt qui se res minorum obl. hab. perhib. in prin. in vers. ad curatorem quia illud procedit in dispositione legis per viam extensionis: secus in dispositione hominis. d. l. tutores. §. j. & ad idem facit text. in l. verbis ciuilibus. de vulg. & pup. † vbi substitutio facta verbis directis à pagano post pubertatem, non valet & non trahitur ad fideicommissum: quia testator noluit secundum proprietatem verborum: & sic in dubio non receditur à proprietate verborum. l. non aliter. in princ. de leg. iij. l. j. §. is qui nauem. ver. in re igitur dubia. 5. de exerc. & non obstant allega. 5. quòd vt actus valeat, verba etiam improprie accipiuntur: quia

illa procedunt quando apparet de mente. ^a secus videtur in dubio. Et secundum istam limitationem restringitur quod supradictum est, quòd potentior est illa præsumptio quæ facit actum valere: nam hoc intelligitur seruata verborum proprietate: quia ex proprietate verborum voluntas ^b disponentis arguitur. d. l. non aliter.

¶ Et videmus quòd etiam in materia pœnalit fit extensio secundum verborum proprietatem. l. cum lege. 3. de testa. vbi Are. quia videtur constare de mente illud quòd ex verborum proprietate colligitur.

¶ Secundo regula intelligitur, quòd actus valeat in dubio eo modo quo agitur: non autem sit interpretatio vt valeat eo modo quo valere potest, quia de illo modo cogitatum non fuit. Et habet locum quòd dicitur: quòd potui, nolui: quòd volui adimplere, nequiu. l. multum interest. C. si quis alteri vel sibi & in c. cum super. de officio delega.

¶ Et ideo illa clausula, quòd valeat eo modo quo pōt, nisi apposita sit, non intelligitur: vt not. Ange. in consilio cxc. noua testandi seu relinquendi forma. circa fin. hoc tamen

a Mère. Et quādo verba sunt apta ex proprio saltē largo significato, alias non. gloss. l. quoties. 3. de ver. ob. Aret. l. à Titio. co. tit. C. M.

b Voluntas. Vnde non fit, quādo esset cōtra voluntatem disponentis. Paul. & alij in d. l. verbis ciuilibus. Lud. Gozadi. cons. lxxvij. nu. 14. C. M.

- tamen videtur altiore indagine postulare, quia inef-
fectu pēdet ab illo articulo, si nō valet quod ago vt ago,
an valeat vt valere possit. de quo dixi^a in d. c. cū super.
- 15 ¶ Tertio regula limitatur procedere, ¶ quando in actu
concurrunt requisita ad validitatem actus. aliās secus.
vnde promissio facta sine causa, non valet. l. ij. §. circa. de
do. exceptio. ita dicit Imol. in l. 2. Titio. col. penul. de verb.
oblig. in vers. nec obstat, si dicatur. Et huius limitationis
ratio manifesta videtur, quia actus valere non potest non
concurrentibus requisitis: & ita non sumus in dubio,
prout regula loquitur, sed in casu claro in quo constat
actum non valere.
- 16 ¶ Quarto limitatur non habere locum, ¶ quando con-
tra promissorem posset interpretatio fieri quæ esset illi
multum onerosa: quia tunc potius stipulatio debet in-
utilis iudicari: vt not. Fulgo. per illum text. in l. ij. §. si
quis insulam. de eo quod cert. loc. & ad hoc etiam facit
tex. in l. quod in rerum. §. j. b. de lega. j. vbi potius inutile
legatum redditur, quàm quod testator videatur gravare
hæredem de redimendo ius finitum per mortem testato-
ris. ad idem tex. in l. vxor patruj. C. de lega. in l. si domus.
§. si. de lega. j. & in l. dotalem. §. de testa. mili.
- 17 ¶ Quinto regula videtur procedere in vno actu. ¶ Secus
est in duobus: quia in dubio non debet interpretatio fieri
quod vterque actus valeat. l. si quis ante. de acquir. poss.
vbi si quis conducit, & postea rem precario roget, vel e-
contra, vnus actus valet & tamen vterque valere potuif-
set, intelligendo quod ex precario non transferatur pos-
sessio. & ita Iason dicit in d. l. si quis ante. col. iij. in quar-
to notab.
- ¶ Sed certè ratio quæ est in vno actu, vt præsumatur pro
validitate actus, etiam militat in duobus. Non obst. text.
in d. l. si quis ante. quia de natura precarij est, quod posses-
sio transferatur. d. certo. §. j. §. de precar. & ideo vbi simpli-
citer dicitur, de precario, secundum eius naturam intelli-
gitur quod possessio transferatur. Ex quo resultat quod
vterque actus valere non potest & sic sumus in casu cla-
ro, quod vterque actus valere non potest.
- 18 ¶ Sexto & vltimo regula non habet locum quando ex
validitate actus offenderetur voluntas testatoris, vt not.
Pau. de Cast. & Alex. in l. verbis ciuilibus. per illum text.
ibi, ne fiat contra voluntatem. de vulg. & pup.

a Dixi. Et Bar.
& post eū Iac.
in l. j. si quis ita
col. viij. versic.
expedita doctri-
na. de verb. ob.
vbi ponit regu-
cum v. limita-
tionibus.

b §. j. vbi vi-
deas Iac.

a Fructus hoc
verū, quando
fit restitutio ex
debito seu per
viā iustitiz: se-
cus si per viam
gratiz. vt latē
fortun. Gar. l.
Gallus. §. &
quid si tantū.
col. xviij. C. M.

b Quid si tan-
tū vbi videas
la. col. xij. ver.
vnum tamē di-
ligētē, & c. vbi
dicit, q̄ restitu-
t^o ad bona nul-
lo casu de mun-
do recuperat
fructus perce-
ptos ex bonis
etiā non aliena-
tis, siue a quo-
cunque alio. &
hanc etiam di-
cit cōmunem
opi. finaliter ta-
men dicit, q̄ in
consulēdo & iu-
dicando non re-
cederet ab opi.
quā tener do.
Phil & Nellus
in tract. Banni.
hic alleg. hanc
etiā tener subei-
lis do. meus do-
minus Carol.
Ruin. in rep. d.
§. & quid si tā-
tum. col. lxxij.
ver. subdit etiā
Alex. hic: & lo.
Crotus de Mō-
te ferraro. in re-
pet. d. §. colum.
xxxix. ver. quar

IN condemnatione personarum que in id quod
facere possunt, damnantur: non totum quod
habent, extorquendum est: sed & ipsarum ratio
habenda est ne egeant.

¶ De ista regula dictum est §. l. diuus. in fin.

In §. Cum verbum. Argumenta.

- 1 Restitutio tantum reddit, quantum lēzio abstulit.
- 2 Restitutus quos recuperet fructus, & quos non.
- 3 Restitutio qualiter omnia in statum pristinum reponere in-
telligatur.

CUM verbum restituas in lege inuenitur: &
si non specialiter de fructibus additum est, ta-
men fructus sunt restituendi.

¶ Et dicit Bar. in l. fi. col. iij. C. de sen. pas. q̄ t̄ semper
restitutio tantum restituit, quantum id aduersus quod re-
stitutio petitur, abstulit. per illum tex. & no. Abb. in c. ve-
nerabili in princ. de off. deleg. quod non dicitur quis re-
stitutus nisi consequatur plenam restitutionē. & est tex. in
l. videamus la. ij. §. in Fauiana. in ver. nā prator. de vsur.
vbi dicitur, q̄ verbum restituas. plenā habet restitutionē
vt etiam fructus^a restituantur. cum sim. il. alleg. in gl. hic. A
& ad idem tex. in l. cū n prator. de ver. sig. no. per gl. in c.
quāuis. de rescrip. in glos. magna in prin. & in l. Attilici-
nus in gl. fi. de serui. rust. prad. in c. j. de restit. in integ. in
xj. in verb. beneficiū. quæ allegat bonum text. in l. q̄ si
minor. §. restitutio. de mino. & tradit Ant. de Bu. cons. xix.
quia hic agitur. col. j. And. Sicul. in cons. ix. col. pen. lib. j.
Ang. cons. cclxxxvij. viso themate. col. iij.

¶ Et per istum text. dum loquitur de fructibus, & in d. l.
videamus. §. in Fauiana. videtur confundi vna communis
conclusio, quæ habet, quod restitutus nunquam videtur
recuperare fructus bonorum perceptos a fisco, in bonis
etiā non alienatis vt not. Ang. in l. Gallus. §. & quid si
tantum. b. col. fin. de lib. & posth. per tex. authent. idem est
de Nestorinis. C. de hære. & idem Ang. dicit. authent. de
hære. & Falcid. in princ. col. ij. versic. item nec ratione fru-
ctuum. & idem concludit Bal. in c. domino guerram. col.
pen. vers. sed ego quæro. in tit. hic finitur lex Corad. cum
simil. vt tradit Alexan. in d. §. & quid si tantum colum. re-
tepenul

repenult. versicu. prædictis adde.

¶ Certè ista conclusio videtur contra istum tex. & contra iura præalleg. q̄ ita tenet Nellus in tract. bannitorum. in vij. q. in prima parte tertij temporis. & respondet ad tex. in d. authen. idem est. Primo, quòd non loquitur in restitutione. Sed hoc falsum, vt patet ibi, restituenda quidem. Secundo respondet, & melius, q̄ loquitur in dispositione limitatiua, & non larga & simplici: quasi dicat, loquitur in restitutione limitata absque fructibus: quia ita disponitur ibi vltèrius procedendo, & videtur speciale in illo casu contra illos qui à fide recesserunt.

¶ Et quod dictum de restitutione quæ reponit omnia in pristinum statum, limitatur t̄ non habere locum in præiudicium tertij. c. quamuis. de rescript. in vj. nòt. per glo. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. de liber. & posth. de quo ibi Alexand. in char. fin. & Fel. in c. inter quatuor. col. pen. & fin. de maio. & obed.

In §. Vnicuique mora. Argumenta.

- 1 Mora sua cuique est nocua.
- 2 Mora vnus ex reis promittendi; non nocet alteri.
- 3 Mora principalis nocet fideiussori. & num. §. & 6.
- 4 Mora filij, in actione de peculio nocet patri.

VNICUIQUE sua mora nocet, quod & in duobus reis promittendi observatur.

- 1 ¶ Si ergo s̄ vnicuique mora sua sibi nocet, & non alteri: hoc etiam habet locum in duobus reis promittendi: quia mora vnus alteri non nocet. l. mora. §. si. de vsur. & hoc intelligitur nisi essent socij. l. pe. §. de duo. reis. & not. per glo. hic & tradit Bart. in l. ex duobus. in vj. q. de duobus reis. Sed ista solutio diuinat: quia in d. l. pe. de socio nihil dicitur, vt Are. ibi dicit, & vltèrius facit, quia tex. ibi loquitur in duobus reis promittendi, ergo non videtur loqui in sociis, quia tunc vti socius alter pro alio esset obligatus, & non reus pro reo de quo text. ibi loquitur, t̄ & ideo dicendum est, quòd mora vnus ex reis promittendi, non nocet alteri, vt hic Secus est in alio facto^a affirmatiuo, prout loquitur text. in d. l. pe. Et glo. sibi ita secundum Placen. distinguit, & bene. Non ob. quod glo. ibi in contrarium adducit. l. si. C. de duo. reis. quia loquitur quo ad interrumpendam præscriptionem, & non habet locum quo ad alios effectus moræ: vt Bart. distinguit in d. l. ex duobus in xj. quæstio. Et sic regula ista indistinctè præcedit, &

to limit. de qua videas Frā. de Cur. in cōf. l. in ci. memoriz recolendæ. col. am. t̄ p. ver. ex quibus omnibus, & c. vltque in fi. consili. H. C.

a Facto. Idem Bart. Alex. in l. iij. §. Caro. & ibi las. nu. 33. & ibi Lanc. Gallia. eius discipulus. col. xv. ver. tertia sit cōclusio. Bascol. in arbo. diuid. & indiui. char. 27. Sed oēs errant: dicendum quòd nō est differentia an sint socij vel nō, nec inter facere vel non facere. sed quod tam mora, quàm factū vnus alij nocet ad conseruandam vel purificandam obligationem, nō autem ad agendum in vim solius moræ vel delicti, vt plenius dixi in nouis intellexit. C. M.

mora

mora vnus alteri non nocet etiam in reīs promittendī.
 a **Nocet.** Item ¶ Fallit in fideiussore, † cui mora principalis nocet. ¹ l. 3
 mora. de verb. oblig. & hoc intelligitur in fideiussore da
 to ante moram vel post moram. gl. in l. quoties in diem.
 de verb. oblig. no. Bart. in l. vinum. circa j. col. 5. si certum
 pet. & Alex. in d. l. quoties in fin.
 ¶ Sic etiam † mora filij nocet patri in actione de peculio. ⁴
 l. cum filius. de verb. oblig. Et quod dictum est de fideiuf-
 fore, verum est quo ad perpetuandam obligationem.
 prout iura suprādicta loquuntur. † Secus est quo ad au- ⁵
 gēdum obligationem: quia mora principalis non auget
 obligationem fideiussoris. l. j. & ibi no. 5. de in litem iur.
 no. per. gl. in l. siue in duplū. 5. qui satisf. cog. & facit text.
 in l. si. 5. de fideiuss. & tradit Rom. in cons. cclxx. pro deci-
 sione. in fin. & hoc intelligitur, nisi † fideiussor in omnem ⁶
 casum se obligaret. l. quāro. vbi Bart. 5. loc.

In §. Dolo facit. Argumenta.

- 1 Doloſus dicitur, qui petit quod restituere tenetur.
- 2 Restitutio cum. debet incontinenti fieri, in dolo est qui petit.
- 3 Exceptio, dolo facit, an possit in possessoris opponi.

D O L O facit, qui petit quod restitutus est.

¶ B A D E M regula habetur in regula, dolo facit. in vj.
 vbi gl. ponit exemplum in vsurario, ad idem tex. in l. do-
 lo facit. de excep. dol. vbi eum declarat.

¶ Et reg. procedit, † si restitutio debet fieri ei à quo peti- ¹
 tur: secus si alij. l. si socer. §. Lucius. 5. sol. mat. vbi Bar. no.
 per gloss. hic, & in d. regul. dolo facit.

¶ Et hoc intelligitur, nisi ille alius deberet restituere pe-
 tenti: quia tunc regula etiam procedit. l. si donaturus. §. j.
 vbi Bar. per illum tex. de cond. ob cau. Item regula intel-
 ligitur † quando restitutio debet fieri incontinenti: secus ²
 si ex interuallo. l. fin. versic. idem quāsit. 5. vt leg. no. vbi
 Bart. Rom. cons. ccij. pro discutienda. col. pen. & latius
 tradit Bar. in d. l. si socer. §. Lucius. vbi latius insistit. Item
 regula non procedit in possessoris: vt not. per gl. hic. & ³
 in d. regula, dolo facit. & facit tex. in l. j. §. rediguntur. ff.
 quorum legat. & tradit Paul. de Cast. in d. §. Lucius. post
 Bar. vide conclusiones octo quas in materia istius regulę
 tradit Angel. Aret. inst. de except. char. pen. versic. quāro
 an & quando potest opponi illa exceptio, dolo facit. &c.

In l.

In l. Qui potest. Argumenta.

- 1 Impeditus non dicitur, qui impedimentum remouere potest.
- 2 Institutus sub potestatiua conditione, non potest repudiare.
- 3 Impeditus excusatur, qui impedimentum tollere nō potuit.

REGULA CXXXIII.

QVI potest facere ut possit conditioni parere, iam posse videtur.

¶ ULTRA gl. exemplificari potest in c. fi. de elect. vbi tempus statutū à iure ad eligendum, currit illis qui prohibiti erant eligere absq; licentia superioris, quia in mora fuerūt non petendo licentiam quam de facili impetrare potuissent. & rationē ibi Abb. adducit per istam regul. qui potest. Et idem no. Bar. per illū text. in l. sed & si per pratorē. §. j. ver. sed nec ad eos. s. ex qui. cau. ma. Tdicens, q̄ non dicitur impeditus ille qui de facili potest remouere impedimentum. & idem Bal. per illum tex. in l. quibus diebus. in prin. de condi. & demon. vbi vide Pau. de Cast. vbi etiā alleg. text. in l. iij. §. quid ergo. s. de contrar. iud. tur. vbi Bal. alleg. concord. tex. in d. c. fi. de elect. Et regula ista videtur habere locū quando astringitur ad aliquid faciendū, prout loquitur tex. in d. c. fi. de elec. aliā si nō astringitur, secus videtur: & ita videtur procedere limitatio gl. per Lis qui hæres. §. j. de acqui. hær. vbi

1 Institutus sub conditione potestatiua non potest repudiare: quia ante implēmentum conditionis non dicitur delata: poterat tamen facere quod fuisset delata, quia in potestate sua erat conditionem implere: & tamen talis potestas ibi non consideratur, quia non erat restrictus ad actum de quo ibi agitur, cum actus esset voluntatis. vel ibi agitur de implēmento conditionis in potentia, pro actu accipitur. l. iij. §. sed & si sic. de sta. lib.

2 Secundo regula intelligitur q̄n impedimentū de facili renoueri potest, prout iura supra alleg. loquuntur. Secus 3 si esset difficile remouere impedimentū: quia tunc excusatur si fecit q̄ potuit. l. qui cōmeatus. & quod ibi Bar. de re mili. & quia reputatur impossibile, q̄ cū maxima difficultate fieri potest. l. apud Iulianum. §. si. de leg. j.

In §. Quod quis. Argumenta.

- 1 Repudiare potest, qui acquirere.
- 2 Hæreditas repudiari non potest conditione pendente.
- 3 Repudiare non statim poterit, qui adire potuit.

A a

QVOD

a Videtur.
Alexan. consi.
ccxiiij. lib. vj.
consi. xlix. nu.
§ li. ij. vbi dixi.
facit Gale.
(quem vide si
vacat animi
causa) lib. ij. de
morumusc. vbi
cas omnes actio
nes volūtarias
esse, cēset, quæ
iudicio rationis
impediri vel
induci possūt,
etiam si quan-
doque inconsti-
deranter fiant.
C. M.

QVOD quis si velit, habere nō potest: id repudiare nō potest.

¶ ET econtrā. ¶ is potest repudiare, qui etiam acquirere potest. l. is potest. de acqui. hære. repudiatio enim est quædā priuatio quæ præsupponit habitum. l. manumissionem. s. de iusti. & iur. c. ad dissoluendum. de despon. impu. & ideo qui non potest adire, non videtur nolle adire. l. nolle adire. de acqui. hære. & facit s. eo. in reg. eius est velle, & quæ ibi dicta sunt. Et ideo pendente conditione hæreditas repudiari non potest. l. is qui hæres. §. j. de acqui. hære. & idem in legato cōditionali: quia ante cōditionem repudiari non potest. l. si ita scriptum. §. si sub conditione. de leg. ij. Et cum talis repudiatio sit nulla, nō impedit quominus postea purificata cōditione hæreditas adiri possit ab eo qui repudiavit. l. homine legato. de opt. leg. not. per glo. in l. is qui. §. si in glo. si. de acqui. hære. Bar. in l. is qui hæres. in fi. de acqui. hære.

¶ Et regula ista negatiua videtur semper procedere: quod non potest repudiare qui non potest adire. Sed affirmatiua non ita indistinctè procedit: ¶ quia non omnis qui adire potest, repudiare potest: ut tradit Bar. in l. is potest. vbi videndum.

In l. In omnibus officiis. Argumenta.

- 1 Serui nec iudices esse, nec aliis ciuilibus officiis fungi possunt.
- 2 Seruus neque tutor, arbiter, aut testis esse potest, neque etiam executor.
- 3 Seruus miles non potest esse, nec absens causa Reipublicæ.
- 4 Seruus non potest esse tabellio; licet procurator esse possit.
- 5 Seruus omnia potest quæ liber ab omnibus esse credatur.
- 6 Testamentum valet, vbi testes erant serui, qui credebantur liberi.
- 7 Seruus an possit esse iudex de consensu partium.

R E G U L A C X X X V.

In omnibus officiis quæ fieri per liber as personas leges desiderant, seruus interuenire non potest.

¶ Et ad istā reg. vide dicta s. in l. quod attinet. & in l. personā. s. eo. Et ad istā regu. facit tex. in l. cum prætor. §. si. s. de iudi. vbi dicitur, ¶ qd serui ciuilibus officiis non funguntur, ideo iudices esse non possunt, ut ibi dicitur: & seruus non habet cōmunionem iuris ciuilis in totum, nec edicti prætoris. l. qui testamento. §. seruus. de test. vbi dicit. Imo. esse nō, quia ius prætorium est fundatū in naturali æquitate. & adde l. j. de iure delib. vbi dicitur, quod serui apud prætorem pro nullo habentur.

¶ Et seruus non potest esse executor. Bal. qd nō, in l. id quod pauperibus. col. ij. q. j. C. de epis. & cler. idem tenet Card. in cle. j. q. xviij. de testa.

¶ Similiter nō potest seruus esse tutor, arbiter, neq; testis: ut in gl. diciē. ¶ Et adde quod non potest esse miles. l. pe. §. si. C. qui mil. non pos. tē. pore tamen Hannibalis legitur, quod post bellū Cannense permiffum uit propter penuriam hominū, qd serui militarent: ut refert Lucas de Penna

Pennā in l. penul. C. qui milit. non poss.

¶ Similiter adde, quod seruus non potest esse absens causa reipublicae in l. fi. j. eodem.

4 ¶ Similiter seruus nō potest esse tabellio. C. de tabel. lib. x. in l. gñali. priuatā tamē scripturā seruus facere nō prohibetur. l. seruus. §. de testa.

¶ Et eodem modo seruus non prohibetur esse procurator. l. seruum quoq. §. j. vers. ex contrario. de procu. & in arbitratorem potest seruus compromittere: vt no. Bar. in l. licet. §. seruus. ff. de pecu. licet secus sit in arbitrium: vt no. glo. hic.

¶ Et omnia quae prohibita sunt seruis, vt §. dictum est, limitari debent, nisi ¶ communis error interuenillet: vt no. per glo. in d. l. fi. j. eo. per l. Barbarius Philip. §. de offic. præt. vbi seruus qui communi opinione re putabatur liber, præturam gessit, & in l. j. C. de testam. vbi ¶ valet testamentum in quo erant testes serui qui cōmuni omnium consensu liberi reputabantur. vide quae dixi in c. sciscitatus. de rescrip. ¶ an seruus habilitari possit tacito consensu partis vt iudex esse possit: vide ibi quae dixi.

NON debeo melioris conditionis esse, quam autor meus a quo ius in me transit.

¶ VIDE dicta §. in l. aliud est vendere. in §. absurdum est, ad idem j. in l. qui in ius. & in l. nemo plus. j. eo.

In l. Non est singulis. Argumenta.

1 Ius sibi dicere nemini permittitur.

2 Ius sibi dicere potest quis decem casibus.

3 Tumultus occasio sollicitē refecanda est.

Crimen laesae maiestatis propter seditionem committitur.

REGULA CXXXVI.

NON est singulis cōcedendum quod per magistratū publicē fieri possit: nec occasio sit maioris tumultus faciendi.

1 ¶ EXEMPLIFICATVR secundum gl. ¶ quod non debet permitti alicui quod eius propria autoritate ius sibi dicat. & est text. in l. exat. §. q. met. cau. in l. si quis in tantā. C. vnde vi. & in l. nullus. C. de iudæ. in c. j. §. j. incip. si quis verò. de pac. iur. fir. & Bal. ibi no. plures casus in quibus ista reg. non procedit. & idē tradit Bar. in l. generali. C. de decur. lib. 2. x. vbi Bar. ponit decē casus in quibus ¶ quis potest propria autoritate ius sibi dicere. & adde gl. in c. ius gentiū. j. dist. quae dicit, q. quis potest rem suam propria autoritate accipere quādo aliter per iudicē illam consequi non pōtest. Idem gl. fi. in d. l. nullus. & est dictū Inno. in c. olim. el. j. de restit. spol. circa fi. & Abb. in col. fi. & Bar. in l. si alius. §. bellissimē. §. quod vi aut clām. cum simi. vt tradit Alex. in l. j. §. qui iudicati. de re iud. & in not. casu tradit Alex. in consi. cxxxv. circa primū dubium. lib. j. vbi materiam latē prosequitur. & in eodem casu consuluit Barth. Veron. in

confi. xvj. magnificè ac generose prætor. de muliere quæ accepit propria autoritate eius salarium. & in eodem casu tradit, idem Bar. Veron. in confi. iij. visa querela. quando quis eius domum propria autoritate intrare possit. Et secundum reg. consuluit Alexā. in confi. lxxiiij. visa facti narratione. col. j. lib. ij. Et limitatur, vt per Alexand. in confi. lxxiiij. & si celeberrime. col. fi. lib. iij. & in alio casu no. Ioan. de Imo. confi. xvj. viso casu. Et limita, vt per Abb. post alios in c. j. col. iij. de dolo & contu.

¶ Et no. tex. q. t. occasio tumultus remoueri debet. & facit tex. in l. pe. 5. de sicar. l. fi. ibi: nisi fortè tumultus aliter sedari nõ possit. facit tex. in §. j. ver. deinde. de man. prin. quia propter seditionem, & tumultum quis incidit in crimen læsæ maiest. l. j. in fi. 5. ad leg. Iul. maiesta. Et de pœna seditionis^a & tumultus, no. Ang. in l. ij. C. de sedit. habetur in l. si quis aliquid. §. autōres seditionis & tumultus 5. de pœnis. fit enim seditio cōcitando plebem: & dicitur seditio, quasi seorsum itio: quia in diuersum vadūt, & alios trahunt: vt no. Domin. post Arch. & Io. And. in c. decet. col. ij. vers. quæro qualiter fiat seditio. de immun. eccle. in vj. no. Arch. in c. seditionis. xlvj. dist.

INFINITA estimatio est libertatis & necessitudinis.

¶ DE libertate 5. dictum fuit. in l. libertas. 5. eo. Necessitudo hic accipitur pro cōiunctione sanguinis: vt est text. in l. fi. 5. de iusti. & iure. in l. in fideicomissi. §. cum Polidius. de vsur. in l. si filium. C. de lib. cau. insti. ad Terulianum. in princ.

In l. Qui in ius. Argumenta.

- 1 Successor, etiam singularis, iure vti debet prædecessoris.
- 2 Privilegium quod loco cōceditur, in loci successorem transmittitur.
- 3 Obligatio personalis non sequitur singularem successorem.

REGULA CXXXVII.

QVI in ius dominiūve alterius succedit: iure eius vti debet.

¶ FACIT b quod 5. dictum est in l. nemo plus. & in l. hæredem. 5. eod. Et videtur hæc regula loqui etiā in successore particali, & singulari: quia loquitur de illo qui succedit in ius vel dominiū alterius: & exemplificari potest ista regula

^a Seditionis. Nicol. Boëri. in tracta. de sedit. vide Deci. con. fi. cclvj. C. M.

^b Facit. & qd. no. Dy. in reg. si quis succedit. in l. c. lib. vj.

regula. in l. si aqueductus. ff. de contrahen. empt. vbi seruitus aquæ du-
cendæ quæ debetur prædio, transit in emptorem prædij. & in l. forma.
§. quanquam. de censu. vbi immunitas loco concessa ad successorē loci
porrigitur. & facit tex. in l. j. §. permittitur. ver. planè. de aqua quotid. &
2 æsti. & not. Bald. in l. omnia. in prin. C. de epis. & cler. vbi cōcludit, ¶ qd
privilegium datum loco transit in successorem loci. & facit quod not.
per glo. si. in c. bonæ. el. ij. de postu. præla. cū sim. vt dixi in cōs. lxxvij.
& vide dicta s. in reg. in omnibus. s. eo. & ad regulam hic vide text. in l.
qui fundum. la. ij. §. eum qui. s. de contrahen. emp.

3 ¶ Et hoc quod dictum est procedit in iure reali, prout tex. sequitur. ¶ Se-
cus est in iure personali, vel in obligatione personali, quæ non sequitur
singularem successorem. l. j. §. si hæres percepto fundo. ff. ad Trebel. vbi
Bar. l. fin. §. fin. ff. de contrahen. emp. l. si. C. de hæredi. act. l. xris alieni.
C. de dona. quod limitatur vt trādit Alex. in d. §. si hæres.

¶ Et quod dicitur de singulari successore procedit: quia verba legis hoc
ostendunt, dum loquitur reg. de iure vel dominio: aliās verò quod dici-
tur de successore simpliciter, de vniuersali intelligitur. l. quædam. §. ni-
hil. ff. de eden. limitando & declarando vt per Alexan. & Moder. ibi.

In §. Nemo videtur. Argumenta.

- 1 Ignorantia iuris excusat à dolo.
- 2 Dolosus dicitur, qui quid lege facit resistente.
- 3 Iuris peritus non excusatur à dolo per ignorantiam iuris.
- 4 Ignorantia excusatur, superueniente scientia non excusabitur.

*N E M O videtur dolo facere, qui ignorat causam cur non de-
beat petere.*

¶ VIDE dicta s. in regula, qui in alterius. s. eo. Et regula ista etiam
videtur habere locum in illo qui ignoraret causam per ignorantia iu-
ris: ¶ quia etiam ignorantia iuris excusat à dolo. l. sed & si lege. §. scire.
s. de petit. hære. vbi dicitur, dolo caret, licet in iure errauerit. & ad idem
tex. in l. si quis in graui. §. si quis ignorans. vers. & si sciens. s. ad Sillan. &
ad idem tex. in l. si quis id quod. vers. doli. de iurisdic. om. iud. vbi Alexā.
2 & ad tex. in sti. vi bon. rapto. in §. quia tamen. vbi Ang. Aret. ¶ Et hoc in-
telligitur, nisi lex prohibeat & resistat: quia tunc videtur a Perito. An-
in dolo. l. quemadmodum. C. de agrico. & censu. lib. xj. & gel. l. j. §. pue-
in reg. qui contra iura. de reg. iur. in vj. & ita Bar. conclu-
dit in d. §. scire. cum sim. vt tradit Feli. in c. de quarta. de
præscrip. col. x. vers. tertia restrictio.

¶ Et quod dictum est de errore iuris qui excusat à dolo,
limita vt tradit Alex. in l. si quis id quod. de iurisdic. om.
3 iudic. vbi Inquit, ¶ hoc nō procedere in iure perito ² l. ij.
¶ vbi Ang. s. quod quisq; iur. Similiter regula procedit in Mol.

dolo vero, secus est in dolo præsumpto. vt not. Barto. per illum tex. in l. diuus Claudius. §. de fals. & no. Dyn. in reg. iuris ignorantia. eo. titu. in vj. col. ij. & adde quòd excusatur durante ignorantia. Secus † si superueniat scientia: quia si perseverat, non excusatur. l. cum ancillis. C. de incest. nupt. vbi Bald.

In l. Cum principalis. Argumenta.

1 Accessorium sequitur naturam sui principalis. & nu. 3.

2 Accessorium rescinditur rescisso principali.

4 Contractu principali existente inuiti, valet confessio contenta in illo.

R E G U L A C X X X V I I I.

Cum principalis causa non consistit, plerumq;
nec ea quidem quæ sequuntur, locum habent.

¶ C O N C O R D A T T E X in l. nihil dolo. in §. cum principalis. §. eo. † & hinc sumpta est reg. accessorium. eo. tit. in vj. † facit tex. in §. liberis. insti. de vulga. & pup. cum sim. alleg. hic in glos. & in d. reg. accessorium. ad idē text. in §. seruus. insti. de leg. in l. ij. ff. de pecul. leg. facit text. in l. Lucius §. qui pot. in pign. in l. Aurelius. §. legatum. de lib. leg. in l. non dubium. C. de legi.

¶ † Et ideo rescisso principali, rescissum videtur accessorium: vt not. per glossā in l. si patronus. §. si patronum. §. si quid in fraud. patro. Et si non tenet contractus principalis, nec precitium valet quod eo accessorie continetur: vt not. Bald. in l. ex testamento. C. de fidei commis. Alexand. in consilio. lxxxj. lecto & discussso. colum. iij. libr. ij. & not. Bartol. in l. nemo potest. colum. iij. de leg. j. Roma. in consilio. ccxlvj. clarissime accessor. & idem Romanus in consilio xv. viso compromisso. in ij. dubio. cum tñm. quæ not. sunt.

¶ Et quandoque tamen regula ista non procedit: vt innuit tex. hic, cum dicit, plerumq; nam regula intelligitur † vbi est eadem ratio: secus si diuersi. vt no. Barto. in l. ita stipulatus. in xij. opp. de verb. oblig. & Bald. in l. non dubium in xiiij. opp. C. de leg. Alexand. consil. iij. circa primum. colum. pen. lib. j. & hoc modo procedit text. alleg. glo. hic in l. & si is. de præd. mino & in l. stipulatio ista. §. alteri. de verb. obligat.

¶ Et hoc modo adaptari potest quod no. Bartol. in l. certi con. litio. §. si nummos. ff. si certum petatur. vbi voluit, † quòd licet cōtractus principalis sit inuitilis, confessio ta
men

a In vi. vbi videas doct. & si tis remissuè per addit. Dyn. vltra quæ vide latè Iaso. in l. i. C. de iud. & in l. huiusmodi. §. legatū. de lega l. per Hipp. de Marfi. fin. xvij. & singu. clxxv. Alex. in c. si laicus xxi. distin. & in c. qui facrum. l. dist. & quod not. tradit soc. in consil. xli. inci. in præfenti consulta. colū. vi in iiii. vol. vbi per totum consilium tractat, matē. l. Eudoxi. hñe alleg. & do. Philip. in cap. præterea. de offic. delega. colū. vi versu. in gl. si. in princ. & in ca. prudentiam. §. nō verò. ii. col. versu. in glos. in versu. principali. & eundem in consil. cxcvii in iij. col. versu. secundo diligenter. & Barto. in qd. xvij. Anc. in repe. c. accessorium. isto titu. lib. vi. Hieron. Chuc.

men valet quæ in tali contractu continetur. idem Bar. in l. si ita stipulatus. in §. Chrysogonus. de verbo. oblig. cum sim. vt tradit ibi Alexā. col. viij. nam si stipulatio inutilis interponatur super alio cōtractu aliās de se valido, inutilis stipulatio non impedit oriri actionem ex illo cōtractu de se vtili. vt nōt. Barto. in l. j. §. si quis ita. de verb. oblig. cum sim. vt tradit ibi Alexan. tunc enim si non valet quod ago vt ago, valet vt valere potest. l. certi conditio. §. quoniam. §. si cer. petat. & d. §. Chrysogonus. bonus rex. in l. si stipuler. §. si. de verb. obli. nam tali casu cōtractus qui à seipso valere poterat, non videtur accessorius: vel est eadem ratio quod vitietur: quia stipulatio fuit interposita ad maiorem confirmationē: vnde si non valet, non impedit oriri actionem. arg. l. iij. de testa. mili. & eodem modo dicitur quod vitiatō expresse non vitiat taceitum, quando non est eadem ratio: vt nōt. Bar. in l. fideiussor. in princ. de leg. j. & no. Bal. in l. si tibi. §. de pignore. §. de pact. & dixi in d. §. si nummos. in dictis casibus ille cōtractus licet videatur accessorius, eius validitas nō pendet à principali qui à seipso valet. Secus est in terminis regulæ: quia validitas accessorij pendet à principali: vt colligitur ibi, nec ea quæ sequuntur.

REGVLA CXXXIY.

IN obscura voluntate manumittētis fauendum libertati.

¶ De ista regula s. dictum est in l. quoties. eo. tit. & in l. proximi. §. si. de his quæ in testa. delev.

REGVLA CXL.

QUOD iussu alterius soluitur, pro eo est quasi ipse soluisse, vel ipsi solutum esset.

¶ VIDE dicta s. in regula, Is damnum dat.

In l. Si nemo. Argumenta.

- 1 Relicta in testamento confirmari possunt per aditionem coactam.
- 2 Hereditas si pro adita habeatur, omnia in testamento relicta debentur.
- 3 Legata ad pias causas an debeantur hereditate non adita.
- 4 Testator disponere potest, legata deberi hereditate nō adita.

REGVLA CXLI.

SI nemo subiit hereditatem, omne in testamento soluitur.

a Soluitur. Etiam si sit ad pias causas. Alexā. cōf. l. cix. nu. 6. lib. ij. vbi dixi. Nic. Boer. deci. Burdega. xlj. nu. 4. tamen hæc regula nō procedit in patria consuetudinaria. vt dixi in consuetu. Paris. §. cxx. ad huc in terminis iuris vix procedit propter clausulas codicillares vel similes, quæ solent apponi vt fere superuacuz sint duodecim limitationes quas ad hanc regulam tradit lā. in l. eam quam tit. me. 20. C. de fideicom. C. M.

a Pias causas.

Vide Iaso. in l.

eam quam. C.

de fideicō. xj.

versū. item con

sidera. vbi di

cit, communē

opi. cano. & le

gistarum esse

contra Bart in

d. l. j. C. de sa

crofan. eccle.

imō quōd etiā

relictā ad pias

causas non de

bentur hāredi

tate non adita:

quā tamē op

limitatur vt

ibi per eum.

idē tenet etiā

rason in d. l. j. in

i. lectur. col. vi.

ver. extra gl &

in ii. lect. colū.

fi. ver. vlti. in

quātum & c. de

qua quæst. vi.

deas latissim.

& meliusquā

alibi, Barba. in

rubri. extra de

est. colū. lviii.

versū. nunc ad

vltimam. quæ

stionē. vbi etiā

ponit xxi. limit.

at. ad regulā

nostram. & in

l. fi. incipit di

scutere quæ

stionem istam,

an legata ad

pias causas & c.

Hic. C.

¶ ADDE text. in l. si nemo. la j. §. de testam. tut. & in l. eam quam. C. de fideicommiss. in l. sed & si plures. §. ex asse. versū. nec enim. §. de vulga. & pup. Ampliatur etiam in libertate vt per Bar. in l. j. in pen. charta. in ver. quarto quæro. C. de sacrosanct. eccle. Et sufficit quod ab vno ex pluribus adita sit. d. l. nemo. cum simil. vt per gloss. hic. & not. Ang. in d. §. ex asse. vbi etiam alleg. text. in l. apud Iulian. §. idem Iulianus. ad Trebel. † Et ibi Alex. dicit, quod relicta in testamento confirmatur ita per aditionem coactam sicut per voluntariam. Allegat etiam text. in l. nam quod. §. si quis compulsus. ad Trebel.

¶ Et regula ista limitatur primo † nisi hæreditas pro adita habeatur, in titu. si quis omis. causa testa. quia tunc omnia debentur. l. ij. §. planē. §. de vulga. & not. Bart. in l. j. §. fin. §. de vulg. Secundo reg. fallit in milite. l. miles ita hæredem. §. si. §. de testamen. mili.

¶ Tertio quando habetur pro adita propter existentiam sui hæredis. l. si filius qui patri. supra de vulg. & ita nota. Imol. in d. §. ex asse.

¶ Quarto adde quod regula non habet locum † in legatis ad pias causas^a, vt no. Barto. in l. j. C. de sacrosan. eccl. chart. penul. in versū. quarto quæro. de quo not. Bald. in consil. cclxxxvij. dicta mulier. in fin. lib. iij. & in consil. xx. super primo lib. v. & consil. xxxix. viso testamento. col. ij. eodem lib. v. Rom. latē consil. cccccxxvij. in terminis propositæ quæstionis. & in consil. cccxxij. in casu consultationis. Ioan. de Ana. in consil. xxvij. visis colum. penult. Aretin. in consil. lxij. diligenter. colum. penul. & in l. si filius qui patri. col. j. de vulg. & pupil. post Imo. ibi Andr. Sicul. consil. viij. scribitur. colum. viij. ver. circa istam hæsitationem. lib. j. aliquid Alexand. consil. iij. venderetur. lib. ij. colum. vij.

¶ Quinto † testator potest disponere quod legata debeant⁴ tur hæreditate non adita Alex. in l. nemo potest. colū. iij. in versū. & ista faciunt ad quæstionem. vbi tamen distinguit post alios quos, ibi refert, de leg. j.

R E G U L A C X L I I .

QUOD nullius esse potest, id vt alicuius fieret nulla obligatio valet efficere.

¶ VIDE B I M V S statim in l. impossibile. §. eo.

In l.

In l. Et si nihil. Argumenta.

- 1 Sententia solenniter lata, nihil in ea est immutandum.
- 2 Iudex non debet exequi sententiam, si de innocentia constet.
- 3 Exceptio innocentie nunquam censetur exclusiua.
- 4 Contumax innocens non debet condemnari.
- 5 Innocentia existente notoria, non est necessarium superioris consilium.
- 6 Delinquens non liberatur, si poena innocentis infligatur.

REGULA CXLIII.

ET SI nihil facile mutandum est ex solennibus, tamen ubi equitas evidens exposcit, subueniendum est.

¶ CONCORDAT & exemplum habetur in l. pe. s. de

- 1 in integ. resti. vbi not. Ang. quod licet post latam sententiam solenniter nihil sit in ea mutandum, sed illi inhærendum ut verba sonant. l. iudex postquam. de re iudi. tamen propter euidenter æquitatem succurrendum est ei qui sententiam passus est contra se. unde dicit ipse, succurritur capitaliter condemnato contra veritatem: quia iudex debet ab executione abstinere, & Imperatori rescribere. l. j. §. si. de questionibus. & Bar. ibi in ver. item nota. dicit recurrendum ad dominos qui non recognoscunt superiores. & ad hoc est bonus tex. in l. diui fratres. §. de poenis. & ad idem tex. in c. j. de purg. vulg. & ibi Abb. circa fin. &
- 2 not. Bal. in l. j. col. si. C. de confes. quod iudex etiam post confessionem & condemnationem si liquet de innocentia, non debet executionem facere in poena corporali. alleg. Inno. in d. c. ij. Et ista exceptio innocentie nunquam exclusiua videtur: ut dicit Bal. in l. additos. col. ij. C. de episc. audien. quod nunquam iudex debet exequi sententiam capitalem si videt illam esse iniustam. Alex. Innoc. in c. pastoralis. §. quia verò. de offic. deleg.

- 3 ¶ Et propter hoc exceptio innocentie nunquam exclusiua videtur: ut not. Bal. in l. edita. C. de eden. col. pen. vers. ex tribus autem. quia est etiam de iure naturali. & sequitur Ioan. de Ana. in c. si aduersus. in fi. de hæret. & in consil. lix. visa inquisitione: cum simil. ut tradit Alexand. in consil. cxiiij. viso themate. col. iij. lib. v.

- ¶ Et propter innocentiam probandam admittuntur testes inhabiles: ut not. Spec. tit. de inquisit. §. j. ver. sed nunquid. Ioan. de Ana. sequitur in d. consil. lix. Alex. consil. xxiiij. animaduersis. col. penul. lib. ij. ¶ Et propter innocentiam dicta
- 4 cit Bar. in l. absentem. s. de poenis. col. si. quod licet con-

a Vbi videas Hipp. de Mar. fil. col. xv. ver. nota etiam istum textum qui per tres col. multa dicta Doct. cogerit ultra ea quæ hic posuit do. Phil. & adde quod si princeps rescribat alicui iudici ut talem decapitare faciat, vel suspendere, & non appareat, de causa, debet iudex suspendere per xxx. dies, ita est text. singular. in l. si vendicari. C. de poenis. intellige tamen, nisi secundum iussu principis veniret. ut in c. si quando. de rescriptis. vbi Canonista & laici in l. puniri. in fi. C. si contra ius vel util. pub.

tumax habeatur pro confesso: tamē iudex cui constat absentem contumacem esse innocentem: non potest condemnare illum cōtumacem. & idem Bart. in cōsi. c. ā domino Cy. col. fi. & Bartho. Veron. confi. xxix. viso processu. colum. v. in consil. xlvij. quanquā. col. fin. Aret. confi. exlvj. visa consulta. col. ij. & tertia. & facit quod no. Ange. in l. ij. C. qui test. cum simi. vt ibi tradit Alex. & Moder. & dixi in c. at si clerici. in princip. col. iij. in ver. vj. limitatur. de iudi. & Pau. de Ca. confi. xxxiiij. super primo quaesito. & Nellus in tractatu bannitorū. q. xxxiiij. in ff. par. secundi temporis, vbi limitat quod dictum est de innocentia. † Et adde quod non videtur opus consulere superiorem si innocentia esset notoria: vt quia condemnatus fuit pro Titio occiso, & apparet illum viuere. d. c. ij. de purg. vulg. & in l. inde Neratius. §. si s. ad legē Aquil. de quo Aret. in c. de his. de accusa. & Felyan c. consanguinei. col. fi. de re iudi. † Et not. quod si innocens sit punitus, 6 per hoc non est liberatus ille qui deliquit. l. seruum. ff. de interrog. act. vbi Bal. & idem Bal. in c. j. §. iniuria. col. fi. de pace iur. fir. & in l. res inter alios, in fi. C. quib. res iudi. non noc. Ang. in l. quoties. §. si s. sol. matri. Abb. in c. pen. in vij. q. de re iudic. Et ad istam regulam faciunt quæ s. dicta sunt in l. ambiguis. §. quoties, s. eod.

In l. Impossibilium. Argumenta.

- 1 Obligatio naturalis ex re impossibili an oriatur.
Obligatio naturalis tollitur animo sublato.
- 2 Stipulatio pœnalis non valet dispositioni impossibili adiectæ.
- 3 Difficultas facit ne mora committatur, cum factum est in obligatione.
Fideiussor promittens se facturum, & curaturum non regetur si fecit quod potuit.
- 4 Promittens factum alienum, si fecit quod potuit, excusatur à pœna.
- 5 Promittens se facturum in omnem euentum, non excusatur propter difficultatem.
- 6 Contractus ex intentione legem accipiunt.

REGVLA CXLIIII.

IMPOSSIBILIVM. *nulla obligatio est.*

¶ IDEM dicitur supra. l. quod nullius esse potest. in regul. nemo potest. co. tit. in vj. ad idem text. in l. j. §. si id quod. s. de acti. & obl. idem in iudicis præcepto. l. fina. s. quæ sent. sine app. † & adeo hoc procedit. quod etiā naturalis obligatio nō oritur: vt no. per glo. in d. reg. nemo potest.

potest in verbo obligari. quæ ponderat text. hic in verbo, nulla. & sic vniuersaliter loquitur. & hoc not. Bar. per illum tex in l. si sub impossibili. de fideiussor. & ratio videtur: quia non videtur habere animum se obligandi. l. non solum. de act. & oblig. l. cum hæres. §. j. de statu libe. unde si deficit animus, remouetur naturalis obligatio.

- 2 ¶ Et eodem modo si stipulatio pœnalis adiecta præcedenti dispositioni impossibili non valet. l. si homo mortuus. de verbo. obliga. secus tamen est in eo qui promittit factum alienum: quia licet promissio non valeat. l. stipulatio ista. §. j. in ver. nemo. de ver. obli. §. si quis alium. insti. de inuti. stip. tamen si pœna apponatur, valet d. l. stipulatio ista. §. j. in ver. mora faciendi. vt no. Bart. in l. si duo. §. hæc verba. de consti. pec. in l. si ita stipulatus. in vij. oppo. quintæ partis de ver. obli. cum si. vt dixi in consilij.

¶ Et si fecit quicquid potuit, non dicitur esse in mora. l. quod te si. c. cer. pet. col. j. & ibi etiam col. iij. concludit,

- 3 ¶ quod quādo factum est in obligatione, indistinctè difficultas impedit moram committi. l. si vehenda. §. pen. ad legem Rhod. de iact. in l. j. §. iubet. ver. si frater. de colla. borto & ideo Abb. in consil. xc. videtur quod fideiussores. lib. j. concludit, quod fideiussores qui promiserunt se facturos, & curaturos sub pœna, non incurrunt pœnam si fecerunt quod potuerunt & idem Bart. in consil. cccxxvj.

- 4 Martinus promissit vbi ponit casum de eo qui promissit

a se facturum, quod Berta cōtraheret matrimoniū cum Titio sub pœna: si fecit quicquid potuit, excusatur à pœna. idem Fel. in consil. cxxij Martinus promissit. & sequitur. Abb. post Anto de But. in c. gemma de spons. col. iij. ver. ad vnum singulariter aduerte. idem Abb. in c. significantibus in si de offic. deleg. Aret. in consil. cxliij. ex facto proponitur. col. liij. vñ. venio igitur ad primam. & ibi dicit hoc procedere etiam si dictum sit cum effectu: quia intelligitur quod curabit cum omni diligentia verè, & non fictè. Si tamen fecit quicquid potuit, excusatur.

- 5 ¶ Et hoc intelligo nisi constaret de voluntate b partium, quod voluerit obligari ad pœnam vel interesse ille qui promissit in omnem euentum quod non sit factum, quod fuit promissum: vt quia promissit cōseruare indemnem, vel soluere de suo proprio. & ita procedit quod not. Aret. in l. si ita stipulatus. §. possum vbi tenet contra communem opinionem. & quod notat Socinus in consilio

a Facturum.
Latè Alcia. l. iiii. §. Cato. nume. 130. de verbo. obligat. C. Molin.

b Voluntate.
Dec. consil. cccxxv. cōsil. cccxlv. in fin. l. si stipulatio ista. in prin. de verbo. obl. Bertrā. consil. lxxix. lib. i. Lud. Gozadi. cōsil. xxvii. col. ii. C. M.

cclxxxviii. circa primam quæstio. in v. q. Cuma. in consil. clxxxvj. viso instrumento. & consil. clxxxix. testator. nam quando ita apparet de voluntate partium, videtur obligatus simpliciter sub euentu condit. quo casu quando quis incipit à conditionis euentu, non consideratur mora: ideo obligatur. l. in illa. de verb. obl. Bar. ² in l. continuus. §. il. lud. in fi. de verb. obl. in d. l. si homo mortuus. & in d. l. si duo. §. hæc verba. de constit. pecu. & ideo in casu d. l. si homo mortuus. fuisset facta promissio ab euentu conditionis, promissio valuisset: & pari ratione quando constaret de voluntate partium, † quia contractus ex intentione partium legē accipiūt. reg. cōtractus. eo. tit. in vj. & in simili casu Abb. tradit in cons. xliij. quidam do. Ant. lib. j. ¶ De impossibilitate, vide Bar. & Imo. latē in l. j. de cond. instit. Ang. Aret. in §. impossibilis. instit. de hære. inst. gl. & Doct. in d. regula nemo potest. Et an gratia papę vitietur propter impossibilitatē. Ro. consil. cccxlvij. quæritur.

a Bar. In l. ad dicta. co. & ibi Alex. limitat vt procedat si debetur quæritas, & si species. sequitur Lacc. Galiau. l. iij. §. Cato. col. xviii. de verb. ob. C. M.

V REGULA CXLV.
ANI timoris iusta excusatio non est.

¶ VIDE suprā in l. in omnibus causis suprā eodem.

N REGULA CXLVI.
IL nihil peti potest ante id tempus quo per rerum naturam persolui possit: & cum soluen di tempus obligationi additur, nisi eo tempore præterito peti non potest.

¶ VIDE suprā in l. cum in tempus.

In l. Si quis prægnantem. Argumenta.

- 1 Decedere sine liberis non dicitur, qui prægnantem uxorem relinquit,
- 2 Mulieri in dubio prægnantem se asserenti creditur.

S REGULA CLVII.
I quis prægnantem uxorem reliquit: non videtur sine liberis decessisse.

¶ NOTAT quòd non dicitur decessisse sine liberis, qui uxorem prægnantē relinquit. Et ideo substitutus decedenti sine liberis nō admitteretur: quia etiā si vnus si tantū nascatur cōditio verificat. l. non est sine liberis. de verb. sig. ¶ Et propter istam spē natiuitatis mittitur ibi in possessionem. l. j. §. toties. versi. xquius. & versi. satius. de ventre in poss. mit. Et si partus nascatur secto ventre, & substitu-

tus ex

ruſ excluditur: vt not. Bal. in conſ. cix. verba teſtamenti. lib. iij. facit tex. in l. quod dicitur. de lib. & poſth. licet ipſa non dicatur peperiſſe. l. anniculus. §. falſum eſt. de verb. ſign.

- Et limitatur, vt per Bal. in prædicto conſ. cix. lib. iij. vide
 2 Feli. in c. ſicut. in ſi. de homic. † Et in dubio creditur mulie-
 ri dicenti ſe eſſe prægnantem: vt not. Ang. in l. illud. per
 gloſ. ibi. §. ſi pars hæred. pet. & hoc videtur intelligendum
 concurrentibus coniecturis: aliàs illi non creditur. l. j. §.
 j. ibi: nec dicere ſe prægnantem ſufficit.

¶ Et not. gloſ. hic quæ dicit, quod ante natiuitatem non
 dicitur conditio liberorum impleta: quia non dicitur
 homo ante natiuitatem, nec puniretur de homicidio. vide
 Fel. in c. ſicut. de homicid. col. j.

In l. Vbi repugnantia. Argumenta.

- 1 Contraria allegans, non eſt audiendus.
 Ruſticus non excuſatur, ſi contraria allegauerit.
- 2 Reprobatio teſtium quæ prohibita præſumatur.
- 3 Actus repugnans non poteſt in eſſe produci.
- 4 Diſpoſitio quælibet ſic debet intelligi, ne quid contrarium
 contineat.

REGULA CXLVIII.

VBI repugnantia inter ſe in teſtamento in-
 uenirentur, neutrum ratum eſt.

¶ EXEMPLIFICATVR per gloſ. in l. ſi Titius. §. de
 cond. inſt. facit tex. in l. ſcripturæ. C. de fide Inſtr. in c. ſoli-
 citudine. de app. & in l. j. C. de furt. vbi † allegans contra-
 1 ria, non auditur: & vbi eſt contrarietas, ibi non cadit exe-
 cutio, nec ſimplicitas, ideo etiam ruſticus non excuſatur:
 vt not. Bal. in l. ſcripturæ. col. ſi. verſic. quærunť doctores.
 C. de fide inſtru. Et ideo remota nullitate, vel exceptio-

- ne, non videtur tolli a nullitas vel exceptio, quæ habet
 in ſe contrarietatem: vt not. Ang. in l. tale pactum. §. qui
 prouocauit. col. xv. verſic. vltcrius iuxta prædicta quæro.
 §. de pact.

- 2 ¶ Sic etiam † prohibita reprobatione teſtium nõ videtur
 prohibita reprobatio quæ inſurgit ex contrarietate ipſo-
 rum teſtium, vt no. Domin. in c. ij. §. ſi. col. ſi. de teſt. in vj.
 allegat gloſ. quæ hoc dicit. iij. q. ij. in c. ſi quis teſtibus. in
 verb. arguere, & dicit Ang. in conſil. clxxvij. hic punctus
 3 prima fronte. circa ſin. † q. legiſlator nec Deus ipſe poteſt
 actum repugnãtem in eſſe producere, alleg. iſtam l. vbi
 repugnantia. & hoc de contrarietate in l. libello. in pot.

a Telli. Deci.
 c. paſtoralis. co-
 lum. vi. de ex-
 cept. C. M.

casu tradit Alex. consil. cxxj. viso processu. lib. j. & Ang. in consil. xxxvj. pro decisione quæstionū. col. ij. & Pau. de Cast. in consil. cccxcij. viso quodam libello. secundum primam formam. de quibus consiliis dixi in l. edita. col. xvij.

¶ Et quæ s. dicta sunt de contrarietate, procedunt quādo est præcisa contrarietas quæ tolli nō potest: secus si remoueri potest distinguendo: t̄ quia dispositio si fieri potest, ita intelligi & interpretari debet, ne cōtradicat, ^a vt in instrumēto probatur in c. inter dilectos. de fide instr. in §. cæterum. & in contractibus not. Bart. in l. si. §. idem quæ. siit. s. de cond. indebi. & in positionibus no. Bald. in c. cum falsu. in fi. C. de iur. & fact. ign. cum simi. vt tradit Alex. in l. j. in princ. col. ij. s. ne quis eum. Et in statutis not. Abb. in c. graeum. in princ. in c. super quæstione. in prin. in iij. no. de offi. deleg. Et in verbis sententiæ no. Bart. in consil. cxj. quæritur. col. iij. vers. super secundo. Et de secunda inuestitura scribit Pau. de Cast. in consil. cxj. circa id q̄ primo quæritur. col. ij. vers. circa secundū. Et in omnibus ^b dispositionibus hoc habet locum, vt per distinctionē, si fieri potest, cōtrarietas remoueat: vt Alex. cōcludit in cōs. cxlj. viso testamento. col. iij. lib. ij. vbi ad hoc plura inducit.

Quæ rerum natura prohibentur, nulla lege confirmata sunt.

¶ De hoc supra in l. impossibile. s. eod. tit.

In l. Pupillus nec Argumenta.

- 1 Pupillus ignorat etiam visa nec discernere nouit.
- 2 Pupillus. pubertati proximus, præsumitur doli capax.
- 3 Pupillus infans ne naturaliter quidem obligari potest.

REGULA CXLIIX.

PUPILLVS nec velle nec nolle in ea ætate (nisi apposita tutoris autoritate) creditur: nam quod animi iudicio fit, in eo tutoris autoritas necessaria est.

¶ Et alibi in l. j. C. de fals. non. dicitur, quod t̄ pupillus quicquid videt, ignorat: & in tali ætate pupillus nec scire, nec discernere potest. l. pupillus. de acquir. hæ. & eo. tit. l. more. §. si. dicitur, q̄ non est consilij capax, & in omnibus rebus infirmum est eius iudiciū, ideo tutore autōre regitur. l. si. ff. de manu. vin. & quia non sentit, ingratis assistari non potest. l. si quis in suo. §. legis. in fi. C. de inoffic. test. Et propter lubricum cōsiliij repellitur à testimoniis.

l. iij. §. lege Iulia. ff. de test. Et testari prohibetur. quia nulum habet iudiciū. §. prater ea. inst. quib. non est permiss. fac. test. & stabilem mentē non habet. l. si. C. de testa. mil.

- ¶ Et ista regula cū simi. alleg. intelligitur in pupillo qui
 2 infans sit vel infantie proximus. † Secus videtur si pubertati proximus sit, per ea quæ supradicta sunt in regu. pupillum. vbi dictum est, quod ex delicto obligatur. Et concludendo, pupillus an possit habere officiū, dictum fuit.
 3 §. in l. forminæ. §. item impuberes. §. eo. ti. An ex delicto, dictum est §. in l. pupillū in cōtractibus. † pupillus infans vel infantie proximus non obligatur etiam naturaliter, l. quod pupillus. §. de cond. inde. vbi gl. ad idē text. in l. pupillus. §. de act. & obl. & facit tex. hic, cum sim. Si verò sit proximus pubertati, obligatur naturaliter. l. j. ff. de act. & obli. & no. per gl. hic. & Bart. in l. j. ff. de nouat. cuius dicta refert Ange. Aret. in §. pupillus. inst. de inut. stipul. & vide quæ dixi in l. non omnis. §. pupillus. §. si cert. per.

In l. Quod euincitur. Argumenta.

- 1 Euietum a nobis non est in bonis nostris.
- 2 Bona dotalia non sunt in bonis mariti computanda.

Q

REGULA CL.

QVOD euincitur, in bonis nostris non est.

- 1 ¶ GLOS. in fin. intelligit quando euietum sit. † tunc enim non dicitur esse in bonis, quia nō sum dominus, nec bonæ fidei possessor. l. bonorum. §. in bonis. de verb. sign. §. vbi etiam in bonis esse dicitur quod bona fide possidemus. & in l. rem in bonis. de acquir. rer. dom. dicitur, quod dicitur esse in bonis res pro qua exceptio competit possidenti, & actio contra possidentem, & hoc largo modo: aliās verò quædam dicuntur non esse in bonis nec extra bona. l. j. de usufruct. leg. & ibi Bart. & bona data in feudum computantur in bonis vassalli: vt not. Bal. in ca. j. in princ. circa fin. in tit. per quos fiat inuest.
- 2 ¶ Et bona dotalia † nō dicuntur in bonis mariti. Bar. in l. Lucius. §. idē responder. elij. ad munic. & cū res euietā sit, an agatur prima actione, vide Bar. l. si quis aliā. §. de sol.

In l. Neratius. Argumenta.

- 1 Priuilegium datum viuēti, non competit defuncto.
- 2 Interpretatio priuilegii spectat ad concedentem.
- 3 Mortuus non potest doctoratus suscipere dignitatem.
- 4 Priuilegium mortuo quale concedi possit.

REG

NERATIVVS consultus an quod beneficium dare se quasi viuenti Caesar rescripserat, iam defuncto dedisse existimaretur: respondit nō videri sibi principem quod ei quem viuere existimabat concessisset, defuncto concessisse: quem tamen modū esse beneficij sui vellet, ipsius aēstimationem esse.

¶ DVO dicta colligūtur. † Primum quod priuilegium datum alicui tanquam viuenti, mortuo non competit.

¶ Secundum, † quod interpretatio beneficij vel priuilegij spectat ad principem qui concessit. Circa primum gloss. adducit simile, quod iudicium inchoatum pro aliquo tanquam viuenti, illo mortuo extinguitur. & ad idem text. alleg. in gloss. in l. pen. §. quæ sent. sine app. rescin.

¶ Et regula videtur loqui quando vnus credebatur esse ille cui datum sit priuilegium, à fortiori si cōstaret illum mortuum esse, idem esset dicendum: quia mortuo legari non potest. l. j. §. in primo. de cad. toll. l. ij. §. j. l. diuus. §. fi. de iure cod. Et † mortuus doctorari non potest: vt not. Ab. in c. à nobis. de sent. el. ij. in ij. col. ver. item infero ad aliā quæst. & mortuo literæ dari non possunt: vt not. q. tradit Bal. in l. Arethusa. col. ij. vers. & practica faciūt ad quæstionem. de sta. ho. Alia tamen ratio videtur, quando cogitabat illum viuū, & sit mortuus, quia non cogitauit de illo mortuo. Secus si cogitauit illum mortuū, & priuilegium etiam mortuo conueniret: quia videtur quod etiam mortuo conferri possit priuilegium, gratia exempli: qui non potest stare viuus in ciuitate, etiā mortuus ibi non pōt^a sepeliri. l. ij. vbi Bart. l. ij. de cadauer. pun. & sepulchra hostium possunt violari. l. sepulchra. ff. de sepul. vio. † ideo videtur qd etiam mortuo dari possit priuilegium, quod sepulchrum hostis violari non possit; vel qd corpus mortui in ciuitatem deferri possit. vide dicta Are. in §. licet. ex quib. cau. ma. in vlt. not. circa secundum dictum, adde text. in l. ex facto. in prin. de vulg. & pup. & in c. cum venissent. de iud. declarando, vt dixi ibi.

^a Potest. De quo vide Iaso. qui plura congerit in l. ii. C. qui test. fa. pos. Hipp. de Mar. si. in l. fi. §. de quæst. col. ante pen. vsque in fine.

In §. Ea quæ in partes. Argumenta.

1 Seruitus viæ, itineris, aqueductus in obligationem pro parte non deducitur.

2 Hæredes plures ad opus faciendū grauati obligantur in solidū.

REGULA CLII.

EA qua in partes diuidi non possunt solida à singulis hæredibus debentur.

¶ EXEMPLVM habetur in l. vii. §. de serui. vbi dicitur, ¶ quod seruitus viæ, itineris, & aquæductus pro parte in obligationem deduci non potest: quia vsus eorum indiuiduus est, & ideo si stipulator decesserit pluribus hæredibus relictis, singuli in solidum viam petunt: & promissor si pluribus relictis hæredibus decesserit: à singulis hæredibus^a solida petitio est. & idem dicitur in l. ij. §. ex his. §. de verb. oblig. ibi, dum inquit: & ideo si diuisionem res promissa non recipiat, veluti via, hæredes promissoris singuli in solidum tenentur, ¶ & ideo si plures hæredes grauati sunt à testatore ad faciendum opus: quilibet in solidum tenetur. l. fideicommissa. §. pen. inci. si in opere. de leg. ii. vbi Bar. & ratio videtur, quia facta indiuidua sunt, sicut seruitutes. l. stipulationes non diuiduntur. in prin. de verbo. oblig. & de illo §. penult. vide Alex. in l. ij. §. & harum. col. j. de verb. oblig. Et in indiuiduis quis consequitur ex persona alterius quod ex propria persona non competeret. l. si communem. ff. quem admo. serui. amit. cum simi. vt per Feli. in c. j. de præscri.

^a Hæredibus, Sic etiam mortuo vasallo hæredes eius tenentur iurare fidelitatem domino in solidum, licet possideant feudum pro parte. ita Ang. in §. ex his. hic alleg. arg. illius §. & ibi Aret. in ij. col. ver. ij. no. to. ibi, quæritur quid ecôtra, an vnus vasallus teneatur iurare fidelitatem omnibus hæredibus parroni. & concludit secundum communem opi. quod non tenetur nisi vni. & quod erit in eius electione cui iurabit. per gl. in c. j. s. omnes filij. si de feud. sue. cõtro. inter dom. & agn. H. C.

IN re dubia benigniorem interpretationem sequi non minus iustius est, quàm tutius.

¶ DICTVM est supra in regula, semper in dubiis.

In L. Omnia ferè. Argumenta.

- 1 Statutum loquens de dominio, non habet locum in eo, quod hæres retro habuisse fingitur.
- 2 Fictio in præiudicium tertij non trahitur retro.
- 3 Fictio non habet locum, vbi extrema requisita non sunt habilia in fictione de tempore ad tempus translatiua.
- 4 Filius familiæ hæres institutus, si sui iuris fiat, hæreditatem postea aditam sibi acquirit.
- 5 Iudicium quando retrahatur.

REGULA CLIII.

OMNIA ferè iura hæredum perinde habentur, ac si cõtinuo sub tẽpore mortis hæredes existeret.

¶ CONCORDAT tex. in l. omnis hæreditas. §. eo. & in l. hæres quandoque. §. de acqui. hære. & in l. si ex re. §. si. de stipul. seruo.

Bb Et

¶ Et ista regula procedit secundum fictionem, ut dicit Bar. post gl. in d. l. hæres quandoq; . Textus qui infert quod statutum quod loqueretur de dominio, non haberet locum in tali dominio quod hæres fingitur retro habuisse: quia in statutis verba proprie accipiuntur. l. iij. §. hæc verba. §. de neg. gest. ubi gl. & Bar. in terminis huius regulæ loquuntur. Et hoc facit quod dicit Bar. in d. l. hæres quandoq; . quod regula non habet locum in casibus in quibus veritas requiritur, declarando text. in l. hæreditariæ. §. de furt. allega. glo. hic & ibi. Et ex hoc infert Roma in d. l. hæres quandoque. ad questionem de gabella in qualitate. ibi insistit Arce.

¶ Secundo infertur, quod talis fictio non trahitur retro in præiudicium alterius: ut no. Bar. per illum tex. in l. nam & servitus §. qui negotia. §. de neg. gest. facit quod no. Bar. in l. si indebitum. §. si procurator. & in l. bonorum. §. rem rat. habet. cum simi. ut dixi §. in regula, semper qui non prohibet. §. j. §. eo.

¶ Tertio infertur quod regula quæ procedit secundum fictionem non habet locum ubi extrema non sunt habilia quæ requiruntur in fictione translativa de tempore ad tempus. l. denique. §. ex quibus causa. l. huic scripturæ. ad leg. Aquil. in l. quæties. §. de novatio. & ideo, quia quædam extinguuntur morte defuncti quæ cum non reperiuntur tempore aditionis, non possunt ad hæredem pertinere: quia ultimum extremum deficit. l. hæres in omne. §. de acquir. hære. cum not. ibi in glo. Quædam etiam non erant tempore mortis, & etiam iacente hæreditate inchoari non potuerunt, ut acquisitio usus fructus l. usus fructus. de stipu. seruo. vel vscapio, l. vscapio. & l. ceptam. §. de vscapio. Et in istis ista fictio non habet locum. & ad istam resolutionem dicit Bart. in d. l. hæres quandoque. reducuntur contraria alleg. in glo. ibi & hic. Et propter prædictos casus in quibus regula non procedit, hic dicitur ferè. & in d. l. hæres. ad denotandum, quod regula non semper procedit. Et adde quod regula ista etiam non videtur procedere quo ad personam cui hæreditas acquirenda sit, quia si filius familiæ sit hæres institutus & priusquam adeat efficiatur sui iuris, hæreditas postea adit sibi acquiritur: nec illa aditio retrahitur, ut patri acquiratur. l. non dubium C. de iure delibe. & facit text. in l. si solus. §. si. de requi. hære. & cum attendatur tempus aditionis quo ad acquisitionem.

¶ Ex prædictis infertur ad questionem, quod ex quo aditio trahitur retro, quod si procurator generalis eius cui erat delata hæreditas intercessit iudicium nomine hæredis instituti, & opponatur quod heres non aditit hæreditatem, adeundo confirmatur iudicium, quia aditio retrahitur: ut no. Bal. & Imo. post Cyn. in d. l. hæres quandoq; . quod declaratur, ut ibi per Arceinum. & adde Imo. qui similem ponit questionem quæ dicit de facto habuisse in l. si filius qui patri. de vulg. col. ij. in ver. & secundum hoc facit ad questionem, de vulga.

In l. Qui per successionem. Argumenta.

1. Cōditio de dādo hāredi impletur, si hāredi hāredis datur.
2. Papa, quilibet, Petri successor dicitur.
3. Videtur verbum, improprietatem quādam designare.
4. Hāres hāredis capit omnia, quae sunt iuris.
5. Portio hāredi imposita, non transit in hāredem hāredis.
6. Prohibitio alienandi facta hāredi, in hāredē hāredis transmittitur, & nū. 7.

REGULA CLIIII.

QVI per successionem quamvis longissimā de functo hāredes extiterint, nō minus hāredes intelliguntur, quā qui principaliter hāredes extiterunt.

A ¶ C. V. M. ista regula concordat tex. in l. si. C. de hāre. instit. vbi hāres hāredis, dicitur hāres testatoris. & in l. iij. §. sed & si Titio. §. de petit. hāre. in l. hāredis appellatōne. in l. sciendum. de verbo. signific. in l. si quis filium. §. si. de acqui. hāre. ¶ Ideo cōditio de dādo hāredi, impleta dicitur dādo hāredi hāredis. **B** l. si peculium. §. hāredi. §. de stat. lib. & in l. cum ita datur. §. si. de condi. & demonstra.

A ¶ Et quod dicitur hic de hārede, idem est in alio successore: si quia successor Petri dicitur quilibet Papa licet quamplures in medio fuerint ut not. Domini in c. j. in prin. in tertio notabili, per illum textum. de homicid. in vj. idem Domini in procmio. vj. §. sanē. per illum tex. & in c. j. in prin. ne cler. vel monac. in vj. in c. j. in iij. notab. de cler. coniug. in vj. in c. cum expediat. in secundo not. de electio. in vj. in c. praesentian prin. & in c. penult. in prin. de praeben. in vj. ad idem tex. in clemen. dudum. in princ. de sepult. & facit text. in l. j. §. de castren. pecul. & quod per illum textum tradit Roman. in singulari de lxxij. hāred. hāredis.

C ¶ Et praedicta largo modo & improprie procedunt: ut dicit gl. in l. hāredis appel. de verb. sig. & ad hoc facit tex. in d. l. si quis filium. §. si. in ¶ verbo videtur, quod denotat improprietatē: ut no. per Doct. in l. j. §. de iecisse. de vi & vi arma. in l. naturaliter. de acqui. poss. & ad hoc facit tex. in l. j. §. hoc edictum. §. quorū leg. quem ad hoc allegat Aret in l. si. §. si. in verbo, nota de vulga & pup. dicē,

a Dicitur. Adde Alexā. cōsi. cccvj. li. iij. la. tē Andr. Tiraq. in tracta. Re tract. cōuen. §. j. glo. vi. num. 17. cū seq. C. M. b Hāredis. Cōtrarium tenuit in l. qui legata. §. eo infimi. verbis, vbi vide quē posui in aposti. super verbo, hāredis. & Corne. cōsi. cclxxx. incip. videtur prima facie. iii. volu. & do. Philip. cōsi. lxxi. in i. col. inci. in casu.

c Improprīe. nam propriē & regulariter appellatōne hāredum veniunt hāredes hāreditatis ipsius testatoris etiam extranei: ut tradit Corneus cōsi. cclxxii. incip. in hac consultatōne. ii. col.

quod non est de proprietate verbi, quod hæres hæredis dicatur hæres testatoris. & hoc confirmatur, quia dicitur hæres secundum quid, & non simpliciter, dum appellatur hæres hæredis. d. l. fi. C. de hære. instit. ergo non proprie quia verba accipiuntur simpliciter: & non secundum quid. In hoc legatum. vbi Bar. de leg. iij.

¶ Et hoc verum est, nisi agatur de his quæ iuris sunt: quia verè, & proprie in hæredem hæredis transmittuntur: vt not. Bal. in d. l. fi. in xxj. quæstio. vnde infert, quod hæres hæredis contraveniendo incidit in poenam quæ fuit promissa si hæres contraveniret.

a Infra scriptis.
Alexan. consil.
clxxij. col. ij. li
bro v. l. af. late.
l. fi. C. de hæ-
red. instit. C.
M.

¶ Secundo regula ista non habet locum, quando dicitur de hæredibus infra scriptis: vt no. Bar. in l. qui liberis. §. hæc verba. de vulg. in fi. col. vers. quæro quid si testator. quia infra scripti dicuntur hæredes qui legi possunt. l. j. §. de his quæ in testamen. delen. & idem Imo. in l. si quis filium. §. fi. ff. de acqui. hære.

¶ Et hoc procedit quando subest aliqua ratio particularis affectionis in scriptis hæredibus: aliis secus vt tradit Corneus in consil. lxx. quanquam. lib. iij. Et per istam distinctionem reduci possunt omnia iura quæ contra Bar. adducunt Aret. & Moder. in d. l. qui liberis. §. hæc verba. considerando in effectu an sit eadem ratio.

b Pena. Alex.
consil. cxl. au. 4.
lib. vj. C. M.

¶ Tertio fallit, vbi agitur de poena b i quia si hæredi imposita sit, nõ habet locum in hærede hæredis: vt notat Bar. in l. multa. de condit. & demon. in versic. & per hoc dicitur. & Bal. in l. fi. in q. xxij. C. de hære. instit.

¶ Prohibitio tamè alienadi facta hæredi, ad hæredem hæredis extenditur: vt not. Bart. in l. filius familiars. §. diui. col. fi. in vers. quæro utrũ. de leg. j. & in l. Lucius. §. Sempronius. de leg. iij. cum simi. vt tradit Rom. in consil. ccc. lvij. circa propositam consultationem. in primo dubio.

¶ Et hoc intelligitur, nisi nominatio hæredis facta sit proprio nomine, vt not. Bart. in d. §. Sempronius. cum si. vt tradit Alexan. in consil. lx. ponderatis his in fi. lib. iij.

In l. Expressa nocent. Argumenta.

- 1 Effectus rei quando & per quid presumatur mutari.
- 2 Taciti & expressi nõ est æqua virtus quo ad actus nullitacẽ.
- 3 Iuramentũ calumniæ remitti potest tacite, sed non expresse.
- 4 Error iuris expressus sententiam vitiat.
- 5 Expressio quando prodest, & quando noceat.
- 6 Renunciatio expressa efficacior est tacita.

7. Dominium rei legatz quando in legatarium transeat.
 8. Condicio expressa in ultimis voluntatibus quando transmissionem impediat.
 9. Pignus per pactum expressum ipso iure tollitur.
 10. Taciti & expressi in contrariis est eadem virtus.

REGULA CLV.

A EXPRESSA nocent, ^a nō expressa non nocent.

¶ GLOS. ad declarationem regulæ firmavit tres conclusiones. **¶** Prima secundum regulam ut verba sonāt. ad idem text. in nonnunquam. in princ. & in l. i. in diem. **¶** si. de condi. & demō. ubi dicitur, qd sæpe numero effectus rei mutatur, ex eo quod testator expressit quod absque expressione intelligitur: ad idem text. in l. Sempronium. **¶** si. de hære. insti. & in l. actus legitimi. **¶** si. eod.

¶ Et ista conclusio procedit quantum ad annullationem actus: quia magis inficitur ex dispositione expressa, quàm tacita: **¶** unde quo ad nullitatem **b** actus non est par virtus taciti & expressi: ut dicit Bald. in l. eleganter. **¶** si. quis post. col. pen. **¶** si. eo. de condic. inde. & colligitur in iuribus supra alleg. **¶** & videmus quod remissio iuramenti calūniæ, expresse facta non valet, & tacite admittitur. **¶** c. j. de iura. ca. in vj. c. ceterum. de iura. cal. & in l. ij. **¶** si. sed quia **¶** veremur. **¶** C. eo. ritu.

¶ Et error iuris expressus **c** in sententia, viriat: secus si tacite colligatur: ut no. in c. j. de re iudi. & per glo. in l. ex diuerso. **¶** si. **¶** si. sol. mat.

¶ Et in casu d. l. nonnunquam cum si. **¶** si. alleg. non procedit regula quæ dicit, quod expressio eorū quæ tacite insunt, nihil operatur. **¶** l. ij. de lega. j. l. hæredis. **¶** si. tractari. **¶** si. quando diēs leg. ced. l. nō recte. **¶** c. de fideiuf. Quia in dictis iuribus videtur aliter facta expressio. quam inesset: ut declarat Imol. in d. l. si quis Sempronium. & Doct. late tradunt in d. l. ij. de leg. j.

¶ Secunda conclusio glo. est, **¶** quod cōtra quādoq; expressio prodest. **¶** l. si. C. de noua. cum simi. allega. in glo. Et expressa pupillaris substitutio matrem excludit. **¶** l. Papintanus. **¶** si. sed nec impuberes. **¶** si. de inoffi. test. in c. si pater. de testa. in vj. **¶** Secus est in tacita: ut not. in l. precibus. **¶** C. de impub. secundum communem intellectum.

¶ Et expressa **¶** renunciatio plus valet, quàm tacita glo. no. in clemē. sæpe. in ver. partibus. de ver. sig. Et expressa repudiatio plus nocet, quàm tacita: ut no. Pau. de Cast. in

a Nocent. Dicit las. in l. iij. **¶** si. filius. col. fin. **¶** si. de li. & post. quod non est regula minus rationis habēs.

b Nullitatem. Alex. cōsil. lix. nu. 15. lib. iij. videt. eo. l. actus. nu. 10. **¶** C. M.

c Expressus. Adde Socin. in trac. fall. in regu. ccel. & Phil. Cor. cōsil. liij. col. iij. incipi. pro decisione. & in cōsil. lxxi. col. ii. incip. super in i. vol. & in cōsil. lxxi. in ci. quanquam: ii. col. iij. vol.

l.j. C. qui admitt. per gloss. in l.j. sed videndum. de cuius intellectu dicitur in d.l. col. iij.

¶ Et quando res expresse legata sit, transit dominium in legatarium. l. Titio. §. de furt. l. si tibi homo. §. cum seruus. de leg. j.

¶ Secus est si tacite relatum sit: ut not. Bart. in l. emptor. §. ancilla. §. de rei vend. in vers. ex quo no. & in l. seruum filij. §. si in si. de leg. j.

¶ Et expressa conditio in ultimis voluntatibus impedit transmissionem. l. j. §. si autem aliquis sub conditione. C. de cad. tollen. secus est in tacita. l. conditiones extincte. de condi. & demonstr. & no. Bart. in l. qui sub conditione. §. si. in princis. de cond. instit.

¶ Et per pactum expressum ipso iure pignus tollitur. Secus est in tacito: ut not. per gloss. in l. tibi. §. de pigno. re. §. de pact. & procurator qui habet potestatem reuocandi substitutam ab eo, potest expresse reuocare, non tacite. ut no. Old. in consil. cxxx. col. ij. de qua no. Domin. in b. c. si quem. de procur. in vj. & Nellus in tract. bannitorum. in ix. quæst. tertie patris primi temporis.

¶ Tertia conclusio est secundum regulam. l. cum quid. §. si certum petatur. quod in contradiis par virtus est taciti & expressi. ad idem tex. in l. triticum. de verborum obligatio & hoc procedit in his quæ sunt de natura contractus de quibus partes videntur cogitate: non tamen propriè hoc videtur ex intentione partium: sed potius hoc videtur ex prouisione. l. sicut interesse. quod tacite venit in obligationibus facti, non dicitur esse ex dispositione hominis, sed legis. ut no. Barto. in l. cum stipulatur. de verborum obligatio. & facit in tex. in d. l. cum quid. ibi, agi videtur, & ibi pro cauto habetur. ista enim verba denotant factionem, & ita Areti. dicit in l. iij. §. Cato. col. xiiij. de verbo. oblig. dixi in d. l. cum quid. vbi plenè materia explicatur.

PRIVILEGIA quedam causa sunt, quedam persone: & ideo quedam ad heredes transmittuntur, quæ causa sunt: quæ persone sunt, ad heredes non transeunt.

¶ De ista regula dictum est §. in regu. in omnibus causis observatur.

In l.Semper in contract. Argumenta.

- 1 Contractus liciti esse debent, & honesti.
- 2 Honestatis causa ab omni reuerentia censetur exempta.
- 3 Vxores subditorum non debent cogi ad domos dominorum ingrediendum gratia chorearum.
Mulier inhonesta debet expelli de vicinia.
- 4 Meretrices possunt signo notari.
- 5 Maritus ad concubinam dimittendam compelli potest.
- 6 Vxor adulterium committens dotem non perdit, marito concubinam tenente.
- 7 Vxor agere potest ad dotem & tori separationem, marito concubina utente.
- 8 Contrahentes & si licite se mutuo decipiant, non tamen honeste.
- 9 Turpitudinis non dicitur, quae iure permittente perpetretur.
- 9 Deceptio, etiam iure Canonico, contrahentibus permittitur.

REGVLA CLVII

SEMPER in contractibus non solum quod liceat, considerandum est, sed & quod honestum est.

- 1 **NOTA** quod in contractibus consideratur non solum quod licet, sed etiam quod honestum sit. haec vnum est praeceptum iustitiae, quod licet quis honeste. l. iustitia. §. iuris praecepta de iust. & iur. & ideo finis honestatis ab omni reuerentia semper exemptum esse intelligitur: ut not. Bald. in l. quod ex libera. C. de oper. libe. vbi per illi text.
- 3 infertur quod subditi alicui domino non debent compelli ut eorum mulieres vadant ad domum domini ad tripudiandum, ratione honestatis. ¶ Et propter hoc dicit Pau. de Ca. in l. nullus. C. de summ. Trisi. quod si aliqua mulier inhonesta veniat ad habitandum, vicini illam expellere possunt. alleg. not. in §. si in auth. de leno.
- 4 ¶ Et ideo meretrices cogi possunt portare aliquod signum ut discernantur ab aliis: ut no. Bald. per illum text. in l. minime. C. de episc. aud. ¶ Et ratione honestatis ad instantiam vxoris & coniunctorum potest compelli maritus ad dimittendam concubinam: ut not. Paul. de Cast. post antiquos, vbi refert in d. l. iustitia. §. iuris praecepta.
- 5 ¶ Et quando maritus tenet concubinam, si vxor committit adulterium, non perdit dotem: ut not. dicit Pau. de Ca. in consil. cxxviij. ^a haec mulier non debet excludi: quia
- 6 paria delicta mutua reparatione tolluntur. l. viro atque vxore. ff. solu. matri. & in c. significasti. de adult.
- 6 ¶ Et quando maritus tenet concubinam, potest vxor agere ad separationem tori, & dotem repetere: & debet

a In consilio cxxviij. Alias in consil. accipit in primo volu. in nouissim. b L. Viro. Vbi videas Docum. l. cum mulier. eo. tit. & Socini in tract. fallen. in reg. cxxvj. c Agere. Idem Pau. citatur. in si. de procura. Deci. l. pacta quae contra eorum. j. C. de pactis. Stephanus Bertr. Reper. l. hac edictali qd. iij. C. de se eun. nup. C. M.

lucrari donat propter nuptias. vt Rapha. Cuman. concludit in consi. clxxv. domina Andriola. in fi.

¶ Et ad text. hic qui dicit. quòd honestas attenditur in contractibus, dicit glo. ¶ quòd licet iura permittat contra-
7
hentibus se adinuicè decipere. l. in causæ. la ij. §. pen. 3. de minoribus. l. item si pretio §. fin. ff. loca. non tamen hoc honestum est. & non cōuenit bono viro. & in hoc gl. ista
est no. quam Bald. sequitur in auth. ad hæc. in pen. col. 3. de vsur. in c. quanto de iureiur in c. proponete. de rescrip.

¶ Et dicit Bal. in l. cū ipse. in prin. C. de contrahen. emp. in prin. quòd ad bonā fidē spectat iusto pretio vendere.

¶ Et per istam glo. not. cautelam tradit Ioan. de Ana. in c. in ciuitate. col. viij. de vsur. dicens apud Ferrarien. consuluisse, vt interrogetur ille qui minus iusto pretio emit, an sit bonus vir. & si confitebitur hoc quòd verisimiliter non negauit, tenebitur ad iustum pretium.

¶ Istam cautelam videtur reprobare Fely. in cap. fin. de præsump. col. iij. quia non videtur quòd cogatur illi positioni respondere, quia continet turpitudinem iuxta no. per glos. & Doct. in l. qui iurasse. §. si pater. de iureiuran.

¶ Sed responderi potest, quòd ista non videtur turpitu-
8
do, ex quo iura permittunt. arg. l. Gracchus. C. de adulter.

¶ Videtur tamē quòd alia ratione nō teneatur respōdere, quia illa positio captiosa videtur: ideo illi nō est respondendū, vt per glo. in c. ij. in ver. rationabili. de cōfes. in vj.

¶ Vtlerius ad istā glo. considerandū est, quòd licet glo. dicat, quòd nō conueniat bono viro, nō per hoc sequitur quòd cogatur ad iustum pretiū, in foro contentioso, quia glo. videtur loqui de honestate, vel in foro conscientie. 9

¶ Propterea ¶ regula quæ dicit licitum esse contrahentibus se decipere, etiam procedit de iure canonico. cap. cum dilecti. c. penul. de empt. & vend. ergo videtur permissum, etiam in foro conscientie: vt per glo. in c. cum A
contingat. de iureiur. Et certē si quis vendit scienti valorem rei, non videtur læsa conscientia. vt dicit Salic. in. authen. ad hæc. in xxj. q. C. de vsur. & no. lmo in c. j. de emp. & vendi. & dixi in l. penul. C. de pact.

¶ Et si in foro cōscientie hoc licet, ergo etiā bono viro hoc permissum videtur, cōtra glo. hic quia cōscientia idē est & bonus vir, vt not. Bal. in c. cum causam. el ij. in fi. de test. Et ad suprā dicta de honestate, no. Lucas de Penna in l. retractare. in prin. C. ne fiscus rem. quam vend. lib. x.

a Cōscientia.
Deci. l. si quis
in conscriben-
do. col. ij. C. de
pact. & j. lect. j.
col. vij. de con-
stit. Idem Ant.
Burgos in d. c.
cū dilecti. col.
iij. Sed veri-
tas est quòd
nō est licitum
scienti ignoran-
tē decipere
in foro cōscien-
tie: sed bene
ignorantē, vt di-
xi in tract. vsu-
ra. quæst. xiiij.
vide. Pantha.
de Crema. d. l.
colum. xxxiiij.
Cep. de simu.
contra. præs-
ump. ii. C. M.

REGULA CLVIII.

NEQVE in interdicto, neque in ceteris causis pupillo nocere oportet dolum tutoris: siue soluendo est, siue non est.

¶ Ista reg. declaratur secundū distinctionē Bar. in l. si dolo tutoris. ff. si quis omis. cau. testa. & in l. j. §. si procurator. §. si quis ius dicē. nō obtem. supplēdo ibi, vt per Alex.

REGULA CLIX.

NON potest dolo carere, qui imperio magistratus non obtemperat.

¶ PACIT tex. in l. j. §. si quis ius dicen. & in l. iniuriarum. §. si quis. §. de iniur. & regula ista declaratur quatuor modis, vt tradit Pau. de Cast. in l. vt vim. §. de iusti. & iur. & vide dicta in l. non videtur. si qui iussu. §. eo. ritu. & vide Abb. & quæ dixi ibi in ca. si quando. de offi. deleg.

In l. Qui in seruitute. Argumenta.

- 1 Potestatem sui non habēs, alium in potestate nequit habere.
- 2 Potestas patria in tutore non attenditur.

REGULA CLX.

QVI in seruitute est, vsucapere nō potest: nam cum possideatur, possidere non videtur.

AD idē tex. in l. homo liber. §. quicquid. §. de acq. rer. do. ibi, nec possidere intelligitur qui ipse possidetur. & in l. sic eueniet. §. de adult. dicitur q̄ ille qui nō est suæ potestatis, aliū in potestate habere nō potest. & secundū Bart. ibi hoc intelligitur in eadē qualitate potestatis. secus in potestate diuersæ qualitatis vt patet in filiofamilias, qui est in potestate patris, & tamē potest esse tutor qui habet pupillū in potestate. ita arguit gl. in d. l. si eueniet. Sed Bar. respōdet hoc esse propter diuersam qualitatem potestatis.

¶ Sed cōtra istā resolutionem videtur tex. hic, vbi agitur de diuersa specie potestatis: & tamē argumentū procedit.

1 ¶ Et idē probatur in l. homo liber. §. quicquid, & t̄ideo ratio subiectæ materiæ debet considerari, nam in tutore agitur de utilitate publica, quo casu patria potestas non attenditur. vt not. Aret. instit. qui dare tut. in princip.

In l. Non alienat. Argumenta.

- 1 Donatio inter virum & uxorem quo ad dominium prohibetur, non autem quo ad possessionem.
- 2 Alienatio verē dicitur, vbi dominium transfertur.
- 3 Possessionis occupatio, dicitur quadam alienatio.

a Si vir. Vbi videas Doct. & ibi Ias. in iii. col. in ii. qui facit plures illationes & ex ista regu. videtur etiam dicendum, quod Vassallus seu quicumque alius prohibitus alienare, si tradunt possess. sine iur. quod non cadat in pœnā: si verò ex inutili contractu, tunc secus videtur dicendum, per ea quæ dominus præceptor meus concludit in tract. seu. in iii. parte. in xvii. q. quem omnino videas. Hier. Chuc.

b Dominium.

Adde tex. quæ

ibi no. pro sin-

gula. Barto. &

Bald. in l. si. C.

de reb. alie. nō

alien. qui vult,

quod prohibi

ta alienatio-

ne intelligatur

prohibita o-

mnis trāslatio,

sive iuris dire-

cti, siue vtilis,

sive alterius cu-

iustilibet iuris

& quæ proprie

dicatur aliena-

tio, & quot mo-

discapiatur, vi

de Ias. remissin

grem si quis

in fraudem. de

acti. insti. colū.

iii. in fi. & Fel.

in rub. de fide

inst. iii. colū. &

prohibita alic-

natione rei, cō-

fetur etiā pro-

hibita diuisio.

ita Fely. in ea

quæ in ecclesia

rum. de consti.

pe. col. ver. ge-

neraliter. me-

lius quàm ali-

bi. Bald. in c. i.

col. fin. de alie.

seu. Hier. Chuc.

REGVLA CLXI.

NON alienat qui duntaxat omittit possessionē.

Et ista reg. habetur in litem si res. §. sunt & alia. §.

de alie. iud. mut. cau. fac. vbi eadem verba habentur. Et

ideo licet donatio sit prohibita quoad dominium inter

maritum & vxorē. l. iij. in §. sciendū. de donat. inter vir.

possessio tamē nō prohibetur transferri l. j. §. si vir. de A

acqui. pos. & facit. tex. in l. fistulas. §. fundus. de contrahē.

emp. vbi possessio potest transferri, licet nō dominium.

Et ratio videtur manifesta, quia alienatio dicitur quan

do transfertur dominium. b l. alienatum. §. de verbo. si. B

gnifi. l. j. C. de fun. dot. c. nulli. de reb. eccles. non alien.

Et ista regula intelligitur proprie: largo modo, tamen

etiam alienare videtur, qui transfert possessionem. nō

solum. in princ. §. de alien. iud. facit. tex. in l. mulier. §. qui

possessione. §. quod met. caus. Et ideo tñ per scriptum

committatur, quod alienata ad ius & proprietatē eccle-

sie reducatur, etiam de possessione occupata potest co-

gnoscere, licet proprie nō dicatur alienata: vt est dictum

in mol. in cap. episcopi. de reb. eccles. cum similib. vt tradit

Fely. in rubri. de rescrip.

REGVLA CLXII.

NEMO plus commodi heredi suo reliquit, quàm ipse habuit.

Vide dicta in l. heredem. co. tit.

REGVLA CLXIII.

QVI non facit quod facere debet, videtur facere aduersus ea quæ non facit. Qui facit quod facere non debet, non videtur facere quod facere iussus est.

Facit tex. in l. nō quicquid. §. iudex. §. de iudi. cum simili. alleg. in glos. Et vide per istam regulam quod decidit Bal. nouellus. & Corn. in consi. xcix. dominus Bald. in princip. lib. j.

Et

¶ Et nota hic, quod non facere, dicitur facere. & hoc etiam in penali-
bus procedit. vide Alex. qui reprobat decisionem Pet. de Anchar. quam
ibi refert in l. vbi autem. §. si id quod. de verbo. oblig.

REGULA CLXIII.

LIBERTAS omnibus rebus favorabilior est.

¶ Vide dicta §. in l. quories & in l. in obscura voluntate. cod. tit. su-
pra & not. limitationes glo. hic.

In l. Nemo alieno. Argumenta.

- 1 Agere alieno nomine, duobus modis intelligi potest.
- 2 Agere ad alterius utilitatem potest quis nomine proprio.
- 3 Defensionem suscipere potest quis alieno nomine.
- 4 Coniuncti pro coniunctis defensionem suscipere possunt.

REGULA CLXV.

NEMO alieno nomine agere potest.

- 1 ¶ Ad declarationem regulæ notandum est, quod alieno nomine
quis agere duobus modis intelligitur. vt not. Barto. in l. j. C. de obseq.
Et regula hic videtur intelligenda quado quis agit pro alio, & nomi-
ne alterius: quia agere non potest sine mandato, vel nisi ratione officij:
vt in l. quæsitum. §. de in ius voc. in l. tutorem. de his quib. vt indig. ¶ Et
ideo de suo quis & non de alieno agere debet: vt dicitur in l. uti frui. in
prin. §. si vsusfruct. peta. & facit tex. in l. cū te. C. si cer. peta. vbi duo mu-
tuo dederunt centum, vnusquisq. quinquaginta, non potest vnus agere
nisi pro sua parte, nisi mādatum habeat: & tūc agit partim nomine suo
& partim nomine alieno, etiam in eodem libello: vt not. Bal. ibi. & ad
idem tex. in l. planē §. famil. ercis. ¶ Et licet nomine alieno quis (secū-
dum regulam agere non possit: quandoq. tamen quis agere potest no-
mine proprio ad utilitatem alterius. l. non solum. §. inter dū. de procur.
3 ¶ Et licet nomine alieno quis agere non possit, vt hic: tamen nomine
alieno quis potest defensionem suscipere, etiam inuito actore: vt not.
per glo. in l. Iulianus §. qui satisd. cog. vbi Ange. limitat, nisi animo no-
uandi suscipiat defensionem, quia hoc inuito actore non potest. de quo
not. Bart. in l. solutionem. de solu. & sicut defensor admittitur super to-
ta causa, ita super vno articulo: vt not. Bar. in l. ij. in fi. C. de neg. gest.
4 ¶ Et regula fallit in coniunctis. l. exigendi. C. de procur. l. sed & hz. ff.
de procur. declarando vt dixi in c. cum M. de constit. col. iij.

In §. Temporalis. Argumenta.

- 1 Consuetudo firmata bino aut tertio actu contrario non tollitur. & nu. 2.
- 3 Possessio vltima in possessio est attendenda.

TEMPORALIS permutatio ius provincie non innouat.

- 1 ¶ NOT. text. secundum gl. quod consuetudo si firmata sit, nō tollitur:
licet semel vel bis cōtra factū sit: & no. Bar. hic: & pro ista gl. 22. no. rex.

in l. si C. de serui. & aqua, in prin. cum sim. vt tradit Alex. in l. ij. in princ. ad fi. 3. sol. mat. & latè Felyn. in c. cum accessissent. in vltima charta, in vers. septimo limita, de constitutionib. & dixi ibi addendo Card. in consil. cxxij. videndum est primo in fin. Abb. in consil. xciiij. videtur primo. in fi. lib. j. Alexan. in consil. v. si vera sunt. lib. v. col. ij. Aret. in consil. xciiij. in præsentī consultatione. col. fin.

¶ Et ista cōclusio limitatur non procedere, † quando illi inter quos inducta fuit consuetudo, collegialiter & scienter facerent actum contra consuetudinem: quia tunc in illo actu videretur derogatum consuetudini: vt no. Abb. in cap. pro illorum. in vltimo notab. in fin. de præbendis. & dixi in dicto c. cum accessissent.

¶ Secundo fallit in consuetudine quæ non requirit præscriptionem, videlicet in consuetudine patrisfamilias: quia vltimus actus attenditur, secundum Bal. in c. j. §. notandum est. col. ij. qui seu. dare possunt. vbi alleg. l. Mela. §. j. de alimen. & cibariis. leg. de cuius intellectu dixi in rubrica. de consuet.

a Vltima. Alex. conf. cxvii. lib. ij. Curt. senior. conf. xciiij. col. ij. limito vt procedat, dummodo vltima illa sit certa. Secus si dubia vel obsecura vel clandestina. Alex. conf. cx. nu. i. li. j. conf. lxxxij. nu. j. libr. iij. consil. lxxxviij. nu. 12. li. v. cōf. ciij. nu. 1. lib. vij. C. M.

¶ Tercio non habet locum in possessorio: quia vltima possessio simpliciter attenditur: & ita glo. istam limitat Bald. in c. j. de cog. feud. col. j. dicens illam procedere in peritorio, & non in possessorio. allegat no. per Ioan. And. in c. cum ecclesia. de elect. & idem Oldr. in consil. cccxij. thema quæstionis. circa fi. vbi alleg. tex. in c. cum ecclesia Sutrina de causa pos. & proprie. & Feder. in cōf. ccxxxiiij. super primo. in j. dubio. Cal. in consil. xij. in tit. de iur. patron. & idem Abb. in consil. liij. videtur primo col. ij. lib. j. vbi allegat. c. consultationibus. de iure patron. & c. querelam. de elect. & dixi in consil. cxxix. & consil. cxxxiiij.

In l. Vbi non voce. Argumenta.

1. Præsens intelligere præsumitur.
2. Mutus procuratorem constituere potest.
3. Mutus etiam cum alio pacisci potest.

REGULA CLXVI.

VBI nō voce, sed præsentia opus est: mutus si intellectum habet, potest videri respondere. Idem & in surdo: hic quidem & respondere potest.

¶ To l. o. restringit tex. vbi præsentia necessaria sit. Sed tamē tex. videtur † cōsiderare præsentia pro intelligentia, vt in

vt in l. coram. de verb. sign. & intentio regulæ fuit dicere,
 q̄ ubi non est opus verbis, sed consensu & intelligentia,
 mutus obligari potest, secundum primū intellectū glof.

- 2 ¶ Et ideo mutus procuratorē constituere potest. l. mu-
 tus. in princ. de procur. & hæredes institui possunt. l. j. §.
 mutus & surdus. de hære. instituen. & hæreditatem adire
 possunt. l. mutum. §. de acquirend. hæred. in princ. & ma-
 trimonium contrahere possunt. l. mutus. de iure dō. cap-
 cum apud. & in cap. tuæ. de sponsa. Et mutus & surdus do-
 nare non prohibentur. l. qui id quod. §. mutus. §. de don.
 3 Et mutus ꝑ pacisci potest. l. item quia. ff. de pactis. Et ista
 declarari & suppleri debent, vt per Alexan in l. j. in prin-
 de verb. oblig.

F V R I O S V S *absentis loco est. Et ita Pomp.*
lib. 1. Epistolarum scripsit.

¶ V I D E dicta suprà in regula, in negotiis.

In l. Fauorabiliore. Argumenta.

- 1 Reo plus fauetur, quàm aëtori.
- 2 Absens condemnari non potest, & tamen absolui potest.
- 3 Fisco etiam in multis fauendum est.
- 4 Reus in decisione causæ in dubio absolui debet.
- 5 Actor & reus in medio causæ à pari procedunt.
- 6 Nocentem absolueri satius est, quàm innocentem damnare.
- 7 Quæstio offerri potest huiusmodi malæ conditionis, si aliter
 veritas cerni non possit.
- 8 Suspensus an sit liberandus, si fracto laqueo cadat in terram.

R E G U L A C L X V I I.

F A V O R A B I L I O R E S *rei potius quàm a-*
ctores habentur.

¶ F A C I T tex in l. Arrianus. de act. & obligat. & in reg.
 cum sunt partium iura. eod. ti. in vj. & in c. inter dilectos.
 in fin. de fide instrum. & in c. ex literis. de probat.

- 1 ¶ Et ibi ampliatur ꝑ regula, etiam si probationes ex par-
 te actoris in aliquo excedant: quia tamen in fauorem rei
 pronuntiandum est: vt Abb ibi dicit per gl. quæ habetur
 in c. clerici. l. xxvj. distin. quod declarandum est, vt dixi
 in d. cap. ex literis col. ij.

- 2 ¶ Et per istam regulam officium iudicis magis exhuber-
 rat in absoluendo: ꝑ ideo licet absens non possit condem-
 nari. l. absente. §. de pœn. l. absentem. C. de accu. tamen si
 apparet de innocentia, solui potest: vt no. Ant. de But. post
 Ioan. And. in c. veniens. col. j. de accu. & sequitur Barthol.

Veron.

a Dixi. & in
 cōsi. cccclxiii.
 col. i. Vide latē
 Altiaz. tractat.
 præsump. Reg.
 ij. præsumpt.
 xliiij. C. M.

Veron. in consil. xli. licet inuitus col. fin. in princ.

¶ Et ista regula ampliatur, ut procedat etiam si reus efficiatur actor per accidens: ut quia debitor prius compareat & petat actori perpetuum silentium imponi: nam per hoc tamen actor non efficitur, sed habet prerogatiuam regulæ, quod in dubio reus absoluitur. Ita not. dicit Anto. de But. in c. in presentia in vj. not. per illum text. de proba. facit quod no. voluit glo. iij. in c. ex insinuatione. de procur. & quod no. per gl. & doct. in c. significauerunt. de except. glo. & Bart. in l. circa. in fin. s. de probat.

¶ Et ista regula non procedit in causis fauorabilibus, puta in libertate, dote, & similibus: quia fauor causæ præualeat fauori rei, c. fin. de re iud. l. inter pares. s. de re iud. & in l. Iulia. s. de manumiss. not. per gl. in dicta reg. cum sint partium iura. & inter alias causas fauorabiles etiam est causa fisci, in cuius fauorem in dubio est pronuntiandum: ut not. Spec. in 3 tit. de teste. §. postquam. & Ioan. And. & Anto. de But. in c. in nostra. de testib. cum simi. ut tradit Alex. in l. j. in princ. s. sol. mat. & ubi respondet ad tex. qui videtur esse in contrarium in l. non puto. s. de iur. fisci. de cuius intellectu dictum fuit supra in regula, in ambiguis. s. eod. Item regula procedit ubi agitur de decisione causæ, quia tunc in dubio absoluitur reus, per iura supra allegata: secus autem est in preparatoris iudiciorum, in quibus magis fauetur actori quam reo: ut no. Bar. per illum text. in l. de die. s. qui satisf. cog. l. si quis intentione. de iudic. & not. per gloss. in c. cum ad sedem. de rest. spol. in verbo, cum pertinentius, in dicta regula, cum partium iura. & Bart. l. inter stipulatem. §. j. de verb. obli.

¶ Et in medio causæ à pari procedunt actor & reus, secundum glo. in locis præalleg. Sed in contrarium facit: quia reus non tenetur edere actori ad probandum eius intentionem. l. j. l. qui accusare. C. de edend. & tamen actor tenetur edere res ad probandum eius exceptionem. l. non est nouum. C. de edendo. Et sic in editone & probationibus quæ videntur esse in medio causæ magis fauetur reo, quam actori. Sed potest responderi, quod probationes respiciunt decisionem causæ: quia actore non probante reus absoluitur, l. qui accusare. s. de eden. unde sicut reo in decisione causæ magis fauetur, ita videtur in probationibus: in aliis mediis, exceptis probationibus, videtur procedere gl. in c. cum ad sedem. ut latius dixi in d. l. non est nouum. reprobando ea quæ ibi Mod. dicunt.

¶ Et ad regulam nostram facit text. in l. absentem. s. de pœnis. ubi regula tradit, in pœnis, quod melius est nocentem absolvere, quam innocentem condemnare. Et ideo si vnus percussus fuit à pluribus, & vno tantum lethali vulnere mortuus sit, & ignoratur à quo illatum sit, non possunt condemnari omnes de homicidio. per d. l. absentem. & latè concludit Alexander in consilio xv. A viso processu inquisitionis. lib. j. & idem Petrus de Anch.

in consil. ccxxvij. nos Bartholomeus & Sali. vbi alleg. d. l. absentem. & gl. quæ idem tenet in l. idem Mela. §. sed & si seruum plures. in glo. j. §. ad leg. Aquil. & refert etiam Dy. ita consiluisse. & idem Ro. concludit in consil. cccxj. eo præsupposito. & Raph. Cum in consil. cxxxiij. vñs. & idem Alex. in consil. xiiij. ponderatis narratis. col. iij. lib. iij. vbi approbat opi. Dy. quam Bart. videtur reprobare in l. si in rixa. ff. de sicar. col. li. & in consil. xliij. copiose adeo scriptum. lib. iij. & idem Spec. in tit. de homic. §. j. vers. pone quod quatuor. refert & sequitur Imol. in cle. vnica. de homic. col. fin. vers. tertio quærit.

¶ Et de intellectu d. l. absentem. vide Archid. xxij. q. liij. c. vlt. quem refert Floria. in d. l. item Mela. §. sed & si plures. col. iij. ver. adde tamen. §. ad leg. Aquil. vbi dicit. q. illa lex intelligitur quando aliqui erant innocentes: & hoc non potest verificari quando omnes percusserunt. Sed potest responderi. q. licet omnes percusserint. & nō sint innocentes absolute. possunt dici esse innocentes quo ad peccatum homicidij. prout doct. loquuntur in locis. §. alleg.

7 ¶ Notandum tamen est singulariter. q. in tali incertitudine ad veritatem erandam poterit torqueri ille qui est malæ conditionis & famæ: secundum Sali. in l. fin. C. de quæst. col. fin. in ver. idem dico si delictum incertum sit.

¶ Et per d. l. absentem. & supradicta. post longam disputationem concludit Lucas de Penna. in l. si quis forte. quæ est l. j. C. de deser. & ocul. eo. lib. xij. col. vij. vers. sed po-

8 ne. damnatus est aliquis. in fin. ¶ q. damnatus ad mortem si dum laqueo fuit suspensus. & fracto laqueo cecidit in terram. credendum illud factum. miraculose in dubio. ¶ cum ipse protestatus fuisset de innocentia: & concludit illum liberandum. quod not.

In l. Nemo prado. Argumenta.

1 Emptor rem venditam accipiens auctoritate propria. prado dicitur.

2. Prado quatuor modis quis dici potest.

N EMO prado est. qui pretium numerauit.

¶ Et hoc etiā videtur habere locū si quis sciens rem alienā emat. etiā. §. si quis sciens. §. de per. har. ¶ si tamen emptor propria auctoritate rem venditā accepit. dicitur

2 prado. l. si ex stipulatione. de acquir. poss. ¶ Et quatuor modis

Dubio. Sequitur Alci. in trac. præsump. leg. iii. præsum. xiiii. nō. Sed ego dico istud admittendum si dubietas referatur ad probationes. quia esset. damnatus per præsumptiones. quod fieri nō debet. scilicet. si clare constabat de delicto morte digno. quia quodque per incantationes miracula fiunt. veritate Bald. in c. venerabili. de testibus. C. M.

modis dicitur prædo, vide in summa Ang in versu. prædo.
& non dicitur prædo qui possidet, & non potest rationem
possessionis suæ assignare: vt not. Ang. in l. pro hærede.
in princ. §. de pet. hæred. Et prædo perdit^a meliorationes
rei: vt no. Ang. in l. ex argento. §. de cond. furt. & de prædo-
ne vide dicta Alex. in dicta l. ex stipulatione: de acquiren.
posse. & Luc. de Penna in l. ab his. C. de nauic. lib. xj.

**LOCUPLETIOR non est factus qui libe-
rum acquisierit.**

^a Perdit. Imò
vt plenè dixi in
consue. Paris. §.
i. gl. v. nu. 87. cū
seq. Sed nõ ob-
stante titulo te-
netur de fructi-
bus percipien-
dis, vt cōtra gl.
hic, & cōmunè
dixi in consuet.
Paris. §. xxii. q.
x. nu. 50. C. M.

¶ Et quando quis dicatur esse locupletior, vide dicta
supra in regula, ex pœnalibus causis eod. tit.

**CUM de lucro duorum queratur, melior est
causa possidentis.**

^b Potior Bald.
consil. cclxxiii.
lib. ii.

¶ VIDE dicta supra in reg. in eo quod. eod. tit.

In l. Cum prætor. Argumenta.

¹ Momento aliquid fieri sufficit, vt factum fuisse dicatur.

R E G V L A C L X I X.

**CUM prætor in heredem dat actionem quatenus ad eum perue-
nit: sufficit si vel momento ad eum peruenit ex dolo defuncti.**

¶ SUFFICIT enim semel ad heredem peruenisse: vt dicitur in l.
videamus. §. quod met. caus. & hoc procedit quando ex delicto defuncti
peruenit: secus in alio bonæ fidei possessore: quia tunc distinguitur, vt
per Bart. in l. si ipsa res. ff. quod met. caus.

[†] Et not. hic, quod sufficit aliquid momento fieri, vide similia: vt
dixi in l. si tibi. in ult. not. si cert. pet.

In l. Pari causa. Argumenta.

¹ Possessor melioris esse conditionis præsumitur in pari causa.

R E G V L A C L X X.

IN pari causa possessor potior^b haberi debet.

¶ FACIT tex. in §. cōmodū. inst. de interd. in c. ex literis. de proba.

¶ Et vbi res dubia reperitur: melior est conditio possessoris: vt per
glo. in c. nulli dubium. xij. q. v. & not q. tradit Bal in c. capitulum. col. j.
de rescrip. Bart. in l. j. §. non autem. ff. de secund. tab. & in l. si inter. de
rebus dub. cum simil. vt tradit And. Sicul. in c. j. char. penul. de proba. &
reassumunt Mod. in l. j. ff. solut. mat.

In §. Hi qui in. Argumenta.

¹ Successor prælatus non cessatur eadem persona cum antecessore.

² Heredis loco habetur is, ad quem bona vniuersa peruenisse noscuntur.

Hi qui in vniuersu minus succedunt, heredis loco habentur.

TNAM quod dicitur, de hærede, idem est in aliis successoribus vniuersalibus. Item veniunt. §. si. de pet. hæ.

- 1 **†** Nota tamen quod successor in prælatura non censetur eadem persona cum antecessore: vt not. Bal. in c. ij. versi. tertio no. qui succes. tene. vide tamen Abb. in c. significauit. de rescri. col. ij. vbi arguit in contrarium. Sed concordari potest, distinguendo, vt per Abb. in c. j. de solu.

¶ Et ista regula potest etiã in fisco verificari qui est loco hæredis. l. si vt proponis. C. de hon. proserip. l. si marito. in prin. §. solu. mari. l. ij. C. ad leg. Iul. de vi. no. Rom. in consi. ccclxij. in dubitatione. & consi. xcij. visis. col. ij.

- 2 **¶** Et generaliter **†** ille ad quem bona vniuersaliter perueniunt est loco hæredis: vt glo. dicit in l. non intelligitur. §. cū ex causa. in verbo pertinent. de iure fis. vbi Bar. cum simi. tradit Alex. in l. marito. in prin. §. alleg. dixi in c. quia V. de iud. col. pen. Et ideo ille apud quem hæreditas dimittitur, etiam absque pacto tenetur ^a creditoribus satis facere: quia nomen hæreditas, hoc importat. gl. & Bart. & Doct. in l. debitor. in fi. C. de pact.

^a Tenetur. Pa-
nor. consi. cij. in
fi. lib. ij. Maria.
Soci. in tract.
de oblatio. lib.
xij. q. j. C. M.

N **REGVLA CLXXI.**
NIHIL dolo creditor facit, qui suum recipit.
¶ VIDE dicta suprã in regula, nullus videtur dolo facere. §. eo. tit.

C **V** **M** **principalis causa non cōsistit: nec ea quidem qua sequuntur, locum habent.**

¶ VIDE dicta suprã in regula. cum principalis.
In l. Nunquã actiones. Argumenta.

- 1 Actio alia aliam non consumit.
2 Actio vna electa quando tollatur alia. & nu. 3. & 4.
3 Absolutus semel, non debet molestari.

REGVLA CLXXII.

N **V** **N** **Q** **V** **A** **M** **actiones, presertim pœnales, de eadem concurrētes, alia aliam consumit.**

¶ **T** **E** **T** loquitur de eadem re, & eodem facto. & idem rex. habetur in §. si. instit. si quadru. pau. fecis. & in l. nunquam. de act. & oblig.

- 1 **¶** Et regula intelligitur, **†** q̄ vna aliã non consumit quominus cōcurrant & simul comperãt. Sed vna electa, alia tollitur, l. idē ait. in fi. §. nau. caup. stab. ibi, alterutra contentus esse debeat. & in l. licet. §. possumus. eo. tit. ibi, vna contenti esse debemus. & in l. plura. in prin. de actio. &

oblig. facit tex. in l. quod in hæredem. §. eligere. de tribut.

¶ Et hoc absolute procedit ꝑ quādo plures actiones ex eodē facto com-
petūt, & vnus est titulus criminis: secus si sint plures tituli criminis: quia
tunc electa vna altera non tollitur, in eo q̄ excedit. l. j. §. vi bo. rap. l. j. §.

arbor. fur. cas. & in l. qui seruū. de act. & obli. no. in l. cum ex vno. eo. tit.

¶ Et prædicta habent locū ꝑ quā sunt plures actiones quæ ex eodē facto
& delicto cōpetūt: secus si ex diuersis factis & delictis oriant: quia tunc
vna aliam nō tollit. l. nunquā plura. de priua. delic. & ita breuiter colli-
gitur ex dictis Bar. in l. j. §. vnde querit. col. fi. de publ. vbi latius ipse in-
fistit, q̄ & lati⁹ distinguit Ang. Aret. post Io. Fab. in §. si. insti. ff. quadru.

¶ Et quod supradictum est, ꝑ quod vna electa altera tollitur, habet lo-
cum etiam si in actione electa succubuit: quia exceptiones rei iudicatę
obstant etiam in alia: vt no. Bar. in l. hoc edicto, in vers. secundo querit
Dyn. de publ. ꝑ quia semel absolutus, non debet vterius molestari. c. de
his. de accusa. cum simi. vt dixi in consi. ccxxvij. in prin.

In l. Qui dolo. Argumenta.

- 1 Dolo desinens possidere equiparatur ei, qui dolo noluit acquirere.
- 2 Prælatus dolo desinens possidere, non præiudicat ecclesiæ.
- 3 Statutum in possessore, an intelligatur in eo, qui dolo desit possidere.

REGULA CLXXIII.

Qui dolo desit possidere, pro possidente damnatur: quia
pro possessione dolus est.

¶ EADEM regula habetur in l. parē. j. eo. & in reg. pro possessore.
eo. tit. in vj. vbi gl. plura exēpla pōnit. & pro regula adde tex. in l. j. §. to-
ties. ver. sed & si possideat. §. si quis omis. cau. test. ꝑ vbi regula ampliā
etiam in eo qui dolo noluit possessionē acquirere. & in l. etiā. §. is qui
dolo. de pet. hære. & ibi q̄ licet agatur contra illū qui dolo desit possi-
dere: non tamē liberatur ille qui possidet. Et si possessor velit iudicium
suscipere, liberat ille qui dolo desit possidere. ¶ Et contra illū qui de-
sit possidere datur vtilis: vt no. per gl. hic: & declarat Bar. in l. quanquā.
§. Iulianus. de aqua plu. ¶ Et si prælatus desit dolo possidere, hoc non
nocet ecclesiæ: no. per gl. in d. reg. pro possessore. ¶ Et statutū de pos-
sessore an habeat locū in eo qui dolo desit possidere. loā. And. in reg.
pro possessore, & vide dicta per Aret. in rub. de acq. pos. col. fi. vbi dispu-
tat an statutū de possessore habeat locū in eo qui habetur pro posses-
sore cōtra quem datur vtilis actio non directa prout in isto casu cōtingit.

In l. Imperitia culpa. Argumenta.

- 1 Medicus de imperitia tenetur.
- 2 Medicus quando sit excusandus.

1 Culpæ. Non
dolo. Alci. l. pe.
in fi. C. de paſt.
C. M.

IMPERITIA culpa^a annumeratur.

REGULA CLXXIII.

VIDE

- 1 **¶** **VIDE** dicta in l. culpa est. §. e. Et ideo **¶** medicus de imperitia tene-
tur. l. illicitas. §. sicuti. de of. p̄f. si. cum si. alleg. in gl. adde tex. in l. qua ra
2 tione. §. ij. ad leg. Aquil. & facit tex. in l. ij. ff. quod quisq; iur. **¶** Excusatur
tamen medicus qui diligentiam adhibuit secundum præcepta artis. c. ad
aures. de et̄a. & qualit. & c. tua nos. de hom̄c. & ibi Inn. & no. Ang. Aret.
in §. præterea si medicus. insti. ad leg. Aquil. & de imperitia aliorū not.
Feli. in d. c. tua nos. in prin. Et ad regulam facit tex. in l. Iulianus. §. quid
tamen. ff. de act. empt. vbi non debet quis q̄ ignorat, facile asseuerari

REGULA CLXXV.

MELIOR conditio nostra per seruos fieri potest, deterior
fieri non potest.

¶ REGULA ista declaratur in l. si. C. de acqui. posses. Et vide quæ
in l. seruus. C. de pactis.

¶ Et idem in aliis personis quæ meliorem cōditionē alterius facere pos-
sunt, deteriorem non possunt. c. j. §. ecōtrario. de inuest. de re alie. facta.

In l. Non fraudantur. Argumenta.

1 Damni emergentis & lucri cessantis non eadem ratio.

2 Repudiatio legati, alienatio quidam dicitur.

REGULA CLXXVI.

NON fraudantur creditores cum quid non acquiritur à
debitore, sed cum quid de bonis minuitur.

- 1 **¶** **ET** ista differentia sæpenumero fieri solet: quia **¶** non eadē ratio
lucri cessantis & damni emergentis. l. qui autē. in prin. §. de his quæ in
frau. cred. quæ in terminis huius regulæ loquitur. & ad idem text. in l. j.
§. confertur. §. de colla. bon. in l. si sponsus. §. si maritus. el. ij. de dona. in-
ter virū. in l. si. §. licentia. el. j. C. de iure delib. Et vide quæ allegaui in c.
ecclesia. de consti. char. si. col. ij. vers. tertio prædicta cōclusio. & adde in
l. j. §. vtrum. §. si quid in frau. pat. cum simi. vt per glo. in l. qui autem. in
prin. alleg. §. & dixi in l. seruus. C. de pact. **¶** Et regu. ista limitatur non
procedere in casibus. in quibus de natura contractus quis tenebatur ac-
quirere: vt no. Bart. in d. l. qui autem. in prin. & latius idem Bar. in l. j. §.
nō quærimus. ff. si quis omis. cau. test. & vide tex. in l. magis puto. §. fun-
2 dum. de reb. eo. vbi **¶** repudiatio legari dicitur alienatio. vnde regula vi-
detur procedere in his quæ contra ius cōmune concedentur: aliàs secus.

In §. Nemo ex suo. Argumenta.

1 Pœnam & commodum ex eodem facto nullus reportare debet.

2 Possessor bonæ fidei, in quo habeatur loco domini. & nu. 3.

NEMO ex suo delicto meliorem suam cōditionē facere potest.

- ¶** **VLTRA** alleg. in gl. vide tex. in l. si ab hostibus. §. j. ff. sol. ma. ibi,
1 nō enim equū est virū ob facinus suū dotē lucrificare. **¶** & ad hoc facit,

quia quis eodē facto non debet pœnā & cōmodū reportare. l. siue hæ. hereditaria. & ibi gl. de neg. gest. ¶ & pœna immunitatē tribuere non debet. l. relegatorū. §. si. de interdi. & releg. in l. si cui. & ibi gl. §. ex quib. caus. maio. in l. ita demū. in prin. §. de arbit. ibi. ne quis doli sui præmiū.

REGVLA CLXXVII.

EA quæ ad dandum impossibilia sunt, vel quæ in rerum natura non sunt, pro non adiectis habentur.

¶ **V**IDE dicta suprā in regula, impossibilium.

In l. Bona fides. Argumenta.

- 1 Bona fidei possessor quo ad fructus penē est loco domini.
- 2 Bona fidei possessor est loco domini, si non apparet quis dominus sit.

REGVLA CLXXVIII.

BONA fides tantundem possidendi præstat, quantum veritas, quoties lex impedimento non est.

¶ **A**DDE text. in l. magis puto. §. j. de reb. eo. vbi idem iudicatur de fundo bona fide possessore, quod de domino fundi, vt alienatio fieri non possit. & in l. quoties. de noxa. §. j. l. si postulauerit. §. de eo. ff. de adulte. rex. tamen in l. bonæ fidei. in prin. de acqui. rer. domi. ¶ dicit quod bonæ fidei possessor quo ad fructus penē est loco domini. & tex. in l. j. §. j. §. ad Sillan. expresse dicit, quod domini appellatione non cōtinetur ille qui bona fide fertur. Ang. ibi concludit, quod ¶ bonæ fidei possessor est loco domini, si non apparet quis dominus sit: aliā secus.

REGVLA CLXXIX.

QVI autore iudice comparauit, bonæ fidei possessor est.

¶ **V**IDE dicta suprā in l. non videtur. §. qui iussu. §. eo.

REGVLA CLXXX.

OMNIS hereditas quamuis postea adeatur: tamen cum tempore mortis continuatur.

¶ **V**IDE suprā in l. omnia ferē.

In §. Nunquam ex postfacto. Argumenta.

- 1 Actio furti ex assidua contræctatione non dicitur crescere.
- 2 Actio furti quando dicatur augeri.

NUNQUAM ex postfacto crescit præteriti delicti æstimatio.

¶ **E**XEMPLVM secundum glo. habetur in l. ei qui furti. in prin. §. de furt. vbi factio furti non crescit ex assidua contræctatione furis, & facit ad quæstionē Bar. in l. si dominium. §. de furt. cum simi. Sed contra regulā facit tex. in l. si furti. in prin. de fur. ¶ vbi augetur furti actio si res furtiua facta sit pretiosior. ad idem tex. in l. in faciendo. §. infans. de fur.

REG

REGULA CLXXXI.

OMNES actiones quæ morte aut tempore pereunt, semel in clusâ iudicio, salua permanent.

¶ **V**IDE dicta suprâ in l. non solet. & in l. pœnalit. §. eod.

NON videtur perfectè cuiusq; id esse, quod ex causa auferri potest.

¶ **V**IDE dicta suprâ in l. neque pignus. §. eod.

In l. Absentia. Argumenta.

- 1 Absenti reipublicæ causa datur restitutio, etiam aduersus fiscum.
- 2 Decretum primum contra absentem causâ reipublicæ interpositum tenet.

REGULA CLXXXII.

ABSENTIA eius qui reipublica causâ abest: neque ei, neque alijs damnosa esse debet.

- 1 ¶ **P**RIMO ipsi non debet esse damnosa: † & ideo illi datur restitutio etiam contra fiscum. l. neque. C. de restitut. milit. Et etiam contra alium absentem causâ reipub. datur restitutio. l. fin. §. ex quib. cau. ma. Et non solum pro damno, sed etiam pro lucro quod cessauit. datur restitutio. l. non solum. §. si. l. si quis Titio. §. si. ex quib. cau. ma.

- 2 ¶ Limitatur tamen regula non habere locum † quo ad primum decretum, quod etiam contra absentem causâ reipub. interponitur, si non defendatur. l. ignorare. C. de restit. milit. Secundo regula intelligitur quando fuit latus in omittendo: secus si faciendo. l. quæ à patre. & ibi Pau. de Cast. declarat. C. de restit. milit.

In l. Quod contra rationem. Argumenta.

- 1 Lex recepta contra rationem iuris, non trahitur in consequentiam.
- 2 Statuto in sola voluntate fundato non proceditur de similibus ad similia.
- 3 Statutum non ratione, sed errore fundatum, ad similia non est extendendum.
- 4 Extensio fieri non debet in materia odiosa.

REGULA CLXXXIII.

QUOD contra rationem iuris receptum est, non est pro-
ducendum ad consequentiam.

¶ **A**D idem tex. in l. quod vero. §. de legib.

- 1 ¶ **E**t ista regula maximè habet locum quando illa lex recepta cōtra rationem iuris nō esset fundata in ratione, sed errore quodam introducta: vt est text. in l. antepenult. quæ incip. quod non ratione. §. de leg. facit quod not. Bald. in l. iij. col. ij. C. de iure dot. ubi inquit. † quod quando statutum est fundatum in sola voluntate, non proceditur de similibus ad similia: & in d. l. quod non ratione. dum inquit, † quod non ratione, sed errore introductum est, & consuetudine comprobatum, non extenditur ad similia, intelligitur de errore iuris: quo casu valet consuetudo, vt

do, vt ibi præsupponitur.

¶ Secus si errore facti hoc introductum fuisset, quia non valet consuetudo: vt no. Pau. de Cast. in d. l. de quibus. in col. si. quia tunc deficit consensus:

¶ Et in effectu Bar. idem dicit in l. iij. §. ij. de supel. leg.

¶ Sed quātum ad regulam nostrā, & l. quod verò. Ista iura intelliguntur quando aliquid est cōstitutum contra regulas iuris: quia ponitur vna exceptio à regula, & talis exceptio potuit tamen fundari ratione: & tunc non extenditur^a si materia sit odiosa: aliàs secus, vt tradit Pau. de Cast. in l. neque. ff. de leg. & vide quā dixi in casibus exceptuatis in l. j. de reg. iur.

VNI duo pro solido haredes esse non possunt.

¶ ADDE in l. iij. §. e contrario. s. de acquir. poss. in l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. supra commod. in l. duo, de precar.

In l. Qui tacet. Argumenta.

- 1 Tacens nec consentire, nec contradicere præsumitur.
- 2 Tacere, mediū quod dā est inter contradicere, & consentire.
- 3 Tacens in statuto non dicitur consentire.

R E G V L A

C. LXXXIII.

Qui tacet, non utique fatetur: sed tamen verum est eum non negare.

¶ TE ADEM regula habetur in regu. is qui tacet. e. titu. in vj. Et vera est ista regula: ¶ quia qui tacet, nihil dicit: vnde non videtur consentire, nec cōtradicere. & exemplum est secundum gloss. hic. in l. j. §. scientiam. de tribut. Et est simile inter velle, nolle, & non velle: vt dixi s. in regu. eius est velle.

¶ Et quantum ad regulam, dicit Bar. in l. quæ dotis. colū. pepul. sol. matri. ¶ quod verè loquendo tacere^b est mediū inter consentire & contradicere. & not. per gloss. in cle. sæpe. in §. in verbo contradicentibus. in fi. de verb. signi: vbi Card. in princ. & Abb. in c. nonne. de præsumpt. colū. iij. dicit quod tacens propriè non consentit, nec contradicit. & idem Fel. ibi in ij. col. ver. prima regula est. tacens. ex quo infert. ¶ quod tacens in statuto non dicitur³ consentire & sentit Bal. in l. ij. §. voluntatem. solu. matri. Et adde quod in no. q. istam conclusionem sequitur Soci.

in

a Extenditur. vide Dy. in reg. in argum. & ibi eius addit. isto tit. lib. vj.

b Tacere. Idē Dyn. in regulis quæ hic alle. in pri. de qua materia vide longas remisiones per eius addit. in reg. qui tacet. & ultra eū Soci. in trac. fallē. in reg. cccxcij. & reg. cccxcv. Ias. in §. item Seruiana. colū. ix. ver. sed pulchrū dubium, &c. & d. Phil. in cons. xcv. si. col. vbi si non ob. in ci. iuridicum esse, & in c. cum M. de consti. vj. col. vers. tertio Abb. concludit. & ibi Fel. xvj. col. qui ponit regulā cū fallē. & idē Fel. vbi ponit tres regulas in hac materia cum suis fall. in c. nonno. de præsumpt. & l. l. l. l. tē in l. quæ dotis hic alle. vbi meli^r, quā alius post Bar. examinat istā materiā. col. ij. ver. quarto & vlti. v. §. in fi. l. H.C.

In consi. clxvij. nō inutilis. col. iij. ver. secundo probatur.

In l. Quod iplis. Argumenta.

Hæres impeditur præscribere per malam fidem defuncti.

1 Vitia realia in quemvis successorem transmittuntur.

2 REGULA CLXXXV.

QUOD iplis qui contraxerunt, obstat: & successoribus eorum obstabit.

A REGULA de plano procedit in successoribus^a uni-

^a Successori-
bus. Adde Sa-
ci. in tra&. fal-
lent. in regula
ccclxxxix.

1 uersalibus: itē mala fides defuncti impedit hæredē præ-

scribere. l. cum hæres. de diuer. & tempo. præscri. cū siml.

ut dixi in consi. cclxxij. in char. iij. in j. facie. Et hoc an ha-

beat locum in successione beneficij. Bart. in l. j. col. ij. ver.

quæro vtrum. ff. de priuat. delic. in l. qui opus. de oper. no-

ui. vide tex. in c. ij. de oper. noui. & Abb. ibi. Et dicit Bart.

2 in l. vitia. alleg. in gloss. quod vitia realia transeunt in

B quemlibet successore: personalia verò transeunt in uni-

^b vitia realia.
Vitiū rei qua-
liter sumatur,
vide Paulū de
Cast. in l. flumi-
num. §. vitium
autem. ff. de
dam. infect.

uersalem successorem non in singularem. l. j. C. de long.

tempo. præscript.

REGULA CLXXXVI.

NON omne quod licet, honestum est.

¶ De hoc suprā in l. semper in contractibus.

IN stipulationibus id tempus spectatur, quo con-
trahimus.

¶ Vide suprā eod. l. quæ legata.

In l. Nemo fraudare. Argumenta.

1 Iniuria volenti non irrogatur.

2 Mulier non committit adulterium nolens.

3 Percussus volens non agit actione iniuriarum.

4 Filius testamentum patris non impugnabit, si volens exhere-
datus fuit.

5 Mulier de consensu filiorū secūdo nubens, nō incidit in pœnā.

6 Persuasio dolosa non excusatur à pœna.

7 Mulier adulterata, non præsuntur iniuriam passa.

8 Iniuria in corpus illata non potest remitti.

9 Quæstio an sit plebello inferenda prius, quàm nobili.

Quæstio sine indicis applicanda nemini.

10 Indicium vnicum ad quæstionem sufficit, iudicis arbitrio.

11 Iniuriam non fieri volenti, qualiter intelligendum.

REGULA CLXXXVII.

NEMO fraudare videtur eos, qui sciunt &
consensunt.

a Scienti. Vbi
videas Dyn. &
remif. per eius
additiones.

¶ Ad idem text. in l. qui autem. §. praterea. §. de his
quæ in fraud. cre. cum fimil. allegatis in glo. sicut etiam
dicitur, † quod volenti non fit iniuria. l. j. §. vsque adeo. §. 1
de iniur. & in regula. scientia^a eodem titu. in vj.

¶ Et no. Bart. in l. quamuis. in fi. §. de in ius voc. facit tex.
in l. cum donationis. C. de transactio. in l. non putauit. §.
si quis sua manu. §. de contra tab. † vnde in muliere cum
qua commissum est adulterium non est opus facere pa-
cem: quia ipsa non est iniuriata, quæ voluit, sed tantum
maritus: vt no. Bar. in consi. clxxv. domine potest.

¶ † Et si me volentem percussisti, non potest agi actio- 3
ne iniuriarum. vt no. Ang. in l. si vnus. §. pacta. §. de pact.

¶ Et ideo † filius exheredatus de voluntate sua, non po- 4
test impugnare testamentum: vt not. Barto. in l. si quan-
do. §. fin. C. de inoffic. testam. cum simil. vt tradit Alexan.
in authen. non licet. col. ij. C. de liber. prate.

b Filiorū. Ro.
consi. ccxix. Ber-
tran. cōf. clxxv.
instrumētum.
consi. cccvj. vi-
so consultatio-
nis. lib. ij. & in
repet. l. hac edi-
& ali. C. de se-
cund. nupt. di-
xi ad Alexan.
consi. iij. nu. 12.
lib. vij. & in cō-
sue. Parisiensi.
§. cxxviii. C. M.

¶ Sic etiam illa ratione, † mulier quæ transit ad secunda
vota, de consensu filiorum^b, non incurrit pœnas quæ fa-
uore filiorum imponuntur: quia illis volentibus non fit
iniuria. ita glo. concludit in auth. de non elig. secun. nub.
circa medium. in verb. copulantur. quam pro singulari
ibi no. Ang. in princ. in versi. & prædicta vera. & sequitur
Ro. in consi. ccxix. ex themate. colum. j. in versi. iij. idem
probatur. & sufficit consensus etiam tacitus filiorum: vt
no. Bal. in authen. ex testamento. col. ij. versic. pone quod
ista Berta. C. de secund. nup. Alex. in consi. lxxij. in dubita-
tionem præmissa. lib. v. & idem tradit Ange. in consil.
cccxcvj. doctor insignis. col. ij. & dixi in consi. cccvj.

¶ Et regula videtur procedere: nisi agat de fraude: vt
quia quis consentiret in fraudem legis: vt not. Bal. in c. c
j. col. ij. versi. sed nunquid. de plus petit.

c Bald. Idem
Iason. in l. cum
donationis. in
princip. C. de
transact.

¶ † Item regula non habet locum in dolosa persuasio- 6
ne. l. j. §. persuadere. §. de seruo corru. in l. vnica. C. de rap.
virg. & no. Dyn. in d. regu. scienti. & not. Barto. in l. iij. §. si
quis volentem. de lib. hom. exhiben. per illum tex. de illo
qui subducit puellam. & retinet illam in domo: & facit
quod dicit, voluntariè stare.

¶ Et per hoc videtur quod non bene dicat Bar. in consil.
§. alleg. † quod mulier adulterata nō patiatur iniuriam.
& licet Bar. in d. cōf. faciat differentiam inter mulierem 7
raptam & illā cum qua cōmissum fuit adulterium, talis
differentia non videtur habere bonam rationē diuersita-
tis:

tis: quia consensus mulieris non purgat vitium adulterij.

8 ¶ Similiter regula non habet locum: si iniuria inferatur in corpus: quia remitti non potest, cum quis non sit dominus membrorum suorum. l. liber homo. §. ad leg. Aquil. ita Ange. dicit in d. l. quāvis. & Bar. in l. j. §. vsque adeo. §. de iniur. vbi dicit hoc esse verum quādo inferitur in corpus, & cutis scinditur: secus, secundum eum, esset in alapa. Sed ratio illa, quod non sit dominus membrorum suorum, etiā videtur habere locum in alapa: quia corpori inferitur iniuria, licet cutis non scindatur.

¶ Et ista faciunt ad quæstionem no. quam tradit Paris de Puteo in tractatu de syndicato. in pen. q. in ver. quæro de vna not. quæstione. de nobili: cui à plebeio erat imputatum delictum, quod nobilis negabat, & conuenit quod torqueretur prius plebeius, deinde ipse nobilis: & post torturam plebeij, nobilis recusabat torqueri cōtra cōventionem, asserendo cōventionē talein non valuisse: quia non erat dominus membrorum suorum. & Barto. cōtra glo. in l. interdum. §. qui furem. §. de furtis. concludit quod quis non potest conuenire, vt alter habeat potestatem torquendi eum ad crimen inueniendum. & idem Bart. in l. cum seruus. ff. de condi. ob causam. & Flor. in l. liber homo. la. j. in princip. §. ad leg. Aquil. & facit quod no. Bar. in d. l. j. §. vsque adeo. de iniur. de rustico qui non potest pacisci. quod si reperiatur in vinea, quod percuti possit. & Ange. Aret. in tractatu Maleficiorum. in verbo, contra voluntatem dicti Titij. & idem dicit Ang. in l. si vnus. §. illud. ver. pacta. in fi. §. de pact. ¶ Hæc tamē & similia non faciūt ad propositū quæstionis: quia loquuntur vt quis torqueri possit à priuato eius aduersario. Sed in quæstione prædicta agitur quod debeat torqueri à prætore & magistratu: cōcludit tamē Paris de Puteo in loco præallegato, quod talis cōuentio non facit quod prætor possit illū torquere sine iudiciis, & relinquit cogitandum.

¶ Et hoc quidē tenet Franciscus Brumanus in tractatu Maleficiorum, in pe. char. in ver. insuper quæro. vbi dicit, quod licet Bar. in locis. §. allegatis loquatur quādo quis submittit se ad torturā priuati: idē tamē est si subiciatur iudici: quia tali casu iudex esset vt priuatus: & ideo iudex non esset excusatus si virtute talis cōventionis torqueret sine iudiciis.

¶ Sed certē non videtur torqueri absque iudiciis ex quo alter positus fuit ad torturam, & cum tormentis confirmauit, quod prius dixerat. 10 ¶ Nam etiam vnum indicium sufficit arbitrio iudicis vt not. Bart. in l. si col. iij. vers. sed quæro vtrum. suprà de quæstionibus. Et prædicta procedunt in criminalibus. In ciuilibus vero non deuenitur ad torturam in liberis hominibus. l. diuus Pius. de quæstionibus. vbi Barto. & ideo talis cōuentio non valeret.

11 ¶ Vltimo dictū est, quod iniuria non fit volenti: verum quod est ille qui consentit, agere non potest. Sed per hoc non tollitur quo minus iudex pro interesse publico agere possit: vt no. Bart. in d. l. j. §. vsque adeo

in prin. de iniur. per l. qui cœtu. §. qui vacante. §. de vi publi. & l. iur. gentium. §. si paciscar. §. de pact. & idē Bar. in l. inter omnes. §. recte. in vers. iuxta hoc quæro. §. de furt. cum simil. vt tradit Ange. Arc. in §. j. instit. de oblig. quæ ex delict. nascunt. in gloss. in verbo fraudulose. Sed ista conclusio non videtur transire sine dubio: quia ex quo ille consentiendo videtur tollere quod non sit delictum, non videtur quod reipublicæ aliquod ius acquiratur quia aliquod delictum non videtur commissum.

In l. Quod quis. Argumenta.

1 Seruus manumissus, nouus homo dicitur.

2 Liberto neque nocet, neque etiam prodest, quod fecit dum seruus esset.

REGULA CLXXVIII.

QUOD quis cum seruus esset, egerit, proficere liberto facto non potest.

¶ **S**ERVVS manumissus † nouus homo reputatur. l. 1 qui res. §. aream. de solut. † & ideo factum ab eo in seruitute, illi liberto facto non prodest, neq; nocet, quod non profuit, dicitur hic. Et limitatur vt in gloss. & per Azonem in summa. C. an seruus ex suo facto. Bal. in l. j. C. eo. ritu.

SEMPER generalibus specialia insunt.

¶ **H**AC regula supra in regula, in toto.

In l. Cuius effectus. Argumenta.

1 Argumentum de toto ad partem, est in iure validum, & anme. 3. & 6.

2 Argumentum valet in tempore de toto ad partem.

4 Demonstratio falsa quando vitiatur actum.

5 Argumentum de toto ad partem non valet, quando lex differentiam fecit inter totum & partem.

6 Fiscus rem alienam non potest alienare totam, licet partem possit.

7 Papa non valens totum tollere, partem poterit quandoque.

REGULA CLXXXIX.

CUIVS effectus omnibus prodest: eius & partes ad vniuersos pertinent.

a Tēpore. Intellige in materia fauorabili. secus in materia stricta. Item etiam quando est eadem ratio. ita Ias. ibi in d. l. si cui iij. col. j. in iij. not.

¶ **V**IDETVR in effectu colligi † argumentum de toto ad partem, prout habetur in l. quæ de tota. §. de rei vendi. & in l. qui scit. in prin. §. de vsur. cum simil. allegatis ibi in glo. & in l. an pars. & ibi Bart. pro derelicto. in l. qui sine. vbi Bar. §. de cōdi. sine causa. † sic etiam in tempore de toto ad partem arguitur. l. si cui. in prin. in vers. proinde. & ibi Bal. de lega. j. & facit text. in l. tres. tutores. & ibi

- 3: ibi Bart. in primo notab. 5. de administ. tut. & pro regula etiam est tex. in c. pastoralis. §. item cum in totum. de offic. deleg. vbi glos. ¶ Et ista regula procedit in toto integrali vniuersali & generali: vt not. Bald. in l. conuen- ticularum. colū. ij. C. de episc. & cleri. & procedit etiam in exceptione: vt not. Bald. in l. ij. in fin. C. de non nu. pec. vbi
- 3 per illum text. dicit, ¶ quod etiam in exceptionibus habet locum argumentum de toto ad partem.
- ¶ Et regula procedit in diuiduis. Secus est in indiuiduis vt not. Barto. per illum text. in l. per fundum. 5. de seruit. rusti. prædi. & idem Bart. in l. qui sine. ff. de condict. sine causa. vbi allegat. l. in executione. §. pro parte. de verbo. obli. & Alber. in d. l. quæ de tota.
- 4 ¶ Secundo ¶ regula fallit in falsa demonstratione, quæ si in totum falsa sit, non vitiatur. l. demonstratio falsa. de condicti. & demonstrat. & tamen si in parte falsa sit, vitiatur legatum: vt not. Alex. post Cuman. in l. serui electione. §. fina. 2. in fi. de leg. j.
- 5 ¶ Tertio ¶ regula non habet locū quando lex expressè facit differentiā inter totum & partem, vbi probatur in l. si dictū. §. in stipulatione. 5. de euct. vbi de euctione agitur si homo in totū euincatur: secus si pro parte. Et fiscus rem alienā in totū alienare non potest. secus si pro parte aliena sit. l. j. C. de vñdi. rer. fisc. lib. x. quia in dictis casibus lex expressè cōstituit differentiā inter totum & partem. & ita videtur procedere quod 5. dictum est de indiuiduis.
- 6 ¶ Quarto ¶ regula procedit vbi est eadē ratio: b secus si diuersa ratio sit inter totum & partem: vt no. per glo. in l. qui hominē. in prin. 5. de solu. in clem. fi. in ver. defensor. de rebus eccles. non alie. & not. Abb. in d. c. pastoralis. §. item cum in totū. in fi. & idem Bar. dicit in l. iurisperitū. §. adeo. in penul. opposi. 5. de pact. & Albe. idem concludit in d. l. quæ de toto. & in ver. argumentū. in Dictionario: vt no. Aret. in consil. clxiiij. diligenter. col. iij. ver. non obstat argu. Et sub ista limitatione omnes aliæ reduci possunt. & idco ¶ in papa non valet argumentum. In totum tollere non potest, ergo nec pro parte, in his quæ sunt de iure diuino, quia non est eadem ratio: vt ex pluribus Fely. deducit in c. fi. col. fi. de maior. & obed.
- 7 ¶

Non valet.
Imo est neces-
sariū, quia non
est potestas ad
uersus Deum.
C. M.

In l. Ex qua persona. Argumenta.

- 1 Hæres lucrum habens à defuncto, non debet contrahere ipsius factis.

Hæres

- 2 Hæres qui iuentariū cōfecit, factō defūcti cōtrauenire poterit.
 3 Factū eius personę debet quis approbare, ex qua lucrū capit.
 4 Clerici statutis laicorum qualiter debeant vti.

R E G V L A

C X C

EX qua persona quis lucrum capit, eius factum prestare debet.

¶ CONCORDAT l. cum à matre. C. de rei vend. vbi hæres qui habet locum ex persona defuncti, eius factō contrauenire non debet. ad idem tex. in l. si ab eo. C. de neg. gest. in l. vxor. C. de bo. auth. iud. possi. in l. si tertius. §. si. de aqua plu. arc. Et secundum istam regulam arguit Pau. de Cast. in consi. xvij. in causa quæ vertitur. col. iij. Fulg. consi. lxxvj. paterfamilias. col. ij. Cuman. in consil. xxxij. quidam. Rom. in consi. xvij. visa facti narratione. col. si. & dixi in consi. clxxxij. in fi.

¶ Et ista regula limitatur non procedere t̄quādo hæres facit inuentarium, quia tunc contrauenire potest: vt not. Bal. in l. qui se patris. col. x. versitem quæritur. C. vnde liberi. de quō dicto Alex. variavit in consi. xix. super eo. col. iij. lib. v. & in consi. xxvij. in causa & lite. col. pen. libr. v. & latē dixi in consi. clxxxv. in princ. col. pen.

¶ Et quod dictum est de inuentario, videtur intelligendum quando hæredi nihil remaneret de bonis defuncti: vt nota. dicit Imol. in c. ex patre. col. viij. vers. sed aduerte. quia Iaco. de Bel. de feud.

¶ Et regula etiam limitatur, vt per Alex. in consi. cvij. viso processu. lib. iij. col. j. & ij. & in consi. xvij. attentis narratis. in ij. dubio. lib. v. & per Bal. in consi. ccxv. proponitur. lib. ij. & Bal. in l. ij. in fi. C. de inoff. do. & etiam Imo. in d. c. ex parte. col. viij. in alio vers. seq.

¶ Sed aduerte, q̄a mirū videt. & Frac. de Cur. in cōf. j. i. fi.

¶ Et ad tex. hic dum dicitur q̄ quis debet approbare factum eius personę ex qua lucrū capit. facit tex. in l. Pomponius. §. cum quis. ff. de acquir. poss. vbi dicitur, q̄ si quis vitur adminiculo ex persona alterius, cū sua causa & suis vitiis vti debet. & facit tex. in l. secundū naturam. §. eo. cū si. vt dixi ibi. t̄ & ideo quando clerici vtuntur statutis laicorum, eo modo quo statutum loquitur vti debent: vt not. Bal. in l. omni nouatione. C. de sacrosan. ecc. cum si. & dixi in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de consti. in fi. char. col. j.

¶ Et regula ista procedit vbi agit de lucro, prout loquitur, & quia nō potest culpa imputari ex qua lucrum quis consequitur.

a Lucro. Imo indistincte, & cōf. Pet. Anch. nō est ad ppo sicū, quia nō loquit de cōtraueniēdo factō defuncti: sed de exceptione personali, quæ non nocet hæredi certanti de damno vitand. C. M.

consequitur. l. cum in fundo. §. j. & ibi glo. in ver. lucrum. §. de iur. dot. & in l. nupta. §. j. §. solut. matr. Secus si agatur de damno: ut not. tradit Petr. de Anchar. in consi. ccxlv. quia quæstio dubitabilis est. col. fi. & Alexan. in consi. vj. viso processu. col. ij. versi. nec etiam obstat. lib. iij. vbi idem dicit. non tamen facit mentionem de consil. Petr. de Ancha.

REGULA CXCI.

PAREM esse conditionem oportet eius qui quid possideat vel habeat: atque eius cuius dolo malo factum sit quo minus possideret vel haberet.

¶ CONCORDAT cum regula, qui dolo. §. eod.

REGULA CXCI.

NEMO dānū facit, nisi qui id facit quod facere ius nō habet.

¶ RESOLVITVR in eo quod dicitur, quod sit lege permittēte &c. 1. Gracchus. C. de adult. vide quæ dixi in d. l. Gracchus.

In l. Hoc iure utimur. Argumenta.

- 1 Vis alia publica, alia priuata.
- 2 Vis priuata in dubio interpretari debet.
- 3 Violentia differt ab actu violenter facto.

REGULA CXCI.

HOC iure utimur, ut quicquid omnino per vim fiat: aut in vis publica, aut vis priuata crimen incidat.

- 1 ¶ VIDE suprā in l. quo tutela. §. vi factum. eod. titu. † Et secundum istam regul. vis distinguitur. quia alia publica, alia priuata: ut per gl.
- 2 hic, & Azo. in summa, ad legem Iuliam de vi. † & in dubio tamen vbi sit mentio de vi, intelligitur de vi priuata, ut minor sit pœna. l. si præses. §.
- 3 de pœnis, & not. Alex. in l. viro atq; vxore. sol. matr. † Et adde differentiam esse inter violentiam, & actum violēter factum: ut tradit Paul. de Cast. in consi. ccclxxix. visa inquisitione facta contra Benedictum. & no. quod violentia quando iuridicē infertur, non est licitum resistere. vide Pau. de Cast. in consi. cxciij. viso suprā scripto puncto. facit tex. in l. seruus. C. de his qui ad eccle. confug. & not. in l. ut vim. §. de iustit. & iur.

DEIECIT qui vel inſit, vel mandauit, vel ratum habuit.

Rati enim habitio madato comparatur.

¶ DE mandato suprā in l. quod iussu. Et de rati habitione §. l. semper qui non prohibet.

IN contractibus quibus doli præstatio vel bona fides inest: hæres inſolidum tenetur.¹

¶ ISTA regula tangit materiam indiuiduorum quæ altiore postularet indaginem. idem habetur in l. ad ea. §. fin. j. eod.

In l. Ferè quibuscunque. Argumenta.

Possessio non acquiritur sine animo & corpore, nec etiam amittitur.

REGULA. CXCIII.

FERE quibuscūq; modis obligamur, isdē in contrariū actis liberamur: quū quib' modis acquirim⁹, isdē in cōtrariū actis amittim⁹. Ut igitur nulla possessio acquiri, nisi aīo & corpore potest, ita nulla amittitur, nisi in qua utrūq; in cōtrariū actū est.

PRONIT reg. & illationē facit ad regulā: vide dicta §. in l. nihil tam naturale. eo. ti. De illatione, q̄ sicut nullā possessio acquiritur sine animo & corpore, ita nō amittitur, ad idē tex. in l. quēadmodū. de acquir. poss. Et ista regula procedit quando in perdenda possessione incipio à corpore: nā tunc etiā animus requiritur, secus si ab animo inchoetur: quia animus solus sufficit. l. iij. §. in amittenda. de acq. pos. vbi doc. cōiter ita tenent. ibi videndū, quia Mod. laborat: & Soc. ibi ponderat & inducit istum text.

REGULA CXCV.

CUM par delictū est duorū, semper oneratur petitor, & melior habetur possessoris cā: sicut fit cū de dolo excipitur petitoris. neq; enim datur talis replicatio petitori, aut si rei quoq; in ea dolo actū sit

VIDE dicta §. in regula, in pari causa, eod. tit.

In §. Illi debet. Argumenta,

- 1 Pœnam petere nequit, qui in illam incidit.
- 2 Pacem contrahentes, si, postmodum simul ruperint, agere non poterunt.
- 3 Agere volens ad pœnam debet prius pro sua parte implere,
- 4 Petitio pœnz liquida debet esse.

ILLI debet permitti pœnam petere, qui in ipsam incidit.

T qui incidit in pœnam illam petere non potest. facit tex. in l. cum pater. §. libertis. de le. ij. & Bar. ibi in fi. infert q̄ quando qui contraxerunt pacem, & cōtrauerunt, & ignoratur quis primo pacem rupit, nullus agere potest. Sed si constaret alterū rupisse, alter qui non incidit in pœnam, agere ad pœnam potuisset: vt Bar. ibi per illum tex. concludit. Et ad hoc vide plene dicta per Alex. in l. semel mora. col. j. & ij. solut. mat. Et q̄ qui velit agere

ad pœn

ad pœnam, debet prius implere pro sua parte. not. Ang. consil. xliiij. fratres seruorum. in fin. & latet tradit Corn. in consil. cccliiij. in causa ver-
 4 tene. lib. j. & dixi in l. cum proponas. la ij. C. de pact. Et liquido debet
 esse petitio pœnæ: vt dixi in l. pœnalibus. j. eod.

REGULA CXCVI.

FACTVM cuique suum, non aduersario suo nocere debet.

VIDE suprâ in regula, non debet.

NON videtur vim facere qui iure suo utitur, & ordina-
 ria actione experitur.

VIDE suprâ in regula, nullius videtur dolo facere.

In §. In pœnalibus. Argumenta.

- 1 Pœna non committitur ipso iure, quando aliquid sub pœna præcipitur.
- 2 Probatio in pœnis liquida esse debet.
- 3 Pœnales calus sunt stricti iuris.
- 4 Pœna ex conuentione appositâ pro parte, ad aliâ partem non debet extendi.
- 5 Pœnalia nullo modo sunt extendenda.
- 6 Dispositio principalis extendi potest, pœna autem adiecta non potest.
- 7 Initium facti attenditur, vt pœna euitetur.
 Venditionis nomine quando ceteri contractus comprehendantur.
- 8 Hæres hæredis quando non veniat nomine hæredis.
- 9 Pœna locum non habet: nisi statuta.
- 10 Extensio fit in pœnis, quatenus proprietates verborum exigat.
- 11 Pœna extenditur, dum de fraude remouenda agitur.
- 12 Pœna extenditur quandoque ratione reipublicæ.
- 13 Pœna extenditur in æquiparatis.
- 14 Pœna in fauorem ecclesiæ extenditur quandoque.
- 15 Pœna tunc extenditur, quando ratio extendendi exprimitur.
- 16 Pœna extenditur de similibus ad similia.

IN pœnalibus causis benignius interpretandum est.

- T**EXISTA regula sumpta est reg. in pœnis. eo. tit. in vj. & facit text. in
 l. si præses. in l. intemperatone. §. de pœnit. dist. j. in c. pœnæ. Et ad istam
 regulam plura dicta sunt §. in reg. semper in obscuris. Et ibi dictis adde
 1 quod si præceptum sit, qd aliquid fiat sub pœna non in-
 A telligitur qd ipso iure pœna committatur. Sed videtur quæ
 dam cõminatio: vt no. per gl. in c. sicut tuis. de simo. in ver.
 sub interminatione. & in c. j. in gl. ij. de sigit. in c. j. in gl.
 pe. de eo qui fur. ord. suscep. & in reg. in pœnis. eo. tit. in
 vj. & in c. cum esset. in glo. fi. de test. & ista est communis
 opi. vt dicit Imo. in c. j. de loca. col. ij. in versu. & aduerte. &
 ibi rationem adducit per istam regulam: quia cum agatur
 de pœna, mitior interpretatio fieri debet, per istam regu-
 2 lam. & idem tradit Io. de Ana. in d. c. j. de sigit. col. pe.
 3 **S**ic etiam in pœnis liquida debet esse probatio vt

a Ipso. Alex.
 consil. cxxiiij. in
 prin. lib. j.

b Liquida.
 Dec. rubr. de
 probat. col. pe.
 consil. ccxc. col.
 ij. Alex. consil.
 xxxij. col. j. li.
 ij. vbi dixi.
 Car. Mol.

pœna

pœna committatur: vt no. Bal. in c. j. col. fi. quali. domi. propr. feu. priue. vbi alleg. rex in l. ex testamento. la j. de cond. & demonst. & not. etiam Bal. in l. cum proponas. col. fi. C. de hæred. inst. † vbi inquit, quod casus 3 pœnales sunt stricti iuris, & non recipiunt interpretationem extensiuam, per illum text. in d. l. in testamento.

¶ Et in pœnis: quia liquida & plena probatio requiritur, nunquam iuramentum defertur in defectum probationis: vt no. Bal. dicit in l. j. col. ij. versic. ex hoc patet. C. de his quæ pœnæ nomi.

¶ Et tñ odio pœnæ si pœna ex conuentione pro vna parte sit apposta, ad aliam partem non extenditur: vt no. Bal. concludit in d. c. j. col. j. vers. 4 & sume hic argumentum. qualiter domi. proprie. priue. feu. Et idem in testatore, quia substitutio quæ aliàs extenditur de vno casu ad alium, non habet locum si pœna apponatur: vt not. Bar. in l. pater. Seuerinam. in princ. per illum text. de cond. & demonst. Et odio pœnæ à persona non receditur, vt not. Bart. in l. multa. de cond. & demonst. & Bald. in d. l. j. in iij. oppo. C. de his quæ pœnæ nomine.

¶ Et pœna quia odiosa est, † si in vno capitulo apponatur, non videtur 5 in alio repetita: 2 vt not. Bart. in l. testamento. s. alle. in A

a Repetita. Etiam in æqui paratis. Anton. But. ca. ad nostrâ. col. ij. nu. 3. de empt. & vendit. adde Alb. parte j. statut. q. lxx. in fi. Ant. Corf. in sing. vers. ad dido. C. M.

¶ Et dato † quod dispositio principalis extendatur, pœna 6 tamen quia odiosa est extendi non debet. vt not. Ioan. Andr. in c. dispendia, in princ. de rescript. in vj. Dñi. ibi col. iij. in vers. no. incidenter, hoc dictum sequitur pro dicto no. do. Abb. in c. j. de locato. col. fi. Dñi. in c. si fortè. col. ij. in vers. no. incidenter. de elect. in vj. & idem tenet Imo, post Ant. de But. quem ibi refert in c. fin. col. iij. de rescript. de quo inferius dicam.

¶ Et in pœnis † vt pœna euitetur attenditur initium. l. quod ait. §. quod 7 ait lex. ff. de adult. vbi Bart. in ij. not. & not. Domin. in c. auaritiæ. in gl. eo ipso. de elect. in vj. & facit quod not. Bart. in l. j. C. de nund.

¶ Et licet nomine venditionis etiam alij contractus comprehenduntur. l. statuliberi. §. Quintus, ff. de statulibe. tamen in materia pœnali strictè accipitur pro cōtractu venditionis: vt no. Bart. in l. qui duobus. s. de fal. in tit. de emp. & vend. §. nunc videndum, vers. sed pone, & no. in c. j. de excess. prælat. in vj. Et licet † appellatione hæredis veniat hæres hæ 8 redi. in l. fi. C. de hæred. inst. hoc non habet locum vbi agitur de pœna: vt not. Bald. in d. l. fin. q. xxj. & no. Bart. in l. multa. s. de cond. & demon. & dixi in l. qui per successionem. s. cod. tit.

¶ Et pœna † nō habet locū nisi statuta sit. l. & si quis. §. diu. ff. de relig. 9 & per

& per illum text. dicit Bal. in l. iij. C. de sacrosan. eccl. in prin. quòd pœnæ odiosæ sunt, & non habent locum nisi in casibus expressis in iure. & quòd in pœnis nō fiat extensio not. Domi. in c. quanquam. de elect. in vj. & in c. j. col. si. vers. ex his no. de biga. in vj. in c. si ciuitas. in prin. de sen. excom. in vj. & in c. j. col. j. de temp. ord. Et secundum regulam arguit Ange. in consi. c. prænitto. in prin. Cuma. in consil. xlj. ad primum. in tertio dub. Fulgo. in consi. vij. iam pluribus annis. col. penult.

¶ Et regula ista limitatur non procedere quantū ad vim
10 verborum: ¶ quia quatenus verborū proprietates significat, fit extensio etiā in pœnis: vt no. Aret. in l. cū lege. per illū tex. §. de testa. & idē no. Cal. in cōf. j. in tit. de cōsang. & affin. Secus si ageretur de lata significatione: quia tunc illa in materia pœnali nō attēdit, vt dixi in regula semper in obscuris. §. eo. dum ibi dictū fuit de pœna capitali.

¶ Secūdo etiam ibi regula ista limitatur, non habere locum in pœna excōmunicationis, per c. pen. de sen. excō. de cuius intellectu dixi in d. regula. semper in obscuris.

¶ Tertio regula fallit ¶ qñ agitur de remouendo a frau-
dem: quia tūc etiam in pœnalibus fit extensio, ne dispositio elusoria redderet. c. si ciuitas. & ibi Do. in ij. notab. de sen. excō. in vj. & ad hoc glo. no. in gl. si. in c. quanquā. de vsuris. in vj. ibi dū inquit, aliās facile esset hanc constitutionem eludere, & illam gl. no. Dom. ibi, col. pen. ver. not. bene istam gl. ad idem gl. in clem. j. in verbo, sepelire. in fi. de sepulchris, & facit tex. in l. j. §. si. §. de cal. & in l. sed iul. §. mutui dationem. §. ad senatusconsult. Macedo.

¶ Quarto fallit ¶ vbi agitur de vtilitate publica: quia tūc etiam in materia pœnali extensio fieri debet, ne delictū sit impunitum. l. ij. §. exercitum. per illum text. §. de his qui no. infam. & idem no. Bar. in l. quemadmodum in v. no. per illum text. C. de agric. & censu lib. xj. cū si. vt dixi in consil. lxx. & idem tradit Ro. in consil. cv. viso themate. col. si. & Pau. de Cast. in consil. xxij. viso puncto. col. pen.

¶ Quinto fallit, ¶ qñ duo sunt æquiparata de iure antiquo: quia pœna statuta in vno, habebit locum in alio: & ista extensio est facta à lege. vt no. Bar. in l. si quis seruo. C. de furt. per gl. ibi. & in l. vt tantū. ff. de ser. corru. gl. in c. si postquā. in gl. si. de elec. in vj. & in c. de multa. de præbē. & ibi Abb. & debet æquiparatio fieri per viā regulæ. vt no. Matth. & in trac. extensionis, quē refert & sequitur

a Remouēdo. Dixi in consuetud. Parisi. §. iij. gl. iij. nu. 9. & in annot. ad Phil. Deci. cōf. 277. & in regu. cancella. de public. resign. q. v. nu. 27. C. M.

a Domi. & in
cōsilio xxvii.
col.ij.C.M.

Ang. Aret. in §. ius autē ciuile. char. antepe. col. iij. ver. iij.
fallit. ¶ Sexto fallit ubi agitur de fauore ecclesie: quia 14
constitutio pœnalis extenditur: vt not. per glo. in c. sciāt
cuncti. & no. ibi Dom. a circa si in vers. no. primo ex hac
gl. de elect. in vj. & no. & Abb. in c. nihil. col. antepen. de
elec. in vers. secundo principaliter potest responderi. Et
eodē modo si agatur de fauore fidei: vt not. Abb. in c. ij.
in fi. de diuortis. similiter si agatur de fauore animarū.
cōstitutio pœnalis extendit, vt no. Io. And. in c. ex teno-
re. & ibi Abb. in ver. no. singulariter. qui fil. sint legi. no.
Bar. in auth. sacramēti pub. col. pe. vers. quero verū. C. si
aduer. v. d. cum si. vt Feli. tradit in c. translato. de constit.
col. fi. & adde Ro. cōsi. cclxxxv. omnia in fi. Imo. in consi.
cxxxij. in causa. col. ij. Alex. in consi. xlij. super præmissio.
lib. j. in fi. ¶ Septimo fallit si ratio sit expressa: quia tūc 15
etiam in pœnalibus extensio fieri potest: vt no. Alex. in l.
cum mulier. per illum text. in v. no. ff. sol. matr. & idē no.
Domi. in c. si ciuitas. §. j. in prin. de sentē. excommu. in vj.
¶ Octauo generaliter dici potest, qd etiam ubi agitur de 16
pœna. fiat extensio de similibus ad similia ab identitate

b Rationis. Al
be. par. j. statu.
q. 104. fallit
ubi imponitur
ipso iure. And.
Tiraq. repe. l.
si vnquā. vers.
reuerratur. nu.
248. C. de reuo.
dona. C. M.

rationis b vt no. Bal. per gl. ibi in l. si quis id q. 3. de iuris. b
omni. iud. & Alex. ibi col. pe. & ad hoc est text. in c. j. §. por-
rō. in tit. quę fuit prima causa benef. amit. & Bal. ibi col.
iij. dicit illum text. esse meliorem de iure: ibi tamen tex.
ex noua prouisione vltius procedendo in illo casu vide-
tur statuere, ita quod absque illa noua dispositione aliud
fuisset dicendū. Ad §. porrō. rñdetur dupliciter: vt per
Imo. in l. si viro. col. viij. sol. matr. tñ pro ista cōclusionē,
qd fiat extensio etiam in pœnalibus. sunt gl. tredecim quas
allegat Ang. Aret. in §. ius autē ciuile. in pe. char. col. ij. de
iustit. & iur. & ibi etiā duodecim glo. contrarias adducit.
¶ Et pro resolutione recurrendum est ad ea quę scribit
Io. de Imo. in l. si verō. §. de viro. §. sol. matr. Ex cuius di-
ctis firmari potest regula negatiua, qd ubi agitur de pœ-
na, non debet extensio fieri, per text. cum simi. §. allega.

In l. Inuitus. Argumenta.

- 1 Procurator inuitus nemo constituendus.
- 2 Aduocatus patrocinium suscipere cogitur inuitus.
- 3 Procurator nesci an possit ad officium cogi.
- 4 Notarius instrumenta conficere cogi potest.
- 5 Caupo & tabernarius hospites recipere coguntur inuiti.
- 6 Doctor ad consilium præstandum cogi potest.
- 7 Meretrix in lupanari an possit ad coitum cogi.

Officium

3. Officium necessarium quod dicatur.

R E G V L A C X C V I I.

I N V I T V S *nemo cogitur defendere.*

1. ¶ Et inuitus procurator non constituitur. l. inuitus. C. de procur. & in l. filius fa. §. inuitus. §. de procura. Et idem in executore, qui inuitus non cogitur officium executoris suscipere, not. Bal. in l. at si quis. in ver.
2. credo tamen. de relig. §. & no. Card. in cle. j. in iij. q. de testa. ¶ Secus est in aduocato qui cogitur patrocinium suscipere, vt not. Bal. & Salic. post Cofr. in l. inuitus. per text. in l. prouiden lu n. C. de postula. not. per gl. in l. j. §. ait pretor. ff. de postula. in verbo, habebunt. & ibi Ang. no. illam gl. Et idem est in procuratoribus qui soliti sunt exerce-
3. re se in palatiis, qui largo a mo lo dicuntur aduocati, & a Largo dixi- ita dicunt Fulg. Pau de Cast. & Alex. in d. l. inuitus. facit ad Alex. cōf. ii. lib. vj. C. M. text. in l. j. §. aduocatos. §. de var. & extraor. cog.
4. ¶ Et idem est fin. procuratore fisci seu reipublice, secundum Salic. in d. l. inuitus. arg. l. hi qui ad ciuilia. C. de appel. & in l. si quis magistratus. §. de mune. & hono. Et ideo syndicus vniuersitatis cogitur officium susci- pere: vt not. Bal. in d. l. filius familiars. §. inuitus. in prin.
5. ¶ Et idem dicit Ang. in d. §. ait pretor. fin. notario qui compellitur in- strumenta conficere. vt not. Bart. in l. j. ff. furti aduers. nau. & Bal. in rub. C. de fide instr. col. ij. vers. sed dubitatur. Idem Host. in summa. de fide instr. in §. ex quibus. vers. & hi qui. vbi dicit quod si recusat suscipere rogatus, est periurus, & potest priuari officio: & hoc dictum refert & se- quitur Card. in clem. j. vers. dudum. in xij. not. de iure iuran. ¶ Et idem dicit Ang. in d. §. ait pretor. in caupone, hospite, & tabernario: quia etiā inuitus cogitur hospites recipere. & idem no. Bar. in d. l. j. §. furti aduers. naut. & in l. j. §. j. §. nautæ, caup. in l. j. §. cura carnis. de offic. præf. vrb.
6. Sic etiam doctor cogitur consulere: vt no. per glo. in l. ij. in verb. con- sensum. C. de proxi. sac. scrin. lib. xij. & ibi Bart. & glo. ibi. alleg. l. fanci- mus. la j. C. de aduoca. diuer. iudi. & Salic. ibidem dicit. & idem Bar. in l. proximè. in prin. ff. de his quæ in testa. delen. & Anto. de But. in c. si pro debilitate. col. iij. de offic. deleg.
7. ¶ Et idem videtur fin. meretrice quæ sit in lupanari: & in artifice, quæ tenet signum artis, per rationē quæ allegatur in hospite. per Bar. in d. l. j. furti aduers. nau. & Bal. in d. l. filius familiars. §. inuitus. cōcludit. in gl. j.
8. ibi, ¶ q. omne officium utilitate & autoritate publicum, vel vtroq. mo- do publicum, dicitur officium necessarium, & recusari non potest. & ad hoc no. glo. ibi: facit tex. in l. munerum. §. iudicandi. §. de mune. & hono.

In §. Cui damus. Argumenta.

1. Exceptio an semper competat ei, cui & actio.

2. Actio & exceptio simul cōpetunt, quādo ad eundē finē tendunt. & nu. 3. & 4.

CVI damus actionem: eidem exceptionem competere multò magis quis dixerit.

¶ **HÆC** regula etiam habetur in cap. qui ad agendum. eo. tit. in vj. & probatur in l. j. §. his autem. §. de superficie. & in l. creditori. in fi. & glo. ibi per illum text. C. de pact. & secundum reg. arguit Bal. in consi. cclxxxv. super eodem. col. ij. lib. iij.

Debet. Vide ad istam regu. Socin. in tra. & a. fallen. in regu. cclxxxix. vbi ponit xii. limitationes. & Hipp. de Marfil. qui ponit alias ii. in singula. xi. & in singu. excix. docto. in l. natura liter. §. nihil cōmune. de acquir. poss. vbi Bal. posuit xij. limitationes, quas refert ibi Alexan. in viii. col. cum seq. & Specu. in ti. de pet. & pos. §. fin. vbi ponit xxij. fallen. Lāfran. de Oriano in repet. rub. de cau. pos. & proprie. in viii. col. in fin. vbi ponit xj. fal. & Corse. in tra. & fallen. ad reg. spoliatus ante omnia & c. vbi ponit l. fallen. qui trac. est in ij. volu. tra. & a. diuersorum doctorum. H. C.

¶ Et ista regula procedit ¶ vbi ratio diuersitatis non datur: secus est vbi sit ratio diuersitatis, propter quā actio datur & exceptio denegatur: vt not. Abb. post Anto. de But. in c. debitores. per illum tex. de iureiurā. vbi exemplum habetur.

¶ Secundo principaliter ¶ regula limitatur procedere, & declaratur quando actio, & exceptio tendunt ad eundem finem: quia tunc si actio datur, à fortiori exceptio videtur cōpetere: quia in exceptione est reus cuius causa fauorabilior est. l. fauorabiliores. §. eo. & in l. Arrianus. supra. de actio. & oblig. & quia in exceptione agitur de retentione quæ facilius conceditur. l. per retentionem. C. de vsur. l. ij. vbi Bal. in iij. nō. C. de fideicom. ¶ Secus est si exceptio, & actio tendunt ad diuersa: quia tunc exceptio vno respectu denegatur: & tamen actio alio respectu concedi potest: vt not. Inno. & Hostien. in c. inter dilectos. de excess. praela. & Abb. ibi in fi. & Pet. de Anch. & Ioan. de Ana. in c. accedens. col. j. de accusa. Et hoc modo omnia resoluntur quæ in contrarium allegari possunt. ¶ nam in iudiciis possessoris recuperandæ possessionis ille qui spoliatus ante omnia restitui debet. c. in literis. de restit. spolia. l. si quis à se fundum. C. vnde vi. Sed facta restitutione datur sibi actio respectu proprietatis. & sic actio & exceptio diuersa recipiunt: & ita etiā videtur procedere text. in l. si quis conductionis. C. locati. & hoc modo etiam videtur procedere text. in d. c. debitores. & adde tex. in d. c. indemnitate. §. verum. & ibi glo. in verbo facultas. de electio. in xj. vbi glo. dicit esse speciale in monialibus. & regula ista non habet locum. Sed potest responderi: quòd ille text. procedit secundum nō. in c. accedens. de accusa. & in c. constitutus. de appella.

CVM quis in alicuius locum successerit, non est æquum

aquum ei nocere hoc quod aduersus eum non nocuit, in cuius locum successerit.

¶ DE ista regula dictum fuit §. in reg. quod ipsis qui contraxerunt.

PLERVNQVE emptoris eadem causa debet esse circa petendum ac defendendum, qua fuit auctoris.

¶ DE ista regula gloss. hic remittit ad supradicta, in reg. nemo plus iuris.

In §. Quod cuique. Argumenta.

1 Beneficium non confertur in inuitum.

2 Exigere qui nequit, nec à sponte offerente capere poterit.

3 Ex actum licite non potest remitti.

4 Notarij plus iusto accipientes, merito puniendi.

5 Statutum prohibens accipere, non permittit accipi ab eo qui offert sponte.

Q U O D cuique praestatur, inuito non tribuitur.

1 ¶ Q V I A beneficium † inuito non datur, in regula, inuito. §. eodem. Et not. dictum Bar. hic. qui per gloss. infert, quod si notarius priorum non potest salarium accipere de aliqua scriptura, quod etiam à sponte soluentibus accipere non licet. & ad hoc facit text. in capitu. exigit. de censu. in vj. † vbi sicut non potest quis exigere, pariter à

2 sponte solvente recipere non licet. & glo. ibi in verbo, a sponte. Frā. Rip c. cum M. Ferr. colum. ii. de consuet. in

▲ volente. ad idem facit tex. in cap. statutum. §. accessorem. in versu. si quis autē. de rescrip. in vj. † vbi quod licite ex-

3 actum fuit, remitti nō potest. ad idem text. in clemen. notantes. de h. re. & ad idem est gloss. in l. vnica. C. publicae latitiae, vel Consul. lib. xij. in versu. accipientem. quae etiā dicit, quod pari poena punitur ille qui accipit à sponte

4 dantibus, & ille qui exigit: & illam no. ibi Io. de Pla. & idem no. Bal. per illum text. in authen. sed hodie. C. de episco. & cleri. vbi colligit argumentum, quod † notarij puniuntur si ultra debitum aliquid accipiant à sponte soluentibus.

¶ Et ista conclusio videtur procedere vbi agitur de interesse publico, & in causis à iure expressis: alia secus videtur: quia quaedam honeste accipiuntur, quae inhoneste petuntur. vt dicit tex. in l. j. §. proinde. de variis & extraord. cog. & gloss. in l. ij. circa fin. in verb. sed praestari. §. de origi. iur. per illum text. ibi, hoc non peti, sed praestari solere. & idem gloss. in d. c. exigit. de censib. in vj. in d. verbo, voluntate. quae dicit hoc regulariter procedere. & allega. §. in contrarium habere locum in quibusdam casibus. & ad idem text. cum gloss. xvij. dist. in c. de eulogiis. in glo. fi. & in c. dilectus. el. ij. in fi. de simoniis.

5 ¶ Item dictum Bar. hic videtur procedere prout ipse loquitur. † quando statutum prohibet salarium accipere: ista verba generalia sunt, & com-

prehendunt etiam sponte soluentem. Secus videtur si quis esset prohibitus petere: quia non prohiberetur accipere ab eo qui sponte solueret. dicto cap. dilectus. cum simil. §. alleg.

REGULA CXCVIII.

^a Atrocitatē. aliās, non ignoscitur. l. as. cōsi. cxxxvj. libr. j. C.M.

AD ea quæ non habent atrocitatē^a facinoris^A vel sceleris in ijs ignoscitur seruis. siue dominis siue ijs qui vice dominorum sunt, velut tutoribus & curatoribus obtemperauerint.

VIDE dicta suprā in l. velle non creditur.

SEMPER qui dolo fecit quo minus haberet, pro eo est habendus ac si haberet.

VIDE dicta suprā, in l. qui dolo.

IN contractibus successores ex dolo eorum quibus successerunt nō tantum in id quod ad eos peruenit, verum etiam in solidum tenentur: hoc est ut unusquisq; pro ea parte qua hæres est, cōueniatur.

VIDE dicta suprā in l. hoc iure. §. fina.

In l. Quoties nihil. Argumenta.

- 1 Præiudiciale minus in dubio eligi debet.
- 2 Appellatio non præsumitur deserta in dubio.
- 3 Appellatio admittenda videtur in dubio.

REGULA CXCVI.

QUOTIES nihil sine captione inuestigari potest: eligendum est quod minimum habeat iniquitatis.

VIDE dicta s̄ in regula, in obscuris. & adde regulā quam tradit Pau. de Cast. in l. j. ff. si quis cau. per illum tex. t̄ quod in dubio eligi debet quod sit minus præiudiciale. unde infert, t̄ quod in dubio pronuntiandum sit appellacionem non esse desertam: & pari ratione in dubio est pronuntiandum appellacionem admittendā^b & no. per glo. in c. vt debitus. de appel. cum simil. vt dixi ibi.

Et ad reg. hic faciunt iura quæ dicunt de duobus malis minus esse eligendum l. si procurator rei. & ibi gloss. s̄. de except. doli. cum simil. alleg. in glo. hic & in c. j. xij. dist.

^b Admittendam. Deci. ca. de priore. de appella. consil. cccvj. Alexan. cōsi. cxxxix. nu. me. 7. libr. vij. C.M.

dist.in prin.& in c.ij.in fin.ead.distin.& glos.ibi in versu.
 minimus.alleg.istum tex.& ad idem tex.in c.non solum.
 xxxij.qō.iiij.& glo.ibi similiter allegat istum textum.

REGULA CC.

OMNIA qua ex testamento proficiuntur,
 ita statum euentus capiunt si initium sine
 vitio ceperint.

¶ VIDE dicta suprà in regula, quod ab initio.

In l.Omnis definitio. Argumenta.

- 1 Definitio rei definitæ substantialia debet ponere.
- 2 Definitio bona censetur, quæ cum suo definito conuertitur.
- 3 Causa non bene definitur per effectum.

REGULA CCI.

OMNIS definitio in iure civili periculosa est:
 parum^a est enim ut non subverti possit.

a Parum. Budzus noster legendū censuit rarum, & sequitur Greg. Halo. Sed Ioan. Ferra. Monta. hic cōmunem literam recte tnetur: vt sit sensus, nō quod vix vlla regula, vlla definitio cōstitui aut stare possit in iure: sed quod nisi circumspecti simus, parū sit, hoc est, non multum desit, quin subverti queat. Carol. Mol.

¶ GLOS. intelligit omnis definitio, pro regu. sed capiēdo definitionem vt verba sonant, dicendū est, vt not. Barto. in l.j.col.j. §. de testa. † quod definitio debet ponere substantialia rei definitæ, & per hoc debet continere genus sub quo res est definita.

¶ Item debet continere differentias, vt appareat quod res definita differt ab aliis speciebus contentis sub illo genere. vt pater in d.l.j. de testa. & in aliis definitionibus. & idem Bal. in l. cum quis. col. ij. C. de iuris & fact. igno. & in rub. C. qui admit. colum. ij.

¶ Et illa est bona definitio quæ conuertitur cum definito. l. ij. §. dolum. vbi Bart. ff. de dolo. ad idem est tex. in l. mortis causa capitur, in princ. ff. de dona. causa mort. in l. Quintus. la ij. in §. cū aurum. §. de auro & argent. legat.

¶ Et non est bona definitio si causa definitur per effectum: vt not. Bart. in l.j. in princ. col. vij. §. de appel. quod dictum declaratur vt dixi in rub. de probat. colum. v.

¶ Et propter hoc dicitur hic, quod definitio est periculosa in iure: quia difficile est explicare quilitatem & essentiam rei definitæ, secundum quod philosophi veram definitionem perscrutantur, considerando quiditatem & essentiam rei definitæ.

¶ Sed secundum Legistas videtur quòd definitio non sit ita periculosa: quia dato quòd quiditas & essentia rei non exprimatur, satis est definitionem constare ex genere & differentiis. ideo quandoque res definitur considerando rem prout est in fieri. l. libertas. §. seruitus. de statu homin. & in l. v. §. stipulatio. de verb. oblig. & dixi in dicta rubri. de probatio. colum. iij.

In l. Quod quis. Argumenta.

- 1 Procurator pœnam recuperare nō debet, quam ob suum passus est delictum.
- 2 Victus quando ad expensas victori non teneatur.
- 3 Fideiussor quas culpa sua soluit vsuras, à principali non repetet.

REGULA CCII.

QUOD *quis ex culpa sua damnum sentit: non intelligitur damnum sentire.*

- ¶ EADEM regula habetur in regula. damnum. eo. tit. in vj.
- ¶ Et ultra glo. hic facit tex. in l. qui proprio. §. item. §. de procur. vbi dicitur, quòd procurator pœnam quam ex suo delicto passus est, recuperare non debet. ad idem text. in l. si communis familia. §. de noxa. in l. inter cohæredes §. quòd ex facto. §. famil. erciscun. cum simil. vt per Dy. in d. reg. damnum.
- ¶ Et per iura prædicta infert Alber. hic: quòd victus non tenetur victori ad expensas in quibus condemnatus fuit propter eius contumaciam, quia culpa sua habuit illud damnum: & idem dicit Spec. in tit. de expen. §. nunc de expensis. versi. ceterum. & idem Barto. in l. si pignore. §. de pig. act. Abb. in c. finem litibus. de dolo & contu. col. vj. versi. in super quæro. & not. Imol. per illum tex. in l. damni infecti quidam. §. cum parietem. in princ. §. de damno infecto.
- ¶ Eodem modo infert Alberi. hic, quòd fideiussor non poterit repetere à principali vsuras quas soluit culpa sua, eo casu quo illas soluere non cogeatur: in quo latè disputando insistit: de quo videndum est quod Alex. scribit confi. ccxix. quoniam in quæst. lib. ij.

REGULA CCIII.

MINVS *est actionem habere, quàm rem.*

¶ ISTA regula declarata fuit suprà in regula quæ actionem. vbi videndum est.

In l. plerunque. Argumenta.

- 1 Status de præsentì quare debeat attendi.
- 2 Legatum sub conditione, an possit alienari.
- 3 Venditio de præsentì pura dicitur, licet sub conditione possit resolui.
- 4 Sententia quando conditionalis dicatur.
- 4 Confessio debitoris quando dicatur certa de præsentì.

REGULA

REGULA CCIII.

PLERVNOVE fit, ut etiam ea qua à nobis possunt abire, perinde in eo statu sint, atque si non essent eius conditionis, ut abire possint. & ideo quod fisco obligamus, & vendicare interdum, & alienare, & servitutē pradio imponere possumus.

¶ NOTO quòd status de præsenti consideratur: nec attenditur, quòd status qui est de præsenti resolui possit: unde res legata sub conditione, cum interim sit hæres, alienari potest. l. si. §. sed quia. C. communia de leg. & not. per glo. hic.

¶ Et adde tex in l. ij. §. de in diem addict. ubi venditio de præsenti est pura, licet sub conditione resolui possit. ad idem tex. in l. hæc venditio. §. fin. de contrahen. empt. ubi venditio fuit facta pro centum, & quanti plurimū postea repertum fuerit, interim dicitur certa venditio quæ certum habet pretium, licet illud alterari in futurū possit.

¶ Et ad hoc facit no. quæstio quam tradit Barto. in l. Iulianus. in fi. de condict. indeb. ubi concludit, quòd facta reformatione quòd omnes repræsaliæ debeant reuideri, & quæ fuerint reprobatae non valeant, interim executio fieri potest, licet in futurum possent reuocari: & idē

¶ in simili casu not. Bar. in l. iudex postquam. §. de re iudic. in fin. & de iudice qui condemnauit reum in certa quantitate, addita clausula, plus & minus secundū formam statutorum: nā talis sententia non est conditionalis, sed resoluenda sub cōditione. d. l. ij. de in diem addict. & sic de præsenti est certa: & idem Bald. in rub. C. de positi. in vj. q.

¶ ubi inquit, si mercator scribit se debitorem in x. ex causa depositi & plus & minus prout in libro rationum cōtinetur, ista confessio dicitur certa de præsenti, per l. publica. §. si. ff. de positi. & quod ibi Barto.

¶ Quæ omnia dicta confirmantur per istam regulam quæ secundū glo. intelligitur, quòd dispositio cōsiderato præsenti statu fieri possit cum sua causa, & cum illa conditione resolutiua. l. si debitor. C. de distr. pig. & ad hoc facit, quia resolutio iure datoris resoluitur ius acceptoris. l. lex vestigali. §. de pig. not. Bal. in c. j. in consi. ix. de alie. feu. Imo. in consi. viij. in casu præmissio. col. penul. A lexā. consi. xxxviij. cōsideratis his. col. ij. lib. ij. in consi. clxxij.

a potest. Imò
vt dixi T. cod.
l. is damnū. §.
quod pendet.
C.M.

viso themate.col.iiij.eo.lib.ij.in consil.xj.ponderatis his.
col.xj.lib.iiij.Bald.consil.ccc.lxxxj.Mafsiolus.lib.j.Socin.
consil.lxxxv.viso compromisso.col.pen.

In l. iure naturæ. Argumenta.

- 1 Lucrum quærens ex aliena iactura, in dolo esse præsumitur.
Pupillus obligatur in eo, quo locupletior factus est.
- 2 Ecclesia etiam obligatur, si locupletior efficiatur.
- 3 Statutum tollens exceptionem, locum non habet, si quis lucretur cum iactura alterius.
- 4 Exceptio non numeratæ pecuniæ, quando opponi possit de iure canonico.
- 5 Debitior etiam post biennium probare potest pecuniam se non recepisse.
- 6 Iure suo priuari potest, quis ob publicam utilitatem.

I V R E natura æquum est, neminem cum alterius detrimento & iniuria fieri locupletiores.

¶ H A E C regula habetur in l. nā hoc à natura. de cond. indeb. & in regu. locupletari. eo. tit. in vj. Et licet tex. hic copulatiuè loquatur: tex. in d. reg. locupletari. loquitur alternatiuè: & sic sufficit, quod alterum verificetur. l. cum pupillus de cōdi. & demon. c. inter cæteras. de reser.

¶ Et pro regula facit tex. in l. si quis mancipiis. §. si. ff. de instit. vbi dicitur, quod dolo malo facere dicitur, qui ex aliena iactura lucrum quærit.

¶ Et ista ratione etiā pupillus obligatur in eo in quo factus sit locupletior. l. j. §. j. in fin. ff. de auth. tut. & in §. si autē. instit. quib. alie. licet. & in l. si. C. de vsuca. pro empt.

¶ Et pari ratione etiam obligatur ecclesia si facta sit locupletior: vt not. per gloss. & ibi Bar. in authen. qui res. in verb. cum. C. de sacrosanct. eccle. Bal. in l. iubemus. §. sanè. in princi. C. de sacrosanct. eccle. in l. si prædium. C. de præd. in no. Abb. in c. si quis presby in fi. de reb. eccl. non alien. Alex. consil. iiij. viso processu. col. j. in fi. lib. iiij. And. Sicul. in consil. xl. col. x lib. j.

¶ Et hac ratione si statutum tollit exceptionem, nō habet locum si contingat alium lucrari cum iactura alterius: quia tali casu officium iudicis potest implorari: vt no. Bar. in l. planè. in fi. ff. de peti. hæred. Abb. in c. ex parte. cl. ij. de offic. deleg. cum simil. vt dixi ibi post Moder.

¶ Et hac ratione iudex ne quis lucretur cum iactura alterius, mouetur etiam ad priuatam utilitatem: vt no. Abb. post alios in c. ad nostram. col. ij. de iureiurand.

Et eadem

¶ Et eadē ratione cōcludit Dy. in d. reg. locupletari in fi.

4 † q. de æquitate canonica^c exceptio non numeratæ pecu- c Canonica.
 A nix pōt opponi etiam post bienniū, b & not Bal. in l. si ex hæc est magis
 B cautione. in ix. q. in l. in cōtractib⁹. in prin. C. de nō nu. pe. cōs opinio, de

¶ Sed tamen idem videtur de iure ciuili: quia militat ra- qua vide satis
 tio regulæ ne creditor lucretur cum iactura debitoris. latē addit. Dy.

5 † Et hoc si ipse debitor prober se pecuniam non recepisse: in reg. locuple-
 se: quia potest probare etiam post biennium: vt not. per tari. hic alleg.
 gl. in l. in contractibus. in princip. in ver. nullo modo. C. super verb. bie-
 de non nume. pecu. cum sim. vt tradit Alexan. cons. clviii. nium. sed vltra
 in causa & lite. col. pen. lib. ij. de quo videndum est quod ea quæ ipse ab-
 scribit Fely. in c. si cautio. de fi. instru. in iiii. charta. leg. vide l. si. in

¶ Et regula limitatur nō procedere ex causa prout in vsu l. cu quis. C. de
 capione seu præscripto gl. dicit. & in d. l. nam hoc natura. iur. & fac. igno.
 & in dicta regula, locupletari. col. viii. in prin.

6 † Et in casibus in quibus quis priuatur iure suo propter versicul. sed hic
 vtilitatem publicam: vt in l. item si verberatum. §. item moneo. vbi te-
 si ager. ff. de rei vendicatione. & in l. Lucius. ff. de eucti. net cōtra Dyn.
 in l. venditor. §. si constat. §. communia. præd. cū si. vt no. & communem.

in ea quæ ecclesiarum. de consti. & in l. ij. C. si contra ius. b Biennium:

¶ Et idem est in eo qui in alieno ædificat: vt in §. & ex di- probando sem-
 uerso. instit. de re. diu. & in l. si is contra quem. C. de edifi. per opponi po-
 priuat. nā imputatur illi qui in alieno solo sciēter ædifica- test. alioquin
 uit: vt p Dy. in d. regula, locupletari. Et quando qs dicat non seruatur in
 locupletior, dixi. §. in regula, ex pœnalibus causis. §. eod. hoc regno. C.

M.

In l. Res iudicata. Argumenta.

1 Res iudicata propriè tunc dicitur, quando appellari non po- b
 test, quæ tunc pro veritate habetur. & nu. 2.

3 Rescriptum principis nil potest contra sententiam, quæ tran- b
 sivit in rem iudicatam.

4 Rei iudicatæ renuntiari potest.

RES IUDICATA PRO VERITATE ACCIPITUR.

REGULA CCVI.

¶ QVI A regula loquitur de re iudicata. Notandum

1 est † quod res iudicata dicitur^c propriè quando appella- c Dicitur. Ad
 ri non potest: vt not. per gl. in c. non solum. in verbo, in- de l. si. in l. j. 7.
 nouata. de appel. in vj. & Domi. ibi in prin. dicti cap. non de re iudicata:
 solum. in fi. no. illam glos ad statuta quæ de iudicato lo-
 quuntur. & no. Bar. in rubri. C. De re iudi. Abb. in rub. de
 re iudi. facit text. in c. dilecti. in fin. de elect. in c. quod ad
 consultationem. de re iudi. in l. eleganter. §. si quid post.
 ff. de condit. indeb.

¶ Et in

¶ Et in not. casu Ro. tradit in consil. cccxxxiii. d. re. primum. col. ij. & Alex. consil. xciii. in causa & lite in princ. libr. ij. vbi propter hoc concludit, quod licet dicatur non obstante priori sententia, non per hoc videtur esse derogatum rei iudic.

a Veritate. L. ingenuū. de statu ho. Amplia etiam cum inique decernit. l. pe. de iust. & iure. l. seruo inuito. §. cum prætor. ad Treb. l. sed si contra. in prin. de libe. agnosc. etiam in his quæ sunt iuris naturalis. quia nature comparatur. l. i. si. cum l. seq. de liber. agnosc. l. quocumque de decurio. l. x. C. vbi text. comparat hæc duo naturæ & originē vel iudiciū inter partes latū. & ait glo. in l. si non sortem §. hæredi. de cōdictio. indeb. quod iudices faciūt de non iure ius, & ente non ens. Limita per no. Bart. & Alex. in l. Iulianus. verum debitorem. de condi. indebit. & in l. iij. §. cōdemnatum. col. j. de re iudi. & ibi laf. col. j. & in l. ij. §. j. col. v. solut. matr. C. M.

¶ Et talis res iudicata pro veritate^a habetur, vt hic. † Et ideo sententia lata contra rem iudicatam non valet. l. j. C. quando prouocare non est necess. & † rescriptum principis non valet contra sententiam quæ transiit in rem iudic. l. fin. C. sent. rescind. non posse. l. causas vel lites. C. de transact. & bonus text. in c. exposita. de arbit.

¶ Et hoc intelligitur, nisi præcise constaret de mente principis quod voluisset derogare rei iudicatæ: quia potest, cum illud sit ius quæsitum de iure ciuili: vt not. Bald. in l. fil. col. ij. in ver. sed immediatē opponitur. C. sent. resc. non posse. Ange. in l. Lucius. ff. de euct. Paul. de Cast. in l. cum hæredes de acquir. poss. cum si. vt tradunt Moder. in c. quæ in ecclesiarum. de constit. & dixi ibi. col. xj. & hoc modo regula limitatur.

¶ Secundo regula fallit si renuntiatum sit rei iudicatæ⁴ quia illi renuntiari potest, & valet renuntiatio. l. iurispergentium. §. si paciscar. ff. de pactis. Et non solum expressē. sed etiam tacitē renuntiari potest: quia si quis fuit admissus ad probandum de iniquitate sententiæ, & ita probatum fuit, parte non opponente iudex debet primam sententiam quæ transiuerat in rem iudicatam reuocare. vt not. voluit Innoc. in c. cum dilecta. de rescript. in c. cum Bartoldus de re iudic. & sequitur Alexan. in l. iudex postquam. col. ij. vers. sexto fallit. de re iud. & idem Alexand. consil. lxxvij. in causa & lite. col. si libr. ij. & in consil. ccxij. viso. in princ. lib. ij. & not. Ant. de Butr. in c. quoniam contra. col. si. & Abb. ibi de probat. & idem Ant. in consil. xxvij. visis col. iij. Abb. in consil. lxxxix. in questione. lib. j. Rom. consil. clxxxiiij. amplissimē doctor. in fi. Aret. consil. lxxij. diligenter. col. ij. & hoc declaratur vt dixi in d. c. quoniam contra. char. v. vers. quartus casus.

REGULA CCVII.

NON potest videri desysse habere, qui nunquam habuit.

¶ De ista regula dictum fuit in regula, non videtur rem amittere. suprā eodem.

In l.

In l. Seruitutem. Argumenta.

- 1 Seruus morti assimilatur.
- 2 Seruus pœnæ manumitti non potest.
- 3 Seruus pœnæ est penitus incapax, nec restitutus habilitatur. & numero 4.
- 5 Seruus pœnæ propter delictum nullus efficitur hodie.

SERUITVTEM mortalitati ferè comparamus.

REGVLA CCVIII.

- 1 ¶ Et seruitus morti assimilatur, vt dicit text. in l. intercidit. in fi. de cond. & demon. & in l. cum hic status. §. si donator. ibi, licet seruitus morti compareretur. & ista regula videtur generaliter procedere siue quis efficiatur seruus pœnæ, prout loquitur tex. in d. l. intercidit. siue efficiatur seruus alicuius priuati. d. l. cum hic status. §. si donator. ad idem text. in l. res vxoris. C. de donat. inter vir. & in l. ex facto. §. si quis rogatus. ver. sed si seruus pœnæ. ff. ad Treb. & in l. j. §. filius qui mortis. §. ad Tertul. facit text. in l. qui vltimo. §. de pœnis. Alià tamen est differentia ¶ quia
- 2 seruus pœnæ manumitti non potest. vt not. Ioan. Andr. in c. ita quorundam. de Iud. & ibi Abb. in fin. per tex. in l. ij. C. quib. ad libert. proclam. non lic. & hoc dictum pro singulari. tradit Rom. in singul. cccccclxxvj. nullus qui ex suo delicto.
- 3 ¶ Et seruus pœnæ est omnino incapax. l. si in metallum. ff. de his quæ pro non script. l. si quis mihi bona. §. si quis plane. de acquir. hæred. non sic in seruo priuati: quia domino acquiritur. l. si paterfamiliæ. ff. de hæred. inst. & not. Bart. in l. si cognatis. de reb. dub. in princ. & ibi propter
- 4 hoc dicit, ¶ quod seruus pœnæ non habilitatur, dato qd restitatur. l. intercidit. in fin. de cond. & demonst. Secus in seruo priuati. l. ex facto. §. si. de vulg. & pup. & Imo, ibi sequitur col. ij. quod tamen limitatur & declaratur: vt per Bart. in l. j. §. si filius qui mortis. ff. ad Tertul.
- 5 ¶ Et quæ dicta sunt de seruo pœnæ procedunt secundum iura antiqua: hodie ¶ verò propter delictum nullus seruus pœnæ efficitur. auth. sed hodie. C. de donat. inter virum.
- ¶ Et hoc intelligitur in illis qui viui remanent post condemnationem. puta in deportatis. Secus est in damnatis ad mortem vt not. Barto. in d. authent. sed hodie. & in d. l. qui vltimo. de pœnis. in d. l. si eius. §. si cui. de testa. & in l. si quis mihi bona. §. si seruus. de acquir. hæred. & idem Ang. in l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniusto rupto.

In l. Quæ ab initio. Argumenta.

- 1 Institutio inutilis quando reconvalescere possit.

REGVLA CCIX.

QUAE ab initio inutilis fuit institutio: temporis tractu conualescere non potest.

¶ De ista regula dictam fuit generaliter in regula, quod ab initio. §. eod. & quantum ad institutionem de qua specialiter text. hic loquitur, regula procedit, & quando est defectus in substantialibus. Secus est si defectus sit in accidentalibus, qui extrinsecus contingit: quia tunc confirmatur institutio quæ à principio fuit nulla l. qui soluendo. l. a. j. vbi Bart. hoc dicit. ff. de hæred. inst. ad idem facit text. in l. pignori. ff. eod. tit.

In l. Seruus Reipub. Argumenta.

1. Seruus quando possit abesse, causa reipublicæ.
2. Inhabiles etiam admittuntur quando de utilitate publica tractatur.
3. Inhabiles quo casu ad feudum sint admittendi.
4. Accusare potest homicidium etiam aliis inhabilis, statuto hoc permittente.
5. Conuentio inter priuatos facta non attenditur, si de utilitate publica agatur.
6. Promittens aliquem non offendere, potest eum bannitum licite offendere.

REGULA CCX.

SERVVS, *republica causa abesse non potest.*

¶ Ista regula videtur procedere prout loquitur & quando abesset titulo honorabili: aliis videtur quod seruus cum possit esse procurator ad negotia. l. seruum quo que. §. j. §. de procurat. quod etiam pro republica procurator constitui possit: quia officium procuratoris vilissimum est. §. fin. institut. de except.

¶ Et hoc saltem videtur procedere quando non esset alius æque idoneus. arg. l. generaliter. §. spurios. ff. de decur. & facit text. in c. inter quatuor. de relig. domib. cum simil. vt dicitur c. ij. de iudic. colum. v. ver. & retenta communis opin.

¶ In id quod fortius est, videtur quod etiam absolute seruus abesse possit causa reipub. & quia vbi agitur de utilitate publica, etiam inhabiles admittuntur. l. si quis in graui. §. vtrum. in versi. hi quoque. ff. ad Sillan. vbi Bart. dicit, quod lex vel statutum quod respicit utilitatem publicam, non respicit restrictionem de habilitate personæ.

¶ Et ideo si proclamatum sit, & quod quicumque ceperit talem bannitum, habeat castrum in feudum, etiam inhabiles ad feudum tali casu admittuntur: vt Alex. concludit post Guliel. de Cng. in l. filiusfam. §. si cetera petat. Et si stat

a Alex. Conf.
xxxv. nu. §. lib.
vi. Albe. part. i.
statu. q. clxxxii.
Bal. in tractat.
stat. vers. cape
re. vers. castru.
lact. i. col. iii. c.
de sacrosanct.
eccl. l. i. §. nun.
ciatio. de oper.
no. nun. Alciat.
de verb. sig. li.
i. char. viii. Sed
non puto indi-
stincte verum.
C. M.

4 Statutum dicat, quod quilibet admittatur ad accusandum de homicid. etiam alias inhabiles admittuntur: ut not. Bald. in rubric. C. qui accus. col. penul. quæro si statutum. ergo pariter esset dicendum, quod seruus propter utilitatem publi. causa reipubli. habesse possit: nisi dicamus hoc non procedere in officio honorabili legationis vel quia ita specialiter hic expressum sit. Vel dicamus, ut dixi in d. l. filius familiars. quod inhabiles non admittuntur. & patet, quia multi sunt inhabiles ad accusandum. l. senatusconsulto. l. non prohibentur. C. qui accus. non poss. in l. j. in l. qui accusare. ff. de accus.

¶ Et non obstat text. in d. l. si quis in graui. §. vtrum. quia non probat illud quod Bart. & doct. dicunt: quia loquitur in eo seruo qui alienatus erat cum illa conditione, ne

A manu mitteretur ab emptore, & sic ab homine^a, merito non habet locum in manumissione quæ procedit ex dispositione legis secundum senatusconsult. Sillan. quia verba prohibitionis, ne manumittantur ab emptore, non conueniunt manumissioni. quæ inducitur à lege propter
 § utilitatem publicam: quia conuentio facta inter priuatos, non attenditur ubi tractatur de utilitate publica, ut
 6 not. Bart. in l. qui seruum. de verb. oblig. ¶ de illo qui promisit aliquem non offendere. nam si ille bannitus sit offendendo illum bannitum, non dicitur contra facere, ut latius dixi in d. l. si filius fa. Et per illum §. vtrum. non bene inferitur ad quæstionem de feudo: quia inhabiles ad feudum erant prohibiti à lege, & per illa verba generalia non videntur habilitari: quia statutum satis operatur in habilibus, ergo debet restringi ad habiles. l. vt gradatim. §. & si lege. ff. de mun. & hon. Secus si aliàs statutum nihil operaretur, & ita videtur procedere. quod not. Bald. in d. rubr. §. qui accus. & latius dixi in d. l. si filius familiars. ubi videndum est.

a Homine. pariter Curt. iunior conf. j. nu. iii. dicit, quod verba generalia non restringuntur ad habilitatē, quando sunt geminata prolata ab homine, sed non est simpliciter verum. C.M.

HABETIS, feruentissimi scholares, annotationes quasdam super hoc titu. ff. de regul. iur. quas instantissimis precibus vestris deuictus coactus fui præcipitato studio absoluerē. Et in his non potui diligentiam maximam adhibere propter onus lectionis quod assidue mihi incumbit. Licet enim multa dicta sint, plura omissa fuerunt. Pollicor tamen vobis, in maiori oratio, si Deo placuerit, operi imperfecto addere supplementum

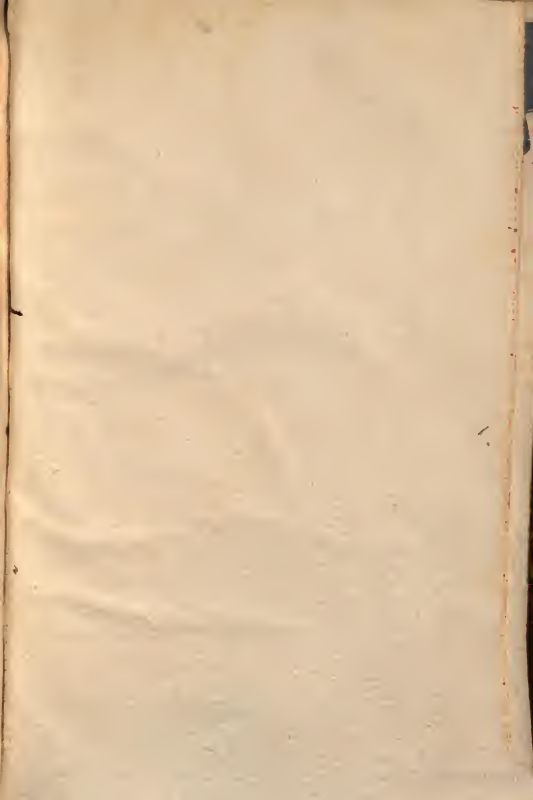
mentum: ita quòd illud quod nunc in rudi massa ædificatum est, expositum magis reddetur. Scio etiam quòd hæc industria mea à plerisque non commendabitur: ex eo quod dici solet, laboriosum esse opus, potius, quàm subtile: mihi autem satis erit scholasticis meis aliqua ex parte satisfecisse. Quibus à me vti de me benemeritis, nihil, qualiscunque meæ facultatis sit, denegari potest. Philippus Decius Pîsis. Ad laudem Dei omnipotentis. Amen.

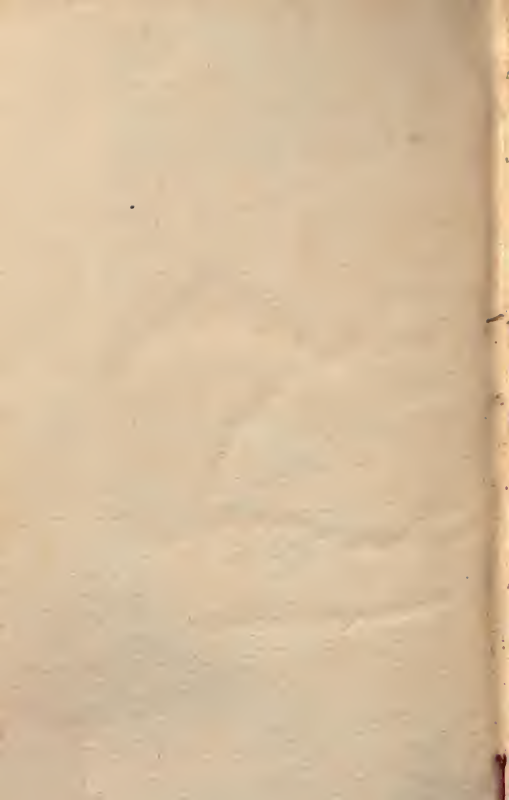
F I N I S.

L V G D V N I,

Excudebat Symphorianus
Barbierus.

ANT 1319006

7783

A 44.

421
B.5